

HELSINGIN KAUPUNGIN
KUNNALLINEN
ASETUSKOKOELMA

HELSINGIN
KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTON
JULKAISEMA

27

1949

HELSINKI 1950
TILGMANNIN KIRJAPAINO

Ajanluvunmukainen hakemisto

Helsingin kaupungin kunnalliseen asetuskokoelmaan vuodelta 1949.

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			n:o	sivu
1936				
Syyskuu	16	Helsingin kaupungin musiikkilautakunnan ja kaupunginorkesterin toimiston johtosääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama	125	203
1949				
Tammik.	5	Perhelisälain toimeenpano; valtioneuvoston päätös	16	27
»	5	Rakennusluontoisten töiden säännöstely; valtioneuvoston päätös	26	65
»	8	Järjestysohjeet Helsingin kaupungin henkilöautoilla harjoitettavaa ammattimaista alue liikennettä varten; maistraatin vahvistamat	7	21
»	8	Asuntotuotannon edistämiseksi myönnettävistä veronhuojennuksista annetun lain täytäntöönpano ja soveltaminen; valtiovarainministeriön päätös	18	29
»	8	Linjaliikenteen harjoittaminen linjalla n:o 14 Eira—Naistenklinikka sekä johdinttomootoriautoilla; maistraatin päätös	166	287
»	13	Invaliidihuoltolain täytäntöönpano; valtioneuvoston päätös	17	28
»	13	Sähkövoiman kulutuksen säännöstely; valtioneuvoston päätös	9	25
»	13	Maksut palokunnan antamasta avustuksesta; kaupunginhallituksen vahvistamat	40	97
»	18	Maataloustöissä työskentelevien vuosiloma; palkkalautakunnan päätös	14	27
»	19	Kunnallisverotuksessa tehtävät tulovähennykset; kaupunginvaltuuston päätös	5	16

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			n:o	sivu
1949 Tammik.	19	Menettely rakennustyöluopien ja säännöstelyjen rakennusaineiden myöntämisessä ja rakennustoiminnan säännöstelyn valvonnassa; kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätös	27	67
	»	21. Asetus eräiden poliisitoimien perustamisesta ...	10	25
	»	21. Ajonopeuden rajoittaminen Lauttasaaren sillalla; kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön vahvistama	11	26
	»	21. Asetus jakolaitoksesta, tontinmittauksesta ja kiinteistöjen rekisteröimisestä kaupungissa annetun asetuksen muuttamisesta	28	70
	»	25. Sähkövoiman säännöstely; kansanhuoltoministeriön päätös	8	25
	»	27. Vapautuksen myöntäminen palveluskoirista sekä invalidien ja aistiviallisten apu- ja opaskoirista suoritettavasta verosta; kaupunginhallituksen päätös	2	14
	»	27. Ennakkoperintälain täytäntöönpano ja soveltaminen; valtioneuvoston päätös	3	15
	»	27. Sokeainavustuslain toimeenpano; valtioneuvoston päätös	19	32
	»	27. Asetus asemakaavamittauksista annetun asetuksen muuttamisesta	29	71
	»	31. Autovaakojen käytöstä kannettavat punnitusmaksut; satamalautakunnan vahvistamat ...	106	177
Helmikuu	3	Kaasunsäännöstelyn lopettaminen; kaupunginhallituksen päätös	51	111
	»	9. Liikennelaitoksen lautakunnan johtosäännön muutos; kaupunginvaltuuston vahvistama ...	13	26
	»	10. Yksityisoikeudellisten maksujen sakkokorko; kaupunginhallituksen päätös	15	27
	»	11. Asetus veronmaksun laiminlyömisestä johdosta suoritettavasta veronlisäyksestä	4	15
	»	15. Kuntoisuuspisteen raha-arvo Tervalammen työlaitoksessa; huoltolautakunnan päätös	89	145

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			n:o	sivu
1949				
Helmikuu	22	Pääliikenneväylät Helsingin kaupungissa; maistraatin vahvistamat	71	129
»	24	Rakennusluontoisten töiden säännöstely; valtioneuvoston päätös	26	66
»	28	12. kaupunginosan korttelia n:o 378 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräykseen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	176	292
»	28	14. kaupunginosan korttelia n:o 514 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräykseen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	177	293
»	28	20. kaupunginosaa koskeva asemakaavanmuutos; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	178	293
Maaliskuu	2	Helsingin kaupungin sairaalain sääntöjen muutos; kaupunginvaltuuston vahvistama	46	104
»	3	Helsingin kaupungin huoltokassan säännöt; kaupunginhallituksen vahvistamat	6	17
»	3	Perusteet, joiden mukaan työväenopistojen omien rakennusten vuokra-arvot on laskettava opistoille valtionapua myönnettäessä; valtioneuvoston vahvistamat	60	116
»	5	Helsingin kaupungin kuorma-autotaksan muutos; maistraatin vahvistama	12	26
»	7	Helsingin kaupungin ohjesääntö; sisäasiainministeriön vahvistama	1	1
»	7	Vuokrasopimuskaavake varasto-, työpaja- jms. alueiden sekä tilapäisten varastopaikkojen vuokrausta varten; kiinteistölautakunnan vahvistama	39	94
»	7	Helsingin kaupungin kiinteistölautakunnan vuokralle antamilla varasto-, työpaja- jms. alueilla noudatettavat järjestyssäännöt; kiinteistölautakunnan vahvistamat	73	130
»	8	Teurastajien palkkauksen järjestely Helsingin kaupungin teurastamossa; palkkalautakunnan päätös	93	155

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			n:o	sivu
1949				
Maaliskuu	9	Helsingin kaupungin huoltolautakunnan alaisten viranhaltijain johtosäännön muuttaminen; huoltolautakunnan päätös	90	145
»	17	Huoneenvuokrasäännöstely; valtioneuvoston päätös	25	37
»	17	Asuinhuoneistojen lämmityskustannusten suoriuttaminen; valtioneuvoston päätös	30	72
»	17	Viranhaltijain vuosilomat; kaupunginhallituksen päätös	94	156
»	18	Laki lisäyksestä kansaneläkelain mukaisen lisäeläkkeen väliaikaisesta korottamisesta annettuun lakiin	20	33
»	21	Maksujen säännöstely; kansanhuoltoministeriön päätös	53	111
»	23	Helsingin kaupungin ja Imatran voima osakeyhtiön välinen sopimus sähköenergian hankinnasta Helsingin kaupungin sähkölaitokselle; kaupunginvaltuuston hyväksymä sekä sähkölaitoksen ja hankkijayhtiön allekirjoittama	50	106
»	24	Laki lapsilisälain muuttamisesta	21	33
»	24	Asetus lapsilisälain täytäntöönpanosta annetun asetuksen muuttamisesta	22	34
»	24	Huoneenvuokrien korotusmäärät; valtioneuvoston päätös	33	78
»	29	Huoneenvuokrasäännöstelystä annetun päätöksen 8 ja 11 §:n soveltaminen; sosiaaliministeriön päätös	34	79
»	29	Laki asuntolainoista, -takuiden ja -avustuksista	35	81
»	29	Laki asutuskeskusten asuntorakennustuotannon edistämisestä	41	98
»	30	Asuntolainojen, -takuiden ja -avustusten myöntäminen; valtioneuvoston päätös	36	84
»	30	Asuntolainojen ja valtion myöntämien ensisijaisien lainojen korkokanta; valtioneuvoston päätös	37	93

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			n:o	sivu
1949				
Maaliskuu	30	Tulojen enimmäismäärät perheenasuntoavustuksia myönnettäessä; valtioneuvoston päätös	38	94
»	30	Asutuskeskusten asuntorakennustuotannon edistämisestä annetun lain täytäntöönpano ja soveltaminen; valtioneuvoston päätös	42	99
»	31	Kansaneläkelain mukaisen lisäeläkkeen korottamisperusteet; valtioneuvoston päätös	45	104
»	31	Maidon rasvapitoisuuden vakioiminen; valtioneuvoston päätös	56	113
»	31	Satama- ja liikennelaitoksen aluksilla palvelevien merimiesten palvelukseen ottaminen ja palkkaaminen; kaupunginhallituksen päätös	107	177
Huhtikuu	1	Laki työaikalain 18 §:n muuttamisesta	57	115
»	5	Viranhaltijoille suoritettavat sunnuntaityökorvaukset; palkkalautakunnan päätös	95	156
»	7	Eräitä huoneistojen lämmittämistä koskevia määräyksiä; valtioneuvoston päätös	31	77
»	7	Polttoaineen hankinnan ja jakelun keskittäminen sekä polttoainepäällikön asettaminen kuntiin; valtioneuvoston päätös	52	111
»	8	Laki kunnanvaakunasta	68	126
»	8	Asetus kunnan oikeudesta käyttää kunnanvaakunaa	69	127
»	11	Kaisaniemen verkkopallokenttien tuntivuokramaksut; urheilu- ja retkeilylautakunnan vahvistamat	91	155
»	11	15. kaupunginosan korttelia n:o 617 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräykseen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	179	293
»	12	Helsingin kaupungin sairaalahallinnon ohjesäännön muutos; Uudenmaan lääninhallituksen vahvistama	47	105

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			n:o	sivu
1949				
Huhtikuu	12	Helsingin kaupungin terveydenhoitolautakunnan ohjesäännön muutos; Uudenmaan lääninhallituksen vahvistama	48	105
»	13	Taksa, jonka mukaan suoritetaan korvausta Helsingin kaupungin teurastamossa hylätystä lihasta; teurastamolautakunnan vahvistama	55	112
»	20	14. kaupunginosan korttelia n:o 472 koskeva asemakaavanmuutos; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	180	294
»	21	Sotainvalidien sijoittaminen kaupungin virkoihin ja töihin; kaupunginhallituksen päätös	98	158
»	21	Raittelielinjojen 7, 12 ja H järjestely; kaupunginhallituksen päätös	167	287
»	22	Laki köyhäinhoidollisesta kotipaikkaoikeudesta eräissä tapauksissa annetun lain muuttamisesta	44	103
»	22	Laki työväenopistojen valtionavusta annetun lain muuttamisesta	61	117
»	22	4. kaupunginosan kortteleita n:o 170 ja 171 koskeva asemakaavanmuutos; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	181	294
»	22	20. kaupunginosan asemakaava; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	182	295
»	27	46. kaupunginosan korttella n:o 2 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräykseen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	183	295
»	28	Huoneenvuokrien korotusmäärät; valtioneuvoston päätös	33	78
»	28	Huoneenvuokrasäännöstelystä annetun päätöksen 8 ja 11 §:n soveltaminen; sosiaaliministeriön päätös	34	80
»	29	Laki äitiysavustuslain muuttamisesta	23	34

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			n:o	stivu
1949				
Huhtikuu	29	Asetus äitilysavustuslain toimeenpanoasetuksen muuttamisesta	24	35
»	30	Liikenne linjalla n:o 50 Rautatientori—Kumpula; maistraatin päätös	168	287
Toukokuu	4	Työajan järjestely kaupunginkirjastossa; kaupunginvaltuuston päätös	64	120
»	4	Helsingin kaupunginkirjaston johtosääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama	65	120
»	5	Perhelisälain toimeenpano; valtioneuvoston päätös	16	28
»	5	Moottoriajoneuvojen ja -alusten käyttöluvut; valtioneuvoston päätös	74	131
»	6	Asetus vapaakirjeoikeudesta ja postirahvanpaudesta annetun asetuksen muuttamisesta	58	115
»	6	25. kaupunginosan korttelia n:o 842 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräykseen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	184	296
»	6	25. kaupunginosan korttelia n:o 884 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräykseen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	185	296
»	7	Liikenne linjalla n:o 21 Arkadianaukio—Seura-saaren silta; maistraatin päätös	169	287
»	11	Kaisaniemen verkkopallokenttien tuntivuokramaksut; urheilu- ja retkeilylautakunnan vahvistamat	91	155
»	12	Kaupungin omiin kiinteistöihin sijoitettujen virastojen ym. tilitysvuokrat; kaupunginhallituksen päätös	97	158
»	13	Lämpimän veden jakelusta suoritettavat korvaukset; sosiaaliministeriön päätös	32	77
»	18	Herttoniemen asuntoalueen tonttien vuokrausperusteiden muuttaminen; kaupunginvaltuuston päätös	49	105

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			n:o	sivu
1949				
Toukokuu	18	Kaasunsäännöstelyn lopettaminen; kaupunginvaltuuston päätös	51	111
»	18	Taksa maksujen laskemiseksi siipikarjateurastamon käyttämisestä; kaupunginvaltuuston vahvistama	54	112
»	18	Marjaniemen ja Pakilan siirtolapuutarhojen vuokrien alentaminen; kaupunginvaltuuston päätös	92	155
»	19	Urheilu- ja retkeilylautakunnan sekä nuorisotyölautakunnan työnjakoa koskeva sopimus; kaupunginhallituksen hyväksymä	70	127
»	20	Laki väkijuomayhtiön verottamisesta ja sen vuosivoiton käyttämisestä annetun lain muuttamisesta	59	116
»	21	Autojen tunnusmerkit; kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätös	75	132
»	24	Erittäin likaisen työn lisien laskemistapa eräissä putkijohtoalan töissä; palkkalautakunnan päätös	96	157
»	27	Mootoriajoneuvojen korkein sallittu nopeus pääväylillä tai eräiden sellaisten osilla; kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön vahvistama	72	130
Kesäkuu	8	Traktorit; kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätös	103	172
»	13	Laiturihuollon taksa; satamalautakunnan vahvistama	108	178
»	16	Palokaivojen rakentamisessa noudatettavat ohjeet; kaupunginhallituksen päätös	76	133
»	18	9. kaupunginosan korttelia n:o 203 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräykseen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	186	297
»	21	Liikenne linjalla n:o 18 Katajanokka—Etu-Töölö; maistraatin päätös	170	288
»	22	Asetus veronmaksun laiminlyömisen johdosta suoritettavasta veronlisäyksestä	4	16

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			n:o	sivu
1949				
Kesäkuu	22	Laki asuntotuotannon edistämiseksi myönnettävistä veronhuojennuksista annetun lain muuttamisesta	43	102
»	22	Laki kansakoululaitoksen kustannuksista annetun lain muuttamisesta	62	118
»	22	Asetus valtionrautateiden tariffisäännön muuttamisesta	77	133
»	22	Asetus kansainvälisen työkonferenssin vuonna 1932 hyväksymän, alusten lastauksessa ja purkauksessa työskentelevien työntekijäin suojelemista tapaturmilta koskevan sopimuksen voimaansaattamisesta	102	161
»	29	Kansakoululuokkien oppilasluvun osittainen alentaminen; kaupunginvaltuuston päätös ...	63	120
»	29	Helsingin kaupunginmuseon johtosäännön muuttaminen; kaupunginvaltuuston päätös	66	125
»	29	Eläkesääntöjen soveltaminen; kaupunginvaltuuston päätös	67	126
»	29	Aloitetoiminnan käytäntöön ottaminen kaupungin virastoissa ja laitoksissa; kaupunginvaltuuston päätös	—	174
»	30	Asetus valtion viran tai toimen haltijain palkkauksesta annetun asetuksen muuttamisesta	78	134
Heinäkuu	5	25. kaupunginosan korttelia n:o 809 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräykseen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	187	297
»	5	25. kaupunginosan korttelia n:o 826 koskevia asemakaavamääräyksiä; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	188	298
»	7	Liikennelaitoksen henkilökunnalta perittävät oikeudenkäyntikustannukset; kaupunginhallituksen päätös	99	158
»	12	Laki eräiden maanhankinta-alueiden kuntoonpanoon liittyvien tehtävien hoitamisesta kaupungeissa ja kauppaloissa	82	139

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			n:o	slvu
1949				
Heinäkuu	16	Liikenne linjalla n:o 17 Merikatu—Aleksis-Kivenkatu; maistraatin päätös	171	288
»	28	Maidon rasvapitoisuuden vakioiminen; valtioneuvoston päätös	—	114
»	29	Asetus tiheissä asumusryhmissä olevien vuokra-alueiden lunastamisesta annetun lain toimeenpanosta annetun asetuksen muuttamisesta ...	83	139
»	29	Keskussairaala-asetus	109	182
Elokuu	22	14. kaupunginosan kortteleita n:o 492 ja 493 koskeva asemakaavanmuutos; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	189	298
»	23	3. kaupunginosan korttelia n:o 51 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräykseen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	190	299
»	25	Rakennusluontoisten töiden säännöstely; valtioneuvoston päätös	26	66
Syyskuu	6	Toisella palkkakunnalla työskentelevien työntekijäin matka- ym. korvaukset; palkkalautakunnan päätös	100	159
»	7	Helsingin kaupungin kotitalouslautakunnan johtosääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama	80	136
»	7	Helsingin kaupungin kotitalouslautakunnan alaisten opettajien ja neuvojien johtosääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama	81	138
»	7	Tuberkuloosihoitolaitosten päivämaksut; sisäasiainministeriön päätös	110	190
»	8	Aloitetoiminnan käytäntöön ottoa kaupungin virastoissa ja laitoksissa koskevat ohjeet; kaupunginhallituksen antamat	105	174
»	9	Moottoriajoneuvojen kokonaispainon rajoittaminen Lönnrotinkadun sillalla; kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön vahvistama ...	172	288
»	9	2. kaupunginosan korttella n:o 37 koskevia asemakaavamääräyksiä; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	191	299

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			n:o	sivu
1949				
Syyskuu	9	3. kaupunginosan korttelia n:o 46 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräykseen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	192	300
»	9	7. kaupunginosan korttelia n:o 133 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräykseen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	193	301
»	9	15. kaupunginosan korttelia n:o 529 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräykseen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	194	301
»	9	15. kaupunginosan korttelia n:o 610 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräykseen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	195	302
»	9	16. kaupunginosan korttelia n:o 714 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräykseen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	196	302
»	9	18. kaupunginosan korttelia n:o 622 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräykseen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	197	303
»	9	25. kaupunginosan korttelia n:o 857 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräykseen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	198	304
»	12	Kompassintarkistuspaaluston ja -poijun käyttötaksa; satamalautakunnan vahvistama	104	173
»	20	Viranhaltijain ja työntekijäin irtisanominen; palkkalautakunnan päätös	101	160
»	23	Laki asutustoimenpiteiden turvaamisesta eräissä tapauksissa	134	221
»	28	Tieteellisiä tarkoituksia varten maahan tuotettujen hiirien ja marsujen vapauttaminen liikkennemaksuista; kaupunginvaltuuston päätös	87	144

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			n:o	sivu
1949				
Syyskuu	28	Helsingin kaupungin kansakoululaitoksen taloudenhoitajien johtosääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama	115	193
»	28	Helsingin kaupungin kansakoululaitoksen johtokuntien sihteerien johtosääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama	116	194
»	28	Helsingin kaupungin kansakoulujen terveydenhoidon johtosääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama	117	195
»	28	Helsingin kaupungin kansakoululaitoksen koulupsykologien johtosääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama	118	198
»	28	Helsingin kaupungin kansakoulujen liikunnan- neuvojen johtosääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama	119	199
»	28	Helsingin kaupungin kansakoululaitoksen oppivelvollisten lasten luettelonhoitajien johtosääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama ...	120	200
»	28	Helsingin kaupungin kansakoululaitoksen oppivelvollisten lasten luettelon kodissakävijäin johtosääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama	121	200
»	28	Helsingin kaupungin kansakoululaitoksen tarkastajaneuvoston johtosääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama	122	201
»	30	Laki työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemak- susta annetun lain muuttamisesta	79	136
Lokakuu	7	Asetus keskusparantolain kunnossapito- ja käyt- tökustannuksiin annettavasta valtioneuvasta	111	190
»	7	Asetus asutustoimenpiteiden turvaamisesta eräis- sä tapauksissa annetun lain täytäntöönpa- nosta ja soveltamisesta	135	222
»	11	Vuokra-autoilijain virkapuku; maistraatin pää- tös	128	207
»	13	Palopäälystön palvelusaika; kaupunginhallituk- sen päätös	112	190

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			n:o	sivu
1949				
Lokakuu	14	Laki maanvuokrasuhteiden pitentämisestä eräis- sä tapauksissa annetun lain muuttamisesta	136	223
»	14	Asetus eräiden maanhankinta-alueiden kuntoon- panoon liittyvien tehtävien hoitamisesta kau- pungeissa ja kauppaloissa annetun lain täy- täntöönpanosta ja soveltamisesta	138	225
»	19	Sähkölaitoksen sähköasennusten osa- ja jälki- tarkastustaksa; teknillisten laitosten lauta- kunnan vahvistama	199	305
»	21	Laki ammattiopintojen avustuslain muuttami- sesta	86	142
»	21	Laki eräitten kunnallisten lautakuntien toimi- ajan poikkeuksellisesta lyhentämisestä	88	144
»	21	Asetus ammattiopintojen avustuslain toimeen- panosta 10 päivänä marraskuuta 1944 anne- tun asetuksen muuttamisesta	114	192
»	26	Imatran voima Oy:n kanssa tehdyn sähkönhan- kintasopimuksen voimassaoloajan jatkami- nen; kaupunginvaltuuston päätös	—	110
»	26	Lausunnon hankkiminen kaupunginhallitukselta poliisilaitoksen menearviohdotuksesta; sisä- asiainministeriön kirjelmä	129	208
»	26	Liikennelaitokselle myytävän sähkövoiman hin- ta; kaupunginvaltuuston päätös	131	208
»	27	Ammattiopintojen avustuslain täytäntöönpano; valtioneuvoston päätös	139	226
Marraskuu	4	Laki perhelisälain muuttamisesta	123	202
»	9	Teurastajien palkkauksen järjestely Helsingin kaupungin teurastamossa; kaupunginvaltuus- ton päätös	93	155
»	9	Helsingin kaupungin tuberkuloosisairaalassa pe- rittävät päivämaksut; kaupunginvaltuuston päätös	—	190

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			n:o	sivu
1949				
Marraskuu	9	Helsingin kaupungin musiikkilautakunnan ja kaupunginorkesterin toimiston johtosäännön muutos; kaupunginvaltuuston vahvistama	125	203
»	9	Helsingin kaupungin viranhaltijain kielitaitosääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama ...	133	209
»	9	Vierailta paikkakunnilta kotoisin olevien kansakoulunoppilaiden koulumaksujen korottaminen; kaupunginvaltuuston päätös	174	289
»	10	Kuntien viranhaltijain palkkauksen säännöstely; valtioneuvoston päätös	130	208
»	11	Asetus väkijuomayhtiön verottamisesta ja sen vuosivoiton käyttämisestä annetun lain täytäntönnäpänosta	140	228
»	17	Työttömyyssohjeet; valtioneuvoston antamat ...	143	232
»	17	Työttömyyssohjeiden soveltamismääräykset; kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön antamat	144	238
»	17	Rakennusluontoisten töiden säännöstely; valtioneuvoston päätös	152	265
»	17	Menettely rakennustyöluopien ja säännösteltyjen rakennusaineiden myöntämisessä ja rakennustoiminnan säännöstelyn valvonnassa; kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätös	153	265
»	18	Laki tullilain muuttamisesta	141	230
»	21	Kaupungin viranhaltijain palkkojen ja eläkkeiden järjestely; kaupunginvaltuuston päätös	113	191
»	21	Taksan, jonka mukaan Helsingin kaupungin satamapalveluskunta on oikeutettu kantamaan korvausta luotsauksista ym. sivutehtävistä, korottaminen; satamalautakunnan päätös ...	156	267
»	21	Lisäys sairaalalautakunnan alaisten poliklinikkain taksaan; kaupunginvaltuuston vahvistama	165	286
»	30	Helsingin kaupungin luottamusmiesten palkkiosääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama ...	126	205

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			n:o	sivu
1949				
Marraskuu	30	Kunnallisverotuksessa tehtävät tulonvähennykset; kaupunginvaltuuston päätös	147	257
Joulukuu	2	Laki kansaneläkelain väliaikaisesta muuttamisesta	148	257
»	2	Helsingin kaupungin liikennelaitoksen löytötavaratoimiston ohjesääntö; Uudenmaan lääninhallituksen vahvistama	200	306
»	7	Helsingin kaupungin lastentarhain ja niihin liittyvien laitosten ohjesäännön muuttaminen; sosiaaliministeriön vahvistama	159	268
»	8	Sähkövoiman tuotannon ja kulutuksen säännötely; valtioneuvoston päätös	132	208
»	8	Ohjeet autoasetuksen täytäntöönpanosta; kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätös	173	288
»	15	Ruokailusta Helsingin kaupungin sairaaloissa kannettava maksu; kaupunginhallituksen päätös	137	224
»	15	Kaupungin virastojen ja laitosten siivoojien palkkaus; kaupunginhallituksen päätös	158	268
»	15	Konepajatoimikunnan johtosääntö; kaupunginhallituksen vahvistama	160	271
»	19	Työmaksut Helsingin kaupungin yleisessä talletusvarastossa; satamalautakunnan vahvistamat	157	268
»	21	Kaupungin viranhaltijain palkat; kaupunginvaltuuston päätös	—	192
»	21	Huoneenvuokralautakuntien puheenjohtajien ja jäsenten palkkiot; kaupunginvaltuuston päätös	127	207
»	21	Helsingin kaupungin talouden tarkastussääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama	161	273
»	21	Helsingin kaupungin revisiotoimiston johtosääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama	162	276

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			n:o	sivu
1949				
Joulukuu	29	Tulojen enimmäismäärät perheenasuntoavustuksia myönnettäessä; valtioneuvoston päätös	124	202
»	29	Perusteet, joiden mukaan kaupungeille ja kaupaloille suoritetaan korvausta eräiden maanhankinta-alueiden kuntoonpanoon liittyvien tehtävien hoitamisesta niille aiheutuneista kustannuksista; valtioneuvoston päätös	154	265
»	29	Kunnallinen kansanhuoltohallinto; valtioneuvoston päätös	163	283
»	29	Kansanhuollon alaan kuuluvat tarkastukset; valtioneuvoston päätös	164	286
»	30	Laki lastenkotien valtionavusta	142	231
»	30	Laki tuotantokomiteoista	145	249
»	30	Tuotantokomiteat; valtioneuvoston päätös ...	146	253
»	30	Laki eräistä väliaikaisista poikkeussäännöksistä verolakeihin	149	258
»	30	Laki siirtoväen huollon järjestämisestä	150	260
»	30	Laki huoneenvuokrien säännöstelystä	151	261
»	30	Laki asutuskeskusten asuntotuotannon edistämiseksi myönnettyjen omakoti-, perheenasunto-, asunto-osakeyhtiö- ja pientasuntolainojen kuoletusaikojen pidentämisestä ja korkojen alentamisesta	155	266
»	30	Laki kansakoululaitoksen kustannuksista annetun lain muuttamisesta	175	290
		Tonttijaon muutokset vuonna 1949	201	307
		Muutokset sääntöpalkkaisten virkojen luokitteluun vuonna 1949	202	307

Aakkosellinen hakemisto

Helsingin kaupungin kunnalliseen asetuskokoelmaan vuodelta 1949.

Aistivallisten apu- ja opaskoirista suoritettavasta verosta myönnetty vapautus	14
Ajonopeus Lauttasaaren sillalla	26
pääväylillä sallittu	130
Aloitetoiminnan käytäntöön ottoa kaupungin virastoissa ja laitoksissa koskevat ohjeet	174
Alue liikenne , henkilöautoilla harjoitettava ammattimainen, järjestys-ohjeet sitä varten	21
Aluksien lastauksessa ja purkauksessa työskentelevien työntekijöiden suojelemista tapaturmilta koskevan sopimuksen voimaan saattaminen	161
Ammattiopinnot , niistä annetun lain muutos	142
niistä annetun lain toimeenpanoasetuksen muutos	192
niistä annetun lain täytäntöönpano	226
Asemakaava , 20. kaupunginosan	295
Asemakaavamittauksista annetun asetuksen muuttaminen	71
Asemakaavanmuutoksia ja asemakaavamääräyksiä , jotka koskevat:	
2. kaupunginosan kortt. n:o 37	299
3. » » » 46	300
3. » » » 51	299
4. » » » 170 ja 171	294
7. » » » 133	301
9. » » » 203	297
12. » » » 378	292
14. » » » 472	294
14. » » » 492 ja 493	298
14. » » » 514	293
15. » » » 529	301
15. » » » 610	302
15. » » » 617	293
16. » » » 714	302
18. » » » 622	303
20. » Länsisatamaa	293
25. » » » 809	297
25. » » » 826	298
25. » » » 842	296
25. » » » 857	304
25. » » » 884	296
46. » » » 2	295
Asetus ammattiopintojen avustuslain toimeenpanosta 10 päivänä marraskuuta 1944 annetun asetuksen muuttamisesta	192
asemakaavamittauksista annetun asetuksen muuttamisesta	71

Asetus asutustoimenpiteiden turvaamisesta eräissä tapauksissa annetun lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta	222
eräiden maanhankinta-alueiden kuntoonpanoon liittyvien tehtävien hoitamisesta kaupungeissa ja kauppaloissa annetun lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta	225
eräiden poliisitoimien perustamisesta	25
jakolaitoksesta, tontinmittauksesta ja kiinteistöjen rekisteröimisestä kaupungissa annetun asetuksen muuttamisesta	70
kansainvälisen työkonferenssin vuonna 1932 hyväksymän, alusten lastauksessa tai purkauksessa työskentelevien työntekijäin suojelemista tapaturmilta koskevan sopimuksen voimaansaattamisesta	161
keskusparantolain kunnossapito- ja käyttökustannuksiin annettavasta valtionavusta	190
keskussairaala-	182
kunnan oikeudesta käyttää kunnanvaakunaa	127
lapsililälain täytäntöönpanosta annetun asetuksen muuttamisesta tiheissä asumusryhmissä olevien vuokra-alueiden lunastamisesta	34
annetun lain toimeenpanosta annetun asetuksen muuttamisesta	139
valtionrautateiden tariffisäännön muuttamisesta	133
valtion viran tai toimen haltijain palkkauksesta annetun asetuksen muuttamisesta	134
vapaakirjeoikeudesta ja postirahanvapaudesta annetun asetuksen muuttamisesta	115
veronmaksun laiminlyömisestä johdosta suoritettavasta veronlisäyksestä	15, 16
väkijoumayhtiön verottamisesta ja sen vuosivoiton käyttämisestä annetun lain täytäntöönpanosta	228
äitiysavustuslain toimeenpanoasetuksen muuttamisesta	35
Asuinhuoneistojen lämmityskustannusten suorittaminen	72
Asuntoalue, Herttoniemen, sen tonttien vuokrauserusteiden muuttaminen	105
Asuntolainat, laki niistä	81
niiden korkokanta	93
niiden myöntäminen	84
Asuntorakennustuotanto, laki sen edistämisestä	98
sen edistämisestä annetun lain soveltaminen	99
Asuntotuotanto, sen edistämiseksi myönnettyjen lainojen kuoleusaikojen pitentäminen ja korkojen alentaminen	266
sen edistämiseksi myönnettävistä veronhuojennuksista annetun lain muutos	102
sen edistämiseksi myönnettävistä veronhuojennuksista annetun lain täytäntöönpano ja soveltaminen	29
Asutuskeskukset, asuntorakennustuotannon edistämisestä niissä annetun lain soveltaminen	99
laki asuntorakennustuotannon edistämisestä niissä	98
Asutustoimenpiteet, asetus niiden turvaamisesta	222
laki niiden turvaamisesta eräissä tapauksissa	221
Autoasetus, ohjeet sen täytäntöönpanosta	288
Autot, henkilö-, järjestysohjeet niillä harjoitettavaa ammattimaista alueliikennettä varten	21
kuorma-, niiden taksa	26
niiden tunnusmerkit	132
vuokra-autoilijain virkapuku	207
Ks. myös Moottoriajoneuvot.	
Autovaakojen käytöstä annettavat punnitusmaksut	177

Eläkesääntöjen soveltaminen	126
Eläkkeet, kaupungin viranhaltijain, niiden järjestely	191
Ennakkoperintälain täytäntöönpano ja soveltaminen	15
Henkilöautot, järjestysohjeet niillä harjoitettavaa ammattimaista alue- liikennettä varten	21
Herttoniemen asuntoalueen tonttien vuokrauserusteiden muuttaminen	105
Huoltokassa, kaupungin, sen säännöt	17
Huoltolautakunnan alaisten viranhaltijain johtosäännön muuttaminen	145
Huoneenvuokralautakuntien puheenjohtajien ja jäsenten palkkiot	207
Huoneenvuokrasäännöstely	37, 261
siitä annetun päätöksen 8 ja 11 §:n soveltaminen	79, 80
Huoneenvuokrien korotusmäärät	78
Huoneistot, niiden lämmittämistä koskevia määräyksiä	77, 261
Imatran voima Oy:n kanssa tehty sopimus sähköenergian hankin- nasta	106, 110
Invalidien apu- ja opaskoirista suoritettava vero, vapautus siitä	14
sijoittaminen kaupungin virkoihin ja töihin	158
Invaliidihuoltolain täytäntöönpano	28
Jakolaitoksesta annetun asetuksen muuttaminen	70
Johtosääntö, huoltolautakunnan alaisten viranhaltijain, sen muutta- minen	145
kansakoulujen liikunnanpuolejoain	199
kansakoulujen terveydenhoidon	195
kansakoululaitoksen johtokuntien sihteerien	194
kansakoululaitoksen koulupsykologien	198
kansakoululaitoksen oppivelvollisten lasten kodissakävijäin	200
kansakoululaitoksen oppivelvollisten lasten luettelonhoitajien	200
kansakoululaitoksen taloudenhoitajien	193
kansakoululaitoksen tarkastajaneuvoston	201
kaupunginkirjaston	120
kaupunginmuseon, sen muutos	125
konepajatoimikunnan	271
kotitalouslautakunnan	136
kotitalouslautakunnan alaisten opettajien	138
lastentarhain, sen muutos	268
liikennelaitoksen lautakunnan, sen muutos	26
musiikkilautakunnan ja kaupunginorkesterin toimiston	203
revisiotoimiston	276
Järjestysohjeet henkilöautoilla harjoitettavaa ammattimaista alue- liikennettä varten	21
Järjestyssäännöt, kiinteistölautakunnan vuokralle antamalla alueilla noudatettavat	130
Kaasunsäännöstelyn lopettaminen	111
Kadut, niiden nimet, poistetus	293
Kaisaniemen verkkopallokenttien tuntivuokramaksut	155
Kansakoululaitos, sen johtokuntien sihteerien johtosääntö	194
sen koulupsykologien johtosääntö	198
sen kustannuksista annetun lain muuttaminen	118, 290
sen liikunnanpuolejoain johtosääntö	199
sen oppivelvollisten lasten luettelon kodissakävijäin johtosääntö	200
sen oppivelvollisten lasten luettelonhoitajien johtosääntö	200
sen taloudenhoitajien johtosääntö	193
sen tarkastajaneuvoston johtosääntö	201
sen terveydenhoidon johtosääntö	195
Kansakoululuokat, niiden oppilasluvun osittainen alentaminen	120

Kansakoulunoppilaat, vierailta paikkakunnilta kotoisin olevat, heidän koulumaksujensa korottaminen	289
Kansaneläkelaki, laki lisäyksestä sen mukaisen lisäeläkkeen väliaikaisesta korottamisesta annettuun lakiin	33
sen mukaisen lisäeläkkeen korottamisperusteet	104
sen väliaikainen muuttaminen	257
Kansanhuoltohallinto, kunnallinen	283
sen alaan kuuluvat tarkastukset	286
Kaupunginhallituksen ohjesääntö	1
Kaupunginkirjasto, sen johtosääntö	120
sen työajan järjestely	120
Kaupunginmuseon johtosäännön muutos	125
Keskusparantolat, asetus niiden valtionavusta	190
Keskussairaala-asetus	182
Kielitaitosääntö, kaupungin viranhaltijain	209
Kiinteistöjen rekisteröimisestä kaupungissa annetun asetuksen muuttaminen	70
Kiinteistölautakunta, sen vuokralle antamilla alueilla noudatettavat järjestyssäännöt	130
Kompassintarkistuspaaluston käytötaksa	173
Konepajatoimikunnan johtosääntö	271
Kotipaikkaoikeus, köyhäinhoidollinen, siitä annetun lain muuttaminen	103
Kotitalouslautakunta, sen alaisten opettajien johtosääntö	138
sen johtosääntö	136
Kunnalliset lautakunnat, laki niiden toimiajan poikkeuksellisesta lyhentämisestä	144
Kunnallisverotuksessa tehtävät tulovähennykset	16, 257
Kunnanvaakuna, asetus kunnan oikeudesta käyttää sitä	127
laki siitä	126
Kuntoisuuspisteen raha-arvo Tervalammen työlaitoksessa	145
Kuorma-autotaksan muutos	26
Köyhäinhoidollinen kotipaikkaoikeus, siitä annetun lain muuttaminen	103
Laiturihuollon taksa	178
Laki ammattiopintojen avustuslain muuttamisesta	142
asuntolainoista, -takuista ja -avustuksista	81
asuntotuotannon edistämiseksi myönnettävistä veronhuojennuksista annetun lain muuttamisesta	102
asutuskeskusten asuntorakennustuotannon edistämisestä	98
asutuskeskusten asuntotuotannon edistämiseksi myönnettyjen omakoti-, perheenasunto-, asunto-osakeyhtiö- ja pienasuntolainojen kuoletusaikojen pidentämisestä ja korkojen alentamisesta	266
asutustoimenpiteiden turvaamisesta eräissä tapauksissa	221
eräiden maanhankinta-alueiden kuntoonpanoon liittyvien tehtävien hoitamisesta kaupungeissa ja kauppaloissa	139
eräistä väliaikaisista poikkeussäännöksistä verolakeihin	258
eräitten kunnallisten lautakuntien toimiajan lyhentämisestä	144
huoneenvuokrien säännöstelystä	261
kansakoululaitoksen kustannuksista annetun lain muuttamisesta	118, 290
kansaneläkelain väliaikaisesta muuttamisesta	257
kunnanvaakunasta	126
köyhäinhoidollisesta kotipaikkaoikeudesta eräissä tapauksissa annetun lain muuttamisesta	103
lapsilisälain muuttamisesta	33
lastenkotien valtionavusta	231

Laki lisäyksestä kansaneläkelain mukaisen lisäeläkkeen väliaikaisesta korottamisesta annettuun lakiin	33
maanvuokrasuhteiden pientämistä eräissä tapauksissa annetun lain muuttamisesta	223
perhelisälain muuttamisesta	202
siirtoväen huollon järjestämisestä	260
tullilain muuttamisesta	230
tuotantokomiteoista	249
työaikalain 18 §:n muuttamisesta	115
työnantajain lapsilisa- ja kansaneläkemaksusta annetun lain muuttamisesta	136
työväenopistojen valtionavusta annetun lain muuttamisesta	117
väkijuomayhtiön verottamisesta ja sen vuosivoiton käyttämisestä annetun lain muuttamisesta	116
äitiysavustuslain muuttamisesta	34
Lapsilisa- ja kansaneläkemaksu , työnantajan, siitä annetun lain muutos	136
Lapsilislaki , sen muuttaminen	33
sen täytäntöönpanosta annetun asetuksen muuttaminen	34
Lastenkodit , laki niiden valtionavusta	231
Lastentarhain johtosäännön muuttaminen	268
Lautakunnat, kunnalliset , niiden toimiajan poikkeuksellinen lyhentäminen	144
Lautasaaren silta , ajonopeuden rajoittaminen sillä	26
Liikennelaitos , sen aluksilla palvelevien merimiesten palvelukseen ottaminen ja palkkaaminen	177
sen henkilökunnalta perittävät oikeudenkäyntikustannukset	158
sen lautakunnan johtosäännön muutos	26
sen löytötavaratoimiston ohjesääntö	306
sille myytävän sähkövoiman hinta	208
Liikennemaksut , tieteellisiä tarkoituksia varten maahan tuotettujen hiiren ja marsujen vapauttaminen niistä	144
Linja-autoliikenne linjalla n:o 14 Eira — Naistenklinikka	287
» » » 17 Merikatu — Aleksis Kivenkatu	288
» » » 18 Katajanokka — Etu-Töölö	288
» » » 21 Arkadianaukio — Seurasaaren silta	287
» » » 50 Rautatienatori — Kumpula	287
Luotsaustaksan korottaminen	267
Luottamusmiehet , kaupungin, heidän palkkiosääntönsä	205
Lämmin vesi , sen jakelusta suoritettavat korvaukset	77
Lämmittäminen, huoneistojen , sitä koskevia määräyksiä	77
Lämmityskustannukset , asuinhuoneistojen, niiden suorittaminen	72
Lönnrotinkatu , moottoriajoneuvojen kokonaispainon rajoittaminen sen yli johtavalla sillalla	288
Maanhankinta-alueet , asetus niistä annetun lain soveltamisesta	225
laki niiden kuntoonpanoon liittyvien tehtävien hoitamisesta	139
perusteet, joiden mukaan suoritetaan korvausta niiden kuntoonpanoon liittyvien tehtävien hoitamisesta	265
Maanvuokrasuhteet , niiden pientämisestä annetun lain muutos	223
Maataloustöissä työskentelevien vuosiloma	27
Maidon rasvapitoisuuden vakioiminen	113, 114
Maksut , autovaakojen käytöstä kannettavat	177
niiden säännöstely	111
palokunnan antamasta avustuksesta	97
ruokailusta kaupungin sairaaloissa	224
työ-, yleisen talletusvaraston	268

Maksut, yksityisoikeudelliset, niiden sakkokorko	27
Marjanieimen siirtolapuutarhan vuokrat	155
Merimiehet, niiden ottaminen palvelukseen satama- ja liikennelaitoksen aluksilla	177
Moottoriajoneuvot, niiden kokonaispainon rajoittaminen Lönnrotinkadun sillalla	288
niiden korkein sallittu nopeus	130
niiden käyttöluvut	131
Ks. myös Autot ja Linja-autoliikenne.	
Musiikkilautakunnan ja kaupunginorkesterin toimiston johtosääntö	203
Nuorisotyölautakunnan sekä urheilu- ja retkeilylautakunnan työnjakoa koskeva sopimus	127
Ohjesääntö, kaupunginhallituksen	1
liikennelaitoksen löytötavaratoimiston	306
sairaalahallinnon, sen muutos	105
terveydenhoitolautakunnan, sen muutos	105
Omakotilainat, ks. Asuntotuotanto.	
Opaskoirien vapauttaminen verosta	14
Pakilan siirtolapuutarhan palstojen vuokrat	155
Palkat, kaupungin viranhaltijain, niiden järjestely	191
Palkkaus, kuntien viranhaltijain, sen säännöstely	208
teurastajien kaupungin teurastamossa	155
valtion viranhaltijain, asetus siitä	134
virastojen ja laitosten siivoojien	268
Palkkiosääntö, kaupungin luottamusmiesten	205
Palkkiot, huoneenvuokralautakuntien puheenjohtajien ja jäsenten ...	207
Palokaivot, niiden rakentamisessa noudatettavat ohjeet	133
Palokunta, maksut sen antamasta avustuksesta	97
Palopäälystön palvelusaika	190
Palveluskoirien vapauttaminen verosta	14
Perheenasuntoavustukset, tulojen enimmäismäärät niitä myönnettäessä	94, 202
Perheenasuntolainat, ks. Asuntotuotanto.	
Perhelisäläki, sen muuttaminen	202
sen toimeenpano	27, 28
Pienasuntolainat, ks. Asuntotuotanto.	
Poliisilaitos, lausunnon hankkiminen kaupunginhallitukselta sen menotarkistuksesta	208
Poliisitoimet, asetus eräiden sellaisten perustamisesta	25
Poliklinikat, sairaalalautakunnan alaiset, lisäys niiden taksaan	286
Polttoaineen hankinnan ja jakelun keskittäminen	111
Polttoainepäällikön asettaminen kuntiin	111
Postirahanvapaudesta annettujen asetusten muuttaminen	115
Punnitusmaksut, autovaakojen käytöstä kannettavat	177
Putkijohtoalan työt, erittäin likaisen työn lisien laskemistapa niissä	157
Pääliikenneväylät Helsingissä	129
niillä sallittu korkein nopeus	130
Raitiotielinjojen 7, 12 ja H järjestely	287
Rakennusluontoisten töiden säännöstely	65, 66, 265
Rakennustoiminnan säännöstelyn valvonta	67
Rakennustyöluupien myöntäminen	67, 265
Rasvapitoisuus, maidon, sen vakioiminen	113, 114
Revisiotoimiston johtosääntö	276
Sairaalahallinto, kaupungin, sen ohjesäännön muutos	105
Sairaalat, kaupungin, maksu ruokailusta niissä	224

Sairaalat, kaupungin, niiden poliklinikkain taksan muutos	286
niiden sääntöjen muutos	104
sairaalahallinnon ohjesäännön muutos	105
tuberkuloosisairaalan päivämaksut	190
Sakkokorko, yksityisoikeudellisten maksujen	27
Satamalaitos, sen aluksilla palvelevien merimiesten palkkaaminen	177
taksan, jonka mukaan korvausta kannetaan luotsauksesta ym., korotus	267
Siipikarjateurastamo, taksa maksujen laskemiseksi sen käyttämisestä	112
Siirtolapuutarhat, Marjaniemen ja Pakilan, niiden palstojen vuokrat	155
Siirtoväki, laki sen huollon järjestämisestä	260
Siivoojat, virastojen ja laitosten, heidän palkkauksensa	268
Sokeainavustuslain toimeenpano	32
Sunnuntaityökorvaukset, kaupungin viranhaltijoille suoritettavat	156
Sähköasennusten osa- ja jälkitarkastustaksa	305
Sähkölaitos, sen sähköasennusten osa- ja jälkitarkastustakse	106, 110
Sähkölaitos, sen sähköasennusten osa- ja jälkitarkastustaksa	305
sopimus sähköenergian hankinnasta sille	106, 110
Sähkövoima, liikennelaitokselle myytävä, sen hinta	208
sen säännöstely	25, 26, 208
Säännöstely, huoneenvuokrien	37, 79, 80, 261
kaasun	111
kuntien viranhaltijain palkkauksen	208
maksujen	111
rakennusluontoisten töiden	65, 66, 265
sähkövoiman tuotannon ja kulutuksen	25, 26, 208
Sääntöpalkkaiset virat, muutokset niiden luokitteluun	307
Taksa, jonka mukaan satamapalveluskunta on oikeutettu kantamaan korvausta luotsauksesta ym. sivutehtävistä, sen korotus	267
jonka mukaan suoritetaan korvausta teurastamossa hylätystä li- hasta	112
kompassintarkistuspaaluston ja -poijun	173
kuorma-auto-, sen muutos	26
laiturihuollon- maksujen laskemiseksi siipikarjateurastamon käyttämisestä	178
maksujen laskemiseksi siipikarjateurastamon käyttämisestä	112
sairaalalautakunnan alaisten poliklinikkain	286
sähköasennusten osa- ja jälkitarkastus- talletusvarasto, yleinen, sen työmaksut	305
talletusvarasto, yleinen, sen työmaksut	268
Talouden tarkastussääntö, kaupungin	273
Tapaturmat, lastauksessa tai purkauksessa työskentelevien työnteki- jain suojeleminen niiltä	161
Tariffisääntö, valtionrautateiden, asetus sen muuttamisesta	133
Tervalammen työlaitos, kuntoisuuspisteen raha-arvo siinä	145
Terveystieteiden laitoksen ohjesäännön muutos	105
Teurastamo, sen suorittama korvaus hylätystä lihasta	112
taksa maksujen laskemiseksi siipikarjateurastamon käyttämisestä teurastajien palkkauksen järjestely siinä	112
teurastajien palkkauksen järjestely siinä	155
Tontinmittauksesta annetun asetuksen muuttaminen	70
Tonttijaon muutokset	307
Traktorit	172
Tuberkuloosihoitolaistosten päivämaksut	190
Tuberkuloosisairaalan, kaupungin, päivämaksut	190
Tullilain muuttaminen	230
Tulojen enimmäismäärät perheenasuntoavustuksia myönnettäessä	94, 202
Tulovähennykset, kunnallisverotuksessa tehtävät	16, 257
Tunnusmerkit, autojen	132

Tuotantokomiteat	249, 253
Työaikalain 18 §:n muuttaminen	115
Työmaksut kaupungin yleisessä talletusvarastossa	268
Työntekijät, lastauksessa työskentelevät, heidän suojelemistaan tapa- turmilta koskevan sopimuksen voimaansaattaminen	161
Työntekijät, kaupungin, heidän irtisanomisensa	160
maataloustöissä työskentelevät, heidän vuosilomansa	27
toisella paikkakunnalla työskentelevien matka- ym. korvaukset	159
Työttömyysohjeet	232, 238
Työväenopistot, laki niiden valtionavusta annetun lain muuttamisesta niiden huoneistojen vuokra-arvojen laskeminen	117
Urheilu- ja retkeilylautakunnan sekä nuorisotyölautakunnan työn- jakoa koskeva sopimus	127
Valtionapu, keskusparantolain	190
lastenkotien	231
työväenopistojen	116, 117
Valtionrautateiden tariffisäännön muuttaminen	133
Vapaakirjeoikeudesta annetun asetuksen muuttaminen	115
Varastoalueet, niillä noudatettavat järjestyssäännöt	130
vuokrasopimuskäytännön varten	94
Verkkopallokenttien, Kaisaniemen, tuntivuokramaksut	155
Vero, palveluskoirista sekä invalidien ja aistiviallisten apu- ja opas- koirista suoritettava, vapautus siitä	14
Verolait, väliaikaiset poikkeussäännökset niihin	258
Veronhuojennus, asuntotuotannon edistämiseksi myönnettävä ...	29, 102
Veronlisäys, veronmaksun laiminlyömisestä johdosta suoritettava 15, 16	
Veronmaksun laiminlyömisestä johdosta suoritettava veronlisäys ...	15, 16
Viranhaltijat, kaupungin, heidän irtisanomisensa	160
heidän kielitaitosääntönsä	209
heidän palkkojensa ja eläkkeidensä järjestely	191
heidän vuosilomiaan koskeva määräys	156
heille suoritettavat sunnuntaiyökorvaukset	156
huoltolautakunnan alaiset, heidän johtosääntönsä muuttaminen	145
Viranhaltijat, kuntien, heidän palkkauksensa säännöstely	208
Viranhaltijat, valtion, heidän palkkauksestaan annetun asetuksen muut- taminen	134
Virastot, kaupungin, niiden siivoojien palkkaus	268
omiin kiinteistöihin sijoitetut, niiden tilitysvuokrat	158
Virat, sääntöpalkkaiset, muutokset niiden luokitteluun	307
Vuokra-alueet, niiden lunastaminen tiheissä asumusrhymissä	139
Vuokra-autoilijain virkapuku	207
Vuokrasopimuskäytännön, varasto-, työpaja- jms. alueiden sekä tila- päisten varastopaikkojen vuokrausta varten	94
Vuosilomat, maataloustöissä työskentelevien	27
viranhaltijain, niitä koskeva määräys	156
Väkijuomayhtiö, asetus sen verottamisesta	228
sen verottamisesta annetun lain muuttaminen	116
Yleinen talletusvarasto, sen työmaksut	268
Äitiysavustuslaki, sen muuttaminen	34
sen toimeenpanoasetuksen muuttaminen	35

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISUT

1949

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO

N:o I.

Sisällys: 1. Helsingin kaupunginhallituksen ohjesääntö, s. 1. — 2. Vapautuksen myöntäminen palveluskoirista sekä invalidien ja aistiviallisten apu- ja opas-koirista suoritettavasta verosta, s. 14. — 3. Ennakkoperintälain täytäntöönpano ja soveltaminen, s. 15. — 4. Asetus veronmaksun laiminlyömisen johdosta suoritettavasta veronlisäyksestä, s. 15. — 5. Kunnallisverotuksessa tehtävät tulovähennykset, s. 16.

1. Helsingin kaupunginhallituksen ohjesääntö.

Sisäasiainministeriön vahvistama maaliskuun 7 p:nä 1949.

(Kaupunginvaltuuston hyväksymä joulukuun 15 p:nä 1948)

1 L u k u.

Kaupunginhallituksen yleinen tehtävä.

1 §. Kaupunginhallituksen, jonka yleisenä tehtävänä on huolehtia kaupungin hallinnosta ja valvoa sen etua, tulee harjoittaa toimintaansa lakien ja asetusten, tämän ohjesäännön sekä kaupunginvaltuuston määräysten mukaisesti.

2 L u k u.

Kaupunginhallituksen kokoonpano.

2 §. Kaupunginhallitukseen kuuluu kaupunginjohtaja, neljä apulaiskaupunginjohtajaa sekä yhdeksän muuta jäsentä.

Kaupunginjohtajan ja apulaiskaupunginjohtajat kaupunginvaltuusto valitsee määräämättömäksi ajaksi. Kaupunginhallituksen muut jäsenet valtuusto valitsee vuodeksi kerrallaan.

KunL:n 86 §:n 1 mom.: Kaupunginhallituksessa tulee olla sen puheenjohtajana toimiva kaupunginjohtaja ja vähintään neljä jäsentä sekä, jos kaupunginhallituksen ohjesäännössä niin määrätään, yksi tai useampia apulaiskaupunginjohtajia, jotka toimivat myöskin kaupunginhallituksen varapuheenjohtajina. Kaupunginjohtaja ja apulaiskaupunginjohtajat eivät kuitenkaan saa muodostaa enemmistöä kaupunginhallituksessa.

3 §. Kaupunginjohtajan vaali on toimitettava siten kuin kunnallislain 88 §:ssä säädetään.

N:o 1 (jatk.)

Apulaiskaupunginjohtajan virkaa täytettäessä noudatettakoon, mitä kaupunginjohtajan viran täyttämisestä on säädetty. Jos useampia apulaiskaupunginjohtajan virkoja on samalla kertaa täytettävä, on kukin vaali toimitettava erikseen.

KunL:n 88 §: Kun kaupunginjohtajan virka on täytettävä, tulee kaupunginhallituksen julistaa se haettavaksi kolmenkymmenen päivän kuluessa, luettuna päivästä, jona päätös siitä tehtiin. Hakemukset on annettava kaupunginhallitukselle, joka hakuajan kuluttua toimittaa ne vaalia varten valtuustolle. Sellainenkin henkilö, joka ei ole virkaa hakenut, voidaan siihen valita, jos hän suostuu. Vaali toimitetaan suljetuilla lipuilla, ja valituksi on katsottava se, joka on saanut enemmän kuin puolet annetuista äänistä. Jollei kukaan ensimmäisessä äänestyksessä saa ehdotonta äänen enemmistöä, toimitettakoon uusi äänestys kahden ensimmäisessä äänestyksessä enimmän ääniä saaneen välillä. Valituksi on silloin katsottava se, joka toisessa äänestyksessä sai enimmäkseen äänet.

KunL:n 89 §: Säännökset siitä, missä järjestyksessä apulaiskaupunginjohtajan virka on täytettävä, annetaan kaupunginhallituksen ohjesäännössä. Sellaisen henkilön valitsemisesta tähän virkaan, joka ei ole sitä hakenut, olkoon vastaavasti voimassa, mitä 88 §:ssä on kaupunginjohtajan vaalista säädetty.

4 §. Kaupunginjohtajaksi tai apulaiskaupunginjohtajaksi valittakoon ainoastaan henkilö, joka on erityisesti perehtynyt kunnallishallintoon ja on mainitulla alalla saavuttanut erikoista kokemusta tai joka yleistä tointa hoitaessaan on osoittanut hallinnollista kykyä.

KunL:n 86 §:n 2 mom.: Kelpoisuusehdot kaupunginjohtajan ja apulaiskaupunginjohtajan virkoihin vahvistettakoon kaupunginhallituksen ohjesäännössä. Vaalikelpoinen näihin virkoihin on toisessakin kunnassa asuva Suomen kansalainen. Muiden jäsenten vaalikelpoisuudesta on voimassa, mitä valtuutetuista 40 §:ssä on säädetty.

5 §. Kaupunginjohtajalla ja apulaiskaupunginjohtajalla on oikeus luopua virastaan kolmen kuukauden kuluttua siitä kun he ovat pyytäneet eroa.

Jos kaupunginhallituksen vuodeksi valittu jäsen eroaa toimikautensa kuluessa, valittakoon toinen henkilö eronneen tilalle toimikauden jäljellä olevaksi ajaksi.

KunL:n 90 §: Virkaeron myöntää kaupunginjohtajalle ja apulaiskaupunginjohtajalle pyynnöstä valtuusto. Valtuusto voi erottaa kaupunginjohtajan ja apulaiskaupunginjohtajan virastaan, jos hän yhtämittaa vuoden ajan on sairauden tai ruumiinvian takia ollut kykenemätön virkaansa hoitamaan ja havaitaan vastaisuudessaan siihen kykenemättömäksi.

Jos valtuusto muulla perusteella tahtoo erottaa kaupunginjohtajan virastaan, on päätös tehtävä kolmen neljänneksen äänen enemmistöllä ja alistettava lääninhallituksen vahvistettavaksi.

6 §. Kaupunginhallitus saa kaupunginjohtajalle ja apulaiskaupunginjohtajalle myöntää enintään kuukauden virkavapauden kerrallaan. Pitemmän virkavapauden myöntämisestä päättää kaupunginvaltuusto.

Kaupunginjohtajan tai apulaiskaupunginjohtajan poissa ollessa, esteellisyyden sattuessa taikka viran ollessa avoimna hoitavat siihen kuuluvia tehtäviä virantoimituksessa olevat johtajat kaupunginhallituksen määräämällä tavalla, ellei kaupunginvaltuusto, viran avoimena ollessa tai poissaolon kestäessä kahta kuukautta pitemmän ajan, määrää sijaista virkaa hoitamaan.

KunL:n 91 §: Virkavapauden myöntämisestä kaupunginjohtajalle ja apulaiskaupunginjohtajalle sekä virkain hoitamisesta heidän poissa ollessaan, esteellisyyden sattuessa taikka viran ollessa avoimna määrätään kaupunginhallituksen ohjesäännössä.

3 L u k u.

Kaupunginhallituksen tehtävät.

7 §. Sen lisäksi, mitä kunnallislaisissa säädetään, kaupunginhallituksen tulee:

1) kaikilla kunnallisen toiminnan aloilla tehdä aloitteita, jotka hallitus katsoo tarpeen vaatimiksi ja kaupungin etua edistäviksi;

2) valvoa, että kaupungin lautakunnat ja virkamiehet suorittavat tehtävänsä voimassa olevia säännöksiä ja annettuja määräyksiä noudattaen sekä toimivat kaupungin etujen mukaisesti;

3) hoitaa sellaista kaupungin omaisuutta, jota ei lain tai voimassa olevien määräysten mukaan ole uskottu jonkin lautakunnan hoitoon;

4) antaa tarpeelliset ohjeet lautakuntien ja laitosten käytettäväksi annetun omaisuuden hoidosta sekä valvoa sellaisen omaisuuden hoitoa;

5) hoitaa kaupungin lahjoitusvaroja, ellei siitä lahjoituskirjassa ole toisin määrätty;

6) antaa kaupunginvaltuuston tai muun viranomaisen siltä vaatimat lausunnot ja tiedot; sekä

7) vuosittain lokakuun kuluessa antaa kaupunginvaltuustolle kertomus kaupungin lähinnä edellisen vuoden aikaisesta hallinnosta.

KunL:n 34 §: Kunnan puhevaltaa käyttää sekä sopimukset ja muut oikeustoimet sen puolesta tekee kunnallishallitus, jollei siitä laissa tai asetuksessa taikka ohje- tai johtosäännöllä ole toisin säädetty.

Kunnallishallituksen puheenjohtajalla on oikeus käyttää kunnallishallituksen puhevaltaa.

KunL:n 44 §: Kunnallishallituksen on valmisteltava ne asiat, jotka se valtuustolle lähettää.

Valtuuston kokouksessa älköön otettako päätettäväksi asiaa, jota kunnallishallituksella ei ole ollut tilaisuutta käsitellä. Kunnanvaltuustolla on kuitenkin oikeus, jos valtuusto sen yksimielisesti päättää, ottaa ratkaistavaksi kiireellinen asia.

KunL:n 92 §: Kaupunginhallituksen on huolehdittava kaupungin hallinnosta, valvottava sen etuja, valmisteltava kaupunginvaltuuston käsiteltävät asiat sekä pantava täytäntöön valtuuston päätökset ja määräykset.

Jos kaupunginhallitus havaitsee, että valtuuston päätös on syntynyt laista poikkeavassa järjestyksessä tai menee valtuuston toimivaltaa ulomaksi tai muutoin on lain tai asetuksen vastainen, olkoon velvollinen jättämään päätöksen toimeenpanematta ja ilmoittakoon viipymättä valtuustolle, minkä vuoksi päätöstä ei voida panna täytäntöön. Jos valtuusto pysyy päätöksessään, pyytäköön lääninhallituksen toimenpidettä sen täytäntöön panemiseksi, ja on lääninhallituksen, jos se katsoo kaupunginhallitukselta puuttuneen laillista aihetta kieltoonsa, määrättävä, että kaupunginhallituksen on pantava päätös täytäntöön. Sellaista määräystä älköön lääninhallitus antaa, ennen kuin aika valituksen tekemiseen valtuuston päätöksestä on kulunut umpeen.

KunL:n 93 §: Esitykset ja lausunnot, joita valtuusto tahi eri tarkoituksia varten asettetut lautakunnat valtion viranomaiselle antavat, on, jollei siitä ole ohjesäännöllä toisin määrätty, lähetettävä kaupunginhallituksen välityksellä.

KunL:n 112 §: Talousarvion ehdotus on kunnallishallituksen laadittava ja lähetettävä valtuustolle tämän määräämänä aikana, viimeistään 1 päivänä joulukuuta.

Jollei valtuusto hyväksy muutoksitta kunnallishallituksen ehdotusta, on se palautettava kunnallishallitukselle, jonka tulee antaa lausuntonsa ja tehdä ehdotukseen ne muutokset, joihin valtuuston päätös antaa aihetta. Ehdotusta valtuustossa uudelleen esiteltäessä älköön käsiteltäväksi otettako muita kuin valtuuston aikaisemmin päättämät muutokset sekä kunnallishallituksen niiden johdosta tekemät uudet ehdotukset. Talousarvio on tällöin lopullisesti hyväksyttävä.

8 §. Niiden asioiden lisäksi, jotka voimassa olevien säännösten mukaan ovat kaupunginhallituksen ratkaistavia, hallitus päättäköön kaupunginvaltuustolle alistusta tekemättä asiat, jotka koskevat:

1) kaupungin virastojen ja laitosten työajan vahvistamista kaupungin virkasäännössä annettujen määräysten rajoissa;

2) kunnallislain 98 §:ssä tarkoitettujen apulaisten palkkauksessa noudatettavien perusteiden vahvistamista;

3) kaupungin irtaimen omaisuuden vakuuttamista ja kaupungin velvollisuudeksi määrättyä muuta vakuuttamista;

4) irtaimen omaisuuden hankintaa kaupungin tarpeisiin kaupunginhallituksen käytettäväksi myönnettyjen määrärahojen rajoissa, sellaisen omaisuuden myyntiä ja käytettäväksi luovuttamista, siirtoa kaupungin virastolta tai laitokselta toiselle sekä kirjoista poistamista, kuitenkin ainoastaan, mikäli nämä tehtävät ohje- tai johtosäännön mukaan eivät ole jonkin lautakunnan tai viranhaltijan päätettäviä;

5) helpotuksen tai vapautuksen myöntämistä, mikäli kaupungin etua ei loukata, kaupungille tulevien maksujen, korvausten ja saatavien suorittamisesta, jollei kaupunginvaltuusto ole maksua erikseen vahvistanut taikka maksu perustu valtuuston hyväksymään taksaan, kuitenkin ainoastaan mikäli tehtävää ei ole ohje- tai johtosäännössä annettu jollekin lautakunnalle tai viranhaltijalle;

6) helpotuksen tai vapautuksen myöntämistä kaupungin palveluksessa olevien viranhaltijoiden ja työntekijöiden velvollisuudesta korvata toiminnastaan kaupungille aiheutuneet vahingot, ellei asianomainen ole

aiheuttanut vahinkoa tahallaan tai törkeällä tuottamuksella, taikka tehtävää ole ohje- tai johtosäännössä annettu jollekin lautakunnalle tai viranhaltijalle;

7) verojen ja maksujen maksuunpanossa tapahtuneiden virheiden oikaisemista sekä verohuojennusten myöntämistä, kuten siitä on laissa säädetty;

8) akordisopimusten tekoa ja sovinnosta päättämistä;

9) tileistä poistoa ja virheellisesti kannettujen varojen palautusta, ellei siitä ole toisin säädetty;

10) oikeuden myöntämistä, ei kuitenkaan viittä vuotta pitemmäksi ajaksi, raiteiden, johtojen ynnä muiden laitteiden sijoittamiseen kaupungin kaduille ja avoimille paikoille;

11) vahingonkorvauksen myöntämistä niissä tapauksissa, joissa kaupunki on korvausvelvollinen tai joissa vahinkojen korvaaminen muuten katsotaan kohtuulliseksi, kuitenkin ainoastaan mikäli tehtävää ei ole ohje- tai johtosäännössä annettu jollekin lautakunnalle tai viranhaltijalle;

12) käteiskassavarojen myöntämistä kaupungin virastoille ja laitoksille;

13) kaupungin saatavien vakuudeksi vahvistettujen kiinnitysten etuoikeusjärjestyksen muuttamista, ellei sitä ole ohje- tai johtosäännössä määrätty jonkin lautakunnan ratkaistavaksi; sekä

14) asuntotuotannon edistämistä koskevassa lainsäädännössä kaupungille määrättyjä tehtäviä, ellei niitä ole ohje- tai johtosäännössä määrätty jonkin lautakunnan hoidettavaksi.

KunL:n 11 §:n 1 mom.: Kunnallishallituksen ohjesäännöllä saadaan valtuuston päätösvaltaa siinä erikseen mainittavissa asioissa siirtää kunnallishallitukselle. Päätösvaltaa alköön kuitenkin siten siirrettäkö asioissa, joissa päätöksen tekoon vaaditaan määräenmistö tahi asia lain mukaan on valtuuston päätettävä.

KunL:n 98 §: Satunnaisiin tarpeisiin ja kiireellisissä tapauksissa saa kunnallishallitus, ilman valtuuston päätöstä, ottaa tarvittavia apulaisia, mutta on velvollinen ilmoittamaan toimenpiteensä valtuuston hyväksyttäväksi seuraavassa kokouksessa. Mainitut apulaiset, joiden palkkauksen valtuusto vahvistaa, toimivat kunnallishallituksen vastuulla ja sen antamia määräyksiä noudattaen.

Mikäli tarkoitusta varten on varattu määräraha kunnallishallituksen tahi lautakunnan käytettäväksi, palkkaa tämä apulaiset sen rajoissa, tarvitsematta valtuustolle tehdä ilmoitusta niiden ottamisesta.

KunL:n 124 §: Valtuustolla taikka ohjesäännössä olevan valtuutuksen perusteella kunnallishallituksella on oikeus, jos kunnallisvero tai kunnallinen maksu on laittomasti maksuunpantu, myöntää vapautus sen maksamisesta, ei kuitenkaan, kun asia on muutoin vireillä taikka lainvoimaisella päätöksellä asiallisesti ratkaistu. Vapautuksen myöntämisen jälkeen alköön enää ryhdyttäkö toimenpiteisiin veron tai maksun perimiseksi siltä osalta, josta vapautus on myönnetty.

Jos verovelvollisen henkilön veronmaksukyky oman tai läheisen henkilön sairauden, tapaturman tai muun sellaisen syyn tähden on olennaisesti vähentynyt taikka jos verovelvollinen on kuollut ja häneltä on jäänyt

leski, turvattomia lapsia tai muita perillisiä, joiden elatus on ollut hänen ansionsa varassa, voi kunnallisvaltuusto taikka 1 momentissa mainituin edellytyksin kunnallishallitus harkintansa mukaan hakemuksesta myöntää veron suorittamisen lykkäystä taikka, jollei asiaa ole taksoituksen yhteydessä tutkittu, osittaisen tai täydellisen vapautuksen sen suorittamisesta.

4 L u k u.

Kaupunginhallituksen yleiset kokoukset.

9 §. Kaupunginhallitus kokoontuu varsinaisiin kokouksiinsa määrää aikoina, joista hallituksen kunkin vuoden alussa tulee ilmoittaa yleisölle sillä tavoin kuin kunnallisten kuulutusten julkaisemisesta on määrätty. Jos kokousaika vuoden kuluessa muutetaan, on siitä samalla tavoin ilmoitettava.

Tarpeen tullen hallitus kaupunginjohtajan kutsusta kokoontuu muinaikin aikoina ja on kutsu tällaiseen kokoukseen toimitettava hallituksen jäsenille hallituksen määräämällä tavalla.

KunL:n 24 §:n 1 mom.: Valtuuston puheenjohtaja ja jäsen on esteellinen ottamaan osaa häntä henkilökohtaisesti koskevan päätöksen tekemiseen. Kunnallishallituksen ja lautakunnan puheenjohtajan ja jäsenen esteellisyydestä on soveltuvin osin voimassa, mitä tuomarin esteellisyydestä on säädetty.

KunL:n 25 §:n 2 mom.: Kunnallishallitus on päätösvaltainen, kun saapuvilla on enemmän kuin puolet jäsenmäärästä.

KunL:n 26 §: Jos valtuuston tai kunnallishallituksen puheenjohtaja, varapuheenjohtaja tai jäsen ilman pätevää estettä jää tulematta kokoukseen taikka ilman sellaista syytä lähtee kesken pois, maksakoon sakkoo kokoukselta tulevaa palkkiota vastaavan määrän, puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja kuitenkin vähintään viisikymmentä ja jäsen kolmekymmentä markkaa. Jos kokous läsnäolevien vähälukuisuuden vuoksi jää pitämättä tai on kesken lopetettava, olkoon sakko kaksinkertainen.

KunL:n 27 §: Valtuuston, kunnallishallituksen ja lautakunnan kokouksessa johtaa keskustelua puheenjohtaja.

Sitten kun asiasta on keskusteltu ja puheenjohtaja on julistanut keskustelun päättyneeksi, tehkään hän sellaisen äänestysesityksen, että vastaus »jaa» taikka »ei» ilmaisee päätöksen. Jollei puheenjohtaja määrää heti toimitettavaksi nimenhuutoäänestystä, voidaan äänestys toimittaa seisomaan nousemalla, kädennostolla tai muulla puheenjohtajan määräämällä tavalla. Milloin äänestys on toimitettu muulla tavalla kuin nimenhuudolla, on vaadittaessa, tai jos äänestys puheenjohtajan mielestä ei ole antanut selvää vastausta, vielä toimitettava uusi äänestys julkisesti nimenhuudolla.

Se mielipide, jonka puolesta enimmäkseen äännetty, tulee päätökseksi, paitsi milloin puheenjohtaja katsoo päätöksen tekoon lain mukaan vaadittavan määräänemmistön. Äänten jakautuessa tasan tulee se mielipide päätökseksi, jonka puolesta puheenjohtaja on äänestänyt. Kun äänestysten tulos on saatu selville, julistakoon puheenjohtaja päätöksen. Milloin päätös on yksimielinen tai tehtyä vastaehdotusta ei ole kannatettu, todetkoon puheenjohtaja sen ja vahvistakoon päätöksen ilman äänestystä.

KunL:n 28 §:n 2 mom.: Kunnallishallituksen sekä lautakuntain ja valiokuntain kokoukset eivät ole julkisia, ellei joistakin asioista ole toisin säädetty. Valtuuston puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja saavat kuitenkin olla läsnä kunnallishallituksen kokouksissa ja ottaa osaa keskusteluun, mutta eivät päätöksen tekoon. Sama olkoon lakina lautakunnassa ja muussa kuin hallintoa tarkastavassa valiokunnassa kaupunginjohtajasta, apulaiskaupunginjohtajasta ja kunnanjohtajasta sekä sinne edustajaksi määrätystä kunnallishallituksen jäsenestä.

10 §. Kaupunginhallituksen suostumuksella voi kaupungin lautakunnan jäsen, kaupungin virkamies tai asiantuntija olla kokouksessa saapuvilla antaakseen pyydettyjä tietoja.

Kaupunginvaltuusto voi myöskin johtosäännössä velvoittaa viranhaltijan olemaan edellä mainitussa tarkoituksessa läsnä kaupunginhallituksen kokouksessa.

5 L u k u.

Kaupunginhallituksen jaostot.

11 §. Kaupunginhallituksen yleisjaostoon kuuluu kaupunginjohtaja, joka toimii jaoston puheenjohtajana, sekä virantoimituksessa olevat apulaiskaupunginjohtajat.

Johtosäännössä voidaan määrätä asetettavaksi muitakin jaostoja, joissa puheenjohtajana on joku kaupunginjohtajista, sekä vähintään kolme kaupunginhallituksen valitsemaa jäsentä. Jaostojen työnjako määrätään johtosäännössä.

Jaostot ovat päätösvaltaisia, kun vähintään kolme jäsentä, puheenjohtaja niihin luettuna, on saapuvilla ja tällöin päätöksestä yhtä mieltä.

KunL:n 11 §:n 2 mom.: Kunnallishallitukseen ja kunnallisiin lautakuntiin voidaan ohje- tai johtosäännöllä järjestää osastoja, jaostoja tai toimistoja niille kuuluvien asiain valmistelua ja toimittamista varten.

KunL:n 85 §:n 2 mom.: Ohjesäännössä on mahdollisimman tarkkaan luettelava ne kaupunginvaltuuston päätösvallasta siirretyt asiat, jotka kaupunginhallitus saa ratkaista. Siinä voidaan myös kaupunginjohtajalle taikka kaupunginhallituksen jaostolle tai jäsenelle antaa oikeus hallituksen puolesta päättää vähemmän tärkeitä asioita, jotka on ohjesäännössä mainittava. Kaupunginhallituksen kokouksessa on kuitenkin käsiteltävä kaupunginvaltuustolle esitettävät ja valtuuston päätösten toimeenpanoa koskevat asiat.

12 §. Yleisjaostolla on valta kaupunginhallituksen puolesta päättää asiat, jotka koskevat:

- 1) 8 §:n 4)—7) sekä 10)—14) kohdissa mainittuja tehtäviä;
- 2) 8 §:n 9) kohdassa mainittua virheellisesti kannettujen varojen palautusta;
- 3) kaupungin edustajan määräämistä toimituksiin ja tilaisuuksiin, joissa kaupungin etua on valvottava tai sen mielipidettä kuultava, kuitenkin ainoastaan, mikäli tehtävä ohje- tai johtosäännön mukaan ei kuulu jollekin lautakunnalle tai viranhaltijalle;

N:o 1 (jatk.)

4) kaupunginvaltuuston tai kaupunginhallituksen asettamien tai viiemäksi mainitun suostumuksella asetettujen valiokuntien, komiteoiden ja toimikuntien jäsenten kokouspalkkioiden sekä muiden niiden toiminnasta aiheutuneiden kustannusten hyväksymistä maksettavaksi;

5) varojen myöntämistä erikseen vahvistettujen perusteiden mukaisesti kaupunginhallituksen käytettäväksi osoitetuista määrärahoista;

6) enintään 25 000 markan suuruisien määrärahojen myöntämistä kaupunginhallituksen käytettäväksi osoitetuista varoista muissa kuin edellä 1), 4) ja 5) kohdissa mainituissa tapauksissa; sekä

7) kaupunginvaltuuston ja kaupunginhallituksen käytössä olevan huoneiston luovuttamista kokouksia, neuvotteluja ja hyväntekeväisyys-tilaisuuksia varten kaupunginhallituksen vahvistamia yleisiä ohjeita noudattaen.

6 L u k u.

Kaupunginjohtajan, apulaiskaupunginjohtajien ja kaupunginhallituksen muiden jäsenten tehtävät.

13 §. Kaupunginjohtajan tehtävänä on, sen lisäksi mitä kunnallislaissa säädetään ja huomioonottaen soveltuvilta osin myöskin mitä 14 §:ssä on määrätty:

1) pitää huolta siitä, että kaupunginhallitukselle esiteltävät asiat huolellisesti valmistellaan, sekä määrätä, missä järjestyksessä ne on esiteltävä;

2) valvoa, että kaupunginhallituksen ja sen jaostojen päätökset pannaan täytäntöön;

3) valvoa kaupungin hallintoa sekä tehdä kaupunginhallitukselle tarpeellisiksi katsomiaan esityksiä;

4) valvoa kaupungin lautakuntien ja virkamiesten toimintaa sekä ryhtyä toimenpiteisiin havaitsemiensa epäkohtien poistamiseksi;

5) edustaa kaupunginhallitusta lainain ottoa koskeissa neuvotteluissa ja tärkeimmissä asioissa sekä edustustilaisuuksissa, ellei kaupunginhallitus erikoistapauksissa toisin päättä; sekä

6) valvoa kaupunginkanslian toimintaa kanslian johtosäännön määräysten mukaisesti.

Kaupunginjohtajalla on lisäksi valta kaupunginhallituksen puolesta päättää asiat, jotka koskevat:

7) kaupungin edustustilaisuuksien järjestämistä ja niistä aiheutuvien menojen hyväksymistä maksettavaksi, mikäli kustannukset eivät nouse yli 10 000 markan.

14 §. Kaupunginjohtajan ja apulaiskaupunginjohtajien tulee, kunkin toimialallaan:

1) valmistella sekä kaupunginhallituksen ja sen jaostojen kokouksissa esitellä ne asiat, jotka johtajille vahvistetun työnjaon mukaan kuuluvat hänen toimialaansa;

2) huolehtia siitä, että kaupunginhallituksen ja sen jaostojen päätökset hänen toimialaansa kuuluvissa asioissa pannaan täytäntöön;

3) tarkasti seurata sen lautakunnan toimintaa, johon kaupunginhallitus tämän ohjesäännön 17 §:n mukaan on valinnut hänet edustajakseen, sekä tehdä kaupunginhallitukselle tarpeellisiksi katsomiaan esityksiä lautakunnan toimialaan kuuluvissa asioissa;

4) tarkasti seurata sen kaupunginhallituksen alaisen viraston tai laitoksen toimintaa, jota hänet on määrätty valvomaan, sekä tehdä kaupunginhallitukselle tarpeellisiksi katsomiaan, viraston tai laitoksen kehittämistä tarkoittavia esityksiä; sekä

5) olla saapuvilla kaupunginvaltuuston ja, mikäli mahdollista, valtuuston asettamien valiokuntien kokouksissa hänen toimialaansa kuuluvia asioita käsiteltäessä, kuitenkin lukuunottamatta kaupungin hallintoa tarkastavien valiokuntien kokouksia.

Kaupunginjohtajalla ja apulaiskaupunginjohtajilla on lisäksi valta kaupunginhallituksen puolesta päättää asiat, jotka koskevat:

6) kaupunginhallituksen käsiteltävien asioiden valmistelussa tarvittavien lausuntojen ja selvitysten hankkimista;

7) kaupunginhallitukselle saapuneiden ilmoitusluontoisten asioiden tiedoksiantoa asianomaiselle kaupungin viranomaiselle sekä niistä aiheutuvia muita toimenpiteitä, sikäli kuin asialla ei ole yleisempää merkitystä;

8) sellaisten kaupunginhallitukselta pyydettyjen lausuntojen ja tietojen antamista, joilla ei ole yleisempää merkitystä; sekä

9) kunnallislain 93 §:ssä tarkoitettujen lautakuntien lausuntojen ja esitysten lähettämistä valtion viranomaisille.

Rahatointa hoitavan johtajan tulee sitäpaitsi:

10) valvoa, että vuotuiset valtionavut haetaan ja kannetaan kaupungille; ja

kaupunginhallituksen puolesta

11) antaa selitykset ja lausunnot sekä päättää kaupungin valitusoikeuden käyttämisestä verotusta ja verojen ulosottoa koskevilla asioilla, milloin hän ja verotusvalmisteluviraston asianomainen viranhaltija ovat asiassa yhtä mieltä; jos he ovat eri mieltä, päättää asiasta yleisjaosto; sekä

12) päättää 8 §:n 9) kohdassa mainituista tileistä poistoista.

KunL:n 55 §: Kaupunginjohtajan, kunnanjohtajan ja muun kunnallishallituksen puheenjohtajan sekä sen tai niiden jäsenten, jotka kunnallishallitus siihen on keskuudestaan määrännyt, on oltava saapuvilla valtuuston kokouksissa antamassa tarpeellisia tietoja. Jos he eivät kokoukseen saavu, älköön se estäkö asiain käsittelyä ja päättämistä. Myöskin muilla kunnallishallituksen jäsenillä on oikeus olla valtuuston kokouksissa saapuvilla.

Valtuuston kokouksissa saavat kunnallishallituksen puheenjohtaja ja jäsenet ottaa osaa keskusteluun, mutta eivät päätöksen tekoon, elleivät ole valtuuston jäseniä.

15 §. Kaupunginhallituksen johtosäännössä määrätään, miten eri hallintoaloja koskevien asioiden valmistelu ja esittely sekä hallituksen ja sen jaoston päätösten täytäntöönpano on jaettava kaupunginjohtajan ja apulaiskaupunginjohtajien kesken.

16 §. Mitä edellä tämän ohjesäännön 14 §:n 3) ja 4) kohdassa on kaupunginjohtajasta ja apulaiskaupunginjohtajasta määrätty, noudattakoon myöskin vuodeksi valittu kaupunginhallituksen jäsen, joka on valittu hallituksen edustajaksi lautakuntaan tai määrätty valvomaan hallituksen alaisen viraston tai laitoksen toimintaa.

Hänen tulee myös pyydettyessä antaa kaupunginhallitukselle, kaupunginjohtajalle ja asianomaiselle apulaiskaupunginjohtajalle tietoja lautakunnan, viraston tai laitoksen toimialaan kuuluvista asioista.

7 L u k u.

Kaupunginhallituksen suhde lautakuntiin.

17 §. Kunkin vuoden ensimmäisessä kokouksessa on kaupunginhallituksen edustajakseen kuhunkin lautakuntaan valittava kaupunginjohtaja, apulaiskaupunginjohtaja tai joku muista jäsenistään.

Kaupunginhallituksen edustaja on oikeutettu olemaan läsnä lautakunnan kokouksissa sekä niissä ottamaan osaa keskusteluihin, vaan ei päätoiksiin.

Jos kaupunginhallituksen edustaja toimikautensa kestäessä eroaa, valitsee hallitus lautakuntaan toisen edustajan toimikauden jäljellä olevaksi ajaksi.

KunL:n 94 §: Kunnallishallituksen avuksi voi valtuusto, laissa säädettyjen lautakuntain lisäksi, asettaa erityisiä toimeenpano- ja hallintotoimia varten kunnallishallituksen valvonnan alaisia lautakuntia.

Lautakuntain jäsenet valitsee kunnallisvaltuusto, jollei toisin ole säädetty. Kunnallishallituksen tulee edustajakseen kuhunkin lautakuntaan valita vuodeksi kerrallaan puheenjohtajansa tai joku jäsenistään.

18 §. Lautakuntien on

1) hyvissä ajoin ilmoitettava kaupunginjohtajalle, asianomaiselle apulaiskaupunginjohtajalle ja kaupunginhallituksen valitsemmalle edustajalle kokouksistaan sekä niissä käsiteltävistä asioista; sekä

2) lähetettävä kaupunginhallitukselle päätöksistään, jotka saatetaan alistaa kaupunginhallituksen tutkittavaksi, tieto hallituksen kunkin vuoden alussa määräämänä aikana ja sillä tavoin kuin hallitus määrää.

Kaupunginhallituksen on kahdeksan päivän kuluessa, saatuaan lautakunnan päätöksestä tiedon, ilmoitettava lautakunnalle, haluaako se ottaa päätöksen tutkittavakseen.

Lautakunnan päätöstä, joka on alistettu kaupunginhallituksen tutkittavaksi, älköön pantako täytäntöön, ennenkuin hallitus on sen vahvistanut.

Kaupunginhallituksen tekemä päätös asiasta, joka on alistettu hallituksen tutkittavaksi, on lautakunnan pantava täytäntöön.

KunL:n 95 §:n 1 mom.: Lautakunnan päätös on alistettava kunnallishallituksen tutkittavaksi, jos hallitus tai sen puheenjohtaja vaatii. Silloin kunnallishallitus, jollei voi hyväksyä päätöstä täytäntöön pantavaksi, ratkaisee itse asian taikka palauttaa sen uudestaan käsiteltäväksi.

19 §. Lautakuntien on kaupunginjohtajien käytettäväksi viiptymättä toimitettava heidän pyytämänsä tiedot ja selvitykset sekä annettava heille muutakin apua, jonka he katsovat tarpeelliseksi.

KunL:n 96 §: Tilapäisten tehtävien hoitamista varten on kunnallishallituksella valta asettaa toimikuntia ja määrätä niiden valtuudet.

8 L u k u.

Kaupunginhallituksen alaiset virat ja virastot.

20 §. Välittömästi kaupunginhallituksen alaisia ovat kaikki ne kaupungin virat ja virastot, jotka eivät lain tai johtosääntöjen mukaan ole jonkin lautakunnan alaiset.

KunL:n 97 §: Hallintotehtäviä hoitamaan voidaan, kunnallishallituksen ja lautakuntain jäseninä toimivain lisäksi, asettaa viranhaltijoita, joiden virkain perustamisesta päättää valtuusto. Viranhaltijain ottamisesta ja erosta sekä toiminnasta säädettäköön kussakin kunnassa ohje- tai johtosäännöillä.

Viranhaltijain virkasuhde ja palkkaus järjestetään sekä yleiset määräykset virkojen täyttämisyjärjestyksestä annetaan, mikäli niistä ei laissa tai asetuksessa ole säädetty, kunnan virkasäännöllä. Kurinpitotoimenpiteeksi voidaan virkasääntöön ottaa varoitus, virantoimituksesta pidättäminen ja virkaero.

KunL:n 100 §: Jollei virkasäännössä ole toisin määrätty, on kunnallishallituksen, kun se huomaa, että kunnan lautakunta tai viranhaltija on tahallansa, huolimattomuudesta tai laiminlyönnistä tehnyt virheen, vaadittava asianomaiselta selitys sekä, jollei oikaisua muutoin voida saada, ilmoitettava asia valtuustolle.

21 §. Kaupunginhallituksen apuna toimivat kaupunginkanslia ja asiamiesosasto, joiden johtosäännöt kaupunginvaltuusto vahvistaa. Kaupunginkanslia hoitaa kaupunginhallituksen sihteerin- ja kanslia-tehtävät.

Kaupunginkansliaa johtaa lähinnä kaupunginsihteerii, jolla tulee olla tuomarinvirkaa varten vaadittava lainopillinen loppututkinto tai yleistä tointa hoidettaessa saavutettu erityisen hyvä perehtyminen kunnallis-

N:o 1 (jatk.)

hallintoon sekä sen lisäksi taitoa ja kokemusta sihteerintehtävien hoitamisessa.

Kaupunginvaltuusto voi uskoa valtuuston pöytäkirjanpidon ja kirjeenvaihdon hoitamisen valtuuston puheenjohtajan valvonnan alaisena kaupunginsihteerille.

Asiamiesosasto hoitaa osaston johtosäännössä mainitut tehtävät.

Asiamiesosastoa johtaa lähinnä kaupunginlakimies, jolla tulee olla sellainen lainopillinen tutkinto, joka vaaditaan tuomarinvirkaa varten.

Kaupunginlakimies on kaupunginjohtajan chella oikeutettu kaupungin puolesta vastaanottamaan tiedonantoja.

KunL:n 35 §:n 1 ja 2 mom.: Tiedoksiannot vastaanottaa kunnan puolesta kunnallishallituksen puheenjohtaja taikka niissä asioissa, joissa lautakunnalla lain mukaan on itsenäinen toimivalta, tämän lautakunnan puheenjohtaja. Puheenjohtajan on sitten viipymättä toimitettava tiedoksianto sen kunnallisen viranomaisen kokouksessa esiteltäväksi, jolle asia kuuluu.

Lain, asetuksen taikka ohje- tai johtosäännön nojalla voi erityinen henkilö olla asetettu puheenjohtajan ohella hänen puolestansa vastaanottamaan tiedonantoja.

22 §. Kaupungin kassa- ja tililaitosta hoitaa kaupunginhallituksen alaisena kaupunginvaltuuston vahvistaman johtosäännön mukaan rahatoimisto, mikäli tehtävää ei ole annettu erityisille kassa- ja tilivirastoille.

KunL:n 115 §: Kunnan rahatoiminta hoitaa kunnallishallitus.

Kassa- ja tililaitosta hoitamaan voidaan kunnallishallituksen avuksi maalla asettaa ja kaupungissa on asetettava rahatoimisto sekä tarpeen mukaan rahatoimiston alaisia osastoja. Mikäli katsotaan tarpeelliseksi, voidaan myös asettaa asianomaisten lautakuntain alaisina toimivia kassa- ja tilitoimistoja erityisiä hallintoaloja varten.

23 §. Kaupunginhallituksen alaisena on tilastotoimisto, jonka johtosäännön kaupunginvaltuusto vahvistaa.

24 §. Mikäli tarpeelliseksi katsotaan, voidaan kaupunginhallituksen alaiseksi perustaa muitakin virastoja kuin 21, 22 ja 23 §:ssä mainitut, ja vahvistaa kaupunginvaltuusto niiden johtosäännöt.

25 §. Kunkin vuoden ensimmäisessä kokouksessa kaupunginhallitus valitsee kaksi vuodeksi valittua jäsentään kaupungin kassa- ja tililaitoksen johtosäännön määräysten mukaan tarkastamaan rahatoimiston varojen hoitoa.

Kaupunginhallituksen tulee määrätä jotkut jäsenistään vähintään kahdesti vuodessa ja muulloinkin, kun syytä on, tarkastamaan kaikki hallituksen hoidossa olevat vakuusasiakirjat sekä ryhtyä tarkastuksen aiheuttamiin toimenpiteisiin kaupungin oikeuden ja edun säilyttämiseksi.

9 L u k u.

Erinäisiä määräyksiä.

26 §. Kaupunginhallituksen ja sen jaostojen kokouksissa on pidettävä pöytäkirjaa, johon merkitään kokouksen osanottajat, kokouksessa käsitellyt asiat ja niissä tehdyt päätökset.

Kaupunginjohtaja, apulaiskaupunginjohtaja ja kaupunginhallituksen jäsen, joka on ollut kokouksessa käsiteltyä asiaa päättämässä ja tahtoo eriävän mielipiteensä pöytäkirjaan merkittäväksi, ilmoittakoon siitä suullisesti tai kirjallisesti viimeistään pöytäkirjaa tarkistettaessa.

Kaupunginhallituksen samoin kuin jaoston pöytäkirjan tarkistaa kaksi kullakin kerralla sitä varten valittua jäsentä.

KunL:n 29 §: Valtuuston, kunnallishallituksen ja lautakuntain kokouksessa on pidettävä pöytäkirjaa, jonka kirjoittaa puheenjohtaja tai hänen johdollaan kunnan- tai kaupunginsihteeri tai viranomaisen ottama muu pöytäkirjan pitäjä. Sen allekirjoittaa puheenjohtaja sekä varmentaa se, joka on pitänyt pöytäkirjan.

Pöytäkirja tarkistetaan joko heti tai seuraavassa kokouksessa taikka sen tarkistaa kaksi kullakin kerralla sitä varten valittua jäsentä, jotka hekin silloin allekirjoittavat pöytäkirjan. Jos pöytäkirjan tarkistaja ei hyväksy pöytäkirjaa, on se tarkistettava seuraavassa kokouksessa.

KunL:n 30 §:n 1 mom.: Sitten kun valtuuston pöytäkirja on tarkistettu, pidettköön pöytäkirja, johon on liitetty osoitus, miten siinä mainittuihin päätöksiin haetaan muutosta, edeltäpäin ilmoitettuna päivänä kunnan- tai kaupungintalossa tai muussa valtuuston määrättävässä paikassa yleisesti nähtävänä. Sama olkoon lakina myös kunnallishallituksen pöytäkirjasta.

KunL:n 31 §:n 1 ja 3 mom.: Jos valtuuston, kunnallishallituksen tai kunnallisen lautakunnan päätös koskee jotakuta yksityisesti ja tämä voi sillä perusteella päätöksestä valittaa, on se todistettavasti annettava hänelle tiedoksi kokouksen pöytäkirjanotteella, johon on liitettävä osoitus, miten päätökseen haetaan muutosta. Tiedoksiannon toimittajan on pöytäkirjanotteeseen merkittävä tiedoksiantopäivä sekä nimensä, ammatinsa ja osoitteensa.

Valtuuston päätöksestä, josta toisella kunnalla on oikeus valittaa, on pöytäkirjanotteella annettava tieto sille kunnalle. Sama olkoon lakina, mikäli ei ole toisin säädetty, vastaavasti kunnallishallituksen ja kunnallisen lautakunnan päätöksestä.

KunL:n 33 §: Valtuuston, kunnallishallituksen ja lautakunnan toimintuskirjan allekirjoittaa puheenjohtaja ja varmentaa pöytäkirjanpitäjä, jollei ohje- tai johtosäännössä ole toisin määrätty.

Pöytäkirjanotteen todistaa oikeaksi pöytäkirjan pitäjä.

KunL:n 178 §: Oikeudesta valittaa kunnallishallituksen päätöksestä sekä myös siitä, mitä silloin on noudatettava, olkoon, mikäli ei ole toisin säädetty, soveltuvin osin voimassa, mitä 175 ja 176 §:ssä on säädetty muutoksenhausta valtuuston päätökseen.

KunL:n 175 §: Kunnallisvaltuuston tekemään päätökseen on oikeutettu hakemaan muutosta jokainen sillä perusteella, että hänen yksityistä oikeuttaan on loukattu, ja kunnan jäsen myös sillä perusteella, että päätös on syntynyt laista poikkeavassa järjestyksessä tai menee valtuuston toimivaltaa ulommaksi taikka muutoin on lain tai asetuksen vastainen.

N:o 1 (jatk.)

Sellaisesta päätöksestä, joka on luonteeltaan yksinomaan valmistelua tai täytäntöön panemista, ei ole lupa tehdä valitusta.

KunL:n 176 §: Muutosta 175 §:n nojalla haetaan lääninhallitukselta kirjallisella valituksella, joka on valittajan itsensä tai hänen valtuuttamansa asiamiehen annettava taikka postitse toimitettava lääninhallitukselle kunnanvaltuuston päätöksestä valitettaessa kolmenkymmenen ja kaupunginvaltuuston päätöksestä valitettaessa neljäntoista päivän kuluessa. Tämä aika luetaan:

1. jos päätös koskee jotakuta henkilöä yksityisesti taikka toista kuntaa, tiedoksiantopäivästä;

2. jos päätös on säädetyllä tavalla asetettu nähtäväksi, siitä päivästä, jona se on tapahtunut; sekä

3. —————

Valituksen mukana tulee olla se päätös, josta valitetaan, sekä selvitys siitä päivästä, mistä valitusaika edellisen mukaan on luettava.

KunL:n 209 §: Milloin ei toisin ole säädetty, valtuuston, kunnallishallituksen ja lautakunnan päätös voidaan panna täytäntöön, ennen kuin se on saanut lainvoiman, jollei muutoksen hakeminen täytäntöönpanon vuoksi käy hyödyttömäksi tai se viranomaisen, jonka käsiteltävänä asia valituksen johdosta on, kiellä päätöksen täytäntöön panemista.

27 §. Kaupunginhallituksen puolesta tehtävät kirjalliset sopimukset ja velkasitoumukset allekirjoittaa kaupunginjohtaja ja varmentaa kaupunginlakimies, ellei kaupunginhallitus ole toista tai toisia henkilöitä siihen valtuuttanut.

Kaupunginhallituksen kirjelmät allekirjoittaa hallituksen puolesta kaupunginjohtaja tai apulaiskaupunginjohtaja ja varmentaa joku kaupunginkanslian virkamies.

Lähetepäätökset ja asiain valmistelua koskevat kirjelmät allekirjoitetaan kaupunginhallituksen määräämällä tavalla.

28 §. Kaupunginjohtajan ja apulaiskaupunginjohtajien toimivaltansa rajoissa tekemistä lopullisista päätöksistä on kunkin johtajan osalta pidettävä erityistä päätösluetteloa, johon merkityt päätökset asianomaisen johtajan on allekirjoitettava. Päätösluettelosta annettavat otteet todistaa virallisesti oikeiksi tehtävään määrätty viranhaltija.

29 §. Kaupunginvaltuusto on oikeutettu vahvistamassaan kaupunginhallituksen johtosäännössä lain ja asetusten sekä tämän ohjesäännön rajoissa antamaan tarkempia määräyksiä kaupunginhallituksen toiminnasta ja tehtävistä.

2. Vapautuksen myöntäminen palveluskoirista sekä invalidien ja aistiviallisten apu- ja opaskoirista suoritettavasta verosta.

Kaupunginhallituksen päätös tammikuun 27 p:ltä 1949.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä hyväksyä noudatettavaksi seuraavan menettelyn:

1) Vapautus verosta myönnetään palveluskoirista, joihin luetaan Saksan paimenkoira (schäfer), airedaletterrieri, rottweiler, suursnaut-

seri, dobermannpinšeri ja bokseri, vuodeksi kerrallaan Suomen palveluskoiraliiton tai Suomen kennelklubin antaman todistuksen perusteella.

2) Vapautus verosta myönnetään invalidien ja aistiviallisten apu- ja opaskoirista jonkin alempana mainitun järjestön antaman todistuksen nojalla:

Sotasokeat r.y.

Sokeiden keskusliitto r.y.

Suomen punainen risti.

Suomen siviili- ja asevelvollisuusinvalidiiden liitto r.y.

Siviilisokeain opaskoirayhdistys.

3) Edellämainituissa tapauksissa on koira ilmoitettava koiraveroluetteloon merkittäväksi huomautuksella »verovapaa v:lta . . .». Omistajalle annetaan veromerkki ja peritään veromerkkin hinta.

3. Ennakkoperintälain täytäntöönpano ja soveltaminen.

Valtioneuvoston päätös tammikuun 27 p:ltä 1949.

(Suomen as.-kok. 64/49)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1946 : 125)

Valtioneuvosto on valtiovarainministeriön esittelystä muuttanut 21 päivänä marraskuuta 1946 ennakkoperintälain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta antamansa päätöksen (802/46) 4 §:n näin kuuluvaksi:

4 §. Palkasta, jota tarkoitetaan ennakkoperintälain 7 §:n 2 momentissa, pidätetään, milloin nostettava tai hyvitetävä määrä ei ylitä kahtatuhatta markkaa, kymmenen sadalta, milloin sanottu määrä ylittää kaksituhatta, mutta ei kahdeksaatuhatta markkaa, kaksikymmentä sadalta, sekä milloin nostettava tai hyvitetävä määrä ylittää kahdeksantuhatta markkaa tai maksetaan osapalkkiona taikka muuna sellaisena palkkaetuna, jonka suuruus riippuu liikeyrityksen vuosituloksesta, kolmekymmentä sadalta.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 1949.

4. Asetus veronmaksun laiminlyömisestä johdosta suoritettavasta veronlisäyksestä.

Annettu helmikuun 11 p:nä 1949.

(Suomen as.-kok. 112/49)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1948 : 34)

Valtiovarainministerin esittelystä säädetään veronmaksun laiminlyömisestä johdosta suoritettavasta veronlisäyksestä 30 päivänä joulukuuta 1943 annetun lain (1077/43) 1 §:n nojalla, sellaisena kuin se on

N:o 4 (jatk.)

sanotun lain muuttamisesta 25 päivänä maaliskuuta 1948 annetussa laissa (243/48), että sanotussa laissa säädettyinä veronlisäyksenä on suoritettava kultakin täydeltä sadalta markalta kymmenen prosentin vuotuinen korko.

Tämä asetus, jolla kumotaan veronmaksun laiminlyömisen johdosta suoritettavasta veronlisäyksestä 17 päivänä huhtikuuta 1948 annettu asetus (301/48), tulee voimaan 15 päivänä helmikuuta 1949, kuitenkin niin, että veronlisäys sitä edeltäneeltä ajalta lasketaan siitä kulloinkin voimassa olleiden määräysten mukaisesti.

Annettu kesäkuun 22 p:nä 1949.

(Suomen as.-kok. 442/49)

Valtiovarainministerin esittelystä säädetään veronmaksun laiminlyömisen johdosta suoritettavasta veronlisäyksestä 30 päivänä joulukuuta 1943 annetun lain (1077/43) 1 §:n nojalla, sellaisena kuin se on sanotun lain muuttamisesta 25 päivänä maaliskuuta 1948 annetussa laissa (243/48), että sanotussa laissa säädettyinä veronlisäyksenä on suoritettava kultakin täydeltä sadalta markalta yhdeksän prosentin vuotuinen korko.

Tämä asetus, jolla kumotaan veronmaksun laiminlyömisen johdosta suoritettavasta veronlisäyksestä 11 päivänä helmikuuta 1949 annettu asetus (112/49), tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1949, kuitenkin niin, että veronlisäys sitä edeltäneeltä ajalta lasketaan siitä kulloinkin voimassa olleiden määräysten mukaisesti.

5. Kunnallisverotuksessa tehtävät tulovähennykset.

Kaupunginvaltuuston päätös tammikuun 19 p:ltä 1949.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1948 : 2)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että vuodelta 1948 toimitettavassa kunnallistaksoituksessa lapsivähennys on oleva 24 000 mk ja asteettaisen tulovähennyksen korkein määrä 36 000 mk.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISUT

1949

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO

N:o 2.

Sisällys: 6. Helsingin kaupungin huoltokassan säännöt, s. 17. — 7. Järjestysohjeet Helsingin kaupungissa henkilöautoilla harjoitettavaa ammatimaista alueliikennettä varten, s. 21. — 8. Sähkövoiman säännöstely, s. 25. — 9. Sähkövoiman kulutuksen säännöstely, s. 25. — 10. Asetus eräiden poliisitoimien perustamisesta, s. 25. — 11. Ajonopeuden rajoittaminen Lauttasaaren sillalla, s. 26. — 12. Helsingin kaupungin kuorma-autotaksan muutos, s. 26. — 13. Liikennelaitoksen lautakunnan johtosäännön muutos, s. 26. — 14. Maataloustöissä työskentelevien vuosiloma, s. 27. — 15. Yksityisoikeudellisten maksujen sakkokorko, s. 27. — 16. Perhelisälain toimeenpano, s. 27. — 17. Invaliidihuoltolain täytäntöönpano, s. 28. — 18. Asuntotuotannon edistämiseksi myönnettävistä veronhuojennuksista annetun lain täytäntöönpano ja soveltaminen, s. 29. — 19. Sokeainavustuslain toimeenpano, s. 32.

6. Helsingin kaupungin huoltokassan säännöt.

Kaupunginhallituksen vahvistamat maaliskuun 3 p:nä 1949.

(Vrt. kunn.as.-kok. 1934 : 4)

1 §. Helsingin kaupungin huoltokassa toimii Helsingin kaupungin rahatoimiston yhteydessä ja sen tarkoituksena on edistää säästäväisyyttä jäsentensä keskuudessa sekä auttaa jäseniään saamaan taloutensa säännölliselle kannalle järjestetyksi ja järkipärisesti hoidetuksi mahdollisimman vähäistä ajan- ja rahanhukkaa vaativalla tavalla. Tarkoitustaan kassa pyrkii täyttämään ottamalla huolehtiakseen kaupunginhallituksen hyväksymissä rajoissa jäsentensä säännöllisten menojen suorittamisesta ilmoitettuna aikana sekä muullakin tavalla edistämällä jäsentensä taloudenhoitoa.

2 §. Huoltokassan jäseneksi on oikeutettu liittymään jokainen Helsingin kaupungin palveluksessa pysyväisluontoisesti työskentelevä henkilö. Jäseneksi liittyminen on täysin vapaaehtoista ja voi jäseneksi liittyminen sekä jäsenyydestä eroaminen tapahtua milloin tahansa. Kaupungin palveluksesta eroavan jäsenen on viipymättä ilmoitettava eroamisestaan huoltokassalle. Jäsen on oikeutettu pysymään kassan jäsenenä sen kalenterivuoden loppuun, minkä aikana eroaminen tapahtuu, jos hän jatkuvasti suorittaa maksut kassaan. Jäsenellä, joka eroaa kaupungin palveluksesta saaden eläkkeen, on oikeus edelleenkin jäädä huoltokassan jäseneksi. Kaupungin palveluksesta jo eläkkeelle siirtynyt henkilö voidaan hyväksyä huoltokassan jäseneksi.

Erotessaan tai erotettaessa on jäsen oikeutettu saamaan huoltokassan loppulityksen viimeistään kuukauden kuluessa. Huoltokassalla on oikeus

N:o 6 (julk.)

periä mahdollinen saatavansa kokonaisuudessaan jäsenen siitä palkasta, joka lähinnä seuraa eroamisilmoitusta tai erottamista.

3 §. Huoltokassan toimintaa valvoo hoitokunta.

4 §. Jäsenen, joka haluaa käyttää hyväkseen huoltokassan välitystä säännöllisten menojensa, kuten verojen, vakuutusmaksujen, korkojen, kuoletusten, yhdistys- ja tilausmaksujen yms. suorittamisessa, tulee uikäli mahdollista joulukuun 20 päivään mennessä kassaan, sen laitoksen välityksellä, jonka palveluksessa hän on, antaa sitä varten painetulla kaavakkeella tieto niistä menoista, jotka hän jättää kassan hoidettaviksi seuraavana vuonna. Näiden menojen kokonaismäärä lasketaan yhteen ja jaetaan palkanmaksupäivien lukumäärällä, minkä jälkeen asianomainen laitos huoltokassan kehoituksesta kussakin palkanmaksussa pidättää näin määrätyn erän. Mikäli jäsenen huoltokassan suoritettavaksi ilmoittamien menojen kokonaismäärä osoittautuu huoltokassan suoritettavaksi jätettyjen menojen kokonaismäärää pienemmäksi, on palkanmaksun yhteydessä toimitettavaa pidätystä muutettava siten, että erotus tulee suoritetuksi viimeistään kalenterivuoden loppuun mennessä.

Huoltokassa ei ota suoritettavakseen maksuja toisella paikkakunnalla, ellei suoritusta voida tehdä postitse, eikä myöskään Helsingissä sellaisia maksuja, joita ei voida suorittaa tavallisena toimistoaikana.

Tilapäisten ja arvaamattomien menojen varalle voi jäsen tallettaa huoltokassaan palkastaan niin suuren osan kuin haluaa, mutta on jäsenen itsensä huolehdittava näitten menojen maksusta.

Jäsenen tilillä olevista varoista maksetaan hänelle kaupunginhallituksen kulloinkin vahvistama korko, joka liitetään pääomaan kalenterivuoden lopussa.

5 §. Jos huoltokassan hoitoon jätetyistä jäsenen menoista osa joutuu suoritettavaksi jo ennen kuin huoltokassaan on hänen tililleen ehtinyt kertyä näiden menojen suorittamiseen tarvittavia varoja, suorittaa kassa, niin kauan kuin palkanpidätys jatkuu 4 §:n 1 momentissa mainitulla tavalla, kaikki sinä aikana suoritettavaksi erääntyvät menot siinä laajuudessa kuin jäsen on ne huoltokassan hoidettavaksi jättänyt.

Kaupunginhallitus päättää kunkin vuoden alussa niiden verojen suuruudesta, minkä kaupunki enintään asettaa huoltokassan käytettäväksi 1 momentissa mainittujen etumaksujen suoritukseen.

Niistä velkamääristä, jotka jäsenelle tämän §:n mukaan syntyvät, on jäsenen, mikäli velkamäärät ylittävät jäsenelle suoritettavan yhden kuukauden palkkamäärän, asetettava huoltokassan hoitokunnan hyväksymä vakuus. Velkaerälle on suoritettava korko, joka on 2 % suurempi kuin 4 §:ssä mainittu jäsenen hyväksi maksettava korko. Edellä tarkoitettu korko on maksettava viimeisen velanlyhennyserän yhteydessä.

Mikäli kaupungin palveluksessa vuoden alussa ollut henkilö haluaa liittyä huoltokassan jäseneksi vasta veronmaksujen alkaessa tai muiden suurempien maksujen esiintyessä, joiden suoritus vaatisi etumaksun

myöntämistä hänelle, voi huoltokassan hoitokunta kieltäytyä hyväksymästä häntä jäseneksi.

6 §. Niitä jäsenen tilille kertyneitä varoja, joita on tarkoitettu käytettäväksi jäsenen ilmoittamien huoltokassan välityksellä maksettavien menojen suoritukseen, ei jäsen ole oikeutettu nostamaan. Huoltokassan hoitokunnan harkinnan mukaan voidaan sellainen oikeus, milloin erityiset syyt siihen antavat aihetta, myöntää ehdolla, että nostettu määrä seuraavassa palkanmaksussa saadaan pidättää asianomaisen palkasta.

7 §. Huoltokassan on avattava jokaiselle jäsenelleen tili, johon on merkittävä kaikki hänen hyväkseen suoritettut maksut ja huoltokassan hänen puolestaan tekemät suoritukset. Kunkin kalenterivuoden alussa on kassan toimitettava jokaiselle jäsenelle lyhennysote hänen tilistään edellisen vuoden lopussa. Jäsenellä on sitäpaitsi oikeus muulloinkin saada haluamiensa tietoja tilinsä asemasta.

Kaupungin rahatoimiston tulee hoitokunnan antamien määräysten mukaan hoitaa huoltokassan rahavaroja, huolehtia kassan kirjanpidosta sekä antaa tilitys kalenterivuosittain hoitokunnalle.

Huoltokassan varat talletetaan kaupunginkassaan.

8 §. Huoltokassaan talletetuista varoista vastaa kaupunki, joka myöskin maksaa tallettajille tulevat korot sekä suorittaa kaikki kassan toiminnasta aiheutuvat kustannukset. Myönnetystä luotosta kertyneet korot lankeavat kaupungille.

9 §. Huoltokassan hoitokuntaan kuuluu viisi jäsentä, joista kaupunginhallitus valitsee puheenjohtajan ja kaksi jäsentä sekä huoltokassan jäsenistö keskuudestaan kaksi jäsentä. Hoitokunnan jäsenet valitaan kalenterivuodeksi kerrallaan. Hoitokunta valitsee keskuudestaan varapuheenjohtajan.

Hoitokunta on päätösvaltainen neljän jäsenen läsnäollessa. Päätöksen tekoon vaaditaan, että vähintään kolme saapuvilla olevista jäsenistä päätöstä kannattaa, mutta näiden sääntöjen muuttamista tai huoltokassan lopettamista koskevan ehdotuksen tekoon vaaditaan vähintään hoitokunnan neljän jäsenen kannatus.

Hoitokunnan kokouksessa on pidettävä pöytäkirjaa, joka on tarkistettava seuraavassa kokouksessa.

Hoitokunnan puheenjohtajalle ja jäsenille suoritetaan kaupunginhallituksen vahvistamat kokouspalkkiot.

10 §. Hoitokunnan tulee kokoontua milloin puheenjohtaja katsoo asiain käsittelemistä varten sen tarpeelliseksi.

Hoitokunnan kokouksissa toimii asiain valmistelijana ja sihteerinä rahatoimiston määräämä henkilö.

Hoitokunnan kirjeet ja muut asiakirjat allekirjoittaa puheenjohtaja ja varmentaa rahatoimiston määräämä henkilö.

11 §. Hoitokunnan tehtävänä on:

N:o 6 (jatk.)

1) tarkastaa jäseniksi liittymisilmoitukset ja päättää niiden hyväksymisestä tai hylkäämisestä;

2) päättää sääntöjen 5 §:ssä määrätyn vakuuden hyväksymisestä;

3) päättää sääntöjen 6 §:ssä mainitun oikeuden myöntämisestä;

4) laatia ja ennen kunkin vuoden huhtikuun 15 päivää kaupunginhallitukselle lähettää kertomus huoltokassan toiminnasta edellisena vuonna;

5) antaa tilintarkastajille kertomus huoltokassan toiminnasta ja tilinpäätös viimeistään kuukautta ennen sitä huoltokassan jäsenistön kokousta, jossa tilinpäätös on esitettävä vahvistettavaksi.

Hoitokunta ei ole oikeutettu ottamaan lainoja huoltokassan nimiin.

12 §. Hoitokunnan antama toimintakertomus ja tilinpäätös sekä tilintarkastajien lausunto ovat vähintään viikon aikana, ja ainakin tunnin päivässä, ennen sitä huoltokassan jäsenistön kokousta, jossa tilinpäätös on vahvistettava, pidettävä kassan jäsenten tai heidän edustajiensa nähtävänä sitä varten määrättävissä paikoissa.

13 §. Huoltokassan tilejä tarkastaa kaksi vuodeksi kerrallaan valitua tilintarkastajaa, joista kaupunginhallitus valitsee toisen tilintarkastajan ja hänelle varamiehen sekä kassan jäsenistö toisen tilintarkastajan ja hänelle varamiehen.

14 §. Huoltokassan hallintoa valvovat sen jäsenet huoltokassan jäsenistön kokousten avulla. Kokouksessa on jokaisella jäsenellä yksi ääni. Varsinainen kokous pidetään vuosittain huhtikuussa. Hoitokunta on velvollinen kutsumaan huoltokassan jäsenet ylimääräiseen kokoukseen, jos vähintään $\frac{1}{10}$ jäsenistä tai kaupunginhallitus sitä kirjallisesti hoitokunnalta vaatii. Hoitokunta kutsuu huoltokassan jäsenet kokouksiin tiedoituksella, joka vähintään neljäljetoista päivää ennen varsinaista ja seitsemän päivää ennen ylimääräistä kokousta on pidettävä yleisesti nähtävänä lauta- ja johtokuntien kansliahuoneistoissa. Kokouskutsussa on annettava tieto kokouksessa käsiteltävistä asioista.

15 §. Varsinaisessa kokouksessa on käsiteltävä paitsi puheenjohtajan ja sihteerin vaalia seuraavat asiat:

1) esitetään hoitokunnan tili- ja vuosikertomus sekä tilintarkastajien lausunto;

2) päätetään vastuuvapauden myöntämisestä hoitokunnalle tai muista toimenpiteistä, joihin hoitokunnan vuosikertomus tai tilintarkastajain lausunto saattavat antaa aihetta;

3) valitaan hoitokuntaan kaksi jäsentä, joiden toimikausi luetaan seuraavan kalenterivuoden alusta;

4) valitaan yksi tilintarkastaja ja hänelle varamies tarkastamaan huoltokassan kuluvan vuoden tilejä; sekä

5) käsitellään mahdolliset muut huoltokassan hoitokunnan jäsenten kokousten ratkaistavaksi jättämät kokouskutsuissa mainitut asiat.

16 §. Tilintarkastajien tulee laatia ja viimeistään kahta viikkoa ennen sitä huoltokassan kokousta, jossa tilinpäätös on vahvistettava,

antaa hoitokunnalle toiminnastaan sekä huoltokassan hallinnosta ja tileistä kirjallinen lausunto.

Tilintarkastajien tulee lausunnossaan nimenomaan mainita, ehdottavatko he vastuuvapauden myöntämistä huoltokassan hallinnosta ja tilinpidosta sekä missä kohdin he puoltavat hoitokunnan kertomuksessaan tekemiä ehdotuksia ja esityksiä.

17 §. Huoltokassan jäsenistön kokouksissa käsiteltäviksi tarkoitettuja asioista on esitys tehtävä hoitokunnalle kirjallisesti vähintään kolme viikkoa ennen kokousta.

18 §. Huoltokassan jäsenistön kokouksessa on pidettävä pöytäkirjaa, johon merkitään saapuvilla olleet äänioikeutetut, tehdyt ehdotukset ja päätökset sekä toimitetut äänestykset. Pöytäkirja on kokouksen puheenjohtajan ja vähintään kahden kokouksessa sitä varten valitun, saapuvilla olleen äänioikeutetun tarkistettava ja allekirjoitettava.

19 §. Huoltokassan jäsenistön kokouksissa ratkaistaan asiat yksinkertaisella ääntenemmistöllä, paitsi 9 §:n 2 momentissa mainituissa tapauksissa, jolloin vaaditaan, että vähintään $\frac{3}{4}$ läsnäolevista jäsenistä sitä kannattaa. Äänten mennessä tasan ratkaisee puheenjohtajan ääni, vaaleissa kuitenkin arpa.

20 §. Huoltokassan jäsenistön kokouksen päätös, joka koskee näiden sääntöjen muuttamista tai huoltokassan toiminnan lopettamista tai laajentamista, on alistettava kaupunginhallitukselle.

Kaupunginhallituksella on huoltokassan kokouksen päätöksestä riippumatta oikeus tehdä kaupunginvaltuustolle esitys huoltokassan toiminnan lopettamiseksi, jos se ei saavuta tarpeellista kannatusta kaupungin viranhaltijain ja työntekijäin keskuudessa tai jos muut pakottavat syyt siihen antavat aihetta. Jos huoltokassa lakkautetaan, päättäköön kaupunginhallitus kassan varojen käytöstä.

7. Järjestysohjeet

Helsingin kaupungissa henkilöautoilla harjoitettavaa ammattimaista alueliikennettä varten.

Maistraatin vahvistamat tammikuun 8 p:nä 1949.

(Muutoksineen tammikuun 20 p:ltä 1949)

Maistraatin marraskuun 7 p:nä 1914 vahvistamat järjestyssäännöt ammattimaisen automobiililiikenteen harjoittamiselle Helsingin kaupungissa ovat kumotut. *Maistraatti 22/2 1949.*

1 §. Harjoitettaessa Helsingin kaupungissa ammattimaista alueliikennettä henkilöautoilla on muiden voimassa olevien säännösten lisäksi noudatettava näiden järjestysohjeiden määräyksiä.

2 §. Näissä järjestysohjeissa tarkoitetaan

N:o 7 (jatk.)

a) liikennöitsijällä sitä, jonka vastuulla ja tiliin Helsingin kaupungissa harjoitetaan alueliikennettä yhdellä tai useammalla henkilöautolla;

b) kuljettajalla sitä, joka kuljettaa edellä mainitussa liikenteessä käytettävää henkilöautoa ja

c) autolla sellaista henkilöautoa, jota käytetään alueliikenteessä Helsingin kaupungissa.

3 §. 1. Joka aikoo ryhtyä harjoittamaan 1 §:ssä mainittua liikennettä, merkityttäköön, saatuaan siihen säädetyssä järjestyksessä luvan, ennen liikenteen alkamista poliisilaitoksessa auton rekisterikirjaan ja liikennelupaan todistuksen siitä, että autoa saadaan käyttää alueliikenteessä Helsingin kaupungissa, sekä esittääköön selvityksen, että maistraatille on tehty elinkeinoilmoitus.

2. Kun auto poistetaan alueliikenteestä, on 1 momentissa mainitut merkinnät esitettävä poliisilaitokselle mitätöitäviksi.

4 §. Liikennöitsijän on päivittäin tehtävä sellaisia muistiinpanoja, joista jälkepäin käy selville, kuka milloinkin on ajanut hänen autoaan. Nämä muistiinpanot, jotka on säilytettävä vähintään kahden vuoden ajan, on vaadittaessa esitettävä poliisille.

5 §. 1. Kuljettajana saa toimia vain henkilö, jolla on

a) Helsingin kaupungin poliisilaitoksen antama ajolupa, mikäli hänellä ei ole sanotun poliisilaitoksen antamaa ammattiajokorttia;

b) todistus siitä, että hän on poliisilaitoksella toimitetussa kuulustelussa osoittanut omaavansa riittävän paikallistuntemuksen ja olevansa perehtynyt paikalliseen liikennejärjestykseen, näihin järjestysohjeisiin sekä asianomaisiin taksoihin; sekä

c) maistraatin vahvistaman mallin mukainen lakkimerkki ja siihen kuuluva omistustodistus, jonka hakemuksesta antaa poliisilaitos sellaisille henkilöille, joiden harkitaan soveltuvan autonkuljettajiksi henkilöautoalueliikenteessä.

2. Lakkimerkin jakaa joko poliisilaitos tai paikallinen alueliikennöitsijän rekisteröity yhdistys henkilöille, jotka yhdistykselle esittävät edellä c) kohdassa mainitun omistustodistuksen.

3. Poliisilaitos voi peruuttaa antamansa omistustodistuksen joko kokonaan tai määräajaksi, jos käy selville, ettei sen haltija enää ole sovelias kuljettajaksi. Tällöin on myös lakkimerkki palautettava.

4. Lakkimerkkiään kuljettaja ei saa tilapäisestikään luovuttaa toiselle henkilölle.

6 §. 1. Kuljettajan tulee toimessa ollessaan olla puettuna maistraatin vahvistaman mallin mukaiseen pukuun, jonka takissa on järjestysnumerolla varustettu, niinikään maistraatin vahvistama tunnusmerkki.

2. Maistraatti voi kuitenkin määrääjäksi myöntää vapautuksen edellämainitun tunnusmerkin ja muiden puvun osien kuin lakin käyttämisestä.

7 §. 1. Kuljettajalla tulee olla mukanaan siisti kappale näitä järjestysohjeita sekä ajotaksa, jotka pyynnöstä on näytettävä auton käyttä-

jälle. Mikäli ajomaksu ei välittömästi käy selville taksamittarista, tulee autossa olla näkyvälle paikalle kiinnitettynä ilmoitus, josta ilmenee, miten voimassa olevan ajotaksan mukainen maksu eroaa taksamittarin osoittamasta maksusta.

2. Erimielisyyksien sattuessa ajomaksusta kuljettaja on velvollinen kyydittävän vaatimuksesta lähtemään poliisiasemalle. Kyydittävä on kuitenkin velvollinen suorittamaan ajomaksun poliisiasemalle, jos osoitetaan, että kuljettaja on syytön erimielisyyteen.

8 §. Kuljettaja on velvollinen

a) esiintymään kohteliaasti kyydittäviä kohtaan;
b) kyydittävän mahdollisesti hetkeksi poistuessa autosta valvomaan, ettei kuljetettavia tavaroita häviä tai vahingoitu;

c) heti kyydittävän poistuttua autosta tarkastamaan, onko autoon unohtanut tavaroita, sekä, jos niin on asianlaita, heti palauttamaan ne omistajalleen tai ellei se ole mahdollista, viimeistään kahden vuorokauden kuluessa tekemään asiasta ilmoituksen poliisille;

d) autoasemalla oleskelemaan autossa tai sen vierellä, huolehtimaan järjestyksestä asemalla, valvomaan, etteivät asiaan kuulumattomat oleskele autoissa sekä tilapäisesti poistuessaan autoasemalta jättämään autonsa jonkun toisen kuljettajan huollettavaksi. Autoasemalta ei kuitenkaan saa yhtäaikaa poistua enempää kuin puolet siitä kuljettajamäärästä, joka kulloinkin autoineen on autoasemalla;

e) autonsa luota poistuessaan pysäyttämään moottorin; sekä

f) ehdottomasti noudattamaan poliisin antamia määräyksiä ja ohjeita.

9 §. 1. Kuljettaja ei saa

a) kyydittävän luvatta sallia kenenkään muun seurata autossa mukana;

b) matkalla luovuttaa auton ohjausta toiselle;

c) autoasemalla taikka muilla yleisillä paikoilla kokoontua muiden kuljettajien kanssa ryhmiin taikka muulla tavoin herättää huomiota tai aikaansaada pahennusta;

d) ajossa ollessaan nauttia väkijuomia eikä pitää niitä mukanaan;

e) toimia apuna väkijuomien tai irtolaisnaisten hankkimisessa;

f) estää kyydittävää ottamasta ajon alkaessa tai matkan varrella lisää henkilöitä autoon. Tällöin on se, joka viimeiseksi poistuu autosta, vastuussa koko ajomaksun suorittamisesta.

2. Lain mukaan rangaistaan sitä, joka kuljettaa moottoriajoneuvoa juopuneena tai väkijuomain vaikutuksen alaisena.

10 §. Kuljettaja ei saa yhtämittaisesti olla ajossa niin kauan, että hän liiaksi väsyä. Pisin sallittu aika, jonka kuljettaja perättäisen kahdenkymmenenneljän tunnin aikana saa olla ajossa, on kolmetoista tuntia, odotusajat mukaan luettuna.

11 §. Kuljettaja on velvollinen maksutta kuljettamaan kyydittävän tavaroita, jos niiden tilavuus tai laatu ei vahingoita autoa ja jos ne sopivasti voidaan sijoittaa siihen.

N:o 7 (jatk.)

12 §. 1. Kuljettaja älköön kieltäytykö kaupungin alueella ajosta paitsi

a) kun toinen on hänet aikaisemmin tilannut samaksi ajaksi tahi kun hän voi näyttää muun pätevän esteen;

b) kun hän on matkalla kotiinsa; sekä

c) kun se, joka haluaa käyttää autoa, on epäsiistissä pukimissa, niin että auto voi likaantua, päihdyksissä tai ilmeisesti tarttuvaa tautia sairastava, ellei kyyditsemistä vaadi poliisi tällaisten henkilöiden kuljettamiseksi.

2. Edellä c) kohdassa mainitussa tapauksessa kuljettajalla on oikeus saada, paitsi ajomaksua, korvaus mahdollisista kustannuksista ja vahingoista. Vaatimus tällaisen korvauksen suorittamisesta, ellei sitä kyydittävän toimesta heti makseta, on esitettävä poliisille kyyditsemistä lähinnä seuraavan vuorokauden kuluessa ja eritelty lasku annettava heti puhdistamisen tai korjauksen toimittamisen jälkeen.

3. Jos kuljettaja, poliisiin sitä vaatimatta, on kyydinyt tapaturmassa loukkaantunutta, pahoinpideltyä tai muuten lääkärinavun tarpeessa olevaa lääkärille tai sairaalaan, eikä maksua suoriteta tai sopimustensa suorittamisesta saada aikaan, ilmoittakoon kuljettaja asian poliisille tutkimuksen suorittamista varten.

4. Kuljettaja ei ole velvollinen toimittamaan kyyditsemistä kaupungin ulkopuolelle.

13 §. 1. Auton tulee olla ulkoa ja sisältä puhdas ja siisti sekä varustettu maistraatin hyväksymän mallin mukaisella taksamittarilla, joka on yhdistettävä, mikäli auton rakenne ei aseta voittamattomia esteitä, suoraan vaihdelaatikkoon tai kardaaniksiin sekä sijoitettava autoon siten, että maksunosoittaja on helposti kyydittävän nähtävänä. Mittari on suljettava ja kiinnitettävä autoon autokatsastusmiehen lyijykkeellä. Mittarin taulukko on maksun lukemisen helpottamiseksi pimeän aikana ajon päätyttyä valaistava.

2. Auton etuistuimen selustan yläreunassa sen keskellä tulee olla 5×3 cm suuruinen soikea, valkoinen emalinen metallilaatta, jossa 1 cm korkuisin mustin numeroin on auton rekisterinumero. Näitä laattoja jakaa poliisin ohjeiden mukaan paikallinen alueliikennöitsijäin rekisteröity yhdistys.

14 §. 1. Niihin tarkastuksiin, joita poliisi toimeenpanee näiden järjestysohjeiden noudattamisen valvomista varten, auton omistajan tai haltijan tulee saapua autoineen. Auton omistaja tai haltija on sitäpaitsi velvollinen sallimaan poliisiin milloin tahansa tarkastusta varten pääsemään vajaan, missä autoa säilytetään.

2. Jos edellisessä kohdassa mainitussa tarkastuksessa tai muutoin havaitaan, että auto tai sen tarvikkeet tahi kuljettajan puku eivät ole säädetyssä kunnossa, poliisilla on oikeus kieltää niiden käyttäminen siksi, kunnes ne on saatettu hyväksyttävään kuntoon.

15 §. 1. Poliisi määrää kaupunginhallituksen suostumuksella, miten monta autoa kullakin autoasemalla enintään saa samalla kertaa olla.

2. Kuljettaja ei saa ajella kyydittäviä etsimässä eikä myöskään odottaa uusia kyydittäviä muualla kuin autoasemalla.

16 §. Jos joinakin vuorokauden aikoina tai joissakin tilaisuuksissa tulee tai näyttää tulevan puute autoista eikä tätä epäkohtaa voida muulla tavoin poistaa, poliisi voi sallia tarpeelliseksi katsomansa määrän kuljettajia autoineen määräämillään paikoilla ja määrättyyn aikaan odottaa kyydittäviä ja tulee kuljettajien tällöin noudattaa poliisin paikalla antamia ohjeita.

17 §. Milloin syytä on, voidaan autot jakaa ajovuoroihin, joista poliisi tarkemmin määrää.

18 §. Näiden järjestysohjeiden rikkomisesta rangaistaan enintään viidelläkymmenellä päiväsakolla.

19 §. Nämä järjestysohjeet tulevat voimaan maaliskuun 1 päivänä 1949. *Maistraatti 20/1 1949.*

8. Sähkövoiman säännöstely.

Kansanhuoltoministeriön päätös tammikuun 25 p:ltä 1949.

(*Suomen as.-kok. 81/49*)

(*Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 155 ja 1948 : 153*)

Kansanhuoltoministeriö on kumonnut 1 päivästä helmikuuta 1949 lukien sähkövoiman säännöstelystä 27 päivänä syyskuuta 1947 antamansa päätöksen (721/47) siihen 29 päivänä marraskuuta 1948 tehtyne muutoksineen (814/48).

9. Sähkövoiman kulutuksen säännöstely.

Valtioneuvoston päätös tammikuun 13 p:ltä 1949.

(*Suomen as.-kok. 23/49*)

(*Vrt. kunn. as.-kok. 1948 : 154*)

Valtioneuvosto on kansanhuoltoministeriön esittelystä kumonnut sähkövoiman kulutuksen säännöstelystä 17 päivänä kesäkuuta 1948 antamansa päätöksen (493/48) 1 päivästä helmikuuta 1949 lukien. Päätöksen 3 §:n 2 ja 3 momentin määräysten soveltaminen lakkaa kuitenkin 1 päivänä helmikuuta 1949 kulumassa olevan lukemajakson alusta lähtien.

10. Asetus eräiden poliisitoimien perustamisesta.

Annettu tammikuun 21 p:nä 1949. (Lyhennysote)

(*Suomen as.-kok. 45/49*)

Eduskunnan myönnettyä tarkoitukseen tarvittavat varat perustetaan sisäasiainministerin esittelystä 1 päivästä tammikuuta 1949 lukien seuraavat peruspalkkaiset toimet:

N:o 10 (jatk.)

Helsingin kaupungin poliisilaitokseen:
kaksi 14 palkkausluokkaan kuuluvaa ylikonstaapelin tointa; ja
yksi 11 palkkausluokkaan kuuluva nuoremman konstaapelin toimi.

11. Ajonopeuden rajoittaminen Lauttasaaren sillalla.

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön vahvistama tammikuun 21 p:nä 1949.

(Maistraatin päätös joulukuun 11 p:ltä 1948)

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö vahvisti mainittuna päivänä maistraatin joulukuun 11 päivänä 1948 tekemän päätöksen, jonka mukaan suurin sallittu ajonopeus Lauttasaaren sillalla on oleva 35 kilometriä tunnissa.

12. Helsingin kaupungin kuorma-autotaksan muutos.

Maistraatin vahvistama maaliskuun 5 p:nä 1949.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1948 : 55)

Maistraatti päätti mainittuna päivänä muuttaa helmikuun 17 päivänä 1948 vahvistamansa Helsingin kaupungin kuorma-autotaksan 11 §:n 1 momentin näin kuuluvaksi:

11 §. Kivihiilen ja koksen kuljetuksesta saadaan veloittaa enintään 150 markkaa tonnilta. Kuljetusmatkan ylittäessä 5 kilometriä saadaan maksuun kuitenkin lisätä 18 markkaa tonnia ja sanotun matkan jälkeen alkanutta kuormattuna ajettua kilometriä kohden. Maksu lasketaan kultakin alkaneelta 100 kilon erältä, kuitenkin niin että vähimpänä maksuna saadaan periä 100 markkaa.

13. Liikennelaitoksen lautakunnan johtosäännön muutos.

Kaupunginvaltuuston vahvistama helmikuun 9 p:nä 1949.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1946 : 197)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa joulukuun 13 päivänä 1944 vahvistamansa liikennelaitoksen lautakunnan johtosäännön 3 §:n 1 kohdan näin kuuluvaksi:

3 §.

1) myöntää ilman oikeudenkäyntiä korvaukset liikenteessä sattuneista vahingoista enintään 25 000 mk:aan asti ja valtuuttaa toimitusjohtajan hyväksymään samantapaisia korvauksia lautakunnan päättämän määrän puitteissa.

14. Maataloustöissä työskentelevien vuosiloma.

Palkkalautakunnan päätös tammikuun 18 p:ltä 1949.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1946 : 18)

Palkkalautakunta päätti mainittuna päivänä ilmoittaa kaikille laitoille, että vuosilomaa ei ole annettava viranhaltijoille pidennettynä, milloin virkatehtävien laatu maataloustöissä ja muissa sellaisissa vuosilomalain 2 §:n 2 momentissa tarkoitetuissa töissä, joissa kesäaikana annettu vuosiloma vaikeuttaa yrityksen toimintaa, aiheuttaa sen myöntämisen muuna kuin varsinaisena lomanantokautena. Samaa periaatetta on noudatettava myös työntekijäin lomien suhteen.

15. Yksityisoikeudellisten maksujen sakkokorko.

Kaupunginhallituksen päätös helmikuun 10 p:ltä 1949.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1936 : 84 ja 1942 : 68)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, muuttaen kesäkuun 20 päivänä 1942 tekemänsä päätöstä, että kaupungille yksityisoikeudellisten sopimusten perusteella suoritettavana sakkokorkona on kannettava sopimuksen mukainen korkein sakkokorko, ei kuitenkaan yli 8 %.

16. Perhelisälain toimeenpano.

Valtioneuvoston päätös tammikuun 5 p:ltä 1949.

(Suomen as.-kok. 2/49)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 178)

Valtioneuvosto on sosiaaliministeriön esittelystä muuttanut perhelisälain toimeenpanosta 18 päivänä joulukuuta 1947 antamansa päätöksen (931/47) 1 ja 4 §:n näin kuuluviksi:

1 §. Vuonna 1948 toimitetussa kunnallisverotuksessa maksuunpan-
tujen veroäyriä enimmäismäärä saa perhelisälain 1 §:n 1 momentissa
tarkoitettulla perheellä olla 1400 äyriä, jos perhe asuu neljänteen kalleus-
ryhmään kuuluvalla paikkakunnalla, 1300 äyriä, jos se asuu kolman-
teen kalleusryhmään kuuluvalla paikkakunnalla, 1200 äyriä sen asuessa
toisen kalleusryhmän paikkakunnalla ja 1050 äyriä sen asuessa ensim-
mäisen kalleusryhmän paikkakunnalla.

Perhelisälain 1 §:n 2 momentissa tarkoitettulla perheellä saa 1 momen-
tissa mainittu veroäyriä enimmäismäärä olla neljänteen kalleusryh-
mään kuuluvalla paikkakunnalla 970 äyriä, kolmanteen kalleusryhmään
kuuluvalla paikkakunnalla 900 äyriä, toisen kalleusryhmän paikkakun-
nalla 830 äyriä ja ensimmäisen kalleusryhmän paikkakunnalla 730 äyriä.

4 §. Tätä päätöstä sovelletaan ensi kerran vuoden 1949 perhelisä-
myönnettäessä.

N:o 16 (jalk.)

Valtioneuvoston päätös toukokuun 5 p:ltä 1949.

(Suomen as.-kok. 353/49)

Valtioneuvosto on sosiaaliministeriön esittelystä muuttanut perhelisälain toimeenpanosta 18 päivänä joulukuuta 1947 antamansa päätöksen 1 §:n, sellaisena kuin se on 5 päivänä tammikuuta 1949 annetussa valtioneuvoston päätöksessä (2/49), näin kuuluvaksi:

1 §. Vuonna 1948 toimitetussa kunnallisverotuksessa maksuunpantujen veroäyrien enimmäismäärä saa perhelisälain 1 §:n 1 momentissa tarkoitettulla perheellä olla 1400 äyriä, jos perhe asuu neljänteen kalleusryhmään kuuluvalla paikkakunnalla, 1300 äyriä, jos se asuu kolmanteen kalleusryhmään kuuluvalla paikkakunnalla, 1200 äyriä sen asuessa toisen kalleusryhmän paikkakunnalla ja 1050 äyriä sen asuessa ensimmäisen kalleusryhmän paikkakunnalla.

Jos vuonna 1949 toimitettava kunnallisverotus on jo suoritettu silloin, kun perhelisä myönnetään, saa veroäyrien enimmäismäärä neljänteen kalleusryhmään kuuluvalla paikkakunnalla olla 1800, kolmanteen kalleusryhmään kuuluvalla paikkakunnalla 1600, toisen kalleusryhmän paikkakunnalla 1550 ja ensimmäisen kalleusryhmän paikkakunnalla 1400 äyriä.

Perhelisälain 1 §:n 2 momentissa tarkoitettulla perheellä saa 1 momentissa mainittu veroäyrien enimmäismäärä olla neljänteen kalleusryhmään kuuluvalla paikkakunnalla 970 äyriä, kolmanteen kalleusryhmään kuuluvalla paikkakunnalla 900 äyriä, toisen kalleusryhmän paikkakunnalla 830 äyriä ja ensimmäisen kalleusryhmän paikkakunnalla 730 äyriä.

Jos vuonna 1949 toimitettava kunnallisverotus on jo suoritettu silloin, kun perhelisä myönnetään, saa veroäyrien enimmäismäärä 3 momentissa mainitulla perheellä olla neljänteen kalleusryhmään kuuluvalla paikkakunnalla 1300, kolmanteen kalleusryhmään kuuluvalla paikkakunnalla 1200, toisen kalleusryhmän paikkakunnalla 1100 ja ensimmäisen kalleusryhmän paikkakunnalla 1000 äyriä.

17. Invaliidihuoltolain täytäntöönpano.

Valtioneuvoston päätös tammikuun 13 p:ltä 1949.

(Suomen as.-kok. 28/49)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 86)

Valtioneuvosto on 30 päivänä joulukuuta 1946 annetun invaliidihuoltolain (907/46) 15 ja 36 §:n nojalla, sellaisena kuin viimeksimainittu lainkohta on 23 päivänä joulukuuta 1948 annetussa laissa (938/48), sosiaaliministeriön esittelystä muuttanut invaliidihuoltolain täytäntöönpanosta 30 päivänä tammikuuta 1947 antamansa päätöksen 1 §:n, sellaisena kuin se on 23 päivänä joulukuuta 1947 annetussa valtioneuvoston päätöksessä (986/47), näin kuuluvaksi:

1 §. Työhuoltona koulutusta saavan sotainvaliidin omaiselle sekä ammattikoulutusta saavan muun invaliidin perheelle suoritetaan huoltorahaa, milloin sen saajan toimeentulo on riippuvainen yksinomaan huoltorahasta, yleensä enintään 4000 markkaa kuukaudessa omaista kohden kuitenkin niin, että, milloin huoltorahaa saavia omaisia on enemmän kuin yksi, huoltorahan määrä on enintään 1200 markkaa kuukaudessa toiselta ja sitä seuraavalta omaiselta.

Jos omainen saa muuta tuloa tai avustusta kuin 1 momentissa mainittua huoltorahaa, otetaan se kohtuuden mukaan vähennyksenä huomioon huoltorahan suuruutta määrättäessä.

Invaliidin lapsettomalle aviopuolisolle annetaan kuitenkin huoltorahaa vain, jollei hän ole ansiotyössä, sekä enimmäismääräisenä ainoastaan lääkärintodistuksella osoitetun työkyvyttömyyden perusteella.

Sotainvaliidin vanhemmille, ottovanhemmille ja häntä vähintään kymmenen vuoden ajan hoitaneille kasvatusvanhemmille sekä hänen isä- ja äitipuolelleen ynnä sisaruksilleen annetaan huoltorahaa vain, jos sotainvaliidi on heitä välittömästi ennen koulutustaan elättänyt ja he ovat invaliidin koulutuksen takia vaarassa jäädä tarpeellista elatusta vaille.

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1949 lukien.

18. Asuntotuotannon edistämiseksi myönnettävistä veronhuojennuksista annetun lain täytäntöönpano ja soveltaminen.

Valtiovarainministeriön päätös tammikuun 8 p:itä 1949.

(Suomen as.-kok. 7/49)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1948 : 36)

Valtiovarainministeriö on asuntotuotannon edistämiseksi myönnettävistä veronhuojennuksista 1 päivänä heinäkuuta 1948 annetun lain (520/48) 8 ja 9 §:n nojalla määrännyt:

1 §. Tässä päätöksessä nimitetään asuntotuotannon edistämiseksi myönnettävistä veronhuojennuksista 1 päivänä heinäkuuta 1948 annettua lakia asuntotuotannon veronhuojennuslaiksi.

2 §. Verovelvollisen tulee saadakseen hyväkseen asuntotuotannon veronhuojennuslain 1 §:ssä tarkoitetun veronhuojennuksen asianomaiselle verotus- ja taksoitusviranomaiselle esittää kauppa- tai muu selvitys siitä, milloin sanotun pykälän 2 momentissa tarkoitettu tontti tai maa-alue on hankittu, sekä lisäksi maalaiskunnassa rakennuslautakunnan tai rakennustarkastajan sekä kaupungissa ja kauppalassa rakennustarkastajan tai ellei sellaista ole, maistraatin taikka järjestysoikeuden lausunto, josta ilmenee milloin sanotun pykälän 1 momentissa tarkoitetun rakennuksen rakentaminen on aloitettu ja milloin se on valmistunut asuttavaan kuntoon, kaikkien huoneistojen yhteenlaskettu

N:o 18 (jatk.)

pinta-ala, rakennuksessa olevien asuinhuoneistojen pinta-ala, enintään 80 neliömetrin suuruisiin asuinhuoneistoihin kuuluvien huoneistojen pinta-ala, rakennuksen pohjapinta-ala, sen tontin tai maa-alueen pinta-ala, jolla rakennus on sekä, jos tontti on asemakaavoitetulla alueella, onko tontti rakennettu täyteen sallittuun määräänsä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua lausuntoa annettaessa on käytettävä valtiovarainministeriön vahvistamaa lomaketta.

3 §. Saadakseen verovapauden asuntotuotannon veronhuojennuslain 2 §:n 1 momentissa tarkoitetuille osakkeille tai osuuksille, verovelvollisen tulee asianomaiselle verotus- ja taksoitusviranomaiselle esittää kysymyksessä olevan osakeyhtiön tai osuuskunnan kotipaikan verolautakunnan todistus siitä, että osakkeet tai osuudet on edellä sanotun lainkohdan nojalla katsottava verovapaiksi.

Jos osakkeiden tai osuuksien omistajan verotuspaikka on samassa veropiirissä kuin asianomaisen osakeyhtiön tai osuuskunnan verotuspaikka, on 1 momentissa mainittu selvitys verovapautta vaadittaessa esitettävä ainoastaan kunnallisverotuksessa tehtävää veronhuojennusta varten.

4 §. Verovapauden saamiseksi asuntotuotannon veronhuojennuslain 2 §:n 2 momentissa tarkoitettulle saamiselle on verovelvollisen asianomaiselle verotus- ja taksoitusviranomaiselle esitettävä:

1) kauppakirja tai muu selvitys, josta ilmenee, minkä tontin tai maa-alueen luovutuksesta saaminen on syntynyt;

2) asianomaisen verolautakunnan todistus siitä, että kysymyksessä oleva tontti tai maa-alue on asuntotuotannon veronhuojennuslain 1 §:n 2 momentin nojalla tulo- ja omaisuusverotuksessa katsottava verovapaaksi; sekä

3) edellä 2 §:ssä mainitun viranomaisen lausunto siitä, milloin rakentaminen kysymyksessä olevalle tontille tai maa-alueelle on aloitettu.

Jos saamisen haltijan verotuspaikka on samassa veropiirissä kuin kysymyksessä olevan tontin tai maa-alueen omistajan verotuspaikka, on tämän momentin 2 kohdassa mainittu selvitys verovapautta vaadittaessa esitettävä ainoastaan kunnallisverotuksessa tehtävää veronhuojennusta varten.

Verovapauden saamiseksi asuntotuotannon veronhuojennuslain 2 §:n 2 momentissa tarkoitettulle kiinnityslainalle on asianomaiselle verotus- ja taksoitusviranomaiselle esitettävä:

1) selvitys siitä, että kiinnityslaina on syntynyt 1 päivän huhtikuuta 1948 jälkeen;

2) asianomaisen verolautakunnan todistus siitä, että rakennus, jonka rakentamiseen kiinnityslaina on käytetty, on edellä sanotun lain 1 §:n 1 momentin nojalla tulo- ja omaisuusverotuksessa katsottava verovapaaksi; sekä

3) selvitys siitä, että laina on kiinnitetty siihen kiinteistöön, johon edellä tarkoitettut rakennukset kuuluvat.

Jos kiinnitetyn saamisen haltijan verotuspaikka on samassa veropiirissä kuin kysymyksessä olevan rakennuksen omistajan verotuspaikka, on tämän momentin 2 kohdassa mainittu selvitys verovapautta vaadittaessa esitettävä ainoastaan kunnallisverotuksessa tehtävää veronhuojennusta varten.

5 §. Verovelvollinen, jolle on myönnetty asuntotuotannon veronhuojennuslain 1 tai 2 §:ssä tarkoitettu verovapaus, ei ole velvollinen esittämään edellä 2, 3 ja 4 §:ssä tarkoitettua selvitystä verovapauden saamiseksi seuraavilta verovuosilta, ellei verotus- tai taksoitusviranomainen sitä vaadi.

Edellä 2, 3 ja 4 §:ssä tarkoitettua selvitystä ilman verotus- tai taksoitusviranomaisen erityistä vaatimusta älköön olko velvollinen esittämään myöskään se, jolle asuntotuotannon veronhuojennuslain 1 §:ssä tarkoitettu rakennus, tontti tai maa-alue taikka saman lain 2 §:ssä tarkoitettu osake, osuus, saaminen taikka kiinnityslain on siirtynyt, jos sanotun lain 1 tai 2 §:ssä säädetty verovapaus jo on myönnetty saman rakennuksen, tontin, maa-alueen, osakkeen taikka osuuden aikaisemmalle omistajalle taikka saamisen tai kiinnityslainan aikaisemmalle haltijalle.

6 §. Asuntotuotannon veronhuojennuslain 5 §:n 1 momentissa mainitun leimaveron palautusta haettaessa on lääninhallitukselle toimitettavaan hakemukseen liitettävä kauppa- tai muu luovutuskirja, millä omistus- tai vuokraoikeus sanotussa lainkohdassa tarkoitettuun tonttiin tai maa-alueeseen on hankittu sekä edellä 2 §:ssä mainitun viranomaisen lausunto siitä rakennuksesta, mikä tontille tai maa-alueelle on rakennettu.

Milloin asuntotuotannon veronhuojennuslain 5 §:n 2 momentissa tarkoitettun osakekirjan antamisesta tai sellaisen osakekirjan taikka osuuden siirrosta suoritettua leimaveroa vaaditaan palautettavaksi, on lääninhallitukselle esitettävä selvitys siitä, että leimaveron on suoritettu yhtiötä perustettaessa annetusta osakekirjasta tai siitä siirrosta, jolla osakeyhtiön tai osuuskunnan perustajana ollut osakkeen- tai osuudenomistaja ensi kerran on siirtänyt osakekirjan taikka osuuden uudelle omistajalle, sekä kysymyksessä olevan osakeyhtiön tai osuuskunnan kotipaikan verolautakunnan todistus siitä, että osakkeet tai osuudet on edellä sanotun lain 2 §:n 1 momentin nojalla tulo- ja omaisuusverotuksessa katsottava verovapaiksi.

Asuntotuotannon veronhuojennuslain 2 §:n 2 momentissa tarkoitettun saamisen tai lainan suorittamisen vakuudeksi kiinnitystä anottaessa suoritettua leimaveron palautusta haettaessa lääninhallitukselle on esitettävä asianomaisen verolautakunnan todistus siitä, että saaminen tai laina on edellä sanotun lainkohdan nojalla tulo- ja omaisuusverotuksessa katsottava verovapaiksi.

N:o 18 (jatk.)

7 §. Rakennuksen rakentaminen katsotaan aloitetuksi, elleivät erityiset seikat muuta osoita, silloin kun rakennuksen perustustyö on aloitettu.

Rakennuksen katsotaan valmistuneen asuttavaan kuntoon silloin kun siihen voidaan sijoittaa asukkaita.

19. Sokeainavustuslain toimeenpano.

Valtioneuvoston päätös tammikuun 27 p:ltä 1949.

(Suomen as.-kok. 123/49)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1948 : 96)

Valtioneuvosto on sosiaaliministeriön esittelystä 16 päivänä touko-kuuta 1941 annetun sokeanavustuslain (331/41) 5 ja 19 §:n nojalla, sellaisena kuin ensiksimmäinen pykälä on maaliskuun 14 päivänä 1945 annetussa laissa (261/45), muuttanut sokeanavustuslain toimeenpanosta 14 päivänä maaliskuuta 1945 antamansa päätöksen 2 §:n, sellaisena kuin se on 19 päivänä helmikuuta 1948 annetussa valtioneuvoston päätöksessä (138/48), näin kuuluvaksi:

2 §. Vakainaisena jatkuvan sokeanavustuksen vuotuinen määrä on 30 000 markkaa. Mainittuun määrään vuodessa korotetaan myös sokeanavustuslain 20 §:ssä tarkoitetut kuusikymmentäviisi vuotta täytäneiden sokeiden vuonna 1941 saamat jatkuvat avustukset.

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1949 lukien.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISUT

1949

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO

N:o 3.

Sisällys: 20. Laki lisäyksestä kansaneläkelain mukaisen lisäeläkkeen väliaikaisesta korottamisesta annettuun lakiin, s. 33. — 21. Laki lapsilisälain muuttamisesta, s. 33. — 22. Asetus lapsilisälain täytäntöönpanosta annetun asetuksen muuttamisesta, s. 34. — 23. Laki äitiysavustuslain muuttamisesta, s. 34. — 24. Asetus äitiysavustuslain toimeenpanoasetuksen muuttamisesta, s. 35. — 25. Huoneenvuokrasäännöstely, s. 37.

20. Laki lisäyksestä kansaneläkelain mukaisen lisäeläkkeen väliaikaisesta korottamisesta annettuun lakiin.

Annettu maaliskuun 18 p:nä 1949.

(Suomen as.-kok. 203/49)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1943 : 161)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti lisätään kansaneläkelain mukaisen lisäeläkkeen väliaikaisesta korottamisesta 30 päivänä joulukuuta 1943 annettuun lakiin (1096/43) uusi, näin kuuluva 3 §:

3 §. Kansaneläkelain mukainen lisäeläke maksetaan vuoden 1949 kolmelta viimeiseltä vuosineljännekseltä ja vuodelta 1950 siten määrättyinä, että kansaneläkelain 41 §:ssä mainitut täyteen lisäeläkkeeseen oikeuttavat vuositulot korotetaan kahdellakymmenelläviidellä sadalta ja kansaneläkelain 40 §:ssä mainitut lisäeläkkeen enimmäismäärät viidelläkymmenellä sadalta. Lisäeläkettä alkoon kuitenkin tänä aikana maksettako, jos sen vuotuinen määrä, alennettuna edellä 2 §:ssä säädettyä perustetta käyttäen, kulloinkin vallitsevien elinkustannusten ja elokuun 1 päivän 1938 ja saman päivän vuonna 1939 välisenä aikana vallinneiden elinkustannusten suhteessa jää sataa markkaa pienemmäksi.

21. Laki lapsilisälain muuttamisesta.

Annettu maaliskuun 24 p:nä 1949.

(Suomen as.-kok. 218/49)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1948 : 98)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 22 päivänä heinäkuuta 1948 annetun lapsilisälain (541/48) 1 § näin kuuluvaksi:

1 §. Lapsen elatusta ja kasvatusta varten suoritetaan, sen mukaan kuin tässä laissa säädetään, valtion varoista lapsilisää seitsemäntuhatta-

N:o 21 (jalk.)

kakisataa markkaa vuodessa jokaisesta Suomessa asuvasta kuutta-toista vuotta nuoremasta lapsesta. Työkyvyttömästä lapsesta suoritetaan lapsilisä kuitenkin seitsemäntoista vuoden ikärajaan saakka.

Jos 1 momentissa mainittu lapsi ei ole Suomen kansalainen, on lapsilisän suorittamisen edellytyksenä lisäksi, että hänen huoltajansa on henkikirjoitettu Suomessa kahtena peräkkäisenä vuotena välittömästi ennen 7 §:ssä mainitun lapsilisäilmoituksen tekemistä.

22. Asetus lapsilisälain täytäntöönpanosta annetun asetuksen muuttamisesta.

Annettu maaliskuun 24 p:nä 1949.

(Suomen as.-kok. 219/49)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1948 : 102)

Sosiaaliministerin esittelystä muutetaan 22 päivänä heinäkuuta 1948 lapsilisälain täytäntöönpanosta annetun asetuksen (547/48) 5 § näin kuuluvaksi:

5 §. Lapsilisälain 1 §:n 2 momentissa mainittua lasta koskevaan lapsilisäilmoitukseen on liitettävä henkikirjoittajan todistus sanotussa momentissa mainitun edellytyksen olemassaolosta.

Jos lasta, joka ei ole Suomen kansalainen, ei ole merkitty kirkonkirjaan tai sitä vastaavaan rekisteriin, on 3 §:n 1 momentissa mainittu tarkistus toimitettava henkikirjan perusteella.

Mitä 3 §:n 2 momentissa on säädetty kirkkoherran velvollisuudesta avustaa tarkistuksen toimittamista ja tehdä tarkistusmerkintä kirkonkirjaan, sovellettakoon edellä 2 momentissa mainitussa tapauksessa vastaavasti henkikirjoittajaan ja henkikirjaan.

Edellä 2 momentissa mainitusta lapsesta on lapsilisän nostajan vuosittain heinäkuun 15 päivään mennessä toimitettava huoltolautakunnalle todistus siitä, että lapsi on vuoden alussa merkitty henkikirjaan. Jollei mainittua todistusta esitetä, ei lapsilisää saa suorittaa.

23. Laki äitiysavustuslain muuttamisesta.

Annettu huhtikuun 29 p:nä 1949.

(Suomen as.-kok. 347/49)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1945 : 35)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 13 päivänä kesäkuuta 1941 annetun äitiysavustuslain 1 ja 13 §, sellaisina kuin ne ovat 9 päivänä helmikuuta 1945 annetussa laissa (125/45), näin kuuluviksi:

1 §. Suomessa asuvalle tai suomalaisella aluksella palvelevalla naiselle, joka on Suomen kansalainen tai jolla on täällä turvapaikka-oikeus, myönnetään hakemuksesta valtion varoista äitiysavustus, sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

Äitiysavustusta hakeva äiti on syntyvän lapsen terveyden turvaamiseksi velvollinen, sen mukaan kuin siitä asetuksella tarkemmin määrätään, raskaudentilansa aikana alistumaan lääkärin, kättilön tai kunnallisen äitiysneuvolan tarkastukseen ja neuvontaan uhalla, että oikeus saada avustusta muuten voidaan katsoa menetetyksi.

13 §. Huoltolautakunnan tämän lain nojalla antamaan päätökseen voidaan hakea muutosta kirjallisesti sosiaaliministeriöltä.

Muutoksenhakukirjelmä on annettava viimeistään kolmantenakymmenentenä päivänä siitä lukien, jolloin hakija sai päätöksestä todisteellisen tiedon, tiedoksiantopäivää lukuun ottamatta, asianomaiselle huoltolautakunnalle, jonka tulee viipymättä lähettää kirjelmä omine lausuntoineen sosiaaliministeriölle.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1949.

24. Asetus äitiysavustuslain toimeenpanoasetuksen muuttamisesta.

Annettu huhtikuun 29 p:nä 1949.

(Suomen as.-kok. 348/49)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1941 : 29 ja 1945 : 36)

Sosiaaliministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä muutetaan äitiysavustuslain toimeenpanosta 13 päivänä kesäkuuta 1941 annetun asetuksen (425/41) 2, 3 ja 15 §, sellaisina kuin 3 ja 15 § ovat 9 päivänä helmikuuta 1945 annetussa asetuksessa (126/45), näin kuuluviksi:

2 §. Naisen, joka haluaa saada äitiysavustuksen, tulee äitiysavustuslain 1 §:n 2 momentissa mainitussa tarkoituksessa viimeistään ennen raskaudentilansa neljännen kuukauden päättymistä käydä lääkärin, kättilön tai kunnallisen äitiysneuvolan vastaanotolla tarkastettavana sekä noudattaa tarkastuksessa tarpeelliseksi katsottuja neuvoja ja hoito-ohjeita.

Huoltolautakunta voi harkintansa mukaan evätä äitiysavustuksen naiselta, joka on vaarantanut syntyvän lapsensa terveyden jättämällä pätevältä syyttä käymättä 1 momentissa mainitussa tarkastuksessa tai kieltäytymällä alistumasta siinä tarpeelliseksi katsottuun neuvontaan ja hoitoon tahi uuteen tarkastukseen. Ennen äitiysavustushakemuksen hylkäämistä huoltolautakunnan tulee hankkia hakemuksesta kunnan lääkärin, kättilön tai äitiysneuvolan lausunto.

3 §. Äitiysavustuksen saamista tarkoittavassa hakemuksessa on ilmoitettava ainakin hakijan täydellinen nimi, syntymäaika ja -paikka,

N:o 24 (jatk.)

asuinkunta, osoite sekä, jolle hakija ole Suomen kansalainen, hänen kansalaisuutensa. Hakemuksessa on myöskin ilmoitettava, milloin synnytys todennäköisesti tapahtuu, onko hakijalla riittävästi käytettävissään 1 §:n 1 momentissa tarkoitettuja vaatekappaleita, varusteita ja muita tarvikkeita, sekä katsooko hakija kotiolojensa takia tai muusta syystä tarvitsevana synnytyslaitoshoitoa.

Hakemukseen on liitettävä:

1) kirkkoherranviraston, siviilirekisterin pitäjän tahi muun rekisteriviranomaisen antama todistus, josta käy selville hakijan siviilisääty, kansalaisuus, hänen lastensa luku ja ikä sekä onko ja mistä kunnasta hakija tai hänen aviopuolisonsa muuttanut todistuksen antaneen rekisteriviranomaisen toimialueelle;

2) lääkärin, kunnan kättilön tai kunnallisen äitiysneuvolan todistus siitä, että hakija on raskaana, että hän on käynyt 2 §:ssä mainitussa tarkastuksessa, sekä mikäli samaa todistusta tahdotaan käyttää myöskin avustuksen nostamista varten, siitä että hakija on noudattanut hänelle edellä mainitussa tarkastuksessa annettuja neuvoja ja hoito-ohjeita ja että raskaudentila todennäköisesti on kestänyt ainakin satakahdeksankymmentä päivää.

Milloin hakijana on henkilö, jolla on Suomessa turvapaikka-oikeus, tulee hänen lisäksi esittää siitä asianomaisen viranomaisen todistus.

Jos hakijalle aikaisemmin on myönnetty äitiysavustus nykyisessä asuinkunnassa, ei edellä 2 momentin 1 kohdassa mainittua todistusta tarvitse liittää hakemukseen.

Jollei hakija esittämästään laillisesta syystä ole voinut hankkia tämän pykälän 2 momentin 1 kohdassa tai 3 momentissa mainittua todistusta, on huoltolautakunnan, jos hakija on ilmoittanut todistuksen hankkimista varten tarpeelliset tiedot, mikäli mahdollista hankittava puuttuva todistus.

15 §. Edellä 3 ja 14 §:ssä mainitut hakemukset samoin kuin tässä asetuksessa mainittu lääkärin, kunnan kättilön tai äitiysneuvolan todistus on kirjoitettava sosiaaliministeriön vahvistamille lomakkeille. Lääkärin, kunnan kättilön tai äitiysneuvolan todistuksen lomaketta älköön sosiaaliministeriö vahvistako, ennenkuin lääkintöhallitus on antanut siitä lausuntonsa.

Edellä 1 momentissa mainittuja lomakkeita toimittaa sosiaaliministeriö huoltolautakunnan tilauksesta sille maksutta, ja tulee huoltolautakunnan pitää niitä niinkään maksutta hakijoiden sekä asianomaisten viranomaisten ja laitosten saatavana.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1949. Älköön kuitenkaan 2 §:n nojalla äitiysavustusta evättäkö naiselta, jonka raskaudentila asetuksen voimaan tullessa jo oli kestänyt vähintään 3 kuukautta.

25. Huoneenvuokrasäännöstely.

Valtioneuvoston päätös maaliskuun 17 p:ltä 1949.

(Suomen as.-kok. 214/49)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1943 : 1 ja 145, 1944 : 108, 143 ja 144, 1945 : 32, 88 ja 283, 1947 : 117 sekä 1948 : 192)

Valtioneuvosto on huoneenvuokrien säännöstelystä 30 päivänä joulukuuta 1948 annetun lain (951/48) nojalla sosiaaliministeriön esittelystä päättänyt:

1 L u k u.

Säännöstelyalaiset vuokrasuhteet ja perussäännöstely.

1 §. Huoneenvuokrasäännöstely on voimassa kaupungeissa ja kaupaloissa sekä niissä muissa kunnissa, joista sosiaaliministeriö päättää, sen mukaan kuin jäljempänä tarkemmin määrätään.

Sosiaaliministeriöllä on valta määrätä, että säännöstely on osaksi tai kokonaan lopetettava jossakin kaupungissa tai kauppalassa.

2 §. Huoneenvuokrasäännöstelystä ovat vapaat sellaiset uudet rakennukset ja vanhojen rakennusten uudet huoneistot, jotka ovat valmistuneet tammikuun 1 päivän 1949 jälkeen.

Rakennusta pidetään tämän päätöksen tarkoittamana vanhana rakennuksena, jos sen rakentamiseen kuuluvat pääasialliset työt on suoritettu ennen tammikuun 1 päivää 1949 ja suurin osa rakennuksesta on otettu tai olisi voitu ottaa sitä ennen tarkoitukseensa käytettäväksi.

3 §. Huoneenvuokrasäännöstelyn alaisia eivät ole vanhoissakaan rakennuksissa sellaiset hotellien, matkustajakotien ja yömajojen kalustetut huoneet, joista vuokramaksu luetaan päivältä tai viikolta kerrallaan.

Jos sopimuksella, jolla rakennus tai sen osa on annettu vuokralle, on samalla luovutettu jokin maa-alue sen yhteydessä viljeltäväksi, ei vuokrasuhde ole säännöstelyn alainen viljelysmaan osalta.

4 §. Säännöstelyn alaiset huoneistot jaetaan tässä päätöksessä asuinhuoneistoihin ja liikehuoneistoihin.

Asuinhuoneistoksi luetaan huoneisto, jota yksinomaan tai pääasiallisesti käytetään asuntona. Liikehuoneistoksi luetaan muut säännöstelyn alaiset huoneistot.

5 §. Sellaiseen huoneenvuokrasuhteeseen, joka koskee asunnoksi luovutettua huoneiston osaa ja jossa vuokranantajana on samassa huoneistossa asuva henkilö, sovelletaan tämän päätöksen alivuokrasuhdetta koskevia määräyksiä. Niitä on sovellettava myös, milloin liikehuoneistosta on osa vuokrattu asunnoksi.

6 §. Asuinhuoneistoa älköön huoneenvuokralautakunnan luvatta muutettako muunlaiseksi huoneistoksi eikä myöskään kesä- tai lomaviettoasunnoksi.

N:o 25 (jalk.)

Henkilöltä, joka omistaa rakennuksen tai jolla osakeyhtiössä omistamiensa osakkeiden perusteella on oikeus hallita määrättyä yhtiölle kuuluvassa rakennuksessa olevaa huoneistoa, älköön kuitenkaan evättäkö lupaa huoneiston muunlaiseksi muuttamiseen, jos se on hänelle hänen omaa käyttöönsä varten välttämätöntä.

Ilman huoneenvuokralautakunnan lupaa älköön asuinhuoneistoa tai sen osaa myöskään yhdistettävä toiseen huoneistoon älköönkään rakennusta, jossa on yksi tai useampia sanotunlaisia huoneistoja, osaksi-kaan purettako. Lupa purkamiseen on kuitenkin myönnettävä, jos rakennus aiotaan kokonaan tai osaksi uudestaan rakentaa ja pätevät syyt puoltavat uudestaan rakentamista.

Huoneenvuokralautakunnan lupaa rakennuksen purkamiseen ei kuitenkaan tarvita, jos maistraatti tai järjestysoikeus on määrännyt rakennuksen hengenvaarallisena purettavaksi.

7 §. Asuinhuoneistosta saadaan ottaa ja suorittaa siitä riippumatta, mitä vuokranantaja ja vuokralainen ovat vuokramaksusta sopineet, vain huoneiston perusvuokran suuruinen vuokramaksu korotettuna enintään sellaisella määrällä kuin valtioneuvosto on 13 §:n nojalla vahvistanut.

Vuokralainen on velvollinen vuokramaksun lisäksi suorittamaan korvausta lämmityksestä ja lämpimän veden jakelusta siten kuin siitä erikseen säädetään.

Vuokralaisen on suoritettava 1 momentissa mainittu perusvuokran korotus sen kuukauden alusta, jona vuokranantaja on esittänyt sitä koskevan vaatimuksen vuokralaiselle.

8 §. Sellaisen asuinhuoneiston, joka on ollut luovutettuna vuokralle 1 päivänä kesäkuuta 1939, perusvuokrana pidetään, jäljempänä säädetyin poikkeuksin, sanottuna ajankohtana voimassa olleessa vuokrasopimuksessa sovittua vuokramaksua. Mikäli tähän vuokramaksuun on sisältynyt korvaus lämmityskustannuksista, pidetään perusvuokrana tätä vuokramaksua vähennettynä sosiaaliministeriön erikseen vahvistamalla prosenttimäärällä.

Jos 1 momentissa tarkoitettua huoneistosta 1 päivänä kesäkuuta 1939 voimassa olleen vuokrasopimuksen mukainen vuokramaksu erityisestä syystä on ilmeisesti poikennut senkaltaisten huoneistojen paikkakunnalla sanottuna ajankohtana vallinneesta käyvästä vuokratasosta, voidaan perusvuokraa korottaa tai alentaa tämän vuokratason mukaiseksi.

9 §. Milloin on kysymys 1 päivänä kesäkuuta 1939 valmiina, mutta vuokraamatta olleesta asuinhuoneistosta taikka sellaisesta asuinhuoneistosta, josta sanottuna päivänä suoritettua vuokramaksua ei voida todeta, arvioidaan vuokramaksu huomioon ottaen samanlaatuisten huoneistojen paikkakunnalla käypä vuokrataso sanottuna ajankohtana. Huoneiston perusvuokraksi vahvistetaan näin saatu vuokramaksu tai,

mikäli siihen sisältyy korvaus lämmityskustannuksista, tämä vuokramaksu vähennettynä 8 §:n 1 momentissa mainitulla prosenttimäärällä.

10 §. Jos asuinhuoneisto on valmistunut jälkeen 1 päivän kesäkuuta 1939, vahvistetaan huoneistolle perusvuokra huomioon ottaen vastaavanlaisten huoneistojen yleiset tuotantokustannukset rakennusaikana sellaiseksi, että perusvuokra vastaa sanottuja tuotantokustannuksia sekä senkaltaisten huoneistojen korko- ja hoitokustannuksia huoneiston valmistumisaikana, taikka milloin on kysymys huoneistosta, joka on valmistunut ennen vuoden 1941 loppua, tuotantokustannuksia sekä senkaltaisten huoneistojen korko- ja hoitokustannuksia mainittuna vuotena. Hoitokustannuksiksi alköön kuitenkin luettako talon lämmityksestä aiheutuvia kustannuksia.

Jos useitten yhtenäisen suunnitelman mukaan keskeytyksittä jälkeen 1 päivän kesäkuuta 1939 rakennettujen rakennusten voidaan katsoa muodostavan kokonaisuuden, saadaan sellaisen taloryhmän rakennuksissa sijaitsevien kaikkien asuinhuoneistojen perusvuokrat, jolle niitä ole tätä ennen määrätty, vahvistaa pitämällä rakennuksia yhtenä rakennuksena, joka on valmistunut silloin kun ryhmän viimeinen rakennus on valmistunut, ja muutoin soveltamalla 1 momentin säännöksiä.

Kun jokin tai joitakin 2 momentissa tarkoitettujen taloryhmän rakennuksista on valmistunut, saadaan siinä sijaitsevien asuinhuoneistojen perusvuokrat soveltamalla edellä olevia säännöksiä vahvistaa olemaan voimassa toistaiseksi. Kun taloryhmän myöhemmin valmistuneen rakennuksen asuinhuoneistoille määrätään perusvuokria, on aikaisemmin valmistuneitten rakennusten asuinhuoneistoille vahvistetut perusvuokrat peruutettava ja kaikkien siihen mennessä valmistuneitten rakennusten asuinhuoneistoille määrättävä perusvuokrat soveltamalla 2 momentin perusteita; ja ovat nämäkin perusvuokrat voimassa siihen saakka, kunnes taloryhmän kaikki rakennukset ovat valmistuneet ja perusvuokrat niissä sijaitseville asuinhuoneistoille on vahvistettu. Huoneenvuokralautakunnan on päätöksessään ilmoitettava, milloin siinä vahvistetut perusvuokrat ovat voimassa vain toistaiseksi.

Milloin rakennus, joka sodan johdosta, tulipalossa tai muusta sellaisesta syystä on vaurioitunut, on oleellisesti korjattu tai uudelleen rakennettu, vahvistaa huoneenvuokralautakunta rakennuksessa oleville huoneistoille perusvuokrat noudattaen 1 momentin säännöksiä ja ottaen rakennuskustannusten vähennyksenä huomioon rakennuksen vaurioitumisesta tai tuhoutumisesta määrätyn tai arviolta määrättävän korvauksen.

Vahvistaessaan perusvuokria tämän pykälän säännöksien nojalla on huoneenvuokralautakunnan päätöksessään ilmoitettava, minä vuonna huoneiston katsotaan valmistuneen.

11 §. Jos asuinhuoneiston perusvuokra on vahvistettu huoneenvuokralautakunnan tai vuokratarkastuslautakunnan päätöksellä ennen tämän päätöksen voimaantuloa ja perusvuokraan sisältyy korvaus

N:o 25 (jatk.)

lämmityskustannuksista, on perusvuokrana vastedes oleva vahvistettu perusvuokra alennettuna sosiaaliministeriön erikseen vahvistamalla prosenttimäärällä.

12 §. Jos asuinhuoneisto on siinä suoritettujen perusparannusten taikka huoneiston kuntoa ja vuokra-arvoa oleellisesti alentaneiden seikkojen vuoksi muuttunut sellaiseksi, että sen perusvuokraa ei enää voida pitää kohtuullisena, voi huoneenvuokralautakunta vahvistaa huoneistolle uuden perusvuokran.

Jos asuinhuoneistojen hoitokustannukset vuokralaisen huoneistossa harjoittaman elinkeinotoiminnan taikka muun huoneistoa suuresti kulluttavan toiminnan vuoksi muuttuvat siinä määrin, että huoneiston perusvuokraa ei voida pitää kohtuullisena, voi huoneenvuokralautakunta vahvistaa huoneistolle uuden perusvuokran siksi ajaksi kuin edellä mainittua toimintaa huoneistossa harjoitetaan.

13 §. Valtioneuvosto vahvistaa sosiaaliministeriön sitä varten tekemien laskelmien perusteella ne määrät, joilla asuinhuoneistojen perusvuokria on lupa korottaa sen mukaisiksi kuin huoneenvuokrasäännöstelystä 30 päivänä joulukuuta 1948 annetun lain (951/48) 3 §:ssä säädetään.

Sosiaaliministeriö asettaa avukseen 1 momentissa mainittua tarkoitusta varten enintään viisijäsenisen toimikunnan, jossa on puheenjohtajan lisäksi yhtä monta edustajaa vuokranantaja- ja vuokralaispiireistä.

14 §. Vuokranantajan tai vuokralaisen pyynnöstä on huoneenvuokralautakunnan vahvistettava asuinhuoneiston perusvuokra.

Huoneenvuokralautakunnalla on valta myös omasta aloitteestaan ottaa käsiteltäväksi kysymys asuinhuoneiston perusvuokrasta ja määrätä sitä alennettavaksi. Edellä 10 §:ssä tarkoitetun huoneiston perusvuokran voi huoneenvuokralautakunta omasta aloitteestaan määrätä korotettavaksikin.

15 §. Huoneenvuokralautakunnan lainvoimaisella päätöksellään tai vuokrantarkastuslautakunnan vahvistama perusvuokra 7 §:ssä edellytetyine korotuksineen on suoritettava sen kuukauden alusta, joka lähinnä seuraa perusvuokran vahvistamista koskevan asian vireillepanoa. Jos vuokralainen on sitä ennen suorittanut vuokramaksuna enemmän kuin vahvistetun perusvuokran lisättynä sanotussa pykälässä tarkoitetulla korotuksella, on hänelle palautettava, mitä hän kolmen kuukauden ajalta ennen uuden perusvuokran voimaantuloa sekä sen jälkeen on liikaa suorittanut.

Sinä aikana, jona kysymys perusvuokran vahvistamisesta on vireillä, tulee vuokralaisen suorittaa vuokramaksu eräntymispäivinä sen suuruisena kuin hänen on ollut ennen asian vireillepanoa se suoritettava.

16 §. Milloin lämpötila on huoneistoissa, joitten lämmittämisestä vuokranantajan tulee huolehtia, puutteellisen lämmittämisen takia jatkuvasti alempi kuin mitä vallitsevissa oloissa kohtuudella voidaan

vaatia, tahi milloin vuokranantaja ei pidä vuokrasopimuksen mukaisesti lämmintä vettä vuokralaisten saatavissa niinä päivinä kuin se on sallittua, voi huoneenvuokralautakunta hakemuksesta, jonka vähintään puolet rakennuksen vuokralaisista on tehnyt, oikeuttaa vuokralaiset määräaikana, kuitenkin enintään lämmityskauden loppuun saakka huolehtimaan rakennuksen lämmittämisestä ja lämpimän veden jakelusta.

Huoneenvuokralautakunnan päätöstä on siitä huolimatta, että siihen on haettu muutosta, noudatettava.

17 §. Jos huoneistossa asunut, joka tilapäisesti muuttaa pois paikkakunnalta, sopii huoneiston tai sen osan antamisesta väliaikaisesti vuokralle ehdolla, että se luovutetaan hänelle takaisin, kun hän sitä tarvitsee omaan käyttöön, on tämä sopimus, ollakseen pätevä, tehtävä kirjallisesti ja ilmoitettava huoneenvuokralautakunnan hyväksyttäväksi, ennenkuin vuokralainen ottaa huoneiston haltuunsa. Huoneenvuokralautakunnalla on valta hyväksyä sopimus kutsumatta asiallisia kuultavaksi.

Jos huoneisto tai sen osa, joka 1 momentissa mainituin tavoin annetaan väliaikaisesti vuokralle, on kalustettu, on huoneenvuokralautakunnan sen vuokramaksua määrätessään noudatettava 26 §:ssä annettuja määräyksiä.

18 §. Asuinhuoneistoa koskevaa vuokrasopimusta tai alivuokrasopimusta ei voida vuokranantajan puolelta irtisanoa ilman huoneenvuokralautakunnan suostumusta. Jos vuokrasopimus on tehty ehdolla, että se ilman irtisanomista päättyy määräaikana, on sopimus, milloin vuokralainen haluaa sen jatkuvan eikä huoneenvuokralautakunta vuokranantajan hakemuksesta toisin päätä, katsottava uudistetuksi ennen sovituksi vuokrakaudeksi, ei kuitenkaan kerrallaan vuotta pitemmäksi ajaksi.

19 §. Huoneenvuokralautakunta älköön kieltäytykö antamasta suostumusta asuinhuoneistoa koskevan vuokrasopimuksen irtisanomiseen tai määräaikaisen vuokrasopimuksen pitentämättä jättämiseen:

1) jos vuokranantaja, joka neljän vuoden ajan on omistanut osakeyhtiön tai asunto-osakeyhtiön osakkeet, jotka oikeuttavat määrätyn asuinhuoneiston hallintaan, tahi talon, haluaa omaksi asunnokseen saada osakehuoneistonsa hallintaansa tai huoneiston talostaan, kuitenkin edellytyksellä, että hän tai hänen lapsensa ovat välttämättömästi asunnon tarpeessa;

2) jos huoneenvuokralautakunta, maistraatti tai järjestysoikeus on antanut 6 §:ssä mainitun, rakennuksen purkamista koskevan luvan tai määräyksen;

3) jos vuokranantaja aikoo jakaa huoneiston pienempiin osiin ja pätevät syyt puoltavat jakamista;

4) jos työsopimus, jonka mukaan työpalkkaan sisältyy vapaa asunto taikka jonka johdosta työntekijällä on oikeus vuokralla hallita työnantajan huoneistoa, lakkaa;

N:o 25 (jatk.)

5) jos vuokranantaja tarvitsee omaan käyttöönsä asuinhuoneiston, jota koskevan väliaikaisen vuokrasopimuksen huoneenvuokralautakunta on 17 §:n mukaan hyväksynyt; eikä

6) muutenkaan, jos erittäin painavat syyt vaativat irtisanomisen hyväksymistä.

Välttämättömästi asunnon tarpeessa ei ole sellainen henkilö, jolla on hallittavanaan asuinhuoneisto tai osa huoneistoa ja tämän asunnon katsotaan paikkakunnalla vallitsevaan asutopulaan nähden kohtuullisesti tyydyttävän hänen asunnon tarpeensa, eikä myöskään henkilö, joka on menettänyt asuntonsa ilmeisesti omasta syystään.

20 §. Milloin henkilö on omistanut talon tai määrätyn asuinhuoneiston hallintaan oikeuttavat osakkeet vähintään neljän vuoden ajan ja hän voi luovuttaa talossa tai osakehuoneistossa asuvan vuokralaisensa käyttöön asuinhuoneiston, johon tämän on kohtuuden mukaan tyydyttävä, määrätköön huoneenvuokralautakunta hänen pyynnöstään vuokralaisen vaihtamaan huoneistoa.

21 §. Jos vuokranantaja on pyytänyt huoneenvuokralautakunnan suostumusta vuokrasuhteen irtisanomiseen tai 20 §:ssä tarkoitettuun vaihtoon, on, mikäli huoneenvuokralautakunta pyyntöön suostuu, vuokrasopimus katsottava irtisanotuksi sinä päivänä, jona vuokralainen pyynnön johdosta on saanut kutsun huoneenvuokralautakunnan istuntoon.

Jos huoneenvuokralautakunta suostuu 1 momentissa mainittuun pyyntöön, tulee sen samalla velvoittaa vuokralainen muuttamaan huoneistosta tai vaihtamaan huoneisto määräpäivänä, jolloin on otettava huomioon 12 päivänä toukokuuta 1925 annettu huoneenvuokralain (166/25) määräykset muuttoajasta. Niissä tapauksissa, joita 19 §:n 4 kohdassa tarkoitetaan, veloitettakoon työntekijä muuttamaan huoneistosta neljäntoista päivän kuluessa siitä, kun työsuhde on päättynyt.

Jos lupa irtisanomiseen evätään, voi huoneenvuokralautakunta velvoittaa vuokralaisen lautakunnan määräämästä ajankohdasta alkaen luovuttamaan osan tämän vuokralla hallitsemasta huoneistosta hakijan käytettäväksi sinä aikana kun hän sitä tarvitsee. Lautakunnan tulee samalla vahvistaa perusvuokra sille osalle huoneistoa, joka edelleen jää vuokralaisen käytettäväksi, huomioon ottaen sopivassa suhteessa yhteisistä eduista aiheutuvat kustannukset. Älköön kumpaakaan asianosaista tämän jälkeen kuitenkaan katsottako alivuokralaiseksi.

Mitä 3 momentissa säädetään, olkoon noudatettavana myös, milloin vuokralainen vapaaehtoisesti luovuttaa osan huoneistosta vuokranantajan käytettäväksi.

22 §. Jos vuokranantaja ja vuokralainen haluavat jatkaa liikehuoneistoa koskevaa vuokrasuhdetta, jossa vuokraus on sovittu enintään vuodeksi, on kummallakin valta saattaa kysymys seuraavalta vuokraudelta suoritettavan vuokramaksun suuruudesta huoneenvuokralautakunnan ratkaistavaksi. Tällainen asia on ilmoitettava huoneenvuokra-

lautakunnan käsiteltäväksi ennen kulumassa olevan vuokrakauden päättymistä.

Liikehuoneistosta saadaan vaatia ja ottaa enintään vuoden 1941 marraskuussa vallinnutta senkaltaisten huoneistojen vuokratasoa vastaava vuokramaksu korotettuna lautakunnan kohtuulliseksi harkitsemalla kiinteistön korko- ja hoitokustannuksien nousua vastaavalla määrällä.

Määrätessään 1 momentissa tarkoitettussa tapauksessa liikehuoneiston vuokramaksun tulee huoneenvuokralautakunnan, jos liikehuoneiston vuokra-arvo perusparannusten taikka huoneiston kuntoa ja vuokra-arvoa oleellisesti alentaneiden tai muitten vuokramaksuun olennaisesti vaikuttavien seikkojen vuoksi on muuttunut sellaiseksi, että 2 momentissa mainittujen perusteiden mukaan määrätty vuokramaksu ei ole kohtuullinen, vapaan harkintansa mukaan määrätä huoneistolle kohtuullinen vuokramaksu. Jos liikehuoneisto on valmistunut marraskuun 1941 jälkeen tai sijaitsee vaurioituneessa, oleellisesti korjatussa tai uudelleen rakennetussa rakennuksessa, tulee vuokramaksu vahvistaa kohtuulliseksi huomioon ottaen rakennuksen tuotantokustannukset sekä vallitsevat korko- ja hoitokustannukset, ja on tuotantokustannusten vähennyksenä otettava huomioon rakennuksen vaurioitumisesta tai tuhoutumisesta määrätty tai arviolta määrättävä korvaus.

23 §. Milloin liikehuoneiston vuokrankausi on vuotta pitempi, on asianomaisilla kesken vuokrakaudenkin oikeus pyytää huoneenvuokralautakunnan toimenpidettä vuokramaksun vahvistamiseksi sellaiseksi kuin 22 §:n mukaan on sallittu. Huoneenvuokralautakunnan määräämä vuokramaksu on suoritettava asian vireillepanoa lähinnä seuranneen kuukauden alusta lukien.

24 §. Milloin muunlainen kuin 25 §:ssä tarkoitettu, liikehuoneistoa koskeva vuokrasopimus päättyy irtisanomisen johdosta tai siitä syystä, että se on sovittu päättymään ilman irtisanomista määräaikana, voi vuokralainen huoneenvuokralautakunnassa vireillepanemallaan hakemuksella pyytää, että vuokrasuhdetta määrättäisiin edelleen jatkettavaksi. Hakemus on pantava vireille kahden viikon kuluessa irtisanomispäivästä tai, jos vuokrasuhde on sovittu päättymään ilman irtisanomista määräaikana, viimeistään kaksi kuukautta tahi vuokrakauden ollessa vuotta lyhyempi, viimeistään kaksi viikkoa ennen vuokrakauden päättymistä.

Vuokranantajaa älköön velvoitettako jatkamaan 1 momentissa tarkoitettua vuokrasuhdetta:

1) jos vuokranantaja välttämättä tarvitsee huoneiston omaan käyttöönsä tai yleinen etu vaatii huoneiston käyttämistä muuhun tarkoitukseen;

2) jos huoneenvuokralautakunta, maistraatti tai järjestysoikeus on antanut 6 §:ssä mainitun, sen rakennuksen purkamista, jossa huoneisto on, koskevan luvan tahi määräyksen taikka jos rakennus, jossa ei ole

N:o 25 (jatk.)

asuinhuoneistoja, aiotaan kokonaan tai osaksi uudestaan rakentaa ja pätevät syyt puoltavat uudestaan rakentamista; eikä

3) muutenkaan, jos erittäin painavat syyt vaativat jatkamatta jättämistä.

Jollei ole sellaista estettä kuin 2 momentissa mainitaan määrättyyn huoneenvuokralautakunta vuokrasuhdetta edelleen jatkettavaksi määräajan, kuitenkin vähintään kolme kuukautta ja enintään vuoden kerrallaan, ja vahvistakoon samalla vuokramaksun ja tarvittaessa muutkin vuokraehdot.

Milloin huoneenvuokralautakunta on määrännyt vuokrasuhdetta jatkettavaksi eikä jatkettua vuokrasuhdetta ole asianmukaisesti sanottu irti, jatkuu vuokrasuhde edelleen yhtä pitkän ajan kuin huoneenvuokralautakunta oli aikaisemmin määrännyt. Jos irtisanominen tapahtuu, noudatettakoon mitä edellä tässä pykälässä on säädetty.

25 §. Sellaista liikehuoneistoa, jonka on ottanut vuokralle julkisoikeudellinen yhdyskunta, yleinen laitos tai aatteellinen yhdistys, koskevaa vuokrasopimusta älköön vuokranantaja irtisanoko ilman huoneenvuokralautakunnan suostumusta. Suostumusta älköön kiellettäkö sellaisissa tapauksissa kuin 24 §:n 2 momentissa on mainittu.

Jos vuokrasopimus on tehty ehdolla, että se ilman irtisanomista päättyy määräaikana, sovellettakoon 1 momentissa tarkoitetuissakin tapauksissa mitä 18 §:ssä on säädetty. Mikäli huoneenvuokralautakunta suostuu vuokranantajan irtisanomista koskevaan pyyntöön, noudatettakoon mitä 21 §:n 1 ja 2 momentissa on säädetty.

26 §. Alivuokralaiselle luovuttamastaan yhdestä tai useammasta huoneesta tai muusta huoneiston osasta sekä siihen liittyvästä huoneiston yhteisten etujen käyttöoikeudesta on huoneiston haltija oikeutettu ottamaan vuokraa enintään neljäkymmentä sadalta yli sen vuokramaksun, minkä hän itse lattiapinta-alan mukaan laskettuna tästä huoneiston osasta suorittaa taikka olisi velvollinen tämän päätöksen mukaan enintään suorittamaan.

Jos 1 momentissa tarkoitettua huoneiston osaa koskeva vuokramaksu on sovittu 1 momentin säännöksistä poikkeavaksi, vahvistaa huoneenvuokralautakunta, mikäli asianosaiset eivät sen oikaisusta sovi, jommankumman asianosaisen vaatimuksesta vuokramaksun suuruuden. Milloin päävuokralainen tai talon omistaja huolettaa alivuokralaisen hallitseman asuinhuoneiston osan lämmityksestä tai milloin vuokralle annettu huoneiston osa on kalustettu tai muuta erityistä syytä on, voi huoneenvuokralautakunta vahvistaa vuokramaksun suuremmaksi kuin 1 momentissa on määrätty.

Huoneenvuokralautakunnan lainvoiman saaneella päätöksellään tai vuokrantarkastuslautakunnan vahvistama vuokramaksu on suoritettava sen kuukauden alusta, joka lähinnä seuraa vuokramaksun vahvistamista koskevan asian vireillepanoa. Jos vuokralainen on sitä ennen suorittanut vuokramaksuna enemmän kuin vahvistetun vuokra-

maksun, on hänelle palautettava mitä hän kolmen kuukauden ajalta ennen uuden vuokramaksun voimaantuloa sekä sen jälkeen on liikaa suorittanut.

27 §. Huoneenvuokralautakunta voi antaa suostumuksensa alivuokrasuhteen irtisanomiseen tai määräaikaisen alivuokrasopimuksen pitentämättä jättämiseen:

1) jos vuokranantaja (päävuokralainen) avioliiton solmimisen tai perheensä lisääntymisen takia tai sen vuoksi, että hänen lapsensa solmii avioliiton ja tulee puolisoineen asumaan yhdessä hänen kanssaan, tarvitsee omaan käyttöönsä enemmän huoneita kuin mitä hänellä on;

2) jos perheestä erossa ollut perheenjäsen palaa perheen yhteyteen;

3) jos alivuokralaisen havaitaan sairastavan sellaista tautia, että hänen oleskelunsa samassa huoneistossa toisten kanssa on vaaraksi näiden terveydelle;

4) jos sellainen edellytys, jonka perusteella vuokranantaja 12 päivänä toukokuuta 1925 annetun huoneenvuokralain (166/25) 20 ja 21 §:n säännösten nojalla on oikeutettu purkamaan sopimuksen, on olemassa; tai

5) muulloinkin, jos muiden painavien syiden harkitaan sitä vaativan.

Antaessaan 1 momentin 1 ja 2 kohdassa mainituissa tapauksissa suostumuksen alivuokrasuhteen irtisanomiseen tai määräaikaisen alivuokrasopimuksen pitentämättä jättämiseen huoneenvuokralautakunta määrätköön harkintansa mukaan, ottaen huomioon huoneistoon muutavien asunnon tarpeen, paljonko huonetilaa vuokranantajan sallitaan entisten lisäksi ottaa käyttöönsä.

Huoneenvuokralautakunnan päätökseen, jolla huoneenvuokralautakunta antaa 1 momentissa tarkoitetun suostumuksen, sovellettaisiin 21 §:n määräyksiä.

Päävuokralaisen vuokrasuhteen lakatessa päättyy myös alivuokralaisen vuokrasuhde ilman eri irtisanomista samana ajankohtana. Sama olkoon lakina, kun muu huoneiston haltija muuttaa pois huoneistosta.

2 L u k u.

Asunnonvälitys.

28 §. Kaupungeissa ja kauppaloissa sekä sellaisessa muussa 1 §:n 1 momentissa tarkoitetussa kunnassa, josta sosiaaliministeriö määrää, on järjestettävä maksuton asunnonvälitys. Asunnonvälitys on huoneenvuokralautakunnan toimeenpantava.

Kunnassa, jossa asunnonvälitys on järjestetty, sovelletaan 1 luvun määräysten lisäksi tämän luvun määräyksiä.

29 §. Asuinhuoneistoa älköön vuokralla annettako tai otettako muutoin kuin huoneenvuokralautakunnan välityksellä. Asuinhuoneiston väliaikaisesta vuokrauksesta määrätään 17 §:ssä.

N:o 25 (jalk.)

Huoneenvuokralautakunnalla on valta hakemuksesta vapauttaa 1 momentin määräyksistä sellaiset huoneistot, jotka on varattu yksinomaan opiskelijoitten asuntoina käytettäviksi.

30 §. Vuokranantaja on velvollinen huoneenvuokralautakunnalle ilmoittamaan vapaana olevan tai vapautuvan asuinhuoneiston sekä antamaan sen vuokralle huoneenvuokralautakunnan määräämälle asunnontarvitsijalle.

Vapaana olevaksi katsottakoon myös sellainen huoneisto, jonka haltija on kuollut jättämättä omaista, jonka kanssa hän jatkuvasti kuolemaansa saakka on asunut yhdessä.

Edellä 1 momentin mukaan osoitetun vuokralaisen vuokraus alkaa siitä, kun hän on huoneenvuokralautakunnalle ilmoittanut ottavansa huoneiston vastaan, ei kuitenkaan ennen kuin huoneisto on tullut vapaaksi, ja jatkuu toistaiseksi kuukausittain etukäteen maksettavaa vuokramaksua vastaan. Jolleivät osoitettu vuokralainen ja vuokranantaja sovi vuokraehdoista tai jos syntyy riita siitä, mitä etuja vuokraus käsittää, on huoneenvuokralautakunnan ne määrättävä.

Jos vuokranantaja estää huoneenvuokralautakunnan osoittamaa vuokralaista saamasta huoneistoa hallintaansa, antakoon poliisiviranomainen vuokralaisen pyynnöstä tarpeellista virka-apua.

31 §. Saatuaan vuokranantajalta 30 §:n mukaisen ilmoituksen tulee huoneenvuokralautakunnan viipymättä osoittaa huoneisto asunnontarvitsijalle, jollei se anna vuokranantajalle lupaa huoneiston vuokraamiseen itse valitsemalleen vuokralaiselle.

Asunnontarvitsijan, jonka huoneenvuokralautakunta on osoittanut vapaaksi tai vapautuvaksi ilmoitetun huoneiston vuokralaiseksi, tulee neljän päivän kuluessa huoneenvuokralautakunnan päätöksestä lukien ilmoittaa huoneenvuokralautakunnalle, ottaako hän huoneiston vastaan, uhalla että huoneenvuokralautakunta muussa tapauksessa voi osoittaa huoneistoon toisen vuokralaisen. Saatuaan vuokralaiselta sanotun ilmoituksen on huoneenvuokralautakunnan saatettava se viipymättä vuokranantajan tietoon.

Jollei huoneenvuokralautakunnan osoittama vuokralainen ole neljäntoista päivän kuluessa siitä, kun vuokranantaja ilmoitti huoneiston huoneenvuokralautakunnalle vapaaksi tai vapautuvaksi, ilmoittanut ottavansa sitä vastaan, tulee huoneenvuokralautakunnan viipymättä antaa vuokranantajalle 1 momentissa mainittu lupa. Jolleivät asukkaat ole muuttaneet vapautuvaksi ilmoitetusta huoneistosta ilmoitettuun päivään mennessä, luetaan neljäntoista päivän määräaika siitä, kun huoneisto on tyhjentynt.

Mikäli huoneenvuokralautakunta katsoo, että vuokranantajaa tai asunnontarvitsijaa on asiassa kuultava, määrätköön sitä varten lyhyen määräajan.

32 §. Vuokralaista osoittaessaan on lautakunnan huolehdittava siitä, että asuinhuoneiston saavat ensi sijassa paikkakunnalla jatkuvasti

asuneet lapsiperheet sekä sellaiset muualta muuttaneet lapsiperheet, joitten pääasiallisen huoltajan on välttämättä asuttava paikkakunnalla valtion tai kunnan hallinnolle tahi tuotannolliselle elämälle tärkeäksi katsottavan virkansa tai toimensa hoitamista varten.

Jos huoneisto on välttämätön virastolle tai julkiselle laitokselle tai yleinen etu vaatii sen käyttämistä määrättyyn tarkoitukseen, olkoon huoneisto ennen muuta tällaiseen tarkoitukseen käytettävä.

Määrätessään vuokralaisen sellaiseen huoneistoon, joka on tullut vapaaksi sen johdosta, että edellinen haltija on käyttäen hänelle 19 §:n nojalla suotua oikeutta muuttanut taloonsa tai osakehuoneistoonsa, on lautakunnan annettava etusija lapsiperheelle, joka mainitun menettelyn takia on menettänyt asuntonsa.

Jos huoneisto, jota on käytetty työsopimuksen perusteella työntekijän asuntona, ilmoitetaan vapaaksi tai vapautuvaksi, tulee huoneenvuokralautakunnan ensi sijassa määrätä huoneistoon asukkaaksi työnantajan pyynnöstä muu hänen työntekijänsä.

33 §. Henkilö, joka on muunlaisen huoneiston tarpeessa kuin missä hän asuu, ilmoittakoon siitä huoneenvuokralautakunnalle, joka mahdollisuuksien mukaan osoittakoon hänelle soveltuvan huoneiston.

Huoneenvuokralautakunta voi määrätä, että sille jätetyt asunnon-saantihakemukset on määräajan kuluessa uudistettava uhalla, että niiden muuten katsotaan rauenneen.

34 §. Huoneenvuokralautakunta voi antaa vuokralaisille, jotka haluavat vaihtaa huoneistoja keskenään, siihen luvan, mikäli vaihdon tueksi on esitetty päteviä syitä. Sitä ennen on vuokranantajille varattava tilaisuus kirjallisen lausunnon antamiseen.

35 §. Jos vuokralainen on saanut huoneiston hallintaansa antamalla huoneenvuokralautakunnalle totuudesta poikkeavia tietoja seikoista, jotka vaikuttavat asunnon saantiin, voi huoneenvuokralautakunta määrätä vuokralaisen muuttamaan huoneistosta tämän omalla kustannuksella tapahtuvan hädön uhalla.

Mitä 1 momentissa on säädetty, nuodatettakoon soveltuvien osin myös 34 §:ssä tarkoitettuun huoneistojen vaihtoon nähden.

36 §. Kullakin perheellä tai yksityisellä henkilöllä saa 28 §:ssä tarkoitetuissa kunnissa olla vain yksi säännöstelyalainen asuinhuoneisto.

Henkilö, jolla on asunto muunlaisessa kunnassa tai jonka hallitsema asuinhuoneisto on säännöstelystä vapaa, älköön ilman huoneenvuokralautakunnan suostumusta pitää hallussaan 1 momentissa tarkoitettussa kunnassa säännöstelyalasta asuinhuoneistoa.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa on säädetty, on henkilöllä, joka omistaa rakennuksen tai jolla osakeyhtiössä omistamiensa osakkeiden perusteella on oikeus hallita määrättyä yhtiölle kuuluvassa rakennuksessa olevaa huoneistoa, oikeus pitää hallussaan huoneistoa talossaan tai osakehuoneistoaan siltä osin kuin huoneenvuokralautakunta harmitsee sen hänelle välttämättömäksi. Huoneenvuokralautakunta älköön

N:o 25 (jatk.)

evätkö häneltä myöskään 2 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa lupaa pitää hallussaan huoneiston talossaan tai osakehuoneistoaan siltä osin kuin se on hänelle välttämätöntä.

Asuntoa, joka on tarkoitettu kesä- tai muuksi lomanviettoasunnoksi, älköön luettako eri asuinhuoneistoksi, jollei huoneenvuokralautakunta ole talviasunnoksi kelpaavasta asunnosta antanut 63 §:n 1 momentissa tarkoitettua määrystä.

37 §. Jos huoneenvuokralautakunnan tietoon tulee, että sen toimialueella on vapaina olevia asuinhuoneistoja tai että jollakulla siellä on hallussaan asunto, jonka pitämiseen 36 §:n mukaan ei ole oikeutta, kutsukoon lautakunta huoneiston omistajan ja haltijan istuntoonsa antamaan selityksen asiasta ja päättäköön, onko huoneisto katsottava vapaana olevaksi.

Jos lautakunnan käsitellessä asiaa käy ilmi, että henkilön, jolla eri paikkakunnalla on hallussaan useampia asuinhuoneistoja kuin yksi, tulisi 36 §:n mukaan saada pitää hallussaan lautakunnan toimialueella oleva huoneisto, mutta luovuttaa hallustaan toisessa kunnassa oleva asunto, tehköön lautakunta asiasta ilmoituksen viimeksimainitun paikkakunnan huoneenvuokralautakunnalle, joka käsitelköön asiaa niin kuin edellä on määrätty.

38 §. Jos asuinhuoneiston haltija ei ole asunut huoneistossaan kolmen viimeksi kuluneen kuukauden aikana eikä tämä ole aiheutunut pätevistä syistä, voi huoneenvuokralautakunta julistaa huoneiston vapaana olevaksi, ja, mikäli on kysymys vuokrahuoneistosta, määrätä huoneiston vuokrasuhteen määräpäivästä lakkaamaan.

Huoneiston haltija, jonka vuokrasuhde määrätään lakkaamaan, on velvollinen vastaamaan vuokrasopimuksensa mukaisista velvoituksista 1 momentissa mainittuun määräpäivään.

39 §. Jos rakennuksen omistaja, joka, ilmoittaen aikovansa kokonaan tai osaksi uudestaan rakentaa talonsa, on saanut huoneenvuokralautakunnalta 6 §:ssä tarkoitetun luvan purkamiseen ja jolle tämän perusteella on myönnetty lupa asuinhuoneistoa koskevan vuokrasopimuksen irtisanomiseen tai jota samasta syystä ei ole velvoitettu jatkaamaan liikehuoneistoa koskevaa vuokrasuhdetta, ei ole kohtuullisessa ajassa suorittanut uudestaan rakentamista, on huoneenvuokralautakunnalla valta julistaa sanottu huoneisto vapaana olevaksi ja määrätä se uudelleen vuokralle annettavaksi.

Sama olkoon lakina, jos lupa irtisanomiseen on myönnetty sillä perusteella, että asuinhuoneisto aiotaan jakaa pienempiin osiin, mutta jakamista ei ole toimitettu kohtuullisessa ajassa.

40 §. Julistaessaan huoneiston vapaana olevaksi määrätköön huoneenvuokralautakunta siinä asuvat tai sitä hallitsevat viipymättä siitä muuttamaan omalla kustannuksellaan tapahtuvan hädän uhalla.

Jos huoneistossa, jonka huoneenvuokralautakunta 38 §:n nojalla julistaa vapaaksi, on omaisuutta, jonka poissiirtämisestä huoneiston

haltija ei ole huolehtinut, määrätköön huoneenvuokralautakunta samalla huoneiston haltijan siirtämään omaisuutensa huoneistosta määräpäivään mennessä uhalla, että huoneenvuokralautakunta muuten varasto sen omistajan kustannuksella tarkoitukseen sopivaan varastosujaan.

Ennen varastoimista on omaisuus huoneenvuokralautakunnan toimesta kahden luotettavan henkilön läsnäollessa luettelotava. Luettelosta on yksi kappale liitettävä huoneenvuokralautakunnan asiaa koskeviin asiakirjoihin ja toinen toimitettava tavaroiden omistajalle tai hänen edustajalleen.

Luettelointitoimituksesta on annettava tieto huoneiston haltijalle sillä tavoin kuin 82 §:ssä on kutsusta huoneenvuokralautakunnan istuntoon määrätty.

41 §. Huoneenvuokralautakunta voi määrätä huoneiston haltijan luovuttamaan asunnoksi soveltuvan huoneiston, jota on käytetty tai käytetään muuhun tarkoitukseen, asuntona vuokrattavaksi:

- 1) jos huoneisto on vapaana;
- 2) jos huoneiston käyttö tarkoitukseensa on kolmen viimeksi kuluksen kuukauden aikana ollut keskeytyneenä muusta syystä kuin huoneiston haltijan sairauden tai muun painavan syyn takia;
- 3) jos huoneiston haltijalle voidaan osoittaa toinen huoneisto, johon hänen kohtuuden mukaan on tyydyttävä; tai
- 4) jos huoneistossa harjoitettu toiminta laatunsa tai laajuutensa puolesta on sellaista, ettei huoneiston käyttäminen siihen asuntopulan aikana ole välttämätöntä.

Huoneenvuokralautakunta voi määrätä 1 momentissa tarkoitettusta huoneistosta myös osan luovutettavaksi asuntona vuokrattavaksi.

Mitä 1 momentissa on huoneistosta määrätty, noudatettakoon vastaavasti sellaiseen asunnoksi soveltuvaan huoneiston osaan nähden, jota on käytetty tai käytetään muuhun tarkoitukseen.

Henkilöä, joka omistaa rakennuksen tai jolla osakeyhtiössä omistamiensa osakkeiden perusteella on oikeus hallita määrättyä yhtiölle kuuluvassa rakennuksessa olevaa huoneistoa, älköön kuitenkaan määrättäkö luovuttamaan huoneistoa talostaan tai osakehuoneistoaan siltä osin kuin se on hänelle välttämätöntä.

42 §. Huoneiston, joka ei sovellu asunnoksi, voi huoneenvuokralautakunta 41 §:ssä mainituin edellytyksin määrätä kokonaan tai osaksi luovutettavaksi ja vuokrattavaksi osoittamalleen vuokralaiselle samanlaiseen tai muuhun tarkoitukseen kuin mihin sitä on käytetty tai käytetään, jos toimenpiteellä edistetään asuntopulan lieventämistä.

Mikäli erityistä syytä on, voi huoneenvuokralautakunta julistaa 1 momentin perusteella luovutettavaksi ja vuokrattavaksi määräämänsä huoneiston osan erilliseksi huoneistoksi.

43 §. Huoneiston osan, johon ulkoa tai portaikosta on oma sisäänkäytävä, joka on erotettu tai voidaan kohtuullisin kustannuksin erottaa

N:o 25 (jatk.)

huoneistosta, saa huoneenvuokralautakunta, jos huoneiston haltijan käyttöön jää niin paljon huoneita kuin hänen kohtuudella harkitaan tarvitsevan, julistaa erilliseksi huoneistoksi.

Jos 1 momentissa tarkoitettu huoneiston osa on 1 päivänä helmikuuta 1944 tai sinä myöhempanä ajankohtana, jolloin pakollinen asunonvälitys on paikkakunnalla toimeenpantu, ja sen jälkeen yhtämittaisesti ollut saman alivuokralaisen hallinnassa, älköön sitä kuitenkaan julistettako erilliseksi huoneistoksi, ennenkuin hän on siitä muuttanut pois.

Kun alivuokralaisen hallinnassa oleva huoneiston osa, johon ulkoa tai portaikosta on oma sisäänkäytävä, vapautuu, älköön vuokranantaja ottako siihen uutta alivuokralaista, ennenkuin huoneenvuokralautakunta on päättänyt, onko se julistettava erilliseksi huoneistoksi. Vuokranantajan tulee tätä tarkoitusta varten ilmoittaa vapautumisesta viimeistään muuton jälkeisenä päivänä huoneenvuokralautakunnalle.

44 §. Jos huoneiston osan erottamiseksi erilliseksi huoneistoksi on suoritettava vähäisiä muutostöitä, on huoneenvuokralautakunnalla valta määrätä, että huoneiston omistajan on määräpäivään mennessä huolehdittava muutostöiden suorittamisesta.

Jollei huoneenvuokralautakunnan antamaa määräystä noudateta, on lautakunnalla oikeus toimituttaa muutostyöt. Siitä johtuneet kustannukset voidaan heti laskun mukaan ulosottomiehen välityksellä ulosottaa siltä, joka on jättänyt määräyksen noudattamatta.

Kustannusten maksuunpanosta saa siihen tyytymätön valittaa lääninhallitukseen kolmessakymmenessä päivässä maksuunpanosta tiedon saatuaan.

45 §. Huoneenvuokralautakunnan 37, 38, 39 ja 43 §:n nojalla antaman päätöksen saatua lainvoiman osoittakoon lautakunta viipymättä huoneistoon vuokralaisen. Vuokrasuhteesta olkoon näissäkin tapauksissa voimassa mitä 30 §:n 3 momentissa säädetään.

46 §. Huoneiston, joka 41 ja 42 §:n nojalla on määrätty vuokrattavaksi, on siihen osoitettu vuokralainen oikeutettu ottamaan hallintaansa huoneenvuokralautakunnan määräämänä päivänä.

Huoneistoa koskevan aikaisemman vuokrasopimuksen katsotaan päättyvän silloin, kun vuokralainen luovuttaa huoneiston hallinnastaan.

47 §. Tämän päätöksen nojalla erilliseksi määrätylle huoneistolle on, jos sitä käytetään asunnoksi, vahvistettava perusvuokra ja, jos sitä käytetään muuhun tarkoitukseen, vuokramaksu, noudattaen tämän päätöksen määräyksiä sekä huomioon ottaen 44 §:n nojalla määrättyjen muutostöiden suorittamisesta johtuneet todelliset kustannukset. Näin vahvistettu vuokra on suoritettava huoneiston omistajalle.

Milloin liikehuoneistona käytetty huoneisto tämän päätöksen säännösten nojalla on vuokrattu asunnoksi, voi huoneenvuokralautakunta määrätä sen perusvuokran siten, että perusvuokra sallituine korotuksineen nousee enintään siitä liikehuoneistona sallitun vuokramaksun suuruiseksi.

48 §. Kun osa huoneistosta julistetaan erilliseksi huoneistoksi, on jäljelle jäävälle osalle, jos sitä käytetään asunnoksi, vahvistettava perusvuokra ja, jos sitä käytetään muuhun tarkoitukseen, vuokramaksu. Uusi vuokra on suoritettava siitä päivästä lukien, jolloin huoneiston haltija on luovuttanut erilliseksi huoneistoksi muodostetun osan hallinnastaan.

49 §. Jos osa liikehuoneistosta on, julistamatta sitä samalla erilliseksi huoneistoksi, määrätty vuokrattavaksi muuhun tarkoitukseen kuin asunnoksi, noudatettakoon vuokramaksun määräämisessä liikehuoneistojen vuokramaksun suuruudesta annettuja määräyksiä. Vuokramaksu on suoritettava huoneiston haltijalle.

Jos 1 momentissa tarkoitettu huoneiston osa vapautuu, on huoneenvuokralautakunnan asiana määrätä, onko se annettava uudelleen vuokralle vai saako haltija ottaa sen omaan käyttöönsä.

Edellä 1 momentissa mainittua vuokrasuhdetta älköön vuokranantaja irtisanoko ilman huoneenvuokralautakunnan suostumusta. Huoneenvuokralautakunta älköön kieltäytykö antamasta suostumusta, mikäli vuokranantaja välttämättä tarvitsee huoneiston osan käyttöönsä. Päätökseen, jolla huoneenvuokralautakunta antaa suostumuksen irtisanomiseen, sovellettakoon 21 §:n määräyksiä.

50 §. Jos paikkakunnalla on ennen asunnonvälityksen toimeenpanoa tehty vuokrasopimus, jonka nojalla joku on sen jälkeen oikeutettu saamaan huoneiston hallintaansa, on sopimus ollakseen pätevä kahden viikon kuluessa asunnonvälityksen toimeenpanosta alistettava huoneenvuokralautakunnan vahvistettavaksi.

Vuokrasopimusta vahvistaessaan tulee huoneenvuokralautakunnan harkintansa mukaan ottaa huomioon, mitä 32 §:ssä on vuokralaisen osoittamisesta vapaaseen tai vapautuvaan huoneistoon määrätty.

51 §. Tämän päätöksen 41—49 §:n määräykset eivät koske ulkovaltain lähetystöjen ja lähetettyjen konsulien virastojen sekä näihin kuuluvien henkilöiden, mikäli he eivät ole Suomen kansalaisia, hallinnassa olevia huoneistoja eikä niitä muitakaan huoneistoja, joista sosiaaliministeriö erikseen päättää.

52 §. Jos huoneiston haltija tämän päätöksen 41 ja 42 §:ssä tarkoitetun määräyksen johdosta joutuu muuttamaan huoneistosta tai sen osasta, voidaan todistetuista ja kohtuullisista muuttokustannuksista, mikäli ne kohoavat yli tuhannen markan, suorittaa hänelle ylimenevältä osalta korvaus valtion varoista.

Korvausta muuttokustannuksista on kolmen kuukauden kuluessa muutosta kirjallisesti haettava huoneenvuokralautakunnalta. Hakeemukseen on liitettävä luotettava selvitys kustannusten määrästä ja laadusta.

Huoneenvuokralautakunnan vahvistama korvaus maksetaan asianomaiselle sosiaaliministeriön toimesta lautakunnan päätöksen saatua lainvoiman.

N:o 25 (jalk.)

53 §. Vähäisestä vahingosta, joka 40 §:ssä tarkoitetussa tapauksessa aiheutuu omistajalle huoneistossa säilytetyn omaisuuden varastoimisesta, ei suoriteta korvausta. Jos vahingon määrä on tuhatta markkaa suurempi, voidaan se ylimenevältä osalta korvata valtion varoista. Korvausta haetaan tuomioistuimessa.

3 L u k u.

Tehostamistoimenpiteet.

54 §. Paikkakunnalla, josta sosiaaliministeriö erikseen päättää ja johon asunnonvälitys on järjestetty, on huoneenvuokralautakunnalla valta 1 ja 2 luvun määräysten ohella ryhtyä soveltamaan tämän luvun säännöksiä.

55 §. Jos asuinhuoneiston haltijan käytettävänä on enemmän huoneita kuin 56 §:n määräysten mukaan sallitaan, voidaan liiat huoneet määrätä annettaviksi vuokralle.

56 §. Huoneiston haltijalla on oikeus pitää omassa käytössään kutakin huoneistossa vakinaisesti asuvaa henkilöä kohden yksi huone, kuitenkin niin, että hän kahta alle kymmenen vuotiasta lasta kohden saa pitää vain yhden huoneen. Jos osa huoneistosta on alivuokralaisten käytettävänä, alköön näitä huoneita eikä niissä asuvia henkilöitä otetako lukuun huoneiston haltijan käytettäviksi jätettäviä huoneita määrättäessä.

Huoneistossa vakinaisesti asuviksi luetaan myös ne huoneiston haltijan perheen jäsenet, jotka tilapäisesti oleskelevat toisella paikkakunnalla ja joilla välittömästi ennen sinne menoaan on ollut yhteinen asunto huoneiston haltijan kanssa.

Milloin huoneiston haltijan harkitaan virkansa tai toimensa hoitamista, huoneistossa harjoittamaansa elinkeinoa tai vuokrattaviksi määrättävien huoneiden kalustojen säilyttämistä varten taikka muusta erittäin painavasta syystä tarvitsevan enemmän huoneita kuin mihin hänellä 1 ja 2 momentin määräysten mukaan on oikeus, voi huoneenvuokralautakunta poiketa mainituista määräyksistä.

Tässä pykälässä tarkoitetuksi huoneeksi alköön luettako keittiötä alköönkä sellaista huonetta, jonka pinta-ala on alle seitsemän neliometriä. Jos keittiö on tilava tai muuta syytä on, voidaan se huoneenvuokralautakunnan harkinnan mukaan lukea huoneeksi.

57 §. Jos huoneiston huonelukua on kesäkuun 1 päivän 1943 jälkeen tehdyillä rakenteellisilla muutoksilla pienennetty, sovellettakoon tämän päätöksen määräyksiä huoneiston aikaisemman huoneluvun mukaisesti.

58 §. Huoneenvuokralautakunnan tulee päättää, kuinka monta huonetta 55 ja 56 §:n mukaan huoneistosta on annettava vuokralle ja

kuinka suuri perhe tai kuinka monta yksinäistä henkilöä niihin vähintään on otettava asukkaiksi. Samalla huoneenvuokralautakunta määrätkään sen ajan, jonka kuluessa huoneiston haltija on oikeutettu itse ottamaan vuokralaiset ja jota aikaa älköön asetettako neljäätoista päivää lyhyemmäksi.

Sen jälkeen kun huoneiston haltija on kutsuttu huoneenvuokralautakunnan istuntoon 1 momentissa tarkoitettussa asiassa, ei huoneiston haltija ole oikeutettu ilman huoneenvuokralautakunnan lupaa itse ottamaan huoneistoon lisää asukkaita.

Jollei huoneiston haltija ole noudattanut huoneenvuokralautakunnan päätöstä, osoittaa lautakunta huoneistoon vuokralaiset ja samalla määrää, mitkä huoneet heille on luovutettava sekä mitä huoneiston yhteisiä etuuksia he ovat oikeutetut käyttämään.

59 §. Määrätessään huoneita vuokralle annettaviksi tulee huoneenvuokralautakunnan pitää silmällä, että vuokraamisvelvollisuus tasaisesti jakautuu niiden huoneistonhaltijain kesken, joiden käytettävänä on enemmän huoneita kuin 55 ja 56 §:n määräysten mukaan sallitaan.

Osoittaessaan huoneiston osaan vuokralaisia tulee huoneenvuokralautakunnan määrätä heille annettaviksi ensi sijassa ne huoneet, joita parhaiten voidaan käyttää siten, että huoneistossa asuvat mahdollisimman vähän häiritsevät toisiaan, sekä pitää silmällä, että huoneistossa asuvilla on edellytykset sovinnolliseen asumiseen samassa huoneistossa.

Milloin on osoitettava vuokralainen osaan julkisen viran tai toimen puolesta hallittavana olevasta huoneistosta, on lisäksi huomioon otettava vuokralaisen sopivaisuus sijoitettavaksi kyseessä olevaan virka-asuntoon.

60 §. Kun alivuokralaisten hallinnassa ollut huoneiston osa muussa kuin 43 §:n 3 momentissa mainitussa tapauksessa vapautuu tai kun joku huoneistossa asuneista alivuokralaisista muuttaa siitä pois, on vapautunut huoneiston osa viipymättä annettava uudelleen vuokralle tai poismuuttaneen tilalle otettava uusi alivuokralainen. Ilman huoneenvuokralautakunnan lupaa älköön huoneiston haltija ottako vapautunutta huoneiston osaa osaksikaan omaan käyttöönsä tai vähentäkö alivuokralaisten lukua tahi vuokratko perheen hallussa ollutta huoneiston osaa yksinäisille henkilöille.

Jollei 1 momentissa mainittua huoneiston osaa ole kahden viikon taikka huoneenvuokralautakunnan ehkä asettaman pitemmän ajan kuluessa luovutettu vuokralle tai huoneistoon samassa ajassa otettu uutta alivuokralaista poismuuttaneen tilalle, voi huoneenvuokralautakunta osoittaa siihen alivuokralaisen.

61 §. Milloin huoneistosta on yhden tai useamman alivuokralaisen käytettävänä useampia huoneita, on huoneenvuokralautakunnalla, erityisten syiden niin vaatiessa, valta määrätä alivuokralainen siirtymään toiseen tai useampia alivuokralaisia samaan huoneeseen, mikäli sijoitus

N:o 25 (jalk.)

voidaan toimittaa siten, että alivuokralaisten asunnontarve tulee kohtuullisesti tyydytetyksi.

62 §. Tämän luvun määräykset eivät koske ulkovaltain lähetystöjen ja lähetettyjen konsulien virastojen sekä näihin kuuluvien henkilöiden, mikäli he eivät ole Suomen kansalaisia, hallinnassa olevia huoneistoja eikä niitä muitakaan huoneistoja, joista sosiaaliministeriö erikseen päättää.

4 L u k u.

Lomanviettoasunnnot.

63 §. Sellaisessa kunnassa, jossa on voimassa asunnonvälitys ja josta sosiaaliministeriö erikseen päättää, voi huoneenvuokralautakunta määrätä talviasunnoksi kelpaavan kesä- tai muun lomanviettoasunnon tai osan siitä säännöstelynalaiseksi huoneistoksi.

Kesä- tai lomanviettoasunnolla tarkoitetaan tässä päätöksessä sellaista asuinhuoneistoa, jota huoneiston omistaja tai haltija ei käytä vakinaisena asuntona, vaan joka on varattu hänen käytettäväkseen loma-aikojen viettämistä tai muuta vastaavanlaista tilapäistä oleskelua varten.

64 §. Kesä- tai muuta lomanviettoasuntoa älköön siltä osin kuin se on rakennuksen omistajalle hänen omaan käyttöönsä välttämätön, määrättäkö annettavaksi vuokralle.

Sama olkoon lakina liikeyrityksen tai yleisen laitoksen henkilökunnalle tahi yhdistyksen jäsenille varatusta lomanviettoasunnosta, jota tarkoitukseensa tehokkaasti käytetään sekä sellaisesta kesä- tai muusta lomanviettoasunnosta, jota kulkuvaikeuksien takia ei voida käyttää koko vuotta vakinaisena asuntona.

Sellaisen perheen, jossa on alaikäisiä lapsia, kesä- tai muuta lomanviettoasuntoa älköön myöskään ilman pakottavaa tarvetta määrättäkö annettavaksi vuokralle.

Jos kesäasunnon yhteydessä on harjoitettu puutarhanhoitoa tai maanviljelystä sellaisessa määrässä, että sillä on ollut huomattavaa merkitystä, ja jos sanottu toiminta siinä tapauksessa, että huoneisto määrättäisiin annettavaksi vuokralle, estyisi tai tuntuvasti vaikeutuisi, älköön huoneistoa määrättäkö annettavaksi vuokralle.

65 §. Kun huoneenvuokralautakunta on 63 §:n nojalla julistanut huoneiston säännöstelynalaiseksi, on sen päätöksen saatua lainvoiman viipymättä osoitettava huoneistoon vuokralainen.

Jollei huoneenvuokralautakunta ole tehnyt päätöstä huoneiston julistamisesta säännöstelynalaiseksi ennen 1 päivää huhtikuuta, älköön lautakunta kuitenkaan osoittako huoneistoon vuokralaista ennen kuin seuraavan lokakuun 1 päivästä lukien.

66 §. Kun 65 §:ssä tarkoitettu vuokralainen muuttaa pois tai huoneisto muuten vapautuu, on vuokranantaja velvollinen huoneenvuokralautakunnalle tekemään 30 §:n 1 momentin mukaisen ilmoituksen. Jollei kuukauden kuluessa siitä, kun vuokranantaja on tehnyt ilmoituksen, huoneenvuokralautakunta ole osoittanut huoneistoon uutta vuokralaista ja tämä ilmoittanut ottavansa huoneistoa vastaan, vapautuu huoneisto huoneenvuokrasäännöstelystä siksi, kunnes olosuhteiden muuttua 63 §:n nojalla toisin määrätään.

67 §. Sitten kun huoneistoon on määrätty vuokralainen, tulee huoneenvuokralautakunnan vahvistaa huoneistolle perusvuokra.

68 §. Huoneenvuokralautakunta voi määrätä 63 §:ssä tarkoitettuun huoneistoon tai huoneiston osaan kaksi tai useampia vuokralaisia, milloin se huoneiston laatuun katsoen havaitaan mahdolliseksi.

Jollei huoneiston omistaja tai haltija voi taikka halua siirtää huoneistossa olevia tavaroitaan muualle, tulee huoneenvuokralautakunnan osoittaa sopiva osa huoneistosta tai omistajalla tahi haltijalla paikkakunnalla oleva tarkoitukseen sopiva varastotila niiden säilytyspaikaksi ja määrätä hänet ne sinne siirtämään.

Milloin osa huoneistosta on annettu vuokralaisen käytettäväksi tai milloin sama huoneisto on jaettu useampien vuokralaisten kesken, tulee huoneenvuokralautakunnan vahvistaa kunkin vuokralaisen käytössä olevalle huoneiston osalle perusvuokra. Ketään asianomaisista alköön tällaisessa tapauksessa katsottako alivuokralaiseksi.

69 §. Huoneenvuokralautakunnan huoneistoon osoittama vuokralainen ei ole oikeutettu käyttämään ilman asunnon omistajan tai haltijan suostumusta puutarhaa tai kasvitarhaa.

5 L u k u.

Säännöstelyn toimielimet ja niiden tehtävät.

70 §. Vuokrasäännöstelystä johtuvien asiain käsittelyä varten on 1 §:n 1 momentissa tarkoitettuihin kuntiin asetettava huoneenvuokralautakunta tai tarpeen mukaan useampia huoneenvuokralautakuntia.

Milloin kunnassa on useampia huoneenvuokralautakuntia, vahvistaa sosiaaliministeriö tarvittaessa niiden esityksestä sen elimen kokoonpanon, jonka tulee huolehtia lautakuntien yhteisten asiain hoidosta.

Lautakunnan puheenjohtajan ja jäsenet valitsee kunnallisvaltuusto. Kunnallishallitus on oikeutettu valitsemaan lautakunnalle väliaikaisen puheenjohtajan ja jäsenet sekä heidän varamiehensä, ja jatkuu näiden toimikausi, kunnes valtuusto on vaalin toimittanut.

Lautakunnan palkkiot sekä muut lautakunnan toiminnasta aiheutuvat kustannukset suorittaa kunta.

71 §. Huoneenvuokralautakuntaan kuuluu puheenjohtaja ja kaksi muuta jäsentä, jotka valitaan enintään vuodeksi kerrallaan. Lautakun-

N:o 25 (jatk.)

nan jäsenistä tulee yhden edustaa vuokralais- ja yhden vuokranantaja-piirejä, ja yhdellä jäsenistä, lähinnä puheenjohtajalla, tulee, mikäli mahdollista, olla tuomarinvirkaan vaadittava kelpoisuus. Jokaiselle jäsenelle valitaan vähintään yksi varamies. Puheenjohtajalle ja jäsenille on tehtävästään suoritettava kohtuullinen palkkio. Nimismiestä älköön vastoin tahtoaan valittako puheenjohtajaksi, varapuheenjohtajaksi tai jäseneksi.

Kaupungissa ja kauppalassa on valtuustolla myös valta asettaa yksi tai useampia huoneenvuokralautakuntia, joiden puheenjohtajat ja jäsenet valitaan toistaiseksi ja hoitavat tehtäviään päätoimina määrättyä kuukausipalkkaa vastaan. Puheenjohtajalle ja jäsenille on valittava tarpeellinen määrä varamiehiä, jotka saavat valtuuston vahvistaman palkkion. Lautakunnan kokoonpanosta on tällöinkin noudatettava, mitä 1 momentissa on määrätty. Tehdessään edellä tarkoitettua päätöksen voi valtuusto vapauttaa aikaisemmin valitsemansa lautakunnan puheenjohtajan ja jäsenet kesken näiden toimikauden.

Lautakunnalla tulee tarpeen mukaan olla sihteeri, tarkastaja ja muita toimihenkilöitä, jotka lautakunta ottaa, kun kunnallisvaltuusto on sitä varten osoittanut määrärahan. Sihteerin tulee olla perehtynyt pöytäkirjan pitoon. Lääninhallituksella on valta tarvittaessa velvoittaa kunta asettamaan lautakunnan avuksi tarpeellisiksi katsottavat toimihenkilöt.

Huoneenvuokralautakunnan tulee vuosittain sosiaaliministeriölle ilmoittaa, kuka toimii lautakunnan puheenjohtajana ja hänen varamiehenään sekä lautakunnan sihteerinä.

Huoneenvuokralautakunnan pöytäkirjasta annettavista otteista peritään kunnallisvaltuuston vahvistaman perusteen mukainen kunnalle tuleva lunastus.

72 §. Jos 1 §:n 1 momentissa tarkoitettu sosiaaliministeriön määräys koskee vain osaa kunnan alueesta, on ministeriön siinä määrättävä alueen rajat. Kunnanvaltuuston tulee asettaa aluetta varten huoneenvuokralautakunta tai tarvittaessa useampia huoneenvuokralautakuntia.

Sosiaaliministeriöllä on valta kunnallisvaltuuston esityksestä määrätä, että kunnan alue on jaettava piireihin, joihin kuhunkin on sovellettava, mitä 1 §:n 1 momentissa on kunnasta määrätty. Milloin kunnassa muuten on useampia huoneenvuokralautakuntia, on 70 §:n 2 momentissa mainitun yhteisen elimen päätettävä asiain jaosta eri lautakuntien kesken.

73 §. Huoneenvuokralautakunnan tehtävänä on:

1) saattaa 13 §:n 1 momentissa mainittu valtioneuvoston päätös paikkakunnan vuokranantajien ja vuokralaisten tietoon samassa järjestyksessä kuin kunnallisten ilmoitusten tiedoksiantamisesta on säädetty;

2) valvoa, että tätä päätöstä ja huoneenvuokralautakunnan sen nojalla antamia määräyksiä noudatetaan, sekä ryhtyä tarpeen vaatiessa

asianmukaisiin toimenpiteisiin rikkomusten syytteeseen saattamiseksi ja väärinkäytösten oikaisemiseksi;

3) sosiaaliministeriölle toimittaa sen pyytämiä tietoja ja selostuksia huoneenvuokraoloista paikkakunnalla sekä lautakunnan toiminnasta;

4) epäselvissä tapauksissa ratkaista, onko rakennusta pidettävä tämän päätöksen mukaan vanhana vai uutena rakennuksena, onko huoneisto katsottava säännöstelyn alaiseksi vai ei, sekä onko huoneisto luettava asuin- vai liikehuoneistoksi; sekä

5) muutoin täyttää tässä päätöksessä ja sen nojalla huoneenvuokralautakunnalle määrätty tehtävät.

74 §. Vahvistamistaan ja muuten huoneenvuokralautakunnan tietoon tulleista perusvuokrista tulee lautakunnan pitää kiinteistöittäin järjestettyä luetteloa, jossa on mainittava vuokratun rakennuksen tai huoneiston tarkka osoite ja suuruus, vuokranantajan nimi sekä, jos lautakunta on käsitellyt huoneiston vuokramaksun suuruutta, päätöksen antamispäivä, vahvistetun vuokramaksun suuruus ynnä päätöksen tyytymättömyyttä ilmoittaneen asianosaisen nimi. Saatuaan jäljennöksen vuokrantarkastuslautakunnan päätöksestä on huoneenvuokralautakunnan merkittävä vastaavat tiedot siitä luettelonsa.

75 §. Muutosta huoneenvuokralautakunnan päätökseen haetaan valituksella vuokrantarkastuslautakunnalta.

Valtakunnassa on kaksi vuokrantarkastuslautakuntaa. Helsingin vuokrantarkastuslautakunnan toimialueeseen kuuluvat Uudenmaan, Turun ja Porin sekä Kymen läänit ynnä Ahvenanmaan maakunta; muu osa valtakuntaa kuuluu Tampereen vuokrantarkastuslautakunnan toimialueeseen.

Vuokrantarkastuslautakunnassa voi, milloin valtioneuvosto katsoo sen tarpeelliseksi, olla useampia osastoja. Asiain jaosta eri osastojen kesken määrää lautakunnan puheenjohtajan toimessa vanhin puheenjohtaja.

Vuokrantarkastuslautakunnan jäsenet määrää valtioneuvosto. Puheenjohtajan ja jäsenten palkkiot sekä muut lautakunnan toiminnasta aiheutuvat kustannukset suoritetaan valtion varoista.

76 §. Vuokrantarkastuslautakuntaan kuuluu puheenjohtaja ja neljä muuta jäsentä sekä vastaava määrä varajäseniä. Lautakunnan jäsenistä tulee kahden edustaa vuokralais- ja kahden vuokranantajapiirejä. Puheenjohtajalla ja varapuheenjohtajalla tulee olla tuomarinvirkaan vaadittava kelpoisuus.

Milloin vuokrantarkastuslautakunnassa on useampia osastoja, noudatettakoon niiden kunkin kokoonpanosta, mitä 1 momentissa on vuokrantarkastuslautakunnasta määrätty. Lautakuntaan on tällöin määrättävä tarpeellinen määrä lisjäseniä. Jäsenten ja varajäsenten jaosta osastoihin päättää kalenterivuodeksi kerrallaan lautakunnan puheenjohtajan toimessa vanhin puheenjohtaja, jonka tulee myös toimia pu-

N:o 25 (jatk.)

heenjohtajana, milloin lautakunta hänen kutsustaan kokoontuu täysistuntoon.

Vuokrantarkastuslautakunta ottaa itselleen sihteerin ja, saatuaan siihen sosiaaliministeriön suostumuksen, muun ehkä tarvitsemansa henkilökunnan. Sihteerin vaalista on sosiaaliministeriölle tehtävä ilmoitus.

Lautakunta tai sen osasto kokoontuu puheenjohtajansa kutsusta. Pöytäkirjan ja lautakunnan toimituskirjat allekirjoittaa puheenjohtaja ja varmentaa sihteeri.

Lautakunnan toimituskirjoista ei peritä maksua.

77 §. Huoneenvuokralautakunnan ja vuokrantarkastuslautakunnan jäsenet toimivat tuomarinvastuulla. Heidän kelpoisuudestaan ja esteellisyydestään on voimassa, mitä välimiesmenettelystä 4 päivänä helmikuuta 1928 annetun lain (46/28) 5 ja 6 §:ssä on säädetty.

Jos jäsenten kesken ilmaantuu eri mieliä asiasta, on äänestyksen tulosta määrättäessä noudatettava, mitä oikeudenkäymiskaaren 23 luvun 3 ja 4 §:ssä on säädetty.

Huoneenvuokralautakunta ja vuokrantarkastuslautakunta tai sen osastot ovat vain täysilukuisina päätösvaltaisia.

78 §. Huoneenvuokralautakunnan ja vuokrantarkastuslautakunnan käsittelemistä asioista on pidettävä luetteloa. Huoneenvuokralautakunnan käsittelemistä asioista on luettelossa mainittava vuokranantajan ja vuokralaisen nimet, vuokratun huoneiston tai rakennuksen osoite ja suuruus sekä lautakunnan toimenpiteet asiassa; ja on siihen tehtävä merkintä tyytymättömyyden ilmoittamisesta.

79 §. Tämän päätöksen noudattamista valvoo sosiaaliministeriö, jonka asiana myöskin on tarpeellisia tietoja, neuvoja ja ohjeita antaen huolehtia siitä, että huoneenvuokralautakuntien ja vuokrantarkastuslautakuntien toiminnassa säilyy tarpeellinen yhdenmukaisuus, niin myös lautakunnilta hankkimiensa selvitysten nojalla sekä tarpeen mukaan tarkastuksia toimeenpanemalla seurata lautakuntien toimintaa ja yleensä huoneenvuokraolojen kehitystä eri paikkakunnilla.

Sosiaaliministeriön valtuuttamalle henkilölle on pyynnöstä esitettävä huoneenvuokralautakunnan ja vuokrantarkastuslautakunnan pöytäkirjat sekä niiden toimintaa koskevat asiakirjat. Hänen tulee asianomaisilta saada myöskin kaikki muut tarpeellisiksi katsomansa, huoneenvuokralautakunnan ja vuokrantarkastuslautakunnan toimintaa koskevat tiedot.

80 §. Kuntaan, jossa huoneenvuokralautakunnan tehtävien laajuus ja asuntotilanne sitä vaativat, voi sosiaaliministeriö asettaa huoneenvuokralautakunnan toiminnanjohtajan.

Toiminnanjohtaja voidaan määrätä tointa haettavaksi julistamatta joko toistaiseksi tai määräajaksi. Hänen palkkionsa maksetaan valtion varoista.

81 §. Toiminnanjohtajan tehtävänä on:

- 1) suunnitella ja johtaa voimassa olevien määräysten nojalla toimenpiteitä asuntopulan lieventämiseksi kunnassa;
- 2) käyttää, milloin kunnassa on useampia huoneenvuokralautakuntia, niiden yhteiselle elimelle 72 §:n 2 momentin mukaan kuuluvaa valtaa määrätä asiain jaosta eri lautakuntien kesken;
- 3) valvoa, että asiat huoneenvuokralautakunnassa tulevat joustavasti ja viivytyksettä käsitellyiksi; sekä
- 4) tehdä asianomaisille viranomaisille lautakunnan ja sen virkailijain toiminnassa havaitsemiensa epäkohtien ja puutteellisuuksien johdosta esityksiä niiden korjaamiseksi ja parannuksien aikaansaamiseksi.

6 L u k u.

Säännöstelyä koskevien asiain käsittely.

82 §. Joka haluaa saada tässä päätöksessä mainitun asian huoneenvuokralautakunnan käsiteltäväksi, ilmoittakoon siitä suullisesti vastaanottoaikana tai kirjallisesti lautakunnan puheenjohtajalle tai sihteerille. Kirjallinen ilmoitus on laadittava sosiaaliministeriön vahvistamalle lomakkeelle, joita on pidettävä asianosaisten saatavana lautakunnan kansliassa. Asia katsotaan vireille pannuksi silloin, kun ilmoitus on tehty.

Lautakunnalle ilmoitettu asia on otettava käsiteltäväksi lautakunnan istunnossa neljäntoista päivän kuluessa siitä, kun ilmoitus on tehty. Lautakunnan puheenjohtajan tai sihteerin tulee toimituttaa kutsu ilmoituksen tekijälle ja hänen vastapuolelleen lautakunnan istuntoon, kaupungissa ja kauppalassa vähintään viisi päivää ja muualla vähintään seitsemän päivää ennen istuntoa. Samoja määräaikoja noudattaen on kutsu lautakunnan istuntoon toimitettava asianosaisille silloin, kun huoneenvuokralautakunta ilman asianosaisten ilmoitusta omasta aloitteestaan ottaa käsiteltäväkseen vuokra-asian.

Jos asianosaista on kutsun antamista varten kotoansa etsitty, häntä tahi hänen asiamiestänsä tapaamatta, ja jos ei myöskään hänen kotiväeltänsä tahi naapureiltansa, taikka sieltä, missä hänellä on virka tai elinkeino, ole voitu saada varmaa osotusta, missä hän tahi hänen asiamiestensä oleskelee, voidaan kutsu toimittaa hänelle tiedoksi kiinnittämällä se hänen asuntonsa ovelle tai talon ilmoitustaululle tahi sellaisen puuttuessa muuhun näkyvään paikkaan talossa.

Huoneenvuokralautakunnassa voi asianosaista ilman eri valtuutusta edustaa hänen puolisonsa tai täysi-ikäinen lapsensa.

Jos asianosaisten kutsun saatuaan jää istuntoon saapumatta, voi lautakunta tämän seikan estämättä käsitellä ja päättää asian.

83 §. Huoneenvuokralautakunta voi, milloin syytä siihen on, itse tai jonkun jäsenen taikka muun määräämänsä henkilön kautta toi-

N:o 25 (jatk.)

mittaa huoneiston katselmuksen. Katselmuksen toimittamista varten tulee poliisiviranomaisen tarvittaessa antaa virka-apua.

Vuokranantajat ja vuokralaiset ovat velvolliset, lautakunnan vaatiessa, antamaan sille tietoja vuokrasäännöstelyn alaisten huoneistojen vuokrista eri aikoina sekä lautakunnan vaatimia muita kiinteistöä tai huoneistoa koskevia tietoja.

84 §. Jos asian käsittely huoneenvuokralautakunnassa siirretään, on asia, jollei erityisiä syitä pitempään lykkäykseen ole, otettava edelleen käsiteltäväksi neljäntoista päivän kuluessa pidettävässä istunnossa.

85 §. Kun asianosaisille tai, jos asiassa on vain yksi asianosainen, tälle on varattu tilaisuus esittää lausuntonsa ja kun lautakunta on saanut tarpeelliseksi katsomansa selvityksen sekä tarvittaessa toimittanut 83 §:n 1 momentissa mainitun katselmuksen, tulee lautakunnan viipymättä julistaa päätös asiassa.

Jolleivät asianosaiset heti ilmoita tyytyvänsä huoneenvuokralautakunnan päätökseen, tulee puheenjohtajan antaa valitusosoitus.

86 §. Kun huoneenvuokralautakunta on vahvistanut asuinhuoneistolle perusvuokran, on sen päätöksessään ilmoitettava asianosaisten ohjeeksi, kuinka monella sadalta vahvistettua perusvuokraa annetun määräyksen mukaan enintään saadaan korottaa sekä onko vuokralainen oikeutettu 15 §:n 1 momentin mukaan saamaan takaisin osan suorittamastaan vuokramaksusta.

Niin ikään on huoneenvuokralautakunnan vahvistaessaan alivuokralaisen suoritettavan vuokramaksun päätöksessään ilmoitettava, onko alivuokralainen oikeutettu 26 §:n 3 momentin mukaan saamaan takaisin osan suorittamastaan vuokramaksusta.

87 §. Huoneenvuokralautakunta kokoontuu puheenjohtajan kutsusta.

Lautakunnan istunnossa pidetään pöytäkirjaa, jossa on mainittava saapuvilla olleet jäsenet sekä kussakin käsitellyssä asiassa asianosaisten esittämät vaatimukset, ehkä kuultujen henkilöiden kertomukset ja lautakunnan päätös.

Pöytäkirjaan on myöskin otettava katselmuspöytäkirja, jos katselmus on pidetty, sekä tarpeellisin osin muut asiakirjat.

Pöytäkirjan allekirjoittaa puheenjohtaja.

88 §. Huoneenvuokralautakunnan pöytäkirjan tulee olla valmiina neljäntoista päivän kuluessa istuntopäivän jälkeen. Pöytäkirjasta on annettava pyydettyä otteita. Kuitenkin on, milloin asian käsittely on siirretty, pöytäkirja valmistettava niin joutuisasti, että siitä voidaan asianosaiselle pyynnöstä antaa ote hyvissä ajoin ennen asian seuraavaa käsittelyä.

89 §. Huoneenvuokralautakunnan puheenjohtajan tai sihteerin tulee olla yleisön tavattavissa vähintään kahtena päivänä viikossa aikana ja paikassa, joista on ilmoitettava niin kuin kunnallisten ilmoitusten tiedoksiantamisesta on säädetty. Niin ikään tulee lautakunnan puheen-

johtajan tai sihteerin, milloin lautakunta on käsittelemässään asiassa tehnyt lopullisen päätöksen, olla tavattavissa niinä päivinä, jolloin 90 §:ssä sanotut määräajat päättyvät.

Milloin määräaika, josta säädetään tämän päätöksen muussa pykälässä kuin 90 §:ssä, päättyy sellaisena päivänä, jolloin huoneenvuokralautakunnan puheenjohtaja tai sihteeri 1 momentin mukaan ei ole yleisön tavattavissa, saadaan toimenpide suorittaa vielä lähinnä seuraavana 1 momentissa mainittuna päivänä.

90 §. Asianosainen, joka ei tyydy huoneenvuokralautakunnan päätökseen, ilmoittakoon tyytymättömyytensä lautakunnan puheenjohtajalle tai sihteerille seitsemän päivän kuluessa päätöksen julistamispäivästä lukien ja antakoon viimeistään ensimmäisenäkolmatta päivänä ennen kello kahtatoista vuokrantarkastuslautakunnalle osoitetun valituskirjansa liitteineen kaikki kaksin kappalein huoneenvuokralautakunnalle. Milloin huoneenvuokralautakunta on tämän päätöksen säännöksen nojalla voinut ratkaista asian toimittamatta asianosaiselle kutsua, luetaan sanotut määräajat siitä kuin poissa ollut asinainen on saanut tiedon huoneenvuokralautakunnan päätöksestä.

Huoneenvuokralautakunnan päätökseen sellaisessa asiassa, jonka lautakunta on pannut vireille tai jossa ei ole vastapuolta, on huoneenvuokralautakunnan toiminnanjohtajalla yleisen edun valvomiseksi oikeus hakea muutosta 1 momentissa säädettyssä järjestyksessä.

Huoneenvuokralautakunnan päätökseen, joka koskee vuokralaisen osoittamista huoneistoon tai 34 §:ssä tarkoitettua lupaa huoneistojen vaihtoon tahi jolla on annettu suostumus huoneenvuokralautakunnan hyväksymän väliaikaisen vuokrasopimuksen irtisanomiseen, ei ole oikeutta hakea muutosta.

91 §. Huoneenvuokralautakunta vaatikoon valituksen johdosta toiselta asianosaiselta, jos sellainen on, selityksen, joka on annettava neljäntoista päivän kuluessa, sekä lähettäkään sen jälkeen viipymättä valituskirjan liitteineen, vastapuolen ehkä antaman selityksen sekä asiaa huoneenvuokralautakunnassa käsiteltäessä kertyneet asiakirjat alkuperäisinä tai jäljennöksinä niin myös lautakunnan valituksen johdosta antaman lausunnon vuokrantarkastuslautakunnalle.

Selitys voidaan toiselta asianosaiselta, jota ei tavata, vaatia kiinnittämällä sitä koskeva tiedoitus hänen asuntonsa ovelle tai talon ilmoitustaululle tahi sellaisen puuttuessa muuhun näkyvään paikkaan talossa. Selityksen voi asianosaisen puolesta antaa 82 §:n 4 momentissa tarkoitettu omainen.

92 §. Vuokrantarkastuslautakunnan tulee sille saapuneiden asiakirjojen perusteella ja hankittuaan asiassa ehkä tarpeellisen lisäselvityksen joutuisasti käsitellä asia ja antaa siitä päätös. Lautakunnan päätökseen alköön muutosta haettako.

Jos vuokrantarkastuslautakunta käsitellessään valitusta huoneenvuokralautakunnan päätöksestä, jolla on vahvistettu perusvuokrat

N:o 25 (jatk.)

jälkeen 1 päivän kesäkuuta 1939 valmistuneen talon asuinhuoneistoille, havaitsee huoneenvuokralautakunnan päätöksen virheelliseksi, on vuokrantarkastuslautakunnalla valta oikaista päätöstä sellaistenkin vuokralaisten osalta, jotka eivät ole vuokrantarkastuslautakunnalle tehneet valitusta laillisessa järjestyksessä.

93 §. Jos vuokralainen tai vuokranantaja sellaisessa asiassa, joka on ratkaistu vuokrantarkastuslautakunnan tai huoneenvuokralautakunnan lainvoimaisella päätöksellä, väittää, että jossakin päätökseen vaikuttaneessa olosuhteessa on tapahtunut muutos tahi että poikkeuksellinen muu syy vaatii asian uudelleen harkitsemista, sekä sellaisella perusteella ilmoittaa asian uudelleen huoneenvuokralautakunnan käsiteltäväksi, ottakoon lautakunta hänen hakemuksensa tutkittavaksensa. Mikäli tällöin näytetään, että olosuhteet ovat asiassa aikaisemmin annetun päätöksen jälkeen olennaisesti muuttuneet, tai todetaan sanotunlainen poikkeuksellinen syy, ratkaiskoon huoneenvuokralautakunta asian uudelleen aikaisemman päätöksen esteenä olematta.

94 §. Huoneenvuokralautakunta ja vuokrantarkastuslautakunta voivat vaadittaessa velvoittaa asianosaisen suorittamaan kohtuullisen korvauksen niistä kuluista, jotka vastapuolelle ovat asian käsittelystä aiheutuneet.

95 §. Vuokrantarkastuslautakunnan tai huoneenvuokralautakunnan lainvoimainen päätös, jonka toimeenpanemisesta ei edellä ole muuta säädetty, pannaan täytäntöön niinkuin oikeuden lainvoimainen tuomio.

Huoneenvuokralautakunnalla on valta määrätä, että päätös, jolla lautakunta 19 §:n 4 kohdassa mainitusta syystä on velvoittanut työntekijän muuttamaan huoneistosta, saadaan panna täytäntöön valituksesta huolimatta, jos hakija asettaa pantin tai takauksen vahingonkorvauksesta, johon hänet ehkä velvoitetaan, jos päätös muuttuu.

96 §. Ulosottomies antakoon huoneenvuokralautakunnan pyynnöstä ilman ulosotonhaltijan eri määräystä viipymättä virka-apua, paitsi niissä tapauksissa, joista edellä on mainittu, myös:

1) sen häätämiseksi, joka ilman huoneenvuokralautakunnan lupaa on asettunut asumaan huoneistoon tai sen osaan;

2) alivuokralaisen ja asuinhuoneiston liiketarkoituksiin käytetyn osan haltijan häätämiseksi päävuokrasuhteen lakattua tai huoneiston muun haltijan muutettua pois huoneistosta; sekä

3) hädän toimeenpanemiseksi, kun huoneistoon on otettu muunlainen asukas kuin huoneenvuokralautakunta 58 §:n nojalla on päättänyt tai kun 60 §:ssä säädettyä kieltoa on rikottu.

Häätö tapahtuu edellä 1 ja 2 kohdissa mainituissa tapauksissa häädetyt ja 3 kohdassa mainituissa tapauksissa huoneiston haltijan kustannuksella.

7 L u k u.

Erinäisiä määräyksiä.

97 §. Jos huoneiston omistaja tai haltija vaikeuttaakseen tai estääkseen tämän päätöksen määräysten soveltamista huoneistoon on ryhtynyt toimenpiteeseen, joka on omiaan vähentämään huoneiston tai sen osan käyttömahdollisuuksia, on huoneenvuokralautakunnalla valta määrätä, että huoneiston omistajan tai haltijan on määräpäivään mennessä huolehdittava sen kuntoon saattamisesta.

Jollei huoneenvuokralautakunnan antamaa määräystä noudateta, on lautakunnalla oikeus toimituttaa korjaus- ja muutostyöt. Siitä johduneet kustannukset voidaan heti laskun mukaan ulosottomiehen välityksellä ulosottaa siltä, joka on jättänyt määräyksen noudattamatta.

Kustannusten maksuunpanosta saa siihen tyytymätön valittaa lääninhallitukseen kolmessakymmenessä päivässä maksuunpanosta tiedon saatuaan.

Huoneiston puutteellisuuksien korjaamisesta vuokrasuhteen kestäessä säädetään 12 päivänä toukokuuta 1925 annetun huoneenvuokralain (166/25) 6 §:ssä.

98 §. Talon omistaja tai isännöitsijä on velvollinen kunnassa, josta sosiaaliministeriö päättää, toimittamaan taloon tai sieltä pois muuttaneesta asukkaasta huoneenvuokralautakunnalle siltä saatavana olevalle lomakkeelle laaditun ilmoituksen kolmen päivän kuluessa muuton tapahtumisesta.

Huoneiston haltija on velvollinen ilmoittamaan talon omistajalle tai isännöitsijälle huoneistoon tai sieltä pois muuttaneesta asukkaasta viimeistään muuton jälkeisenä päivänä.

99 §. Huoneenvuokralautakunnan päättämässä ajassa on kaikkien lautakunnan toimialueella olevien kiinteistöjen isännöitsijäin tai, jollei sellaista ole, omistajan tai haltijain toimitettava huoneenvuokralautakunnalle sosiaaliministeriön vahvistamalle lomakkeelle laadittu luettelo kiinteistöissä olevista huoneistoista sekä niiden haltijoista ja vuokrauksista.

Kukin vuokranantaja on velvollinen 1 momentissa säädetylle ilmoitusvelvolliselle ilmoittamaan luetteloa varten tarvittavat, totuudenmukaiset tiedot.

100 §. Talojen ja huoneistojen omistajat ja haltijat älkööt estäkö huoneenvuokralautakuntaa, sen jäsentä taikka sen määräämää muuta henkilöä toimittamasta huoneiston katselmusta. He ovat myös velvolliset antamaan näille huoneistoja ja niiden asukkaita koskevia tietoja.

101 §. Tämän päätöksen määräykset eivät aiheuta muutosta 12 päivänä toukokuuta 1925 annetun huoneenvuokralain (166/25) säännöksiin vuokranantajan ja vuokralaisen oikeudesta purkaa sekä vuokralaisen oikeudesta irtisanoa huoneistoa koskeva vuokrasopimus eikä

N:o 25 (jatk.)

myöskään alivuokralaisen oikeudesta purkaa ja irtisanoa vuokrasopimuksensa.

102 §. Viranomaiset antakoot huoneenvuokralautakunnalle ja vuokrantarkastuslautakunnalle tarpeellista virka-apua.

103 §. Huoneenvuokrasopimuksen yhteydessä älköön otettako tai suoritettako välityspalkkiota taikka muuta siihen verrattavaa taloudellista hyötyä.

Muikin sitoumus, sopimus tai välipuhe, joka tehdään vastoin tämän päätöksen määräyksiä tai jonka tarkoituksena on niiden kiertäminen, olkoon mitätön.

104 §. Sellaisissakaan tapauksissa, joissa asianosaiset saavat sopia vuokramaksun suuruudesta, älköön otettako tai suoritettako olosuhteisiin nähden ilmeisesti kohtuutonta maksua tai muuta taloudellista etua.

105 §. Tämän päätöksen määräysten rikkomisesta rangaistaan säännöstelyrikosten rankaisemisesta annetun lain mukaan.

106 §. Sosiaaliministeriö antaa tarvittaessa tarkempia määräyksiä tämän päätöksen soveltamisesta.

107 §. Asiassa, joka on saatettu huoneenvuokralautakunnan ratkaistavaksi, mutta jota se ei ole ratkaissut ennen tämän päätöksen voimaan tuloa, noudatettakoon tätä päätöstä.

108 §. Julkisoikeudellisen yhdyskunnan, yleisen laitoksen tai aatteellisen yhdistyksen vuokralle ottamaa huoneistoa, joka ennen tämän päätöksen voimaan tuloa on luettu asuinhuoneistoksi, on sanotusta ajankohdasta lukien pidettävä liikehuoneistona, jollei sitä käytetä pääasiallisesti asuntona. Tällaisesta liikehuoneistosta mainitusta ajankohdasta lukien suoritettavan vuokramaksun suuruus voidaan kahden kuukauden kuluessa sen jälkeen saattaa huoneenvuokralautakunnan ratkaistavaksi. Huoneenvuokralautakunnan vahvistama vuokramaksu on voimassa, jos sovittu vuokraus on vuotta lyhyempi, sen vuokrauden, joka alkaa tai jatkuu voimaantulopäivästä, muussa tapauksessa toistaiseksi.

Jollei vuokramaksun vahvistamista koskevaa asiaa ole pantu vireille 1 momentissa sanotun ajan kuluessa eivätkä asianosaiset myöskään ole vuokramaksusta sopineet, pidettäköön vuokramaksuna, kunnes huoneenvuokralautakunta 22 §:n tai 23 §:n nojalla sen määrää, sitä vuokraa lämmityskustannuksineen, joka huoneistosta asuinhuoneistona olisi suoritettava.

109 §. Toimenpiteet, joihin huoneenvuokralautakunta on ryhtynyt uusien rakennusten tai vanhojen rakennusten uusien huoneistojen suhteen, peruutuvat tämän päätöksen tultua voimaan.

110 §. Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1949, jolloin huoneenvuokrasäännöstelystä aikaisemmin annetut määräykset lakkaavat olemasta voimassa.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSUT

1949

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO

N:o 4.

Sisällys: **26.** Rakennusluontoisten töiden säännöstely, s. 65. — **27.** Menettely rakennustyöluopien ja säännöstelyjen rakennusaineiden myöntämisessä ja rakennustoiminnan säännöstelyn valvonnassa, s. 67. — **28.** Asetus jakolaitoksesta, tontinmittauksesta ja kiinteistöjen rekisteröimisestä kaupungissa annetun asetuksen muuttamisesta, s. 70. — **29.** Asetus asemakaavamittauksista annetun asetuksen muuttamisesta, s. 71. — **30.** Asuinhuoneistojen lämmityskustannusten suorittaminen, s. 72. — **31.** Eräitä huoneistojen lämmittämistä koskevia määräyksiä, s. 77. — **32.** Lämpimän veden jakelusta suoritettavat korvaukset, s. 77. — **33.** Huoneenvuokrien korotusmäärät, s. 78. — **34.** Huoneenvuokrasäännöstelystä annetun päätöksen 8 ja 11 §:n soveltaminen, s. 79.

26. Rakennusluontoisten töiden säännöstely.

Valtioneuvoston päätös tammikuun 5 p:ltä 1949.

(Suomen as.-kok. 25/49)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1946 : 123 ja 1948 : 184)

Valtioneuvosto on kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön esityksestä muuttanut rakennusluontoisten töiden säännöstelystä 22 päivänä elokuuta 1946 antamansa päätöksen 1 §:n, sellaisena kuin se on 16 päivänä joulukuuta 1948 annetussa päätöksessä (899/48) näin kuuluvaksi:

1 §. Uusia huonerakennustöitä tai muita rakennusluontoisia töitä alkoon aloitettako tai vanhoja rakennuksia laajennettako tai muutettako, mikäli ei ole kysymys sellaisista puu- tai luonnonkivirakennuksista, joihin ei käytetä sementtiä eikä betonirautaa, ellei kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö tai sen antamien ohjeiden mukaan alueellinen taikka paikallinen viranomainen ole antanut siihen rakennustyölupaa.

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö voi määrätä, että myös vanhojen rakennusten korjaustyön suorittamiseen, milloin niissä käytetään säännöstelyn alaisia rakennusaineita ja tarvikkeita, on hankittava 1 momentissa mainittu lupa.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuna alueellisena viranomaisena toimii työvoimapiirin piiritoimisto ja paikallisena viranomaisena maalaiskunnassa rakennuslautakunta ja kaupungissa sekä kauppalassa rakennustoimikunta.

N:o 26 (jatk.)

Valtioneuvoston päätös helmikuun 24 p:ltä 1949.

(Suomen as.-kok. 143/49)

Valtioneuvosto on kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön esittelystä muuttanut rakennusluontoisten töiden säännöstelystä 22 päivänä elokuuta 1946 antamansa päätöksen 1 §:n, sellaisena kuin se on 5 päivänä tammikuuta 1949 annetussa päätöksessä (25/49), näin kuuluvaksi:

1 §. Uusia huonerakennustöitä tai muita rakennusluontoisia töitä älköön aloitettako tai vanhoja rakennuksia laajennettako tai muutettako, mikäli ei ole kysymys sellaisista puu- tai luonnonkivirakennuksista, joihin ei käytetä sementtiä eikä betonirautaa, ellei kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö tai sen antamien ohjeiden mukaan alueellinen taikka paikallinen viranomainen ole antanut siihen rakennustyölupaa.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuna alueellisena viranomaisena toimii työvoimapiirin piiritoimisto ja paikallisena viranomaisena maalaiskunnassa rakennuslautakunta ja kaupungissa sekä kauppalassa rakennustoimikunta.

Valtioneuvoston päätös elokuun 25 p:ltä 1949.

(Suomen as.-kok. 582/49)

Valtioneuvosto on kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön esittelystä muuttanut rakennusluontoisten töiden säännöstelystä 22 päivänä elokuuta 1946 antamansa päätöksen 1 §:n, sellaisena kuin se on 24 päivänä helmikuuta 1949 annetussa päätöksessä (143/49), ja 5 §:n, sellaisena kuin se on 16 päivänä joulukuuta 1948 annetussa päätöksessä (899/48), näin kuuluviksi:

1 §. Uusia huonerakennustöitä, vanhojen rakennusten laajennus- ja muutostöitä tai muita rakennusluontoisia töitä, joihin käytetään betonierästä, älköön aloitettako, ellei kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö taikka sen antamien ohjeiden mukaan paikallinen viranomainen ole antanut siihen rakennustyölupaa.

Edellä tarkoitettuna paikallisena viranomaisena toimii maalaiskunnassa rakennuslautakunta ja kaupungissa sekä kauppalassa rakennustoimikunta.

5 §. Joka aikoo aloittaa 1 §:ssä mainitun rakennusluontoisen työn, jättäköön siitä kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriölle osoitetun, sanotun ministeriön vahvistamalle lomakkeelle kirjoitetun hakemuksensa rakennuslautakunnalle siinä maalaiskunnassa tai rakennustoimikunnalle siinä kaupungissa tai kauppalassa, jossa rakennustyö on tarkoitus suorittaa. Jollei rakennuslautakunnalla tai rakennustoimikunnalla ole annettujen ohjeiden mukaan valtaa ratkaista asiaa, on lautakunnan

tai toimikunnan lähetettävä hakemus liittäen siihen lausuntonsa rakennustyön tärkeydestä ja kiireellisyydestä kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriölle.

Hakemuksesta tulee käydä selville paitsi 2 §:n 1 momentissa mainitut seikat myös ministeriön vaatima mahdollinen muu selvitys.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 1949.

27. Menettely rakennustyölupien ja säännöstelyjen rakennusaineiden myöntämisessä ja rakennustoiminnan säännöstelyn valvonnassa.

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätös tammikuun 19 p:itä 1949.

(*Suomen as.-kok. 26/49*)

(*Vrt. kunn. as.-kok. 1948 : 66*)

Työvoima-asiain piiri- ja paikallishallinnosta 2 päivänä marraskuuta 1945 annetun asetuksen (1071/45) ja rakennusluontoisten töiden säännöstelystä 22 päivänä elokuuta 1946 annetun valtioneuvoston päätöksen, sellaisena kuin se on 16 päivänä joulukuuta 1948 (899/48) ja 5 päivänä tammikuuta 1949 (25/49) annetuissa päätöksissä, nojalla kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö on määrännyt seuraavaa:

1 L u k u.

Viranomaiset.

1 §. Rakennustoiminnan ja rakennusaineiden säännöstelyn johto ja valvonta kuuluu kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön rakennusasiain osastolle.

Rakennusasiain osaston kokoonpanosta ja tehtävistä on erikseen määrätty.

2 §. Rakennusasiain osaston alaisena ja sen antamien ohjeiden mukaan huolehtii rakennustoiminnan ja rakennusaineiden säännöstelystä alueellaan työvoima-asiain piiritoimisto.

Näiden asiain hoitamista varten on piiritoimistossa apulaispiiripäällikkö, rakennusasiaintarkastajia ja muita toimen haltijoita.

Piiritoimiston apuna rakennusasioita käsiteltäessä on piiritoimiston yhteyteen asetettu neuvottelukunta.

Neuvottelukunnan puheenjohtajana toimii apulaispiiripäällikkö sekä jäsenenä työvoimapiirin päällikkö, joka puheenjohtajan poissa tai estyneenä ollessa toimii myös varapuheenjohtajana, sekä työvoimapiirin alueen maanviljelys- tai talousseurojen, maataloustuottajajärjestöjen, teollisuus- ja liikelaitosten, kaupunkien ja kauppaloiden, maalaiskun-

N:o 27 (jatk.)

tien sekä ammattijärjestöjen edustaja. Jokaisella jäsenellä tulee olla varamies. Jäsenet neuvottelukuntaan määrää kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö sen jälkeen kun sanotuilla järjestöillä on ollut tilaisuus esittää ehdokkaansa.

Tehtävänsä suorittamista varten voi neuvottelukunta jakautua jaostoihin.

3 §. Rakennustoiminnan ja rakennusaineiden säännöstelystä johtuvien tehtävien hoitamista varten on maalaiskunnassa rakennuslautakunta sekä kaupungeissa ja kauppaloissa rakennustoimikunta.

2 L u k u.

Menettely rakennustyölupaa haettaessa ja viranomaisten tehtävät.

4 §. Uusien huonerakennustöiden tai muiden rakennusluontoisten töiden aloittamiseen, mikäli ei ole kysymys sellaisista puu- tai luonnonkivirakennuksista, joihin ei käytetä sementtiä tai betonirautaa, sekä vanhojen rakennusten laajentamiseen tai muuttamiseen, jos niihin käytetään säännösteltyjä rakennusaineita, on hankittava lupa siten kuin tässä jäljempänä määrätään.

Vanhojen rakennusten kunnossapitokorjausten suorittamiseen ei tarvita rakennustyölupaa. Milloin kuitenkin korjaustyön suorittamiseen tarvitaan säännösteltyjä rakennusaineita, myöntää ostoluvan niille 6 §:ssä mainittu rakennuslautakunta tai rakennustoimikunta.

5 §. Anomus rakennustyön aloittamiseksi on tehtävä vahvistettua lomaketta käyttäen ja on siihen liitettävä tarpeelliset piirustukset kaksin kappalein ja yksilöity luettelo tarvittavista rakennusaineista sekä hakijan mahdollisesti tarpeelliseksi katsoma muu selvitys.

Anomus on jätettävä maalaiskunnassa rakennuslautakunnalle ja kaupungeissa ja kauppalassa rakennustoimikunnalle.

6 §. Rakennuslautakunnan ja rakennustoimikunnan tulee:

a) käsitellä ja ratkaista sille jätetyt rakennustyölupa-anomukset kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön antamien valtuuksien puitteissa;

b) antaa lausuntonsa sellaisten rakennustyölupa-anomusten, joita sillä ei ole valta ratkaista, tärkeys- ja kiireellisyysjärjestyksestä sekä lähettää ne työvoimapiirin piiritoimistolle;

c) anomuksesta myöntää ostoluvat tarvittaville rakennusaineille kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön antamien ohjeiden mukaan ja käytettävissä olevien rakennusainekiintiöiden puitteissa;

d) antaa lausuntoja niistä rakennustoimintaa ja rakennusaineiden säännöstelyä koskevista kysymyksistä, joissa kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö tai työvoimapiirin piiritoimisto katsoo sen tarpeelliseksi;

e) tehdä esityksiä kunnan alueella tapahtuvaan rakennustoimintaan liittyvistä kysymyksistä;

f) seurata, että rakennustoiminta kunnan alueella tapahtuu annettujen määräysten mukaisesti ja, mikäli rikkomuksia tai luvatonta rakentamista tulee sen tietoon, ilmoittaa siitä työvoimapiirin piiritoimistolle; sekä

g) suorittaa ne muut rakennustoiminnan säännöstelyyn liittyvät tehtävät, jotka kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö tai työvoimapiirin piiritoimisto katsoo tarpeelliseksi.

7 §. Työvoimapiirin piiritoimiston tulee:

a) ohjata rakennustoimintaa alueellaan kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön antamien ohjeiden mukaan;

b) tarkastaa ja käsitellä kaikki piiritoimistolle saapuvat rakennustyöluapa-anomukset;

c) esitellä saapuneet anomukset piiritoimiston neuvottelukunnalle;

d) myöntää tarvittavat rakennusaineet sellaisia rakennustöitä varten, joihin neuvottelukunta on valtuuksiensa nojalla myöntänyt rakennustyöluvan;

e) huolehtia, että ministeriön ratkaistavat rakennustyöluapa-anomukset rakennuslautakunnan tai rakennustoimikunnan sekä piiritoimiston tai sen neuvottelukunnan lausunnoilla varustettuina lähetetään ministeriölle;

f) käsitellä ja ratkaista sellaisia vanhojen rakennusten laajentamista tai muuttamista koskevat rakennustyöluapa-asiat, joita 4 §:n mukaan ei saada ilman rakennustyölupaa suorittaa ja joissa ministeriö ei ole pidättänyt ratkaisuvaltaa, sekä myöntää niitä varten säännöstellyt rakennusaineet;

g) tarkastajiansa avulla valvoa, että rakennustoiminnassa noudatetaan annettuja määräyksiä ja ettei luvatonta rakennustoimintaa esiinny eikä säännösteltyjä rakennusaineita käytetä ilman asianmukaista lupaa, sekä, milloin rikkomuksia näissä suhteissa ilmenee, tehdä siitä ilmoitus rakennusasiain osastolle;

h) valvoa, että rakennuslautakunnat ja rakennustoimikunnat suorittavat niille kuuluvat tehtävät;

i) suorittaa omasta aloitteestaan tai ministeriön määräyksestä rakennustyömaiden tarkastuksia;

j) huolehtia, että myönnetyistä rakennustyöluvista ja rakennustarvikkeista pidetään tarpeelliset kortistot ja tilastot; sekä

k) huolehtia niistä muista tehtävistä, joita kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö määrää.

8 §. Piiritoimiston neuvottelukunnan tulee:

a) käsitellä ja ratkaista ne rakennustyöluapa-anomukset, joihin nähdessä kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö on antanut neuvottelukunnalle ratkaisuvallan;

b) antaa lausuntonsa ministeriön ratkaistavien rakennustyöluapa-anomuksien kiireellisyys- ja tärkeysjärjestyksestä;

N:o 27 (jatk.)

c) antaa lausuntonsa työvoimapiirin alueella tapahtuvaa rakennustoimintaa ja säännösteltyjen rakennusaineiden jakelua koskevista periaatteellisista kysymyksistä sekä tehdä niistä esityksiä ministeriölle;

d) valvoo, että rakennustoiminnan säännöstelyssä ja säännösteltyjen rakennusaineiden jakelussa piirin alueella noudatetaan annettuja määräyksiä; sekä

e) huolehtia niistä muista rakennustoimintaan liittyvistä tehtävistä, joita kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö sille mahdollisesti antaa.

3 L u k u.

Erinäisiä määräyksiä.

9 §. Kunnan tulee huolehtia siitä, että rakennustyöluupa-anomuksia voidaan vähintään kaksi kertaa viikossa jättää rakennuslautakunnalle ja rakennustoimikunnalle, ja on jättöajasta ja -paikasta ilmoitettava kunnan ilmoitustaululla.

10 §. Piiritoimiston neuvottelukunnan jäsenille ei suoriteta palkkiota valtion varoista.

11 §. Milloin erityisestä syystä katsotaan tarpeelliseksi, voi kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö antaa kaupungin ja kauppalan rakennustoimikunnalle alueellaan samanlaiset oikeudet kuin piiritoimistolla ja sen neuvottelukunnalla on.

12 §. Tarkemmat menettelyohjeet rakennustoiminnan ja rakennusaineiden säännöstelyssä rakennuslautakunnalle, rakennustoimikunnalle, työvoimapiirin piiritoimistolle ja piiritoimiston neuvottelukunnalle annetaan erikseen.

13 §. Tämä päätös ei koske maanhankintalain edellyttämää rakennustoimintaa, vaan on siitä voimassa, mitä siitä erikseen on määrätty tai sovittu.

14 §. Tällä päätöksellä kumotaan menettelystä rakennustyöluupien ja säännösteltyjen rakennusaineiden myöntämisessä ja rakennustoiminnan säännöstelyn valvonnassa 8 päivänä tammikuuta 1948 annettu kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätös (24/48).

28. Asetus jakolaitoksesta, tontinmittauksesta ja kiinteistöjen rekisteröimisestä kaupungissa annetun asetuksen muuttamisesta.

Annettu tammikuun 21 p:nä 1949.

(Suomen as.-kok. 49/49)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1936 : 24)

Maatalousministerin esittelystä lisätään jakolaitoksesta, tontinmittauksesta ja kiinteistöjen rekisteröimisestä kaupungissa 6 päivänä maaliskuuta 1936 annettuun asetukseen (123/36) uusi näin kuuluva 5 a ja 5 b §:

5 a §. Mitä on säädetty valtion maanmittauslaitoksen palveluksessa olevan maanmittausinsinöörin oikeudesta suorittaa maanmittaus-toimituksia maalla, noudatettakoon soveltuvin kohdin myös kaupunkialueella.

Tontinmittaaja, joka on suorittanut diplomitutkinnon teknillisen korkeakoulun maanmittausosastolla, saa kaupungin suostumuksella kaupunkialueella toimittaa määräyksen perusteella lohkomisen. Niin ikään saa tällainen tontinmittaaja, joka on toiminut vähintään kaksi vuotta maanmittausauskultantina tai kaupungin tontinmittaajana, pyynnöstä ilman määräystä toimittaa lohkomisen ja vapaaehtoisen tilusvaihdon sekä määräyksen perusteella rajankäynnin ja kiinteän omaisuuden pakkolunastuksesta yleiseen tarpeeseen 14 päivänä heinäkuuta 1898 annetun lain (27/98) 19 §:n 1 momentissa mainitut tehtävät.

Sellainen tontinmittaaja, joka on suorittanut diplomitutkinnon teknillisen korkeakoulun tie- ja vesirakennusten ammattialan insinööri-osastolla ja joka on toiminut tontinmittaajana vähintään kaksi vuotta, saa määräyksen perusteella kaupungin suostumuksella suorittaa lohkomisen kaupunkialueella.

Tontinmittaaja suorittaa tässä pykälässä mainitun toimituksen maanmittaushallituksen ja maanmittauskonttorin johdon ja valvonnan alaisena. Tällöin noudatettakoon tontinmittaajan virkavelvollisuuksiin nähden soveltuvin kohdin maanmittaushallinnosta 6 päivänä heinäkuuta 1928 annetun asetuksen (237/28) ja samana päivänä annetun maanmittaushallinnon johtosäännön (239/28) määräyksiä.

Tontinmittaajan, joka haluaa ryhtyä suorittamaan maanmittaus-toimituksia, tulee toimittaa maanmittaushallitukselle selvitys pätevydestään ja kaupungin suostumus toimitusten suorittamiseen.

5 b §. Tontinmittaajan suorittamasta maanmittaustoimituksesta velottavaan palkkioon nähden on soveltuvin kohdin voimassa, mitä maanmittauspalkkiosta on erikseen säädetty kuitenkin siten, että palkkio maksetaan asianomaiselle kaupungille. Milloin kaupunki asianosaisena olisi velvollinen itse suorittamaan toimituspalkkion joko kokonaan tai osittain, älköön sitä velottako.

29. Asetus asemakaavamittauksista annetun asetuksen muuttamisesta.

Annettu tammikuun 27 p:nä 1949.

(Suomen as.-kok. 63/49)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1938 : 47)

Sisäasiainministerin esittelystä muutetaan asemakaavamittauksista 21 päivänä kesäkuuta 1935 annetun asetuksen (238/35) 46 §, sellaisena kuin se on 16 päivänä kesäkuuta 1938 annetussa asetuksessa (247/38), näin kuuluvaksi:

N:o 29 (jatk.)

46 §. Milloin lääninhallitus asemakaavalain 57 §:n nojalla ryhtyy toimenpiteisiin rakennussuunnitelman laatimiseksi, tulee sen pyytää maanmittaushallitukselta toimenpiteitä suunnitelman pohjaksi tarvittavien mittauksien suorittamiseksi.

30. Asuinhuoneistojen lämmityskustannusten suorittaminen.

Valtioneuvoston päätös maaliskuun 17 p:ltä 1949.

(Suomen as.-kok. 215/49)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 186)

Valtioneuvosto on huoneenvuokrien säännöstelystä 30 päivänä joulukuuta 1948 annetun lain (951/48) nojalla sosiaaliministeriön esittelystä päättänyt:

1 §. Paikkakunnalla, jossa huoneenvuokrasäännöstely on määrätty toimeenpantavaksi, on sellaisessa talossa, jossa talon omistaja tai vuokranantaja huolehtii lämmityksestä tai lämpimän veden jakelusta, lämmityskustannukset asuinhuoneistojen osalta korvattava tämän päätöksen mukaisesti, jollei 2 §:ssä tarkoitettua sopimusta saada aikaan.

Tämän päätöksen määräykset eivät kuitenkaan koske sellaisia uusia rakennuksia ja vanhojen rakennusten uusia asuinhuoneistoja, jotka ovat valmistuneet tammikuun 1 päivän 1949 jälkeen ja ovat huoneenvuokrasäännöstelystä vapaat.

2 §. Edellä 1 §:ssä tarkoitettujen talon omistajalla ja talon kaikkien säännöstelyn alaisten asuinhuoneistojen vuokralaisilla on valta yhteisesti tehdä kirjallinen sopimus lämmityksestä ja lämpimän veden jakelusta aiheutuvien lämmityskustannusten suorittamisesta seuraavan lämmityskauden aikana. Sopimuksen on oikeutettu omistajan puolesta tekemään myös talon isännöitsijä, jollei omistaja ole toisin määrännyt ja siitä ilmoittanut 10 §:ssä tarkoitetuille luottamusmiehille.

Riidan, joka syntyy 1 momentissa tarkoitettujen sopimuksen tulkitsemisesta, voivat talon omistaja tai isännöitsijä taikka vähintään puolet säännöstelyn alaisten asuinhuoneistojen vuokralaisista saattaa huoneenvuokralautakunnan tutkittavaksi ja ratkaistavaksi. Jos lautakunta tällöin havaitsee sopimuksen puutteelliseksi, on sillä valta myös täydentää sopimusta.

3 §. Jokaisen, joka hallitsee säännöstelyn alaista asuinhuoneistoa, on suoritettava lämpimän veden jakelusta aiheutuneista lämmityskustannuksista talon omistajalle sellainen korvaus kuin sosiaaliministeriö määrää huoneistossa asuvien henkilöiden luvun tai muun perusteen mukaan suoritettavaksi.

Niitten, jotka vuokralla hallitsevat säännöstelyn alaisia asuinhuoneistoja, on 1 momentissa mainitun, talon omistajalle tulevan korvauksen ohella suoritettava vuokranantajilleen muista lämmityskustannuksista sellainen korvaus kuin 4 ja 5 §:ssä määrätään.

4 §. Sitten kun lämmityskauden päätyttyä on todettu talon lämmittämisestä ja lämpimän veden jakelusta lämmityskauden aikana aiheutuneitten lämmityskustannusten kokonaismäärä, vähennetään siitä se osuus, minkä lasketaan johtuneen liikehuoneistojen lämmittämisestä ja niille jaetusta lämpimästä vedestä, sekä se rahamäärä, minkä säännöstelyn alaisten asuinhuoneistojen haltijat ovat velvolliset 3 §:n mukaan suorittamaan korvauksena lämmityskauden aikana jaetusta lämpimästä vedestä. Liikehuoneistojen osuus lämmityskustannusten kokonaismäärästä lasketaan liikehuoneistojen yhteenlasketun pinta-alan ja asuinhuoneistojen yhteenlasketun pinta-alan mukaisessa suhteessa tai, jos siten johdutaan ilmeisesti kohtuuttomaan tulokseen, muun sopivan perusteen mukaan tai arvioimalla.

Milloin talossa on myös säännöstelystä vapaita asuinhuoneistoja, vähennetään 1 momentin mukaan saadusta jäännöksestä näille huoneistoille jaetusta lämpimästä vedestä 3 §:ssä tarkoitetun perusteen mukaan laskettu korvaus.

Jäännös, joka edellisen mukaan on saatu, jaetaan talon kaikkien asuinhuoneistojen kesken niitten pinta-alojen mukaisessa suhteessa. Säännöstelyn alaisen asuinhuoneiston vuokralainen on velvollinen vuokranantajalleen suorittamaan jaossa huoneiston osalle tulleen määrän.

Jos 3 momentissa tarkoitettu lämmityskustannusten jako siinä mainitulla perusteella johtaa ilmeisesti kohtuuttomaan tulokseen, voidaan asuinhuoneiston tai joidenkin asuinhuoneistojen pinta-alaa jakoa varten kohtuuden mukaan korottaa tai alentaa.

5 §. Jos asuinhuoneiston haltija on lämmityskauden aikana vaihtunut, on vuokralainen velvollinen suorittamaan huoneiston osalle tulevasta 4 §:ssä tarkoitetusta määrästä sen ajan mukaan lasketun osuuden, minkä hän on huoneistoa lämmityskauden aikana hallinnut.

6 §. Lämmityskauden lämmityskustannuksiksi luettakoon kustannukset polttoaineen hankinnasta, kuljetuksesta ja varastoimisesta, mikäli ne eivät ylitä paikkakunnan käyviä hintoja, sekä se vallitsevan korkokannan mukainen korko, jonka talon omistaja näyttää suorittaneensa polttoaineen hankintaan käyttämästään lainasta, niin myös sosiaaliministeriön vahvistaman perusteen mukaan laskettu korvaus siitä kylmästä vedestä, joka on talossa käytetty lämpimän veden jakeluun. Jos polttoaineen kattilahuoneeseen siirtämisestä tai sen polttokuntoon saattamisesta tahi talon lämmittämisestä poikkeuksellisesti puilla tai polttoturpeella aiheutuu todisteellisia lisäkustannuksia, luettakoon myös nämä, mikäli ne ovat kohtuullisia, lämmityskustannuksiin samoin kuin veden lämmityksestä talonmiehelle tai lämmittäjälle mahdollisesti suoritettava kohtuullinen korvaus.

7 §. Lämmityskausi alkaa kesäkuun 1 päivänä ja kestää vuoden.

8 §. Säännöstelyn alaisen asuinhuoneiston vuokralainen on velvollinen perusvuokran ja sille tulevan korotuksen lisäksi vuokranantajalleen suorittamaan kuukausittain lämmityskustannusten ennako-

N:o 30 (jatk.)

korvausta, joka vastaa huoneistolle tulevaa 4 §:n säännösten mukaan laskettua osuutta lämmityskauden arvioiduista lämmityskustannuksista kuukautta kohden.

Ennakkokorvauksen määräävät talon omistaja tai isännöitsijä ja 10 §:ssä tarkoitetut luottamusmiehet yhdessä. Jos lämmityskustannukset lämmityskauden aikana huomattavasti muuttuvat, voidaan ennakkokorvauksen määrää tarkistaa.

Jollei ennakkokorvauksesta tai sen tarkistamisesta sovita, on talon omistajalla tai isännöitsijällä tahi luottamusmiehillä valta saattaa asia huoneenvuokralautakunnan ratkaistavaksi.

9 §. Jos vuokralainen on suorittanut ennakkokorvausta lämmityskaudelta enemmän kuin mitä hänen suoritettavakseen 4 ja 5 §:n mukaan tulee, on vuokranantaja velvollinen hänelle palauttamaan hänen liikaa suorittamansa määrän.

Milloin ennakkokorvausta on suoritettu liian vähän, on vuokralaisen velvollinen suorittamaan vuokranantajalle puuttuvan määrän, niinkuin 16 §:ssä määrätään.

10 §. Talon säännöstelyn alaisten asuinhuoneistojen vuokralaiset valitsevat keskuudestaan lämmityskaudeksi kerrallaan enintään kolme luottamusmiestä ja näille enintään kaksi varamiestä. Talon omistajan tai isännöitsijän tulee kutsua vuokralaiset vähintään viikkoa ennen seuraavan lämmityskauden alkua pidettävään vaalikokoukseen. Sen ajasta ja paikasta, jotka on asetettava niin, että vuokralaisille yleensä on mahdollista osallistua kokoukseen, on ilmoitettava vähintään viikkoa aikaisemmin talon ilmoitustaululle tai sellaisen puuttuessa muuhun näkyvään paikkaan talossa kiinnitetyllä ilmoituksella. Vaalissa on kunkin asuinhuoneiston vuokralaisella yksi ääni.

Valittu älköön ilman pätevää syytä kieltäytykö ottamasta vastaan luottamusmiehen tehtäviä.

Jollei talon omistaja tai isännöitsijä ryhdy 1 momentissa tarkoitettuihin toimenpiteisiin luottamusmiesten valitsemiseksi tai jollei luottamusmiehiä saada muusta syystä valituiksi, on huoneenvuokralautakunnan valittava ne talon omistajan tai isännöitsijän, asuinhuoneiston vuokralaisen taikka osakkeenomistajan ilmoituksesta. Huoneenvuokralautakunnan tässä asiassa antamaan päätökseen ei ole oikeutta hakea muutosta.

Edellä 3 momentissa tarkoitetussa asiassa voidaan talon asuinhuoneistojen vuokralaisille antaa yhteinen kutsu huoneenvuokralautakunnan istuntoon ja toimittaa kutsu heille tiedoksi kiinnittämällä se talon ilmoitustaululle tahi sellaisen puuttuessa muuhun näkyvään paikkaan talossa.

11 §. Luottamusmiehillä on oikeus toimikautenaan tarkastaa talon polttoainekulutusta. Talon omistaja tai isännöitsijä on velvollinen antamaan heille tätä varten tarvittavat tiedot ja esittämään niitä koskevat tositteet.

12 §. Talon omistajan tai isännöitsijän tulee kuukauden kuluessa lämmityskauden päättymisestä jättää sanotuksi lämmityskaudeksi valituille luottamusmiehille laskelma lämmityskauden lämmityskustannuksista sekä siitä, mitä kunkin vuokralaisen on 9 §:n mukaisena tasoitusmaksuna suoritettava lisää tai saatava takaisin.

Laskelma voidaan jättää yhdelle luottamusmiehistä, mutta tulee talonomistajan tai isännöitsijän kirjatussa kirjeessä tai muutoin todisteellisesti ilmoittaa tästä toisille luottamusmiehille.

13 §. Jolleivät luottamusmiehet hyväksy 12 §:ssä tarkoitettua laskelmaa eivätkä he ja talon omistaja tai isännöitsijä neuvottelemalla pääse siitä yksimielisyyteen, on luottamusmiehillä valta saattaa asia huoneenvuokralautakunnan ratkaistavaksi kahden viikon kuluessa siitä, kun laskelma on 12 §:n mukaisesti jätetty ja ilmoitettu. Jos he tämän laiminlyövät, pidettäköön laskelma hyväksyttynä. Jollei laskelmaa ole 12 §:ssä mainitussa määräajassa esitetty luottamusmiehille, on heillä valta saattaa asia huoneenvuokralautakunnan ratkaistavaksi.

Sitten kun luottamusmiehet 1 momentissa mainituin tavoin ovat hyväksyneet laskelman, tulee talon omistajan tai isännöitsijän kiinnittää talon ilmoitustaululle tai sellaisen puuttuessa muuhun näkyvään paikkaan talossa ilmoitus, josta selviävät jaettavat lämmityskustannukset, 4 §:ssä tarkoitetut asuinhuoneistojen pinta-alat, kunkin vuokralle annetun asuinhuoneiston osuus lämmityskustannuksista ja tasoitusmaksu kunkin vuokralaisen osalta sekä päivä jolloin ilmoitus on pantu nähtäväksi. Asuinhuoneiston vuokralaisella ja asunto-osakeyhtiön omistamassa talossa myös osakkeenomistajalla on valta seitsemän päivän kuluessa siitä, kun ilmoitus julkipantiin, vaatia huoneenvuokralautakunnassa laskelmaa muutettavaksi sillä perusteella, että huoneiston pinta-ala siinä on laskettu liian suureksi tai liian pieneksi tahi että laskelmassa on laskuvirhe. Huoneenvuokralautakunta kuulkuon vaatimuksen johdosta talon omistajaa tai isännöitsijää sekä luottamusmiehiä.

Talon omistajan tai isännöitsijän tulee toimittaa kullekin vuokralaiselle kirjallinen ilmoitus huoneenvuokralautakunnan lainvoimaisella päätöksellään tai vuokrantarkastuslautakunnan päätöksellään vahvistamasta tasoitusmaksusta.

14 §. Luottamusmiehet ovat päätösvaltaisia, kun he kaikki taikka, milloin joku heistä on estynyt, varamies hänen sijassaan ovat saapuvilla.

Luottamusmiesten päätökseksi katsottakoon se, mistä kaksi on yhtynyt.

15 §. Lämmityskustannusten ennakkokorvaukseen ja vuokralaisen suoritettavaan tasoitusmaksuun sovellettaoon, mikäli tässä päätöksessä ei ole toisin määrätty, mitä 12 päivänä toukokuuta 1925 annettussa huoneenvuokralaisissa (166/25) on vuokramaksusta säädetty.

16 §. Hyväksytty tai huoneenvuokralautakunnan vahvistama tasoitusmaksu on suoritettava seuraavan kuukauden vuokramaksun yhteydessä. Jos vuokralaisen suoritettava tasoitusmaksu nousee vähintään

N:o 30 (jatk.)

puoleen maksukuukautena suoritettavasta perusvuokrasta ja sen korotuksesta, jaettakoon se kuitenkin niin monen kuukauden aikana suoritettavaksi, ettei tasoitusmaksu ylitä puolta kuukausivuokrasta.

Kesken lämmityskauden poismuuttaneen vuokralaisen suoritettavaksi tuleva tasoitusmaksun osa on vaadittaessa suoritettava.

17 §. Huoneenvuokralautakunnan käsitellessä tässä päätöksessä tarkoitettua asiaa edustavat luottamusmiehet vuokralaisia. Jos joku luottamusmiehistä on estynyt saapumasta, astuu varamies hänen sijaansa. Kuitenkin on sillä tai niillä luottamusmiehillä, jotka ovat lautakunnassa saapuvilla, oikeus käyttää vuokralaisten puhevaltaa.

Kutsun huoneenvuokralautakunnan istuntoon tai muun tiedonannon katsotaan, mikäli tässä päätöksessä ei ole toisin säädetty, tulleen luottamusmiesten tietoon, kun se on annettu jollekin heistä.

Menettelystä huoneenvuokralautakunnassa ja muutoksen hakemisesta huoneenvuokralautakunnan tämän päätöksen nojalla antamaan päätökseen noudatettakoon muutoin, mitä huoneenvuokrasäännöstelystä 17 päivänä maaliskuuta 1949 annetussa valtioneuvoston päätöksessä (214/49) on määrätty, kuitenkin niin, että huoneenvuokralautakunta voi määrätä tämän päätöksen nojalla tekemänsä päätöksen pantavaksi heti täytäntöön muutoksenhausta huolimatta.

18 §. Tämän päätöksen määräysten rikkomisesta rangaistaan säännöstelyrikosten rankaisemisesta annetun lain mukaan.

19 §. Sosiaaliministeriö antaa tarvittaessa tarkempia määräyksiä tämän päätöksen soveltamisesta.

20 §. Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1949, ja sillä kumotaan asuin- ja liikehuoneistojen lämmityskustannuksien suorittamisesta 3 päivänä lokakuuta 1947 annettu valtioneuvoston päätös (744/47), jonka määräyksiä kuitenkin on sovellettava kesäkuun 1 päivänä 1948 alkaneen lämmityskauden lämmityskustannuksien suorittamiseen. Jaettaessa lämmityskustannuksia vuokralaisten korvattaviksi vuoden 1949 huhti- ja toukokuulta on käytettävä perusteena asuinhuoneistojen osalta samoja alennettuja vuokria kuin edelliseltä maaliskuultakin.

Milloin liikehuoneistoa koskevassa vuokrasopimuksessa enintään vuodeksi sovittu tai huoneenvuokralautakunnan päätöksellä määrätty vuokrakausi on alkanut ennen kesäkuun 1 päivää 1949 ja jatkuu sanottu päivän jälkeen, on asianosaisilla valta uudelleen sopia mainitusta päivästä vuokrakauden loppuun suoritettavan vuokramaksun suuruudesta tai, ellei sopimusta synny, saattaa kysymys siitä viimeistään kesäkuun 1949 kuluessa huoneenvuokralautakunnan ratkaistavaksi.

31. Eräitä huoneistojen lämmittämistä koskevia määräyksiä.

Valtioneuvoston päätös huhtikuun 7 p:ltä 1949.

(Suomen as.-kok. 272/49)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1943 : 143)

Valtioneuvosto on kansanhuoltoministeriön esittelystä kumonnut 2 päivänä joulukuuta 1943 antamansa päätöksen (956/43), joka sisältää eräitä huoneistojen lämmittämistä koskevia määräyksiä.

32. Lämpimän veden jakelusta suoritettavat korvaukset.

Sosiaaliministeriön päätös toukokuun 13 p:ltä 1949.

(Suomen as.-kok. 378/49)

Sosiaaliministeriö on hinta- ja palkkaneuvoston päätöksen mukaisesti asuinhuoneistojen lämmityskustannusten suorittamisesta 17 päivänä maaliskuuta 1949 annetun valtioneuvoston päätöksen (215/49) 3 ja 6 §:n nojalla päättänyt:

1 §. Asuinhuoneistojen lämmityskustannusten suorittamisesta annetun valtioneuvoston päätöksen 3 §:n 1 momentissa tarkoitettuna korvauksena lämpimän veden jakelusta aiheutuneista lämmityskustannuksista, johon sisältyy myöskin korvaus lämpimänä vetenä jaetusta kylmästä vedestä, suoritetaan talon omistajalle, jos huoneistossa on lämminvesimittari, joka osoittaa kulutetun vesimäärän, käytetystä lämpimästä vedestä 11 penniä litralta.

2 §. Jollei huoneistossa ole lämminvesimittaria, suoritetaan 1 §:ssä mainittuna korvauksena jokaiselta viikolta, jonka aikana lämmintä vettä on jaettu kahtena perättäisenä päivänä, kutakin huoneistossa talonkirjan mukaan asuvaa henkilöä kohden, jos huoneistossa on kylpyamme ja lämminvesihana, 23 markkaa, jos huoneistossa on suihku ja lämminvesihana, 15 markkaa sekä, jos huoneistossa on vain lämminvesihana, 12 markkaa. Mikäli lämmintä vettä on jaettu viikon aikana vähintään kolmena perättäisenä päivänä, suoritetaan korvauksena, jos huoneistossa on kylpyamme ja lämminvesihana, 28 markkaa, jos huoneistossa on suihku ja lämminvesihana, 19 markkaa sekä, jos huoneistossa on vain lämminvesihana, 16 markkaa.

Kutakin talonkirjan mukaan huoneistossa asuvalta lapselta, joka ei ole täyttänyt 10 vuotta, suoritetaan korvauksena vain puolet 1 momentissa mainitusta määrästä.

3 §. Sellaisena korvauksena lämpimän veden jakeluun käytetystä kylmästä vedestä, josta mainitaan asuinhuoneistojen lämmityskustannusten suorittamisesta annetun valtioneuvoston päätöksen 6 §:ssä, luettakoon lämmityskustannuksiin kutakin huoneistossa talonkirjan mukaan asuvaa henkilöä kohden, jos huoneistossa on kylpyamme ja

N:o 32 (jatk.)

lämmivesihana, 2 markkaa 50 penniä viikolta, jonka kuluessa lämmintä vettä on jaettu kahtena perättäisenä päivänä, ja 3 markkaa viikolta, jonka kuluessa lämmintä vettä on jaettu vähintään kolmena perättäisenä päivänä. Jos huoneistossa on suihku ja lämminvesihana, on korvaus puolet ja, jos huoneistossa on lämminvesihana, kolmasosa mainitusta määrästä.

4 §. Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 1949.

33. Huoneenvuokrien korotusmäärät.

Valtioneuvoston päätös maaliskuun 24 p:ltä 1949.

(Suomen as.-kok. 228/49)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 143)

Valtioneuvosto on huoneenvuokrasäännöstelystä 17 päivänä maaliskuuta 1949 annetun valtioneuvoston päätöksen (214/49) 13 §:n nojalla sosiaaliministeriön esittelystä päättänyt:

1 §. Ennen 1 päivää kesäkuuta 1939 valmistuneitten säännöstelynalaisten asuinhuoneistojen perusvuokraa saadaan korottaa enintään kolmekymmentä sadalta.

Kesäkuun 1 päivän 1939 ja joulukuun 31 päivän 1941 välisenä aikana valmistuneille asuinhuoneistoille vahvistettuja perusvuokria saadaan korottaa enintään yhdeksäntoista sadalta.

Vuonna 1942 valmistuneille asuinhuoneistoille vahvistettuja perusvuokria saadaan korottaa enintään viisitoista sadalta.

Vuonna 1943 valmistuneille asuinhuoneistoille vahvistettuja perusvuokria saadaan korottaa enintään kaksitoista sadalta.

Vuonna 1944 valmistuneille asuinhuoneistoille vahvistettuja perusvuokria saadaan korottaa enintään kahdeksan sadalta.

Vuonna 1945 valmistuneille asuinhuoneistoille vahvistettuja perusvuokria saadaan korottaa enintään viisi sadalta.

2 §. Säännöstelynalaisten asuinhuoneistojen vuokramaksun lisäksi alköön vuokralaiselta otettako huoneiston käyttöön liittyvistä eduista eri korvausta. Huoneiston lämmityksestä ja lämpimän veden jakelusta aiheutuneista lämmityskustannuksista saatakoon kuitenkin peräiä eri korvaus siten kuin siitä on erikseen säädetty.

3 §. Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1949.

Valtioneuvoston päätös huhtikuun 28 p:ltä 1949.

(Suomen as.-kok. 336/49)

Valtioneuvosto on huoneenvuokrasäännöstelystä 17 päivänä maaliskuuta 1949 annetun valtioneuvoston päätöksen (214/49) 13 §:n nojalla sosiaaliministeriön esittelystä päättänyt:

1 §. Ennen 1 päivää kesäkuuta 1939 valmistuneitten säännöstelynalaisten asuinhuoneistojen perusvuokraa saadaan korottaa enintään kahdeksankymmentä sadalta.

Kesäkuun 1 päivän 1939 ja joulukuun 31 päivän 1941 välisenä aikana valmistuneille asuinhuoneistoille vahvistettuja perusvuokria saadaan korottaa enintään kuusikymmentä sadalta.

Vuonna 1942 valmistuneille asuinhuoneistoille vahvistettuja perusvuokria saadaan korottaa enintään viisikymmentäviisi sadalta.

Vuonna 1943 valmistuneille asuinhuoneistoille vahvistettuja perusvuokria saadaan korottaa enintään viisikymmentä sadalta.

Vuonna 1944 valmistuneille asuinhuoneistoille vahvistettuja perusvuokria saadaan korottaa enintään viisikymmentä sadalta.

Vuonna 1945 valmistuneille asuinhuoneistoille vahvistettuja perusvuokria saadaan korottaa enintään neljäkymmentäviisi sadalta.

Vuonna 1946 valmistuneille asuinhuoneistoille vahvistettuja perusvuokria saadaan korottaa enintään kolmekymmentä sadalta.

2 §. Säännöstelynalaisten asuinhuoneistojen vuokramaksun lisäksi älköön vuokralaiselta otettako huoneiston käyttöön liittyvistä eduista eri korvausta. Huoneiston lämmityksestä ja lämpimän veden jakelusta aiheutuneista lämmityskustannuksista saatakoon kuitenkin periä eri korvaus siten kuin siitä on erikseen säädetty.

3 §. Tämä päätös, jolla kumotaan valtioneuvoston huoneenvuokrien korotusmäärästä 24 päivänä maaliskuuta 1949 antama päätös (228/49), tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 1949.

34. Huoneenvuokrasäännöstelystä annetun päätöksen 8 ja 11 §:n soveltaminen.

Sosiaaliministeriön päätös maaliskuun 29 p:ltä 1949.

(*Suomen as.-kok. 233/49*)

Sosiaaliministeriö on huoneenvuokrasäännöstelystä 17 päivänä maaliskuuta 1949 annetun valtioneuvoston päätöksen (214/49) 8 ja 11 §:n nojalla määrännyt, että, mikäli sanotuissa pykälissä tarkoitettuun vuokramaksuun on sisältynyt korvaus lämmityskustannuksista, on perusvuokrana pidettävä tätä vuokramaksua vähennettynä, jos asuinhuoneisto on valmistunut ennen 1 päivää kesäkuuta 1939, seitsemällä prosentilla; jos asuinhuoneisto on valmistunut sanotun päivän jälkeen, mutta ennen vuoden 1942 loppua, viidellä prosentilla; jos asuinhuoneisto on valmistunut vuonna 1943, neljällä prosentilla; jos asuinhuoneisto on valmistunut vuonna 1944, kuudella prosentilla; jos asuinhuoneisto on valmistunut vuonna 1945, viidellä prosentilla; ja jos asuinhuoneisto on valmistunut jälkeen 1 päivän tammikuuta 1946, mutta ennen 1 päivää marraskuuta 1947, kahdeksalla prosentilla.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1949.

N:o 34 (jatk.)

Sosiaaliministeriön päätös huhtikuun 28 p:ltä 1949.

(Suomen as.-kok. 337/49)

Sosiaaliministeriö on huoneenvuokrasäännöstelystä 17 päivänä maaliskuuta 1949 annetun valtioneuvoston päätöksen (214/49) 8 ja 11 §:n nojalla määrännyt, että mikäli sanotuissa pykälissä tarkoitettuun vuokramaksuun on sisältynyt korvaus lämmityskustannuksista, on perusvuokrana pidettävä tätä vuokramaksua vähennettynä, jos asuinhuoneisto on valmistunut ennen vuoden 1941 loppua, kymmenellä prosentilla; ja jos asuinhuoneisto on valmistunut jälkeen 1 päivän tammiukuuta 1942, mutta ennen 1 päivää marraskuuta 1947, viidellätoista prosentilla.

Tämä päätös, jolla kumotaan sosiaaliministeriön huoneenvuokrasäännöstelystä annetun valtioneuvoston päätöksen 8 ja 11 §:n soveltamisesta 29 päivänä maaliskuuta 1949 antama päätös (233/49), tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 1949.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSUT

1949

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO

N:o 5.

Sisälllys: 35. Laki asuntolainoista, -takuista ja -avustuksista, s. 81. — 36. Asuntolainojen, -takuiden ja -avustusten myöntäminen, s. 84. — 37. Asuntolainojen ja valtion myöntämien ensisijaisten lainojen korkokanta, s. 93. — 38. Tulojen enimmäismäärät perheenasuntoavustuksia myönnettäessä, s. 94. — 39. Vuokrasopimuskaavake varasto-, työpaja- jms. alueiden sekä tilapaisten varastopaikkojen vuokrausta varten, s. 94.

35. Laki asuntolainoista, -takuista ja -avustuksista.

Annettu maallskuun 29 p:nä 1949.

(Suomen as.-kok. 224/49)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1940 : 99 ja 101, 1943 : 3, 4 ja 7 sekä 1944 : 170, 189 ja 190)

Eduskunnan päätöksen mukaan säädetään:

1 §. Sellaisen yleishyödyllisen asuntorakennustoiminnan tukemiseksi, jonka tarkoituksena on sijainniltaan, pohjaratkaisuiltaan, teknillisiltä rakenteiltaan ja varusteiltaan sekä asumiskustannuksiltaan halpojen ja sosiaalisesti tarkoituksenmukaisten uusien asuntorakennusten aikaansaaminen asutuskeskuksissa, myönnetään eduskunnan tarkoitusta varten osoittamista varoista kuolettavia asuntolainoja.

Asuntolainoja voidaan myöntää kunnille, seurakunnille, rakennuttajayhtymille, asunto-osakeyhtiöille sekä yksityisille henkilöille niillä edellytyksillä ja ehdoilla, jotka valtioneuvosto tarkemmin määrää.

2 §. Asuntolainaa voidaan myöntää omakotitalon ja asunto-osakeyhtiötalon sekä vähävaraisille monilapsisille perheille ja yleensä asunnon tarpeessa oleville rakennettavan vuokratalon rakentamista varten.

Asuntolainan, joka myönnetään omakotitalon tai asunto-osakeyhtiötalon rakentamista varten, suuruus on enintään neljäkymmentä sadalta hyväksytyistä hankintakustannuksista, ja laina saa sen edelle paremmalla etuoikeudella kiinnitettyjen lainojen kanssa nousta enintään yhdeksääkymmeneen sadalta sanotuista kustannuksista. Asuntolainaa myönnettäessä omakotitalon rakentamista varten ei tontin arvoa kuitenkaan oteta huomioon.

Asuntolainan, joka myönnetään vuokra-asuntojen rakentamista varten vähävaraisille monilapsisille perheille tai yleensä asunnon tarpeessa olevien asunnonsaannin helpottamiseksi, suuruus on enintään kuusikymmentäviisi sadalta hyväksytyistä hankintakustannuksista,

N:o 35 (jatk.)

ja laina saa tällöin yhdessä sen edelle paremmalla etuoikeudella kiinnitettyjen lainojen kanssa nousta enintään yhdeksäänkymmeneenviiteen sadalta sanotuista kustannuksista. Asuntolainaa myönnettäessä vähävaraisille monilapsisille perheille rakennettavaa vuokrataloa varten ei tontin arvoa kuitenkaan oteta huomioon.

Jos ensisijaista kiinnityslainaa kohtuullisin hyväksyttävin ehdoin ei voida saada vapailta pääomamarkkinoilta, voidaan myös ensisijainen laina joko osaksi tai kokonaan myöntää valtion varoista.

Asuntolainan tai valtion myöntämän ensisijaisen lainan asemassa olevan lainan takaisinmaksamisen vakuudeksi on vahvistettava kiinnitys. Jos kunta omistaa vuokratalon, jonka rakentamista varten lainaa tämän lain nojalla on myönnetty, ei kiinnitysvakuutta ole vaadittava.

3 §. Julkisen tarkastuksen alaiselta rahalaitokselta saatavalle, asuntolainaa vastaavalle lainalle voidaan antaa valtion takuu siltä osalta kuin sanottu laina ylittää viisikymmentä sadalta hyväksytyistä hankintakustannuksista. Asuntotakuulla myönnetystä lainasta on tällöin soveltuvin osin voimassa, mitä asuntolainasta on säädetty.

Milloin rakennusaikaisen luoton saanti julkisen tarkastuksen alaisilta rahalaitoksilta ensisijaista luottoa vastaavalta osalta osoittautuu vaikeaksi, voidaan edellyttäen, että rakennusyritystä varten on myönnetty asuntolainaa, rakennusaikaisesta luotosta valtioneuvoston määräämin ehdoin antaa valtion takuu.

Edellä tarkoitettujen voimassa olevien takuiden yhteismäärä saa nousta enintään eduskunnan päättämään määrään.

4 §. Sellaisen tämän lain nojalla myönnettävän tai taattavan lainan, jonka tarkoituksena on vuokratalon rakentaminen vähävaraisille monilapsisille perheille, myöntämisen ja takaamisen edellytyksenä on, että asianomainen kunta sitoutuu:

antamaan rakennusta varten käytettäväksi 2 ja 3 §:ssä mainittujen kiinnityslainojen lisäksi tarvittavan pääoman hyväksyttävillä ehdoilla, ellei puuttuvan pääoman saanti sellaisin ehdoin muutoin ole turvattu; sekä

luovuttamaan rakennettavaa rakennusta varten käytettäväksi ilmaisen tontin siksi ajaksi, jona sitä varten on valtion myöntämää tai takaamaa lainaa, tahi muulla tavoin huolehtimaan siitä osasta pääoman tarvetta, jonka vastikkeettoman tontin arvo muodostaa.

Asuntolainaa omakotitalon rakentamista varten voidaan myöntää vain kunnan välityksellä ja vastuulla. Tästä välitystehtävästä kunta ei ole oikeutettu saamaan palkkiota.

5 §. Tämän lain nojalla myönnettyjen lainojen kuoletusaikaa ei saa määrätä neljääkymmentäviittä vuotta pitemmäksi, jos rakennus on kivistä tai muusta yhtä kestävästä rakennusaineesta, eikä kahtakymmentäseitsemää vuotta pitemmäksi, jos rakennus on vähemmän kestävästä aineesta.

Lainojen koron määrää valtioneuvosto.

Lainan saajalle voidaan valtioneuvoston päättämin edellytyksin ja ehdoin myöntää lykkäystä kuoletusmaksujen, korkojen tai molempien suorittamisessa enintään viisi vuotta. Samoin voidaan lainan saaja määrävuosina, kuitenkin enintään viitenä vuotena, vapauttaa lainasta määrätyn koron suorittamisesta.

6 §. Monilapsinen vähävarainen perhe, joka asuu nimenomaan tällaisten perheitten asunnoiksi perheenasuntolainan tai tämän lain edellyttämän lainan taikka takuun turvin rakennetussa talossa, on oikeutettu vuokranalennuksen muodossa saamaan perheenasuntoavustusta, jonka määrä huollettavien lasten luvusta riippuen vaihtelee kahdestakymmenestä seitsemääkymmeneen sadalta hyväksytyistä vuokramaksusta.

Samanlaista avustusta voidaan myöntää myös monilapsiselle vähävaraiselle perheelle, joka asuu tammikuun 1 päivän 1946 jälkeen valmistuneessa talossa olevassa, perheenasunnoksi hyväksytyssä huoneistossa.

Monilapsiselle vähävaraiselle perheelle, joka asuu omistamassaan ja yksinomaan perheen omana asuntona käytettävässä omakotitalossa, jonka rakentamiseen tammikuun 1 päivän 1946 jälkeen on myönnetty omakoti- tai tämän lain mukaista lainaa, voidaan myös myöntää perheenasuntoavustusta ehdolla, että kunta, jos rakennuksen tontti on kunnalta vuokralla sinä aikana, jona omakotitalon asukas saa perheenasuntoavustusta, ei kanna tontista vuokraa tai että kunta, jos tontti on muulta kuin kunnalta vuokrattu, mainittuna aikana vastaa tontin vuokramaksun suorittamisesta taikka että kunta, jos kunta omistusoikeudella on luovuttanut tonttimaan omakotitalon omistajalle, antaa mahdollisesti vielä maksamatta olevan kauppahinnan olla korottomana ja kuoletusvapaana sinä aikana, kun omakotitalossa asuva perhe saa perheenasuntoavustusta. Avustuksen suuruus, joka voi nousta enintään valtion myöntämän lainan vuotuisen koron ja kuoletusmaksun yhteiseen määrään, vahvistetaan laskemalla perheen vuotuinen asumiskustannus ja vaihtelee huollettavien lasten luvusta riippuen kahdestakymmenestä seitsemääkymmeneen sadalta lasketusta asumiskustannuksesta.

7 §. Monilapsisella perheellä tarkoitetaan tässä laissa perhettä, jossa on vähintään kolme kotona asuvaa, perheen huollettavana olevaa kuuttatoista vuotta nuorempaa lasta. Leskivaimon ja invalidin perheelle voidaan harkinnan mukaan myöntää perheenasuntoavustusta, jos perheessä on vähintään kaksi mainitunlaista lasta.

Huollettavaksi lapseksi luetaan myös ottolapsi sekä kasvattilapsi, josta perhe korvauksetta jatkuvasti huolehtii. Tällaisena lapsena pidetään niin ikään kuusitoista vuotta täyttäneitä työkyvyttömiä lasta sekä koulunkäyntiä jatkavaa lasta, joka on täyttänyt kuusitoista, mutta ei kahdeksaatoista vuotta.

Vähävaraiseksi katsotaan tämän lain mukaan perhe, jollei sillä ole omaisuusveron alaista omaisuutta eikä samassa taloudessa asuville

N:o 35 (jatk.)

perheenjäsenille viimeksi toimitetussa kunnallisverotuksessa pantu yhteinen veroäyrimäärä ylitä valtioneuvoston paikkakunnan kalleuden huomioon ottaen vahvistamaa veroäyrien enimmäismäärää. Perheenasuntoavustusta ei suoriteta perheelle, joka köyhäinhoidolta jatkuvasti saa pääasiallisen toimeentulonsa.

8 §. Jollei laissa ole toisin säädetty, määrää valtioneuvosto ne rahalaitokset ja valtion viranomaiset, joille tämän lain mukaisten lainojen ja takuiden sekä avustusten myöntäminen ja hoito kuuluu.

Valtioneuvosto vahvistaa myös edellä 1 momentissa mainituista tehtävistä rahalaitoksille suoritettavan palkkion suuruuden.

9 §. Tarkemmat määräykset tämän lain soveltamisesta antaa valtioneuvosto.

10 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1949, ja sillä kumotaan omakotirahastosta 19 päivänä joulukuuta 1940 (775/40), perheenasuntolainoista ja perheenasuntotakuista sekä perheenasuntoavustuksista 19 päivänä joulukuuta 1940 (776/40), lainan tai takuun myöntämisestä eräille asunto-osakeyhtiöille 19 päivänä joulukuuta 1940 (777/40) ja pienasuntolainoista 15 päivänä joulukuuta 1944 (953/44) annetut lait niihin myöhemmin tehtyine muutoksineen.

36. Asuntolainojen, -takuiden ja -avustusten myöntäminen.

Valtioneuvoston päätös maaliskuun 30 p:itä 1949.

(Suomen as.-kok. 235/49)

Valtioneuvosto on kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön esittelystä asuntolainoista, -takuista ja -avustuksista 29 päivänä maaliskuuta 1949 annetun lain (224/49) 9 §:n nojalla päättänyt:

1 §. Asuntolainoista, -takuista ja -avustuksista annetun lain, jota tässä päätöksessä kutsutaan asuntolainalaksi, mukaisten lainojen ja takuiden sekä avustusten myöntäminen kuuluu asutuskeskusten asuntorakennustuotannon edistämisestä 29 päivänä maaliskuuta 1949 annetun lain edellyttämälle asuntuotantotoimikunnalle.

2 §. Asuntolainalain 1 §:ssä mainituilla asutuskeskuksilla tarkoitetaan kaupunkeja ja kauppaloita sekä rakennussuunnitelmalla järjestettyjä, rakennussuunnitelmantakaisten määräysten ja rakennuskiellon alaisia alueita maaseudulla.

3 §. Rakennuksen tai rakennusryhmän, jonka rakentamista varten asuntolaina voidaan myöntää tai asuntotakuu antaa, tulee huoneistojen kokoon ja tyyppiin nähden vastata kullakin paikkakunnalla esiintyvää asuntojen tarvetta ja sekä sosiaalisessa että arkkitehtoisessa mielessä täyttää kohtuulliset vaatimukset. Suunnittelussa ja rakennustavassa on pyrittävä rakennuskustannusten ja -aineiden sääntämiseen.

Asuntolainaa voidaan myöntää tai asuntotakuu antaa vain sellaiselle rakennusyrittäjälle ja yksityiselle henkilölle, jonka asuntotuotantotoimikunta katsoo omaavan rakennusyrittäjän suunnitelmanmukaiseen toteuttamiseen riittävän pätevyyden ja luotettavuuden, ja vain sellaisen uudisrakennuksen rakentamista varten, jonka piirustukset, rakennusselityksen, kustannusarvion ja rahoitussuunnitelman asuntotuotantotoimikunta on hyväksynyt. Kustannusarviota ja rahoitussuunnitelmaa hyväksyttäessä on erityistä huomiota kiinnitettävä asumiskustannuksiin, jotka asuntojen laadullista tasoa alentamatta on pyrittävä saamaan mahdollisimman alhaisiksi.

Vanhan rakennuksen ostamista, korjaamista tai laajentamista sekä puolivalmiin talon rakentamista varten asuntolainaa ei voida myöntää.

4 §. Asuntolainalla tai asuntotakuin saadulla lainalla rakennettavan rakennuksen asuntojen pinta-ala ei saa ylittää sataa neliometriä.

Milloin pohjaratkaisun tarkoituksenmukaisuus tai muu välttämätön syy vaatii, että jokin asunnoista on tehtävä sataa neliometriä suuremmaksi, älköön tämä olko esteenä asuntolainan myöntämiselle tai takuun antamiselle, mutta lainoitettavina rakennuskustannuksina ei tällöin saa ottaa huomioon niitä kustannuksia, jotka aiheutuvat edellä sanotun neliömetrimäärän ylittämisestä. Kaksi- tai useampikerroksisessa rakennuksessa ei sataa neliometriä suurempien asuntojen lukumäärä kuitenkaan saa olla suurempi kuin kymmenen sadalta rakennuksen asuntojen koko lukumäärästä.

5 §. Omakotitalo saa sisältää enintään kaksi asuntoa, joista toisen asunnon tulee käsittää ainakin kaksi asuinhuonetta ja keittiön sekä olla pinta-alaltaan vähintään viisikymmentä neliometriä. Lainansaa-ajan tulee käyttää jompaakumpaa asuntoa omana asuntonaan.

6 §. Edellyttäen, että rakennustyö tapahtuu yhtäaikaaisesti, voidaan asuntolainaa myöntää myös kahden eri henkilön omistamaa omakotitaloa varten, joka tontin rajalla sijaiten on rakennettu yhteen asuntoluvultaan ja -pinta-alaltaan enintään kaksi sellaista omakotitaloa käsittävänä rakennukseksi kuin edellä 4 ja 5 §:ssä on sanottu.

7 §. Asuntolainaa voidaan myöntää myös kunnan, seurakunnan, rakennuttajayhtymän tai yksityisen henkilön rakennuttamaa, myytäväksi tarkoitettua omakotitaloa tai omakotitaloryhmää varten edellyttäen, että sanottu rakentaja asuntotuotantotoimikunnan hyväksymästä luovutushinnasta ja sen määräämän luovutusajan kuluessa sitoutuu luovuttamaan omakotitalon tai -talot sellaisille asunnon tarpeessa oleville yksityisille henkilöille, jotka olisivat oikeutetut saamaan asuntolainan. Tapahtuneesta luovutuksesta ja sen ehdoista on kunnan välityksellä viipymättä ja viimeistään kuukauden kuluessa ilmoitettava asuntotuotantotoimikunnalle.

8 §. Asuntolainan tai asuntotakuun turvin rakennetussa asunto-osakeyhtiötalossa tulee vähintään kuusikymmentäviisi sadasosaa rakennuksen yhteenlasketusta huoneistoalasta olla varattu osakkeen-

N:o 36 (jatk.)

omistajain asunnoiksi ja muun osan määrätty käytettäväksi välittömästi yhtiön hyväksi. Osakkeenomistajain yhteiskäyttöön ja talonmiehen asunnoksi varattu rakennuksen huoneistoala luetaan tällöin osakkeenomistajain asuntoihin kuuluvaan osaan.

9 §. Tässä päätöksessä tarkoitetun asunto-osakeyhtiön yhtiöjärjestyksen tulee sisältää ainakin seuraavat määräykset:

1) Asunto-osakeyhtiön osakkaina voivat lukuunottamatta yhtiön perustajia olla vain yksityiset henkilöt siten, että kukin heistä omistaa ainoastaan sen asunnon hallintaan oikeuttavat osakkeet, jota hän käyttää omana asuntonaan.

2) Osakkeenomistaja saa käyttää hallitsemaansa asuntoa vain omana ja perheensä sekä häneltä elatuksen saantiin oikeutettujen ja hänen talouteensa kuuluvien henkilöiden asuntona. Yhtiön hallituksen luvalla olkoon osakkeenomistajalla oikeus määrääjäksi luovuttaa asuntonsa muidenkin, ei kuitenkaan toisen osakkeenomistajan, käyttöön ja älköön tällaista lupaa evättäkö, jos sitä pyydetään osakkeenomistajan paikkakunnalta muuton tai muun pätevän syyn tähden. Osakkeenomistajalla olkoon niin ikään erityisistä syistä oikeus yhtiön hallituksen luvalla luovuttaa asunnostaan yksi tai useampia huoneita, ei kuitenkaan enempää kuin puolet niistä, määrääjäksi toisen käytettäväksi, ehdolla, ettei siitä aiheudu yhtiölle tai toiselle osakkeenomistajalle huomattavaa haittaa.

3) Osakkeenomistajat voivat sopia huoneistojen yhdistämisestä tai huoneen siirtämisestä huoneistosta toiseen luovuttamalla vastaavan määrän osakkeita, jos yhtiökokous hyväksyy sopimuksen ja jos se ei ole ristiriidassa asuntojen koosta asuntolainojen, -takuiden ja -avustusten myöntämisestä annetussa valtioneuvoston päätöksessä olevien määräysten kanssa.

4) Jos asunto-osakeyhtiön osakkeita luovutetaan henkilölle, joka ei saa olla tai joka ennestään on yhtiön osakkeenomistaja, on osakkeet viimeistään vuoden kuluessa siitä lukien kuin siirto on tapahtunut, tarjottava yhtiön hallitukselle lunastettaviksi, uhalla, että asunto muutoin voidaan ottaa yhtiön hallintaan.

5) Osakkeenomistajan, joka tahtoo luovuttaa osakkeensa muulle kuin puolisolleen, lapselleen, ottolapselleen tai vanhemmilleen, jotka täyttävät osakkeenomistajalle asetettavat vaatimukset, on sitä ennen tarjottava osakkeet yhtiön hallitukselle lunastettaviksi.

6) Kun yhtiön hallitukselle tarjotaan osakkeita lunastettaviksi tai kun lunastusoikeus yhtiöjärjestyksen mukaan muuten on syntynyt, voi yhtiö osakepääomaansa vähentämättä ja sen yli kertyneillä varoilla lunastaa osakkeet, jos osakkeenomistajille tämänkin jälkeen on varattu asunnoiksi vähintään kuusikymmentäviisi sadasosaa yhtiön omistaman rakennuksen yhteenlasketusta huoneistoalasta. Jollei lunastusoikeutta edellä sanotuin tavoin käytetä, saadaan osakkeet luo-

uttaa vapaasti huomioonottamalla kuitenkin mikä edellä 1) kohdassa on sanottu.

7) Yhtiön hallituksen on määrättävä osakkeen luovutushinta siten, että se ei saa olla kohtuuton sekä että se, jolle luovuttaja muuhun suostu, vastaa osakkeen käypää arvoa. Jollei luovuttaja tyydy yhtiön hallituksen määräämään luovutushintaan, on se edellä mainittujen perusteiden mukaisesti oikeuden määrättävä.

8) Jos osakkeenomistaja luovuttaa osakkeensa tarjoamatta niitä lunastettaviksi taikka jos osakkeita siirtyy yhtiön osakkeenomistajalle tai muulle kuin osakkeenomistajalle asetetut edellytykset täyttävälle avio-oikeuden, perinnön, testamentin, lahjan tai ulosottomenetelyn johdosta taikka panttia rahaksi muutettaessa, syntyy lunastusoikeus silloin, kun luovutuksensaaja ilmoittaa osakkeet nimelleen rekisteröitäviksi.

9) Tapahtuneet osakesiirrot on määräajassa siirrosta lukien ilmoitettava rekisteröitäviksi ja voi yhtiön hallitus, jos tuo ilmoitus laiminlyödään, eikä osakkeita ennen siirtoa ole tarjottu lunastettaviksi, käyttää lunastusoikeuttaan määräajasta riippumatta sekä tarvittaessa ottaa asunnon yhtiön hallintaan.

Jos kunta tai seurakunta on asunto-osakeyhtiön perustajana, on yhtiöjärjestyksessä lisäksi määrättävä, että ainakin yhdeksi yhtiön hallituksen varsinaiseksi ja varajäseneksi on valittava kunnan tai seurakunnan nimeämät henkilöt ja tulee yhden varsinaisista ja varatilintarkastajista olla kunnan tai seurakunnan hyväksymiä.

Jos kunta tai seurakunta on ollut asunto-osakeyhtiön perustajana, voidaan yhtiöjärjestyksessä myös määrätä, että kunnalla tai seurakunnalla on etuoikeus määräajassa lunastaa osakkeet, jos yhtiö ei käytä lunastusoikeuttaan. Kunta tai seurakunta on tällöin kuitenkin velvollinen määräajassa luovuttamaan osakkeet sellaiselle yksityiselle henkilölle, joka voi olla osakkaana yhtiössä.

Asunto-osakeyhtiön yhtiöjärjestyksessä ei saa olla määräystä, jonka mukaan osakkeenomistajalla olisi oikeus osakkeen lunastamiseen sen vaihtaessa omistajaa.

10 §. Jos asunto-osakeyhtiön perustaja on merkinnyt yhden tai useamman asunnon hallintaan oikeuttavat osakkeet, voidaan asuntolaina myöntää tai asuntotakuu antaa edellyttäen, että tällainen perustaja sitoutuu asuntotuotantotoimikunnan hyväksymästä luovutushinnasta ja sen määräämässä kohtuullisessa ajassa luovuttamaan osakkeensa sellaisille yksityisille asunnontarvitsijoille, jotka voivat olla osakkeenomistajina asunto-osakeyhtiössä.

Kunnan tai seurakunnan perustamassa asunto-osakeyhtiössä voidaan edellä 1 momentissa tarkoitettu osakkeiden luovutus yksityisille asunnontarvitsijoille järjestää tapahtuvaksi vastikemaksun yhteydessä kannettavin vähittäismaksuin enintään kymmenen vuoden pituisen luovutusajan kuluessa.

N:o 36 (jatk.)

11 §. Asuntolainan saaneen asunto-osakeyhtiön on vuosittain viimeistään kuukauden kuluessa tilinpäätöksensä vahvistamisesta lähetettävä asuntotuotantotoimikunnalle oikeaksi todistettu jäljennös siitä ja tilintarkastajien kertomuksesta. Mahdollisista yhtiöjärjestyksen muutoksista on niin ikään viimeistään kuukauden kuluessa siitä, kun yhtiökokous on muutokset hyväksynyt, ilmoitettava asuntotuotantotoimikunnalle.

Jos edellä 1 momentissa mainittujen ilmoitusten lähettäminen määräajassa laiminlyödään, voidaan asuntolaina irtisanoa maksettavaksi.

12 §. Asuntolainan tai asuntotakuun turvin rakennettavan vuokratalon huoneistojen yhteenlasketusta pinta-alasta tulee vähintään kuusikymmentäviisi sadasosaa olla vuokrattavia asuntoja. Asukkaiden yhteiskäyttöön ja talonmiehen asunnoksi varattu rakennuksen huoneistoala luetaan vuokrattavaan asuntotilaan kuuluvaksi.

Vuokrataloon, mikäli se on enemmän kuin kahdeksan asuntoa käsittävä kerrostalo, älköön yleensä sijoitettako enempää kuin puolet perheenasuntoavustukseen oikeutettuja monilapsisia vähävaraisia perheitä. Tällaisille perheille tarkoitetut asunnot on suunniteltava asuntotuotantotoimikunnan erikseen antamien ohjeiden mukaan.

13 §. Vuokratalon rakentamista varten lainaa saaneen on sitouduttava noudattamaan asuntotuotantotoimikunnan vahvistamia perusteita vuokralaisilta perittäviin vuokramaksuihin nähden. Sanottuja perusteita vahvistaessaan asuntotuotantotoimikunnan on otettava huomioon korko-, kuoletus- ja hoitokustannuksista aiheutuvat todelliset menot.

Jos edellä 1 momentin mukaan vahvistettuja vuokramaksua koskevia perusteita ei noudateta, voidaan asuntolaina irtisanoa maksettavaksi.

14 §. Asuntolaina voidaan myöntää tai asuntotakuu antaa vain, jos asuntolainaa tai asuntotakuun saatavaa lainaa paremmalla etuoikeudella myönnettyjen lainojen korko sekä muut lainaehdot harkitaan kohtuullisiksi.

Sama on voimassa sen lainan korosta ja muista lainaehdoista, jonka suorittamisesta asuntotakuu annetaan.

15 §. Asuntotakuuta koskevaan sitoumukseen on otettava määräys, jonka mukaisesti valtio ei vastaa vahingosta, joka lainanantajalle saattaa syntyä sen johdosta, että lainan vakuudeksi vahvistettu kiinnitys on laiminlyöty aikanaan uudistaa, tahi siitä, että lainoitettut rakennukset palon sattuessa eivät ole olleet palovakuutettuina täydestä arvostaan.

16 §. Jos laina, jolla on parempi etuoikeus kuin asuntolainalla tai asuntotakuun saadulla lainalla, on muun kuin julkisen tarkastuksen alaisen rahalaitoksen myöntämä, on tästä lainasta laadittuun velkakirjaan sisällytettävä määräys, ettei lainaa lainanantajan puolesta voida irtisanoa maksettavaksi muuta kuin siitä syystä, että lainansaaja on

laiminlyönyt lainan sopimuksenmukaisen hoitamisen, ennenkuin vähintään kymmenen vuotta on kulunut sen myöntämisestä.

17 §. Milloin kiinnitys asuntolainan tai asuntotakuin saadun lainan vakuudeksi on vahvistettava tontin vuokraoikeuteen ja sillä oleviin rakennuksiin, tulee tonttia koskevan vuokrasopimuksen olla sellainen, että vuokraoikeus maanomistajaa kuulematta voidaan siirtää kolmannelle henkilölle, että sopimusta vuokrakauden kestäessä ei voida purkaa ja että jäljellä oleva vuokra-aika on vähintään kymmenen vuotta asuntolainan tai asuntotakuin saadun lainan kuoletusaikaa pitempi.

18 §. Lainansaaja on laina-aikana velvollinen pitämään rakennus-aikaiset tarvikkeet ja rakennuksen palovakuutettuina kunakin ajan-kohtana niiden täydestä arvosta.

19 §. Asuntolainaa tai osa siitä voidaan suorittaa lainansaajalle jo rakennusaikana, jos lainan vakuudeksi on vahvistettu kiinnitys ja lainansaaja joko rakennustarkastusviranomaisen antamalla todistuksella osoittaa, että rakennustyö on siinä vaiheessa, että sen arvo riittävästi vastaa lainaa tai maksettavaksi anottua osaa siitä, taikka asettaa rakennusvaiheen ajaksi kiinnitysvakuuden lisäksi muun hyväksyttävän vakuuden. Sama koskee myös lainansaajalle mahdollisesti myönnettävän ensisijaisen lainan suorittamista.

Omakotitalon rakentamista varten myönnetty laina voidaan kokonaisuudessaan suorittaa lainaa välittävälle kunnalle sen antamaa velkakirjaa vastaan, kun kunta on esittänyt selvityksen siitä, että se on oikeutettu ottamaan pitkäaikaisen lainan. Kunta voi edellä 1 momentissa mainituin edellytyksin suorittaa lainansaajalle lainaa jo rakennusaikana.

Edellytyksenä valtion takuun antamiselle asuntolainalain 3 §:n 2 momentissa mainitusta rakennusaikaisesta luotosta on yleensä, että lainansaaja kiinnitysvakuuden lisäksi on luoton maksamisesta rahalaitokselle antanut asuntotuotantotoimikunnan hyväksymän lisävakuuden sekä että rahalaitos on sitoutunut siihen, ettei taatun luoton lisävakuutta, niin kauan kuin takuu on voimassa, käytetä lainansaajan rahalaitokselle mahdollisesti olevien muiden sitoumusten vakuutena. Jos lainatarpeen tyydyttäminen katsotaan sosiaalisista syistä erityisen perustelluksi, voidaan takuu antaa myös ilman edellä mainittua lisävakuutta.

20 §. Asuntolainan korkoa on maksettava siitä lukien, kun laina tai osa siitä on nostettu.

Lainan kuoletuksen maksaminen alkaa sen kalenterivuoden alusta, joka lähinnä seuraa sen jälkeen, kun laina on kokonaisuudessaan nostettu tai ollut nostettavissa.

21 §. Asuntolainan korko ja kuoletus on maksettava kunkin vuoden kesä- ja joulukuun kuluessa.

Vahvistaessaan asuntolainan kuoletussuunnitelman asuntotuotantotoimikunta voi määrätä kuoletuksen tapahtuvaksi joko yhteisuurin tai

N:o 36 (jatk.)

vaihtelevin vuotuismaksuin riippuen siitä, mikä kuoletustapa kunakin ajankohtana on yleisiä asumiskustannuksia eniten tasoittava.

Jollei korkoa tai kuoletusmaksua suoriteta edellä 1 momentissa mainitun ajan kuluessa, on lainan maksamatta olevasta määrästä erään-
tymispäivästä lukien siihen saakka, kunnes täysi maksu tapahtuu, suoritettava viivästyskorkoa, joka on kaksi sadalta korkeampi kuin valtion myöntämästä ensisijaisesta asuntolainasta suoritettava korko.

Lainansaaja on oikeutettu ilman irtisanomista suorittamaan lainasta enemmänkin kuin määrätyn kuoletusmaksun.

22 §. Lainansaajan kanssa laadittavaan velkakirjaan otettakoon määräykset, joiden mukaan asuntolaina voidaan irtisanomatta uloshakea maksettavaksi:

1) jos koron tai kuoletusmaksun suorittaminen viivästyy kauemmin kuin kaksi kuukautta erään-
tymispäivästä lukien;

2) jos palovakuutus syystä tai toisesta lakkautetaan tahi on saanut raueta taikka jos vakuutus lainanantajan suostumuksetta irtisanotaan tahi siirretään siitä vakuutuslaitoksesta, jossa vakuutus on ollut, toiseen vakuutuslaitokseen;

3) jos rakennus tai rakennusaikaiset tarvikkeet palon johdosta vahingoittuvat eikä vahingonkorvaus, jonka lainanantaja on oikeutettu nostamaan, riitä lainan maksamiseen pääomineen, korkoineen ja muine maksuineen;

4) jos rakennusta hoidetaan huonosti tai käytetään siten, ettei siitä palovahingon sattuessa saada täyttä korvausta, tahi jos lainanantaja katsoo rakennuksen arvon huonon hoidon johdosta tai muusta syystä niin alentuneen, ettei vakuus enää vastaa lainan maksamatta olevaa määrää;

5) jos lainavarojen käyttöön nähden ne edellytykset, joilla laina on myönnetty, oleellisesti ovat muuttuneet;

6) jos lainansaaja lainaa hakiessaan tai muuten on antanut erehdyttäviä tietoja tahi jos kiinteistöä havaitaan rasittavan saatavan, maksun tai muun etuuden, jolla on maksuun nähden parempi etuoikeus kuin asuntolainalla ja jonka olemassaolosta lainanantaja lainaa myöntäessään ei ole ollut tietoinen;

7) jos lainansaaja lainanantajan suostumuksetta myy tontin tai sillä olevan rakennuksen tahi siirtää tontin vuokraoikeuden kolmannelle henkilölle;

8) jos rakennustyön aloittamista ja loppuunsaattamista koskevia määräaikoja ei ole noudatettu; sekä

9) jos lainansaaja on joutunut konkurssitilaan.

Lainansaajan kanssa laadittavaan velkakirjaan otettakoon myös määräys, jossa määrätään, että pantattu velkakirja asuntolainan erään-
tyessä maksettavaksi on pidettävä ilman eri irtisanomista maksettavaksi erään-
tyneenä huolimatta siitä, mitä siinä saattaa olla maksu-
ajasta määrätty.

23 §. Asuntolainaa asunto-osakeyhtiömuotoiselle lainansaajalle älköön suoritettako, ennen kuin on esitetty selvitys siitä, että yhtiön osakepääoma on täysin maksettu.

24 §. Valtion varoista mahdollisesti myönnettävään ensisijaiseen lainaan nähden on sovellettava mitä edellä 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22 ja 23 §:ssä on määrätty.

25 §. Kunnan lainatessa edelleen omakotitalon rakentamista varten saamiensa asuntolainavaroja älköön korko-, kuoletus- tai muita lainaehtoja asetettako lainansaajalle epäedullisemmiksi kuin mihin kunnan itsensä on ollut valtioon nähden sitouduttava.

26 §. Jos asumiskustannukset asuntolainalaissa tarkoitetun lainan tai takuun avulla rakennetussa rakennuksessa muodostuvat yleisesti käyviä keskimääräisiä asumiskustannuksia (vuokria) vähintään viisikymmentä sadalta suuremmiksi, asuntotuotantotoimikunta voi lainansaajan erikseen tekemästä hakemuksesta myöntää lainansaajalle sanotun lain 5 §:n 3 momentissa säädettyjä helpotuksia.

Jos asumiskustannusten suuruus jossakin rakennuksessa aiheutuu rakennuksen tai sen talouden huonosta tai huolimattomasta hoidosta, älköön edellä 1 momentissa mainittuja helpotuksia myönnettäkö.

27 §. Asuntolainan myöntämistä tai asuntotakuun antamista koskevassa päätöksessään asuntotuotantotoimikunnan on määrättävä, minkä ajan kuluessa rakennustyöt on aloitettava ja loppuunsaatettava. Asuntotuotantotoimikunta voi pakottavissa tapauksissa eri hakemuksesta pitentää edellä mainittuja määräaikoja.

28 §. Asuntolainain 6 §:n 1 momentin edellyttämässä vuokratuloissa asuville monilapsisille vähävaraisille perheille perheenasuntoavustuksen muodossa maksettavan vuokranalennuksen suuruus hyväksytyä vuokramaksusta on

30 sadalta, jos perheessä on 3 huollettavaa lasta,

40 sadalta, jos perheessä on 4 huollettavaa lasta,

50 sadalta, jos perheessä on 5 huollettavaa lasta,

60 sadalta, jos perheessä on 6 huollettavaa lasta,

70 sadalta, jos perheessä on 7 tai useampia huollettavia lapsia.

Jos perheenasuntoavustusta suoritetaan vähävaraiselle leskivaimon tai invalidin perheelle, jolla on vain kaksi huollettavaa lasta, on perheenasuntoavustuksen suuruus kaksikymmentä sadalta hyväksytyistä vuokramaksusta.

Hyväksyttävänä vuokramaksuna on pidettävä huoneenvuokralautakunnan asunnolle vahvistamaa perusvuokraa sallittuine korotuksineen ja erikseen mahdollisesti suoritettavine lämpömaksuineen. Jollei perusvuokran vahvistaminen kuulu huoneenvuokralautakunnalle, on asuntotuotantotoimikunnan vuokramaksua vahvistaessaan soveltuvin osin noudatettava mitä perusvuokran vahvistamisesta on huoneenvuokrasäännöstelystä annetussa valtioneuvoston päätöksessä määrätty.

N:o 36 (jatk.)

29 §. Kun perheenasuntoavustusta suoritetaan asuntolainain 6 §:n 2 momentissa tarkoitetuissa vuokrahuoneistoissa asuville monilapsisille vähävaraisille perheille, on vastaavasti noudatettava mitä edellä 28 §:ssä on määrätty.

Hyväksyttäessä huoneisto monilapsisen perheen käyttöön soveltuvaksi asunnoksi on kiinnitettävä huomiota vuokramaksun kohtuullisuuteen sekä soveltuvin osin noudatettava mitä edellä 12 §:n 2 momentissa on määrätty.

30 §. Omakotitalon asukkaalle suoritettava perheenasuntoavustus määrätään tekemällä omakotitalon vuotuisista asumiskustannuksista edellä 28 §:n 1 ja 2 momentissa mainitut vähennykset.

Vuotuisia asumiskustannuksia laskettaessa on otettava huomioon omakotitaloa rasittavien rakennuslainojen korot ja kuoletukset, rakennuksen palovakuutusmaksu sekä kunnossapidosta aiheutuvat välttämättömät menot.

31 §. Huollettavien lasten luvun lisääntyessä suurenee perheenasuntoavustus vastaavasti seuraavan kalenterikuukauden alusta lukien ja luvun vähentyessä pienenee perheenasuntoavustus vastaavasti kolmen kuukauden kuluttua sen kalenterikuukauden alusta lukien, joka lähinnä seuraa lapsiluvun muutosta.

32 §. Perheenasuntolainoista ja perheenasuntotakuista sekä perheenasuntoavustuksista 19 päivänä joulukuuta 1940 annetun lain (776/40) edellyttämällä lainalla tai asuntolainain nojalla myönnettyillä lainalla tai annetulla takuulla rakennetuissa vuokrataloissa asuville monilapsisille vähävaraisille perheille suoritettavat perheenasuntoavustukset korvataan kiinteistön omistajille vuosineljänneksittäin seuraavan kalenterikuukauden aikana. Tällaisen kiinteistön omistaja ei saa perheenasuntoavustukseen oikeutetulta perheeltä periä sitä osaa vuokramaksusta, joka vastaa perheenasuntoavustusta.

Asuntolainain 6 §:n 2 momentissa perheenasunnoksi hyväksytyssä vuokra-asunnossa asuvalle monilapsiselle vähävaraiselle perheelle myönnetty perheenasuntoavustus suoritetaan perheen huoltajalle edellä 1 momentissa mainituin ajanjaksoin. Perheenasuntoavustusta haettaessa on hakemukseen liitettävä selvitys siitä, että vuokramaksu siltä ajalta, jolta avustusta haetaan, on täysimääräisenä suoritettu kiinteistön omistajalle.

Milloin perheenasuntoavustusta on myönnetty omakotitalon asukkaalle, on omakotitalon asukas velvollinen kunnalle ja kunta valtiokonttorille suorittamaan ainoastaan sen osan maksettavaksi langenneesta omakoti- tai asuntolainan korosta ja kuoletuksesta, jolla nämä ylittävät puolivuotiskaudelta suoritettavaksi vahvistetun perheenasuntoavustuksen. Jos omakoti- tai asuntolainan irtisanotaan maksettavaksi, lakkaa perheenasuntoavustuksen suorittaminen.

33 §. Perheenasuntoavustusta suoritetaan ainoastaan kunnan välityksellä asuntotuotantotoimikunnalle tehdyn hakemuksen perusteella.

Kun hakemus koskee asuntolainain 6 §:n 1 ja 2 momentissa mainituissa vuokratuloissa monilapsisia vähävaraisia perheitä, on perheen-asuntoavustusta koskeva hakemus toimitettava asuntotuotantotoimikunnalle kunkin vuosineljänneksen jälkeisen kuukauden 15 päivään mennessä ja, kun hakemus koskee omakotitalon asukkaalle suoritettavaa perheenasuntoavustusta, kesä- ja joulukuun 15 päivään mennessä.

34 §. Perheenasuntolainan tahi asuntolainan tai -takuun avulla monilapsisten vähävaraisten perheitten asunnoksi rakennettuihin taloihin on perheenasuntoavustukseen oikeutetut perheet valittava kunnan ehdottamista tai hyväksymistä perheistä.

35 §. Asuntotuotantotoimikunnan tulee sopivaksi katsomallaan tehokkaalla tavalla valvoa, että asuntolainan ja -avustusten myöntämisen tai asuntotakuun antamisen yhteydessä asetettuja ehtoja ja määräyksiä tarkoin noudatetaan niin hyvin rakennus- kuin jatkuvasti laina-aikanakin. Jos laiminlyöntejä havaitaan, on asuntotuotantotoimikunnan viipymättä ryhdyttävä asian vaatimiin toimenpiteisiin.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua valvontaa varten on asuntotuotantotoimikunnalla, sen jäsenellä tai sen määräämällä muulla henkilöllä oikeus tarkastaa sellaista rakennusta, jota varten on myönnetty asuntolainalaissa tarkoitettu laina, takuu tai avustus. Tarkastus voidaan kohdistaa paitsi rakennukseen, myös rakennusmenetelmään, tarviketarvasteihin, liikekirjeenvaihtoon, kirjanpitokirjoihin ja muihin sellaisiin asiakirjoihin.

Asuntotuotantotoimikunnalla on oikeus vaadittaessa saada asuntolainain ja tämän päätöksen täytäntöönpanoa varten tarvittavat tiedot.

Tämän pykälän nojalla saatuja tietoja alköön ilmaistako sivullisille.

Milloin asuntolaina myönnetään kunnan vastuulla ja välityksellä, on kunta velvollinen valvomaan, että 1 momentissa mainittuja ehtoja ja määräyksiä noudatetaan.

36 §. Asuntotuotantotoimikunnan asiana on tarkemmin määrätä, mitä selvityksiä tässä päätöksessä mainittuja lainoja, takuita tai avustuksia haettaessa on hakemuksiin oheistettava, samoin kuin vahvistaa laina-, takuu- ja avustushakemuksissa käytettävät lomakkeet.

37. Asuntolainojen ja valtion myöntämien ensisijaisten lainojen korkokanta.

Valtioneuvoston päätös maaliskuun 30 p:ltä 1949.

(Muutoksineen syyskuun 22 p:ltä 1949)

(Suomen as.-kok. 236/49 ja 624/49)

Valtioneuvosto on kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön esittelystä asuntolainoista, -takuiden ja -avustuksista 29 päivänä maaliskuuta 1949 annetun lain (224/49) 5 §:n 2 momentin nojalla päättä-

N:o 37 (jatk.)

nyt, että mainitussa laissa tarkoitettujen asuntolainojen korko on toistaiseksi oleva yksi sadalta vuodessa.

Samalla valtioneuvosto on päättänyt, että valtion varoista edellä mainitun lain nojalla myönnettävien ensisijaisten lainojen korko on toistaiseksi oleva seitsemän sadalta.

38. Tulojen enimmäismäärät perheenasuntoavustuksia myönnettäessä.

Valtioneuvoston päätös maaliskuun 30 p:ltä 1949.

(Suomen as.-kok. 238/49)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1945 : 280)

Valtioneuvosto on kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön esittelystä asuntolainoista, -takuista ja -avustuksista 29 päivänä maaliskuuta 1949 annetun lain (224/49) 7 §:n 3 momentin nojalla päättänyt:

1 §. Perheenasuntoavustuksen saamisen ehtona olevan tulorajan määräämistä varten kunnat jaetaan neljään ryhmään siten kuin kuntien kalleusryhmityksestä 17 päivänä joulukuuta 1945 annetussa (1229/45) ja 4 päivänä joulukuuta 1946 (827/46) sekä 25 päivänä marraskuuta 1947 (853/47) muu­tu­tu­ssa sosiaaliministeriön päätöksessä on määrätty.

2 §. Samassa taloudessa asuville perheenjäsenille pantujen vero­äyri­en yhteinen määrä saa neljännessä ryhmässä olla enintään 1020 äyriä, kolmannessa ryhmässä 890 äyriä, toisessa ryhmässä 820 äyriä ja ensimmäisessä ryhmässä 770 äyriä korotettuna kahdellakymmenelläviidellä sadalta kutakin perheen huollettavana olevaa kuuttatoista vuotta nuorempaa lasta kohden.

39. Vuokrasopimuskaavake varasto-, työpaja- jms. alueiden sekä tilapäisten varastopaikkojen vuokrausta varten.

Kiinteistölautakunnan vahvistama maaliskuun 7 p:nä 1949.

Helsingin kaupungin kiinteistölautakunta vuokraa täten lle
 kaupungin omistamalla maalla tässä kaupungissa sijaitsevan,
 oheiselle kartalle merkityn alueen tontin n:o korttelissa n:o
 joka on pinta-alaltaan m² päivästäkuuta
 19..... lukienkuun päivään 19..... toistaiseksi
 (.....) kuukauden molemminpuolisella irtisanomisajalla
 seuraavilla ehdoilla:

1) Vuokra-alueesta on vuokramiehen suoritettava vuokramaksuna

markkaa vuodessa, kuukaudessa, mikä vuokramaksu maksetaan vuosineljänneksittäin etukäteen Helsingin kaupungin rahatoimistoon.

Huhtikuun 1 päivästä 19..... alkaen on vuotuinen vuokramaksu riippuva sosiaalisen tutkimustoimiston laskemasta virallisesta elinkustannusindeksistä, jossa elokuu 1938 — heinäkuu 1939 on 100. Perusvuokrana vuokran vaihteluita laskettaessa on pidettävä markkaa sekä perusindeksinä 100. Jos indeksin vuotuinen keskimäärä kolmena edellisenä vuotena on pysynyt vähintään 10 % ylempänä tai alempana kuin perusindeksi, on vuokra kunkin kalenterivuoden toisen neljänneksen alusta seuraavan kalenterivuoden ensimmäisen neljänneksen loppuun suoritettava niin monella täydellä 10 %:lla vastaavasti korotettuna tai alennettuna kuin edellisen kalenterivuoden keskimääräinen elinkustannusindeksi on täysissä 10 %:ssa perusindeksiä korkeampi tai alempi.

Ellei vuokraeria lankeamispäivinä suoriteta, vuokramiehen on maksettava niille lankeamispäivästä maksupäivään asti viivästyskorkoa ja rahastuspalkkiota kaupunginhallituksen siitä kulloinkin voimassa olevan päätöksen mukaan, korkoa ei kuitenkaan alle 6 eikä yli 10 %, eikä rahastuspalkkiota yli 200 markan.

2) Vuokra-aluetta saadaan käyttää yksinomaan Alueella ei saa asua ilman kiinteistölautakunnan lupaa, eikä sille saa rakentaa mitään rakennuksia, ei myöskään katoksia, ilman kiinteistölautakunnan hyväksymiä ja maistraatin vahvistamia piirustuksia.

3) Vuokramiehen tulee aidata vuokra-alue kiinteistölautakunnan hyväksymän mallin mukaisella aidalla, jota ei saa käyttää mainostukseen. Aitaan on portin kohdalle asetettava kilpi, mistä ilmenee vuokramiehen nimi ja hänen osoitteensa. Toimialaa koskevien mainoskilpien asettamisesta alueelle tai sillä oleviin rakennelmiin on erikseen sovittava kiinteistötoimiston tonttiosaston kanssa.

4) Vuokra-alue on pidettävä siistinä ja sinne varastoitu tavara hyvässä järjestyksessä, aita ja rakennukset hyvässä kunnossa ja siististi maalattuina.

5) Vuokramies ei ole oikeutettu vaatimaan kaupunkia rakentamaan varastoalueen katuja tai teitä eikä vesi- ja viemärijohtoja. Vuokramiehen on kustannuksellaan huolehdittava vuokra-alueelle johtavan ajotien tekemisestä sekä sen kunnossa- ja puhtaanapidosta. Puhtaanapitoon kuuluu myös lumen poistaminen.

Vuokramies on velvollinen, mikäli kaupunki sen tarpeelliseksi katsoo, antamaan huoltoalueensa kunnossa- ja puhtaanapidon kaupungin tehtäväksi erikseen vahvistettavan taksan mukaista korvausta vastaan.

6) Vuokra-alueen käytössä on tämän vuokrasopimuksen määräysten ohella noudatettava kiinteistölautakunnan 7. 3. 1949 varasto-, työpaja- jms. alueita varten vahvistamia järjestyssääntöjä, jotka vuokramiehen toimesta on saatettava alueella työskentelevien tietoon sekä pantava nähtäville vuokra-alueella.

N:o 39 (jatk.)

7) Vuokramiehellä ei ole oikeutta ilman kiinteistölautakunnan lupaa siirtää vuokraoikeutta kolmannelle henkilölle eikä luovuttaa aluetta tai osaa siitä muiden käytettäväksi.

8) Vuokramies on velvollinen vaadittaessa asettamaan vakuuden vuokramaksun suorittamisesta.

9) Kiinteistölautakunnalla tai sen määräämillä henkilöillä on oikeus milloin tahansa toimittaa vuokra-alueella katselmus, josta kuitenkin, mikäli se hankaluudetta voi tapahtua, vuokramiehelle hyvissä ajoin sitä ennen on ilmoitettava ja jossa hänen tai hänen edustajansa mikäli mahdollista on oltava läsnä. Tällaisesta katselmuksesta, jossa tarkastetaan, onko alue rakennuksineen hyvässä kunnossa ja onko vuokrasopimuksen määräyksiä muuten noudatettu, laaditaan toimituskirja, jonka perusteella kiinteistölautakunta sittemmin, jos tarkastus on aiheuttanut muistutuksia, määrää, minkä ajan kuluessa puutteellisuudet on korjattava. Tästä päätöksestä annetaan vuokramiehelle tieto.

10) Multaa, savea, hiekkaa tai muita maalajeja ei alueelta saa ilman kiinteistölautakunnan lupaa viedä pois. Vuokra-ajan päättyessä tulee vuokramiehen, ellei kiinteistölautakunnan kanssa nimenomaan toisin sovita, viedä pois kaikki alueella olevat rakennukset sokkeleineen sekä puhdistaa alue kiinteistötoimiston tonttiosaston hyväksymään kuntoon.

11) Jos kaupunki ennen vuokra-ajan päättymistä tarvitsee aluetta tai osaa siitä teitä, katuja, johtoja tai muuta yleistä tarvetta varten, on vuokramiehen (.....) kuukauden kuluttua irtisanomisesta suhteellista vuokra-alennusta vastaan korvauksetta luovutettava sitä varten tarvittava ala.

12) Jos vuokramies laiminlyö vuokramaksun suorittamisen tahi ellei hän määrääjassa korjaa 9) kohdassa mainitussa katselmuksessa havaittuja puutteellisuuksia tai jos hän muuten ei noudata vuokrasopimuksen ehtoja tai sopimuksen nojalla annettuja määräyksiä, vuokraoikeus on heti menetetty, jos kiinteistölautakunta niin vaatii, minkä ohessa vuokramies on velvollinen korvaamaan kaupungille aiheuttamansa vahingon.

13) Jos vuokramies, kun irtisanominen tai 12) kohdassa mainittu vaatimus hänelle on toimitettava, ei ole tavattavissa, toimitetaan irtisanominen tai vaatimus tiedoksi niinkuin haasteen tiedoksiantamisesta sellaisen tapauksen varalta on säädetty, muuten paitsi että milloin irtisanominen tai vaatimus sen mukaan on toimitettava tiedoksi kuultamalla virallisessa lehdessä, sellainen kuulutus on siihen pantava yksi kerta jonkin kuukauden ensimmäiseen numeroon.

14) Vuokra-ajan päättyessä maksetaan mahdollisesti liikaa suoritettu vuokra ilman korkoa vuokramiehelle takaisin.

.....
Tätä sopimusta on tehty kaksi yhtäpitävää kappaletta, toinen vuokranantajalle ja toinen vuokramiehelle.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISUT

1949

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO

N:o 6.

Sisällys: 40. Maksut palokunnan antamasta avustuksesta, s. 97. — 41. Laki asutuskeskusten asuntorakennustuotannon edistämisestä, s. 98. — 42. Asutuskeskusten asuntorakennustuotannon edistämisestä annetun lain täytäntöönpano ja soveltaminen, s. 99. — 43. Laki asuntotuotannon edistämiseksi myönnettävistä veronhuojennuksista annetun lain muuttamisesta, s. 102. — 44. Laki köyhäinhoidollisesta kotipaikkaoikeudesta eräissä tapauksissa annetun lain muuttamisesta, s. 103. — 45. Kansaneläkelain mukaisen lisäeläkkeen korottamisperusteet, s. 104. — 46. Helsingin kaupungin sairaalain sääntöjen muutos, s. 104. — 47. Helsingin kaupungin sairaalahallinnon ohjesäännön muutos, s. 105. — 48. Helsingin kaupungin terveydenhoitolautakunnan ohjesäännön muutos, s. 105. — 49. Herttoniemen asuntoalueen tonttien vuokrausperusteiden muuttaminen, s. 105. — 50. Helsingin kaupungin ja Imatran voima osakeyhtiön välinen sopimus sähköenergian hankinnasta Helsingin kaupungin sähkölaitokselle, s. 106. — 51. Kaasunsäännöstelyn lopettaminen, s. 111. — 52. Polttoaineen hankinnan ja jakelun keskittäminen sekä polttoainepäällikön asettaminen kuntiin, s. 111. — 53. Maksujen säännöstely, s. 111. — 54. Taksa maksujen laskemiseksi siipikarjateurastamon käyttämisestä, s. 112. — 55. Taksa, jonka mukaan suoritetaan korvausta Helsingin kaupungin teurastamossa hylätystä lihasta, s. 112.

40. Maksut palokunnan antamasta avustuksesta.

Kaupunginhallituksen vahvistamat tammikuun 13 p:nä 1949.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1943 : 122)

Tällä päätöksellä kumottiin kaupunginhallituksen lokakuun 31 päivänä 1946 antama palokunnan antamasta avustuksesta suoritettavia maksuja koskeva päätös.

Hengityskojeen lainaus:

ensimmäiseltä tunnilta 300 mk
kultakin seuraavalta tunnilta 100 »

Happikojeen lainaus:

vuokra vuorokaudelta 100 mk
hapen kulutus kulloinkin voimassa
oleva tehtaan hinta

Oven avaus, veden anto laivoille tai muu siihen verrattava avustus:

työtunnilta miestä kohden 100 mk
auton käyttämisestä kuljettajineen kerralta 200 »
konetikapuuauton käyttämisestä kuljettajineen kerralta ... 700 »
moottoriruiskun käyttö tunnilta 600 »
letkun kulutus metriltä 30 »

N:o 40 (jatk.)

Varliointi:

teatterivartiointi miestä kohden kerralta 300 mk
palo- tai muu vartiointi miestä kohden tunnilta 100 »

41. Laki asutuskeskusten asuntorakennustuotannon edistämisestä.

Annettu maaliskuun 29 p:nä 1949.

(Suomen as.-kok. 225/49)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Asuntopulan poistamiseksi välttämättömän, sosiaalisesti taroituksenmukaisen asuntorakennustuotannon edistämistä varten maan asutuskeskuksissa perustetaan asuntotuotantotoimikunta, joka on valtioneuvoston määräämän ministeriön alainen.

Asutuskeskuksella tarkoitetaan tässä laissa kaupunkeja ja kauppalaita sekä rakennussuunnitelmalla järjestettyjä, rakennussuunnitelman takaisten määräysten ja rakennuskiellon alaisia alueita maaseudulla.

2 §. Asuntotuotantotoimikunnan tehtävänä on:

1) suunnitella, ohjata ja valvoa valtion varoilla tuettavaa asutuskeskusten asuntorakennustoimintaa;

2) käytettävissä olevien varojen puitteissa huolehtia valtion lainojen, takuiden ja avustusten myöntämisestä sekä muista tarpeellisiksi osoittautuvista rahoitustoimenpiteistä asutuskeskusten asuntorakennustuotannon turvaamista ja kehittämistä varten; sekä

3) ryhtyä muihin toimenpiteisiin asuntorakennustuotannon edistämiseksi, mikäli niistä huolehtiminen ei kuulu muulle viranomaiselle.

3 §. Valtioneuvosto voi siirtää toimikunnan hoidettavaksi sen toimialaan läheisesti liittyviä tehtäviä, jotka voimassa olevien säännösten mukaan kuuluvat muulle viranomaiselle, milloin tämä osoittautuu valtion varoilla tuettavan asutuskeskusten asuntorakennustoiminnan ohjaamisen kannalta välttämättömäksi, sekä mainittujen säännösten estämättä antaa tarvittavat määräykset tällaisten tehtävien hoitamisesta.

4 §. Asuntotuotantotoimikuntaan kuuluu puheenjohtaja ja kaksi jäsentä, jotka valtioneuvosto määrää ja joista puheenjohtajan tulee olla asuntopoliittisiin kysymyksiin perehtynyt sekä toisen jäsenen asuntotuotannon rahoitusta ja toisen rakennussuunnittelua ja -tekniikkaa tunteva.

Toimikunnan apuna toimii valtioneuvoston asettama neuvottelukunta, jossa on puheenjohtaja ja kymmenen jäsentä, joista yksi määrätään varapuheenjohtajaksi. Puheenjohtajana asuntotuotantotoimikunnan puheenjohtaja. Jokaisella jäsenellä on henkilökohtainen vara-

mies. Valtioneuvosto vahvistaa myös toimikunnan jäsenten palkkiot. Jäsenistä ja vastaavasti varajäsenistä tulee yhden olla asemakaava- ja rakennussuunnitteluun, yhden rakennustekniikkaan ja rakennusalan tutkimukseen, yhden kansantalouteen ja pankkitoimeen, yhden sosiaali- ja väestöpolitiikkaan ja yhden asutuskeskusten kunnallishallintoon perehtynyt sekä yhden edustaa asuntokiinteistöjen omistajia, yhden asuntojen tarvitsijoita, yhden työntekijöitä, yhden rakennusaineteollisuutta ja yhden rakennusyrittäjiä.

Toimikunnalla on toimisto, jonka johtajana on toimikunnan puheenjohtaja ja apulaisjohtajina toimikunnan jäsenet. Toimistossa on lisäksi tarpeellinen määrä ylimääräisen toimen haltijoita, jotka toimikunta ottaa toimeen. Toimikunta voi tarvittaessa palkata tilapäisiä asiantuntijoita. Tointen osalta on, sikäli kuin valtioneuvosto ei määrää taikka oikeuta toimikuntaa määräämään toisin, noudatettava, mitä valtion ylimääräisistä toimista on voimassa.

Valtioneuvostolla on valta siirtää valtion peruspalkkaisen viran tai toimen haltija, tuomarinviran haltijaa lukuun ottamatta, samoin kuin ylimääräisen toimen haltija hoitamaan määrättyjä tehtäviä asuntotuotantotoimikunnan toimistossa.

5 §. Valtioneuvostolla on valta määrätä, minkä viranomaisen on huolehdittava asuntotuotantotoimikunnan toimialaan kuuluvien tehtävien paikallisesta hoitamisesta. Valtioneuvosto voi myös velvoittaa kunnan asettamaan tätä varten lautakuntia ja toimihenkilöitä, milloin tämän lain tarkoituksen toteuttaminen sitä välttämättömästi vaatii, sekä antaa tarvittavat määräykset sellaisten lautakuntien ja toimihenkilöiden tehtävistä ja toiminnasta. Lautakuntien ja toimihenkilöiden toiminnasta aiheutuvat kustannukset jäävät kunnan suoritettaviksi.

6 §. Tarkemmat määräykset tämän lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta antaa valtioneuvosto.

7 §. Tämä laki on voimassa vuoden 1953 loppuun.

Asuntotuotantotoimikunnan menot voidaan vuoden 1949 aikana suorittaa niistä määrärahoista, jotka valtion vuoden 1949 tulo- ja menoarvioon on merkitty kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön ylimääräistä rakennusasiain osastoa ja sosiaaliministeriön asuntoasiaintoimistoa varten.

42. Asutuskeskusten asuntorakennustuotannon edistämisestä annetun lain täytäntöönpano ja soveltaminen.

Valtioneuvoston päätös maaliskuun 30 p:ltä 1949.

(Suomen as.-kok 237/49)

Valtioneuvosto on kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön esittelystä asutuskeskusten asuntorakennustuotannon edistämisestä 29 päivänä maaliskuuta 1949 annetun lain (225/49) 6 §:n nojalla päättänyt:

N:o 42 (jatk.)

1 §. Asuntotuotantotoimikunta on kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön alainen.

2 §. Asuntotuotantotoimikunnalle kuuluvat asiat ratkaistaan toimikunnan kokouksessa.

Toimikunta voi oikeuttaa jonkun alaisensa toimen haltijan toimikunnan antamien ohjeiden mukaisesti omalla vastuullaan ratkaisemaan määrättyjä tai määrätynlaisia toimikunnan käsiteltäväksi kuuluvia asioita, ei kuitenkaan sellaisia asioita, jotka koskevat lainan tai takuun myöntämistä.

3 §. Toimikunta on päätösvaltainen vain täysilukuisena. Puheenjohtajan tai jäsenen ollessa estyneenä toimii hänen sijaisenaan valtioneuvoston määräämä varamies.

4 §. Toimikunnan kokouksessa pidetään pöytäkirjaa, johon on merkittävä käsitellyt asiat ja tehdyt päätökset sekä, milloin erimielisyyttä on ilmennyt, tehdyt ehdotukset ja tapahtuneet äänestykset. Pöytäkirjan allekirjoittavat toimikunnan kaikki jäsenet ja sen varmentaa pöytäkirjan pitäjä.

5 §. Toimikunnan puheenjohtajan tehtävänä on:

1) kutsua toimikunta ja sen apuna toimiva neuvottelukunta kokoukseen ja johtaa niissä puhetta;

2) huolehtia kokouksissa käsiteltävien asiain valmistelemisesta ja tehtyjen päätösten täytäntöönpanosta;

3) johtaa ja valvoa toimikunnan toimiston työskentelyä sekä annettujen määräysten puitteissa ohjata paikallisia viranomaisia toimikunnan toimialaan kuuluvien tehtävien hoitamisessa;

4) edustaa toimikuntaa tuomioistuimessa ja muun viranomaisen luona; sekä

5) hoitaa muut toimiston johtajalle tämän päätöksen mukaan kuuluvat tehtävät.

6 §. Asuntotuotantotoimikunnan toimistossa on rahoitusosasto ja teknillinen osasto, joiden päällikköinä toimivat toimiston apulaisjohtajat.

Toimiston muut toimen haltijat ottaa toimeen ja siitä vapauttaa toimikunta. Toimen haltijain palkkaus on alistettava kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön hyväksyttäväksi.

7 §. Rahoitusosasto käsittelee asiat, jotka koskevat:

1) valtion lainojen, takuiden ja avustusten myöntämistä sekä lainojen vakuuden hyväksymistä;

2) toimenpiteitä muiden varojen suuntaamiseksi asutuskeskusten asuntorakennustuotantoon käytettäväksi, yhteistoiminnassa asianomaisten laitosten ja elinten kanssa;

3) myönnettyjen valtion lainojen, takuiden ja avustusten käytön valvontaa;

4) lainsäädäntöä ja oikeudellisia kysymyksiä;

5) tiedotus- ja neuvontatoimintaa yhteistoiminnassa teknillisen osaston kanssa; sekä

6) toimiston järjestelyä ja henkilökuntaa.

8 §. Teknillisen osaston tehtävänä on:

1) lainahakemuksiin liittyvien rakennus- ja rakennepiirustusten teknillinen tarkastaminen;

2) kustannusarviolaskelmien tarkastaminen;

3) rakennustyömailla toimitettavat tarkastukset lainaehtojen noudattamisen valvomiseksi;

4) asuntorakennustuotannon rationalisoimista ja edistämistä koskevat toimenpiteet yhteistoiminnassa muiden viranomaisten ja järjestöjen kanssa; sekä

5) tiedotus- ja neuvontatoiminta yhteistyössä rahoitusosaston kanssa.

9 §. Kumpikin osasto käsittelee lisäksi ne asiat, jotka johtaja määrää sen käsiteltäväksi.

Kukin toimen haltija on vahvistetusta työnjaosta huolimatta velvollinen suorittamaan johtajan tai asianomaisen apulaisjohtajan määräämän tehtävän.

10 §. Asuntotuotantotoimikunnan myöntämien lainojen ja avustusten maksatus sekä sen myöntämien takuiden hoito tapahtuu toimikunnan antamien ohjeiden mukaan valtiokonttorin tai valtioneuvoston erikseen määräämien rahalaitosten välityksellä.

11 §. Asuntotuotantotoimikunnan puolesta tehtävät sopimukset ja sitoumukset samoin kuin muutkin asiakirjat allekirjoittaa johtaja tai muu toimen haltija, joka asian on ratkaissut, sekä varmentaa asian valmistellut toimen haltija. Asian valmistelua ja tiedoituksia koskevat asiakirjat allekirjoittaa kuitenkin se toimen haltija, jonka tehtävänä asian hoitaminen on.

12 §. Asuntotuotantotoimikunnan apuna toimivan neuvottelukunnan tehtävänä on:

1) käsitellä toimikunnan ainakin vuodeksi kerrallaan laatima suunnitelma välttämättömän asuntorakennustuotannon aikaansaamista ja ylläpitämistä varten asutuskeskuksissa;

2) käsitellä toimikunnan alaan kuuluvat laajakantoiset ja periaatteellisesti tärkeät asiat, jotka puheenjohtaja on jättänyt sen harkittaviksi; sekä

3) käsitellä ne muut asiat, joiden esille ottamista neuvottelukunnassa vähintään neljä sen jäsentä vaatii.

13 §. Neuvottelukunta kokoontuu puheenjohtajan kutsusta tarvittaessa. Kokoonkutsuminen tapahtuu neuvottelukunnan päättämällä tavalla.

14 §. Neuvottelukunta on päätösvaltainen puheenjohtajan tai, milloin hän ei ole läsnä, varapuheenjohtajan sekä viiden muun jäsenen saapuvilla ollessa. Neuvottelukunnan päätökseksi tulee enemmistön mielipide tai, äänten mennessä tasan, se mielipide, johon puheenjohtaja on yhtynyt.

N:o 42 (jatk.)

Neuvottelukunta voi keskuudestaan asettaa jaostoja. Jaosto on päätösvaltainen kun puolet sen jäsenistä on saapuvilla.

Neuvottelukunnalla ja sen jaostolla on oikeus kuulla asiantuntijoita.

Apulaisjohtajilla ja kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön rakennusasiain osaston päälliköllä on oikeus olla läsnä neuvottelukunnan kokouksissa.

15 §. Neuvottelukunnan kokouksessa pidetään pöytäkirjaa, johon on merkittävä kokouksen osanottajat, käsitellyt asiat ja tehdyt päätökset sekä, milloin erimielisyyttä on ilmennyt, tehdyt ehdotukset ja tapahtuneet äänestykset. Pöytäkirjan allekirjoittaa kokouksen puheenjohtaja ja varmentaa pöytäkirjan pitäjä.

16 §. Valtioneuvosto päättää erikseen, mitkä viranomaiset huolehtivat asuntotuotantotoimikunnalle kuuluvien tehtävien paikallisesta hoitamisesta.

17 §. Haasteen ja muun tiedoksiannon on katsottava tulleen asuntotuotantotoimikunnan tietoon, kun siitä on annettu tieto johtajalle tai jommallekummalle apulaisjohtajalle.

18 §. Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö antaa tarvittaessa tarkempia määräyksiä tämän päätöksen soveltamisesta.

43. Laki asuntotuotannon edistämiseksi myönnettävistä veronhuojennuksista annetun lain muuttamisesta.

Annettu kesäkuun 22 p:nä 1949.

(Suomen as.-kok. 441/49)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1948 : 36)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan asuntotuotannon edistämiseksi myönnettävistä veronhuojennuksista 1 päivänä heinäkuuta 1948 annetun lain (520/48) 1, 2 ja 3 § näin kuuluviksi:

1 §. Tulon ja omaisuuden perusteella vuosilta 1948—1958 toimitettavissa valtion ja kunnan verotuksissa älköön veronalaiseksi tuloksi katsottako sitä tuloa, mikä on saatu:

1) pääasiallisesti asuntotarkoitukseen käytettävästä rakennuksesta, jonka rakentaminen on aloitettu 1 päivän syyskuuta 1947 jälkeen, mutta ennen 31 päivää joulukuuta 1953;

2) tontista ja maa-alueesta, joka on hankittu 1 päivän tammikuuta 1947 jälkeen ja käytetty 1 kohdassa tarkoitetun rakennuksen tonttimaaksi;

3) osakkeesta ja osuudesta osakeyhtiössä ja osuuskunnassa, joiden kokonaisvaroista vähintään kolme neljättäosaa on 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja rakennuksia, tontteja tai maa-alueita,

älkөөnkä veronalaisiksi varoiksi edellä 1—3 kohdassa tarkoitettua rakennusta, tonttia, maa-aluetta, osaketta eikä osuutta.

Verovelvollisen muusta tulosta älkөөn kuitenkin vähennettävä 1—3 kohdassa tarkoitettua verovapaan tulon hankkimisesta ja säilyttämisestä johtuneita välittömiä kustannuksia.

Edellä tässä pykälässä säädetty verosta vapautuminen ei koske manttaalikunnalle suoritettavaa manttaalimaksua.

2 §. Edellä 1 §:ssä mainituissa verotuksissa älkөөn veronalaiseksi tuloksi myöskään katsottako korkoa, mikä on saatu:

1) saamisesta, joka on syntynyt 1 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetun tontin tai maa-alueen luovutuksesta, jolle rakentaminen on aloitettu 1 päivän huhtikuuta 1948 jälkeen;

2) kiinnityslainasta, joka on syntynyt 1 päivän huhtikuuta 1948 jälkeen ja joka on käytetty 1 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetun rakennuksen rakentamiseen,

älkөөnkä veronalaisiksi varoiksi tässä pykälässä tarkoitettua saamista eikä kiinnityslainaa.

3 §. Pääasiallisesti asuntotarkoitukseen käytettävänä, 1 §:ssä mainittuna rakennuksena pidettäväkään vain sellaista rakennusta,

1) jonka huoneistojen yhteenlasketusta lattiapinta-alasta, mitä laskettaessa ei oteta lukuun kellarikerroksessa olevia huoneistoja, vähintään kuusikymmentäviisi sadasosaa on asuinhuoneistoja; ja

2) jonka 1 kohdassa tarkoitettujen asuinhuoneistojen lattiapinta-alasta vähintään kolme neljättäosaa kuuluu enintään sadan neliömetrin suuruisiin huoneistoihin.

44. Laki köyhäinhoidollisesta kotipaikkaoikeudesta eräissä tapauksissa annetun lain muuttamisesta.

Annettu huhtikuun 22 p:nä 1949.

(Suomen as.-kok. 304/49)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 89 ja 1948 : 178)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan köyhäinhoidollisesta kotipaikkaoikeudesta eräissä tapauksissa 7 päivänä helmikuuta 1947 annetun lain 5 §, sellaisena kuin se on 17 päivänä joulukuuta 1948 annetussa laissa (881/48), näin kuuluvaksi:

5 §. Köyhäinhoidollinen kotipaikkakunta tai muu kunta saa valtiolta korvauksen köyhäinhuoltolain 1 §:n 1 momentin mukaisesta köyhäinhoidosta, jota se on antanut tämän lain 1 §:n 1 momentissa tai 2 §:n 1 momentissa tarkoitetulle henkilölle maaliskuun 12 päivän 1940 jälkeen, mutta ennen vuoden 1948 päättymistä, tahi 1 §:n 2 momentissa taikka 2 §:n 2 momentissa tarkoitetulle henkilölle syyskuun 19 päivän 1944 jälkeen, mutta ennen vuoden 1948 loppua.

N:o 44 (jatk.)

Samoin kunta saa valtiolta korvauksen sellaiselle 1 momentissa tarkoitettulle henkilölle vuonna 1949 annetusta köyhäinhoitolain 1 §:n 1 momentin mukaisesta köyhäinhoidosta, joka vuoden 1948 henkikirjoituksen perusteella ei ole saanut köyhäinhoidollista kotipaikkaoikeutta.

45. Kansaneläkelain mukaisen lisäeläkkeen korottamisperusteet.

Valtioneuvoston päätös maaliskuun 31 p:ltä 1949.

(Suomen as.-kok. 239/49)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1946 : 31)

Valtioneuvosto on sosiaaliministeriön esittelystä muuttanut kansaneläkelain mukaisen lisäeläkkeen korottamisperusteista 13 päivänä tammikuuta 1944 antamansa päätöksen 1 §:n, sellaisena kuin se on 28 päivänä helmikuuta 1946 annetussa valtioneuvoston päätöksessä (173/46), näin kuuluvaksi:

1 §. Muunnetut vuositulot lasketaan siten, että todelliset vuositulot jaetaan elinkustannusindeksin sadasosalla.

Elinkustannusindeksinä käytetään eläkkeen myöntämisen edellisen kalenterivuosi- ja neljänneksen keskimäisen kuukauden elinkustannusindeksiä pyöristettynä lähimpään, tai jos indeksi päättyy kahteenkymmenenviiteen tai seitsemäänkymmeneenviiteen, lähinnä suurempaan viiteenkymmeneen tai täyteen sataan päättyvään lukuun.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1949.

46. Helsingin kaupungin sairaalain sääntöjen muutos.

Kaupunginvaltuuston vahvistama maaliskuun 2 p:nä 1949.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1925 : 56)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa lokakuun 28 päivänä 1925 vahvistamainsa sairaalain sääntöjen 16 §:n ensimmäisen lauseen näin kuuluvaksi:

16 §. Sairaala- ja lautakunnan sihteerinä toimii kaupunginhallituksen kansliasihteerinä.

47. Helsingin kaupungin sairaalahallinnon ohjesäännön muutos.

Uudenmaan lääninhallituksen vahvistama huhtikuun 12 p:nä 1949.

(Kaupunginvaltuuston päätös maaliskuun 2 p:ltä 1949)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1925 : 55 ja 1947 : 6)

Uudenmaan lääninhallitus vahvisti mainittuna päivänä kaupunginvaltuuston maaliskuun 2 päivänä 1949 tekemän päätöksen, jolla joulukuun 16 päivänä 1925 vahvistetun ja tammikuun 25 ja 31 päivänä 1947 muutetun sairaalahallinnon ohjesäännön 8 §:n c) 4 kohta muutettiin näin kuuluvaksi:

8 §. Lautakunnan tehtävänä on:

c) -----

4) ottaa virkaan ja siitä vapauttaa kanslianhoitajat, taloudenhoitajat, kirjanpitäjät, ylihoitajattaret, koneenkäyttäjät, ruokaloiden, liina-vaatevarastojen ja pesulaitosten hoitajat sekä näiden kanssa samantoiset viranhaltijat;

48. Helsingin kaupungin terveydenhoitolautakunnan ohjesäännön muutos.

Uudenmaan lääninhallituksen vahvistama huhtikuun 12 p:nä 1949.

(Kaupunginvaltuuston päätös maaliskuun 2 p:ltä 1949)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1932 : 69)

Uudenmaan lääninhallitus vahvisti mainittuna päivänä kaupunginvaltuuston maaliskuun 2 päivänä 1949 tekemän päätöksen, jolla syyskuun 19 päivänä 1932 vahvistetun terveydenhoitolautakunnan ohjesäännön 5 §:n 1 momentti muutettiin näin kuuluvaksi:

5 §. Terveydenhoitolautakunnan sihteerinä toimii kaupunginhallituksen kansliasihteerinä.

49. Herttoniemen asuntoalueen tonttien vuokrauserusteiden muuttaminen.

Kaupunginvaltuuston päätös toukokuun 18 p:ltä 1949.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1945 : 56)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, muuttaen toukokuun 2 päivänä 1945 Herttoniemen asuntoalueen keskiosan tonttien vuokrauserusteiden vahvistamisesta tekemäänsä päätöstä, oikeuttaa

N:o 49 (jatk.)

kiinteistölautakunnan vuokraamaan sanotulta asuntoalueelta tontteja kaksi- ja useampikerroksisia rakennuksia varten joulukuun 31 päivään 2010 saakka siten, että vuosivuokra on kiinteä maaliskuun 31 päivään 1955 saakka.

50. Helsingin kaupungin ja Imatran voima osakeyhtiön välinen sopimus sähköenergian hankinnasta Helsingin kaupungin sähkölaitokselle.

Kaupunginvaltuuston hyväksymä sekä sähkölaitoksen ja hankkijayhtiön allekirjoittama maaliskuun 23 p:nä 1949.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1936 : 80)

Imatran voima osakeyhtiö, josta alempana käytetään nimitystä IVO, sekä Helsingin kaupungin sähkölaitos, josta alempana käytetään nimitystä Hks, ovat keskenään tehneet seuraavan sopimuksen sähköhankinnasta.

1 §. *Hankinnan laajuus.* Tämän sopimuksen mukaan ja allamainituilla ehdoilla IVO antaa Helsingin muuntoasemaltansa (Vanhakaupunki) Hks:n käytettäväksi sähköä kolmivaihevirtana, jonka taajuus on noin 50 jaksoa sekunnissa ja jännite noin 35 kilovolttia.

IVO antaa Hks:lle *tilatun tehon d*, jonka arvo on tämän sopimuksen soveltamisen alkaessa $d = 15\ 000$ kilowattia.

Riippuen vesivoiman rajoituskertoimen v arvosta, joka lasketaan 3 §:ssä osoitetulla tavalla, IVO:lla on oikeus rajoittaa Hks:lle annettava teho *rajatehoon a*, jonka arvoksi merkitään vähintään

$$a = vd.$$

Jos Hks IVO:n luvalla ylittää rajatehon a , Hks saa ylimääräistä energiaa, jonka määrän laskemistavasta ja hinnasta on erikseen sovittava.

IVO antaa Hks:lle loistehoa 4 500 kilovaria.

2 §. *Sähkön siirto.* IVO huolehtii sähkösiirrosta 1 §:ssä mainitulle Helsingin muuntoasemalle sekä jännitteen muuntamisesta siellä. Sanotulta muuntoasemalta siirretään sähkö edelleen Hks:n omistamia kaapeleita myöten.

3 §. *Vesivoiman rajoituskertoimen.* Jos yhdellä tai useammalla IVO:n käytettävissä olevalla vesivoima-asetalla on sellainen tilanne, ettei siitä joen veden vähyyden takia tai syystä, ettei voima-asetalla ole riittävästi käyttökunnossa olevia koneistoja, voida saada joen keski-*vesimäärää* vastaavaa tehoa, on IVO:lla oikeus perustehon rajoitukseen.

Rajoituskertoimen yleinen muoto on

$$v = \frac{h_1 q_1 + h_2 q_2 + \dots + h_n q_n}{h_1 Q_1 + h_2 Q_2 + \dots + h_n Q_n}$$

jossa

h_n = voima-aseman »n» keskiputous,

q_n = voima-aseman »n» vesimäärä, kuitenkin enintään Q_n ,

Q_n = voima-aseman »n» sijaitsemisjoen keskivesimäärä, kuitenkin enintään se vesimäärä, joka vastaa voima-aseman »n» rakennusastetta.

Täten on rajoituskertoimen arvo enintään $v = 1$.

Jos siis esimerkiksi IVO:n käytettävissä on Imatran voima-asema ja I koneisto Pyhäkosken voima-asemalla, on rajoituskerroin

$$v = \frac{24q_i + 32q_p}{14\,400 + 4\,256}$$

jolloin

q_i = rajoitusajan vesimäärä Imatran voima-asemalla, kuitenkin enintään käyntikunnossa olevien koneistojen vesimäärä eikä missään tapauksessa suurempi kuin 600 m³/sek.

q_p = rajoitusajan vesimäärä Pyhäkosken voima-asemalla, enintään 133 m³/sek, jos I koneisto on käyntikunnossa, muutoin $q_p = 0$.

4 §. Sähkön mittaus. IVO:n Hks:lle antama teho ja energia mitataan ja tarkastetaan IVO:n muuntoaseman 30 kilovoltin kokoomakiskoilla. Sitä varten IVO:n ja Hks:n on mainitulle muuntoasemalle, IVO:n hyvissä ajoin osoittamalle paikalle asennettava ja kunnossa pidettävä:

Kummankin oma neljännestuntimaksimiosoitimella varustettu kWh-mittarinsa, joka mittaa Hks:n ottaman *maksimitehon* m kilowateissa ja *energian* M kilowattitunneissa;

IVO:n neljännestuntimaksimiosoitimella varustettu kV Arh-mittari, joka mittaa Hks:n ottaman loistehon maksimin kilovareissa;

IVO:n MW-piirturi ja MVA-piirturi, jotka osoittavat kuormituksen vaihtelut sekä samalla onko Hks noudattanut päto- ja loistehoa koskevia määräyksiä.

Mittarien tulee olla rakennetut epäsymmetristä kuormitusta varten sekä toisinpäin pyörimättömiksi.

Mittauksiin tarvittavista virtamuuntajista kustantaa kumpikin sopimuspuoli oman virtamuuntajaryhmänsä.

Mittauskojeiden yhdistysjohdot sekä jännitemuuntajat asentaa ja kustantaa IVO.

Mittauskojeiden ja muuntajien laadun määrää IVO.

Kummankin sopimuspuolen tulee sinetöidä mittarit.

5 §. Sähkön hintakerronin. Tässä sopimuksessa tarkoitetun sähkönhankinnan hintaa laskettaessa otetaan 6 §:ssä tarkemmin osoitetulla tavalla huomioon seuraavat kustannukset, nimittäin

E_1 = sosiaaliministeriön sosiaalisen tutkimustoimiston elinkustannusindeksin arvo vuonna 1935;

E = sen kuukauden elinkustannusindeksi, joka päättyy sähkönkulutuskuukauden alkaessa edellyttäen, että E_1 ja E ovat lasketut samojen perusteiden mukaan;

N:o 50 (jatk.)

R_1 = rakennuskustannusindeksi vuonna 1935;

R = sähkönkulutuskaukautta edeltäneen kalenterivuoden rakennuskustannusindeksi, edellyttäen, että R_1 ja R ovat lasketut samojen perusteiden mukaan;

H = se polttoaineen keskihinta 1 000 000 tehollista lämpöyksikköä sisältävää polttoainemäärää kohden, joka Hks:n täytyisi maksaa siitä kattilahuoneeseensa hankitusta polttoainemäärästä, mikä tarvittaisiin, ellei sähkönhankintaa muualta tapahtuisi;

H_1 = edellistä vastaava arvo vuonna 1935.

Näistä lasketaan sähkön hintakerroin

$$k = (E/E_1 + 1,4R/R_1 + H/H_1)/3.$$

Arvo H määrätään ennakolta kahdesti vuodessa 6 kuukaudeksi kerrallaan olemaan voimassa tammikuun alusta kesäkuun loppuun ja heinäkuun alusta joulukuun loppuun. Arvojen H ja H_1 puolueeton laskeminen ja kulloinkin ilmoittaminen sekä IVO:lle että Hks:lle annetaan IVO:n ja Hks:n kesken tasan jaettavasta maksusta Voima- ja polttoainetaloudellisen yhdistyksen Ekonon tehtäväksi, ellei asiasta toisin sovita.

6 §. Hinta. Tämän sopimuksen mukaisesta sähkönhankinnasta Hks suorittaa IVO:lle

1) *tilaushintana* 0,07 dk markkaa tuntia kohden, riippumatta siitä, missä määrin tehoa on käytetty;

2) *kulutushintana* sopimusenergiasta 0,00 k markkaa kilowattitunnilta.

7 §. Mittauslukemat. IVO:n tulee kuukausittain, aikana, josta Hks:lle on tieto annettava, lukea 4 §:ssä mainitut mittarit, murtaa maksimimittarien sinetit sekä palauttaa niiden osoittimet nolla-asentoon. Hks:n edustajalla on oikeus olla saapuvilla lukemistilaisuudessa, mutta hänen poissaolonsa ei estä toimituksen suorittamista.

8 §. Mittauskojeiden virheellisyydet. Mikäli IVO:n ja Hks:n mittarien osoittamat määrät edellisen lukemisen jälkeiseltä ajalta eivät poikkea toisistaan enempää kuin 5 %, laskettuna pienemmästä määrästä, lasketaan hankinta määrien keskiarvon perusteella.

Jos sanottu poikkeama on suurempi kuin 5 %, laskettuna pienemmästä määrästä, tai jos jompikumpi sopimuspuoli muutoin haluaa mittauskojeiden tarkistusta, menetellään seuraavasti:

Mittauskojeet annetaan valtion teknillisen tutkimuslaitoksen sähkölaboratorion tai muun sopimuspuolten välitseman koetuslaitoksen tarkistettaviksi. Kummallakin sopimuspuolella on oikeus olla edustettuna tarkistustilaisuudessa, mutta jommankumman poissaolo, jos kutsu hänelle on annettu, ei estä sinettien murtamista ja tarkistuksen toimittamista.

Tarkistusajaksi ei tehon ja energian mittausta saa estyä kauemmin kuin on välttämätöntä, ja on maksimitehon m ja energian M määrittämiseksi tänä aikana järjestettävä ainakin yksinkertainen mittaus, jota varten mittauslaitteeseen on tarpeen vaatiessa asennettava varakoje tarkistettavana olevan tilalle.

Jos tarkistusta vaaditaan tai sellainen havaitaan tarpeelliseksi ennen jonkin kulutuskuukauden loppua tai viimeistään viidentenätoista päivänä sen päättymisestä lukien, lasketaan hankinta tältä kulutuskuukaudelta ottaen huomioon ne oikaisut, joihin tarkistus antaa aiheen.

Mittauskojeiden tarkistuksen kustantavat sopimuspuolet puoleksi kumpikin siinä tapauksessa, että heidän mittariensa osoittamat määrät viime lukemisen jälkeiseltä ajalta ovat poikenneet toisistaan enemmän kuin 5 %. Muussa tapauksessa vastaa tarkistuskustannuksista se sopimuspuoli, joka tarkistusta on vaatinut.

9 §. Sähkölaitteiden tarkastus. Hks:n tulee hyvissä ajoin ilmoittaa sähkölaitteensa IVO:n tarkistettaviksi ennenkuin ne suoraan tai välillisesti yhdistetään IVO:n laitteisiin ja senkin jälkeen aina silloin, kun niihin on tehty melkoisia laajennuksia tai muutoksia.

Hks:n tulee varata IVO:n-edustajalle, milloin tämä sitä haluaa, tilaisuus muulloinkin tarkastaa Hks:n sähkölaitteita.

Hks:n tulee myös lähettää IVO:lle kartta suurjänniteverkostaan sekä kytkinkaava suurjännitelaitteistaan 1 momentissa mainituissa tapauksissa sekä IVO:n kehoituksesta muulloinkin.

10 §. Laitosten hoito. Hks:n tulee:

pitää sähkön kehitys-, muunto-, jako- ja käyttölaitteensa hyvässä kunnossa, niin etteivät ne aiheuta häiriöitä Hks:n sähkönjakelussa, ja yksin vastata siitä, että ne ovat voimassa olevan lain ja valtiovallan antamien määräysten mukaiset;

olla ilman IVO:n lupaa ottamatta tämän sopimuksen mukaisesti määrättyjen rajojen yli nousevaa pätö- ja loistehoa;

kuormittaa kaikkia kolmea vaihetta siinä määrin samanlaisesti, ettei minkään vaiheen virranvoimakkuus ylitä minkään muun vaiheen virranvoimakkuutta enemmän kuin 10 %:lla;

muuten hoitaa ja käyttää laitteitaan siten, ettei IVO:n laitteiden käyttö häiriinny, sekä noudattaa tässä suhteessa IVO:n edustajan määräyksiä.

11 §. Vikojen korjaaminen. Jos Hks:n omissa tai niihin yhdistetyissä johdoissa, laitteissa tai kojeissa oleva vika, virhe tai puutteellisuus taikka niiden virheellinen käyttö tai hoito aiheuttaa keskeytyksen sähkönhankinnassa, on Hks:n heti poistettava keskeytyksen syy, sekä viipymättä ilmoitettava IVO:lle kun sellainen huomataan sekä milloin se korjattiin.

IVO puolestaan on velvollinen viipymättä korjaamaan sellaiset omissa laitteissaan ilmenneet viat, jotka rajoittavat tai keskeyttävät sähkönhankintaa.

12 §. Hankinnan keskeytykset. IVO:lla on oikeus korjauksia, uusien

N:o 50 (jatk.)

kuluttajien liittämistä, koneittensa, kojeittensa ja johtojensa laajentamista, kokeilemista, tutkimista ja muuttamista sekä jännitteisten osien ja eristimien puhdistamista varten keskeyttää sähkönanto tarpeellisen pitkäksi ajaksi. Keskeytys on kuitenkin mikäli mahdollista rajoitettava enintään 5 tunniksi kerrallaan ja sijaitettava kello 8 ja 17 väliseen aikaan pyhäpäivänä. Mikäli keskeytys on ennakoilta tiedossa, tulee IVO:n mahdollisimman ajoissa ilmoittaa siitä Hks:lle.

Sähkönhankinnan keskeytyksestä, jota Hks ei ole aiheuttanut, on Hks:lla oikeus vähentää 6 §:ssä mainittu tilaushinta jokaiselta täydeltä tunnilta, minkä keskeytystä on kestänyt.

IVO ei ole velvollinen mihinkään muuhun korvaukseen sähkönhinnan keskeytymisen vuoksi kuin mikä tulee Hks:n hyväksi 2 momentissa mainitun hinnanvähennyksen muodossa.

13 §. Maksu. Hks maksaa kuukausittain IVO:lle 6 §:n mukaisen hinnan, mahdollisesti vähennettynä 12 §:n mukaan. Maksu on suoritettava IVO:n osoittamaan maksukonttoriin viimeistään viidentenätoista päivänä asianomaisen laskun saannista.

14 §. Ylivoimainen este. Ylivoimaiseksi esteeksi katsotaan sota, kapina, tulipalo, työlakko ja asianomaisen työnantajajärjestön määräämä työnsulku ynnä jäähäiriö tai muu luonnoneste sekä myös sellainen onnettomuus taikka erinomainen tapaus, joka todistettavasti on tehnyt sopimusehtojen noudattamisen mahdottomaksi.

15 §. Sopimuksen rikkominen. Jos Hks ei täytä tämän sopimuksen sille asettamia velvoituksia tai muuten rikkoo sopimuksen määräyksiä, on IVO:lla valta keskeyttää sähkönanto siksi, kunnes Hks on täyttänyt velvollisuutensa, eikä Hks:llä ole oikeutta saada hinnanvähennystä tällaisesta keskeytyksestä.

16 §. Hyvitys ja vahingonkorvaus. Tämä sopimus ei oikeuta sopimuspuolia muuhun hyvitykseen tai vahingonkorvaukseen kuin mistä sopimuksessa on nimenomaan mainittu.

17 §. Sopimuksen siirtäminen. Hks ei ole oikeutettu siirtämään tätä sopimusta toiselle ilman IVO:n kirjallista suostumusta.

18 §. Erimielisyydet. Tästä sopimuksesta ehkä aiheutuvat erimielisyydet ratkaisee keskuskauppakamarin välityslautakunta.

19 §. Voimassaolo. Sopimus tulee voimaan heti, kun se on molemmin puolin allekirjoitettu.

Sopimuksen soveltaminen ja sen mukainen sähkönhankinta alkaa 31 päivänä tammikuuta 1949 kello 24.

Sopimus lakkaa olemasta voimassa 31 päivänä joulukuuta 1949 kello 24.

Tätä sopimusta on tehty ja allekirjoitettu kaksi samasanaista kappaletta, yksi kummallekin sopimuspuolelle.

Sähkönhankintasopimuksen voimassaoloaika jatketaan entisin ehdoin joulukuun 31 päivään 1950 klo 24 saakka. *Kaupunginvaltuusto 26/10 1949.*

51. Kaasunsäännöstelyn lopettaminen.

Kaupunginhallituksen päätös helmikuun 3 p:ltä 1949 ja kaupunginvaltuuston päätös touku-
kuun 18 p:ltä 1949.

Kaupunginhallitus päätti lakkauttaa talouskaasun säännöstelyn kulumassa olevan mittarien lukemisajan alusta alkaen. *Kaupunginhallitus 3/2 1949.*

Kaupunginvaltuusto päätti, että kaasun säännöstely lakkautetaan kokonaisuudessaan kesäkuun 15 päivästä 1949 lukien. *Kaupunginvaltuusto 18/5 1949.*

52. Polttoaineen hankinnan ja jakelun keskittäminen sekä polttoainepäällikön asettaminen kuntiin.

Valtioneuvoston päätös huhtikuun 7 p:ltä 1949.

(Suomen as.-kok. 271/49)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1941 : 81)

Valtioneuvosto on kansanhuoltoministeriön esittelystä kumonnut polttoaineen hankinnan ja jakelun keskittämisestä sekä polttoainepäällikön asettamisesta kuntiin 11 päivänä lokakuuta 1941 antamansa päätöksen (730/41).

53. Maksujen säännöstely.

Kansanhuoltoministeriön päätös maaliskuun 21 p:ltä 1949.

(Suomen as.-kok. 246/49)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1945 : 64)

Kansanhuoltoministeriö on muuttanut maksujen säännöstelystä 25 päivänä maaliskuuta 1945 antamansa päätöksen (286/45) 1 §:n 1 momentin näin kuuluvaksi:

1 §. Maksuksi katsotaan jäljempänä tässä päätöksessä henkilö- ja tavarakuljetuksesta, toisen kiinteistön, laitoksen, tarvikkeen tai muun omaisuuden käyttämisestä, sähkövirran, muun voiman, kaasun tai veden luovuttamisesta, toisen hyväksi tulleesta palveluksesta sekä muista eduista ja työnsuorituksista maksettava korvaus, mikäli kysymys ei ole julkisoikeudellisen työsuhteen perusteella tai työ sopimuslain alaisesta työstä suoritettavasta korvauksesta taikka huoneenvuokrasuhteesta johtuvasta vuokramaksusta. Tämän päätöksen määräykset eivät kuitenkaan koske maksuja, joiden suuruus on määrätty laissa tai asetuksessa tai jotka valtioneuvosto tai muu ministeriö kuin kansanhuoltoministeriö on vahvistanut taikka jotka kansanhuoltoministeriö on erityisistä syistä vapauttanut tässä päätöksessä tarkoitusta säännöstelystä.

54. Taksa maksujen laskemiseksi siipikarjateurastamon käyttämisestä.

Kaupunginvaltuuston vahvistama toukokuun 18 p:nä 1949.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1945 : 204)

Siipikarjateurastamon käyttäminen, kappaleelta 6 mk.

Maksuun sisältyy korvaus teurastus-, kynimis-, pakkaus- ja elävän siipikarjan säilytysosastojen käyttämisestä. Viimeksimainitussa osastossa saa siipikarjaa säilyttää samaan maksuun korkeintaan kolme vuorokautta. Täysi maksu kannetaan siinäkin tapauksessa, että käytetään vain jotakuta yllämainituista osastoista, paitsi milloin kanateurastamon säännöllinen käyttäjä teurastamolautakunnan suostumuksella käyttää pakkausosastoa teurastamon syväjäähdyttämössä säilytetyn riistan vientilajitteluun, jolloin tämän osaston käyttämisestä on maksettava 0,5 mk riistakiloa kohden.

Jos teurastamolautakunta tekee kanateurastamon käyttäjän kanssa vuosisopimuksen sellaisen vuosivuokran maksamisesta, joka on vähintään 40 000 kertaa niin suuri kuin siipikarjateurastamon käyttämisestä määrätty kappalemaksu, on vuokraajan, vahvistetun taksan mukaan lasketun käyttömaksun ylittäessä tämän vuosimaksun, maksettava 50 % ylimenevästä osasta.

Siipikarjaosaston käyttömaksun lisäksi kannetaan, teurastamon suorittaessa työn, seuraavat maksut:

Kana, teurastus	15 mk
Teurastamo ei ota suorittaakseen kynimistä.	
Kaniini, teurastus ja nylkeminen tai jompikumpi	15 »

Edellämainitut työt suoritetaan ainoastaan yksityisille, pienempien erien ollessa kysymyksessä.

55. Taksa, jonka mukaan suoritetaan korvausta Helsingin kaupungin teurastamossa hylätystä lihasta.

Teurastamolautakunnan vahvistama huhtikuun 13 p:nä 1949.

(Vrt. kunn.as.-kok. 1936 : 88 ja 1945 : 291)

Teurastamolautakunta päätti mainittuna päivänä vahvistaa hylkylihan myyntihinnaksi 9 mk kilolta lihasta ja 6 mk kilolta elimistä. Lisäksi päätti lautakunta oikeuttaa johtajan, mikäli hylkylihaa ei voida sijoittaa tähän hintaan, alentamaan hinnan käypiä markkinahintoja vastaavaksi.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSUT

1949

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO

N:o 7.

Sisällys: 56. Maidon rasvapitoisuuden vakioiminen, s. 113. — 57. Laki työaikalain 18 §:n muuttamisesta, s. 115. — 58. Asetus vapaakirjeoikeudesta ja posti-rahamvapaudesta annetun asetuksen muuttamisesta, s. 115. — 59. Laki väki-juomayhtiön verottamisesta ja sen vuosivoiton käyttämisestä annetun lain muuttamisesta, s. 116. — 60. Perusteet, joiden mukaan työväenopistojen omien rakennusten vuokra-arvot on laskettava opistoille valtionapua myönnettäessä, s. 116. — 61. Laki työväenopistojen valtionavusta annetun lain muuttamisesta, s. 117. — 62. Laki kansakoululaitoksen kustannuksista annetun lain muuttamisesta, s. 118. — 63. Kansakoululuokkien oppilasluvun osittainen alentaminen, s. 120. — 64. Työajan järjestely kaupunginkirjastossa, s. 120. — 65 Helsingin kaupunginkirjaston johtosääntö, s. 120. — 66. Helsingin kaupunginmuseon johtosäännön muuttaminen, s. 125. — 67. Eläkesääntöjen soveltaminen, s. 126. — 68. Laki kunnanvaakunasta, s. 126. — 69. Asetus kunnan oikeudesta käyttää kunnanvaakunaa, s. 127. — 70. Urheilu- ja retkeilylautakunnan sekä nuorisotyölautakunnan työnjakoa koskeva sopimus, s. 127.

56. Maidon rasvapitoisuuden vakioiminen.

Valtioneuvoston päätös maaliskuun 31 p:iltä 1949.

(Suomen as.-kok. 243/49)

(Vrt. kunn. as.-kok 1947 : 46)

Valtioneuvosto on talouselämän säännöstelemisestä poikkeuksellisissa oloissa 6 päivänä toukokuuta 1941 annetun lain (303/41) nojalla kansanhuoltoministeriön esittelystä päättänyt:

1 §. Kulutukseen saadaan kansanhuoltoministeriön määräämissä kunnissa luovuttaa vain sellaista maitoa, jonka rasvapitoisuus on vakioitu sillä tavoin kuin tässä päätöksessä määrätään.

Tämän päätöksen määräykset eivät kuitenkaan koske maitoa, jonka karjan haltija luovuttaa suoraan viljelmältään kulutusmaidoksi, eivätkä myöskään maatalousministeriön 5 päivänä marraskuuta 1946 maidontarkastuksen suorittamisesta antaman päätöksen (765/46) 11 §:ssä tarkoitettua lastenmaitoa.

Maidolla tarkoitetaan tässä päätöksessä lehmän maitoa.

2 §. Vakioidun maidon rasvapitoisuuden tulee olla 3,50 painoprosenttia ja kuiva-ainepitoisuuden vähintään 12,10 painoprosenttia. Sanottua rasvapitoisuutta saadaan kuitenkin ylittää 0,10 tai alittaa 0,20 prosentilla.

N:o 56 (jatk.)

3 §. Maidon rasvapitoisuuden vakioiminen saadaan toimittaa vain meijerissä ja suoritettakoon se siten, että kuorimattomasta maidosta poistetaan rasvaa tai sanotunlaiseen maitoon lisätään kuorittua maitoa tai kermaa niin paljon tahi kuorittua maitoa ja kermaa sekoitetaan keskenään sillä tavoin, että saadaan aikaa seos, joka täyttää 2 §:ssä mainitut vaatimukset. Sekoittaminen on suoritettava vuorokauden kuluessa siitä, kun meijeri on vastaanottanut kuorimattoman maidon tai kerman. Sekoittamiseen käytettävä kuorittu maito on kuorittava siinä meijerissä, jossa maidon rasvapitoisuuden vakioiminen suoritetaan. Milloin maito vakioitaessa pastöroidaan, ei mikään vakioidun maidon aineosista saa olla kahteen kertaan pastöroitua. Täten sekoitettua maitoa sanotaan vakiomaidoksi.

Meijerillä ymmärretään tässä päätöksessä maidon ja ravintorasvojen säännöstelystä marraskuun 26 päivänä 1942 annetussa valtioneuvoston päätöksessä (922/42) tarkoitettua meijeriä.

4 §. Maidon rasvapitoisuuden vakioimista ei saa toimittaa meijerissä, joka hankkii kaiken maidon toiselta sellaisessa kunnassa olevalta meijeriltä, missä vakioiminen on määrätty toimeen pantavaksi.

Meijerin luovuttaessa vakiomaitoa toiselle meijerille maito on toimitettava suoraan viimeksi mainitun meijerin myymälään tai muuhun meijerin jakelupaikkaan.

Sellaisen kunnan alueelle, jossa maidon rasvapitoisuus on vakioitava, älköön vakiomaitoa kulutukseen luovuttamista varten toimitettako ilman sen kunnan terveydenhoitolautakunnan lupaa, jonka alueella maidon kulutus tapahtuu.

5 §. Huoneistossa, jossa pidetään kaupar vakiomaitoa, tulee selvästi olla näkyvissä maidon laatua osoittava sana.

6 §. Tähän päätökseen sisältyvien ja sen nojalla annettujen määräysten noudattamatta jättämisestä ja muusta rikkomisesta sekä rikkomisen yrityksestä on rangaistus ja muut seuraamukset määrätty säännöstelyrikosten rankaisemisesta annetussa laissa (1064/43).

7 §. Tarkemmat määräykset tämän päätöksen täytäntöönpanosta ja soveltamisesta antaa kansanhuoltoministeriö, jolla myöskin on valta erityisten syiden nojalla myöntää poikkeuksia sen määräyksistä.

Alempana mainituissa kunnissa saadaan kulutukseen luovuttaa ai-noastaan sellaista maitoa, jonka rasvapitoisuus on vakioitu: — — — Helsinki — — — *Kansanhuoltoministeriö 31/3 1949.*

8 §. Tämä päätös tulee voimaan 10 päivänä huhtikuuta 1949, ja sillä kumotaan maidon rasvapitoisuuden standardisoinnista 22 päivänä toukokuuta 1947 annettu valtioneuvoston päätös (417/47). Sanotun päätöksen nojalla annetut määräykset jäävät kuitenkin edelleen voimaan, kunnes kansanhuoltoministeriö toisin määrää.

Tämä päätös on kumottu elokuun 1 päivästä 1949 lukien. *Valtioneuvosto 28/7 1949.*

57. Laki työaikalain 18 §:n muuttamisesta.

Annettu huhtikuun 1 p:nä 1949.

*(Suomen as.-kok. 234/49)**(Vrt. kunn. as.-kok. 1946 : 225)*

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 2 päivänä elokuuta 1946 annetun työaikalain (604/46) 18 §:n 2 momentti näin kuuluvaksi:
18 §. —————

Mitä 17 §:n 2 ja 3 momentissa on säädetty ylityöstä ja hätätyöstä suoritettavan korotetun palkan laskemisesta, on vastaavasti noudatettava myös sunnuntaityöstä suoritettavaa korotettua palkkaa laskehtaessa.

58. Asetus vapaakirjeoikeudesta ja postirahanvapaudesta annetun asetuksen muuttamisesta.

Annettu toukokuun 6 p:nä 1949.

*(Suomen as.-kok 369/49)**(Vrt. kunn. as.-kok 1942 : 141)*

Kululaitosten ja yleisten töiden ministerin esittelystä muutetaan vapaakirjeoikeudesta ja postirahanvapaudesta 26 päivänä huhtikuuta 1924 annetun asetuksen 3 §, sellaisena kuin se on 28 päivänä elokuuta 1942 annetussa asetuksessa (704/42), näin kuuluvaksi:

3 §. Vapaakirjeoikeuden ja postirahanvapauden myöntäminen.

1. Vapaakirjeoikeus ja postirahanvapaus voidaan myöntää valtion sekä erityisten syiden perusteella kunnan, evankelisluterilaisen ja kreikkalaiskatolisen kirkon samoin kuin rekisteriviranomaisena toimivan uskonnollisen yhdyskunnan viranomaiselle.

2. Vapaakirjeoikeuden ja postirahanvapauden myöntää posti- ja lennätinhallitus, joka samalla voi määrätä, mitä asioita koskevia lähetyksiä vapaakirjeoikeuden tai postirahanvapauden nojalla saadaan lähettää.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 1949. Sitä ennen myönnettyt vapaakirjeoikeudet ja postirahanvapaudet ovat edelleen voimassa, mikäli valtioneuvosto ei vastaisuudessa toisin määrää.

59. Laki väkijuomayhtiön verottamisesta ja sen vuosivoiton käyttämisestä annetun lain muuttamisesta.

Annettu toukokuun 20 p:nä 1949.

(Suomen as.-kok. 373/49)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1935 : 25)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan väkijuomayhtiön verottamisesta ja sen vuosivoiton käyttämisestä 20 päivänä toukokuuta 1935 annetun lain (207/35) 3 § näin kuuluvaksi:

3 §. Niistä varoista, jotka kunta 2 §:n 2 momentin mukaan saa, on vähintään puolet käytettävä paikallisen tarpeen mukaan ensi sijassa raittiustyöhön, kunnalliseen raittiuseläntötoimintaan ja muihin raitista elämäntapaa välittömästi edistäviin tarkoituksiin, juopuneina tavattujen nuorten henkilöiden raittiushuoltoon ja alkoholistien ja heidän perheittensä huoltoon, jota ei näissä tapauksissa ole katsottava korvattavaksi köyhäinhoidoksi, sekä, sitten kuin mainitut tarpeet on riittävästi ja tasapuolisesti tyydytetty, toisessa sijassa nuorisotyöhön ja muihin sen luontoisiin raitista elämäntapaa välillisesti edistäviin tarkoituksiin sekä enintään toinen puoli ensi sijassa kunnan valtiolta saamien lainojen takaisin maksamiseen tai, jollei niitä ole, kansansivistystyön tukemiseen ja kunnan ottamien epädullisten lainojen maksamiseen. Jollei kunnalla ole sellaisia lainoja, voidaan kohtuullinen osa jälkimmäiseen ryhmään kuuluvista varoista käyttää kunnan verotausrahaston perustamiseen tai sen pääoman kartuttamiseen.

Saamiensa varojen käytöstä on kunnan annettava selonteko sosiaaliministeriön hyväksyttäväksi viimeistään seuraavan vuoden maaliskuun kuluessa. Kunta ei ole oikeutettu saamaan 2 §:n 2 momentissa mainittua osuutta vuosivoitosta, ennen kuin se on antanut hyväksytyt selonteon varojen käytöstä edelliseltä vuodelta.

Tätä lakia sovelletaan ensimmäisen kerran väkijuomayhtiön vuoden 1948 vuosivoiton käyttämiseen ja tästä annettavaan selontekoon.

60. Perusteet, joiden mukaan työväenopistojen omien rakennusten vuokra-arvot on laskettava opistoille valtionapua myönnettäessä.

Valtioneuvoston vahvistamat maaliskuun 3 p:nä 1949.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1944 : 111 ja 1945 : 59)

Valtioneuvosto on nojautuen kansanopistojen valtionavusta maaliskuun 28 päivänä 1930 annetun lain 2 §:ään, sellaisena kuin se on heinäkuun 11 päivänä 1947 annetussa laissa, ja työväenopistojen valtionavusta huhtikuun 28 päivänä 1938 annetun lain 1 §:ään, määrännyt kansanopistojen ja työväenopistojen omien rakennusten vuokraarvon vuodeksi 1949 laskettavaksi seuraavasti:

1. Opistojen ennen vuotta 1939 omista mien, opintotarkoituksiin käytettyjen rakennusten nykyiseksi arvoksi katsotaan se arvo, minkä valtion tarkastuksen alainen palovakuutuslaitos vuonna 1939 tai viimeksi sitä ennen suoritettussa arvioinnissa on sille arvoksi merkinnyt. Korkoa ja kuoletusta lasketaan 8 prosenttia tästä nykyisestä arvosta, sitten kun siitä on vähennetty opiston valtiolta aikaisemmin saama rakennusavustus. Kunnossapitoavustukseksi lasketaan kivirakennuksissa 18 prosenttia ja puurakennuksissa 25 prosenttia vähentämättömästä nykyisestä arvosta.

2. Niitten opistotarkoituksiin käytettävien rakennusten nykyisen arvon, jotka opisto on rakentanut tai ostanut vuoden 1939 jälkeen, määrää kouluhallitus paikallisen huoneenvuokralautakunnan tai, missä sellaista ei ole, kunnallislautakunnan lausunnon perusteella. Korkoa ja kuoletusta lasketaan 8 prosenttia tästä nykyisestä arvosta. Kunnossapitoavustukseksi lasketaan niissä opistorakennuksissa, jotka on hankittu vuosina 1940—1943, kivirakennuksissa 7 ja puurakennuksissa 9½ prosenttia nykyisestä arvosta, niissä opistorakennuksissa, jotka on hankittu vuosina 1944—1946, kivirakennuksissa 5 ja puurakennuksissa 7 prosenttia nykyisestä arvosta sekä vuosina 1947—1948 hankituissa kivirakennuksissa 2½ ja puurakennuksissa 3½ prosenttia nykyisestä arvosta.

61. Laki työväenopistojen valtionavusta annetun lain muuttamisesta.

Annettu huhtikuun 22 p:nä 1949.

(Suomen as.-kok. 305/49)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1938 : 34)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan työväenopistojen valtionavusta 28 päivänä huhtikuuta 1938 annetun lain (167/38) 1 §:n 1 momentti näin kuuluvaksi:

1 §. Vähintään kaksi vuotta toiminut ja jäljempänä mainitut ehdot täyttävä työväenopisto tai siihen verrattava muunniminen opisto saa vuotuista valtionapua 50 % todellisista menoistaan sekä, jos opisto on rajaseudulla tai vähävaraisella paikkakunnalla, enintään 10 % lisäavustusta. Työväenopisto saa valtionapua myös suorittamiaan lapsilisämaksuja vastaavan määrän.

Tätä lakia sovelletaan 1 päivästä lokakuuta 1948.

62. Laki kansakoululaitoksen kustannuksista annetun lain muuttamisesta.

Annettu kesäkuun 22 p:nä 1949.

(Suomen as.-kok. 437/49)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 94 ja 1948 : 108)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan kansakoululaitoksen kustannuksista 8 päivänä kesäkuuta 1926 annetun lain 7 ja 9 §, 22 §:n 2 momentti ja 28 §, näistä 7 ja 9 § sellaisina kuin ne ovat 22 päivänä heinäkuuta 1948 annetussa laissa (543/48) sekä 22 §:n 2 momentti ja 28 § sellaisina kuin ne ovat 23 päivänä joulukuuta 1947 annetussa laissa (933/47), näin kuuluviksi:

7 §. Rahassa saa yläkansakoulun opettaja:

a) peruspalkkaa: naimisissa oleva tai ollut, jonka opettajanpalkka on perheen toimeentulon pääasiallinen lähde ja jolla on yksi tai useampia lapsia, 132 600 markkaa sekä muu opettaja 120 600 markkaa vuodessa;

b) ikälisää kolmivuotiskaudelta, kerrallaan kuusi sadalta rahassa maksettavasta peruspalkasta ja viisi eri kertaa.

Edellä mainittujen palkkaetujen lisäksi maksetaan yläkansakoulun opettajalle, jonka toimipaikka on elinkustannuksiin nähden suhteellisen kalliilla paikkakunnalla, kalliinpaikanlisää 18 000, 12 000 tai 6 000 markkaa vuodessa, sen mukaan kuin valtioneuvosto määrää. Kalliinpaikanlisää ei suoriteta opettajalle, joka saa 15 §:n 5 momentissa mainittua lisäpalkkiota.

9 §. Rahapalkkaa saa alakansakoulunopettaja: peruspalkkaa naimisissa oleva tai ollut, jonka opettajanpalkka on perheen toimeentulon pääasiallinen lähde ja jolla on yksi tai useampia lapsia, 103 800 markkaa ja muu opettaja 99 000 markkaa vuodessa sekä ikälisää ja kalliinpaikanlisää samojen perusteiden mukaan kuin 7 §:ssä on yläkansakoulun opettajasta säädetty, kuitenkin siten, että kalliinpaikanlisän määrä on vastaavasti 14 400, 9 600 tai 4 800 markkaa vuodessa.

22 §. — — — — —

Jos valtion viran tai toimen haltijan palkkausta korotetaan tai alennetaan voimassa olevien säännösten nojalla virallisen elinkustannusindeksin kohoamisen tai alenemisen johdosta, on tämän lain 7, 9, 10, 14 ja 21 §:ssä määrätty peruspalkat, ikälisät, kalliinpaikanlisät ja tuntipalkkiot sekä 15 §:n 5 momentin mukaan maksettavat lisäpalkkiot valtioneuvoston antamien tarkempien ohjeiden mukaisesti korotettava tai alennettava vastaavasti noudattamalla sanottuja säännöksiä. Korotettu tai alennettu vuotuinen peruspalkka tasoitetaan lähimpään sellaiseen lukuun, jonka kahdestoista osa on kahdellakymmenelläviidellä jaollinen, sekä ikälisä, kalliinpaikanlisä, tuntipalkkio ja 15 §:n 5 momentissa säädetty lisäpalkkio vastaavasti sellaiseen lukuun, jonka kahdestoistaosa on viidellä jaollinen.

28 §. Vakinainen opettaja olkoon 30-vuotisen opetustoimen jälkeen ja 60 vuoden ikään tultuaan virasta erotessaan oikeutettu jäljellä olevaksi elinajakseen saamaan vuotuista eläkettä valtiolta seuraavasti: ylä- ja supistetun kansakoulun opettaja 108 000 markkaa; sekä alakansakoulun opettaja 89 100 markkaa.

Jos vakinaista tai väliaikaista pätevää opettajaa aikaisemmin kohtaa parantumaton tauti taikka jos hänen muuten havaitaan ilman omaa syytään tulleen kykenemättömäksi virkaansa hoitamaan, myönnetään hänelle hänen erotessaan vuotuinen elinkautinen apuraha, joka viisi vuotta palvelleelle vastaa yhtä neljännestä edellä mainitusta täydestä eläkemäärästä sekä enemmän palvelleelle lisäksi joka palvelusvuodesta yhtä kahdeskymmenesosaa samasta määrästä, kunnes 20 vuotta palvelleelle tulee täysi eläkemäärä.

Jos opettaja muusta syystä saa eron virastaan, älköön olko oikeutettu saamaan eläkettä tai apurahaa.

Asetuksella voidaan määrätä, että eräissä kansakoulunopettajan-viroissa, joiden laatu sitä vaatii, oikeus eläkkeen saamiseen alkaa ennen 60 vuoden ikää, ei kuitenkaan aikaisemmin kuin 55 vuoden iässä.

Alakansakoulun opettaja, jolla aikaisempien säännösten mukaan on oikeus yläkansakoulun opettajan eläkkeeseen, säilyttää sen oikeutensa edelleenkin.

Jos kansakoulunopettajan palkkausta korotetaan tai alennetaan tämän lain 22 §:n 2 momentista ilmenevien säännösten nojalla virallisen elinkustannusindeksin kohoamisen tai alenemisen johdosta, on tämän pykälän perusteella myönnettävä tai myönnetty eläke ja elinkautinen apuraha valtioneuvoston antamien tarkempien ohjeiden mukaisesti korotettava tai alennettava vastaavasti noudattamalla sanottuja säännöksiä. Korotettu tai alennettu eläke ja apuraha tasoitetaan lähimpään sellaiseen lukuun, jonka kahdestoista osa on kahdellakymmenelläviidellä jaollinen.

Jos peruspalkkaa, ikälisää, kalliinpaikanlisää sekä 15 §:n 5 momentin mukaan maksettavaa lisäpalkkiota on tämän lain 22 §:n 2 momentin taikka eläkettä tai elinkautista apurahaa 28 §:n 6 momentin säännösten nojalla korotettava, on korotuksen perusteena oleva tässä laissa vahvistetut peruspalkat, ikälisät, kalliinpaikanlisät, eläkkeet ja apurahat. Korotettu tai alennettu vuotuinen peruspalkka, eläke ja elinkautinen apuraha tasoitetaan lähimpään sellaiseen lukuun, jonka kahdestoistaosa on kahdellakymmenelläviidellä jaollinen, sekä ikälisä, kalliinpaikanlisä ja 15 §:n 5 momentissa säädetty lisäpalkkio vastaavasti sellaiseen lukuun, jonka kahdestoistaosa on viidellä jaollinen.

Tätä lakia sovelletaan kalliinpaikanlisien ja tuntipalkkioiden osalta 1 päivästä tammikuuta 1949 sekä muulta osalta 1 päivästä helmikuuta 1949. Edellisessä momentissa tarkoitettut indeksikorotukset on tällöin, noudattamalla vastaavasti valtion viran ja toimen haltijain palkkauk-

N:o 62 (jalk.)

sen indeksikorotuksesta annettuja säännöksiä, määrättävä siten, että tämä korotus kalliinpaikanlisille ja tuntipalkkioille tammikuun 1949 ajalta lasketaan sanottuna aikana voimassa olleiden säännösten mukaan ja kaikki indeksikorotukset 1 päivästä helmikuuta 1949 lukien mainitusta päivästä sovellettavien säännösten mukaan.

Tämän lain 22 §:n 2 momentti ja 28 §:n 6 momentti sekä soveltamissäännöksen 1 momentti ovat noudatettavina vain niin kauan kuin yleinen työpalkkojen tarkistus voimassa olevien säännösten mukaan toimitetaan virallisen elinkustannusindeksin perusteella.

63. Kansakoululuokkien oppilasluvun osittainen alentaminen.

Kaupunginvaltuuston päätös kesäkuun 29 p:itä 1949.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä oikeuttaa kaupungin kansakoulujen johtokunnat siinä tapauksessa, että ne päättävät alentaa opetustuntien lukumäärän I luokilla 20 ja III luokilla 28 viikkotuntiin, järjestämään opetuksen niin,

että I luokat saadaan tarkastajan luvalla jakaa kahteen opetusryhmään yhdellä äidinkielen ja yhdellä laskennontunnilla viikossa, jos luokalla on oppilaita 30 tai sitä enemmän; sekä

että III tyttöluokat saadaan jakaa kahteen ryhmään kahdella laskentotunnilla ja poika- ja sekaluokat lisäksi kahdella äidinkielen tunnilla viikossa, jos oppilasmäärä luokalla on 30 tai sitä enemmän.

64. Työajan järjestely kaupunginkirjastossa.

Kaupunginvaltuuston päätös toukokuun 4 p:itä 1949.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä:

että työaika kaupunginkirjastossa sellaisessa työssä, jota suoritetaan säännöllisesti myös iltaisin, on oleva tuntia lyhyempi kuin yleinen työaika on tavallisina arkipäivinä kaupungin muissa virastoissa ja että muussa työssä noudatetaan kaupungin virastojen yleistä työaikaa; säännöllisessä iltatyössä olevaksi katsotaan henkilö, joka kalenterikuukauden aikana työskentelee virastojen yleisen työajan päättymisen jälkeen vähintään 13 päivänä ja vähintään 3 tuntia kunakin päivänä; sekä

että kirjaston lainausosastot pidetään suljettuina sunnuntaisin ja juhlapäivinä.

65. Helsingin kaupunginkirjaston johtosääntö.

Kaupunginvaltuuston vahvistama toukokuun 4 p:nä 1949.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 17)

1 §. Helsingin kaupunginkirjaston tarkoituksena on tarjota kaupungin asukkaille tilaisuutta sivistyksen ja tietojen kartuttamiseen kirjallisuuden, itseopiskelun ja opiskeluneuvonnan avulla. Kirjastoon kuuluu pääkirjasto, sivukirjastoja ja lainausasemia.

2 §. Kirjasto on maksuttomasti kunnan jäsenten ja kunnan alueella pitempiaikaisesti oleskelevien käytettävänä sillä tavoin kuin kirjaston käyttöohjeissa on sanottu. Käsikirjastot ja lukusalit ovat maksuttomasti kaikkien halukkaiden käytettävissä. Muillekin kuin kaupungin alueella asuville voidaan edellämaituissa ohjeissa mainituin ehdoin myöntää oikeus kirjaston käyttämiseen.

3 §. Kirjastoa johtaa ylinnä kirjastolautakunta, jonka tehtävänä on sen lisäksi, mitä tässä johtosäännössä muualla on määrätty:

1) valvoa kirjaston hoitoa ja antaa siitä asianomaisille ohjeet;
2) antaa käyttöohjeet, joita yleisön on noudatettava kirjastossa ja määrätä kirjaston aukioloajat kaupunginvaltuuston päätösten rajoissa;

3) antaa ohjeet kirjojen ostamisesta sekä sanomalehtien ja aikakausjulkaisujen tilaamisesta kirjastoon kuin myös kirjojen poistamisesta;

4) tehdä asianomaisille kaupungin elimille esityksiä kirjastoa koskevissa asioissa ja sen toiminnan kehittämiseksi, ottaen tällöin erityisesti huomioon sen, että kaupungin eri osissa asuvilla niin aikuisilla kuin lapsilla olisi hyväm ahdollisuus käyttää kirjaston lainausosastoja ja lukusaleja;

5) valvoa, että kirjaston määrärahoja käytetään tarkoituksenmukaisesti ja että sen omaisuutta hoidetaan huolellisesti sekä että sen huoneistot ovat tarkoituksenmukaiset;

6) valvoa, että talousarvioehdotuksen laadinnassa, rahavarojen säilytyksessä, tilityksessä ja kirjanpidossa, laskujen hyväksymisessä ja kirjaamisessa sekä muun irtaimiston kuin kirjavaraston inventauksessa samoin kuin kiinteistö- ja kalustoluettelon laadinnassa noudatetaan kaupungin kassa- ja tililaitoksen johtosäännön määräyksiä;

7) valvoa, että kirjavaraston inventoiminen toimitetaan tässä johtosäännössä määrättyllä tavalla;

8) antaa vuosittain ennen huhtikuun loppua kaupunginhallitukselle kertomus siihen liittyvine tilastotietoineen kirjaston edellisen vuoden tilasta ja toiminnasta; sekä

9) antaa kaupunginvaltuustolle ja kaupunginhallitukselle lausuntoja, selvityksiä ja tiedonantoja toimialaansa kuuluvista asioista.

4 §. Lautakuntaan kuuluu yhdeksän kaupunginvaltuuston vuodeksi kerrallaan valitsemaa jäsentä, joista valtuusto määrää yhden puheenjohtajaksi.

Lautakunta valitsee keskuudestaan varapuheenjohtajan.

Jos jäsen eroaa ennen toimikautensa päättymistä, valitaan toinen henkilö eronneen tilalle toimikauden jäljellä olevaksi ajaksi.

5 §. Lautakunta kokoontuu puheenjohtajan tai hänen estyneenä ollessaan varapuheenjohtajan kutsusta. Sekä puheenjohtajan että varapuheenjohtajan ollessa estyneenä olemasta kokouksessa saapuvilla valitaan tilapäinen puheenjohtaja kokousta varten.

N:o 65 (jatk.)

Lautakunta on päätösvaltainen, kun vähintään kuusi jäsentä, kokouksen puheenjohtaja heihin luettuna, on saapuvilla.

Päätökset tehdään yksinkertaisella ääntenenemmistöllä. Äänen jakautuessa tasan ratkaisee puheenjohtajan ääni, vaaleissa kuitenkin arpa.

6 §. Lautakunnan kokouksissa on pidettävä pöytäkirjaa, johon merkitään kokouksen osanottajat, käsitellyt asiat ja tehdyt päätökset sekä, milloin erimielisyyksiä on ilmennyt, kokouksessa tehdyt ehdotukset ja tapahtuneet äänestykset.

Pöytäkirja tarkistetaan lautakunnan päättämällä tavalla.

Lautakunnan kirjelmät allekirjoittaa puheenjohtaja ja varmentaa lautakunnan sihteerinä kulloinkin toimiva kirjaston viranhaltija.

7 §. Lautakunnan kokouksista samoin kuin niissä käsiteltäviksi tulevista asioista on hyvissä ajoin ilmoitettava kaupunginjohtajalle, asianomaiselle apulaiskaupunginjohtajalle ja kaupunginhallituksen edustajalle lautakunnassa. Päätöksistä on kaupunginhallitukselle annettava tieto kaupunginhallituksen määräämässä ajassa ja sen määräämällä tavalla.

Päätöksiin nähden, jotka saatetaan alistaa kaupunginhallituksen tutkittavaksi, on lautakunnan noudatettava, mitä kaupunkien kunnallislaissa ja kaupunginhallituksen ohjesäännössä on säädetty ja määrätty.

8 §. Kirjaston henkilökuntaan kuuluvat:

1) kirjastonjohtaja, jonka pätevyysvaatimuksena on filosofiankandidaatti- tai sitä vastaava korkeakoulututkinto, alan perinpohjainen teoreettinen tuntemus ja vähintään kolmen vuoden työskentelyyn kirjastoalalla perustuva käytännöllinen kokemus;

2) apulaiskirjastonjohtajat ja sivukirjastonjohtajat, joiden pätevyysvaatimuksina ovat filosofiankandidaatti- tai sitä vastaava korkeakoulututkinto, alan laaja teoreettinen tuntemus ja vähintään kahden vuoden työskentelyyn kirjastoalalla perustuva käytännöllinen kokemus;

3) sivukirjastonhoitajat, osastonhoitajat ja opiskelunneuvojat, joiden pätevyysvaatimuksina ovat filosofiankandidaatti- tai sitä vastaava korkeakoulututkinto sekä todistus valtion kirjastotoimikunnan päätoimisia kirjastovirkailijoita varten hyväksymän kirjastotutkinnon suorittamisesta;

4) kirjastoamanuenssit, joiden pätevyysvaatimuksina ovat ylioppilastutkinto sekä todistus valtion kirjastotoimikunnan päätoimisia kirjastovirkailijoita varten hyväksymän kirjastotutkinnon suorittamisesta-

5) taloudenhoitaja, toimistoapulaiset, järjestelyapulaiset, vahtimestarit, lähetit, vaatevartijat ja siivoojat sekä tarpeellinen määrä tilapäistä työvoimaa.

Poikkeustapauksessa voi kaupunginhallitus kirjastolautakunnan esityksestä myöntää erivapauden edellä määrättyistä pätevyysvaatimuksista.

Sivukirjastonjohtaja on sellaisen sivukirjaston esimies, jossa on osastonhoitajia. Sellaisen sivukirjaston esimiehenä, jossa ei ole osastonhoitajia, on sivukirjastonhoitaja.

Viranhakijan ja viranhaltijan on vaadittaessa esitettävä lääkärinlausunto terveydentilastaan.

9 §. Kirjastonjohtajan, apulaiskirjastonjohtajat, taloudenhoitajan ja sivukirjastonjohtajat nimittää kaupunginhallitus, virkojen oltua lautakunnan toimesta haettavina ja lautakunnan annettua lausunnon hakijoista.

Sivukirjastonhoitajat, osastonhoitajat, opiskelunneuvojat, kirjasto-amanuenssit, toimistoapulaiset, järjestelyapulaiset ja vahtimestarit nimittää lautakunta virkojen oltua haettavina ja kirjastonjohtajan annettua lausunnon hakijoista.

Muut viranhaltijat ja tilapäisen työvoiman nimittää kirjastonjohtaja.

10 §. Kirjastonjohtajan tehtävänä on:

1) johtaa ja valvoa kirjastoa ja sen eri osastojen toimintaa;
2) päättää kirjojen ostamisesta sekä sanomalehtien ja aikakausjulkaisujen tilaamisesta sekä pitää huolta kirjojen sidottamisesta, taroituksenmukaisesta järjestämisestä ja luetteloisesta;

3) huolehtia siitä, että kirjaston toiminnasta pidetään asianmukaista tilastoa sekä kalenterivuoden päätyttyä laatia ehdotus kertomukseksi kirjaston toiminnasta ja tilasta edellisenä vuotena;

4) valvoa kirjaston yhteydessä tapahtuvaa kerhotoimintaa;

5) toimia lautakunnan määräyksestä lautakunnan ja sen jaoston sihteerinä sekä valmistella ja esitellä lautakunnan kokouksissa käsiteltävät muut asiat paitsi ne, jotka taloudenhoitaja esittelee, sekä panna lautakunnan päätökset täytäntöön;

6) hoitaa kirjaston kirjeenvaihto ja arkisto;

7) antaa kirjastolautakunnan pyytämää muuta virka-apua; sekä

8) antaa kaupunginhallituksen, kaupunginjohtajan ja apulaiskaupunginjohtajain käytettäväksi heidän pyytämänsä tiedot ja selvitykset sekä muutakin apua, jonka he katsovat tarpeelliseksi.

11 §. Taloudenhoitajan tehtävänä on kirjastonjohtajan lähimmän valvonnan alaisena:

1) hoitaa kirjaston taloutta ja omaisuutta;

2) johtaa ja valvoa kirjanpito-osaston ja konttorin töitä;

3) järjestää sen henkilökunnan työt, josta tässä johtosäännössä ei ole muutoin määrätty;

4) hoitaa kirjaston viranhaltijain palkkausta koskevat asiat;

5) tarkastaa ja hyväksyy kirjaston laskut ja muut maksuasiakirjat;

6) hoitaa kirjaston taloutta koskeva kirjeenvaihto;

7) toimia lautakunnan niin määrätessä lautakunnan tai sen jaoston sihteerinä;

8) valmistella ja esitellä lautakunnalle toimialaansa koskevat asiat; sekä

N:o 65 (jatk.)

9) antaa lautakunnan ja kirjaston johtajan pyytämää muuta virka-apua.

12 §. Apulaiskirjastonjohtajan tehtävänä on:

1) laatia kirjatilausesityksiä;

2) huolehtia kirjojen poistoista ja inventoimisesta, johtaa luettelointityötä sekä lautakunnan ja kirjastonjohtajan määräysten mukaan hoitaa muitakin tehtäviä;

3) hoitaa lautakunnan määräyksestä kirjastonjohtajan virkaa tämän virkalamolla tai muuten estyneenä ollessa; sekä

4) toimia lautakunnan määräyksestä sivukirjastojen yhdysmiehenä pääkirjastossa varsinaista kirjastotoimintaa koskeissa asioissa.

Yhden apulaiskirjastonjohtajan tehtäviin kuuluu erityisesti huolehtia kirjaston suomenkielisen ja yhden sen ruotsinkielisen kirjallisuuden kartuttamisesta ja hoidosta.

13 §. Sivukirjastonjohtajan tulee:

1) huolehtia kirjavaraston täydentämisestä ja poistoista sivukirjastossaan;

2) järjestää työt siinä;

3) järjestää kirjavaraston inventoiminen; sekä

4) suorittaa ne muut tehtävät, jotka kirjastonjohtaja hänelle antaa. Sivukirjastonhoitajan tulee edellisen lisäksi:

1) huolehtia siitä, että kirjavarasto on kunnossa ja korttiluettelot järjestyksessä;

2) huolehtia kirjojen uudelleensidottamisesta;

3) järjestää työvuorot ja jakaa työt ja tehtävät viranhaltijoille; sekä

4) pitää sivukirjaston tilasto- ja kassakirjoja.

14 §. Osastonhoitajan tulee:

1) järjestää hoidettavansa osaston työvuorot ja jakaa työt ja tehtävät viranhaltijoille;

2) pitää huolta siitä, että kirjavarasto on kunnossa ja korttiluettelot järjestyksessä;

3) huolehtia kirjojen uudelleen sidottamisesta;

4) pitää osaston tilasto- ja kassakirjoja; sekä

5) suorittaa ne muut tehtävät, jotka hänen esimiehensä hänelle antavat.

15 §. Opiskelunneuvojan tulee:

1) edistää itseopiskelua sekä ohjata ja neuvoa opiskelijoita;

2) opastaa yleisöä kirjojen valitsemisessa ja asiantietojen löytämisessä;

3) ottaa tarvittaessa osaa lainaustoimintaan ja päivystää luku-saleissa;

4) osallistua kerhotoiminnan ohjaamiseen; sekä

5) suorittaa ne muut tehtävät, jotka hänen esimiehensä hänelle antavat.

16 §. Kirjastoamanuenssin tulee:

- 1) opastaa yleisöä kirjojen valitsemisessa ja asiatietojen löytämisessä;
- 2) suorittaa lainaustoimintaa ja päivystää lukusaleissa;
- 3) toimia kirjastonjohtajan määräyksestä lainausaseman hoitajana; sekä
- 4) suorittaa ne muut tehtävät, jotka hänen esimiehensä hänelle antavat.

17 §. Muiden kuin 10—16 §:ssä mainittujen viranhaltijain tehtävät määrää kirjastonjohtaja.

18 §. Kirjaston koko kirjavaraston ja luetteloiden tarkastus toimittetaan viiden vuoden jaksoissa. Tarkastuksesta tehdyn kertomuksen, jossa mainitaan lainausliikkeessä loppuunkuluneiden ja luetteloista poistettujen kirjojen sekä kadoksissa olevien kirjojen lukumäärät, antaa lautakunta kaupunginhallitukselle. Kymmenen vuotta kadoksissa olleet kirjat poistetaan luetteloista. Lautakunnan vuosikertomuksessa selostetaan kirjojen lukumäärässä vuoden kuluessa tapahtuneet muutokset.

19 §. Kirjaston kassa- ja tilivirastona on kaupungin rahatoimisto.

66. Helsingin kaupunginmuseon johtosäännön muuttaminen.

Kaupunginvaltuuston päätös kesäkuun 29 p:ltä 1949.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1946 : 210)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa huhtikuun 13 päivänä 1921 vahvistamansa kaupunginmuseon johtosäännön 5, 7 ja 8 §:t, 5 §:n sellaisena kuin se on valtuuston marraskuun 27 päivänä 1946 tekemän päätöksen mukaan ja 7 §:n sellaisena kuin se on valtuuston marraskuun 13 päivänä 1946 tekemän päätöksen mukaan, näin kuuluviksi:

5 §. Lautakunnan kokouksissa on pidettävä pöytäkirjaa, johon merkitään kokouksen osanottajat, käsitellyt asiat ja tehdyt päätökset, sekä, milloin erimielisyyksiä on ilmennyt, kokouksessa tehdyt ehdotukset ja tapahtuneet äänestykset.

Pöytäkirja tarkistetaan lautakunnan päättämällä tavalla.

Lautakunnan kirjelmät allekirjoittaa puheenjohtaja ja varmentaa museonhoitaja, joka toimii lautakunnan pöytäkirjanpitäjänä. Pöytäkirjanotteet ja asiakirjajäljennökset todistaa oikeiksi museonhoitaja.

7 §. Kaupunginmuseota johtaa lautakunnan alainen museonhoitaja, jonka ohella museon palveluksessa on tarpeellinen määrä toimistohenkilökuntaa ja palveluskuntaa. Tarpeen mukaan voidaan museoon ottaa tilapäistä henkilökuntaa.

Museonhoitajan valitsee kaupunginhallitus museolautakunnan antettua hakijoista lausuntonsa.

N:o 66 (jatk.)

Museonhoitajaksi valittavalla tulee olla filosofian kandidaatin tutkinto museoalan aineissa tai sitä vastaava loppututkinto ja museaalistieteellinen koulutus sekä perehtyminen Helsingin historiaan ja yleismuseaalisiin kysymyksiin sekä taitoa ja kokemusta museotyössä.

Muun sääntöpalkkaisen henkilökunnan ja vahtimestarin valitsee museolautakunta, vartija- ym. tilapäisen palveluskunnan ottaa toimeen museonhoitaja.

8 §. Museonhoitajan tehtävänä on:

- 1) lähinnä hoitaa muscota, johtaa ja valvoa museon ja sen henkilökunnan toimintaa;
- 2) tehdä museolautakunnalle museon toimintaa koskevia esityksiä ja antaa lausuntoja toimialaan kuuluvista asioista;
- 3) valmistella ja museolautakunnan kokouksissa esitellä käsiteltävät asiat, huolehtia lautakunnan niissä tekemien päätösten täytäntöönpanosta ja hoitaa lautakunnan ja museon kirjeenvaihtoa;
- 4) laatia luonnos lautakunnan ja museon talousarvioehdotukseksi ja vuosikertomukseksi;
- 5) hyväksyä laskut ja muut maksuasiakirjat maksettavaksi museolle myönnettyistä määrärahoista ja toimittaa rahatoimistoon tilitykset museossa kootuista tuloista; sekä
- 6) suorittaa muut museolautakunnan määräämät lautakunnan toimialaan kuuluvat tehtävät.

67. Eläkesääntöjen soveltaminen.

Kaupunginvaltuuston päätös kesäkuun 29 p:ltä 1949.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että kaupungin palveluksessa oleville samoin kuin kaupungin palveluksesta jo eronneille henkilöille, jotka 1943 pidättivät itselleen oikeuden eläkkeeseen kesäkuun 30 päivään 1943 saakka voimassa olleiden eläkesääntöjen mukaan, maksetaan heinäkuun 1 päivästä 1949 lähtien eläke sen eläkesäännön mukaan, jonka soveltaminen johtaa heille edullisempaan tulokseen.

68. Laki kunnanvaakunasta.

Annettu huhtikuun 8 p:nä 1949.

(Suomen as.-kok. 261/49)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Kunnalla on oikeus käyttää kunnanvaakunaa, jonka kunnallisvaltuusto hyväksyy. Valtuuston päätös on alistettava sisäasiainministeriön vahvistettavaksi.

Kaupungilla ja kauppalalla on oikeus edelleen käyttää valtiovallan aikaisemmin vahvistamaa tahi vanhastaan käytettyä vaakunaa.

2 §. Tarkemmat määräykset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan asetuksella.

3 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 1949.

69. Asetus kunnan oikeudesta käyttää kunnanvaakunaa.

Annettu huhtikuun 8 p:nä 1949.

(Suomen as.-kok. 262/49)

Sisäasiainministerin esittelystä säädetään kunnan oikeudesta käyttää kunnanvaakunaa 8 päivänä huhtikuuta 1949 annetun lain (261/49) 2 §:n nojalla:

1 §. Kunnalla on oikeus käyttää kunnanvaakunaa, joka on vahvistettu tässä asetuksessa säädettyssä järjestyksessä.

Kunnallishallituksen on valvottava kunnanvaakunan käyttöä.

2 §. Kunnanvaakunan tulee olla laadittu yleisiä heraldisia sääntöjä noudattaen.

3 §. Kunnallisvaltuuston päätös, jolla kunnanvaakuna vaakunanselityksineen on hyväksytty, on kunnallislaissa (642/48) säädettyssä järjestyksessä alistettava sisäasiainministeriön vahvistettavaksi.

Sisäasiainministeriön tulee ennen asian ratkaisemista hankkia valtionarkiston lausunto.

4 §. Kunnan tulee alistaessaan vaakunan hyväksymistä koskevan päätöksen vahvistettavaksi, liittää mukaan vaakunankuva ja vaakunanselitys kolmin kappalein, joista vahvistamisen tapahduttua yksi kappale jää sisäasiainministeriöön, toinen valtionarkistoon ja kolmas palautetaan kunnalle. Kaikki kappaleet on varustettava vahvistusmerkinnällä.

5 §. Kunnanvaakunasta on, olkoonpa se lipussa, rakennuksessa, sinetissä tahi muualla, käytettävä koko vaakunankuvaa tai pelkästään tunnuskuva.

6 §. Tämä asetusta tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 1949.

70. Urheilu- ja retkeilylautakunnan sekä nuorisotyölautakunnan työnjakoa koskeva sopimus.

Kaupunginhallituksen hyväksymä toukokuun 19 p:nä 1949.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1948 : 117 ja 118)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä hyväksyä seuraavan urheilu- ja retkeilylautakunnan sekä nuorisotyölautakunnan välistä työnjakoa koskevan sopimuksen:

N:o 70 (jatk.)

1. Urheilu- ja retkeilylautakunta hoitaa kaikki kaupungin alueella toimivat varsinaiset urheilu- ja retkeilyjärjestöt sekä valvoo niiden etuja; nuorisotyölautakunta vuorostaan varsinaiset nuorisojärjestöt ja niiden etuja.

Järjestöjen omaan harkintaan jätetään mihin ryhmään järjestö haluaa lukeutua, jolloin järjestöltä kuitenkin olisi vaadittava, että se pyrkii kuulumaan vain jompaankumpaan ryhmään.

Milloin järjestö erikoisista syistä haluaa lukeutua kumpaankin ryhmään, lautakunnat keskenään sopivat siitä, miten po. järjestön asioita hoidetaan lautakuntien puolesta.

2. Kumpikin lautakunta huolehtii mahdollisuuksiensa puitteissa oman ryhmänsä järjestöjen koulutustarpeen tyydyttämisestä.

Milloin jompikumpi lautakunta järjestää koulutustilaisuuksia, joista arvellaan olevan hyötyä toisen lautakunnan piiriin kuuluville järjestöille, ilmoitetaan näistä tilaisuuksista toiselle lautakunnalle (ei suoraan järjestöille), jolloin jätetään asianomaisen lautakunnan harkintaan, ryhtyykö se asiassa sopiviksi katsomiinsa toimenpiteisiin vai eikö.

3. Kaikki urheilu- ja retkeilylaitoksia ja -alueita koskevat asiat hoidetaan urheilu- ja retkeilylautakunnan kautta, lukuunottamatta sellaisia laitoksia ja alueita, jotka tai joiden käyttöoikeus joutuu välittömästi nuorisotyölautakunnan haltuun.

4. Nuorisotyölautakunnan leiri- ja retkeilyvälinevarasto on kummankin ryhmän järjestöjen, kuitenkin ensisijaisesti nuorisojärjestöjen käytettävissä, jolloin lainaaja on velvollinen noudattamaan kaupunginhallituksen vahvistamia varastoa ja sen käyttöä koskevia määräyksiä.

5. Tässä sopimuksessa mainitsematta jääneistä asioista, jotka koskevat molempia lautakuntia, neuvotellaan erikseen.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSET

1949

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO

N:o 8.

Sisällys: 71. Pääliikenneväylät Helsingin kaupungissa, s. 129. — 72. Moottoriajoneuvojen korkein sallittu nopeus pääväylillä tai eräiden sellaisten osilla, s. 130. — 73. Helsingin kaupungin kiinteistölautakunnan vuokralle antamilla varasto-, työpaja- jms. alueilla noudatettavat järjestyssäännöt, s. 130. — 74. Moottoriajoneuvojen ja -alusten käyttöluvat, s. 131. — 75. Autojen tunnusmerkit, s. 132. — 76. Palokaivojen rakentamisessa noudatettavat ohjeet, s. 133. — 77. Asetus valtionrautateiden tariffisäännön muuttamisesta, s. 133. — 78. Asetus valtion viran tai toimen haltijain palkkauksesta annetun asetuksen muuttamisesta, s. 134. — 79. Laki työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksusta annetun lain muuttamisesta, s. 136. — 80. Helsingin kaupungin kotitalouslautakunnan johtosääntö, s. 136. — 81. Helsingin kaupungin kotitalouslautakunnan alaisten opettajien ja neuvojen johtosääntö, s. 138. — 82. Laki eräiden maanhankinta-alueiden kuntoonpanoon liittyvien tehtävien hoitamisesta kaupungeissa ja kauppaloissa, s. 139. — 83. Asetus tiheissä asutusryhmissä olevien vuokra-alueiden lunastamisesta annetun lain toimeenpanosta annetun asetuksen muuttamisesta, s. 139. — 84. Laki asutustoimienpiteiden turvaamisesta eräissä tapauksissa, s. 140. — 85. Laki maanvuokrasuhteiden pitentämisestä eräissä tapauksissa annetun lain muuttamisesta, s. 141. — 86. Laki ammattiopintojen avustuslain muuttamisesta, s. 142. — 87. Tieteellisiä tarkoituksia varten maahan tuotettujen hiirien ja marsujen vapauttaminen liikennemaksuista, s. 144. — 88. Laki eräitten kunnallisten lautakuntien toimiajan poikkeuksellisesta lyhentämisestä, s. 144.

71. Pääliikenneväylät Helsingin kaupungissa.

Maistraatin vahvistamat helmikuun 22 p:nä 1949.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1948 : 23)

Maistraatti on mainittuna päivänä julistanut pääväyliksi seuraavat Helsingin kaupungissa olevat liikenneväylät tai niiden osat:

1. Lauttasaarentien ja Jorvaksentien;
2. Mannerheimintien Pohjoisen Rautatiekadun kulmasta pohjoiseen ja Turuntien;
3. Nurmijärventien;
4. Mäkelänkadun sekä Hyryläntien;
5. Hämeentien;
6. Helsingintien;
7. Vanhan Porvoontien;
8. Viikintien; ja
9. Lautatarhankadun, Kulosaaren sillan, Herttoniemen valtatie (Kulosaaren puistotien), Herttoniementien sekä Uuden Porvoontien, kuitenkin niin, että etuajo-oikeus kaikilla pääväylillä katkaistaan ennen seuraavia risteyskohtia:

N:o 71 (jatk.)

- a) Turuntie—Nurmijärventie;
- b) Mäkelänkatu—Sturenkatu;
- c) Hämeentie—Mäkelänkatu—Lautatarhankatu;
- d) Helsingintie—Viikintie;
- e) Helsingintie—Vanha Porvoontie; ja
- f) Herttoniementie—Viikintie—Uusi Porvoontie.

72. Moottoriajoneuvojen korkein sallittu nopeus päiväyllillä tai eräiden sellaisten osilla.

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön vahvistama toukokuun 27 p:nä 1949.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1948 : 23)

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö on mainittuna päivänä vahvistanut maistraatin päätöksen helmikuun 22 p:ltä 1949, jolla maistraatti määräsi, että moottoriajoneuvojen suurin sallittu nopeus on Helsingin kaupungissa 50 km tunnissa, kuitenkin niin, että alla mainittujen liikenneväylien seuraavilla osilla muiden kuin kuorma-autojen suurin sallittu nopeus on 70 km tunnissa:

- a) Nurmijärventiellä Hämeenkylläntien risteyksestä kaupungin rajalle;
- b) Hyryläntiellä Käpylän sillan pohjoispäästä Vantaanjoen sillan eteläpäähän;
- c) Helsingintiellä Vantaanjoen sillan pohjoispäästä Viikin kylän pohjoisrajalle;
- d) Vanhalla Porvoontiellä Vanhan Puodinkyläntien risteyksestä kaupungin rajalle;
- e) Viikintiellä; sekä
- f) Herttoniementiellä ja Uudella Porvoontiellä.

73. Helsingin kaupungin kiinteistölautakunnan vuokralle antamilla varasto-, työpaja- jms. alueilla noudatettavat järjestyssäännöt.

Kiinteistölautakunnan vahvistamat maaliskuun 7 p:nä 1949.

Vuokra-aluetta saadaan käyttää yksinomaan vuokrasopimuksen edellyttämään tarkoitukseen. Samoin on alueella olevien rakennusten huonetilojen käyttö sallittu vain hyväksytyistä piirustuksista ilmenevään tarkoitukseen.

Juopottelu tai muu hyvien tapojen vastainen elämä on alueella kielletty.

Vuokrasopimuksen edellyttämää vuokramiehen omaa osoitekilpeä lukuunottamatta ei aita- tai muita alueen rakennelmia saa käyttää mainostukseen.

Vuokra-alueelle ei saa rakentaa mitään eikä tehdä muutoksia vanhoihin rakennuksiin ilman kiinteistölautakunnan ja maistraatin hyväksymiä piirustuksia. Määräykset koskevat myöskin katoksia.

Kaikessa rakentamisessa on noudatettava rakennusjärjestystä ja muita voimassa olevia määräyksiä. Luvatta aloitetut rakennukset tullaan heti määräämään purettaviksi.

Niille vuokra-alueille, joilla jatkuvasti työskennellään, on sijoitettava asianmukainen, terveydenhoitoviranomaisten hyväksymä käymälä, jonka alusta on tehtävä betonista.

Ulkosalle varastoiminen on sallittu vain aidan korkeuteen saakka, ellei tonttiosaston kanssa toisin sovita. Aidan ulkopuolella ei saa säilyttää mitään.

Syttyvää ainetta ei saa varastoida 6 metriä lähemmäksi naapuritontin rajaa.

Ilman kiinteistölautakunnan ja maistraatin lupaa ei vuokra-alueella saa säilyttää puutavaraa tapuleissa eikä mitään sellaisia tulenarkoja aineita, joiden kuljetuksesta tai varastossapidosta on laissa erikseen säädetty (tulenarat nesteet, tulenarka selluloidi, räjähdysaineet jne.).

Paloviranomaisten tulenvaaran suhteen antamia määräyksiä on noudatettava.

Vuokra-alueen rakennusten ullakkotilaa ei saa ottaa käyttöön. Ullakolla ei myöskään saa säilyttää romua, vaan se on pidettävä siistinä ja täysin vapaana.

Avotulen käyttö ulkosalla ei ole sallittua. Tämä kuten myös kenttäahjojen, pikipatojen jms. käyttö saa tapahtua vain erikoisesti siihen tarkoitukseen järjestetyissä huonetiloissa.

Vuokra-alue on pidettävä siistinä, sinne varastoitu tavara hyvässä järjestyksessä sekä aita ja rakennukset hyvässä kunnossa siististi maalattuina.

Kaupungin tarkastaville viranomaisille on sallittava pääsy vuokra-alueelle ja siellä oleviin rakennuksiin.

Vuokra-aluetta koskevia tietoja antaa varastoalueitten tarkastaja kiinteistötoimiston tonttiosastolla.

74. Moottoriajoneuvojen ja -alusten käyttöluvut.

Valtioneuvoston päätös toukokuun 5 p:ltä 1949.

(Suomen as.-kok. 352/49)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 131)

Valtioneuvosto on kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön esittelystä kumonnut moottoriajoneuvojen ja -alusten käyttöluvista 2 päivänä huhtikuuta 1947 antamansa päätöksen (254/47).

75. Autojen tunnusmerkit.

Kulklaitosten ja ylesten töiden ministeriön päätös toukokuun 21 p:ltä 1949.

(Suomen as.-kok. 404/49)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1948 : 50)

Kulklaitosten ja ylesten töiden ministeriö on 30 päivänä huhtikuuta 1948 annetun autoasetuksen (349/48) 16 §:n 5 momentin nojalla päättänyt:

1 §. Auton ja traktorin sekä moottoripyörän tunnusmerkeissä on valkoisin tai kromatuin merkein mustalla pohjalla kaksi kirjainta ja enintään kolmenumeroinen luku. Ensimmäinen kirjain on läänin tai Helsingin kaupungin tunnus.

Perävaunun tunnusmerkissä on P-kirjain ja läänin tunnuskirjain sekä enintään nelinumeroinen luku.

2 §. Tunnuskirjaimena on:

Helsingin kaupungissa	A
muualla Uudenmaan läänissä	U
Turun ja Porin läänissä	T
Hämeen läänissä.....	H
Kymen läänissä	R
Mikkelin läänissä	M
Kuopion läänissä	K
Vaasan läänissä	V
Oulun läänissä	O
Lapin läänissä	L

3 §. Tunnusmerkit on kiinnitettävä suoraan asentoon ajoneuvon poikkisuunnassa siten, ettei mikään ajoneuvon osa osittainkaan peitä niitä, ja tarvittaessa siten pohjustettuina tai kehystettyinä, että ne eivät ajoneuvoa käytettäessä vahingoitu.

Milloin ajoneuvossa on puskuri, on tunnusmerkki kiinnitettävä sen yläpuolelle tai, jos siinä on sopivat, tunnusmerkkiä suojaavat laitteet, puskurin pintaan.

Kiinnitysruuvien päät on maalattava pohjan värisiksi eikä niihin saa asettaa heijastimia tai muita laitteita.

Tunnusmerkit on tarvittaessa uudelleen maalattava, niin että ne aina ovat moitteettomassa kunnossa.

4 §. Rekisteröidyssä autossa tulee tunnusmerkkikilpien lisäksi olla tuulilasin oikeassa alakulmassa, kiinteään pyöreään kehukseen asetettu, poliisiviranomaisen leimalla varustettu, kuluva vuotta varten annettu autoveromerkki.

Muita kuin 1 momentissa ja autoasetuksen 30 §:n 8 momentissa määrättyjä merkkejä alköön tuulilasiin kiinnitettävä.

5 §. Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 1949. Kuitenkin saadaan viranomaisen antamia, aikaisemman asetuksen mukaisia tunnusmerkkejä edelleen käyttää, kunnes niistä lääninhallituksen toimesta asianomaisille toisin ilmoitetaan.

Tuulilasiin 4 §:n mukaisesti kiinnitettävät autoveromerkit on varustettava kehyksin vuoden 1949 loppuun mennessä.

76. Palokaivojen rakentamisessa noudatettavat ohjeet.

Kaupunginhallituksen päätös kesäkuun 16 p:ltä 1949.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1943 : 173)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä kehoittaa rakennustoimistoa rakentamaan palokaivot palolautakunnan antamien seuraavien ohjeiden mukaisesti:

Tilavuus: noin 40—50 m³
 Syvyys: enintään 6 m
 Halkaisija: noin 4 m
 Kansi: harjakattoinen, punaiseksi maalattu, yhdellä sivulla 6×80 cm:n suuruinen luukku
 Imuluukut: 2 kappaletta, kumpikin 40×40 cm, korkeus maanpinnasta luukun reunaan enintään 20 cm.

Mikäli luukut tehdään lukittaviksi, tulee kaikkiin kaivoihin olla sama yleisavain.

Turpoamis- ja jäätymisvaaran vuoksi eivät luukkujen kannet saa täyttää aukkoa, vaan niiden tulee ainoastaan peittää aukon.

Kaivot on merkittävä joulukuun 10 päivänä 1949 annettussa asetuksessa säädetyllä tavalla.

77. Asetus valtionrautateiden tariffisäännön muuttamisesta.

Annettu kesäkuun 22 p:nä 1949. (Lyhennysote)

(Suomen as.-kok. 434/49)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 194)

7 L u k u.

Epäitsenäiset liikennepaikat.

Satamaradat ja syrjäraiteet.

51 §. Kun tavaraa kuljetetaan satama-alueelle tai syrjäraiteelle tai sellaiselta paikalta, lasketaan kuljetusmaksu satama-alueen tai syrjäraiteen osalta rautatiehallituksen määräämällä tavalla.

78. Asetus valtion viran tai toimen haltijain palkkauksesta annetun asetuksen muuttamisesta.

Annettu kesäkuun 30 p:nä 1949. (Lyhennysote)

(Suomen as.-kok. 476/49)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 79)

Eduskunnan myönnettyä palkkausluokkien korotukseen tarvittavat varat muutetaan valtiovarainministeriön toimialaan kuuluvia erinäisiä asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä valtion viran tai toimen haltijain palkkauksesta 19 päivänä tammikuuta 1943 annetun asetuksen 1 §, sellaisena kuin se on 12 päivänä joulukuuta 1947, 1 päivänä lokakuuta 1948 ja 8 päivänä huhtikuuta 1949 annetuissa asetuksissa (881/47, 722/48 ja 309/49) ja 5 § sekä 12 §, sellaisena kuin se on 21 päivänä tammikuuta 1949 annetussa asetuksessa (34/49), näin kuuluviksi:

1 §.

Kaupunkien poliisilaitokset:

	Palkkaus- luokka	Perus- palkka, mk
Poliisimestari, 1 l. (Helsinki)	32	369,600
Rikososaston johtaja (Helsinki)	27	293,400
Rekisteriosaston johtaja	26	279,600
Henkikirjoitustoimiston johtaja	22	235,200
Poliisimestarin lainopillinen apulainen	27	293,400
Poliisimestarin apulainen (Helsinki)	27	293,400
Siviilirekisteritoimiston johtaja	22	235,200
Toimiupseeri (Helsinki)	22	235,200
Rikososaston johtajan apulainen, 1 l.	24	256,200
Rikososaston johtajan apulainen, 2 l.	22	235,200
Huolto-osaston johtaja	22	235,200
Sihteeri, 1 l.	22	235,200
Apulaissihteeri, 1 l.	18	198,600
Apulaissihteeri, 2 l.	16	180,600
Liikennetoimiston johtaja	18	198,600
Tuntomerkkitoimiston johtaja	17	189,600
Tutkintotoimiston johtaja	17	189,600
Tiedonantotoimiston johtaja	17	189,600
Passitoimiston johtaja	17	189,600

Kaupunkien poliisilaitokset:

	Palkkaus- luokka	Perus- palkka, mk
Auto-osaston johtaja	17	189,600
Osoite- ja tiedonantotoimiston johtajan apulainen	16	180,600
Passitoimiston johtajan apulainen.....	16	180,600
Taloudenhoitaja 1 l.	22	235,200
Taloudenhoitaja, 2 l.	17	189,600
Kirjapainon johtaja	13	158,400
Varastonhoitaja	13	158,400
Valokuvaaja	13	158,400
Rahastonhoitaja.....	13	158,400
Rikososaston varastonhoitaja	12	151,800
Ylikomisario	22	235,200
Komisario, 1 l.	19	207,600
Komisario, 2 l.	17	189,600
Kanslisti, 1 l.	13	158,400
Kanslisti, 2 l.	11	145,200
Kirjuri, 1 l.	9	132,600
Kirjuri, 2 l.	8	126,600
Kirjuri, 3 l.	7	120,600
Ylikonstaapeli, 1 l.	15	172,800
Tarkastuskonstaapeli, 1 l.	14	165,000
Vanhempi konstaapeli, 1 l.	13	158,400
Nuorempi konstaapeli, 1 l.	12	151,800
Vanhempi hoitajatar	9	132,600
Hoitajatar	8	126,600
Vahtimestari, y.p.	9	132,600
Vahtimestari, a.p.	8	126,600
5 §.		
12 §.		

Tätä asetusta sovelletaan 1 päivästä helmikuuta 1949 lukien.

79. Laki työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksusta annetun lain muuttamisesta.

Annettu syyskuun 30 p:nä 1949.

(Suomen as.-kok. 618/49)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1948 : 99)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksusta 22 päivänä heinäkuuta 1948 annetun lain (544/48) 2 ja 9 § näin kuuluviksi:

2 §. Työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksun suuruus on viisi markkaa kultakin täydeltä sadalta markalta suoritettun palkan määrästä. Jos suoritettun palkan määrä on niin pieni, ettei siitä toimiteta ennakoperintälain (696/46) mukaista pidätystä, älköön lapsilisä- ja kansaneläkemaksua kuitenkaan maksettako.

Palkalla tarkoitetaan tässä laissa ennakoperintälain 4 §:ssä mainittua palkkaa. Palkkaan kuuluvat luontoisedut arvioidaan, niinkuin ennakoperintälaissa on säädetty.

Työnantajalla tarkoitetaan tässä laissa ennakoperintälain 57 §:ssä mainittua työnantajaa.

9 §. Joka on tyytymätön verolautakunnan tämän lain nojalla antamaan, häntä koskevaan päätökseen, saa siitä valittaa tulo- ja omaisuusverolaissa (888/43) mainittuun tarkastuslautakuntaan. Valituskirja on kolmenkymmenen päivän kuluessa siitä päivästä, jona valittaja on saanut päätöksestä tiedon, sitä päivää lukuun ottamatta, toimitettava verolautakunnalle.

Tarkastuslautakunnan päätökseen voidaan, mikäli on kysymys siitä, onko tässä laissa tarkoitettua lapsilisä- ja kansaneläkemaksua suoritettava ja kenelle tämä suoritusvelvollisuus kuuluu, hakea muutosta korkeimmalta hallinto-oikeudelta. Valituskirja sekä ote tarkastuslautakunnan pöytäkirjasta on kuudenkymmenen päivän kuluessa siitä päivästä, jona valittaja on saanut tarkastuslautakunnan päätöksestä tiedon, sitä päivää lukuun ottamatta, toimitettava tarkastuslautakunnan puheenjohtajalle.

Valituksesta huolimatta menee päätös täytäntöön.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1949.

80. Helsingin kaupungin kotitalouslautakunnan johtosääntö.

Kaupunginvaltuuston vahvistama syyskuun 7 p:nä 1949.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1946 : 208)

1 §. Kotitalouslautakunta johtaa ja edistää kotitalouden alaan kuuluvaa opetus- ja neuvontatoimintaa kuntalaisten keskuudessa.

2 §. Lautakunnan tehtävänä on:

a) toimeenpanna rucanlaitto-, käsityö-, terveydenhoito- ym. kotitaloudellisia kursseja ja neuvontaa;

b) järjestää esitelmiä, havaintoesityksiä, näyttelyjä, retkeilyjä, kerhotoimintaa ym. kodinhoitoa valaisevia tilaisuuksia;

c) tehdä aloitteita tehtäviinsä kuuluvilla aloilla ja antaa kaupunginhallitukselle lausuntoja niihin kuuluvista asioista;

d) valvoa, että talousarvioehdotuksen laadinnassa, rahavarojen säilytyksessä, tilityksessä ja kirjanpidossa, laskujen hyväksymisessä ja kirjaamisessa, inventtauksessa sekä kalustoluetteloiden laadinnassa noudatetaan kaupungin kassa- ja tililaitoksen johtosäännön määräyksiä; sekä

e) antaa ennen maaliskuun loppua kaupunginhallitukselle kertomus edellisen vuoden toiminnastaan.

3 §. Lautakuntaan kuuluu yhdeksän kaupunginvaltuuston vuodeksi kerrallaan valitsemaa jäsentä, joista valtuusto määrää yhden puheenjohtajaksi.

Lautakunta valitsee itse keskuudestaan varapuheenjohtajan.

Jos jäsen eroaa ennen toimikautensa päättymistä, valitaan toinen henkilö eronneen tilalle toimikauden jäljellä olevaksi ajaksi.

Tarvittaessa voidaan lautakunnan kokouksiin kutsua asiantuntijoita.

4 §. Lautakunta kokoontuu puheenjohtajan tai hänen estyneenä ollessaan varapuheenjohtajan kutsusta. Sekä puheenjohtajan että varapuheenjohtajan ollessa estyneinä olemasta kokouksessa saapuvilla valitaan tilapäinen puheenjohtaja kokousta varten.

Lautakunta on päätösvaltainen, kun vähintään kuusi jäsentä, puheenjohtaja heihin luettuna, on saapuvilla.

Päätökset tehdään yksinkertaisella ääntenenemmistöllä. Äänen jakautuessa tasan ratkaisee puheenjohtajan ääni, vaalissa kuitenkin arpa.

5 §. Lautakunnan kokouksissa on pidettävä pöytäkirjaa, johon merkitään kokoukset osanottajat, käsitellyt asiat ja tehdyt päätökset, sekä, milloin erimielisyyksiä on ilmennyt, kokouksessa tehdyt ehdotukset ja tapahtuneet äänestykset.

Lautakunnan pöytäkirjat laatii lautakunnan siihen tehtävään määräämä opettaja ja tarkistetaan ne lautakunnan päättämällä tavalla.

Lautakunnan kirjelmät allekirjoittaa puheenjohtaja ja varmentaa edellä mainittu opettaja.

6 §. Lautakunnan kokouksista samoin kuin niissä käsiteltäviksi tulevista asioista on hyvissä ajoin ilmoitettava kaupunginjohtajalle, asianomaiselle apulaiskaupunginjohtajalle ja kaupunginhallituksen edustajalle lautakunnassa.

Päätöksiin nähden, jotka saatetaan alistaa kaupunginhallituksen tutkittavaksi, on lautakunnan noudatettava, mitä kunnallislaissa ja kaupunginhallituksen ohjesäännössä on säädetty ja määrätty.

N:o 80 (jatk.)

7 §. Lautakunnan henkilökuntana on vakinaisia ammattiopettajapätevyyden omaavia talous- ja käsityönopettajia, joista lautakunta voi määrätä yhden toimimaan johtajaopettajana, sekä kotitalousneuvoja- tai vastaavan koulutuksen saaneita kotitalous- ja käsityöneuvojia.

Ammattiopettajapätevyys saavutetaan maatalous- tai kouluhallituksen alaisissa opettajavalmistuslaitoksissa.

Tarpeen mukaan ja asianomaisen määrärahan puitteissa voi lautakunta palkata tilapäisiä opettajia ja luennoitsijoita.

8 §. Vakinaiset opettajat ja neuvojat valitsee ja tilapäisen henkilökunnan ottaa lautakunta.

9 §. Kotitalouslautakunnan kassa- ja tilivirastona on rahatoimisto.

81. Helsingin kaupungin kotitalouslautakunnan alaisten opettajien ja neuvojien johtosääntö.

Kaupunginvaltuuston vahvistama syyskuun 7 p:nä 1949.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1931 : 47)

1 §. Kotitalouslautakunnan alaisten opettajien ja neuvojien tehtävänä on kotitalouslautakunnan antamien ohjeiden sekä sen vahvistaman työjärjestyksen ja työnjaon mukaan:

1) käytännöllisten kurssien, havainto-opetuksen, esitelmien ja kerhotoiminnan muodossa antaa opetusta kodinhoidossa, ruokataloudessa ja käsitöissä;

2) hoitaa kurssi- ja neuvontatoiminnan aiheuttama tilinpito, inventtaus ja kalustoluettelot; sekä

3) antaa lautakunnan pyytämää muuta virka-apua.

2 §. Johtajaopettajan tehtävänä on sitäpaitsi:

1) valvoa lautakunnan alaisen muun henkilökunnan toimintaa;

2) hoitaa lautakunnan kansliatyöt ja pöytäkirjanpito, ellei lautakunta määrää tehtävään muuta opettajaa;

3) valmistella ja lautakunnan kokouksissa esitellä lautakunnan toiminta-alaan kuuluvat asiat;

4) tarkastaa ja maksettaviksi hyväksyä laskut ja muut maksuasiakirjat, jotka on suoritettava lautakunnalle myönnettyistä määrärahoista, ellei lautakunta ole antanut tätä toisen henkilön tehtäväksi; sekä

5) antaa kaupunginhallitukselle, kaupunginjohtajalle ja apulaiskaupunginjohtajille näiden pyytämiä tietoja ja selvityksiä.

Tällä johtosäännöllä kumotaan kaupunginvaltuuston joulukuun 2 p:nä 1931 vahvistama kotitalousneuvojain johtosääntö. *Kaupunginvaltuusto* 7/9 1949.

82. Laki eräiden maanhankinta-alueiden kuntoonpanoon liittyvien tehtävien hoitamisesta kaupungeissa ja kauppaloissa.

Annettu heinäkuun 12 p:nä 1949.

(Suomen as.-kok. 508/49)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1945 : 104 ja 106)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Maanhankintalain (396/45) ja maan vapaaehtoisen hankkimisen järjestelystä annetun lain (397/45) mukaan Maatalousseurojen Keskusliitolle sekä maanviljelys- ja talousseuroille kuuluvat tehtävät kaupungeissa ja kauppaloissa suorittaa asuntotonttien osalta asianomainen kaupunki- tai kauppalakunta siinä laajuudessa kuin asetuksella säädetään.

Tämän lain säännöksiä ei sovelleta kaupunkiin ja kauppalaan, jonka valtioneuvosto on vapauttanut 1 momentissa tarkoitettujen tehtävien suorittamisesta.

2 §. Kaupungille ja kauppalalle suoritetaan tämän lain täytäntöönpanosta niille aiheutuneista kustannuksista valtioneuvoston määräämien perusteiden mukainen kohtuullinen korvaus valtion varoista.

3 §. Tarkemmat määräykset tämän lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta annetaan asetuksella.

83. Asetus tiheissä asumusryhmissä olevien vuokra-alueiden lunastamisesta annetun lain toimeenpanosta annetun asetuksen muuttamisesta.

Annettu heinäkuun 29 p:nä 1949.

(Suomen as.-kok. 555/49)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1936 : 23)

Maatalousministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä muutetaan tiheissä asumusryhmissä olevien vuokra-alueiden lunastamisesta annetun lain toimeenpanosta 10 päivänä maaliskuuta 1936 annetun asetuksen (126/36) 59 § näin kuuluvaksi:

59 §. Asutuslautakunnan puheenjohtajalle ja jäsenille maksetaan asuntoalueiden lunastamislain (120/36) mukaisten asioiden käsittelystä, lukuunottamatta 2 momentissa tarkoitettuja tehtäviä, palkkiota sen mukaan ja siinä järjestyksessä kuin asutuslautakunnan puheenjohtajan ja jäsenten palkkioista on voimassa.

Asutuslautakunnan jäsenille, jotka toimivat asuntoalueiden lunastamislain 19 §:n tarkoittamina uskottuina miehinä vuokra-alueiden järjestelyssä, maksetaan valtion varoista matkakustannusten korvausta ja päivärahaa, joiden suuruuden valtioneuvosto vahvistaa.

N:o 83 (jatk.)

Todistuksesta, jonka asutuslautakunnan puheenjohtaja tämän asetuksen 1 §:n mukaan antaa, saadaan vuokramieheltä kantaa 10 markan lunastusmaksu, joka voidaan periä siten kuin toimituskirjojen lunastuksen perimisestä on säädetty.

84. Laki asutustoimenpiteiden turvaamisesta eräissä tapauksissa.

Annettu syyskuun 23 p:nä 1949.

(Suomen as.-kok. 610/49)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1945 : 104 ja 106)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti, joka on tehty valtiopäiväjärjestyksen 67 §:ssä määrättyllä tavalla, säädetään:

1 §. Maanhankintalain (396/45) mukaan muodostetut ja maan vapaaehtoisen hankkimisen järjestelystä annetun lain (397/45) nojalla hankitut asuntotilat ja -tontit ovat asutustoimenpiteiden turvaamista tarkoittavien rajoitusten ja ehtojen alaisia, sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

Tämä laki ei kuitenkaan koske maanhankintalain 18—20 §:ssä tarkoitettulle siirtoväkeen kuuluvalla henkilöllä luovutettua asuntotilaa tai -tonttia.

2 §. Edellä 1 §:ssä tarkoitettua asuntotilaa tai -tonttia taikka määräalaa tai osuutta niistä älköön asutettava ilman maatalousministeriön lupaa luovuttako muille kuin maanhankintalain (396/45) mukaan maansaantiin oikeutetuille tai asutuslain (332/36) 1 §:ssä mainituille henkilöille, älköönkä toiselle vuokratko tahi osituttako.

Jollei edellämainittuja ehtoja täydetä, voi maatalousministeriö sinä aikana, jona tässä laissa säädettyt rajoitukset ja ehdot ovat voimassa, ja vaikka valtion saaminen olisi jo kokonaan maksettu, määrätä asutettavan maksamaan valtiolle sakkokorkoa enintään viisikymmentä sadalta sanotun viranomaisen asuntotilalle tai -tontille vahvistamasta, enintään käyvästä hinnasta ja määrätä sakkokorcon, vaikka se olisi jo aikaisemmin peritty, maksettavaksi uudelleen sekä, milloin kysymyksessä on maanhankintalain mukaan muodostettu asuntotila tai -tontti, määrätä valtion saamisen, jonka panttina mainittu alue on, heti korkoineen maksettavaksi.

Edellä tässä pykälässä mainitut rajoitukset ja ehdot ovat voimassa, kunnes asianomainen kunnallinen viranomainen on asetuksessa tarkemmin säädettyvällä tavalla todennut asuntotilan tai -tontin asianmukaisesti rakennetuksi, kuitenkin enintään kymmenen vuotta lukien siitä päivästä, jona asuntotilasta tai -tontista tehty luovutuskirja on allekirjoitettu.

Erityisistä syistä voi maatalousministeriö asianomaista kunnallista viranomaista kuultuaan hakemuksesta vapauttaa asuntotilan ja -tontin

edellä sanottujen ehtojen ja rajoitusten alaisuudesta ennen 3 momentissa mainittujen määräaikojen päättymistä.

Milloin asutettava on luovuttanut 1 momentissa tarkoitettun alueen sanotussa lainkohdassa mainitulle henkilölle, sovellettakoon häneen vastaavasti, mitä tässä laissa on asutettavasta säädetty.

3 §. Luovutuskirjaan, jolla maanomistaja tämän lain voimaantulon jälkeen luovuttaa maata suoraan asutettavalle asunotilaksi tai -tontiksi, on otettava edellä 2 §:ssä mainitut rajoitukset ja ehdot, uhalla että luovutettua aluetta, vaikka muut edellytykset olisivat olemassa, ei lueta maanomistajan luovutusvelvollisuuden vähennykseksi.

Sanotut rajoitukset ja ehdot on myös merkittävä kauppakirjaan, jolla maanhankintalain (396/45) mukaan muodostettu asunotila tai -tontti tämän lain voimaantulon jälkeen myydään asutettavalle.

4 §. Maanlunastuslautakunnan on lähetettävä, kun sille esitetään luovutuskirja, jolla maan vapaaehtoisen hankkimisen järjestelystä annettun lain (397/45) mukaan on luovutettu maata asunotilaksi tai -tontiksi, luovutuskirjasta jäljennös ja muulla tavoin tietoonsa tulleista, sanotun lain nojalla tapahtuneista luovutuksista ilmoitus sen paikkakunnan asianomaiselle kunnalliselle viranomaiselle, jossa luovutettu alue sijaitsee.

Maatalousministeriön tulee ilmoittaa 1 momentissa mainitulle kunnalliselle viranomaiselle maanhankintalain (396/45) nojalla muodostettujen asunotilojen ja -tonttien myynneistä asutettaville.

5 §. Edellä 4 §:ssä tarkoitettun kunnallisen viranomaisen on pidettävä luettelo kaikista kunnan alueella olevista asunotiloisista ja -tonteista, jotka ovat tässä laissa tarkoitettujen rajoitusten ja ehtojen alaisia.

Havaitessaan 2 §:n 1 momentissa mainittuja ehtoja rikottavan on kunnallisen viranomaisen tehtävä siitä viipymättä ilmoitus maatalousministeriölle.

6 §. Suorittaessaan tässä laissa tarkoitettua valvontaa on kunnallinen viranomainen oikeutettu saamaan sitä varten tarpeelliset tiedot muilta viranomaisilta.

7 §. Tarkemmat määräykset tämän lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta annetaan asetuksella.

8 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1949.

85. Laki maanvuokrasuhteiden pitentämisestä eräissä tapauksissa annetun lain muuttamisesta.

Annettu lokakuun 14 p:nä 1949.

(Suomen as.-kok 648/49)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1945 : 107)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti, joka on tehty valtiopäiväjärjestyksen 67 §:ssä määrättyllä tavalla, muutetaan maanvuokrasuhteiden

N:o 85 (jatk.)

pitentämisestä eräissä tapauksissa 22 päivänä kesäkuuta 1945 annetun lain (586/45) 1 § ja lisätään lain 4 §:ään uusi 2 momentti seuraavasti:

1 §. Jos vuokrasuhde, joka tämän lain voimaan tullessa oli olemassa torpasta, lamputoilasta tai asuntotarkoituksiin luovutetusta, vuokramiehen omilla rakennuksilla varustetusta tai varustettavaksi aiotusta alueesta tai tontista, lakkaa irtisanomisen tai vuokra-ajan päättymisen johdosta ennen 31 päivää joulukuuta 1955, jatkuu vuokrasuhde sanottuun päivään saakka. Sama olkoon laki erillisistä viljelys- tai laiduntarkoituksiin vuokratusta alueesta tai osasta siitä, mikäli vuokramiehen ennestään omistamaan tilaan voidaan 6 päivänä marraskuuta 1936 annetun asutuslain (332/36) mukaan antaa lisämaata ja vuokrattu alue tai osa siitä sijaintinsa puolesta on sopiva lisämaaksi sanottuun tilaan sekä nämä molemmat yhdessä muodostavat enintään asutuslain 6 §:ssä tarkoitettua viljelystilaa.

Mitä 1 momentissa on säädetty, on vastaavasti sovellettava vuokrasuhteeseen, joka alussa mainittuna ajankohtana on ollut voimassa aatteelliselle yhdistykselle tai yhteisölle vuokratusta, sen omilla rakennuksilla varustetusta alueesta.

Siinä tapauksessa, että vuokramies on kuollut tai kuolee, jatkuu vuokrasuhde 1 momentissa mainitun ajan, jos vuokramieheltä on jäänyt leski tai rintaperillinen tai joku muu vuokramiehen kuollessa hänen taloussaan elänyt oikeudenomistaja.

4 §.

Jos vuokrasuhde, johon on sovellettava 1 §:n säännöksiä, koskee kaupungin tai kauppalan omistamaa maata ja jos vuokrasuhteen voimassa oleminen vaikeuttaa vahvistetun asemakaavan toteuttamista, voi maatalousministeriö tarpeelliseksi katsomillaan ehdoilla antaa kaupungille tai kauppalalle oikeuden vuokrasuhteen irtisanomiseen kokonaan tai vuokratun maan tietyltä osalta.

86. Laki ammattiopintojen avustuslain muuttamisesta.

Annettu lokakuun 21 p:nä 1949.

(*Suomen as.-kok. 655/49*)

(*Vrt. kunn. as.-kok. 1944 : 155*)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti kumotaan 10 päivänä marraskuuta 1944 annetun ammattiopintojen avustuslain (796/44) 12 §:n 3 momentti ja muutetaan lain 3 ja 4 § sekä lisätään sanottuun lakiin uudet 4 a ja 14 a § seuraavasti:

3 §. Apurahan saannin edellytyksenä on, että asianomainen:

- 1) ei ole täyttänyt 24 vuotta;
- 2) on aikomalleen ammattialalle sopiva;

3) voi todennäköisesti saada suunnitellulla ammattialalla toimeentulonsa;

4) on hyväksytty tai voidaan hyväksyä oppilaaksi 5 §:ssä tarkoitettuun oppilaitokseen, erikoiskursseille tai oppipaikkaan; sekä

5) ei ole sotaorpojen työhuollosta annetun lain (363/43) mukaan oikeutettu saamaan koulutustaan työhuoltona eikä muutoin valtion varoista voi saada tai ole saanut ammattiopintojensa harjoittamista varten niin suurta avustusta kuin hän tämän lain nojalla saisi.

Sen estämättä, mitä 1 momentin 1 kohdassa on säädetty, voidaan apuraha myöntää leski- ja avioeron saaneelle vaimolle sekä 24 vuotta täyttäneelle muullekin henkilölle, jos viimeksi mainitun ammattiopinnot ovat kesken tai jos ne ovat viivästyneet sairauden, asevelvollisuuden suorituksen tai muun pätevän syyn takia.

4 §. Tämän lain nojalla myönnettävä apuraha on vähintään 30 ja enintään 60 sadalta valtioneuvoston eri koulumuotoja ja apurahan-saajaryhmiä varten paikkakuntien kalleuden huomioon ottaen vahvistamista kohtuullisista kustannuksista.

Orvolle ja muulle pääasiallista huoltajaa vailla olevalle henkilölle samoin kuin huoltovelvolliselle leski- ja avioeron saaneelle vaimolle sekä, milloin painavia syitä siihen on olemassa, muullekin henkilölle voidaan apurahaa myöntää enemmänkin kuin 60 sadalta 1 momentissa tarkoitetuista kustannuksista.

Apurahan suuruutta kussakin tapauksessa määrättäessä on otettava huomioon:

- 1) anojan taloudellinen asema ja perhesuhteet;
- 2) opintojen laatu ja pituus; sekä
- 3) muut apurahan suuruuteen vaikuttavat erityiset olosuhteet.

Apurahan saajalle voidaan lisäksi eri hakemuksesta myöntää opintoaikana syntyneestä sairaudesta tai ruumiinvammasta aiheutuneisiin menoihin kohtuullinen avustus, mikäli näitä menoja ei korvata muun lain nojalla.

Jos apurahan myöntämisen jälkeen sen suuruuteen vaikuttavat olosuhteet olennaisesti muuttuvat, on apurahan määrä sen saajan, asianomaisen koulun tai paikallisen viranomaisen ilmoituksesta vahvistettava uudelleen. Siten muutettua apurahaa aletaan suorittaa muutospäätöksen antamista seuraavan lukukauden tai opintovuoden alusta.

4 a §. Ansiotyössä tarvittavien työvälineiden hankkimista varten voidaan 4 §:n 2 momentissa tarkoitettulle henkilölle, joka on tämän lain nojalla myönnetyn apurahan tai opintolainan turvin hankkinut itselleen tarpeellisen ammattitaidon, myöntää avustusta valtion varoista.

Edellä 1 momentissa säädettyä avustusta voidaan antaa myös sotaorpojen työhuollosta annetussa laissa tarkoitettulle sotaorvolle.

14 a §. Mitä tässä laissa on säädetty tai sen nojalla määrätty apurahasta, on soveltuvin osin voimassa myös opintolainasta samoin kuin työvälineavusta.

N:o 86 (jatk.)

Painavien syiden vaatiessa voidaan työväline kuitenkin sosiaaliministeriön tai sen määräämän viranomaisen suostumuksella ja asettaminen ehdoin luovuttaa tai siirtää toiselle.

87. Tieteellisiä tarkoituksia varten maahan tuotettujen hiirien ja marsujen vapauttaminen liikennemaksuista.

Kaupunginvaltuuston päätös syyskuun 28 p:ltä 1949.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1939 : 20 ja 1948 : 123)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että tieteellisiä tarkoituksia varten maahan tuotettavat eläimet, jotka tullatetaan tullitaksan nimikkeeseen 01—010 mukaan ja joista kannetaan liikennemaksut liikennemaksutaksan nimikkeeseen 1/5 perusteella, vapautetaan liikennemaksuista sekä että tätä päätöstä sovelletaan vuoden 1949 alusta lukien palauttamalla maahan tuotetuista eläimistä jo perityt liikennemaksut asianomaisten sitä anoessa.

88. Laki eräitten kunnallisten lautakuntien toimiajan poikkeuksellisesta lyhentämisestä.

Annettu lokakuun 21 p:nä 1949.

(Suomen as.-kok. 657/49)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1948 : 143)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Voimassa olevan lain mukaan kunnallisvaltuustojen kolmeksi vuodeksi valittavien lautakuntien jäsenten toimikausi päättyy vuoden 1950 lopussa, kunnallislain 21 §:ssä säädetyin rajoituksin. Uudet jäsenet näihin lautakuntiin valitaan laissa säädetyssä järjestyksessä.

Tämä laki ei koske sellaista lautakuntaa, jonka jäsenistä osa vuosittain lain mukaan eroaa.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISUT

1949

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO

N:o 9.

Sisällys: 89. Kuntoisuuspisteen raha-arvo Tervalammen työlaitoksessa, s. 145. — 90. Helsingin kaupungin huoltolautakunnan alaisten viranhaltijain johtosäännön muuttaminen, s. 145. — 91. Kaisaniemen verkkopallokenttien tunti-vuokramaksut, s. 155. — 92. Marjaniemen ja Pakilan siirtolapuutarhojen vuokrien alentaminen, s. 155. — 93. Teurastajien palkkauksen järjestely Helsingin kaupungin teurastamossa, s. 155. — 94. Viranhaltijain vuosilomat, s. 156. — 95. Viranhaltijoille suoritettavat sunnuntaityökorvaukset, s. 156. — 96. Erittäin likaisen työn lisien laskemistapa eräissä putkijohtoalan töissä, s. 157. — 97. Kaupungin omiin kiinteistöihin sijoitettujen virastojen ym. tilitysvuokrat, s. 158. — 98. Sotainvalidien sijoittaminen kaupungin virkoihin ja töihin, s. 158. — 99. Liikennelaitoksen henkilökunnalta perittävät oikeudenkäyntikustannukset, s. 158. — 100. Toisella paikkakunnalla työskentelevien työntekijäin matka- ym. korvaukset, s. 159. — 101. Viranhaltijain ja työntekijäin irtisanominen, s. 160.

89. Kuntoisuuspisteen raha-arvo Tervalammen työlaitoksessa.

Huoltolautakunnan päätös helmikuun 15 p:ltä 1949.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1946 : 134)

Huoltolautakunta päätti mainittuna päivänä korottaa Tervalammen työlaitoksessa köyhäinhuitolain nojalla hoidettavien kuntoisuuspisteen raha-arvon 2 markkaan, maaliskuun 1 päivästä 1949 lukien.

90. Helsingin kaupungin huoltolautakunnan alaisten viranhaltijain johtosäännön muuttaminen.

Huoltolautakunnan päätös maaliskuun 9 p:ltä 1949.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1937 : 66 ja 1939 : 31)

Huoltolautakunta päätti mainittuna päivänä muuttaa kesäkuun 14 päivänä 1937 vahvistamansa ja tammikuun 2 päivänä 1939 muuttamansa Helsingin kaupungin huoltolautakunnan alaisten viranhaltijain johtosäännön 47, 48, 50, 51, 54, 55, 57, 59, 62 ja 64—69 §:t seuraavalla tavalla sekä vahvistaa mainittuun johtosääntöön uudet, näin kuuluvat 59 a, 59 b ja 62 a §:t:

47 §. Huoltolaitoksen viranhaltijoina on, sen mukaan kuin kaupunginvaltuuston vahvistamassa talousarviossa sitä varten on varoja osoitettu:

N:o 90 (jatk.)

1) kunnalliskodissa:

johtaja, apulaisjohtaja, lääkäri, saarnaaja, varastokirjanpitäjä, toimistoapulaisia, ylihoitajatar, yölihoitajatar, osastonhoitajattaria, hoitajattaria, poliklinikan hoitajatar, laboratoriohoitajatar, hieroja, siivoojia, kylvettäjiä, ruokalanhoitaja, apulaisruokalanhoitajia, leipojia, keittäjiä, keittiöapulaisia, käsityönohjaaja, apulaiskäsityönohjaaja, pesulaitoksen hoitaja, pesulaitoksen apulaishoitaja, pesuapulaisia, kone mestari, lämmittäjä-mekaanikkoja, lämmittäjiä, työtoiminnan valvoja, työhuoneitten varastokirjanpitäjä, työnjohtajia, vahtimestareita, ulko työnjohtaja, puutarhuri, puuseppä, huollettavien omaisuuden keskus varastonhoitaja ja autonkuljettajia.

2) työlaitoksessa:

johtaja, apulaisjohtaja, lääkäri, saarnaaja, sairaanhoitajatar, vartijain esimies, kirjanpitäjä, toimistoapulainen, vartijoita, asentaja, puuseppä, seppä, autonkuljettaja, traktorinajaja, yövartija, emännöitsijä, emännöitsijän apulainen, keittiöapulainen, maataloustyönjohtaja, tallimies, karjanhoitaja, navetta-apulaisia, sikalanhoitaja, puutarhuri ja puutarhurinapulaisia.

48 §. Huoltolaitoksen viranhaltijat alkoot:

1) ryhtykö itse tai välittäjän kautta huollettavien kanssa mihinkään kauppoihin tai hankkiko heille luvatonta tavaraa;

2) pyytäkö huollettavilta yksityistä työtä tai muunlaista apua muuten kuin tällaisesta työstä tai avusta laitokselle suoritettavaa korvausta vastaan;

3) toimiko, johtajan luvatta, työvelvollisen sananviejänä ulkopuolisille tai kirjeiden kuljettajana taikka elintarpeiden tai muiden tarveaineiden hankkijana.

A. Kunnalliskodin viranhaltijain tehtävät.

50 §. Johtajan tulee sen lisäksi mitä huoltolaitosten ohjesäännössä määrätään:

1) valvoa, että laitoksessa vallitsee järjestys, siisteys, ahkeruus ja hyvä kuri sekä että laitoksen viranhaltijat täyttävät tunnollisesti tehtävänsä;

2) valvoa, että huollettavien sijoituksessa noudatetaan voimassa olevia säännöksiä ja määräyksiä, niin myös, että huollettavia kohdellaan vakavasti, mutta samalla sävyisästi ja oikeudenmukaisesti ja että he saavat tarkoituksenmukaisen huollon ja heille kuuluvat edut;

3) huolehtia lakien ja ohjesääntöjen mukaisesti kurinpidosta laitoksessa ja pitää luetteloja määräämistään kurinpidorangaistuksista sekä ilmoittaa niistä johtokunnalle;

4) käyttää huoltolautakunnalle kuuluvaa holhousoikeutta laitokseen otettuihin nähden, ei kuitenkaan omaisuutta koskeissa asioissa;

5) ratkaista osastonhoitajattarien hänelle alistamat huollettavien loma-anomukset;

6) ilmoittaa johtokunnalle ne huollettavat, jotka hänen mielestään eivät enää ole laitoshoidon tarpeessa, ja kiireellisissä tapauksissa päättää huollettava laitoksesta neuvoteltuaan asiasta johtokunnan puheenjohtajan kanssa;

7) ryhtyä viipymättä toimenpiteisiin laitoksesta luvatta poistuneen huollettavan palauttamiseksi laitokseen;

8) valvoa, että ruoka valmistetaan kelvollisista tarvikkeista ja huolellisesti sekä tarpeellista säästäväisyyttä noudattaen;

9) valvoa, että laitoksen rakennuksia, kalustoa ja muuta omaisuutta huolellisesti hoidetaan;

10) yhdessä apulaisjohtajan kanssa nimikirjoituksellaan hyväksyä laskut ja allekirjoittaa tositteet;

11) päättää kalusto- ja tarveainehankinnoista talousarvion puitteissa ja jatkuvaa kulutusta silmälläpitäen, sekä esitellä johtokunnan määräämää rajaa korkeammat ostot kulloinkin seuraavassa johtokunnan kokouksessa sekä milloin kaluston uutishankinnoista ja varastoon ostettavista tarvikkeista on kysymys, esitellä asia ennakolta johtokunnalle;

12) valmistaa johtokunnan kokousten esityslistat ja pöytäkirjat ja määrättyssä järjestyksessä toimittaa ne asianomaisille viranomaisille, niin myös esitellä kokouksissa asiat;

13) laatia ja määrättynä aikana johtokunnalle antaa kertomus laitoksen edellisen vuoden toiminnasta;

14) laatia ja määrättynä aikana johtokunnalle antaa ehdotus laitoksen seuraavan vuoden meno- ja tuloarvioksi;

15) laitoksessa avoinna olevia virkoja täytettäessä hankkia ja johtokunnalle esitellä oman lausuntonsa ohella lääkärin ja ylihoitajattaren lausunnot viranhakijoista, mikäli on kysymys hoitohenkilökuntaan tai osastoilla palvelemaan apuhenkilökuntaan kuuluvan viran täyttämisestä; sekä

16) olla kunakin arkipäivänä johtokunnan määräämänä aikana laitoksen toimistossa tavattavissa.

51 §. *Apulaisjohtajan* tulee:

1) huolehtia ruokatarvike-, vaatetus-, halko- ja hiilivarastoista ja tehdä johtajalle esitykset varastojen tarpeenmukaisesta täydentämisestä, niin myös valvoa, että laitokseen vastaanotetaan vain kelvollisia, johtajan antamien määräysten mukaisia tavaroita;

2) varastomääräysten ja muiden todisteiden nojalla tarkastaa ja määrärahakirjaan viedä sekä yhdessä johtajan kanssa nimikirjoituksellaan maksettavaksi hyväksyä laitosta koskevat laskut ja allekirjoittaa tositteet;

3) johtaa ja valvoa kirjanpito- ja toimistotyötä;

N:o 90 (jatk.)

4) huolehtia siitä, että huollettavista pidetään luetteloa, johon merkitään kunkin nimi, ikä, syntymäpaikka ym. henkilötiedot ja koti-paikka niin myös tulo- ja lähtöpäivä ym. tarpeelliset tiedot;

5) huolehtia siitä, että huollettavan kuolemasta ajanhukatta ilmoitetaan huoltoviraston asiamiestoimistolle, mikäli vainajalta on jäänyt jälkeen omaisuutta;

6) valvoa, että laitokseen otetun huollettavan mukanaan tuoma omaisuus luetteloidaan kahden yht'aikaa läsnäolevan viranhaltijan läsnäollessa, että se omaisuus, mikä ei jää huollettavan omaan käyttöön, huolellisesti nimi- ja tavaraluetteloiheen säilytetään huollettavien omaisuuden keskusvarastossa, ja että rahat, pankki- tai eläkekirjat ym. arvopaperit ja arvoesineet, joita huollettava itse ei ole oikeutettu pitämään hallussaan, viipymättä toimitetaan osastonhoitajattaren välityksellä luetteloituina laitoksen konttoriin asianomaisen toimistoapulaisen toimenpiteestä ensi tilassa johtajan allekirjoittaman kirjeen seuraamana edelleen lähetettäväksi huoltoviraston kassa- ja tilitoimistoon, ollen tästä kaksoiskappale toimitettava huoltoviraston asiamiestoimistolle;

7) vuosittain ennen tammikuun loppua toimittaa yhdessä työtoiminnan valvojan kanssa laitoksen ruoka- ja työainevästöjen sekä kalustojen inventoiminen;

8) toimittaa aika ajoin kassan ja västöjen tarkastuksia ja tarkastuksen tuloksesta viipymättä ilmoittaa johtajalle;

9) toimia laitoksen vastuunalaisena arkistonhoitajana;

10) valvoa laitoksen kirjaston toimintaa;

11) avustaa huollettavia tarpeen vaatiessa näitten omaisuuden ja muitten asioitten hoidossa;

12) johtaa ja valvoa huollettavien vapaa-ajan käyttöä ja viihtyisyyden ylläpitämistä järjestämällä mahdollisuuksien mukaan kerhoja valistustoimintaa luentoineen ja esitelmineen ja muita sopivia ajanvietetilaisuuksia; sekä

13) tarpeen vaatiessa avustaa johtajaa hänen virkatehtävissään sekä johtajan estyneenä ollessa hoitaa hänen tehtäviään.

54 §. Varastokirjanpitäjän tulee:

1) hoitaa laitoksen keskusvarastoa, sen kirjanpito ja laskutus sekä merkitä sitä koskeviin laskuihin vastaanottotodistus;

2) apulaisjohtajan osoitusten mukaisesti ottaa osaa muihinkin kirjanpitotehtäviin;

3) tehdä apulaisjohtajalle esitykset tarvikkeitten hankkimiseksi västöön; sekä

4) hoitaa apulaisjohtajan estyneenä ollessa hänen tehtäviään.

55 §. Toimistoapulaisen tulee:

1) pitää huollettavien nimiluetteloa sekä viranhaltijoita ja heidän palkkojaan koskevaa luetteloa;

2) vuosittain laatia henkikirjoitusta ja poliisilaitosta varten vaadittavat luettelot;

3) hoitaa johtajan kirjallisesta määräyksestä laitoksen käteiskassa ja sitä koskeva kirjanpito;

4) ottaa vastaan ja kassakaapissa säilyttää osastonhoitajattarien jättämät, huollettavilta talteenotetut pankki- ja muut rahakirjat sekä arvoesineet ja rahavarat viipymättä toimitettaviksi huoltoviraston kassa- ja tilitoimistolle johtajan kirjeen ohella, josta kaksoiskappale on lähetettävä huoltoviraston asiamiestoimistolle;

5) suorittaa apulaisjohtajan osoitusten mukaisesti muitakin toimistotehtäviä; sekä

6) hoitaa apulaisjohtajan määräyksestä varastokirjanpitäjän virkaa tämän estyneenä ollessa.

57 §. *Osastonhoitajattaren* tulee lähinnä ylihoitajattaren alaisena ja tämän antamien määräysten sekä vahvistettujen järjestyssääntöjen mukaisesti:

1) valvoa, että osastolla vallitsee järjestys ja siisteys, että hoidokkeja kohdellaan ystävällisesti ja kärsivällisesti sekä että he viettävät hiljaista, raitista ja siveätä elämää;

2) käyttäytyä tyynesti ja arvokkaasti virantoimituksessa ja sen ulkopuolella sekä virantoimituksessa ollessaan käyttää vahvistettua virkapukua;

3) virka-aikana pysyä osastolla, sieltä ilman ylihoitajattaren lupaa poistumatta, sekä ainoastaan ylihoitajattaren luvan siihen saatuaan ottaa luokseen asumaan lyhyeksikään aikaa laitokseen kuulumattomia henkilöitä;

4) pitää huolta siitä, että osastolle johtavat ovet yöhoitajattaren toimesta määrätynä aikana avataan ja suljetaan sekä määrätyllä paikalla säilyttää niihin kuuluvat avaimet;

5) ylihoitajattarelle ilmoittaa alaiensa hoitajattarien sekä osastolla palvelemaan apuhenkilökuntaan kuuluvien rikkomuksista;

6) valvoa, että osastolla olevaa laitoksen kalustoa ja muuta omaisuutta hoidetaan huolellisesti sekä että säästäväisyyttä noudatetaan lämmön, valon, veden, pesun ja kulutustavarain käytössä;

7) hoitaa ja vastata sekä pitää luetteloja osaston vuode-, liina- ja pitovaatteista sekä muusta kalustosta ja varastotarvikkeista;

8) pitää huolta kaluston ja kulutustavaroiden tilaamisesta osastolle keskusvarastosta sekä esittää tilauslistat ylihoitajattaren hyväksyttäväksi;

9) laatia tilauslista seuraavan päivän ruoasta sekä jättää lista ruokalanhoitajalle;

10) henkilökohtaisesti valvoa ruoan jakelua osastolla sekä katsoa, ettei tuhlausta ruoan käytössä tapahdu;

11) säilyttää osastolla olevat lääkkeet ja myrkyt niitä varten varatussa lukitussa paikassa sekä pitää vaarin, ettei hän milloinkaan anna

N:o 90 (jatk.)

lääkkeitä asiaankuulumattomille henkilöille, niin myös ainoastaan vastakirjaan tehtävää merkintää vastaan ottaa vastaan lääkkeitä laitoksen lääkevarastosta;

12) tarpeen mukaan jakaa lääkärin määräämät lääkkeet ja sairusravinto sekä muutenkin antaa osaston hoidokeille tarpeellista hoitoa;

13) valvoo, että vastatulleet huollettavat tarkoin puhdistetaan ja kylvetetään ennen kuin heidät puetaan laitoksen vaatteisiin;

14) huolehtia siitä, että huollettavan mukanaan tuoma omaisuus, mikä ei jää osastolle huollettavan itsensä käyttöön, toimitetaan asianomaiseen keskusvarastoon siellä säilytettäväksi, sekä että mahdolliset arvoesineet, pankki- ja muut rahakirjat sekä rahavarat, mikäli niitä ei ole määrätty jätettäväksi huollettavan haltuun, viipymättä toimitetaan luettelon ohella laitoksen konttoriin kuittia vastaan;

15) valvoo, että työkykyiset hoidokit ovat työaikana työssä ja ettei osastoilla suoriteta yksityisiä töitä muutoin kuin laitokselle tulevaa korvausta vastaan, niin myös kuukausittain jättää työtoiminnan valvojalle ahkeruusrahaehdotukset;

16) valvoo, etteivät hoidokit luvatta oleskele muilla osastoilla tai heille kuulumattomissa huoneissa;

17) myöntää lomaa osastonsa huollettaville, sekä viipymättä alistaa johtajan ratkaistavaksi sellaiset loma-anomukset, joita hän ei katso voivansa itse hyväksyä;

18) pitää silmällä hoidokkien luona käyviä henkilöitä ja valvoo, etteivät he viivy osastolla yli sallitun ajan, sekä kieltää sopimattomasti esiintyviltä henkilöiltä pääsy osastolle;

19) valvoo, ettei hoidokeille tuoda väkijuomia sekä ettei heillä ole kiellettyjä tavaroita luonaan eikä rahaa hallussaan yli sallitun määrän;

20) ilmoittaa johtajalle järjestyssääntöjen rikkomiseen syyllistynyt hoidokki;

21) järjestää hoidokeille tilaisuus käydä jumalanpalveluksessa laitoksen kirkossa;

22) osaston hoidokin kuoltua huolehtia siitä, että vainajaa käsitellään annettuja määräyksiä noudattaen sekä että hoidokin jälkeensä jättämästä omaisuudesta viipymättä toimitetaan luettelo laitoksen konttoriin, jonne myös hoidokin rahat ja arvoesineet luettelon mukana on lähetettävä;

23) antaa yöhoitajattarelle ohjeita hoidokkien hoidosta sekä kaikki ne tiedot, joilla siinä kohden voi olla merkitystä, niin myös aamuisin ottaa vastaan yöhoitajattarelta ilmoitus hoidokkien tilasta ja siitä, mitä yön kuluessa osastolla on tapahtunut;

24) päivittäin ylihoitajattarelle ilmoittaa osastolla vallitsevista oloista;

25) opastaa laitoksessa olevia harjoittelijoita sairaskoti- ja kunnalliskotihoitoon käytännöllisissä tehtävissä sekä antaa heidän tiedoistaan ja taidoistaan lausuntonsa ylihoitajattarelle; sekä

26) ylihoitajattaren estyneenä ollessa määräyksestä hoitaa hänen tehtäviään.

Pientenlastenosaston hoitajattaren tulee lisäksi valvoa, että äidit huolellisesti ja määrätysin ajoin imettävät lapsiaan.

Osastonhoitajattaren, joka toimii poliklinikanhoitajattarena, tulee: noudattaen soveltuvin osin mitä osastonhoitajattaresta on määrätty, avustaa lääkäriä poliklinikan hoidossa ja vastaanotoissa;

sairastapauksen sattuessa kutsusta viipymättä saapua kunnalliskodin ja työlaitoksen sairastuneen hoidokin luo;

sairastuneille laitoksen viranhaltijoille ja heidän perheenjäsenilleen antaa laitoksen lääkärin määräyksestä tarpeellista hoitoa; sekä

opastaa laitoksessa olevia harjoittelijoita käytännöllisessä sairaanhoidossa ja antaa heidän tiedoistaan ja taidoistaan lausuntonsa ylihoitajattarelle.

59 §. Ruokalanhoitajan tulee:

1) johtaa ja valvoa vahvistettua ruokajärjestystä noudattaen ruoanvalmistusta ja vastata siitä, että ruoka valmistetaan huolellisesti ja täysin kelvollisista tarvikkeista;

2) valvoa kaikkia keittiössä ja leipomossa suoritettavia töitä sekä että koko ruokataloudessa noudatetaan järjestystä ja kaikkia hygienian vaatimuksia;

3) huolehtia siitä, että käsivarastossa hänen hoidossaan olevia ruokajä muita tarvikkeita taloudellisesti käytetään niin, etteivät ne pääse pilaantumaan sekä ettei niitä hävitetä eikä tuhjata;

4) valvoa, että keittiöhuoneistojen ovet määrättyinä aikana avataan ja suljetaan sekä että avaimet säilytetään määrättyssä paikassa;

5) pitää päivittäin luetteloa keittiössä toimessa olevista huollettavista, merkitä keittiössä ja leipomossa kulutetut ravintoaineet kulutusluetteloihin sekä kuukausittain tehdä ehdotukset ahkeruusrahoiksi;

6) tehdä apulaisjohtajalle esityksiä raaka-aineiden hankkimiseksi keittiön tarpeisiin;

7) tehdä johtajalle esityksiä toimenpiteiksi havaitsemiensa puutteellisuuden korjaamiseksi sekä ruokatalouden saattamiseksi ja pysyttämiseksi kohtuuden vaatimuksia vastaavalla tasolla;

8) vastata hoidossaan olevista, laitokselle kuuluvista vuode- ja liinavaatteista sekä kalustosta ja varastotarvikkeista; sekä

9) ilmoittaa johtajalle rikkomukseen syyllistynyt huollettava.

59 a §. I apulaisruokalanhoitajan tulee:

1) huolehtia työvuorollaan ruoan valmistuksesta sekä valvoa kaikkia keittiössä ja leipomossa esiintyviä töitä;

2) valvoa yhdessä ruokalanhoitajan kanssa, että ruoanvalmistukseen käytettävät tarvikkeet ovat täysin kelvollisia;

3) täydentää ruokalanhoitajan estyneenä ollessa käsivarastoa päävarastosta saatavilla raaka-aineilla noin viikon ajaksi kerrallaan; sekä

N:o 90 (jatk.)

4) ruokalanhoitajan ja II apulaisruokalanhoitajan ollessa lomalla tai muuten estyneinä hoitaa näidenkin tehtäviä.

59 b §. II apulaisruokalanhoitajan tulee:

1) vastaanottaa ruokatarvikkeet, laatia varastomääräykset, merkitä vastaanottamiaan tarvikkeita koskeviin laskuihin vastaanottotodistukset sekä viedä tulleet määrät tilikorteille;

2) pitää hallussaan varastojen avaimet sekä valvoa, että varastojen ovet pidetään lukittuina;

3) ottaa kuitit luovutetuista tavaramääristä sekä merkitä määrät päivittäin tilikorteille;

4) valvoa, ettei käyttöön luovutettuja ja luovuttamattomia ruokatarvikkeita säilytetä samassa varastosuojassa;

5) huolehtia, etteivät varastoissa olevat ruokatarvikkeet pääse pilaantumaan ja ettei niitä hävitetä;

6) luovuttaa ruokatarvikkeita käsivarastoon viikon kulutusta ja todellista tarvetta vastaava määrä; sekä

7) hoitaa I apulaisruokalanhoitajan lomalla tai muuten estyneenä ollessa hänenkin tehtäviään.

62 §. Työtoiminnan valvojan tulee lähinnä johtajan alaisena:

1) johtaa, järjestää ja valvoa työnjohtajien, vahtimestarien ja portinvartijain toimintaa ja tarkastaa, että työhuoneissa, ulkotyömailla ja pihoilta vallitsee hyvä järjestys ja siisteys;

2) tehdä johtajalle esityksiä kiinteistöjen korjaus- ja parannustöistä vuosikorjauksien luettelointia varten sekä muutenkin ilmoittaa johtajalle kiinteistöjen, laitteiden ja muun kaluston hoidosta;

3) valvoa työaineitten asianmukaista käyttöä ja varastointia niin, etteivät ne pääse pilaantumaan tai häviämään;

4) työajan jälkeenkin vastaanottaa ilmoituksia järjestyshäiriöistä, antaa päivystävälle vahtimestarille ohjeita niiden selvittämiseksi, sekä muuten ryhtyä kulloinkin asian vaatimiin toimenpiteisiin;

5) valvoa, että työkykyisiksi ilmoitetut huollettavat ovat säännöllisesti heille soveltuvissa töissä, niin myös, että heille ehdotetaan vahvistettujen perusteiden mukaan ahkeruusrahaa;

6) tarkastaa ehdotukset huollettavien ahkeruusrahoiksi ja jättää ne johtajan hyväksyttäväksi;

7) avustaa laitoksen huollettavia näiden pyrkiessä hankkimaan elatusmahdollisuuksia laitoksen ulkopuolelta;

8) hinnoittaa yhdessä apulaisjohtajan kanssa huollettavien valmistamat esineet ja heidän suorittamansa muut työt;

9) toimittaa yhdessä apulaisjohtajan kanssa vuosittain ennen tammi-kuun loppua laitoksen ruoka- ja muiden varastojen sekä kalustojen inventoiminen;

10) hoitaa työhuoneitten varastokirjanpitäjän estyneenä ollessa hänen tehtäviään; sekä

11) suorittaa muutenkin johtajan hänelle antamia tehtäviä.

62 a §. *Työhuoneitten varastokirjanpitäjän* tulee:

- 1) hoitaa laitoksen työainevarastoja ja huolehtia niitä koskevasta kirjanpidosta;
- 2) ilmoittaa varastojen täydentämisestä työtoiminnan valvojalle;
- 3) kirjoittaa työhuoneitten, käsityöosaston ja pesulaitoksen toiminnasta tehtävät laskut, kirjeet, tarjoukset ym. ja laatia näitä toiminnanhaaroja koskevat tilastot;
- 4) tehdä vastaanottomerkinä työainetilejä koskeviin laskuihin;
- 5) suorittaa työtoiminnan valvojan osoituksen mukaan muitakin toimistotehtäviä; sekä

6) hoitaa työtoiminnan valvojan estyneenä ollessa tämän tehtäviä.

64 §. *Vahimestarin* tulee:

- 1) toimia päivystystehtävissä, päivävuorotyössä, osastonhoitajan tehtävissä, suorittaa vuorollaan ulkotyötä ja toimia portinvartijana;
- 2) suorittaa työtoiminnan valvojan osoitusten mukaan muitakin laitoksessa esiintyviä töitä; sekä
- 3) noudattaa niitä johtajan toimesta erikseen annettavia yksityiskohtaisempia työohjeita, jotka koskevat 1 ja 2 momenteissa mainittuja tehtäviä.

65 §. *Ulkotyönjohtajan* tulee lähinnä työtoiminnan valvojan alaisena:

- 1) hoitaa laitoksen hevostallia vajoineen ja valvoa, että niissä sekä laitoksen alueella vallitsee järjestys ja puhtaus sekä huolehtia kalustosta, rehuista yms. omaisuudesta;
- 2) tehdä työtoiminnan valvojalle esitys talliin ja kalustosuojaan tehtävistä hankinnoista;
- 3) johtaa laitoksen maanviljelys-, teiden kunnossapito- ja muita ulkotöitä ja ottaa itsekkin osaa työhön, sekä valvoa, että hänen johdollaan työskentelevät viranhaltijat ja huollettavat täyttävät tehtävänsä;
- 4) huolehtia siitä, että kuljetustyöt aikanaan ja viivytyksettä suoritetaan; sekä
- 5) valvoa, että tallien ja ulkosuojien ovet lukitaan yöksi.

66 §. *Puutarhurin* tulee:

- 1) johtaa ja valvoa laitoksen puutarha- ja puistotöitä, huolehtia sadon korjuusta, ja ottaa itsekkin osaa töihin;
- 2) hoitaa puutarhatyössä käytettävää kalustoa ja tarvikkeita sekä tehdä työtoiminnan valvojalle esitys niiden hankkimisesta;
- 3) valvoa, että hänen johdollaan työskentelevät viranhaltijat ja huollettavat täyttävät tehtävänsä; sekä
- 4) huolehtia laitoksen juurikasvien ja vihanneksien säilytyshuoneista.

67 §. *Puusepän* tulee:

- 1) suorittaa puusepän töitä lähinnä puuseppätyönjohtajan antamien ohjeitten mukaan; sekä

N:o 90 (jatk.)

2) avustaa työnjohtajaa hänen virkatehtävissään ja tämän estyneenä ollessa hoitaa hänen tehtäviään.

68 §. *Työnjohtajan* tulee:

- 1) valvoa ammattialansa töitä ja ottaa itsekin osaa työhön;
- 2) hoitaa hänen töissään tarvittavia koneita, kalustoa ja tarvikkeita sekä, tarpeen vaatiessa, ehdottaa työtoiminnan valvojalle niitä hankittavaksi;
- 3) vastata tavarasta, joka on jätetty valmistettavaksi tai korjattavaksi;
- 4) valvoa, että hänen johdollaan työskentelevät huollettavat täyttävät tehtävänsä, sekä tehdä työtoiminnan valvojalle ehdotus huollettavien ahkeruusrahoiksi;
- 5) huolehtia järjestyksestä ja puhtaudesta työhuoneessaan; sekä
- 6) tapaturman sattuessa ilmoittaa siitä heti työtoiminnan valvojalle.

69 §. *Huollettavien omaisuuden keskusvarastonhoitajan* tulee lähinnä apulaisjohtajan alaisena:

- 1) vastata huollettavien omaisuuden keskusvarastosta ja huolehtia siitä, että varastossa vallitsee hyvä järjestys, puhtaus ja siisteys, ja että tuuletus toimeenpannaan mahdollisimman usein;
- 2) vastaanottaa eri osastoilta varastoon jätettävä huollettavien omaisuus ja luetteloida se;
- 3) huolehtia siitä, että omaisuusesineet asianmukaisesti desinfioidaan ja että likaiset vaatteet nimeiltyinä ja luetteloituina lähetetään pesulaan pestäviksi ja paikattaviksi. Ennen säilytyspusseihin tai sopiviin paketteihin järjestämistä esineet tuuletetaan, tomutetaan ja käsitellään hyönteisten tuhoja vastaan;
- 4) huolehtia siitä, että luettelot vaatetus- ym. tavaroista säilytetään ao. pusseissa tai paketeissa sekä että erikseen jokaiselle huollettavalle kuuluvasta omaisuudesta pidetään kortistoa;
- 5) laatia kuolleitten huollettavien koko omaisuudesta asianmukaiset luettelot, joista tarvittavat kappaleet on toimitettava laitoksen toimiston välityksellä huoltoviraston asiameistoiimistoon ja laitoksen konttoriin, yhden jäädessä varastoon;
- 6) ottaa omaisuusesineitä luovuttaessaan kuittaus varastossa olevaan omaisuusluetteloon;
- 7) luovuttaa omaisuusesineitä huollettavalle, jolle on annettu oikeus saada omaan käyttöönsä jotakin varastossa säilytettävästä omaisuudestaan; sekä
- 8) muuten suorittaa niitä tehtäviä, joita apulaisjohtaja hänelle määrää.

91. Kaisaniemen verkkopallokenttien tuntivuokramaksut.

Urheilu- ja retkeilylautakunnan vahvistamat toukokuun 11 p:nä 1949.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 153)

Urheilu- ja retkeilylautakunta päätti mainittuna päivänä vahvistaa Kaisaniemen verkkopallokenttien tuntivuokramaksut arkipäivä-tunneilta klo 15:een asti 80 mk:ksi sekä klo 15:n jälkeen ja pyhäisin 120 mk:ksi, toukokuun 2 päivästä 1949 lähtien.

92. Marjaniemen ja Pakilan siirtolapuutarhojen vuokrien alentaminen.

Kaupunginvaltuuston päätös toukokuun 18 p:ltä 1949.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 150)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä oikeuttaa kiinteistö-lautakunnan alentamaan Marjaniemen ja Pakilan siirtolapuutarhojen palstojen perusvuokrat 1 mk:aan m²:ltä vuodessa.

93. Teurastajien palkkauksen järjestely Helsingin kaupungin teurastamossa.

Palkkalautakunnan päätös maaliskuun 8 p:ltä 1949.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 176)

Palkkalautakunta päätti mainittuna päivänä, ettei kuukausipalkkaisille teurastajille sairausloma-ajalta ole maksettava muuta palkkaa kuin heidän virkasäännön mukainen kuukausipalkkansa ikälisineen. Tuntipalkkaisille teurastajille on sairausloma-ajan palkka maksettava sairausloma-aikaa edeltäneen kolmen kuukauden keskiansion mukaan.

Kaupunginvaltuuston päätös marraskuun 9 p:ltä 1949.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että sääntöpalkkaisten teurastajien palkka vuosiloman mutta ei muunlaisten lomien ajalta sekä vuosilomakorvaus lasketaan työntekijäin vuosilomalain mukaisesti ottamalla huomioon heidän kaupunginvaltuuston marras-kuun 26 päivänä 1947 tekemään päätökseen perustuva kokonaispalkkansa.

94. Viranhaltijain vuosilomat.

Kaupunginhallituksen päätös maaliskuun 17 p:ltä 1949.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1948 : 22)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, ettei ole estettä lomien myöntämiseen etukäteen saman kalenterivuoden aikana ennen varsinaista lomanantokautta sekä että tällainen loma on myönnettävä pidennettynä siten kuin virkasäännön 27 §:ssä määrätään.

95. Viranhaltijoille suoritettavat sunnuntaityökorvaukset.

Palkkalautakunnan päätös huhtikuun 5 p:ltä 1949.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1946 : 225)

Palkkalautakunta päätti mainittuna päivänä ilmoittaa kaikille lauta- ja johtokunnille, että työneuvosto on tammikuun 20 päivänä 1949 antanut sunnuntaityöstä ja sen korvaamisesta lausunnon, joka palkkalautakunnan käsityksen mukaan ratkaisee esillä olevan kysymyksen myös työaikalain ulkopuolella olevien viranhaltijain osalta, kuitenkin siten rajoitettuna, että heidän työnsä katsotaan ylityöksi vasta sen ollessa ylityötä siinä mielessä kuin kaupunginhallituksen helmikuun 5 päivänä 1942 viranhaltijain ylityökorvauksen perusteista tekemässä päätöksessä määrätään, ts. vasta ylityön ollessa 13 tuntia tai enemmän kuukaudessa. Lausunto sisältää mm. seuraavaa:

Sunnuntaityöllä tarkoitetaan sunnuntaina tai kirkollisena juhlapäivänä tehtyä työtä. Sunnuntaiksi ja juhlapäiväksi luetaan vuorokausi, joka alkaa sanotun päivän vastaisena yönä klo 24.00. Sunnuntaityömääräykset eivät näin ollen ulotu lauantai- tai aattopäiviin. Sen sijaan itsenäisyys- ja vapunpäivänä tehty työ on näitä päiviä koskevain erityisten lakien mukaan työaikalain alaisissa työpaikoissa rinnastettu sunnuntaityöhön. Kaikesta sunnuntaityöstä on maksettava kaksinkertainen palkka, kuitenkin huomioonottaen työaikalain 18 §:n 2 mom:n säännökset.

Jos ko. työntekijällä on kuukausipalkka, lasketaan ylityökorvaus siten, että työaikalain 17 §:n 3 mom:n ensimmäisen lauseen mukaan laskettuun perustuntipalkkaan lisätään säädetty ylityökorotus. Jos ylityö on samalla sunnuntaityötä (esim. sunnuntai on kolmiviikkoisen jakson lopussa ja säännöllinen työaika 141 tuntia on sitä ennen käytetty loppuun), lisätään perustuntipalkkaan myös sunnuntaityökorotus. Perustuntipalkan ollessa esim. 100 mk tulee työntekijä tämän mukaan sunnuntaina tehdystä ylityöstä tunnilta saamaan perustuntipalkkana 100 mk ja sen lisäksi ylityökorotuksen 50 tai 100 mk sekä sunnuntaityökorotuksen 100 mk. Jollei sunnuntaityö ole laissa tarkoitettua ylityötä, on siitä tulevan perustuntipalkan katsottava sisältyvän kuu-

kausipalkkaan, joten vain sunnuntaityökorotus eli em. esimerkkiä soveltaen 100 mk on maksettava erikseen.

Palkkalautakunta päätti, että edellä olevaa työneuvoston päätöstä on yhdenmukaisesti sovellettava tammikuun 1 päivästä 1949 alkaen.

96. Erittäin likaisen työn lisien laskemistapa eräissä putkijohtoalan töissä.

Palkkalautakunnan päätös toukokuun 24 p:ltä 1949.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 187 ja 1948 : 166)

Palkkalautakunta päätti mainittuna päivänä, että sosiaaliministeriön palkkaosaston kirjelmästä toukokuun 17 päivältä 1949 ilmenevä, 50—100 %:n likaisen työn erikoiskorotusten laskemistapa otetaan käytäntöön toukokuun 24 päivän 1949 jälkeen ensinnä seuranneen tiliwiikon alusta.

Kysymyksessä olevan kirjelmän mukaan lasketaan korotukset tuntipalkoista seuraavasti:

Rakennustoimisto: Viemäriin puhdistajat siltä ajalta, jonka he joutuvat työskentelemään viemärijohtoon, syöksykaivon tai hajoituskaivon sisällä (100 %).

Rakennustoimiston puhtaanapito-osasto: Hajoituskaivon puhdistuksessa työskentelevät työntekijät siltä todelliselta työajalta, minkä he joutuvat oleskelemaan hajoituskaivon sisällä (100 %).

Viemäriksi ei katsota tällöin tunnelissa kulkevaa avoviemäriä.

Teknilliset laitokset: Hajoituskaivojen korjaus- ja puhdistustyöstä sekä boilerien, kattilatuubien ja maan alla olevien viemäripohjajohtojen puhdistamisesta maksetaan 100 %:lla korotettu tuntipalkka, milloin työt ovat tilapäisiä ja lyhytaikaisia.

Kellarissa olevien viemäripohjajohtojen ja vastaavien vanhojen putkien poistamisesta ja puhdistamisesta sekä viemäripystylinjojen puhdistamisesta, jos pystylinja joudutaan katkaisemaan, maksetaan 50 %:lla korotettu tuntipalkka, milloin työt ovat tilapäisiä ja lyhytaikaisia.

Katu-, tarjoilu- ja maanalaisten kellarivesijohtojen vuotokorjauksesta, lukuunottamatta kesävesijohtoja, maksetaan 50 %:lla korotettu tuntipalkka.

Kaasulaitoksen kaasunjäähdyttäjien putkien puhdistuksesta ja korjauksesta, katu- ja liittymisjohtojen vuototoista sekä talokaasujohtojen vuoto- ja avaustöistä maksetaan 50 %:lla korotettu tuntipalkka, milloin työt ovat tilapäisiä ja lyhytaikaisia.

Palkkalautakunta päätti lisäksi, ettei päätöstä saa laajentavasti tulkita eikä laskutapaa ulottaa 15 %:n likaisen työn korotuksiin.

97. Kaupungin omiin kiinteistöihin sijoitettujen virastojen ym. tilitysvuokrat.

Kaupunginhallituksen päätös toukokuun 12 p:ltä 1949.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1943 : 138)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä muuttaa lokakuun 29 päivänä 1943 tekemäänsä päätöstä kaupungin omistamiin kiinteistöihin sijoitettujen virastojen ym. tilitysvuokrista siten, että päätöksen 1) ja 2) kohdissa mainitut vuokrat ja valaistuksesta perittävä korvaus korotetaan 2-kertaiseksi sekä lämpökustannuksista perittävä korvaus 3-kertaiseksi. Näin määrätyt korotukset tulevat voimaan tammi-kuun 1 päivästä 1950 lukien.

98. Sotainvalidien sijoittaminen kaupungin virkoihin ja töihin.

Kaupunginhallituksen päätös huhtikuun 21 p:ltä 1949.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä kehoittaa kaikkia kaupungin virastoja ja laitoksia työvoimaa tarvittaessa ottamaan huomioon sota- ym. invalidien käyttömahdollisuudet kussakin eri tapauksessa sekä tilaamaan niitä työnvälitystoimistolta, jonka tulee yhteistyössä invalidijärjestöjen kanssa asettaa ehdolle tarvittaviin tehtäviin kulloinkin sopivat invalidit.

99. Liikennelaitoksen henkilökunnalta perittävät oikeudenkäyntikustannukset.

Kaupunginhallituksen päätös heinäkuun 7 p:ltä 1949.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä:

1) että, milloin liikennelaitoksen palveluksessa olevaa henkilöä kuullaan asianomistajana tai todistajana oikeudenkäynnissä, joka on aiheutunut liikennelaitoksen toiminnasta, liikennelaitoksen asiamiehen tulee asioissa, joissa liikennelaitosta kuullaan ja joissa liikennelaitoksen asiamies avustaa asianomistajaa, vaatia vastapuolen velvoittamista suorittamaan liikennelaitokselle korvausta mm. sijaisen palkkaamisesta mainitulla tavalla kuultavalle henkilölle riippumatta siitä, onko liikennelaitos nimenomaan saanut kutsun olla oikeudessa edustettuna tai ei;

2) että, jos liikennelaitos on joutunut suorittamaan sen palveluksessa olevan, oikeudenkäynnissä asianomistajana tai kuultavana olleen henkilön puolesta menoja, joiden maksaminen olisi kuulunut sanotulle henkilölle, laitoksen on perittävä ne häneltä takaisin;

3) että niissä tapauksissa, jolloin liikennelaitosta ei ole haastettu asiassa kuultavaksi, mutta laitoksen asiamies edustaa tai avustaa asianomistajana tai kuultavana olevaa liikennelaitoksen henkilökuntaan kuuluvaa, on viimeksi mainittua veloitettava laitoksen määrättävällä kohtuullisella palkkiolla, joka kuitenkin on perittävä häneltä ainoastaan, jos hänelle on tuomittu oikeudenkäyntikulujen korvausta ja korvaus saadaan perityksi;

4) että, milloin liikennelaitoksen palveluksessa oleva henkilö on haastettu vastaajaksi liikennelaitoksen toiminnasta aiheutuneeseen oikeudenkäyntiin, on asianomaisen palkasta vähennettävä menetettyä työaikaa vastaava määrä, jonka kuitenkin liikennelaitoksen lautakunta on oikeutettu suorittamaan asianomaiselle takaisin, jos hänet vapautetaan syytteestä tai maksuvelvollisuudesta, ja edellyttäen, ettei hänelle oikeudenkäynnissä tuomita korvausta, joka saadaan perityksi; sekä

5) että, milloin liikennelaitoksen palveluksessa oleva on haastettu vastaajaksi, kuultavaksi tai todistajaksi oikeudenkäynnissä, joka ei johdu liikennelaitoksen toiminnasta, asianomaisen palkasta on vähennettävä menetettyä työaikaa vastaava määrä.

100. Toisella paikkakunnalla työskentelevien työntekijäin matkaym. korvaukset.

Palkkalautakunnan päätös syyskuun 6 p:ltä 1949.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1946 : 225 ja 1947 : 187)

Palkkalautakunta päätti mainittuna päivänä kiinnittää asianomaisen lautakuntien ja laitosten huomiota seuraavaan:

Mikäli työpaikkaan toiselle paikkakunnalle matkustaminen ei tapahdu työnantajan työntekijää velvoittavasti määräämästä lähtöpaikasta, ei sitä työaikalain 9 §:n mukaan lueta työaikaan. Tästä huolimatta työntekijä on kaupungin voimassa olevan työehtosopimuksen perusteella oikeutettu sellaiseen korvaukseen, mikä sopimuksen 10 §:ssä mainitaan matkakorvauksen ja päivärahan suorittamisesta. Vaikka muusta korvauksesta kaupungin ulkopuolelle tehtävien matkojen suhteen ei ole sovittu, palkkalautakunta kuitenkin katsoo, että kaupungin on lisäksi suoritettava työntekijälle yksinkertaista tuntipalkkaa vastaava korvaus niiltä matkaan käytetyiltä tunneilta, jotka sisältyvät yleisesti noudatettuun työaikaan, koska työntekijän ansiotulo muussa tapauksessa alenisi matkan johdosta. Kun matkatunteja ei lain eikä sopimuksen mukaan lueta työaikaan, ei ylityökorvaus niiltä kuitenkaan tule kysymykseen, eikä työn suoritukseen käytetyistä tunneista myöskään voida suorittaa ylityökorvausta sillä perusteella, että ne yhdessä matkatuntien kanssa ylittävät säännöllisen työajan.

101. Viranhaltijain ja työntekijäin irtisanominen.

Palkkalautakunnan päätös syyskuun 20 p:ltä 1949.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1939 : 23, 1943 : 19, 1946 : 174 ja 175 sekä 1948 : 22)

Palkkalautakunta päätti mainittuna päivänä saattaa lauta- ja johtokuntien huomioon seuraavaa:

Jokainen irtisanominen, joka tapahtuu ennen viranhaltijan tai työntekijän sairastumista, katkaisee virka- tai työsuhteen ja myös sairauslomakorvauksen maksamisen siitä hetkestä alkaen, jolloin irtisanominen tulee voimaan. Sama vaikutus on ilmoituksella työsuhteen päättymisestä, mikäli ilmoitus tehdään ennen kuin sairaus on todettu. Sen sijaan ei virka- eikä työsuhdetta voida viranhaltijan tai työntekijän sairastuttua irtisanoa päättyväksi eikä hänen työsuhdettaan lopettaa ennen sen ajan umpeen kulumista, jonka aikana viranhaltija tai työntekijä virkasäännön tahi työntekijäin sairauslomamääräysten mukaan on oikeutettu nostamaan palkkaetuja. Irtisanomisella tahi työsuhteen lopettamisella ei näin ollen voida poistaa sairauslomaetuja sen jälkeen kun sairaus jo on alkanut.

Kun irtisanomisen ja työsuhteen lopettamista koskevan ilmoituksen ajankohdalla edellä sanotun mukaan voi olla ratkaiseva merkitys sairauslomapalkan suorittamiselle, palkkalautakunta kehoittaa lauta- ja johtokuntia huolehtimaan siitä, että irtisanominen tai ilmoitus työsuhteen päättymisestä annetaan kirjallisesti ja että viranhaltijalta tai työntekijältä otetaan kirjallinen todistus tiedon saamisesta.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSUT

1949

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO

N:o 10.

Sisällys: 102. Asetus kansainvälisen työkonferenssin vuonna 1932 hyväksymän, alusten lastauksessa tai purkauksessa työskentelevien työntekijäin suojelemista tapaturmilta koskevan sopimuksen voimaansaattamisesta, s. 161. — 103. Traktorit, s. 172. — 104. Kompassintarkistuspaaluston ja -poijun käyttötaksa, s. 173. — 105. Aloitetoiminnan käytäntöön ottoa kaupungin virastoissa ja laitoksissa koskevat ohjeet, s. 174.

102. Asetus kansainvälisen työkonferenssin vuonna 1932 hyväksymän, alusten lastauksessa tai purkauksessa työskentelevien työntekijäin suojelemista tapaturmilta koskevan sopimuksen voimaansaattamisesta.

Annettu kesäkuun 22 p:nä 1949.

(Suomen as.-kok. 444/49)

Sosiaaliministerin esittelystä säädetään, että kansainvälisen työkonferenssin vuonna 1932 hyväksymä sopimus, joka koskee alusten lastauksessa tai purkauksessa työskentelevien työntekijäin suojelemista tapaturmilta, tulee Suomessa voimaan niinkuin siitä on sovittu.

Sopimus, joka koskee alusten lastauksessa tai purkauksessa työskentelevien työntekijäin suojelemista tapaturmilta.

(Muutettu v. 1932.)

Kansainvälisen työjärjestön yleinen konferenssi,

aloitettuaan Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvoston kokoonkutsumana Genevessä 12 päivänä huhtikuuta 1932 kuudennentoista istuntokautensa ja

päätettyään hyväksyä erinäisiä ehdotuksia, jotka tarkoittavat alusten lastauksessa tai purkauksessa työskentelevien työntekijäin suojelemista tapaturmilta koskevan, työkonferenssin kahdennentoista istuntokaudellaan hyväksymän sopimuksen osittaista muuttamista, mikä asia on neljäntenä ohjelmakohtana istuntokauden päiväjärjestyksessä, sekä

päätettyään, että nämä ehdotukset saavat kansainvälisen sopimuksen muodon,

hyväksyy tänä 27 päivänä huhtikuuta 1932 Kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltioiden ratifioitavaksi Kansainvälisen työjärjestön pe-

N:o 102 (jatk.)

russäännön määräysten mukaisesti seuraavan sopimuksen, jonka nimenä on oleva »Sopimus, joka koskee alusten lastauksessa tai purkauksessa työskentelevien työntekijäin suojelemista tapaturmilta».

1 artikla.

Tässä sopimuksessa tarkoitetaan:

1) »työllä» kaikkea sitä työtä tai työn osaa, joka maissa tai aluksessa suoritetaan jokaisen meri- tai sisävesiliikenteeseen käytettävän aluksen, paitsi sota-aluksen, lastauksessa tai purkauksessa meri- tai sisävesisatamassa, satama-altaassa, laivasillalla, laiturilla tai muussa senkaltaisessa paikassa, jossa tällaisia töitä suoritetaan; ja

2) »työntekijällä» jokaista sellaiseen työhön käytettävää henkilöä.

2 artikla.

Kaikki säännöllisessä käytössä olevat kulkutiet, jotka johtavat satama-altaan, laivasillan, laiturin tai muun senkaltaisen paikan kautta ja joita työntekijäin on käytettävä mennäkseen työpaikkaan, missä töitä suoritetaan, tai sieltä palataksaan, sekä kaikki tällaiset työpaikat maissa on pidettävä niitä käyttävien työntekijäin turvallisuuden vaatimassa kunnossa.

Erityisesti on otettava huomioon:

1) että kaikki maissa olevat työpaikat ja kaikki lähimmältä yleiseltä tieltä niihin johtavien edellä mainittujen kulkuteiden vaaralliset osat on turvallisesti ja tehokkaasti valaistava;

2) että laivasillat ja laiturit on pidettävä niin vapaina tavaroista, että pääsy 3 artiklassa mainituille kulkuvälineille on esteetön;

3) että jos laivasillan tai laiturin ulkoreunaan on jätetty tilaa, tämä tila on pidettävä vähintään 90 senttimetriä (3 jalkaa) leveänä ja vapaana kaikista muista esteistä paitsi kiinteistä rakenteista ja käytössä olevista laitteista ja välineistä;

4) että, sikäli kuin liikenne ja työskentely sallivat,

a) kaikki näiden kulkuteiden ja työpaikkojen vaaralliset kohdat (esimerkiksi vaaralliset katkeamat, kulmat ja reunat) on varustettava sopivilla, vähintään 75 senttimetriä (2 jalkaa 6 tuumaa) korkeilla kai-teilla;

b) siltojen, arkkujen ja allasporttien yli vievät vaaralliset tiet on varustettava molemmin puolin vähintään 75 senttimetriä (2 jalkaa 6 tuumaa) korkeilla kai-teilla, joiden tulee kummassakin päässä jatkaa riittävän pitkälle, tarvitsematta kuitenkaan jatkaa yli 4,5 metrin (5 yardin).

5) Tämän artiklan 4) kohdassa säädetyt mittamääräykset, mikäli ne koskevat tätä sopimusta ratifioitaessa käytännössä olevia laitteita, katsotaan täytetyiksi, kun käytännössä olevien laitteiden tosiasialliset mitat eivät ole enempää kuin 10 prosenttia mainitussa 4) kohdassa mainittuja mittoja pienemmät.

3 artikla.

1) Kun alus on töiden suoritusta varten kiinnitettynä laituriiin tai toisen aluksen sivuun, tulee työntekijäin käytettävänä olla turvalliset kulkuvälineet silloin kuin heidän on alukseen tultava tai sieltä poistuttava, jolleivät olosuhteet ole sellaiset, että työntekijät, vaikka erityisiä laitteita ei ole, eivät joudu aiheettomasti vaaralle alttiiksi.

2) Tällaisina kulkuvälineinä tulee olla:

a) milloin käytännössä kohtuudella voidaan vaatia, aluksen laskuportaat, kulkusilta tai muu sellainen laite;

b) muissa tapauksissa portaat.

3) Tämän artiklan 2) kohdan a) momentissa mainittujen välineiden tulee olla vähintään 55 senttimetriä (22 tuumaa) leveät ja niin lujasti kiinnitetyt, etteivät ne pääse siirtymään; niiden kaltevuuskulma ei saa olla liian jyrkkä ja ne on rakennettava laadultaan hyvistä sekä hyvässä kunnossa olevista aineista; niissä tulee koko pituudella olla molemmin puolin turvallinen kaide, jonka korkeus on joka kohdalta vähintään 82 senttimetriä (2 jalkaa 9 tuumaa), tai aluksen laskuportaita käytettäessä yhtä korkea kaide portaiden toisella sivulla, jos aluksen kylki riittävästi suojaa portaiden toista sivua.

Sellaisia, edellä mainittua laatua olevia laitteita, jotka ovat käytännössä tätä sopimusta ratifioitaessa, saadaan edelleenkin käyttää:

a) siksi kuin kaiteet uusitaan, jos välineissä on molemmin puolin vähintään 80 senttimetrin (2 jalan 8 tuuman) korkuiset kaiteet;

b) kahden vuoden aikana tämän sopimuksen ratifioinnista lukien, jos niissä on molemmin puolin vähintään 75 senttimetrin (2 jalan 6 tuuman) korkuiset kaiteet.

4) Tämän artiklan 2) kohdan b) momentissa mainittujen portaiden tulee olla kyllin pitkät ja kestävät sekä sopivasti kiinnitetyt.

5) a) Poikkeuksia tämän artiklan määräyksistä voivat asianomaiset viranomaiset myöntää, jos tässä artiklassa määrätyt laitteet niiden mielestä eivät ole työntekijäin turvallisuudelle välttämättömät.

b) Tämän artiklan määräyksiä ei sovelleta lastitelineisiin tai siltoihin, milloin niitä käytetään yksinomaan työn suorittamiseen.

6) Työntekijät eivät saa käyttää eikä heitä saa vaatia käyttämään muita kuin tässä artiklassa määrättyjä tai sallittuja kulkuvälineitä.

4 artikla.

Sen tapauksen varalta, että työntekijäin on työn suorittamista varten vesitse mentävä alukseen tai sieltä samoin palattava, on määrättävä sopivia toimenpiteitä heidän kuljetuksensa turvaamiseksi, niin myös ne ehdot, jotka tällaiseen kuljetukseen käytettävän aluksen tulee täyttää.

5 artikla.

1) Milloin työntekijän on tehtävä työtä lastisuojassa, jonka syvyys kannelta lastisuojan pohjaan on yli 1,5 metrin (5 jalan), tulee kannelta lastisuojaan heidän käytettävään olla turvalliset kulkuvälineet.

2) Tällaisina kulkuvälineinä tulee yleensä olla portaat, joita kuitenkin voidaan pitää turvallisina vain ehdoin:

a) että portaissa on jalalle tukea niin, että astuimen ja sen takana olevan tilan yhteenlaskettu syvyys on vähintään 11,5 senttimetriä ($4 \frac{1}{2}$ tuumaa) ja astuimen leveys vähintään 25 senttimetriä (10 tuumaa), sekä että portaissa on tukeva kädensija;

b) että portaita ei ole sijoitettu kauemmaksi kannen alle kuin kohtuudella voidaan vaatia, jotta ne eivät olisi haittana luokkuaukeamassa;

c) että portaiden jatkona luukun kehyksessä on niiden kanssa samassa linjassa olevia laitteita varmaa käden- ja jalansijaa varten, kuten astuimia tai syvennyksiä;

d) että edellisessä kohdassa mainitut laitteet antavat jalalle tuen, jonka syvyys lisättynä näiden laitteiden takana olevalla tilalla on yhteensä vähintään 11,5 senttimetriä ($4 \frac{1}{2}$ tuumaa) ja leveys vähintään 25 senttimetriä (10 tuumaa);

e) että, jos alempien kansien välillä on eri portaat, nämä portaat, mikäli mahdollista, ovat ylimmältä kannelta johtavien portaiden kanssa samassa linjassa.

Jos portaita ei voida, aluksen rakennetta silmälläpitäen, kohtuudella vaatia, olkoon asianomaisella viranomaisella oikeus sallia muitakin kulkuvälineitä käytettävän ehdolla, että ne soveltuvissa kohdin täyttävät tässä artiklassa portaista määrätyt ehdot.

Niissä aluksissa, jotka ovat olemassa tätä sopimusta ratifioitaessa, katsotaan tämän momentin a) ja d) kohdissa mainitut mittamääräykset täytetyiksi, kunnes portaat ja laitteet uusitaan, jolleivät todelliset mitat ole enempää kuin 10 prosenttia a) ja d) kohdissa mainittuja mitoja pienemmät.

3) Luukun kehyksen luo on jätettävä riittävä tila esteetöntä pääsyä varten kulkuvälineille.

4) Akselitunnelien molemmin puolin tulee olla sopivat käden- ja jalansijat.

5) Jos kannettoman aluksen lastisuojassa on käytettävä portaita, on se, joka on ottanut työn suorittaakseen, velvollinen hankkimaan käytettäväksi tarvittavat portaat. Portaiden yläpäässä tulee olla koukut tai muunlaiset varmat kiinnityslaitteet.

6) Työntekijät eivät saa käyttää eikä heitä saa vaatia käyttämään muita kuin tässä artiklassa määrättyjä tai sallittuja kulkuvälineitä.

7) Alukset, jotka ovat olemassa tätä sopimusta ratifioitaessa, ovat enintään neljän vuoden aikana ratifioimispäivästä lukien vapautetut

tämän artiklan 2) momentin a) ja d) kohtien mittavaatimuksista sekä 4) momentin määräyksistä.

6 artikla.

Työntekijäin ollessa aluksessa työn suorittamista varten, tulee lastisuojan jokaisen luokkuaukeaman, jolle työntekijät voivat päästä ja jonka syvyys kannelta lastisuojan pohjaan on yli 1,5 metrin (5 jalan) ja jota ei suojaa 75 senttimetrin (2 jalan 6 tuuman) korkuinen luukunkehys, olla, milloin sen kautta ei kuljeteta lastia, hiiliä tai muuta tavaraa, varustettu lujalla, 90 senttimetriä (3 jalkaa) korkealla kaiteella tai turvallisesti suljettu. Kansallisessa lainsäädännössä on määrättävä, onko tämän artiklan määräyksiä sovellettava ruokailuaikoina ja muiden lyhyiden työkeskeytysten aikana.

Samanlaisiin toimenpiteisiin on tarvittaessa ryhdyttävä kaikkien muiden kannessa olevien aukkojen suojaamiseksi, jotka voivat olla työntekijöille vaarallisia.

7 artikla.

Kun aluksessa on suoritettava töitä, on alukseen johtavat kulkuvälineet ja kaikki ne paikat aluksessa, joissa työntekijöitä on työssä tai mihin heitä työn suorituksen yhteydessä saatetaan määrätä, tehokkaasti valaistava.

Valaistus on niin järjestettävä, ettei se tuota vaaraa työntekijäin turvallisuudelle eikä häiritse muitten alusten kulkua.

8 artikla.

Työntekijäin turvaamiseksi heidän poistaessaan tai paikoilleen asettaessaan luukunkansia ja luukun peittämiseen käytettäviä palkkeja,

1) on luukunkannet ja luukun peittämiseen käytettävät palkit pidettävä hyvässä kunnossa;

2) tulee luukunkansissa olla niiden kokoa ja painoa vastaavat kädensijat, mikäli ei luukkujen tai luukunkansien rakenne ole sellainen, että kädensijat ovat tarpeettomat;

3) tulee luukun peittämiseen käytettävissä palkeissa olla niiden poistamista ja paikoilleen asettamista varten sellaiset sopivat laitteet, ettei työntekijäin ole pakko nousta palkeille sovittaessaan laitteita paikoilleen;

4) tulee kaikissa luukunkansissa sekä pituus- ja poikkipalkeissa, elleivät ne ole vaihdettavia, olla selvät merkit, jotka osoittavat, mille kannelle ja mihin luukkuun ne kuuluvat, sekä niiden paikan luukussa;

5) on kielletty käyttämästä luukunkansia lastitelineiden rakentamiseen lastin käsittelyssä tai muuhun tarkoitukseen, joka voi saattaa ne vahingoittumiselle alttiiksi.

9 artikla.

On ryhdyttävä sellaisiin sopiviin toimenpiteisiin, ettei nostolaitteita tai niihin kuuluvia kiinteitä tai irtaimia apulaitteita käytetä työhön maissa tai aluksessa, jolleivät ne ole täysin luotettavassa kunnossa.

Erityisesti on huomioon otettava:

1) Ennenkuin mainitut nostolaitteet ja kansallisen lainsäädännön mukaan niiden tarpeisiin kuuluvina pidettävät, aluksessa olevat kiinteät apulaitteet sekä niiden yhteydessä käytettävät ketjut ja teräsköydet otetaan käytäntöön, kansallisen viranomaisen hyväksymän pätevän henkilön on säädetyssä järjestyksessä tarkastettava ja koetettava ne sekä todistettava niiden suurin sallittu kuormitus.

2) Käytäntöön ottamisen jälkeen on nostolaitteet, olivatpa ne maissa tai aluksessa, ja kaikki kansallisen lainsäädännön mukaan niiden tarpeisiin kuuluvina pidettävät, aluksessa olevat kiinteät apulaitteet perusteellisesti tarkastettava tai katsastettava seuraavasti:

a) lastipuomit, hanhenkaulat, masto- ja puomirenkaat, silmukat, puominkannattimet ja muut sellaiset kiinteät apulaitteet, joiden irrottaminen on erikoisen vaikeaa, on perusteellisesti tarkastettava joka neljäs vuosi ja tarkastettava joka kahdestoista kuukausi;

b) kaikki nostolaitteet (kuten nostokurjet ja vintturit), väkipyörät, sakkelit ja muut apulaitteet, joita ei tarkoiteta a) kohdassa, on perusteellisesti tarkastettava joka kahdestoista kuukausi.

Kaikki irtolaitteet apulaitteet (kuten ketjut, teräsköydet, renkaat ja koukut) on joka kerta ennen käyttöä tarkastettava, jollei niitä ole viikoksi kuluneiden kolmen kuukauden aikana tarkastettu.

Ketjuja ei saa lyhentää solmuilla ja on ryhdyttävä varokeinoin hinnoitettujen särmien estämiseksi vahingoittamasta niitä.

Teräsköyteen tehdyssä silmuri- tai silmupujokkeessa tulee olla vähintään kolme pujotusta koko säikeellä ja kaksi pujotusta säikeellä, josta puolet langoista on poistettu. Tämä määräys älköön kuitenkaan estäkö käyttämästä muuta sellaista pujoketta, joka voidaan todeta yhtä tehokkaaksi kuin tässä määrätty.

3) Ketjut ja muut senkaltaiset, kansallisen lainsäädännön määräämät apulaitteet (kuten koukut, renkaat, sakkelit ja pyöriöt) on, jollei niitä ole muulla kansallisen lainsäädännön määräämällä tavalla riittävästi käsitelty, kansallisen viranomaisen hyväksymän pätevän henkilön valvonnanalaisena hehkutettava seuraavasti:

a) Ketjut ja edellä mainitut, aluksessa olevat apulaitteet:

1:o enintään 12,5 millimetrin ($\frac{1}{2}$ tuuman) vahvuiset, säännöllisessä käytössä olevat ketjut ja apulaitteet ainakin joka kuudes kuukausi;

2:o kaikki muut säännöllisessä käytössä olevat ketjut ja apulaitteet, niihin luettuina puominkannattimien ketjut, mutta ei mastoihin ja lastipuomeihin kiinnitetyjä ketjulenkkejä (bridle chains), ainakin joka kahdestoista kuukausi.

Kuitenkin on, jos tällaisia apulaitteita käytetään yksinomaan käsi-voimin toimivissa nostokurjissa ja muissa nostolaitteissa 1:o kohdassa määrätty kuuden kuukauden aika vaihdettava kahdeksitoista kuukaudeksi ja 2:o kohdassa määrätty kahdentoista kuukauden aika kahdeksi vuodeksi.

Jos kuitenkin asianomainen viranomainen, ottaen huomioon edellä mainittujen apulaitteiden mittasuhteet, rakenteen, aineen tai vähäisen käytön, katsoo, että hehkutusta koskevien tämän momentin määräysten noudattaminen ei ole työntekijäin turvallisuudelle välttämätöntä, voi hän antamallaan kirjallisella todistuksella (jonka hän voi harkintansa mukaan peruuttaa) vapauttaa tällaiset laitteet mainituista määräyksistä sanotussa todistuksessa mahdollisesti määrätyin ehdoin.

b) Ketjut ja edellä mainitut apulaitteet, jotka eivät ole aluksessa: On määrättävä toimenpiteitä näiden ketjujen ja apulaitteiden hehkutuksen varmentamiseksi.

c) Edellä mainitut ketjut ja muut apulaitteet, jotka on uuttaamalla pidennetty, muutettu tai korjattu, on, olkootpa ne aluksessa tahi ei, uudelleen koetettava ja tarkastettava.

4) Asianomaisesti oikeiksi todistetut asiakirjat, jotka tyydyttävästi todistavat kysymyksessä olevien koneiden ja apulaitteiden olevan luotettavassa kunnossa, on säilytettävä, asianhaaran mukaan, maissa tai aluksessa. Näiden tarkastusasiakirjojen tulee osoittaa suurin sallittu kuormitus, niin myös tämän artiklan 1) ja 2) momentissa mainittujen koetusten ja tarkastusten sekä 3) momentissa määrättyjen hehkutusten tai muiden käsittelyjen päivämäärät ja tulokset.

Henkilö, jonka hallussa nämä tarkastusasiakirjat ovat, on velvollinen asianomaisesti valtuutetun henkilön vaatiessa ne esittämään.

5) Kaikissa nostokurjissa, lastipuomeissa ja ketjulingoissa sekä aluksessa käytetyissä, kansallisen lainsäädännön tarkemmin määräämissä muissa samankaltaisissa apulaitteissa tulee olla selvä merkintä suurimmasta sallitusta kuormituksesta. Ketjulinkojen suurimman sallitun kuormituksen tulee olla selvin numeroin tai kirjaimin merkitty linkoon tai siihen hyvin kiinnitettyyn, kestävästä aineesta tehtyyn laattaan tai renkaaseen.

6) Kaikki moottorit, hammasrattaat, ketju- ja kitkavoimansiirtäjät, akselit, virtajännitteiset sähköjohdot sekä höyryputket (jollei voida näyttää, että ne on niin asetettu ja rakennettu, että jokaisen työntekijän turvallisuus niihin nähden on yhtä varma kuin jos ne olisivat tehokkaasti suojistetut) on varustettava varmoilla suojalaitteilla, mikäli se on käytännössä mahdollista aluksen turvallisen käytön sen johdosta vaikeutumatta.

7) Nostokurjet ja vintturit on varustettava sellaisilla laitteilla, jotka tekevät taakan tapaturmaisen putoamisen vaaran taakkaa nostettaessa tai laskettaessa niin pieneksi kuin mahdollista.

N:o 102 (jatk.)

8) On ryhdyttävä tarpeellisiin toimenpiteisiin nostokurjista ja vinttureista virtaavan pakohöyryn sekä, mikäli mahdollista, niihin virtaavan painehöyryn estämiseksi haittaamasta näkyväisyyttä sellaisessa työpaikassa, jossa työntekijä on työssä.

9) On ryhdyttävä asianmukaisiin toimenpiteisiin lastipuomin jalan estämiseksi tapaturmaisesti irtaantumasta jalustastaan.

10 artikla.

Ainoastaan riittävän pätevät ja luotettavat henkilöt saavat olla konevoimalla tai muulla tavoin toimivien nosto- tai kuljetuslaitteiden käyttäjänä tai antaa merkkejä sellaisen laitteen käyttäjälle tai hoitaa lastinnostoköysiä vintturin tukissa tai nokassa.

11 artikla.

1) Taakkaa ei saa jättää nostolaitteeseen riippumaan, ellei laite taakan riippuessa ole pätevän henkilön tehokkaassa hoidossa.

2) On määrättävä sopivia toimenpiteitä, jotta merkinantajaa käytetään, milloin työntekijän turvallisuus niin vaatii.

3) On määrättävä sopivia toimenpiteitä vaarallisten työtapojen käytön ehkäisemiseksi lastin latomisessa, ahtaamisessa, latomain ja ahtausten purkamisessa tai näihin liittyvässä lastin käsittelyssä.

4) Ennen työn alkamista lastiluukulla on kaikki luukun palkit poistettava tai irtaantumisen estämiseksi vahvasti kiinnitettävä.

5) On ryhdyttävä kaikkiin varovaisuustoimenpiteisiin, jotta työntekijät voisivat helposti poistua lastisuojusta tai välikansilta ollessaan lastaamassa tai purkamassa hiiliä tai muuta kaatolastia.

6) Töissä ei saa käyttää mitään telinettä, ellei se ole rakenteeltaan vankka ja luja sekä asianmukaisesti tuettu ja tarvittaessa vahvasti kiinnitetty.

Lastin kuljetukseen aluksen ja maan välillä ei saa käyttää rattaita sellaisella telineellä, jonka kaltevuus tekee kuljetuksen vaaralliseksi.

Telineille on tarvittaessa siroteltava sopivaa ainetta työntekijäin luiskahtamisen estämiseksi.

7) Jos työpaikkana aluksen lastisuojusta on ainoastaan luukkuaukeaman alla oleva ala, ei ole lupa, paitsi milloin lastia irroitetaan tai kootaan taakoiksi,

a) kiinnittää koukkuja puuvillaa, villaa, korkkia, juutesäkkejä tai muuta sellaista tavaraa sisältävien paalien vöihin tai siteisiin;

b) käyttää uurrehakoja tynnyreitä lastattaessa tai purettaessa, mikäli ei tynnyrien rakenne ja laatu sekä uurrehakojen sijoitus ja kunto salli sitä tehdä ilman otaksuttavaa vaaraa.

8) Mitään apulaitetta ei saa kuormittaa yli suurimman sallitun määrän, paitsi poikkeustapauksissa ja silloinkin vain kansallisen lainsäädännön sallimissa rajoissa.

9) Maissa käytettyjen nostokurkien, joiden nostokyky muuttuu (esimerkiksi sellaisten, joissa on kohotettava ja laskettava puomi, jonka nostokyky muuttuu sen kaltevuuskulman mukaan), tulee olla varustetut itsetoimivalla osoittimella tai taululla, josta nähdään ulokkivarren kutakin eri kaltevuuskulmaa vastaava suurin sallittu kuormitus.

12 artikla.

Kansallisessa lainsäädännössä on määrättävä varokeinot, joita on pidettävä välttämättöminä, jotta työntekijät ovat, kussakin eri tapauksessa vallitsevat asianhaarat huomioon ottaen, asianmukaisesti turvatut silloin kuin heidän on työssään käsiteltävä sellaisia aineita tai oltava sellaisten aineiden läheisyydessä, jotka ovat heidän hengelleen tai terveydelleen vaarallisia joko aineiden luonteen tai niiden silloisen tilan vuoksi, tai kun heidän on työskenneltävä sellaisessa paikassa, jossa tällaisia aineita on säilytetty.

13 artikla.

Satama-altaissa, laivasilloilla, laitureilla ja muissa senkaltaisissa paikoissa, joissa töitä usein suoritetaan, on sellaisia välineitä, jotka kansallisen lainsäädännön tulee paikallisia olosuhteita silmällä pitäen määrätä, pidettävä saatavissa, jotta pikainen ensiapu voidaan hankkia ja vaikeissa tapauksissa potilas siirtää lähimpään sairaalaan. Riittävä varasto ensiapuun tarvittavia varusteita on aina säilytettävä puheena olevissa paikoissa sellaisessa kunnossa ja niin sijoitettuna, että ne työaikana aina ovat helposti saatavissa ja heti käytettävissä. Näiden varusteiden hoito on uskottava yhdelle tai useammalle vastuunalaiselle henkilölle, joista yhden tai useamman tulee olla pätevä antamaan ensiapua ja olla työaikana aina käytettävissä.

Satama-altaissa, laivasilloilla, laitureilla ja muissa senkaltaisissa, edellämaituissa paikoissa on sen ohella ryhdyttävä tarpeellisiin toimenpiteisiin veteen pudonneiden työntekijäin pelastamiseksi.

14 artikla.

Kukaan ei saa poistaa tai siirtää sellaista kaidetta, kulkusiltaa, laitetta, portaita, hengenpelastuslaitetta, valaistuslaitetta, kilpeä tai merkkiä, telinettä tai muuta esinettä, josta tässä sopimuksessa määrätään, ellei hän ole siihen asianomaisesti valtuutettu tai siihen ole pakkoa; poistetut esineet on sen ajan päätyttyä, joksi ne oli poistettava, pantava takaisin paikoilleen.

15 artikla.

Jokainen jäsenvaltio voi myöntää tämän sopimuksen määräyksistä, kokonaan tai osaksi, poikkeuksia sellaisiin satama-altaisiin, laivasiltoihin, laitureihin tai muihin senkaltaisiin paikkoihin nähden, joissa

N:o 102 (jalk.)

töitä suoritetaan vain satunnaisesti tai joissa liikenne on vähäinen ja joissa käy vain pieniä aluksia, taikka määrätynlaisiin aluksiin tai alusryhmiin tai määrättyä alhaista tonnilukua pienempiin aluksiin nähden tai milloin ilmastosuhteiden vuoksi on mahdotonta vaatia tämän sopimuksen määräysten noudattamista.

Kansainväliselle työtoimistolle on ilmoitettava niistä määräyksistä, joiden nojalla edellämainittuja poikkeuksia joko kokonaan tai osaksi myönnetään.

16 artikla.

Tässä sopimuksessa määrätyn poikkeuksin on niitä tämän sopimuksen määräyksiä, jotka koskevat aluksen rakennetta tai pysyviä varusteita, heti sovellettava aluksiin, joiden rakentaminen on pantu alulle tämän sopimuksen ratifioimispäivän jälkeen, sekä muihin aluksiin viimeistään neljän vuoden kuluttua edellämainitusta päivästä lukien. Kuitenkin on sanottuja määräyksiä sitä ennenkin sovellettava viimeainittuihin aluksiin, mikäli se on kohtuullista ja käytännössä toteutettavissa.

17 artikla.

Työntekijäin suojelemista tapaturmilta koskevien sääntöjen tehokkaan soveltamisen turvaamiseksi on

1) säännöissä selvästi mainittava ne henkilöt tai elimet, jotka ovat vastuussa sanottujen sääntöjen noudattamisesta;

2) ryhdyttävä toimenpiteisiin tehokkaan valvontajärjestelmän aikaansaamiseksi ja sääntöjen rikkomisesta johtuvien seuraamusten määräämiseksi;

3) sääntöjen tekstit tai yhteenvetoja niistä asetettava nähtäväksi näkyviin paikkoihin satama-altaissa, laivasilloilla, laitureilla tai muissa senkaltaisissa paikoissa, joissa töitä usein suoritetaan.

18 artikla.

Jokainen jäsenvaltio sitoutuu tämän sopimuksen pohjalla solmimaan muiden tämän sopimuksen ratifioineiden jäsenvaltioiden kanssa vastavuoroisuussopimuksia, jotka erittäinkin sisältävät niiden toimenpiteiden molemminpuolisen hyväksymisen, joihin asianomaisissa maissa on ryhdytty koetukseen, tarkastukseen ja hehkuttamiseen nähden, sekä niistä annettujen todistuskirjain ja pöytäkirjain molemminpuolisen hyväksymisen.

Tämän sitoumuksen pätevyys edellyttää, että, mikäli kysymyksessä on alusten rakenne ja aluksissa käytettävät laitteet sekä asiakirjat ja muut määräykset, joita tämän sopimuksen nojalla on nouda-

tettava aluksissa, kukin jäsenvaltio on vakuutettu siitä, että muiden jäsenvaltioiden hyväksymät toimenpiteet takaavat työntekijöille sellaisen yleisen turvallisuuden, jonka tehokkuus vastaa jäsenvaltion oman lainsäädännön turvallisuusmääräyksiä.

Lisäksi hallitusten on otettava asianmukaisesti huomioon ne velvoitukset, jotka johtuvat Kansainvälisen työjärjestön perussäännön 19 artiklan 8 kohdasta.

19 artikla.

Tämän sopimuksen viralliset ratifioinnit on Kansainvälisen työjärjestön perussäännön määräysten mukaisesti ilmoitettava Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle rekisteröitäviksi.

20 artikla.

Tämä sopimus sitoo vain niitä jäsenvaltioita, joiden ratifioinnit ovat rekisteröidyt Kansainvälisessä työtoimistossa.

Se tulee voimaan kahdentoista kuukauden kuluttua siitä, kun pääjohtaja on rekisteröinyt kahden jäsenvaltion ratifioinnit.

Sen jälkeen tämä sopimus tulee voimaan jokaiseen jäsenvaltioon nähden kahdentoista kuukauden kuluttua siitä päivästä, jolloin asianomaisen valtion ratifiointi on rekisteröity Kansainvälisessä työtoimistossa.

21 artikla.

Niin pian kuin kahden Kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltion ratifioinnit ovat Kansainvälisessä työtoimistossa rekisteröidyt, on Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajan siitä ilmoitettava kaikille Kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltioille. Hänen tulee niinkään ilmoittaa näille niiden ratifiointien rekisteröinnit, jotka järjestön muut jäsenvaltiot myöhemmin ilmoittavat hänelle.

22 artikla.

Jokainen jäsenvaltio, joka on ratifioinut tämän sopimuksen, voi, sitten kun kymmenen vuotta on kulunut siitä päivästä, jolloin sopimus alkuaan tuli voimaan, irtisanoa sen kirjelmällä, joka annetaan Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle rekisteröitäväksi. Irtisanominen tulee voimaan vasta vuoden kuluttua sen rekisteröimisestä Kansainvälisessä työtoimistossa.

Jokainen jäsenvaltio, joka on ratifioinut tämän sopimuksen, eikä vuoden kuluessa edellisessä kohdassa mainitun kymmenvuotiskauden päättymisestä käytä tässä artiklassa määrättyä irtisanomisoikeutta,

N:o 102 (jatk.)

on sidottu edelleen viideksi vuodeksi ja voi sen jälkeen, huomioon ottaen tässä artiklassa määrätyt ehdot, irtisanoa tämän sopimuksen kun-kin viisivuotiskauden päättyessä.

23 artikla.

Jokaisen kymmenvuotiskauden päätyttyä tämän sopimuksen voimaantulosta lukien on Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvoston annettava yleiselle konferenssille selostus tämän sopimuksen soveltamisesta ja otettava harkittavaksi, onko syytä ottaa konferenssin päivä-järjestykseen kysymys sen muuttamisesta kokonaan tai osittain.

24 artikla.

Jos konferenssi hyväksyisi uuden sopimuksen, joka muuttaa tämän sopimuksen kokonaan tai osittain, katsotaan se seikka, että joku jäsenvaltio on ratifioinut uuden, muutoksia sisältävän sopimuksen, jos tämä muutoksia sisältävä sopimus on tullut voimaan, semmoisenaan tämän sopimuksen irtisanomiseksi huolimatta siitä, mitä edellä 22 artiklassa säädetään määräajasta.

Siitä päivästä lukien, jona uusi sopimus on tullut voimaan, eivät jäsenvaltiot enää voi ratifioida tätä sopimusta.

Kuitenkin jää tämä sopimus nykyisessä muodossaan ja nykyisen sisältöisenä voimaan niihin jäsenvaltioihin nähden, jotka ovat sen ratifioineet eivätkä ratifioi muutoksia sisältävää uutta sopimusta.

25 artikla.

Tämän sopimuksen ranskan- ja englanninkielisiä tekstejä on kum-
paakin pidettävä alkuperäisenä.

103. Traktorit.

Kululaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätös kesäkuun 8 p:ltä 1949.

(Suomen as.-kok. 421/49)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1948 : 50)

Kululaitosten ja yleisten töiden ministeriö on 30 päivänä huhti-kuuta 1948 annetun autoasetuksen (349/48) 3 §:n 4 momentin, 5 §:n 9 momentin, 36 §:n 5 momentin, 37 §:n 1 momentin b kohdan ja 62 §:n nojalla päättänyt:

1 §. *Traktorilla* tarkoitetaan moottoriajoneuvoa, joka on rakennettu käyttämään työvälineitä tai kuljettamaan kuormaa perävaunulla, mutta joka ei ole tarkoitettu kantamaan kuormaa.

Autotraktorilla tarkoitetaan autosta tehtyä tai muuta sellaista traktoria, jonka moottori ei ole varustettu kiinteästi rakennetulla kierrosluvun säätäjällä tai jossa moottorin ja vetävien pyörien kierroslukujen alhaisin suhde on pienempi kuin 18 : 1, ja on se aina, milloin sitä käytetään yleisellä tiellä, rekisteröitävä ja on siihen sovellettava traktoria koskevia määräyksiä.

2 §. Rekisteröitävien traktorien rakenteesta ja varusteista on soveltuvin kohdin voimassa, mitä autoasetuksen 5 §:ssä on säädetty, lukuun ottamatta 2 momentin ohjauslaitetta, äänimerkinantolaitetta, seisontavaloja, jarruvaloa ja suuntaviittoja koskevia määräyksiä.

3 §. Rekisteröityyn traktoriin kytketyn perävaunun leveys saa olla enintään 40 senttiä suurempi kuin traktorin, ei kuitenkaan yli 2,30 metriä, ja saa yksiakselisen perävaunun kokonaispaino olla enintään sama ja kaksiakselisen perävaunun kokonaispaino enintään kaksi kertaa niin suuri kuin vetävän traktorin paino.

104. Kompassintarkistuspaaluston ja -poijun käyttötaksa.

Satamalautakunnan vahvistama syyskuun 12 p:nä 1949.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1927 : 56, 1936 : 42, 1943 : 142 ja 1947 : 163)

Satamalautakunta päätti mainittuna päivänä, että aluksilta, jotka eivät ole suorittaneet satamamaksua siltä matkalta, jolla ne käyttävät kompassintarkistuspaalustoa tai -poijua, kannetaan paaluston tai poijun käyttämisestä alla olevan suuruiset maksut:

Aluksen vetomäärä nettoirekisteritonniä	Maksu
Alle 100	250 mk
100— 200	350 »
200— 400	500 »
400— 600	700 »
600— 800	1 000 »
800—1000	1 250 »
1000—1500	1 500 »
1500—2000	1 750 »
Yli 2000	2 000 »

Aluksella, joka käyttää kompassintarkistuspaalustoa tai -poijua, tulee olla satamavalvoja, jolle on suoritettava sama korvaus, mikä suoritetaan satamaluotsauksesta.

105. Aloitetöiminnan käytäntöön ottoa kaupungin virastoissa ja laitoksissa koskevat ohjeet.

Kaupunginhallituksen antamat syyskuun 8 p:nä 1949. (Lyhennysote)

Kaupunginvaltuusto päätti, että kaupungin kaikissa virastoissa ja laitoksissa otetaan käytäntöön aloitetoiminta. *Kaupunginvaltuusto 29/6 1949.*

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä saattaa kaikkien kaupungin lauta- ja johtokuntien sekä virastojen ja laitosten tietoon seuraavat aloitetoiminnan käytäntöön ottoa koskevat ohjeet:

Aloitteen määrittely.

Aloitteiksi katsotaan kaupungin aloitetoiminnassa kaikki ehdotukset, jotka toteutettuina voivat yksinkertaistaa tai muuten edistää töiden järjestelyä tai työmenetelmiä sekä siten aikaansaada työn säästöä, parantaa työn laatua, säästää koneita, välineitä ja muuta materiaalia, parantaa työolosuhteita tai yleisön palvelua, lisätä viranhaltijain ja työntekijäin viihtyisyyttä tai parantaa heidän sosiaalisia olojaan ja tämän kautta kohottaa työn tehoa. Jotta ehdotus voitaisiin katsoa aloitteeksi, tulee sen sisältää joku uusi ajatus tai uusi käytännöllinen ratkaisutapa.

Aloitteentekijät.

Kaikilla kaupungin palveluksessa olevilla viranhaltijoilla ja työntekijöillä on oikeus tehdä aloitteita. Johtavassa asemassa oleville viranhaltijoille ei kuitenkaan makseta palkkiota sellaisista aloitteista, joiden tekemisen ja toteuttamisen voidaan katsoa kuuluvan heidän virkavelvollisuuksiinsa.

Aloitteen teko.

Kaupungin viranhaltijan tai työntekijän, joka haluaa tehdä aloitteen, tulee kirjallisesti selostaa ehdotuksensa sekä kirjoittaa nimensä, laitoksensa ja kotiosoitteensa toiselle paperille, jonka hän sulkee erilliseen kirjekuoreen. Aloiteselostuksen, josta ei saa ilmetä aloitteentekijän nimi, sekä mainitun nimikuoren hän sulkee suurempaan kuoreen, joka osoitetaan kaupungin työtehotuimistolle. Kirjekuoren vasempaan alakulmaan merkitään sana »Aloite». Lähetys toimitetaan perille työtehotuimistoon virkapostina, yleistä postia käyttäen tai henkilökohtaisesti. Mikäli joku haluaa tehdä suullisen aloitteen, on hänen sovittava työtehotuimiston aloiteasiain hoitajan kanssa henkilökohtaisesta ta-paamisesta aloitteen esittämiseksi.

Aloitteentekijän pysyminen tuntemattomana.

Aloitteentekijä pysyy tuntemattomana siihen asti, kunnes asia on käsitelty aloitetoimikunnassa. Kuitenkin siinä tapauksessa, että työ-

tehotuimistossa aloitetta tutkittaessa havaitaan, että se jossakin suhteessa vaatii selventämistä ennen aloitetoimikunnalle esittämistä, saadaan nimikuori avata, jotta aloitteentekijää voitaisiin kehoittaa täydentämään aloitettaan. Tässäkään tapauksessa ei aloitteentekijän henkilöllisyys ole aloitetoimikunnan jäsenten tiedossa silloin, kun aloitteen palkitsemisesta päätetään.

Aloitteen tutkiminen.

Aloitteen saavuttua työtehotuimistoon tutkitaan se perusteellisesti asiantuntijoiden avulla. Tällaisina tulevat kysymykseen ennen kaikkea ne henkilöt, jotka ylemissä portaissa voivat arvostella aloitteen käyttökelpoisuutta sekä sen toteuttamisen mahdollisuuksia. Perusteellisen valmistelun jälkeen, joka käsittelyaika pyritään rajoittamaan pienimpään mahdolliseen, esitellään aloite arvostelu- ja palkitsemiselmelle, jota nimitetään aloitetoimikunnaksi.

Aloitetoimikunnat.

Kaupungin aloitetoimintaa varten on asetettu neljä viisijäsenistä aloitetoimikuntaa, joiden jäsenet kaupunginhallitus nimeää lautakuntien ehdotuksesta. Ensimmäinen toimikunta käsittelee teknillisissä laitoksissa ja toinen liikennelaitoksessa tehdyt aloitteet. Kolmannen toimikunnan toimialaan kuuluvat rakennustoimisto, satamalaitos ja kiinteistötoimisto. Kaikkia muita laitoksia ja virastoja varten on yhteinen neljäs toimikunta. Aloitetoimikunnissa on edustettuna ylin johto, teknillinen asiantuntemus, työnjohto sekä henkisen ja ruumiillisen työn tekijät.

Aloitteiden palkitseminen.

Aloitteiden palkitsemisessa noudatetaan seuraavia periaatteita:

1. Aloitteet, jotka ovat loppuun saakka valmistellut ko. tapausta varten ja täysin käyttökelpoiset sekä varmasti toteutettavissa ja joista laadittuun säästölaskelmaan täysin voidaan luottaa, palkitaan 20 %:lla lasketusta yhden vuoden säästöstä.

2. Aloitteet, jotka ovat loppuun saakka valmistellut, mutta joiden toteuttaminen jostakin syystä on epävarma tai toistaiseksi mahdoton taikka joista laadittujen säästölaskelmien perusteet ovat epävarmoja, palkitaan aloitetoimikunnan harkinnan mukaan 15—2 %:lla lasketusta yhden vuoden säästöstä.

3. Aloitteet, jotka ovat ylimalkaisia, mutta joissa on käyttökelpoinen aate, palkitaan aloitetoimikunnan harkinnan mukaan 5—1 % :lla lasketusta yhden vuoden säästöstä.

4. Hyvistä sosiaalisista aloitteista, so. sellaisista aloitteista, jotka tarkoittavat viranhaltijain ja työntekijäin sosiaalisten olojen parantamista, maksetaan 500—5000 mk:n suuruisia kehoituspalkkioita.

N:o 105 (jatk.)

Aloitetoimikuntien päätösvalta.

Aloitetoimikunnalla on lopullinen päätösvalta siitä, palkitaanko aloite vai ei. Palkkioiden suuruuden vahvistaa lopullisesti kaupunginhallitus.

Ilmoitus aloitteentekijälle päätöksestä.

Sen jälkeen kun palkitsemiskysymyksen lopullisesti käsitellyt elin on tehnyt päätöksensä, ilmoitetaan työtöhotoimistosta kirjeitse koti-osoitteella palkitulle aloitteentekijälle, että hänelle on myönnetty aloitepalkkio, joka on nostettavissa rahatoimistosta. Palkitsematta jääneestä aloitteesta lähetetään niinkään aloitteentekijälle kirjallinen ilmoitus, jossa lyhyesti on perusteltu palkitsematta jäämisen syy.

Muita määräyksiä.

1. Tehdessään aloitteen aloitteentekijä samalla hyväksyy näissä ohjeissa selostetut kaupungin aloitetoiminnassa noudatettavat periaatteet.

2. Kahdesta samanlaisesta aloitteesta on etusija sillä, joka on aikaisemmin saapunut työtöhotoimistoon.

3. Tullessaan palkituksi aloitteesta aloitteentekijä samalla luovuttaa kaupungille oikeuden korvauksetta käyttää hyväkseen aloitteen sisältämiä parannuksia kaupungin tarpeita varten. Aloitteentekijän oikeus aloitteeseensa säilyy kuitenkin muussa suhteessa. Hän voi siis esimerkiksi hakea patenttia keksinnölleen sekä myydäkin sen käyttö-oikeuden muille edellämainituin rajoituksin.

4. Aloitetoimikunnan aloitteen palkitsemista koskevasta päätöksestä aloitteentekijällä ei ole valitus- tai muuta muutoksenhaku-oikeutta.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSET

1949

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO

N:o II.

Sisällys: 106. Autovaakojen käytöstä kannettavat punnitusmaksut, s. 177. — 107. Satama- ja liikennelaitoksen aluksilla palvelevien merimiesten palvelukseen ottaminen ja palkkaaminen, s. 177. — 108. Laiturihuollon taksa, s. 178. — 109. Keskussairaala-asetus, s. 182. — 110. Tuberkuloosihoitolaitosten päivämaksut, s. 190. — 111. Asetus keskusparantolain kunnossapito ja käyttökustannuksiin annettavasta valtionavusta, s. 190. — 112. Palopäälystön palvelusaika, s. 190. — 113. Kaupungin viranhaltijain palkkojen ja eläkkeiden järjestely, s. 191. — 114. Asetus ammattiopintojen avustuslain toimeenpanosta 10 päivänä marraskuuta 1944 annetun asetuksen muuttamisesta, s. 192.

106. Autovaakojen käytöstä kannettavat punnitusmaksut.

Satamalautakunnan vahvistamat tammikuun 31 p:nä 1949.

Satamalautakunta päätti mainittuna päivänä vahvistaa autovaakojen käytöstä kannettavat punnitusmaksut vaakoja säännöllisesti käyttävien liikkeiden punnituksista 15 mk:ksi ja yksityisistä punnituksista 20 mk:ksi punnitukselta, helmikuun 16 päivästä 1949 lukien.

107. Satama- ja liikennelaitoksen aluksilla palvelevien merimiesten palvelukseen ottaminen ja palkkaaminen.

Kaupunginhallituksen päätös maallskuun 31 p:ltä 1949.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä:

1) kehoittaa satamalautakuntaa ja liikennelaitoksen lautakuntaa ryhtymään toimenpiteisiin kaikkien mainittujen lautakuntien alaisilla aluksilla palvelevien merimiesten siirtämiseksi satamalaitoksen kirjoihin;

2) kehoittaa satamalautakuntaa huolehtimaan riittävän laivaväen sijoittamisesta myös liikennelaitoksen aluksille, miesten pysyessä edelleen satamalaitoksen kirjoissa; sekä

3) määrätä, että mainittujen merimiesten palkka-, sairaus-, vuosiloma- ja eläkekustannukset maksetaan ensisijaisesti satamalaitoksen käytettävissä olevista varoista, ollen satamalaitoksella kuitenkin oikeus velkoa liikennelaitokselta palkkamenot palveluksesta liikennelaitoksen alaisessa työssä sekä suhteellinen osa sairaus-, vuosiloma- ja eläkekustannuksista; suhdelukuna käytetään yhteenlaskettua palvelusaikaa liikennelaitoksen työssä verrattuna vastaavaan aikaan satamalaitoksen työssä.

108. Laiturihuollon taksa.

Satamalautakunnan vahvistama kesäkuun 13 p:nä 1949.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1944 : 188, 1945 : 109 ja 1947 : 168)

Korvaus laiturihuollon Helsingin satamassa vastaanottamien tavaroiden maihinotosta ja varastoimisesta makasiiniin, laiturisuojaan tai avoimelle laiturille sekä haltuunottamisesta ja hoidosta veloitetaan, tavaran siirtomatkan ollessa enintään 50 metriä aluksen lastiluukulta, jäljempänä seuraavan taksan hintojen mukaan, kuitenkin siten, että vähin veloitus on 30 mk.

Säkkitavarasta veloitetaan ainoastaan taksassa ilmoitetut hinnat, milloin paino säkkiä kohden on 50—100 kg.

Taksan hintojen lisäksi veloitetaan tonnilta

	Kesä kautena	Talvi kautena
Painon säkkiä kohden ollessa alle 50 kg	5 mk	6 mk
» » » » yli 100 »	18 »	20 »

Matkustaja-aluksista purettavat alle 50 tonnin painoiset tavaraerät luetaan kappaletavaraksi.

T a k s a :

	Hinnat tonnilta = 1000 kg, ellei muuta ole mainittu:	
	Kesä kautena 1. IV—15. XI	Talvi kautena 16. XI—31. III
Aluminium, harkkoina	130 mk	140 mk
Aluminiumsulfaatti, säkeissä	124 »	132 »
Ammoniumsulfaatti, »	124 »	132 »
Asbestiputket	160 »	171 »
Asfaltti, astioissa	90 »	96 »
Astiatavara, puhdas, väh. 5000 kg	102 »	108 »
Astiatavara, likainen, ei erikseen mainittu ...	114 »	121 »
Astiat, tyhjät, ei yli 200 l. kpl	8 »	9 »
» » 200—400 l. kpl	10 »	11 »
» » yli 400 l. kpl	13 »	14 »
Bensiini ja bitumi, astioissa	85 »	91 »
Betonirauta	135 »	144 »
Fosfaatti, säkeissä	133 »	142 »
Glaubersuola, säkeissä	133 »	142 »
Grafiitti, säkeissä	133 »	142 »
Hamppu, pellava ja rohtimet	290 »	310 »
Hapot, tynnyreissä	114 »	120 »
Happopullot	232 »	246 »
Hartsit, astioissa	102 »	108 »
Hedelmäkorit, kpl.	7 »	8 »

Hinnat tonnilta = 1000 kg, ellei
muuta ole mainittu:

	Kesäkautena 1. IV—15. XI	Talvikautena 16. XI—31. III
Herneet, säkeissä	115 mk	122 mk
Hiekka, »	115 »	122 »
Höyhenet, »	290 »	310 »
Jalopuutukit, kuten tammi-, mahonki-, pyökki- yms.	160 »	171 »
Jauhot, ryynit ja maltaat, säkeissä	115 »	122 »
Kahvi, säkeissä	144 »	152 »
Kainiitti, kalkkisuola, kalkkisalpietari, sä- keissä	124 »	132 »
Kalkkikivi ja liitu, säkeissä	124 »	132 »
Kalkkityppi, säkeissä	215 »	227 »
Kanisterit, tyhjät, kpl.	2 »	2 »
Kanootit, kpl	50 »	54 »
Kappaletavara	290 »	310 »
Kattoliukset, irralliset	148 »	159 »
Katto- ja muut erikoistiilet	148 »	159 »
Kaura, säkeissä	115 »	122 »
Kettinki	151 »	161 »
Kimröökki, laatikoissa	196 »	208 »
» säkeissä	202 »	214 »
Kipsi, säkeissä	133 »	142 »
Kloorikalkki, rauta-astioissa	102 »	108 »
» puuastioissa	156 »	168 »
Korkki, paaluissa	290 »	310 »
Lamput, kääreissä, kpl	7 »	8 »
Leseet, säkeissä	146 »	156 »
Liha, astioissa	111 »	117 »
Liitu, säkeissä	133 »	142 »
Lumppu, paaluissa	290 »	310 »
Luu jauho, säkeissä	133 »	142 »
Lyijy, sinkki, tina, kupari ja valkometalli, harkkoina	91 »	97 »
Maitokannut, kpl	7 »	8 »
Maltaanidut, säkeissä	115 »	122 »
Paketit, kpl	7 »	8 »
Perunat, säkitys mukaan luettuna	196 »	210 »
Piikkilanka	180 »	193 »
Posliinisavi, säkeissä	133 »	142 »
Putken pätkät	160 »	173 »
Rauta, kuten takki- ja betonirauta, kiskot, palkit, peltit, putket, vaununpyörät, sa- moinkuin rauta ja teräs, pienempää kokoa	135 »	144 »

N:o 108 (jatk.)

	Hinnat tonnilta = 1000 kg, ellei muuta ole mainittu:	
	Kesäkautena 1. IV—15. XI	Talvikautena 16. XI—31. III
Rautaketinki	151 mk	161 mk
Rehujauhot, säkeissä	124 »	132 »
Rehukakut, »	124 »	132 »
Rehukalkki, »	124 »	132 »
Rikki, »	147 »	157 »
Salpietari, »	124 »	132 »
Savi, »	133 »	142 »
Sementti, astioissa	114 »	120 »
» säkeissä	133 »	142 »
Silli, astioissa	127 »	134 »
Sillijauho, säkeissä	133 »	142 »
Soijaruuhe, »	133 »	142 »
Sokeri, »	112 »	119 »
Sooda, »	185 »	198 »
Suola, »	88 »	95 »
Superfosfaatti	147 »	157 »
Säkkitavara, puhdas	115 »	122 »
Sälpä, säkeissä	124 »	132 »
Takkirauta	135 »	144 »
Talkki, säkeissä	133 »	142 »
Terva ja mäntyöljy, astioissa	102 »	108 »
Tiilet, irralliset	130 »	140 »
» häkeissä ja laatikoissa	145 »	156 »
Tuomaskuona, säkeissä	133 »	142 »
Tynnyrivanteet, niputettuina	290 »	310 »
Tärpätti, astioissa	102 »	108 »
Verialbumiini, säkeissä	204 »	216 »
Viemäriputket, valurautaiset	180 »	193 »
Vilja, säkeissä	115 »	122 »
Virna, säkeissä	115 »	122 »
Vuodat, irtonaiset, märät	195 »	210 »
» » kuivat	180 »	195 »
» nipuissa	180 »	195 »
Värit, keltaokra, punamulta, astioissa	114 »	121 »
» » » säkeissä	133 »	142 »
Öljy, astioissa	85 »	91 »

Erikoistaksa:

Vapaa purkaus:

Jos alus yli 2 tonnia painavien tavarayksikköjen osalta on konossementtitehdon nojalla vapautunut purkauksen aiheuttamista kustannuksista, on tavaran vastaanottaja velvollinen maihinottokustannusten

lisäksi korvaamaan myöskin tällaisten tavarain siirrosta aluksen kannelta tai lastiruumasta aluksen partaalle aiheutuvat kustannukset.

Laiturihuollolle tällä ns. vapaalla purkauksella purettujen tavarain vastaanotosta veloitetaan seuraavasti:

	Tonnilta	
	Kesä kautena	Talvi kautena
1. Kollin painon ollessa 2—5 tonnia	525 mk	570 mk
2. » » » yli 5 »	335 »	360 »
3. Kollin painon ollessa yli 5 tonnia, nostettaessa uivalla nosturilla	375 »	405 »
4. Purettaessa rautaa tai putkia yli 2 tonnin painavina nippuina samoinkuin yksityisinä yli 2 tonnin painoisina kappaleina, kuten rautalevyinä jms., jos vastaanotto tapahtuu vapaalla purkauksella	245 »	265 »
Autot, traktorit ym. niihin verrattavat, painon ollessa yli 2 tonnia, kuten vapaa purkaus (ks. edellä kohdat 1—3).		
Samoin painon ollessa alle 2 tonnia, kuten kappaletavara	290 »	310 »

Purettaessa tavaroita satamalaitoksen nostureille veloitetaan yli 2 tonnia painavista kolleista edellä ilmoitettujen hintojen lisäksi voimassa oleva nosturivuokra.

Purettaessa tavaroita aluksen nostolaitteilla, veloitetaan yli 5 tonnia painavista kolleista edellä ilmoitetut hinnat lisättyinä 50 %:lla.

Punnitus:

Lastia punnitaan maihinoton yhteydessä vain aluksen varustamon, päällikön tai hänen asiamiehensä suostumuksella. Punnituksesta aluksen sivulla veloitetaan lisämaksua ahtausliikkeen veloituselaskun mukaan.

Kuljetukset purkauksen yhteydessä:

Tavara, jonka käsittely ja varastossapito ovat poikkeusmääräysten alaiset, kuljetetaan säilytyspaikkaan, jonka viranomaiset tätä tarkoitusta varten osoittavat, ja veloitetaan siitä aiheutuvat kuljetus- ja mahdolliset muut kustannukset erikseen.

Hedelmät ja muu arka tavara, joka maihinotetaan kylmänä vuodenaikana, kuljetetaan viranomaisten osoittamaan lämpimään varastoon. Tästä aiheutuvat kuljetus- ja mahdolliset muut kustannukset veloitetaan erikseen.

Myöskin, milloin tavara tilanpuutteen vuoksi tai muista syistä on purettaessa kuljetettava aluksen sivulta autoilla, veloitetaan kuljetuskustannukset erikseen.

N:o 108 (jatk.)

Kuljetukset pakkahuoneelle:

Siirrettäessä tavaroita makasiinista, laiturisuojusta tai avoimelta laiturilta pakkahuoneelle, kun siirto suoritetaan laituribuollon yleisten määräysten 7 §:n nojalla, veloitetaan kuljetuksesta autolla:

Tavaralähetyksistä, joiden paino on yli 50 kg, 330 mk tonnilta, kuitenkin siten, että vähin veloitus on 30 mk.

Pienempien lähetysten siirrosta veloitetaan seuraavan taksan mukaan:

Lähetykset 20—30 kg	10 mk lähetykseltä		
» 31—40 »	18 »	»	»
» 41—50 »	25 »	»	»

Jos kuljetukset suoritetaan miesvoimin, veloitetaan työkustannukset 20 % lisäyksellä.

Korvaukset erikoistehtävistä:

Tavaranomistajan määräyksestä tai hänen etujensa vuoksi suoritetuista töistä, kuten lajittelusta, punnituksesta, uudelleen tapuloimisesta, tavarain päällyksen korjaamisesta, rautatievaunujen purkamisesta tai kuormaamisesta, vartioinnista jms. veloitetaan työkustannukset 20 % lisäyksellä, kuitenkin siten, että vähin maksu on 30 mk.

Ylityöstä veloitetaan korvaus lain säätämällä tavalla.

Odotusajalta, jota satamalaitos tai sen väki eivät ole aiheuttaneet, veloitetaan erikseen.

Tavarapeitteiden vuokra:

Jos tavara suojataan tavarapeitteellä, veloitetaan siitä korvausta 65 mk peitteeltä vuorokaudessa. Vähin veloitettava maksu on 65 mk peitteeltä.

Todistukset:

Tavaranomistajan pyynnöstä annettavista todistuksista veloitetaan 30 mk todistukselta.

109. Keskussairaala-asetus.

Annettu heinäkuun 29 p:nä 1949.

(Suomen as.-kok. 558/49)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1948 : 87)

Sisäasiainministerin esittelystä säädetään 17 päivänä huhtikuuta 1948 annetun keskussairaalanlain (312/48) 22 §:n nojalla:

I L u k u.

Keskussairaaloita koskevat säännökset.

1 §. Kun valtioneuvosto on määrännyt, mitkä kunnat yleistä sairaanhoitoa varten kuuluvat keskussairaalan toiminta-alueeseen, tulee lääkintöhallituksen selvittää, kuinka monta yleistä sairaansijaa toiminta-alueeseen kuuluvan kunnan on hankittava. Tätä varten on kunnan pyydettyessä toimitettava lääkintöhallitukselle sen tarpeelliseksi katsomat tiedot kunnan viimeksi valmistuneen henkikirjan mukaisesta asukasluvusta ja kunnan sairaalaloista sekä ehdotus niiden yleisten sairaansijojen luvusta, jotka kunta varaa keskussairaalassa.

Kun valtioneuvosto on määrännyt, mitkä kunnat ovat velvolliset keskussairaalasta hankkimaan keskussairaalalain 4 §:ssä edellytetyt kulkutautisairausajat, tulee lääkintöhallituksen samalla tavalla selvittää kunnan kulkutautisairausajojen määrä keskussairaalassa ja ilmoittaa siitä kunnalle.

2 §. Kunnan, joka haluaa vapautua velvollisuudesta varata yleisiä sairaansijoja keskussairaalassa hankkimalla ne tämän sairaalan ulkopuolelta, niinkuin siitä säädetään keskussairaalalain 3 §:n 2 momentissa, tulee toimittaa lääkintöhallitukselle:

1) suunnitelma, joka osoittaa, missä sairaalassa kunnan sairaansijat tulevat olemaan, kuinka monta niitä on ja milloin ne ovat kunnan käytävissä;

2) selostus sairaalan paikasta, alueesta ja aiotuista rakennuksista; sekä

3) sairaalahanketta koskevat kunnan tai, milloin sairaala on useamman kunnan yhteinen, kuntien ja niiden edustajien päätökset, mikäli niitä ei jo muutoin ole lähetetty lääkintöhallitukselle.

3 §. Lääkintöhallitus laatii ehdotuksen keskussairaalan perustamiskirjaksi varaten sairaalan toiminta-alueeseen kuuluville kunnille tai niiden edustajille tilaisuuden esittää mielipiteensä perustamiskirjaan otettavista määräyksistä, määrää perustamiskirjan allekirjoittavat valtion edustajat ja kutsuu kuntien valtuutetut edustajat kokoukseen päättämään perustamiskirjan lopullisesta sisällöstä sekä sen allekirjoittamaan ja valitsemaan kuntia edustavat jäsenet rakennustoimikuntaan. Kokouskutsuun on liitettävä lääkintöhallituksen lopullinen ehdotus sairaalan perustamiskirjaksi.

4 §. Milloin valtioneuvosto on keskussairaalalain 3 §:n 3 momentin nojalla määrännyt, kuinka monta yleistä sairaansijaa kunnan on varattava keskussairaalassa, on kunnan katsottava määräyksen mukaisesti osallistuvan keskussairaalaan.

Kulkutautisairausajojen katsotaan kunnan varanneen keskussairaalaan edellä 1 §:n 2 momentissa mainitun selvityksen mukaisesti, jollei perustamiskirjassa suurempaa määrää edellytetä.

N:o 109 (jatk.)

5 §. Keskussairaalan perustamiskustannuksiksi luetaan rakennustontin ja tarpeellisen maa-alueen hankkimisesta, tontin raivauksesta ja tasoituksesta, sairaalalle tarvittavista sairaala-, talous- ja asuinrakennuksista täyteen kuntoon saatettuina, vedenhankintalaitteista, laitteista sähkö- tai muun voiman hankkimiseksi, tarpeellisten teiden, aitausten ja muiden kiintonaisten laitteiden tekemisestä sekä huone- ja talouskalujen, vaatevaraston, lääkärinkojeiden, kuljetusvälineiden ynnä muiden sairaalassa ja sen talouspuolella tarvittavien varusteiden hankkimisesta sekä rakennustoimikunnan palkoista ja muista kuluista johtuvat menot.

6 §. Keskussairaalan 5 §:n 2 momentissa tarkoitetuiksi kunnossapito- ja käyttökustannuksiksi luetaan rakennusten kunnossapidosta ja korjauksista, kaluston, vaatevaraston ja muiden tarpeellisten varusteiden vuotuishankinnoista, kunnossapidosta ja korjauksista, lääkärin, hoito- ja muun henkilökunnan palkkauksesta, potilaiden sekä hoito- ja muun henkilökunnan ruoasta, lääke- ja sidosaineista, vedenhankinnasta, lämmöstä, valosta, sähkö- tai muusta voimasta, pesusta, puhtaanapidosta ja desinfiomisesta aiheutuneet kustannukset sekä sairaalan toimintaan kuuluvista muista juoksevista suorituksista johtuvat menot.

Sairaalan kuljetusten järjestämisestä aiheutuvia kustannuksia ei kuitenkaan lueta tällaisiksi kunnossapito- ja käyttökustannuksiksi siltä osalta kuin ne koskevat kulkutautipotilaiden sairaalaan kuljetusta ja sieltä paluuta.

Sairaalan käyttökustannuksiksi on niinkään luettava sellaiset keskussairaalassa yleisvaaralliseen tarttuvaan tautiin sairastuneista henkilöistä aiheutuneet kustannukset, jotka sairaalan on suoritettava, niin kuin siitä erikseen on säädetty.

7 §. Määrättäessä keskussairaalan 5 §:n 3 momentissa tarkoitettuja kuntien kustannusosuuksia on potilaiden kuljetuskustannukset arvioitava siten, että ne vastaavat sairaalalla tällaisista kuljetuksista vuoden aikana olleiden kokonaiskustannusten keskimäärää kilometriä kohden.

8 §. Kuntien suoritettavaa kertakaikkista osallistumismaksua alkoon perustamiskirjassa määrättäkö suoritettavaksi myöhemmin kuin siten, että puolet lankeaa maksettavaksi keskussairaalan rakennustöiden alettua ja toinen puoli rakennustoimikunnan hyväksytyä sairaalan rakentamisesta syntyneet tilit.

9 §. Keskussairaalan 5 §:n 2 momentissa tarkoitettu kunnan vuotuinen osallistumismaksu ja 3 momentissa tarkoitettu kustannusosuus lankeaa maksettavaksi, kun keskussairaalan lisätty johtokunta on hyväksynyt ehdotuksen asianomaista vuotta koskevaksi sairaalan tilinpäätökseksi ja lääkintöhallitus on sen vahvistanut.

10 §. Kertakaikkiset osallistumismaksut kerätään kunnilta lääkintöhallituksen toimesta ja on viimeistä erää perittäessä kunnalle

lähetettävä tarpeelliset tiedot sairaalan rakennuskustannuksista, sairaansijojen lukumäärästä ja lausunto, jonka rakennustoimikunta on antanut sairaalan rakentamisesta syntyneiden tilien tarkastamisesta.

11 §. Vuotuiset osallistumismaksut ja edellä 7 §:ssä tarkoitetut kustannusosuudet kerätään kunnilta keskussairaalan johtokunnan toimesta. Niitä perittäessä on kunnalle lähetettävä tiedot lääkintöhallituksen vahvistaman tilinpäätöksen mukaan maksua määrättäessä huomioon otetuista tuloista ja menoista sekä tarpeelliset tiedot kaikkien kunnan sairaansijoilla ja vapaapaikoilla hoidettujen potilaiden hoitopäivien lukumäärästä.

12 §. Kokouksessa, jota tarkoitetaan 3 §:ssä, johtaa puhetta lääkintöhallituksen määräämä valtion edustaja, kunnes perustamiskirja on allekirjoitettu ja allekirjoittaneet kuntien edustajat ovat keskuudesta valinneet keskussairaalaan osallistuvien kuntien edustajien kokoukselle puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan. Tämän jälkeen edustajien kokous valitsee kuntia edustavat rakennustoimikunnan jäsenet varamiehin.

Puheenjohtajan, joka on valittu 1 momentissa määrätyllä tavalla, tai hänen estyneenä ollessaan varapuheenjohtajan tulee hyvissä ajoin ennen keskussairaalan toiminnan alkamista huolehtia kuntien edustajien kutumisesta kokoukseen toimittamaan kuntia edustavien jäsenten ja varajäsenten vaalit sairaalan johtokuntaan ja lisättyyn johtokuntaan sekä johtaa tässä kokouksessa puhetta, kunnes kokous on valinnut itselleen puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan.

Mitä 2 momentissa on säädetty, on vastaavasti sovellettava kuntien edustajain kokoukseen, joka on ennen kuntia johtokunnassa edustavien jäsenten toimikauden päättymistä pidettävä jäsenten valitsemiseksi seuraavaksi toimikaudeksi.

Keskussairaalaan osallistuvan kunnan, joka haluaa, että edustajain kokouksessa otetaan käsiteltäväksi sairaalaan osallistumisesta johtuva kuntien yhteinen asia, tulee siitä ilmoittaa muille kunnille ja, jos edustajain kokouksen puheenjohtaja kieltäytyy kutsumasta edustajain kokousta asiaa käsittelemään, huolehtia kokouskutsusta.

13 §. Keskussairaalan rakennustoimikunnan kutsuu kokoon puheenjohtaja. Kokouskutsu on toimitettava jäsenille viimeistään neljätoista päivää ennen rakennustoimikunnan ensimmäistä kokousta ja sen jälkeen toimikunnan päättämällä tavalla.

Jos puheenjohtaja on estynyt olemasta kokouksessa läsnä, valitaan joku jäsenistä sillä kertaa johtamaan puhetta. Kokous on päätösvaltainen, kun puheenjohtajan lisäksi vähintään kaksi jäsentä on saapuvilla.

Rakennustoimikunnan kokouksessa äänestettäessä ratkaisee äänten enemmistö. Äänten mennessä tasan tulee se mielipide päätökseksi, johon puheenjohtaja on yhtynyt.

Rakennustoimikunnan kokouksessa pidettävään pöytäkirjaan on merkittävä kokouksen osanottajat, kokouksessa tehdyt ehdotukset ja

N:o 109 (jatk.)

tapautuneet äänestykset sekä kokouksen päätökset. Milloin ei pöytäkirjaa heti tarkisteta, tarkastavat sen puheenjohtaja ja aina kerraksi sitä varten valittu jäsen.

14 §. Rakennustoimikunnan tehtävänä on:

1) pitää huolta, että ehdotukset keskussairaalan rakennussuunnitelmaksiksi ja siihen liittyviksi piirustuksiksi laaditaan, hyväksyä ehdotukset ja jättää ne lääkintöhallitukselle, joka oman lausuntonsa ohessa toimittaa ehdotukset sisäasiainministeriön tarkastettaviksi ja vahvistettaviksi;

2) tehdä rakennustyön suorittamista koskevat päätökset, mikäli asiaa ei ole pidätetty sisäasiainministeriön tai lääkintöhallituksen ratkaistavaksi;

3) laatia suunnitelma sairaalan irtaimiston hankkimisesta sekä saatuaan sille lääkintöhallituksen hyväksymisen pitää huolta sen toteuttamisesta;

4) päättää, millä tavalla rakennustyön ja sitä koskevan tilinpidon valvonta on rakennustoimikunnan puolesta järjestettävä;

5) päättää rakentamisesta syntyneiden tilien tarkastamisesta ja antaa niistä lausuntonsa, joka toimitetaan lääkintöhallitukselle;

6) toimittaa tarvittaessa keskussairaalan 7 §:n 3 momentissa mainittu arviointi; sekä

7) käsitellä muut rakennustoimikunnalle kuuluvat asiat.

15 §. Milloin keskussairaalan 13 §:n nojalla on luovutettu sairaansijoja puolustuslaitoksen käyttöön tai muun julkisen taikka yksityisen laitoksen osallistumisesta keskussairaalaan on sovittu, tulee laitoksen suorittaa:

1) laitoksella olevien sairaansijojen perustamiskustannusten korvaus sen mukaan kuin siitä sairaansijoja luovutettaessa on sovittu;

2) sanottuihin sairaansijoihin vuosittain ehkä kohdistuvat erityiset menot; sekä

3) koko keskussairaalan taloudellisista vuosimenoista ja keskussairaalan 5 §:n 3 momentissa tarkoitetuista kustannuksista se osa, joka hoitopäivien luvun mukaan kohdistuu laitoksen sairaansijoihin.

16 §. Milloin laitoksella, jota tarkoitetaan 15 §:ssä, on hallussaan erityinen keskussairaalan osasto, on sopimuksessa mainittava osaston sairaansijojen käytöstä ja muusta hallinnosta, kuitenkin huomioon ottaen, että asiat, jotka koskevat myös muuta sairaalan osaa, on alistettava sairaalan viranomaisten käsiteltäväksi ja ratkaistavaksi.

I I L u k u.

Kunnallisia sairaaloita koskevat säännökset.

A. Yleisten sairaansijojen hankkiminen keskussairaalan ulkopuolelta.

17 §. Anottaessa keskussairaalan 16 §:n nojalla sairaalan rakennuspiirustusten vahvistamista, on hakemukseen kaksin kappalein liitettävä:

1) perustamissuunnitelma, josta käy selville sairaalan tarkoitus ja sen sairaansijojen lukumäärä;

2) mittakaavaan 1:1000 laadittu karttapiirros, josta tulee käydä selville sairaalan alue ja sen korkeussuhteet, alueella ja vähemmän kuin sadan metrin etäisyydellä sen ympäristössä ennestään olevat rakennukset sekä sairaalalle kuuluvien rakennusten suunniteltu sijoitus; sekä

3) kunkin potilas-, asuin- tai muun potilaiden tai henkilökunnan käytettäväksi aiotun rakennuksen piirustukset.

Edellä 3 kohdassa mainittuihin rakennuksiin ei lueta varsinaisia maatalousrakennuksia eikä vajaa, erillistä kellaria tai muuta näihin verrattavaa pientä rakennusta. Kuitenkin on tällainen rakennus merkittävä 2 kohdassa mainittuun karttapiirroksen ja myös haettava vahvistus sellaisen uudisrakennuksen sijoittamiselle ennen hyväksytylle sairaala-alueelle.

18 §. Jos 17 §:n 1 momentin 3 kohdassa mainitut piirustukset tarkoittavat uutta potilas- tai asuinrakennusta, tulee niiden sisältää mittakaavaan 1:100 laaditut

- 1) kaikkien kerrosten pohjapiirroksiset;
- 2) leikkauspiirroksiset; sekä
- 3) vähintään kahden julkisivun piirroksiset.

Kun piirustukset tarkoittavat potilas- tai asuinrakennuksen muutosta tai lisärakennusta, niiden tulee sisältää:

- 1) niiden kerrosten pohjapiirroksiset, joihin muutoksia tehdään, ja
- 2) julkisivupiirustukset, mikäli julkisivuihin muutoksia tehdään.

Piirustusten sisältöön, kuten niitä laadittaessa käytettäviin merkitsemistapoihin, otsikoihin, aine- ja muihin merkintöihin, mitoittamiseen ynnä muuhun sellaiseen nähden on noudatettava lääkintöhallituksen antamia lähempiä ohjeita.

19 §. Kun on anottu 17 §:ssä tarkoitetun sairaalan tai sen muutos- tai laajennustyön hyväksymistä, on lääkintöhallituksen määräämien kahden asiantuntijan toimitettava laitoksessa tarkastus.

Tarkastuksen ajasta on hyvissä ajoin ilmoitettava hakijalle edustajan määräämistä varten tarkastustilaisuuteen.

Tarkastuksessa laadittu pöytäkirja on lääkintöhallituksen päätöksen mukana toimitettava hakijalle.

20 §. Kun kunta tai kuntien yhtymä keskussairaalalain 3 §:n 2 momentin nojalla hakee valtionapua yleisten sairaansijojen perustamiseen, on hakemuksessa ilmoitettava aika, jolloin sairaalan piirustukset on vahvistettu. Hakemukseen on liitettävä kustannuslaskelmat sairaalan rakennuksista sekä huone- ja talouskaluista, vaatevarastosta, lääkärinkojeista, kuljetusvälineistä ja muista tarvittavista varusteista.

Haettaessa valtionapua sairaalan laajentamiseen tai peruskorjauksiin on hakemukseen liitettävä selvitys, joka soveltuvin kohdin vastaa 1 momentin määräyksiä.

N:o 109 (jatk.)

21 §. Kun kunta tai kuntien yhtymä keskussairaalalain 3 §:n 2 momentin nojalla hakee valtionapua yleisten sairaansijojen ylläpitämiseen, on hakemukseen, joka on tehtävä ennen maaliskuun 1 päivää, liitettävä:

- 1) ilmoitus edellisen vuoden sairaanhoitopäivien lukumäärästä;
- 2) ehdotus mahdolliseksi muutoksiksi sairaansijojen lukumäärään;
- 3) selostus sairaansijoista suoritettavien maksujen perusteista; sekä
- 4) lääkintöhallituksen antamien ohjeiden mukaan laadittu kertomus sairaalan toiminnasta edellisenä vuonna.

Kun haetaan 1 momentissa mainittua valtionapua vastaperustetulle sairaalalle, on hakemukseen liitettävä perusteltu arviolaskelma sairaanhoitopäivien lukumäärästä sen toiminnan aikana kysymyksessä olevana vuonna. Jos vasta perustettu sairaala on alkanut toimintansa keskellä vuotta, lasketaan seuraavan vuoden valtionapua määrättäessä sairaanhoitopäivien luku soveltamalla samaa suhdetta koko vuodelta osavuoden sairaanhoitopäivien perusteella.

Korotettua valtionapua haettaessa sairaalalle 1 momentissa mainittuun tarkoitukseen on esitettävä selvitys sairaalan taloudellisesta asemasta sekä sen kunnossapito- ja käyttökustannuksista edellisenä vuonna.

B. Kulkutautisairaalat.

22 §. Kun valtioneuvosto on antanut keskussairaalalain 17 §:n 1 momentissa tarkoitetun määräyksen, tulee lääkintöhallituksen selvittää kunkin kulkutautisairaalapiiriin kuuluvan kunnan asukasluku viimeksi päätetyn henkikirjan mukaan sekä ilmoittaa kunnalle, kuinka monta kulkutautisairaansijaa sen vähintään on varattava piirisairaalassa.

23 §. Anottaessa keskussairaalalain 19 §:n 2 momentin mukaisesti piirisairaalan paikan hyväksymistä on hakemukseen liitettävä:

1) mittakaavaan 1:1000 laadittu karttapirros, josta tulee käydä selville maaston korkeussuhteet sekä alueella ja vähemmän kuin sadan metrin etäisyydellä sen ympäristössä ennestään olevat rakennukset; sekä

2) karttalehti tai piirros, johon sairaalan piirissä olevat yleiset tiet ja laivareitit on merkitty.

Lääkintöhallituksen tulee ennen anomuksen ratkaisemista hankkia sen johdosta lääninlääkäriin lausunto.

24 §. Mitä edellä 17—19 §:ssä on säädetty, on vastaavasti sovellettava kulkutautipiirisairaalan piirustuksille vahvistusta anottaessa ja piirisairaala hyväksyttäessä.

25 §. Kun kunta tai kuntien yhtymä keskussairaalalain 18 §:n 2 momentin nojalla hakee valtionapua kulkutautipiirisairaalan perustamiseen, on 20 §:n säännöksiä vastaavasti sovellettava.

Niinikään on piirisairaalan ylläpitämiseen ja sairaalan potilaiden kuljetus- ja matkakustannuksiin valtionapua haettaessa soveltuvin kohdin noudatettava, mitä edellä 21 §:ssä on säädetty.

I I I L u k u .

Erinäiset säännökset.

26 §. Mitä edellä I luvussa on säädetty keskussairaalan perustamisesta ja kustannusten suorittamisesta, on soveltuvin kohdin voimassa, milloin keskussairaalan perustamiskirjan tultua allekirjoitetuksi sairaalaan myöhemmin perustetaan kulkutautiosasto tai sairaalaa muuten laajennetaan.

27 §. Keskussairaalan rakennustoimikunnan jäsenten ja sihteerin samoin kuin sairaalan tilintarkastajien mahdollisten palkkioiden perusteista määrää sisäasiainministeriö.

28 §. Edellä 20, 21 ja 25 §:ssä tarkoitettua valtionapua haettaessa ja myönnettäessä on perustamis-, kunnossapito- ja käyttökustannuksina sekä potilaiden kuljetus- ja matkakustannuksina pidettävä menoja, joista on säädetty 5—7 §:ssä.

29 §. Ennen kuin valtionapua 20 §:ssä ja 25 §:n 1 momentissa mainittuihin tarkoituksiin suoritetaan, on esitettävä todistus siitä, että rakennukset ja kalusto, joita varten valtionapua on annettu, ovat palovakuutetut lääkintöhallituksen hyväksymässä vakuutuslaitoksessa rahamäärästä, joka vastaa vähintään saadun avustuksen määrää. Samanlaisen vakuutuksen jatkuva voimassapito on myös vuotuisten kunnossapito- ja käyttökustannusten valtionavun edellytyksenä.

Sisäasiainministeriö voi hakemuksesta vapauttaa kaupungin, jonka omaisuus yleensä ei ole palovakuutettu, 1 momentissa mainitusta palovakuutusvelvollisuudesta, jos kaupunki antaa pätevän sitoumuksen siitä, että kaupunki rakennusten ja kaluston tulipalossa, räjähdyksessä tai sodassa vahingoittuessa tai tuhoutuessa viivytyksettä omalla kustannuksellaan saattaa ne täyteen käyttökuntoon, jollei valtion ja kaupungin välillä toisin sovit.

30 §. Keskussairaalan nojalla valtionapua saavan kunnallisen sairaalan lääkärin tai, jos heitä on useampia, johtavan lääkärin tulee olla lääkintöhallituksen toimeensa hyväksymä.

Lääkintöhallituksella on valta tarkastaa sairaalan toimintaa, ja on sairaalassa pidettävä asianmukaista sairaspäiväkirjaa.

31 §. Valtioneuvosto voi kieltää valtionavun tai määrätä jo maksetun valtionavun suoritettavaksi takaisin, jos ilmenneet epäkohdat antavat siihen aihetta.

32 §. Johtajan, johtokunnan ja lisätyn johtokunnan tehtävistä, keskussairaalan muusta hallinnosta sekä siitä, mitä keskussairaalan sairaanhoidossa on noudatettava, säädetään erikseen.

N:o 109 (jatk.)

33 §. Sisäasiainministeriö voi tarpeen vaatiessa antaa tarkempia määräyksiä tämän asetuksen soveltamisesta.

34 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 1949.

110. Tuberkuloosihoitolaitosten päivämaksut.

Sisäasiainministeriön päätös syyskuun 7 p:ltä 1949.

(Suomen as.-kok. 602/49)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1948 : 139)

Sisäasiainministeriö on 3 päivänä syyskuuta 1948 annetun tuberkuloosilain (649/48) 25 §:n nojalla määrännyt:

1 §. Keskusparantolain sekä muiden kunnallisten ja valtion tuberkuloosihoitolaitosten päivämaksu on 140 markkaa.

2 §. Keskusparantolassa ja muussa kunnallisessa tuberkuloosihoitolaitoksessa hoidettavan toisesta tuberkuloosipiiristä olevan potilaan päivämaksu on 210 markkaa.

Helsingin kaupungin tuberkuloosisairaalassa on perittävä 210 mk:n suuruinen päivämaksu 1/10 1949 alkaen. *Kaupunginvaltuusto 9/11 1949.*

3 §. Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1949 lukien.

111. Asetus keskusparantolain kunnossapito- ja käyttökustannuksiin annettavasta valtionavusta.

Annettu lokakuun 7 p:nä 1949.

(Suomen as.-kok. 635/49)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1948 : 139)

Sisäasiainministerin esittelystä säädetään 3 päivänä syyskuuta 1948 annetun tuberkuloosilain (649/48) 28 §:n 2 momentin nojalla:

1 §. Keskusparantolain vuotuisiin kunnossapito- ja käyttökustannuksiin annetaan valtionapua 160 markkaa hoitopäivää kohden.

2 §. Tätä asetusta sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1949 lukien.

112. Palopäällystön palvelusaika.

Kaupunginhallituksen päätös lokakuun 13 p:ltä 1949.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä vahvistaa palopäällikön ja apulaispalopäällikön työajan siten, että se tulee olemaan tavallista virkapalvelua 5 päivänä viikossa ja sen lisäksi nopea tavattavuus joka toisena vuorokautena, sekä palomestareiden työajan siten,

että 48 tuntista päivystystä, josta 24 tuntia päivystäjänä ja 24 tuntia varapäivystäjänä, seuraa 48 tunnin vapaa-aika, jolloin varapäivystäjänä toimivan palomestarin tulee olla virkapalveluksessa tavallisen virka-ajan.

113. Kaupungin viranhaltijain palkkojen ja eläkkeiden järjestely.

Kaupunginvaltuuston päätös marraskuun 21 p:ltä 1949.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1948 : 3)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä:

1) että kaupungin palkkaluokitukseen lisätään palkkaluokat 61 ja 62 seuraavasti:

Palkka- luokka	Perus- palkka kuukau- dessa, mk	Peruspalkka				Ikä- korotus, mk
		1	2	3	4	
		ikäkorotuksineen, mk				
61	56 000	59 360	62 720	66 080	69 440	3 360
62	59 000	62 540	66 080	69 620	73 160	3 540

2) että kaupungin sääntöpalkkaiset virat siirretään joulukuun 1 päivästä 1949 lukien kahta palkkaluokkaa silloista korkeampaan palkkaluokkaan sillä täydennyksellä, että kansakoulujen tyttöluokkien huoltovelvollisille opettajille maksetaan palkkaa 30. palkkaluokan mukaisesti;

3) että kaupungin tilapäisen työvoiman tililtä palkkaluokittelun puitteissa palkatuille kuukausipalkkaisille viranhaltijoille saadaan joulukuun 1 päivästä 1949 lukien suorittaa kahta palkkaluokkaa silloista korkeamman palkkaluokan mukaista palkkaa;

4) että palkkaluokittelun ulkopuolella tilapäisen työvoiman tililtä palkattujen kuukausipalkkaisten viranhaltijain palkat saadaan joulukuun 1 päivästä 1949 lukien korottaa 7 %:lla;

5) että kaupungin viranhaltijain eläkesäännön mukaiset eläkkeet, jotka on myönnetty tai myönnetään viimeistään marraskuun 30 päivänä 1949 kaupungin palveluksesta eronneille viranhaltijoille, korotetaan samasta ajankohdasta lukien 7 %:lla;

6) että joulukuun 1 päivänä 1949 kaupungin palveluksessa oleville samoin kuin helmikuun 1 päivän 1949 jälkeen eläkkeelle siirtyneille viranhaltijoille suoritetaan helmikuun 1 päivän 1949 jälkeiseltä virassa-oloajalta kertakaikkinen hyvitys, joka vastaa edellä 2, 3 ja 4 kohdissa tarkoitettuja kuukautisen peruspalkan ja ikälisäysten korotuksia ja joka huoltovelvollisten kansakoulunopettajien osalta otetaan huomioon

N:o 113 (jalk.)

heille lain mukaan helmikuun 1 päivästä 1949 lukien taannehtivasti maksettavia palkankorotuksia määriteltäessä; sekä

7) että 5) kohdassa tarkoitetuille eläkkeellä oleville viranhaltijoille suoritetaan helmikuun 1 päivän ja marraskuun 30 päivän 1949 väliseltä ajalta vastaavasti hyvitys, jonka määrä on 7 % heidän tänä aikana nostamiensa eläkkeiden määristä.

Palkkojen korotuksesta pääsevät osallisiksi myöskin ne viranhaltijat, jotka nauttivat kaupungilta henkilökohtaisena palkkana korkeampaa palkkaa kuin mitä heidän hoitamansa viran palkkaluokka edellyttää.
Kaupunginvaltuusio 21/12 1949.

114. Asetus ammattiopintojen avustuslain toimeenpanosta 10 päivänä marraskuuta 1944 annetun asetuksen muuttamisesta.

Annettu lokakuun 21 p:nä 1949.

(Suomen as.-kok. 656/49)

(Vrt. kunn.as.-kok. 1944 : 156)

Sosiaaliministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä lisätään ammattiopintojen avustuslain (796/44) 15 §:n nojalla sanotun lain toimeenpanosta 10 päivänä marraskuuta 1944 annettuun asetukseen (797/44) uusi, näin kuuluva 5 a §:

5 a §. Ammattiopintojen avustuslain 4 §:n 2 momentissa, sellaisena kuin se on 21 päivänä lokakuuta 1949 annetussa laissa (655/49), tarkoitetuksi

1) orvoksi katsotaan henkilö, jonka vanhemmat ja, jos hänet on otettu ottolapseksi, myös ottovanhemmat ovat kuolleet; ja

2) pääasiallista huoltajaa vailla olevaksi katsotaan henkilö, jonka huoltaja on kuollut, niin myös sellainen henkilö, joka on ollut huoltolautakunnan huostassa tai syntynyt avioliiton ulkopuolella tahi joka huoltajansa työkyvyttömyyden taikka vaikean invaliditeetin tai pitkäaikaisen työttömyyden tahi vanhempiensa avioliiton purkautumisen taikka välien rikkoutumisen tai muun näihin verrattavan syyn vuoksi on erityisesti avustuksen tarpeessa.

Huoltovelvolliseksi katsotaan sellainen leski- tai avioeron saanut vaimo, jolla on huollettavanaan ainakin yksi alle 17 vuotias lapsi.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSUT

1949

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO

N:o 12.

Sisälllys: 115. Helsingin kaupungin kansakoululaitoksen taloudenhoitajien johtosääntö, s. 193. — 116. Helsingin kaupungin kansakoululaitoksen johtokuntien sihteerien johtosääntö, s. 194. — 117. Helsingin kaupungin kansakoulujen terveydenhoidon johtosääntö, s. 195. — 118. Helsingin kaupungin kansakoululaitoksen koulupsykologien johtosääntö, s. 198. — 119. Helsingin kaupungin kansakoulujen liikunneuvostojain johtosääntö, s. 199. — 120. Helsingin kaupungin kansakoululaitoksen oppivelvollisten lasten luettelonhoitajien johtosääntö, s. 200. — 121. Helsingin kaupungin kansakoululaitoksen oppivelvollisten lasten luettelon kodissakävijäin johtosääntö, s. 200. — 122. Helsingin kaupungin kansakoululaitoksen tarkastajaneuvoston johtosääntö, s. 201. — 123. Laki perhelisälain muuttamisesta, s. 202. — 124. Tulojen enimmäismäärät perheenasuntoavustuksia myönnettäessä, s. 202. — 125. Helsingin kaupungin musiikkilautakunnan ja kaupunginorkesterin toimiston johtosääntö, s. 203. — 126. Helsingin kaupungin luottamusmiesten palkkiosääntö, s. 205. — 127. Huoneenvuokralautakuntien puheenjohtajien ja jäsenten palkkiot, s. 207. — 128. Vuokra-autoilijain virkapuku, s. 207. — 129. Lausunnon hankkiminen kaupunginhallitukselta poliisilaitoksen menoarvioehdotuksesta, s. 208. — 130. Kuntien viranhaltijain palkkauksen säännöstely, s. 208. — 131. Liikennelaitokselle myytävän sähkövoiman hinta, s. 208. — 132. Sähkövoiman tuotannon ja kulutuksen säännöstely, s. 208.

115. Helsingin kaupungin kansakoululaitoksen taloudenhoitajien johtosääntö.

Kaupunginvaltuuston vahvistama syyskuun 28 p:nä 1949.

(Vrt. Helsingin kaupunkia koskevat asetukset, s. 1269)

Helsingin kaupungin kansakoulujen taloudenhoitajien tehtävänä on:

- 1) hoitaa kansakoululaitoksen taloutta ja omaisuutta;
- 2) hoitaa heille uskottua ennakkokassaa kaupungin kassa- ja tilisäännön määräysten mukaisesti;
- 3) valvoa maksumääräysten kirjoittamista ja allekirjoittaa ne sekä hyväksyä maksettavaksi erääntyvät laskut ja muut maksuasiakirjat;
- 4) huolehtia, että kansakoulujen kansliassa pidettävää kansakoululaitoksen kirjanpitoa hoidetaan kaupungin kassa- ja tilisäännön määräysten mukaisesti;
- 5) huolehtia, että kansakoululaitoksen laskutukset ja muut saavat aikanaan peritään ja tilitetään rahatoimistolle;
- 6) valmistaa vuotuinen talousarvioehdotus johtokunnalle esitettäväksi;
- 7) valmistella ja johtokunnan kokouksissa esitellä toimialaansa kuuluvat asiat;

N:o 115 (jatk.)

8) huolehtia toimialaansa kuuluvien johtokunnan päätösten toimeenpanosta;

9) valvoa koulurakennusten hoitoa ja tehdä esityksiä tarpeellisista korjaus- ja muutostöistä niissä;

10) valvoa, että kansakoululaitoksen irtaimistosta ja varastoista pidetään asianmukaista luetteloa;

11) valvoa ja ohjata käyttötarvikkeiden, käsityön- ja talousopeutuksen raaka-aineiden, siivouksessa käytettävien pesu- ja puhdistusaineiden sekä muiden tarvikkeiden hankintaa;

12) valvoa koulun puolesta vähävaraisille oppilaille annettavien vaatteiden ja jalkineiden jakoa;

13) antaa, tarkastajan kanssa asiasta neuvoteltuaan, lupa sellaisten oppivelvollisten kouluun ottamiseen, joiden koulunkäynnistä kaupungille aiheutuvista kustannuksista on oikeus vaatia korvaus vieraalta kunnalta, tai joiden koulunkäynnistä aiheutuneiden kustannusten korvauksista on epäselvyyttä olemassa;

14) antaa maksusitoumukset vieraassa kunnassa koulua käyvien oppivelvollisten koulumaksujen suorittamisesta;

15) nimittää virkoihin, asianomaisen kansakoulun johtajan kanssa asiasta neuvoteltuaan, koulujen vahtimestarit, talonmies-lämmittäjät, ruoanjakajat ja siivoojat sekä ottaa toimiinsa vastaavia tehtäviä suorittava tilapäinen henkilökunta;

16) laatia vuosittain vuosikertomukseen sisältyvä selostus kansakoulujen taloudesta;

17) suorittaa muutkin kansakoulunjohtokunnan määräämät heidän toimialaansa kuuluvat tehtävät; sekä

18) olla johtokunnan määräämänä aikana tavattavana kansakoulujen kansliassa.

116. Helsingin kaupungin kansakoululaitoksen johtokuntien sihteerien johtosääntö.

Kaupunginvaltuuston vahvistama syyskuun 28 p:nä 1949.

Sihteerin tehtävänä on:

1) laatia esityslistat johtokunnan kokouksiin;

2) valmistella ja johtokunnan kokouksissa esitellä ne asiat, joiden esitleminen ei kuulu kansakouluntarkastajalle tai kansakoululaitoksen muille viranhaltijoille;

3) pitää pöytäkirjaa johtokunnan ja tarkastajaneuvoston kokouksissa sekä varmentaa pitämänsä pöytäkirjat;

4) laatia ja varmentaa johtokunnan kirjelmät ja muut asiakirjat;

5) huolehtia johtokunnan tekemien päätösten toimeenpanosta, mikäli se ei kuulu kansakoululaitoksen muille viranhaltijoille;

- 6) valvoa johtokunnan pöytäkirjoista tehtävän asiakortiston pitoa;
- 7) todistaa viran puolesta oikeiksi johtokunnan pöytäkirjanotteet;
- 8) valvoa johtokunnan asiakirjadiaarion sekä kansakoululaitoksen henkilökortiston pitämistä;
- 9) huolehtia johtokunnan arkiston hoidosta ja valvoa kansakoulujen arkiston hoitoa;
- 10) valvoa, että vuosittain helmikuussa lähetetään kansakouluasiain jäämäluettelo kaupunginhallitukselle;
- 11) laatia vuosittain annettava kertomus kansakoulujen toiminnasta;
- 12) osallistua tarpeen vaatiessa tarkastajan kansliatehtäviin; sekä
- 13) suorittaa muutkin johtokunnan määräämät hänen toimialaansa kuuluvat tehtävät.

117. Helsingin kaupungin kansakoulujen terveydenhoidon johtosääntö.

Kaupunginvaltuuston vahvistama syyskuun 28 p:nä 1949.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1946 : 133)

1§. Tämä johtosääntö koskee niitä kansakouluja, jotka sijaitsevat joulukuun 31 päivänä 1945 voimassa olleiden Helsingin kaupungin rajojen sisäpuolella, sikäli kuin tässä säännössä ei toisin määrätä.

Kouluterveydenhoidosta muissa kansakouluissa säädetään erikseen.

2 §. Kansakoulujen terveydenhoitoa valvovat koululääkärit ja kouluhuoitajat.

Koululääkärit ja kouluhuoitajat ovat kansakoulujen asianomaisen johtokunnan alaiset. Ensimmäinen koululääkäri on tässä ominaisuudessaan molempien johtokuntien alainen.

3 §. Koululääkärit, joilta vaaditaan perehtymistä kouluterveydenhoitoon, nimittää kaupunginhallitus, virkojen oltua kansakoulujen asianomaisen johtokunnan toimesta haettavina sekä johtokunnan ja terveydenhoitolautakunnan annettua hakijoista lausuntonsa.

Kaupunginhallitus määrää kansakoulujen tarkastajaneuvoston ehdollepanemista koululääkäreistä yhden ensimmäiseksi koululääkäriksi kolmeksi vuodeksi kerrallaan, hankittuaan sitä ennen kansakoulujen molemmilta johtokunnilta ja terveydenhoitolautakunnalta lausunnot asiassa. Ensimmäisen koululääkärin tehtäviä hänen estyneenä ollessaan hoitaa kaupunginhallituksen kolmeksi vuodeksi edellä mainitussa järjestyksessä määräämä koululääkäri.

Kouluhuoitajat, joiden tulee olla lääkintöhallituksessa pidettyyn terveystisarluetteloon merkittyjä terveystisaria, nimittää kansakoulujen asianomainen johtokunta, asianomaista ja ensimmäistä koululääkäriä kuultuaan.

N:o 117. (jatk.)

4 §. Koululääkärin velvollisuutena on:

1) pitää silmällä terveydenhoitoa ja terveydellisiä oloja alaisissaan kouluissa ja valvoa näihin nähden voimassa olevien määräysten noudattamista sekä siinä tarkoituksessa ainakin kerran kuukaudessa käydä jokaisessa luokassa opetuksen kestäessä;

2) olla kansakoulujen johtokuntain ja kansakouluntarkastajain sekä koulujen johtajain ja opettajain neuvonantajana terveydellisissä asioissa;

3) valvoa oppilaiden terveydentilaa, missä tarkoituksessa hänen tulee:

a) tutkia vuosittain kaikki kouluihin otetut uudet oppilaat sekä kaikki oppilaat ainakin koulujen III, VI ja VIII luokilla, tehdä tutkimuksistaan muistiinpanot, jotka kustakin oppilaasta on merkittävä vahvistetun kaavakkeen mukaiselle eri kortille, sekä antaa tekemiensä huomioiden perusteella kouluhoitajille ja luokanopettajille ohjeet heikkoihin ja kivulloisiin oppilaisiin nähden kuin myös tehdä esityksiä oppilaiden yhteiskunnallisen huollon parantamiseksi.

b) olla asianomaisen johtokunnan määrääminä aikoina tavattavissa jokaisessa alaisessaan koulussa, tutkia ne oppilaat, jotka kouluhoitaja tai luokanopettaja sitä varten hänen luokseen neuvoo sekä toimittaa sopivaa hoitoa saamaan ne, joiden hän havaitsee olevan sen tarpeessa, ja järjestää äkillisesti sairastuneet oppilaat saamaan asianmukaista hoitoa;

c) kiinnittää erikoista huomiota älyllisesti myöhästyneisiin ja vajaakykyisiin oppilaisiin sekä osoittaa ne asianomaisen koulupsykiatrin tutkittaviksi;

d) tutkia oppilaan kotiolot, koulun terveydenhoidon tai oppilaan terveydentilan sitä vaatiessa;

4) huolehtia siitä, että kulkutautitapausten sattuessa niistä heti ilmoitetaan terveydenhoitolautakunnalle, sekä avustaa lautakuntaa tarttuvien tautien ehkäisemisessä;

5) antaa tarpeen vaatiessa neuvoja ja ohjeita koulun liikunnan-
neuvojalle;

6) määrätä, onko heikkojen ja kivulloisten lasten osallistuttava liikuntakasvatusharjoituksiin ja muuhun ruumiillista kuntoa vaativaan koulutoimintaan;

7) tutkia ne oppilaat, jotka luokkaopettajat ja kouluhoitajat ehdottavat kesäsiirtoloihin lähetettäviksi, sekä tarkastaa heidät siirtoloihin lähetettäessä ja sieltä palautettaessa;

8) tutkia koulusta eroava oppilas ja antaa huoltajan pyynnöstä neuvoja oppilaalle hänen valitessaan elämänuraa sekä antaa ammatinvalinnan neuvojalalle hänen pyytämänsä apua;

9) olla kutsuttaessa saapuvilla kansakoulujen asianomaisen johtokunnan kokouksissa;

10) johtaa ja valvoa alaistensa kouluhoitajien toimintaa;

11) antaa kunkin syyskuun loppuun mennessä ensimmäiselle koululääkärille kertomus toiminnastaan lähinnä edellisenä lukuvuotena; sekä

12) suorittaa muutoinkin kaikki toimialaansa kuuluvat tehtävät.

5 §. Ensimmäisen koululääkärin velvollisuutena on sen lisäksi, mitä koululääkärin tehtävistä 4 §:ssä on säädetty:

1) seurata lasten ja nuorten henkilöiden terveydenhoidon kehitystä kotimaassa ja ulkomailla, tehdä aloitteita toimenpiteiksi näiden terveydenhoidon ja yleisen terveydentilan parantamiseksi sekä siinä tarkoituksessa, asiasta toisten koululääkärien kanssa neuvoteltuaan, tehdä esityksiä kaupungin viranomaisille;

2) pyrkiä saamaan aikaan yhdenmukaisuutta koulujen, lastenhuoltolaitosten ja lastentarhain terveydenhoidossa koko kaupungin alueella;

3) valvoa, että koululääkärien yhteisissä kokouksissa tehtyjä päätöksiä noudatetaan;

4) antaa terveydenhoitolautakunnalle sen pyytämät lausunnot sekä huolehtia siitä, että terveydenhoitolautakunnan antamia ohjeita yleiseen terveydenhoitoon nähden noudatetaan kansakoulujen terveydenhoitotyössä;

5) toimia puheenjohtajana koululääkärien vähintään kaksi kertaa lukukaudessa pidettävissä kokouksissa sekä koululääkärien ja kouluhoitajien tarvittaessa pidettävissä yhteisissä kokouksissa;

6) olla kutsuttaessa saapuvilla kansakoulujen johtokuntien, tarkastajaneuvoston ja terveydenhoitolautakunnan kokouksissa;

7) pitää huolta siitä, että tilastokatsaukset laaditaan oppilaiden terveyskortteissa olevien esitietojen perusteella;

8) laatia kunkin kalenterivuoden kuluessa kertomus kouluterveydenhoidosta lähinnä edellisenä lukuvuotena sekä lähettää ne kansakoulujen johtokunnille ja terveydenhoitolautakunnalle.

6 §. Koululääkärit, lastenpsykiatrit, lastentarhain lääkärit ja lastensuojelulautakunnan alaiset lääkärit kokoontuvat vähintään kerran lukuvuodessa ensimmäisen koululääkärin kutsusta kokoukseen neuvottelemaan toimialaansa kuuluvista asioista. Ensimmäisellä kaupunginlääkärillä, kouluhammasklinikan esimiehellä, kaupungin tuberkuloosilääkärillä, kansakouluoppilaiden poliklinikkain lääkäreillä sekä opettajakuntien ja kouluhoitajien vuosittain valitsemilla edustajilla kuin myös niillä terveydenhoitolautakunnan alaisilla lääkäreillä, jotka hoitavat koululääkärin tehtäviä, on oikeus osallistua näihin kokouksiin.

Näiden kokousten pöytäkirjat lähetetään puheenjohtajan toimesta kansakoulujen johtokunnille, terveydenhoitolautakunnalle, lastensuojelulautakunnalle ja lastentarhain johtokunnalle tiedoksi.

7 §. Aloitteita tässä johtosäännössä määrättyissä kokouksissa käsiteltäviksi tulevista asioista saavat tehdä koululääkärit, kouluhoitajat sekä muutkin johtosäännössä mainitut terveydenhuoltoon kuuluvat henkilöt, joiden toimialaan kuuluvia asioita tulee kokouksissa käsiteltäviksi.

8 §. Kouluhoitaja on lähinnä asianomaisen koululääkärin alainen. Hänen tehtävänä on:

N:o 117 (jalk.)

1) avustaa koululääkärinä kaikissa oppilaiden tutkimuksissa sekä olla hänen apunaan kaikessa, mikä koskee kansakoulujen terveydenhoitoa;

2) punnita ja mitata yhdessä asianomaisen luokkaopettajan kanssa oppilaat syyslukukauden alussa ja kevätlukukauden loppupuolella;

3) valvoa säännöllisesti oppilaiden puhtautta sekä neuvoilla, ohjeilla ja luokalla opettamalla koettaa herättää heissä harrastusta puhtauteen ja terveydenhoitoon;

4) olla koululääkärin määrääminä aikoina tavattavana kussakin koulussa;

5) käydä oppilaan terveydentilan tai muiden seikkojen niin vaatiessa oppilaan kotona antamassa neuvoja ja ohjeita;

6) osallistua pyydettyä koulussa pidettäviin vanhempainkokouksiin, terveydenhoitoa koskevia asioita niissä käsiteltäessä;

7) ehdottaa kesävirkestystoimikuntien antamien ohjeiden mukaisesti yksissä neuvoin asianomaisen luokkaopettajan kanssa oppilaat kesäsiirtoloihin;

8) lähteä kesäsiirtoloihin kulkutautitapausten sattuessa tai asiahaarain muutoin sitä vaatiessa antamaan siellä tarpeellista hoitoa ja apua;

9) osallistua koululääkärin määräyksestä yleiseen terveydenhoitotyöhön kulkutautien uhatessa tai yleisen terveystilanteen sitä muutoin vaatiessa; sekä

10) laatia lukukausittain koululääkärin vaatimat selostukset toiminnastaan.

Kouluhoitajat valitsevat vuosittain keskuudestaan yhden edustajakseen koululääkärin kokouksiin; tämä edustaja toimii myös puheenjohtajana kouluhoitajien pitämässä neuvottelukokouksissa.

118. Helsingin kaupungin kansakoululaitoksen koulupsykologien johtosääntö.

Kaupunginvaltuuston vahvistama syyskuun 28 p:nä 1949.

Koulupsykologien tulee:

1) avustaa opettajia psykologis- pedagogisissa kysymyksissä ja erityisesti poikkeuksellisten tai kasvatusvaikeuksia aiheuttaneiden lasten käsittelyssä ja ohjauksessa;

2) osallistua apukoulujen sekä muiden erityisluokkien suunnitteluun ja järjestelyyn;

3) suorittaa oppilaiden testaukset;

4) valvoa oppivelvollisuudesta vapautettujen joutumista heille kuuluvaan huoltoon;

5) harjoittaa psykologisia kysymyksiä ja erityisesti poikkeuksellisten lasten kasvatusta koskevaa valistustyötä sekä oppilaitten vanhempien että opettajain keskuudessa;

6) seurata ja tukea apukoulusta päässeiden tai eronneitten oppilaitten jälkihuoltoa ja siinä tarkoituksessa pitää jatkuvaa yhteyttä, paitsi jälkihuoltajiin, myös ammatinvalinnan ohjausta, ammattiopetusta ja työhön sijoitusta hoitaviin viranomaisiin sekä laitoksiin, joissa on poikkeuksellisia lapsia;

7) antaa johtokunnalle ja tarkastajille näiden vaatimat selostukset ja tiedonannot; sekä

8) hoitaa muutkin koulupsykologien toimialaan kuuluvat tehtävät.

119. Helsingin kaupungin kansakoulujen liikunnanpuolejoain johtosääntö.

Kaupunginvaltuuston vahvistama syyskuun 28 p:nä 1949.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1933 : 12)

Liikunnanpuolejoain velvollisuutena on:

1) kehittää voimistelun ja urheilun opetusta kansakouluissa seuraamalla opettajien opetusta, antamalla näytetunteja sekä pitämällä opettajille käytännöllisiä ja teoreettisia liikuntakasvatuskursseja;

2) tehdä kansakoulujen tarkastajille ja lääkäreille kansakoulunoppilaiden fyysillisen kunnan kehittämistä koskevia ehdotuksia;

3) olla kutsuttuna saapuvilla tarkastajaneuvoston ja asianomaisen johtokunnan kokouksissa liikuntakasvatusta koskevia asioita käsiteltäessä;

4) järjestää kansakoulunoppilaiden vapaaehtoisia liikuntaharjoituksia sekä järjestää ja antaa oppilaille uintiopetusta myös kesäsiirtoloissa ja koulukodeissa;

5) valvoa kansakoulunoppilaiden kesken pidettävien kilpailujen järjestämistä;

6) ohjata liikenneopetuksen antamista;

7) valvoa voimistelusalien ja -kalustojen käyttämistä kansakoulujen voimistelusalien käyttäjille hyväksytyjen järjestyssääntöjen mukaisesti;

8) laatia ja ennen syyskuun 15 päivää johtokunnalle jättää lukuvouden työsuunnitelma;

9) pitää päiväkirjaa lukuvouden aikana suorittamastaan työstä; sekä

10) antaa lukuvouden päätyttyä kertomus toiminnastaan.

120. Helsingin kaupungin kansakoululaitoksen oppivelvollisten lasten luettelonhoitajien johtosääntö.

Kaupunginvaltuuston vahvistama syyskuun 28 p:nä 1949.

Luettelonhoitajien tehtäviin kuuluu:

1) pitää Helsingin kaupungin alueella asuvista oppivelvollisista lapsista kortistoa, johon on merkittävä oppilaasta tarkat henkilötiedot sekä missä koulussa ja millä luokalla hän kulloinkin on;

2) merkitä eri lähteitä käyttäen kortistoon Helsinkiin muuttaneet tai Helsingistä poismuuttaneet oppivelvolliset lapset;

3) merkitä kerran vuodessa kortistoon osoitetoimistolta lainaksi saatujen henkikirjojen mukaan niihin merkityt oppivelvolliset lapset;

4) lähettää syyslukukauden alussa kaikille Helsingissä ja Helsingin lähiympäristössä oleville kouluille, joissa tiedetään opiskelevan helsinkiläisiä lapsia, täytettäväksi oppilasluettelolomakkeet kortistoon merkittäviä tietoja varten oppilaiden koulunkäynnistä;

5) lähettää tiedustelu niiden oppilaiden vanhemmille, joiden lasten koulunkäynnistä ei edellämainittuja tietoja avuksi käyttäen ole saatu selvää;

6) kansakoulujen johtokunnan valtuuttamana huolehtia oppivelvollisuuslain täyttämisestä ja tässä käyttää apunaan kodissakävijää;

7) antaa kunakin vuonna lokakuun 20 päivänä tilanteen mukaisesti tilastotiedot helsinkiläisistä oppivelvollisista lapsista;

8) lähettää kouluhallitukselle joka vuosi ennen elokuun 1 päivää luettelo helsinkiläisistä oppivelvollisista sokeista ja kuuromykistä lapsista;

9) laatia vuosittain luettelo niistä oppikouluista, joissa on oppivelvollisia lapsia; sekä

10) suorittaa muutkin johtokunnan määräämät heidän toimialaansa kuuluvat tehtävät.

121. Helsingin kaupungin kansakoululaitoksen oppivelvollisten lasten luettelon kodissakävijäin johtosääntö.

Kaupunginvaltuuston vahvistama syyskuun 28 p:nä 1949.

Kodissakävijäin tehtäviin kuuluu:

1) käydä oppivelvollisten lasten luettelon hoitajan sekä opettajien pyynnöstä suomen- ja ruotsinkielisten oppivelvollisuusikäisten lasten kodeissa ottamassa selvää asianomaisten oppilaiden koulusta poisjäämisen syistä;

2) kehoittaa laiminlyöntitapauksissa vanhempia noudattamaan oppivelvollisuuslakia tai kääntymään tarkastajien puoleen neuvottelemaan koulunkäyntiä estävien syiden poistamisesta;

- 3) ilmoittaa asiasta kansakoulunjohtokunnalle oppivelvollisuuslain mukaisia toimenpiteitä varten, elleivät vanhemmat kehoituksista huolimatta toimita lastansa kouluun;
- 4) suorittaa kodeissakäynneistä aiheutuva kirjeenvaihto;
- 5) pitää oppivelvollisuutensa laiminlyöneistä oppilaista aakkosellista kortistoa;
- 6) olla työpäivinä määräaikana tavattavissa oppivelvollisten lasten luettelotoimistossa;
- 7) osallistua kansakoulujen kansliassa toimistotyöhön loma- ym. aikoina, jolloin kodissakäyntejä ei voida suorittaa; sekä
- 8) suorittaa muutkin johtokunnan määräämät heidän toimialaansa kuuluvat tehtävät.

122. Helsingin kaupungin kansakoululaitoksen tarkastajaneuvoston johtosääntö.

Kaupunginvaltuuston vahvistama syyskuun 28 p:nä 1949.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1929 : 4)

1) Tarkastajaneuvoston tehtävänä on pitää huolta kansakoululaitoksen yhtenäisestä kehittämisestä. Tarkastajaneuvostoon kuuluvat suomenkielisten ja ruotsinkielisten kansakoulujen tarkastajat ja taloudenhoitajat.

2) Tarkastajaneuvoston puheenjohtajana toimii virkaiässä vanhin, joko suomenkielisten kansakoulujen ensimmäinen tarkastaja tai ruotsinkielisten kansakoulujen tarkastaja.

3) Tarkastajaneuvosto on päätösvaltainen, kun saapuvilla on vähintään kolme jäsentä, joista kahden tulee olla tarkastajia, toinen suomenkielisten kansakoulujen ja toinen ruotsinkielisten kansakoulujen tarkastaja.

4) Päätökset tehdään yksinkertaisella ääntenemmistöllä, äänten mennessä tasan ratkaisee puheenjohtajan ääni.

5) Pöytäkirjaa kokouksessa pitää sihteeri, joka myös valmistelee tarkastajaneuvostossa esiteltävät asiat sekä huolehtii tehtyjen päätösten toimeenpanosta.

6) Tarkastajaneuvoston tulee:

- a) valvoa kansakoulujen elokuvatoimintaa;
- b) valvoa yhteisten koulukasvitarhojen toimintaa;
- c) jakaa suomenkielisten ja ruotsinkielisten kansakoulujen kesken kansakouluille yhteisiksi lahjoitettujen rahastojen korkovarot rahastoista voimassa olevien määräysten mukaisesti;

d) valvoa, että kummankielisten kansakoulujen kesken vallitsee kohtuudenmukainen suhteellisuus kouluhuoneistojen jakoon ja käyttöön nähden;

N:o 122 (jatk.)

e) käsitellä kansakoulujen johtokunnille esitettävä talousarvioehdotus kummankinkielisten kansakoulujen yhteisistä tuloista ja menoista; f) tehdä esityksiä ja antaa lausuntoja kansakoulujen johtokunnille molempien johtokuntien käsiteltäväksi tulevista asioista; sekä

g) suorittaa muutkin kansakoulunjohtokuntien tai niitä ylempien viranomaisten tarkastajaneuvostolle antamat tehtävät.

123. Laki perhelisälain muuttamisesta.

Annettu marraskuun 4 p:nä 1949.

(Suomen as.-kok. 686/49)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1943 : 42)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti lisätään 30 päivänä huhtikuuta 1943 annettuun perhelisälakiin (375/43) näin kuuluva uusi 1 a §:

1 a §. Edellä 1 §:n 2 momentissa tarkoitettun perheen pääasiallisen huoltajan kuolemaan verrattavana on pidettävä hänen kadoksiin joutumistaan sellaisissa olosuhteissa, että sen perusteella suoritetaan tai voidaan suorittaa huoltoeläkettä, niinkuin eräiden sodan aikana kadonneiden henkilöiden omaisten oikeudesta huolto- ja lisähuoltoeläkkeeseen sekä työhuoltoon 4 päivänä marraskuuta 1949 annetussa laissa (685/49) säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 15 päivänä marraskuuta 1949, ja se on voimassa vuoden 1954 loppuun.

124. Tulojen enimmäismäärät perheenasuntoavustuksia myönnettäessä.

Valtioneuvoston päätös joulukuun 29 p:ltä 1949.

(Suomen as.-kok. 839/49)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1949 : 38)

Valtioneuvosto on kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön esitellystä muuttanut tulojen enimmäismääristä perheenasuntoavustuksia myönnettäessä 30 päivänä maaliskuuta 1949 antamansa päätöksen (238/49) 2 §:n näin kuuluvaksi:

2 §. Samassa taloudessa asuville perheenjäsenille pantujen veroäyriä yhteinen määrä saa neljännessä ryhmässä olla enintään 1220 äyriä, kolmannessa ryhmässä 1070 äyriä, toisessa ryhmässä 980 äyriä ja ensimmäisessä ryhmässä 920 äyriä, korotettuna kahdellakymmenelläviidellä sadalta kutakin perheen huollettavana olevaa 16 vuotta nuorempaa lasta kohden.

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä huhtikuuta 1949 lukien.

125. Helsingin kaupungin musiikkilautakunnan ja kaupunginorkesterin toimiston johtosääntö.

Kaupunginvaltuuston vahvistama syyskuun 16 p:nä 1936.

(Muutoksineen marraskuun 9 p:ltä 1949)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1936 : 58)

1 §. Helsingin kaupungin musiikkilautakunnan ja kaupunginorkesterin toimiston tehtävänä on lautakunnan valvonnan alaisena huolehtia lautakunnan kansliatöistä ja orkesterin toiminnan käytännöllisestä järjestelystä sekä hoitaa orkesterin taloutta ja rahahallintoa tämän johtosäännön sekä Helsingin kaupungin kassa- ja tililaitoksen johtosäännön määräyksiä noudattaen.

2 §. Toimiston henkilökuntana on lautakunnan sihteeri, orkesterin intendentti, taloudenhoitaja sekä kirjastonhoitaja. *Kaupunginvaltuusto* 9/11 1949.

3 §. Intendentin, sihteerin, taloudenhoitajan sekä kirjastonhoitajan nimittää lautakunta. *Kaupunginvaltuusto* 9/11 1949.

4 §. Sihteerin tehtävänä on:

1) valmistella lautakunnalle esiteltävät asiat neuvoteltuaan orkesterin johtajan, intendentin ja taloudenhoitajan kanssa näiden toimialaan kuuluvista asioista;

2) laatia lautakunnan kokousten esityslistat ja pitää sen kokouksissa pöytäkirjaa;

3) hoitaa lautakunnan kirjeenvaihto, mikäli se ei ole muun viranhaltijan tehtävänä;

4) laatia ehdotus lautakunnan ja orkesterin vuosikertomukseksi ja talousarvioksi;

5) hoitaa lautakunnan muut kansliatehtävät; sekä

6) antaa lautakunnan pyytämää muuta virka-apua.

5 §. Intendentin tehtävänä on:

1) lautakunnan ohjeiden mukaisesti järjestää ja valvoa kaikkia orkesterin konsertteja ja esiintymisiä varten tarpeellisia ja käytännöllisiä toimenpiteitä samoin kuin tehdä sopimukset orkesterin vuokrauksesta vahvistettua tariffia noudattaen sekä ilmoittaa niistä taloudenhoitajalle;

2) hoitaa orkesteria, vierailevien johtajien ja solistien kiinnitystä sekä nuotiston hankkimista koskevaa koti- ja ulkomaista kirjeenvaihtoa;

3) huolehtia ilmoituksista ja muusta mainostuksesta sekä pääsylippujen ja ohjelmien painatuksesta;

4) laatia yksissä neuvoin orkesterin johtajan kanssa konserttitoiminnan ja soitantosuunnitelman ehdotus sekä lautakunnan ohjeiden mukaisesti tehdä kiinnityssopimukset koti- ja ulkomaisten vierailevien johtajien ja solistien kanssa;

5) edustaa lautakuntaa vierailevia taiteilijoita vastaanottaessa sekä olla heidän käytettävissään käytännöllisissä asioissa;

N:o 125 (jatk.)

6) laatia lautakunnan vahvistamien periaatteiden mukaisesti orkesterin työjärjestys sekä joka viikon lopussa antaa orkesterin järjestysmiehelle seuraavan viikon työsuunnitelma;

7) hankkia orkesterin tarvitsemat nuotit ja kalusto, vastata niiden hoidosta ja luettelomisesta sekä laatia ehdotus loppuunkuluneen kaluston ja nuotiston hylkäämisestä ja kirjoista poistamisesta;

8) valvoa, että nuotistoa hoidetaan ja täydennetään asianmukaisesti;

9) valvoa, että orkesterin konserttiohjelmat kootaan tarkoituksenmukaisella tavalla sekä että tilastoja johtajista, solisteista ja ohjelmista pidetään;

10) valvoa, että orkesterin jäsenet ja palveluskunta tarkoin täyttävät velvollisuutensa;

11) avustaa sihteerä lautakunnan käsiteltävien asioiden valmistelussa; sekä

12) suorittaa lautakunnan hänelle antamat muut tehtävät. *Kaupunginvaltuusto* 9/11 1949.

6 §. Taloudenhoitajan tehtävänä on Helsingin kaupungin kassa- ja tililaitoksen johtosäännön määräyksiä noudattaen ja lautakunnan ohjeiden mukaisesti:

1) hoitaa orkesterin kassaa ja tilejä;

2) tarkastaa orkesterille tulevien maksujen ja muiden saatavien veloitukset sekä valvoa niiden suoritusta;

3) suorittaa ennakkovaroista maksettavat menot;

4) pitää kirjaa tuloista ja menoista;

5) vastata hänen hoidossaan olevista ennakkovaroista;

6) tehdä lautakunnalle ilmoitus tarpeellisten ennakkovarojen tilaamista varten kassavirastosta;

7) laatia ennakkovaroista lautakunnan annettava tilitys;

8) laatia kultakin kuukaudelta yhdistelmä kertyneistä tuloista ja maksettaviksi hyväksytyistä menoista sekä ennen seuraavan kuukauden 7 päivää antaa se lautakunnalle;

9) laatia hyvissä ajoin orkesterin palveluksessa olevien henkilöiden palkkaluettelo intendentin hyväksyttäväksi;

10) avustaa sihteerä lautakunnan käsiteltävien asioiden valmistelussa; sekä

11) suorittaa lautakunnan hänelle antamat muut tehtävät.

7 §. Kirjastonhoitajan tehtävänä on:

1) hoitaa, inventoida ja luetteloida orkesterin nuotisto ja tehdä intendentille esityksiä sen täydentämisestä;

2) toimittaa tarvittavat nuotit orkesterin käytettäväksi ja huolehtia siitä, että ne heti käyttämisen jälkeen palautetaan nuotistoon;

3) hoitaa nuotiston lainausta lautakunnan ohjeiden mukaisesti ja sen vahvistamaa tariflia noudattaen sekä, ellei nuotteja määrääjän kuussa palauteta, tehdä siitä viipymättä ilmoitus intendentille;

4) koota orkesterin esiintymisten ohjelmat sekä sen toimintaa koskevat sanomalehtitiedot ja arvostelut;

5) koota tarkoituksenmukaisiin kortistoihin tilastotietoja esitetyistä sävellyksistä sekä johtajista ja solisteista ja huolehtia siitä, että tilasto pysyy ajan tasalla; sekä

6) suorittaa intendentin hänelle antamat muut tehtävät. *Kaupunginvaltuusto* 9/11 1949.

8 §. Intendentin, taloudenhoitajan sekä kirjastonhoitajan on lautakunnan määrääminä aikoina oltava tavattavina orkesterin toimistossa. *Kaupunginvaltuusto* 9/11 1949.

126. Helsingin kaupungin luottamusmiesten palkkiosääntö.

Kaupunginvaltuuston vahvistama marraskuun 30 p:nä 1949.

(*Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 29*)

Kaupungin hallintoelinten, valiokuntien, toimikuntien ja komiteoiden puheenjohtajille ja jäsenille ynnä muille luottamusmiehille suoritetaan seuraavat palkkiot:

V u o s i p a l k k i o t.

Allamainittujen lautakuntien ja johtokuntien puheenjohtajat saavat seuraavat vuosipalkkiot:

75 000 mk

Kiinteistölautakunta ja palkkalautakunta.

63 000 mk

Liikennelaitoksen lautakunta, satamalautakunta ja yleisten töiden lautakunta.

52 500 mk

Huoltolautakunta, sen hallinto-osasto, lastensuojelulautakunta, sairaalalautakunta, teknillisten laitosten lautakunta ja terveydenhoitolautakunta.

31 500 mk

Palolautakunta, suomenkielisten kansakoulujen johtokunta, teurastamolautakunta, työnvälityslautakunta ja sen toimikunnat.

24 000 mk

Elintarvikekeskuksen lautakunta, lastentarhain johtokunta, musiikkilautakunta, raittiuslautakunta, Tervalammen työlaitoksen johtokunta sekä urheilu- ja retkeilylautakunta.

15 000 mk

Ammattiopetuslaitosten johtokunta, kotitalouslautakunta, kunnalliskodin johtokunta, nuorisotyölahtakunta, ruotsinkielisten kansakoulujen johtokunta, suomenkielisen työväenopiston johtokunta ja työtupien johtokunta.

10 500 mk

Ammattioppilaslautakunta, kirjastolautakunta ja ruotsinkielisen työväenopiston johtokunta.

K o k o u s p a l k k i o t.

Puheenjohtajat ja jäsenet saavat seuraavat palkkiot kokoukselta: kaupunginvaltuuston puheenjohtaja 1 500 mk, varapuheenjohtajat 1 000 mk ja jäsenet 750 mk;

kaupunginhallituksen ja sen jaostojen jäsenet 1 125 mk; saman palkkion saavat kaupunginvaltuuston puheenjohtaja ja varapuheenjohtajat osallistumisestaan kaupunginhallituksen kokouksiin;

vaalilautakuntien puheenjohtajat 975 mk, varapuheenjohtajat 800 mk ja jäsenet 675 mk toimituspäivältä;

taksoituslautakunnan puheenjohtaja 900 mk ja lautakunnan jaostojen puheenjohtajat 750 mk;

muiden lautakuntien, johtokuntien, toimikuntien sekä niiden alaisen osastojen ja jaostojen, ei kuitenkaan holhouslautakunnan, puheenjohtajat 750 mk;

lautakuntien, johtokuntien, toimikuntien sekä niiden alaisen osastojen ja jaostojen jäsenet, ellei palkkiosta tässä tai muussa yhteydessä ole muuta päätetty, 600 mk;

kaupungin hallintoelinten asettamien jaostojen, valiokuntien ja komiteoiden puheenjohtajat 750 mk sekä niiden jäsenet 600 mk.

M u u t p a l k k i o t.

Tilintarkastajien puheenjohtajan vuosipalkkio on 26 000 mk ja tilintarkastajien 18 000 mk.

Kiinteän omaisuuden tarkastajien puheenjohtajan vuosipalkkio on 18 000 mk ja tarkastajien 15 000 mk.

Irtaimen omaisuuden tarkastajien puheenjohtajan vuosipalkkio on 14 000 mk ja tarkastajien 12 000 mk.

Puheenjohtajana toimiessaan on varapuheenjohtajat oikeutettu saamaan puheenjohtajalle tulevan palkkion, kuitenkin siten, että milloin puheenjohtaja nauttii vuosipalkkiota, varapuheenjohtajalle maksetaan 900 mk kokoukselta, ollen puheenjohtaja oikeutettu tästä huolimatta nostamaan oman palkkionsa. Puheenjohtajan ollessa estyneenä yli kahden kuukauden ajan, ei hänelle ylittävältä ajalta suoriteta palkkiota.

Kaupunginhallituksen jäsenet, jotka valitaan edustajiksi muihin hallintoelimiin, saavat saman kokouspalkkion kuin kysymyksessä olevan hallintoelimen jäsenet.

Palkkiota ei suoriteta erikseen kahdesta, saman hallintoelimen tai sen jaoston kokouksesta, jotka pidetään välittömästi toistensa jälkeen. Vuosipalkkiota nauttivalle puheenjohtajalle ei suoriteta eri palkkiota hänen toimiessaan saman lauta- tai johtokunnan asettamassa jaostossa tai valiokunnassa.

Kaupungin viranhaltijalle, joka on jonkun hallintoelimen itseoi-keutettu jäsen tai viran puolesta velvollinen olemaan saapuvilla sen kokouksissa, ei suoriteta palkkiota osallistumisesta tämän hallintoelimen tai sen jaostojen kokouksiin. Toimiessaan valiokunnan tai komitean sihteerinä saa kaupungin viranhaltija palkkion hyväksyttävän laskun mukaan.

Palkkiot maksetaan neljännesvuosittain ja on asianomaisen sihteerin tehtävä niistä vaadittavat ilmoitukset.

Yllämainitut palkkiot tulevat voimaan tammikuun 1 päivästä 1950 lukien.

Palkkiosäännössä erikseen mainitsemattomiin palkkioihin nähden jäävät aikaisemmat päätökset voimaan.

127. Huoneenvuokralautakuntien puheenjohtajien ja jäsenten palkkiot.

Kaupunginvaltuuston päätös joulukuun 21 p:ltä 1949.

(Vrt. kunn.as.-kok. 1947 : 199)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että vuoden 1950 alusta lukien huoneenvuokralautakuntien yhteiselle puheenjohtajalle suoritetaan 54 000 mk:n suuruinen vuosipalkkio sekä muiden paitsi ns. vakinaisen lautakunnan puheenjohtajille 1 125 mk ja jäsenille 675 mk kokoukselta.

128. Vuokra-autoilijain virkapuku.

Maistraatin päätös lokakuun 11 p:ltä 1949.

(Vrt. kunn.as.-kok. 1938 : 18)

Maistraatti on mainittuna päivänä vahvistanut henkilövuokra-
autonkuljettajien lakkimerkin.

129. Lausunnon hankkiminen kaupunginhallitukselta poliisilaitoksen menoarvioehdotuksesta.

Sisäasiainministeriön kirjelmä lokakuun 26 p:ltä 1949.

Sisäasiainministeriö on määrännyt, että lääninhallitusten on hankittava asianomaisen kaupunginhallituksen lausunto kunkin kaupungin poliisilaitoksen vuosimenoarvioehdotuksesta, sikäli kuin on kysymys uuden vakinaisen tai ylimääräisen viran tai toimen perustamisesta sekä myös moottorikulkuneuvon, ratsuhevosen tai muun kalliimman varusteen tai laitteen hankintaehdotuksesta. Lausunto on annettava lääninhallituksen asettaman määräajan kuluessa.

130. Kuntien viranhaltijain palkkauksen säännöstely.

Valtioneuvoston päätös marraskuun 10 p:ltä 1949.

(Suomen as.-kok. 705/49)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 52 ja 57)

Valtioneuvosto on sosiaaliministeriön esittelystä kumonnut kuntien viranhaltijain palkkauksen säännöstelystä 25 päivänä huhtikuuta 1947 antamansa päätöksen (334/47).

131. Liikennelaitokselle myytävän sähkövoiman hinta.

Kaupunginvaltuuston päätös lokakuun 26 p:ltä 1949.

(Vrt. kunn.as.-kok. 1947 : 154 ja 1948 : 156)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, muuttaen loka-kuun 6 päivänä 1948 tekemäänsä päätöstä, että liikennelaitoksen raitiotie- ja johdinautoliikenteeseen käytetystä energiasta veloitetaan sähkölaitoksen omakustannushinta lisättynä ylijäämällä, 15 %:lla, tammi-kuun 1 päivästä 1950 lukien.

132. Sähkövoiman tuotannon ja kulutuksen säännöstely.

Valtioneuvoston päätös joulukuun 8 p:ltä 1949.

(Suomen as.-kok. 740/49)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1945 : 256)

Valtioneuvosto on kansanhuoltoministeriön esittelystä kumonnut sähkövoiman tuotannon ja kulutuksen säännöstelystä 27 päivänä syyskuuta 1945 antamansa päätöksen (947/45).

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISUT

1949

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO

N:o 13.

Sisällys: 133. Helsingin kaupungin viranhaltijain kielitaitosääntö, s. 209. — 134. Laki asutustoimenpiteiden turvaamisesta eräissä tapauksissa, s. 221. — 135. Asetus asutustoimenpiteiden turvaamisesta eräissä tapauksissa annetun lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta, s. 222. — 136. Laki maanvuokra-
suhteiden pitentämisestä eräissä tapauksissa annetun lain muuttamisesta, s. 223. — 137. Ruokailusta Helsingin kaupungin sairaaloissa kannettava maksu, s. 224.

133. Helsingin kaupungin viranhaltijain kielitaitosääntö.

Kaupunginvaltuuston vahvistama marraskuun 9 p:nä 1949.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1933 : 9 ja 1938 : 77)

1 §. Kaupungin virkasäännön alaiset viranhaltijat, 4, 5 ja 6 §:ssä mainittujen virkojen haltijoita lukuunottamatta, jaetaan heiltä vaadittavan suomen ja ruotsin kielen taitoon nähden seuraaviin luokkiin:

I luokka. Vaatimuksena suomen kielen täydellinen hallitseminen sekä ruotsin kielen hyvä suullinen ja kirjallinen taito.

II luokka. Vaatimuksena suomen kielen täydellinen hallitseminen sekä ruotsin kielen tyydyttävä suullinen ja kirjallinen taito.

III luokka. Vaatimuksena suomen kielen hyvä suullinen ja kirjallinen taito sekä ruotsin kielen tyydyttävä suullinen ja kirjallinen taito.

IV luokka. Vaatimuksena suomen kielen hyvä suullinen ja tyydyttävä kirjallinen taito sekä ruotsin kielen tyydyttävä suullinen taito.

V luokka. Vaatimuksena suomen kielen tyydyttävä suullinen taito.

Käytännöllisten syiden sitä vaatiessa päättäköön se viranomainen, joka viran täyttää, onko sellaiselta V kielitaitoluokkaan kuuluvalla viranhaltijalta, joka joutuu palvelemaan yleisöä, vaadittava myös ruotsin kielen välttävää suullista taitoa.

2 §. 1 §:ssä mainittuihin luokkiin kuuluvat seuraavat viranhaltijat:

I luokkaan:

Kaupunginkanslia	Kaupunginsihteerii
Kaupunginhallituksen asiamiesosasto	Kaupunginlakimies
Kaupunginarkisto	Kaupunginarkistonhoitaja
Verotusvalmisteluvirasto	I sihteerii
»	Sihteerii

II luokkaan:

Kaupunginkanslia	Apulaiskaupunginsihtööri
»	Kansliasihtööri
» painatus- ja hankinta- toimisto	Toimistopäällikkö
Kaupunginhallituksen asiamiesosasto	Kaupunginasiamies
Rahatoimisto	Kaupunginkamreeri
Tilastotoimisto	Toimistopäällikkö
»	Aktuaari
Kaupunginarkisto	Arkistoamanuenssi
Revisiotoimisto	Kaupunginrevisori
Verotusvalmisteluvirasto	Johtaja
»	Apulaisjohtaja
Palkkalautakunnan toimisto	Toimistopäällikkö
Kiinteistötoimisto	Toimistopäällikkö
» kansliaos.	Sihtööri
»	Apulaissihtööri
» tonttios.	Osaston päällikkö
» maatalousos.	Kaupunginagronomi
» metsätalousos.	Kaupunginmetsänhoitaja
» asemakaavaos.	Asemakaava-arkkitehti
» kaupunkimittausos. ...	Kaupungingeodeetti
» talo-os.	Osaston päällikkö
Rakennustoimisto	Kaupungininsinööri
» kansliaos.	Sihtööri
» katurakennusos.	Katurakennuspäällikkö
» puhtaanapito-os.	Puhtaanapitopäällikkö
» talorakennusos.	Kaupunginarkkitehti
Teknilliset laitokset	Asiamies
Vesijohtolaitos	Toimitusjohtaja
»	Yli-insinööri
»	Kamreeri
Kaasulaitos	Toimitusjohtaja
»	Yli-insinööri
»	Kamreeri
Sähkölaitos	Toimitusjohtaja
»	Yli-insinööri
»	Kamreeri
Satamalaitos	Satamajohtaja
» satamarakennusos.	Satamarakennuspäällikkö
» kansliaos.	Sihtööri
» varastoimis- ja laiturihuolto-os.	Varastotoimiston johtaja
»	Varastotoimiston apulais- johtaja

Palolaitos	Palopäällikkö
»	Apulaispalopäällikkö
Terveydenhoitovirasto	I kaupunginlääkäri
»	Terveydenhoidontarkastaja
Tuberkuloosihuoltotoimisto	Tuberkuloosilääkäri
»	I alilääkäri
Sielullisesti sairaiden huoltolaitos	II kaupunginlääkäri
» »	Lastenpsykiatri
Kouluhammasklinikka	Klinikan esimies
Eläinlääkintä ja maidontarkastus	Kaupungineläinlääkäri
Terveydellisten tutkimusten laboratorio ...	Laboratorion esimies
Sairaalavirasto	Sairaalatarkastaja
Sairaalat	Johtaja
»	Ylilääkäri
Nikkilän sairaala	Apulaisylilääkäri
Sairaanhoitajatarkoulu	Johtaja
»	Apulaisjohtaja
Teurastamo	Toimitusjohtaja
Elintarvikekeskus	Toimitusjohtaja
Huoltovirasto	Toimitusjohtaja
» yleinen toimisto	Apulaisjohtaja
» »	Sihteeri
» »	Aktuaari
» asiain-toimisto	Asiamies
»	Apulaisasiamies
Kunnalliskoti	Johtaja
»	Lääkäri
»	Saarnaaja
Lastensuojeluvirasto	Toimitusjohtaja
»	Lastenvalvoja
»	Nuorisonhuoltaja
»	Lastenhuollontarkastaja
»	Työ- ja opintohuoltaja
»	Sihteeri
»	Toimistonhoitaja
Oikeusaputoimisto	Oikeusavustaja
»	Apulaisoikeusavustaja
Nuorisotyötoimisto	Nuorisoasiamies
Kansakoulut	Liikunnanneuvoja
Ammattiopetuslaitokset	Tarkastaja
»	Apulaistarkastaja
Kaupunginkirjasto	Kirjastonjohtaja
Rakennustarkastuskonttori	Rakennustarkastaja

N:o 133 (jatk.)

III luokkaan:

Kaupunginkanslia, painatus- ja hankinta-	Painatusosaston esimies
» » toimisto	Hankintaosaston esimies
Kaupunginhallituksen asiamiesosasto	Apulaiskaupunginasiامية
» » »	Lainopillinen apulainen
Rahatoimisto	Apulaiskaupunginkamreeri
Tilastotoimisto	Apulaisaktuaari
»	Kirjaston- ja arkistonhoit.
Kaupunginarkisto	Toimistonhoitaja
Revisiotoimisto	Reviisori
»	Apulaisreviisori
Palkkalautakunnan toimisto	Sihteeri
Kiinteistötoimisto, tonttios.	Apulaispäällikkö
» »	Omakotiarkkitehti
» »	Arkkitehti
» »	Osastosihteeri
» maatalousos.	I apulaisagronomi
» asemakaavaos.	I apul. asemakaava-arkki- tehti
» »	II apul. asemakaava-arkki- tehti
» »	Asemakaavainsinööri
» »	Apulaisasemakaavain- sinööri
» »	Toimistoarkkitehti
» »	Arkkitehti
» »	Insinööri
» kaupunkimittaesus. ...	Apulaisgeodeetti
» »	Insinööri
» talo-os.	Apulaispäällikkö
Urheilu- ja retkeilytoimisto	Toimistopäällikkö
» » »	Retkeilyasiamies
» » »	Korkeasaaren valvoja
Rakennustoimisto	Arkkitehti
»	Apulaisarkkitehti
»	Vli-insinööri
»	Piiri-insinööri
»	Insinööri
»	Apulaisinsinööri
» katurakennusos.	Apulaiskaturakennuspääl- likkö
» »	Kemisti
» talorakennusos.	Apulaiskaupunginarkki- tehti

Rakennustoimisto	talorakennusos.	Toimistoarkkitehti
»	»	Lämpötekniikko
»	»	Rakennusinsinööri
»	puhtaanapito-os.	Apul.puhtaanapitopäällikkö
»	puisto-os.	Kaupunginpuutarhuri
»	varasto-os.	Varastopäällikkö
»	»	Apulaisvarastopäällikkö
»	»	Korjauspajainsinööri
»	»	Osastokamreeri
»	tilivirasto	Kamreeri
Vesijohtolaitos, hankintatoimisto	Toimistopäällikkö	
Kaasulaitos, kaupallinen toimisto	Toimistopäällikkö	
Sähkölaitos, hankintatoimisto	Toimistopäällikkö	
Satamalaitos	Insinööri	
»	satamakonttori	Satamakapteeni
»	»	Apulaissatamakapteeni
»	satamarakennusos.	Apulaissatamarakennus-päällikkö
»	kassa- ja tilivirasto	Satamakamreeri
»	»	Apulaissatamakamreeri
Palolaitos	Palotarkastaja	
»	Palomestari	
»	Toimistonhoitaja	
Terveydenhoitovirasto	Kanslian esimies	
Äitiys- ja lastenhoidon neuvolat	Johtava terveystisär	
»	»	»	»
»	»	»	»
»	»	»	»
Sielullisesti sairaiden huoltolaitos	Lastenpsykiatrin toimistonhoitaja	
Kouluhammasklinikka	Apulaisesimies	
»	Haaraklinikan hoitaja	
Eläinlääkintä ja maidontarkastus	Apulaiskaupungineläinlääkäri	
»	»	»	»
»	»	»	»
Terveydellisten tutkimusten laboratorio	Osastonhoitaja	
»	»	»	»
»	»	»	»
Ammattientarkastus	Ammattien ylitarkastaja	
Asuntojentarkastus	Asuntotarkastaja	
Desinfioimislaitos	Johtaja	
Sairaalat	Taloudenhoitaja	
»	Kirjanpitäjä	
»	Hammaslääkäri	
»	Psykologi	

N:o 133 (jatk.)

Sairaalat	Muut lääkärit, paitsi II luokkaan sijoitetut
Teurastamo	Apulaisjohtaja
Huoltovirasto	Apulaisjohtaja (köyhäinhoitoasiat)
»	Apulaisjohtaja (irtolais- ja alkoholistihuoltoasiat)
»	Kanslian esimies
»	Kanslianhoitaja
»	Huoltotarkastaja
» asiameistoimisto	Notaari
Kunnalliskoti	Apulaisjohtaja
»	Ylihoitajatar
Tervalammen työlaitos	Johtaja
» »	Apulaisjohtaja
Lastensuojeluvirasto	Vastaanotto- ja rekisteritoimiston hoitaja
»	Naistarkastaja
»	Kanslianhoitaja
»	Lääkäri
Vastaanottokoti	Johtaja
Koulukodit	Johtaja
Työnvälitystoimisto	Johtaja
»	Osastonjohtaja
»	Ammatinvalintapsykologi
»	Ammatinvalintasosiologi
»	Apulaispsykologi
»	Apulainen
Kansakoulut	Koulupsykologi
Valmistava poikien ammattikoulu	Rehtori
» » »	Opettaja
Valmistava tyttöjen ammattikoulu	Rehtori
» » »	Opettaja
Kirjapainokoulu	Rehtori
»	Opettaja
Lastentarhat	Tarkastaja
»	Apulaistarkastaja
Kaupunginkirjasto	Apulaiskirjastonjohtaja
»	Sivukirjastonjohtaja
»	Sivukirjastonhoitaja
Kaupunginmuseo	Intendentti
»	Museonhoitaja
Musiikkilautakunnan ja kaupunginorkesterin toimisto	Intendentti
Rakennustarkastuskonttori	Apulaisrakennustarkastaja

IV luokkaan:

Kaupunginkanslia	Kanslisti
»	Toimistoapulainen (23, 24 ja 20 pl.)
» painatus- ja hankinta- toimisto	Toimentaja
»	Painaja (22 pl.)
Kaupunginhallituksen asiamiesosasto	Toimistoapulainen
Rahatoimisto	Osastopäällikkö
»	Osastonhoitaja
»	Kirjanpitäjä
»	Toimentaja
»	Apulaistointentaja
»	Toimistoapulainen (23 pl.)
Tilastotoimisto	Kirjaaja
»	Toimistoapulainen (23 pl.)
Revisiotoimisto	Revisioapulainen
Verotusvalmisteluvirasto	Osastopäällikkö
Palkkalautakunnan toimisto	2 toimistoapulaista (23 ja 20 pl.)
Kiinteistötoimisto, kansliaos.	Kirjaaja
» tonttios.	Rakennusneuvoja
»	Varastoalueiden tarkastaja
»	Puutarhakonsulentti
»	Siirtolapuutarhaneuvoja
»	Siirtolapuutarhuri
»	Omakotipuutarhaneuvoja
» maatalousos.	II apulaisagronomi
» metsätalousos.	Metsätyönjohtaja
» kaupunkimittausos. ...	Toimistonhoitaja
» talo-os.	Isännöitsijä
»	Kunnallisten työväenasun- tojen isännöitsijä
»	Halli- ja torikaupan valvoja
»	Kirjanpitäjä
»	Hallikaitsija
Urheilu- ja retkeilytoimisto	Apulaistointenttopäällikkö
»	Urheilunohjaaja
»	Kaitsija
»	Ylivahtimestari
Rakennustoimisto, kansliaosasto	Kirjaaja
»	Toimistoapulainen
» puhtaanapito-os.	Toimentaja
»	Esimies

N:o 133 (jatk.)

Rakennustoimisto, puisto-os.	Apulaiskaupunginpuutarhuri .
» korjauspaja	Toimistoesimies
» varasto-os.	Varastonhoitaja
» »	Apulaisvarastonhoitaja
» tilivirasto	Pääkirjanpitäjä
» »	Kirjanpitäjä
Vesijohtolaitos	I kemisti
»	Kemisti
»	Tarkastusinsinööri
»	Asennustarkastaja
»	Käyttöpäällikkö
»	Toimistoinsinööri
»	I putkiverkkoinsinööri
»	II putkiverkkoinsinööri
»	Työpaja esimies
»	Pääkassanhoitaja
»	Pääkirjanpitäjä
Kaasulaitos	Käyttöinsinööri
»	I putkiverkkoinsinööri
»	Asennusinsinööri
»	Kemisti
»	Yliasennusteknikko
»	Asennusteknikko
»	Sivutuoteinsinööri
»	Toimisto-osaston esimies
»	Laskutusosaston esimies
»	Pääkassanhoitaja
»	Pääkirjanpitäjä
»	Vanhempi toimentaja
»	Rahakeosaston esimies
»	Osastonhoitaja
»	Näyttelyn esimies
»	1 toimistoapulainen
»	Rahakevaraston hoitaja
Sähkölaitos	Käyttöinsinööri
»	Tarkastusinsinööri
»	Mittari-insinööri
»	Kaapeli-insinööri
»	Toimistoinsinööri
»	Neuvontainsinööri
»	Johtoteknikko
»	Laskutuspäällikkö
»	Toimistoesimies
»	Pääkassanhoitaja

Sähkölaitos	Pääkirjanpitäjä
»	1 kanslisti
»	Mittaritoimiston esimies
»	Näyttelyn esimies
»	Kassanhoitaja
»	Linjainsinööri
Satamalaitos	Varastorakennusten isännöitsijä
»	Varastorakennusten apulaisisännöitsijä
»	Satamamestari
»	Apulaissatamamestari
»	Satamatarkastaja
»	Osastokamreeri
»	Haaraosaston esimies
»	Laskuttaja
»	Toimentaja
» satamajäänsärkijä	Päällikkö
»	Ylikonemestari
»	Laiturihuollon esimies
»	Varaston esimies
»	Nosturiesimies
»	Pääkirjanpitäjä
»	Apulaiskirjanpitäjä
»	Pääkassanhoitaja
»	Kassanhoitaja
»	Kirjaaja
»	Laiturihuollon tarkastaja
»	Varastoalueiden tarkastaja
»	Laiturihuollon konttorihoitaja
Palolaitos	Apulaispalotarkastaja
»	Kanslisti
Terveydenhoitovirasto	Sairaanhoitaja
»	Päivystäjä
»	Katsastaja
»	Terveyssisar
Äitiys- ja lastenhoidon neuvolat.....	Kaupunginkätilö
» » »	Kätilö
Kouluhammasklinikka	Kouluhammaslääkäri
Ammattientarkastus	Ammattientarkastaja
Asuntojentarkastus	Apulaistarkastaja
Sairaalavirasto	Kanslianhoitaja

N:o 133 (jatk.)

Sairaalat	Hoitohenkilökunta, lukuunottamatta ryhmiä: sairaanhoitajatar, apuhoitaja, lastenhoitaja sekä mielisairaanhoitaja ja -hoitajatar
»	Oppilaskodin hoitaja
»	Farmaseutti
»	Kanslianhoitaja
»	Puhelimenhoitaja
»	Käsityönohjaaja
»	Ovenvartija
»	Portinvartija
Teurastamo	Tarkastuseläinlääkäri
»	Apulaiseläinlääkäri
»	Taloudenhoitaja
»	Kassanhoitaja
»	Hallin yliesimies
»	Kalasataman esimies
Elintarvikekeskus	Emännöitsijä
»	Varastonhoitaja
»	Kasvisvarastonhoitaja
»	Kassanhoitaja
Huoltovirasto	Huoltosisar
Kunnalliskoti	Yölihoitajatar
»	Osastonhoitajatar
»	Työtoiminnan valvoja
Tervalammen työlaitos	Kirjanpitäjä
Työtuvat	Johtaja
»	Työtuvan hoitaja
Lastensuojeluvirasto	Kodissakäviä
»	Toimistoapulainen
»	Kassanhoitaja
»	Järjestysmies
»	Vahtimestari
Lastenkodit	Johtaja
»	Hoitaja
Vastaanottokoti	Hoitaja
»	Toimistoapulainen
Ammattioppilaskoti	Ylikatsastaja
Koulukodit	Hoitaja
Ryttylän koulukoti	Konepuuseppä
»	Metallitöiden apulaisopettaja
Työnvälitystoimisto	Kirjaaja
»	Toimentaja

Työnvälitystoimisto	Toimistoapulainen
Raittiuslautakunta	Neuvoja
Valmistava poikien ammattikoulu	Ammattityönopettaja
» » »	Toimistoapulainen
Valmistava tyttöjen ammattikoulu	Ammattityönopettaja
» » »	Toimistoapulainen
Lastentarhat	Päiväkodin johtaja
»	Kanslianhoitaja
Kotitalouslautakunta	Kotitalousneuvoja
Kaupunginkirjasto	Kirjastoamanuenssi
Musiikkilautakunnan ja kaupunginorkesterin toimisto	Taloudenhoitaja
Rakennustarkastuskonttori	Rakennusinsinööri
»	Apulaisrakennusinsinööri
»	Rakennusvalvoja
»	Veloittaja
»	Apulaisarkkitehti
»	Apulaisinsinööri
»	Tarkastaja
»	Avustava tarkastaja
»	Toimistonhoitaja
»	Piirirakennusvalvoja
Tilivirastojen kamreerit ja kassanhoitajat	sekä myöskin ne kirjaajat,
joita ei erityisesti ole mainittu.	

V luokkaan.

Muut kuin edellä I—IV luokissa mainitut viranhaltijat.

3 §. Virkaa perustettaessa kaupunginvaltuusto, ellei vastaavalaista virkaa ennestään ole, päättää, mihin kielitaitoluokkaan sen haltija on kuuluva.

4 §. Tämä sääntö ei koske:

- a) kaupunginjohtajaa eikä apulaiskaupunginjohtajaa;
- b) niitä maistraatin ja raastuvanoikeuteen kuuluvien virkojen haltijoita, joiden kielitaito on laissa määrätty;
- c) niitä kansakoulujen ja koulukotien opettajia, joiden pätevydestä on laissa säädetty; eikä
- d) kaupunginorkesterin jäseniä.

5 §. Muiden kuin 4 §:n b) kohdassa mainittujen maistraatin ja raastuvanoikeuden alaisten viranhaltijain kielitaidosta noudatettakoon, mitä maistraatti ja raastuvanoikeus siitä määräävät tässä säännössä mainittuja perusteita noudattaen.

6 §. Suomenkielisten kansakoulujen tarkastajalta, apulaistarkastajalta, sihteeriltä, suullisen esitystaidon neuvojilta ja liikunnanneuvo-

N:o 133 (jatk.)

jilta samoin kuin suomenkielisen työväenopiston johtajalta vaaditaan suomen kielen täydellinen taito ja ruotsin kielen tyydyttävä suullinen taito, edellä mainittujen koulujen koulupsykologeilta täydellinen suomen kielen taito ja tyydyttävä ruotsin kielen suullinen ja kirjallinen taito sekä taloudenhoitajalta suomen kielen hyvä suullinen ja kirjallinen taito ja ruotsin kielen tyydyttävä suullinen taito.

Ruotsinkielisten kansakoulujen tarkastajalta, suullisen esitystaidon neuvojalta ja liikunnanneuvojalta, kaupunginkirjaston toiselta apulaiskirjastonjohtajalta samoin kuin ruotsinkielisen työväenopiston johtajalta vaaditaan täydellinen ruotsin kielen taito ja suomen kielen tyydyttävä suullinen taito sekä edellä mainittujen koulujen taloudenhoitajalta ruotsin kielen hyvä suullinen ja kirjallinen taito ja suomen kielen tyydyttävä suullinen taito.

Nuorisotoimiston apulaisnuorisosiaseiamieheltä vaaditaan täydellinen ruotsin kielen taito sekä tyydyttävä suomen kielen suullinen ja kirjallinen taito.

Sen estämättä, mitä 1 ja 2 §:ssä on määrätty, on asianomainen lautakunta oikeutettu määräämään, jos harkitsee sen tarpeelliseksi, mikä kielitaito on vaadittava muilta kuin 2 §:n II—IV luokassa, 4 §:n c) kohdassa sekä tämän pykälän 1 ja 2 kappaleessa mainituilta kaupungin opetus- ja kasvatuslaitosten viranhaltijoilta, sekä ratkaisemaan, täytetäänkö virkaan nimitettävä asetetut vaatimukset.

7 §. Sellaisen kielitaidon osoittamisessa, johon kuuluu kielen täydellinen hallitseminen, sen kirjallinen taito tai sen hyvä suullinen taito, on noudatettava, mitä suomen ja ruotsin kielen taidon osoittamiseksi suoritettavista tutkinnoista 29 päivänä joulukuuta 1922 annetun asetuksen 2—5 ja 7 §:ssä säädetään. Kielen tyydyttävän ja välttävän suullisen taidon todetkoon se viranomainen, joka viran täyttää.

8 §. Siltä, joka otetaan sijaisena virkaa hoitamaan, vaaditaan sama kielitaito kuin mitä tämän säännön mukaan vaaditaan viran vakinaiselta haltijalta, jollei viransijainen jo ennestään ole virkasäännön alaisessa virassa.

9 §. Milloin erityiset syyt niin vaativat, voi kaupunginvaltuusto sen täytettävään virkaan nimitettävälle ja kaupunginhallitus muihin virkoihin nimitettävälle, asianomaisen viranomaisen esityksestä myöntää erivapautuksen tai lievennyksen viranhaltijalta vaadittavasta kielitaidosta.

10 §. Tämä sääntö tulee heti voimaan, mutta sitä ei sovelleta tätä ennen kaupungin palvelukseen otettuihin viranhaltijoihin. Jos sellainen viranhaltija siirretään toiseen kaupungin virkaan, jossa vaaditaan suurempaa kielitaitoa, on sääntöä kuitenkin sovellettava.

134. Laki asutustoimenpiteiden turvaamisesta eräissä tapauksissa.

Annettu syyskuun 23 p:nä 1949.

(Suomen as.-kok. 610/49)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1945 : 104 ja 106)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti, joka on tehty valtiopäiväjärjestyksen 67 §:ssä määrättyllä tavalla, säädetään:

1 §. Maanhankintalain (396/45) mukaan muodostetut ja maan vapaaehtoisen hankkimisen järjestelystä annetun lain (397/45) nojalla hankitut asuntotilat ja -tontit ovat asutustoimenpiteiden turvaamista tarkoittavien rajoitusten ja ehtojen alaisia, sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

Tämä laki ei kuitenkaan koske maanhankintalain 18—20 §:ssä tarkoitettulle siirtoväkeen kuuluvalla henkilölle luovutettua asuntotilaa tai -tonttia.

2 §. Edellä 1 §:ssä tarkoitettua asuntotilaa tai -tonttia taikka määrää-alaa tai osuutta niistä älköön asutettava ilman maatalousministeriön lupaa luovuttako muille kuin maanhankintalain (396/45) mukaan maansaantiin oikeutetuille tai asutuslain (332/36) 1 §:ssä mainituille henkilöille, älköönkä toiselle vuokratko tahi osituttako.

Jollei edellä mainittuja ehtoja täydetä, voi maatalousministeriö sinä aikana, jona tässä laissa säädettyt rajoitukset ja ehdot ovat voimassa, ja vaikka valtion saaminen olisi jo kokonaan maksettu, määrätä asutettavan maksamaan valtiolle sakkokorkoa enintään viisikymmentä sadalta sanotun viranomaisen asuntotilalle tai -tontille vahvistamasta, enintään käyvästä hinnasta ja määrätä sakkokoron, vaikka se olisi jo aikaisemmin peritty, maksettavaksi uudelleen sekä, milloin kysymyksessä on maanhankintalain mukaan muodostettu asuntotila tai -tontti, määrätä valtion saamisen, jonka panttina mainittu alue on, heti korkoineen maksettavaksi.

Edellä tässä pykälässä mainitut rajoitukset ja ehdot ovat voimassa, kunnes asianomainen kunnallinen viranomainen on asetuksessa tarkemmin säädettävällä tavalla todennut asuntotilan tai -tontin asianmukaisesti rakennetuksi, kuitenkin enintään kymmenen vuotta lukien siitä päivästä, jona asuntotilasta tai -tontista tehty luovutuskirja on allekirjoitettu.

Erityisistä syistä voi maatalousministeriö asianomaista kunnallista viranomaista kuultuaan hakemuksesta vapauttaa asuntotilan ja -tontin edellä sanottujen ehtojen ja rajoitusten alaisuudesta ennen 3 momentissa mainittujen määräaikojen päättymistä.

Milloin asutettava on luovuttanut 1 momentissa tarkoitettun alueen sanotussa lainkohdassa mainitulle henkilölle, sovellettakoon häneen vastaavasti, mitä tässä laissa on asutettavasta säädetty.

3 §. Luovutuskirjaan, jolla maanomistaja tämän lain voimaantulon jälkeen luovuttaa maata suoraan asutettavalle asuntotilaksi tai

N:o 134 (jatk.)

-tontiksi, on otettava edellä 2 §:ssä mainitut rajoitukset ja ehdot, uhalla, että luovutettua aluetta, vaikka muut edellytykset olisivat olemassa, ei lueta maanomistajan luovutusvelvollisuuden vähennykseksi.

Sanotut rajoitukset ja ehdot on myös merkittävä kauppakirjaan, jolla maanhankintalain (396/45) mukaan muodostettu asuntotila tai -tontti tämän lain voimaantulon jälkeen myydään asutettavalle.

4 §. Maanlunastuslautakunnan on lähetettävä, kun sille esitetään luovutuskirja, jolla maan vapaaehtoisen hankkimisen järjestelystä annetun lain (397/45) mukaan on luovutettu maata asuntotilaksi tai -tontiksi, luovutuskirjasta jäljennös ja muulla tavoin tietoonsa tulleista, sanotun lain nojalla tapahtuneista luovutuksista ilmoitus sen paikkakunnan asianomaiselle kunnalliselle viranomaiselle, jossa luovutettu alue sijaitsee.

Maatalousministeriön tulee ilmoittaa 1 momentissa mainitulle kunnalliselle viranomaiselle maanhankintalain (396/45) nojalla muodostettujen asuntotilojen ja -tonttien myynneistä asutettaville.

5 §. Edellä 4 §:ssä tarkoitetun kunnallisen viranomaisen on pidettävä luetteloa kaikista kunnan alueella olevista asuntotiloista ja -tontteista, jotka ovat tässä laissa tarkoitettujen rajoitusten ja ehtojen alaisia.

Havaitessaan 2 §:n 1 momentissa mainittuja ehtoja rikottavan on kunnallisen viranomaisen tehtävä siitä viipymättä ilmoitus maatalousministeriölle.

6 §. Suorittaessaan tässä laissa tarkoitettua valvontaa on kunnallinen viranomainen oikeutettu saamaan sitä varten tarpeelliset tiedot muilta viranomaisilta.

7 §. Tarkemmat määräykset tämän lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta annetaan asetuksella.

8 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1949.

135. Asetus asutustoimenpiteiden turvaamisesta eräissä tapauksissa annetun lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta.

Annettu lokakuun 7 p:nä 1949.

(Suomen as.-kok. 634/49)

Maatalousministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä säädetään asutustoimenpiteiden turvaamisesta eräissä tapauksissa 23 päivänä syyskuuta 1949 annetun lain (610/49) nojalla:

1 §. Asutustoimenpiteiden turvaamisesta eräissä tapauksissa annetussa laissa (610/49) säädettyjen rajoitusten ja ehtojen alaisia asuntoiloja ja -tontteja valvoo asutuslautakunta tai, jos kunnassa ei ole asutuslautakuntaa, kunnallishallitus. Kunnallishallitukseen ja sen puheen-

johtajaan on siinä tapauksessa sovellettava, mitä jäljempänä asutuslautakunnasta ja sen puheenjohtajasta on määrätty.

2 §. Asianomaisen hakemuksesta asutuslautakunnan on saadun selvityksen perusteella ja toimitettuaan tarvittaessa alueella katselmuksen annettava päätös siitä, onko asutustoimenpiteiden turvaamista tarkoittavien rajoitusten ja ehtojen alainen asuntotila tai -tontti asianmukaisesti rakennettu ja onko se tämän johdosta vapautunut sanotuista rajoituksista ja ehdoista. Päätöksestä asutuslautakunnan puheenjohtajan tulee pyynnöstä kirjoittaa todistus tilan tai tontin luovutuskirjaan.

3 §. Asutustoimenpiteiden turvaamista tarkoittavien rajoitusten ja ehtojen alaisen asuntotilan tai -tontin luovutus-, osittamis- ja vuokraamislupaa on haettava kirjallisesti maatalousministeriöltä, ja on hakemus annettava tai lähetettävä sen kunnan asutuslautakunnan puheenjohtajalle, missä tila tai tontti sijaitsee. Asutuslautakunnan puheenjohtaja merkitkään hakemukseen, milloin se on hänelle annettu tai saapunut, sekä lähettäkään sen neljäntoista päivän kuluessa oman lausuntonsa ohella maatalousministeriölle. Samoin on meneteltävä, milloin asutettava haluaa saada asuntotilan tai -tontin vapautetuksi rajoituksista ja ehdoista ennen niiden voimassaoloaikojen päättymistä.

Jos maatalousministeriö on antanut luvan asuntotilan tai -tontin luovuttamiseen, osittamiseen tai vuokraamiseen taikka vapauttanut asuntotilan tai -tontin rajoituksista ja ehdoista, tulee ministeriön ilmoittaa siitä asutuslautakunnalle, jonka on siitä tehtävä merkintä jäljempänä 4 §:ssä mainittuun luetteloon.

4 §. Asutuslautakunnan tulee pitää 1 §:ssä mainitun lain 5 §:ssä tarkoitettua luetteloa siitä erikseen annettavien ohjeiden mukaan, ja tulee asutuslautakunnan pyynnöstä antaa luettelossa olevia tiloja ja tontteja koskevista rajoituksista ja ehdoista tietoja ja todistuksia.

5 §. Tarkempia ohjeita ja määräyksiä tämän asetuksen soveltamisesta antaa maatalousministeriö.

136. Laki maanvuokrasuhteiden pidentämisestä eräissä tapauksissa annetun lain muuttamisesta.

Annettu lokakuun 14 p:nä 1949.

(Suomen as.-kok. 648/49)

(Vrt. kunn.as.-kok. 1945 : 107)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti, joka on tehty valtiopäiväjärjestyksen 67 §:ssä määrättyllä tavalla, muutetaan maanvuokrasuhteiden pidentämisestä eräissä tapauksissa 22 päivänä kesäkuuta 1945 annetun lain (586/45) 1 § ja lisätään lain 4 §:ään uusi 2 momentti seuraavasti:

N:o 136 (jatk.)

1 §. Jos vuokrasuhde, joka tämän lain voimaan tullessa oli olemassa torpasta, lampuotitilasta tai asuntotarkoituksiin luovutetusta, vuokramiehen omilla rakennuksilla varustetusta tai varustettavaksi aiotusta alueesta tai tontista, lakkaa irtisanomisen tai vuokra-ajan päättymisen johdosta ennen 31 päivää joulukuuta 1955, jatkuu vuokrasuhde sanottuun päivään saakka. Sama olkoon laki erillisestä viljelys- tai laiduntarkoituksiin vuokratusta alueesta tai osasta siitä, mikäli vuokramiehen ennestään omistamaan tilaan voidaan 6 päivänä marraskuuta 1936 annetun asetuslain (332/36) mukaan antaa lisämaata ja vuokrattu alue tai osa siitä sijaintinsa puolesta on sopiva lisämaaksi sanottuun tilaan sekä nämä molemmat yhdessä muodostavat enintään asetuslain 6 §:ssä tarkoitetun viljelystilän.

Mitä 1 momentissa on säädetty, on vastaavasti sovellettava vuokrasuhteeseen, joka alussa mainittuna ajankohtana on ollut voimassa aatteelliselle yhdistykselle tai yhteisölle vuokratusta, sen omilla rakennuksilla varustetusta alueesta.

Siinä tapauksessa, että vuokramies on kuollut tai kuolee, jatkuu vuokrasuhde 1 momentissa mainitun ajan, jos vuokramieheltä on jäänyt leski tai rintaperillinen tai joku muu vuokramiehen kuollessa hänen taloudessaan elänyt oikeudenomistaja.

4 §.

Jos vuokrasuhde, johon on sovellettava 1 §:n säännöksiä, koskee kaupungin tai kauppalan omistamaa maata ja jos vuokrasuhteen voimassa oleminen vaikeuttaa vahvistetun asemakaavan toteuttamista, voi maatalousministeriö tarpeelliseksi katsomillaan ehdoilla antaa kaupungille tai kauppalalle oikeuden vuokrasuhteen irtisanomiseen kokonaan tai vuokratun maan tietyltä osalta.

137. Ruokailusta Helsingin kaupungin sairaaloissa kannettava maksu.

Kaupunginhallituksen päätös joulukuun 15 p:ltä 1949.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1948 : 15)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, että kaupungin sairaaloissa peritään vuoden 1950 alusta lähtien viranhaltijan perheenjäseneltä ruokailusta sairaalan ruokalassa 2 500 mk kuukaudelta, kuitenkin siten, että alle 10 vuotiaalta peritään puolet ja 10—15 vuotiaalta $\frac{3}{4}$ kysymyksessä olevasta maksusta.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISUT

1949

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO

N:o 14.

Sisällys: 138. Asetus eräiden maanhankinta-alueiden kuntoonpanoon liittyvien tehtävien hoitamisesta kaupungeissa ja kauppaloissa annetun lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta, s. 225. — 139. Anmattiopintojen avustuksen täytäntöönpano, s. 226. — 140. Asetus väkijuomayhtiön verottamisesta ja sen vuosivoiton käyttämisestä annetun lain täytäntöönpanosta, s. 228. — 141. Laki tullilain muuttamisesta, s. 230. — 142. Laki lastenkotien valtionavusta, s. 231. — 143. Työttömyyssohjeet, s. 232. — 144. Työttömyyssohjeiden soveltamismääräykset, s. 238. — 145. Laki tuotantokomiteoista, s. 249. — 146. Tuotantokomiteat, s. 253. —

138. Asetus eräiden maanhankinta-alueiden kuntoonpanoon liittyvien tehtävien hoitamisesta kaupungeissa ja kauppaloissa annetun lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta.

Annettu lokakuun 14 p:nä 1949.

(Suomen as.-kok. 650/49)

Maatalousministerin esittelystä säädetään eräiden maanhankinta-alueiden kuntoonpanoon liittyvien tehtävien hoitamisesta kaupungeissa ja kauppaloissa 12 päivänä heinäkuuta 1949 annetun lain (508/49) 3 §:n nojalla:

1 §. Kaupunkien ja kauppaloitten alueilla muodostettuihin asuontontteihin kohdistuvat, maanhankintalain ja maan vapaaehtoisien hankkimisen järjestelystä annetun lain mukaan Maatalousseurojen Keskusliitolle kuuluvat tehtävät hoitaa siinä laajuudessa kuin jäljempänä säädetään kaupunki ja kauppalat, jollei valtioneuvosto määrättyyn kaupunkiin tai kauppalaan nähden ole toisin päättänyt.

2 §. Kaupungin ja kauppalan tulee:

1) laatia tarpeelliset rakentamis- ja kunnostamissuunnitelmat ja valvoa niiden toteuttamista sekä neuvoa ja ohjata asukkaita asuontontin rakentamisesta ja kunnostamisesta;

2) huolehtia siitä, että tie- ja kuivatustyöt tulevat asianmukaisesti suoritetuiksi;

3) valvoa hallintasopimuksessa olevien ehtojen ja määräysten noudattamista;

4) käsitellä hallintasopimuksen siirtämistä, lakkaamista taikka siitä luopumista ja näistä ehkä johtuvia korvauksia koskevat asiat sekä päättää näistä asioista siinä laajuudessa kuin se on kuulunut Maatalousseurojen Keskusliitolle sekä maanviljelys- ja talousseuroille;

N:o 138 (jatk.)

5) antaa lausuntoja ja todistuksia lainojen hakemista ja maksamista varten;

6) pitää kirjanpitoa kaupungin ja kauppalan käytettäväksi aneetuista valtion varoista ja huolehtia niiden tarkoituksenmukaisesta käytöstä sekä tilittämisestä;

7) käsitellä maanhankintalain 98 §:ssä tarkoitetut majoitusasiat;

8) tehdä maatalousministeriölle esitys asuntotontin luovuttamisesta asukkaan omaksi sekä samalla toimittaa ministeriölle luovutushinnan määrittämiseksi tarpeelliset tiedot samoin kuin antaa lausuntonsa siitä, mitkä asuntotonttiin kohdistuvat valtiolle aiheutuneet kustannukset olisi osaksi tai kokonaisuudessaan jätettävä valtion lopullisiksi menoiksi;

9) määrätä puheenjohtaja maanhankintalain 84 §:n 3 momentissa tarkoitettuun katselmuslautakuntaan; sekä

10) suorittaa ne muut 1 §:ssä tarkoitetut tehtävät, jotka maatalousministeriö kaupungin tai kauppalan hoidettaviksi antaa.

3 §. Suorittaessaan tässä asetuksessa tarkoitettuja tehtäviä tulee kaupunkien ja kauppaloiden asianomaisten viranomaisten soveltuvin osin noudattaa niitä ohjeita ja määräyksiä, jotka näistä tehtävistä on annettu Maatalousseurojen Keskusliitolle sekä maanviljelys- ja talousseuroille.

4 §. Maanviljelys- tai talousseuran tulee lähettää kaupungin tai kauppalan alueella olevista asuntotonteista asukkaiden kanssa tekemänsä hallintasopimukset ja niihin liittyvät asiakirjat asianomaiselle kaupungille tai kauppalalle.

5 §. Tarkempia määräyksiä tämän asetuksen soveltamisesta antaa tarvittaessa maatalousministeriö.

6 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä marraskuuta 1949.

139. Ammattiopintojen avustuslain täytäntöönpano.

Valtioneuvoston päätös lokakuun 27 p:ltä 1949.

(Suomen as.-kok. 677/49)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 103 ja 1948 : 181)

Valtioneuvosto on 10 päivänä marraskuuta 1944 annetun ammattiopintojen avustuslain 4 ja 12 §:n nojalla, sellaisina kuin ne ovat 21 päivänä lokakuuta 1949 annetussa laissa (655/49), sosiaaliministeriön esittelystä päättänyt:

1 §. Ammattiopintojen avustuslain 2 §:ssä tarkoitettu, marraskuun 19 päivänä 1943 annetun tulo- ja omaisuusverolain 49 §:n, sellaisena kuin se on 10 päivänä joulukuuta 1948 annetussa laissa (839/48), mukainen vero omaisuudesta on enintään 500 markkaa.

Edellä ensiksi mainitussa lainkohdassa tarkoitettu, marraskuun 19 päivänä 1943 annetun tulo- ja omaisuusverolain 48 §:n, sellaisena kuin

se on 1 momentissa mainitussa laissa, mukainen tulojen perusteella maksuunpantu vero saa nousta enintään 6 700 markkaan.

2 §. Ammattiopintojen avustuslain 4 §:n 1 momentissa tarkoitettut kohtuulliset kustannukset ovat 8 kuukautta opintovuoden aikana toiminnassa olevassa sisäoppilaitoksessa opintovuotta kohti 28 000 markkaa ja muussa saman ajan toiminnassa olevassa oppilaitoksessa opintovuotta kohti 28 000 markkaa apurahaa myönnettäessä alle 17 vuotiaan, 32 000 markkaa 17—20 vuotiaan sekä 38 000 markkaa 21 vuotta täyttäneen oppilaan osalta, kuitenkin niin, että milloin oppilas asuu opintopaikkakunnalla, kustannusten suuruus on 30 sadalta viimeksi mainittuja määriä pienempi.

Ammattiopintojen avustuslain toimeenpanosta annetun asetuksen 5 a §:ssä, sellaisena kuin se on 21 päivänä lokakuuta 1949 annetussa asetuksessa (656/49), mainitun henkilön osalta ovat 1 momentissa tarkoitettut kohtuulliset kustannukset kuitenkin 30 sadalta korkeammat.

Milloin oppilaitos on opintovuoden aikana toiminnassa lyhyemmän tai pitemmän ajan kuin 8 kuukautta, on 1 ja 2 momentissa mainittu kustannusten määrä oleva vastaavasti pienempi tai suurempi.

Jos opiskelu tapahtuu paikkakunnalla, joka kuntien kalleusryhmityksestä 17 päivänä joulukuuta 1945 annetussa sosiaaliministeriön päätöksessä (1229/45) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen luetaan III kalleusryhmään, on kohtuullisten opintokustannusten määrä 10 sadalta sekä IV kalleusryhmään kuuluvilla paikkakunnilla 20 sadalta suurempi kuin 1, 2 ja 3 momentissa on mainittu.

Kohtuullisiksi kustannuksiksi katsotaan kuitenkin oppilasmaksuista, kurssikirjoista, opintovälineistä, asunnosta ja ravinnosta, välttämättömästä vaatetuksesta opintoaikana sekä välttämättömistä matkoista koulutuspaikalle ja sieltä takaisin aiheutuvat todelliset kustannukset, milloin ne ilmeisesti voidaan apurahaa myönnettäessä arvioida edellä mainittuja pienemmiksi.

Edellä olevat määräykset ovat soveltuvin osin voimassa myös myönnettäessä apurahaa ammattiopintojen avustuslain 5 §:ssä tarkoitettuun harjoitteluun tai muuhun oppilaitoksen ulkopuolella tapahtuvaan ammattiopiskeluun.

3 §. Opintolaina on enintään 72 000 markkaa ja saa se nousta opintovuotta kohden korkeintaan 24 000 markkaan. Kuitenkin on opintolainan enimmäismäärä 2 §:n 2 momentissa tarkoitettun sekä sellaisen opiskelijan osalta, jolla on perhe huollettavanaan, 30 sadalta korkeampi.

4 §. Tätä päätöstä sovelletaan 21 päivästä lokakuuta 1949 lukien, ja sillä kumotaan ammattiopintojen avustuslain toimeenpanosta 4 päivänä syyskuuta 1947 annettu valtioneuvoston päätös (686/47) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

140. Asetus väkijuomayhtiön verottamisesta ja sen vuosivoiton käyttämisestä annetun lain täytäntöönpanosta.

Annettu marraskuun 11 p:nä 1949.

(Suomen as.-kok. 703/49)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1935 : 25)

Sosiaaliministerin esittelystä säädetään väkijuomayhtiön verottamisesta ja sen vuosivoiton käyttämisestä 20 päivänä toukokuuta 1935 annetun lain (207/35) 4 §:n nojalla:

1 §. Sitten kun valtioneuvosto on vahvistanut väkijuomayhtiön edellisen vuoden tilinpäätöksen, tulee sosiaaliministeriön toimittaa niiden varojen jakaminen, jotka väkijuomayhtiön verottamisesta ja sen vuosivoiton käyttämisestä annetun lain 2 §:n 2 momentin mukaan, sellaisena kuin se on 23 päivänä joulukuuta 1948 annetussa laissa (893/48), on valtion saamasta väkijuomayhtiön edellisen vuoden vuosivoiton ylimäärästä suoritettava kunnille.

Edellisessä momentissa mainittuja varoja älköön kuitenkaan kunnalle suoritettako, ennen kuin kunta on antanut sosiaaliministeriön hyväksyttäväksi edellä mainitun lain 3 §:n 2 momentissa, sellaisena kuin se on 20 päivänä toukokuuta 1949 annetussa laissa (373/49), säädetyn selonteon edelliseltä vuodelta ja sosiaaliministeriö on hyväksynyt tämän selonteon.

2 §. Tilastollisen päätoimiston tulee vuosittain viimeistään maaliskuussa antaa sosiaaliministeriölle kaksin kappalein luettelo niiden asukkaiden lukumäärästä, jotka edellisenä vuonna ovat olleet henkikirjoitettuina koko valtakunnassa ja sen kussakin kunnassa.

3 §. Saatuaan sosiaaliministeriöltä jakopäätöksen ja lisäksi luettelon niistä kunnista, joiden antamat selonteot sosiaaliministeriö on hyväksynyt, tulee valtiokonttorin suorittaa kunnille jaetut rahamäärät.

Sosiaaliministeriö toimittakoon jäljennöksen jakopäätöksestään valtiovarainministeriölle.

4 §. Kunnalle 1 §:n mukaan tuleva koko rahamäärä on otettava kunnan sen vuoden talousarvioon, jona rahamäärä kunnalle jaetaan.

Kunnan talousarviosta tai sen liitteestä tulee käydä selville, mihin talousarvion menokohtiin ja kuinka paljon kuhunkin on väkijuomayhtiön voittovaroja sisällytetty.

5 §. Kunnalle 1 §:n mukaan tulevan, talousarvioon otettavan rahamäärän arvioimiseksi on tilastollisen päätoimiston vuosittain ennen syyskuun loppua kirjallisesti ilmoitettava kunnallishallitukselle, montako henkikirjoitettua asukasta kunnassa oli vuoden alussa.

6 §. Jos kunnalle suoritetuilla väkijuomayhtiön voittovaroilla palataan kunnallisia viranhaltijoita raittius-, raittiushuolto-, alkoholisti-huolto-, nuoriso- tai kansansivistystyötä varten ja jos he samalla hoitavat muita kunnallisia tehtäviä, käytettäköön sanottuja varoja hei-

dän palkkaukseensa vain siinä suhteessa kuin heidän ensin mainittu toimintansa vie keskimäärin aikaa heidän koko työajastaan.

7 §. Päätteessään 1 §:n mukaan tulevan rahamäärän käytöstä raitista elämäntapaa välittömästi edistäviin tarkoituksiin, juopuneina tavattujen nuorten henkilöiden raittiushuoltoon sekä alkoholisten ja heidän perheittensä huoltoon, jota ei näissä tapauksissa ole katsottava korvattavaksi köyhäinhoidoksi, tulee kunnallisvaltuustolla olla niihin kohdistuvista tarpeista käytettävänään asianomaisilta kunnallisilta lautakunnilta ja tarvittaessa muiltakin viranomaisilta hankittu tarkka ja luotettava selvitys.

8 §. Kunnallishallituksen on asianomaisten kunnallisten lautakuntien avulla valvottava, että kunnalle väkijuomayhtiön voittovaroista suoritettun rahamäärän käytössä noudatetaan asianomaisten kunnallisten elintun lain ja tämän asetuksen nojalla tekemiä päätöksiä, antamisia ohjeita ja asettamia ehtoja sekä että varat muutoinkin käytetään tarkoituksenmukaisesti ja että kunnallisvaltuustolle aikanaan annetaan asianmukainen tilitys varojen käytöstä.

9 §. Jollei kunnalle 1 §:n mukaan suoritettuja varoja ole käytetty talousarvion edellyttämää koko määrää, on näin säästyneet varat viimeistään seuraavan vuoden aikana käytettävä väkijuomayhtiön verottamisesta ja sen vuosivoiton käyttämisestä annetun lain 3 §:n 1 momentissa mainittuihin saman ryhmän tarkoituksiin kuin sanotut säästyneet varat talousarvioon edellisenä vuonna oli merkitty.

10 §. Kunnan on laadittava selonteko väkijuomayhtiön voittovaroista saamansa osuuden käytöstä sosiaaliministeriön vahvistamalle lomakkeelle kahtena kappaleena, joista toinen on asianmukaisesti allekirjoitettuna lähetettävä sosiaaliministeriön raittius- ja alkoholasiainosastolle ja toinen jää kunnassa säilytettäväksi.

Selonteon ohella tulee kunnan toimittaa sosiaaliministeriölle tämän asetuksen 4 §:n 2 momentissa mainittu selvitys. Sosiaaliministeriöllä on oikeus saada kunnalta myös muut selvitykset, jotka voivat olla tarpeen selonteon hyväksymisestä päätettäessä.

Edellä 1 momentissa mainitun ja muut ehkä tarvittavat lomakkeet jakaa sosiaaliministeriö kunnille maksutta.

11 §. Jos kunta on käyttänyt 1 §:n mukaan saamiaan varoja vastoin väkijuomayhtiön verottamisesta ja sen vuosivoiton käyttämisestä annetun lain 3 §:n 1 momentin säännöksiä, alköön sosiaaliministeriö hyväksykö selontekoa, ennen kuin kunta näyttää tapahtuneen virheen tulleen asianmukaisesti oikaistuksi.

12 §. Sosiaaliministeriön tulee ilmoittaa kunnalle selonteon hyväksymisestä.

Milloin sosiaaliministeriö ei ole hyväksynyt selontekoa, ilmoittakoon tästä kunnalle, niin myös syyn tai syyt siihen. Jos hyväksymisen epäminen perustuu vain annetun selonteon puutteellisuuteen, tulee kunnan toimittaa sosiaaliministeriölle täydennetty selonteko. Jos

N:o 140 (jatk.)

hyväksymisen epääminen johtuu varojen käytöstä, on tehty virhe viipymättä oikaistava ja toimitettava uusi selonteko sosiaaliministeriölle.

13 §. Jollei kunta ole vuoden 1949 talousarviossaan tai lisätalousarviossaan ottanut huomioon väkijuomayhtiön vuoden 1948 vuosivoiton ylijäämästä 1 §:n mukaan sille tulevia varoja ja näiden käyttämistä siten kuin väkijuomayhtiön verottamisesta ja sen vuosivoiton käyttämisestä annetun lain 2 §:n 2 momentti ja 3 § edellyttävät, on kunnan erikseen päätettävä mainittujen varojen käyttämisestä säädettyihin tarkoituksiin.

14 §. Sosiaaliministeriö antaa tarvittaessa tarkempia määräyksiä ja ohjeita tämän asetuksen soveltamisesta.

141. Laki tullilain muuttamisesta.

Annettu marraskuun 18 p:nä 1949. (Lyhennysote)

(Suomen as.-kok. 707/49)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1939 : 41)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 8 päivänä syyskuuta 1939 annetun tullilain (271/39) 1, 9, 11, 12 ja 20 §, 21 §:n 1 momentin 2 kohta, 27 §, 29 §:n 2 momentti, 30 §:n 1 momentti, 46 §:n 1 momentti, 57 §:n 1 momentti, 58 §:n 1 momentti, 65 §:n 1 momentti, 68 §:n 1 momentti, 69 §, 71 §:n 2 momentti, 76 §:n 1 momentti, 87 §, 88 §:n 2 momentti, 89 §, 90 §:n 1 momentin 2, 5 ja 19 kohta, 93, 94, 95, 96, 98 ja 99 §, 103 §:n 1 ja 2 momentti, 104 §, 105 §:n 1 momentti, 108 §:n 1 ja 2 momentti, 109 §:n 2 ja 3 momentti, 110 §:n 1 momentti, 111 ja 113 §, 116 §:n 2 momentin 1 kohta ja 3 momentti, 119 §:n 1 momentti, 121 ja 122 § sekä 154 §:n 2 momentti, näistä 95 § sellaisena kuin se on 30 päivänä kesäkuuta 1947 annetussa laissa (551/47), 99 § sellaisena kuin se on 30 päivänä heinäkuuta 1943 annetussa laissa (638/43), ja 122 § sellaisena kuin se on 1 päivänä heinäkuuta 1948 annetussa laissa (517/48), sekä lisätään 47 §:ään uusi 4 momentti ja 101 §:ään uusi 3 momentti seuraavasti:

5 L u k u.

Tavaran käsittely.

65 §. Tullivarasto voidaan tullitoimipaikan luvalla perustaa kaupunkiin, jossa on tullitoimipaikka. Samoin voidaan se perustaa muuhunkin kuntaan, jolle valtioneuvosto on myöntänyt sellaisen edun.

142. Laki lastenkotien valtionavusta.

Annettu joulukuun 30 p:nä 1949.

(Suomen as.-kok. 852/49)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Kunnallinen ja yksityinen lastenkoti, jonka ylläpitäminen katsotaan yleisen lastensuojelutyön kannalta tarpeelliseksi ja jonka sosiaaliministeriö on hyväksynyt lastensuojelulaitokseksi, saa valtionapua, sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

2 §. Lastenkoteja, jotka saavat valtionapua, ovat:

- 1) vastaanottokodit;
- 2) pientenlastenkodit;
- 3) pysyväisluontoista huoltoa antavat eli tavalliset lastenkodit;
- 4) äiti- ja lapsikodit; sekä
- 5) erityislastenkodit vajaakykyisiä ja muita erityishoitoa tarvitsevia lapsia varten.

3 §. Lastenkoti saa valtionapua vuosimenoihin lasta ja vuorokautta kohden valtioneuvoston tulo- ja menoarvion puitteissa vahvistaman määrän, joka voi olla 2 §:n 3 kohdassa tarkoitettulle tavalliselle lastenkodille enintään kolmannes ja muulle lastenkodille enintään puolet valtionapua saavien lastenkotien keskimääräisistä hoitopäiväkustannuksista valtionavun myöntämistä edeltäneenä vuonna.

Sen lisäksi mitä 1 momentissa on säädetty saa äiti- ja lapsikoti synnyttäjän osalta valtionapua hoitovuorokautta kohden saman määrän kuin mitä 1 momentin mukaan mainitulle kodille suoritetaan lapsen osalta, kuitenkin enintään yhden kuukauden ajalta.

4 §. Valtionapua maksetaan lastenkodille pikkulapsen hoidosta enintään siihen saakka, kun lapsi täyttää kaksi vuotta, ja sitä vanhemman lapsen huollosta muussa kuin tavallisessa lastenkodissa enintään yhden vuoden ajalta, jollei huoltotoimen piiritarkastaja ole todennut lapsen vielä senkin jälkeen olevan lastenkotihoidon tarpeessa.

Huoltotoimen piiritarkastajan 1 momentissa mainitussa asiassa antamasta päätöksestä on oikeus valittaa sosiaaliministeriöön kolmenkymmenen päivän kuluessa päätöksen antamispäivästä lukien.

5 §. Lastenkodin perustamiskustannuksiin voidaan tulo- ja menoarvion rajoissa myöntää valtionapua tavalliselle lastenkodille enintään kaksi viidesosaa sekä muulle lastenkodille enintään puolet sosiaaliministeriön hyväksymän suunnitelman mukaisista kohtuullisista perustamiskustannuksista, minkä lisäksi heikossa taloudellisessa asemassa olevalle kunnalle tai järjestölle voidaan antaa ylimääräistä avustusta.

6 §. Tarkemmat määräykset tämän lain soveltamisesta samoin kuin valtionavun saamiseen liittyvistä ehdoista annetaan asetuksella.

7 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1950.

143. Työttömyysohjeet.

Valtioneuvoston antamat marraskuun 17 p:nä 1949.

(Suomen as.-kok. 780/49)

Samalla kun 24 päivänä tammikuuta 1946 annetut työttömyysohjeet kumotaan, valtioneuvosto on harkinnut oikeaksi jäljempänä vahvistaa sen suhteen, jonka mukaan kunta ja valtio osallistuvat työttömyyden järjestämiseen työttömille, sekä antaa seuraavat määräykset työttömyyden lieventämistä tarkoittavaa toimintaa varten:

1) Toimenpiteistä työttömyyden torjumiseksi 17 päivänä touko-kuuta 1945 annetun valtioneuvoston päätöksen mukaan kunta on ensi sijassa velvollinen ryhtymään toimenpiteisiin työttömyyden torjumiseksi ja työttömyydestä aiheutuvan puutteen lieventämiseksi. Tämän mukaisesti kunnan on etukäteen suunniteltava sopivia työttömyystöitä ja heti, kun työttömyyttä esiintyy eikä sitä muilla toimenpiteillä voida estää, pantava käyntiin näitä töitä niin suurelle määrälle työttömyyskortistoon hyväksytyjä työttömiä, että se vastaa $\frac{1}{4}$ % kuntien varallisuusluokituksessa kahteen heikoimpaan eli I ja II luokkaan sijoitetuissa kunnissa ja nuissa $\frac{1}{2}$ % kunnassa hengillekirjoitettujen asukkaiden luvusta. Tästä kunnille kuuluvan työhönsijoitusvelvollisuuden perusosuudesta on kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö kuitenkin oikeutettu myöntämään helpotuksia erittäin painavien erikoisyyden vallitessa.

2) Jos työttömyys kunnassa nousee kunnan työhönsijoitusvelvollisuuden perusosuutta suuremmaksi, osallistuu valtio kunnan perusosuuden lisäksi tarvittavien töiden järjestämiseen tai niiden järjestämisestä aiheutuviin kustannuksiin. Näiden lisätöiden järjestämiseen ovat kunnat ja valtio velvolliset seuraavasti: I luokan kunnassa valtio yksin, II luokan kunnassa kunta ja valtio suhteessa 1:5, III luokan kunnassa suhteessa 1:4, IV luokan kunnassa suhteessa 1:3, V luokan kunnassa suhteessa 1:2 ja VI luokan kunnassa suhteessa 1:1. Näihin suhdelukuihin, jotka määrittelevät kunnille kuuluvan työhönsijoitusvelvollisuuden jatko-osuuden sekä samalla valtion työhönsijoitusvelvollisuuden, on kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriöllä oikeus erikoisyydistä tehdä kuntien osuutta helpottavia poikkeuksia.

Kun työttömyys kunnassa on tullut tai todennäköisesti on muodostumassa niin suureksi, että valtion osallistuminen työttömyystöiden järjestämiseen edellä sanotun mukaan on välttämätöntä, on kunnan tehtävä siitä esitys sillä tavoin kuin jäljempänä määrätään.

Kuntien varallisuusluokituksen vahvistaa kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö ottaen huomioon, miten suuria taloudellisia uhrauksia kunnilta voidaan vaatia työttömyyden lieventämiseksi. Ennen kuin luokitus vahvistetaan, on siitä pyydyttävä lausunnot lääninhallituksilta, Suomen Kaupunkiliitolta, Maalaiskuntien Liitolta ja Finlands Svenska Landskommuners Förbund'ilta.

3) Laskettaessa työhönsijoitusosuuden jakaantumista kunnan ja valtion kesken luetaan k u n n a n osuudeksi näiden ohjeiden mukaisesti kunnan työttömyyskortistoon hyväksytyistä työttömistä

— kaikki kunnan omiin, kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön työttömyystöiksi hyväksymiin töihin osoitetut työntekijät, sekä

— valtion avustamiin kunnan työttömyystöihin osoitetuista työntekijöistä niin suuri suhteellinen osa kuin mikä vastaa kunnan rahallista osuutta näiden töiden työpalkkakustannuksista.

Valtion osuudeksi luetaan näiden ohjeiden mukaisesti kunnan työttömyyskortistoon hyväksytyistä työttömistä

— kaikki valtion töihin osoitetut työntekijät,

— kaikki sellaisiin, muiden kuin kunnan toimesta suoritettaviin töihin osoitetut työntekijät, joita töitä valtio avustuksin tai lainoin rahoittaa, sekä

— valtion avustamiin kunnan työttömyystöihin osoitetuista työntekijöistä niin suuri suhteellinen osa kuin mikä vastaa valtion rahallista osuutta näiden töiden työpalkkakustannuksista.

Työhönsijoitusosuuden jakaantumista laskettaessa ei kuitenkaan oteta huomioon työtupiin eikä ammattikursseille sijoitettuja työttömiä.

4) Ellei kunta sen mukaan, mitä edellä on sanottu, itse järjestä töitä työhönsijoitusvelvollisuuteensa kuuluville työttömille, tulee kunnan antaa kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriölle sitoumus siitä, että se suorittaa työhönsijoitusosuuteensa kuuluvien työntekijöiden työpalkat valtion järjestäessä näille töitä.

5) Jos kunnassa on huomattavassa määrässä nuoriso- tai nais-työttömyyttä taikka kunnassa vallitsevan työttömyyden muuten harkitaan vaativan valtion erityisiä toimenpiteitä, voi kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö, huolimatta siitä, mitä edellä on sanottu työttömien huollon jakautumisperusteista kunnan ja valtion kesken, harkintansa mukaan järjestää töitä tai ryhtyä muihin toimenpiteisiin työttömyyden lieventämiseksi.

6) Työttömyyden lieventämistä tarkoittavan toiminnan päämuodot ovat seuraavat:

a) Kunnan työt, jotka on pantu käyntiin työttömyyden lieventämiseksi ja jotka kunta kokonaisuudessaan rahoittaa;

b) Valtion työt, jotka on määrätty pantaviksi käyntiin työttömyyden lieventämiseksi;

c) Valtion avustamat kunnan työttömyystyöt, joihin kunnan anomuksesta voidaan yleensä myöntää valtion avustusta enintään puolet niissä maksettujen työpalkkojen ja työn suoritukseen välittömästi liittyvien kuljetuskustannusten määrästä;

d) Uittoväylien rakentamis- ja kunnostamistyöt, joihin voidaan myöntää valtionavustusta enintään työpalkkoja ja työn suoritukseen välittömästi liittyviä kuljetuskustannuksia vastaavat määrät;

N:o 143 (jatk.)

e) Maan- ja metsänparannustyöt sekä kunnan- ja kyläteiden rakentamis- ja kunnostamistyöt, jos työn osakkaat ovat anoneet työn suorittamiseen työttömyysvaroja ja sitoutuneet työntekijäin työhön otossa ja työn suorituksessa noudattamaan työttömyysohjeissa tai niiden perusteella annettuja määräyksiä. Valtion rahoitusosuuden suuruus sekä muut ehdot määräytyvät tällöin näitä töitä varten vahvistettujen yleisten avustus- ja lainaehtojen mukaisesti. Avustusosuutta korotetaan kuitenkin sen verran kuin työn suorittamisen työttömyys-työnä arvioidaan tulevan normaalia työsuoritusta kalliimmaksi;

f) Teollisuuslaitosten työttömille työläisilleen järjestämät tuloa tuottamattomat työt, joihin valtion avustusta voidaan myöntää enintään puolet näissä töissä maksettujen työpalkkojen määrästä;

g) Kunnalliset työtuvat sekä valtion tai kunnan järjestämät tilapäiset ammattikurssit. Kunnan järjestämiä työtupia ja ammattikursseja varten voidaan myöntää avustusta enintään puolet kohtuullisiksi arvioiduista nettokustannuksista;

h) Nuorisotyömaat;

i) Työttömien maksuton palauttaminen kotipaikkakunnilleen tai siirtäminen työpaikkaan toiselle paikkakunnalle.

Edellä c-, e- ja g-kohdissa mainittua avustusta voidaan poikkeustapauksissa myöntää enemmänkin.

Valtioneuvosto voi myöntää avustusta työttömyyden lieventämiseksi muissakin muodoissa.

7) Kunnassa esiintyvistä työttömistä pidetään kunnan työasiainlautakunnan toimesta työttömyyskortistoa. Ennenkuin näissä ohjeissa mainittuja työttömyyshuoltotoimenpiteitä voidaan soveltaa yksityiseen henkilöön, on edellytyksenä, että hänet on merkitty työttömyyskortistoon, ellei jossakin tapauksessa ole toisin määrätty. Kaikki kunnan työttömyydestä tarvittavat tiedot ja tilastot on työasiainlautakunnan annettava ja on ne laadittava työttömyyskortiston perusteella. Työasiainlautakunnan tulee tarkoin huolehtia, että työttömyyskortistoon otossa ja siitä poistamisessa noudatetaan jäljempänä 9 kohdassa mainittuja määräyksiä.

8) Työtön, joka haluaa päästä työttömyyskortistoon, on velvollinen jättämään siitä kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön vahvistamalle lomakkeelle laaditun hakemuksen sen kunnan työasiainlautakunnalle, jossa hän asuu. Hakemuksen jättämisen yhteydessä hakijan on esitettävä selvitys ammatistaan, viimeisestä työpaikastaan ja työttömäksi joutumisensa syystä. Milloin työasiainlautakunta katsoo tarpeelliseksi, on hakijan esitettävä myös kirkkoherranviraston tai siviilirekisteriviranomaisen antama virkatodistus. Hakemuksen yhteydessä on osoitettava, että asianomainen on työn saantia varten ilmoittautunut paikalliselle työnvälitystoimistolle tai, missä sellaista ei ole, työasiamiehelle.

Sittenkuin työasiainlautakunnan valtuuttama toimihenkilö on, tarpeen vaatiessa hankkimalla lisäselvitystä, todennut, että hakija täyttää jäljempänä 9) kohdassa mainitut työttömyyskortistoon hyväksymisen edellytykset, merkittäköön hakija alustavasti työttömyyskortistoon ja ryhdyttäköön toimenpiteisiin näiden ohjeiden edellyttämän työttömyyshuollon hänelle antamiseksi. Kaikki hakemukset on kuitenkin esiteltävä työasiainlautakunnalle sen lähinnä seuraavassa kokouksessa, ja työasiainlautakunnan asiana on lopullisesti päättää hakijan työttömyyskortistoon hyväksymisestä.

9) Ellei ole ilmeistä, että työtön ilman yhteiskunnan toimenpiteitä tulee toimeen, voidaan hänet hyväksyä otettavaksi työttömyyskortistoon, jos hän on 17 vuotta täyttänyt sekä työkykyinen ja työhaluinen eikä työnvälitystoimisto, työasiamies tai työasiainlautakunta ole voinut osoittaa hänelle työtä vapailla työmarkkinoilla. Älköön hakijaa kuitenkaan merkittäkö työttömyyskortistoon ennenkuin todetaan, ettei hänelle, ilmoittauduttuaan työttömänä työnvälitystoimistolle tai työasiamiehelle, ole kuuden päivän kuluessa voitu osoittaa työtä vapailla työmarkkinoilla.

Työttömyyskortistoon älköön kuitenkaan otettako henkilöä:

a) joka on sairas tai muutoin työttömyyden torjumiseksi järjestettävään työhön kykenemätön tai työtä vieroksuva;

b) joka ilman pakottavaa syytä työstä erottuaan taikka muutoin omasta syystään on työttömänä;

c) joka ilman pätevää syytä kieltäytyy vastaanottamasta hänelle tarjona olevaa, hänen työkykyään vastaavaa ja hänelle muuten soveltuvaa, työlakosta ja työsulusta vapaata työtä, josta maksetaan paikakunnalla sanotussa työssä siihen aikaan käypä palkka, taikka työttömyyden lieventämiseksi järjestettyä yleistä työtä, ammattikurssit, työtuvat sekä nuorisotyömaat ja työsiirtolat niihin luettuina;

d) joka itseänsä varten nauttii pysyväistä köyhäinhoitoa;

e) joka välittömästi työlakon tai työsulun johdosta sen aikana on joutunut työttömäksi;

f) joka välillisesti työlakon tai työsulun takia sen aikana on joutunut työttömäksi, jos asianhaaroista voidaan päättää, että työriidan tarkoituksena on aikaansaada muutoksia myös hänen työ- ja palkkasuhteisiinsa; eikä

g) pienviljelijää, jos hänellä on peltoa enemmän kuin 3 hehtaaria, elleivät hänen huoltosuhteensa tai muut erityiset seikat toisin vaadi.

Työttömyyskortistosta on heti poistettava henkilö,

a) jolle voidaan tarjota työtä vapailla työmarkkinoilla;

b) joka ilman pätevää syytä kieltäytyy vastaanottamasta hänelle osoitettua työttömyystyötä;

c) joka ei enää täytä työttömyyskortistoon pääsyn edellytyksiä;

d) joka laiminlyö määräaikaisen ilmoittautumisvelvollisuutensa työasiainlautakunnalle; sekä

N:o 143 (jatk.)

e) joka työsuorituksensa laiminlyöntien, rikkomustensa tai muun itse aiheuttamansa syyn johdosta on poistettu työttömyystyömaalta, jos työasiainlautakunta katsoo poistamisen aiheelliseksi.

Työttömyyskortistosta poistettu on välittömästi poistettava myös työttömyystyömaalta.

10) Työpaikkoihin (ammattikurssit yms. niihin luettuina), joita on järjestetty työttömyyden lieventämiseksi, on työttömät otettava kunnan työasiainlautakunnan välityksellä. Sen asiana on nimetä työhön osoitettavat työntekijät työttömyyskortistoon hyväksytyistä henkilöistä kiinnittämällä huomiota asianomaisen edellytyksiin suorittaa puheena olevaa työtä sekä hänen ja hänen perheensä avuntarpeen suuruuteen.

Työvoimapiirin päällikkö määrää, kuinka paljon ja mistä kunnista työttömiä saadaan siirtotyömaalle osoittaa.

Mikäli työmaalla tarvittavia erikoisammattimiehiä ei ole riittävästi työttömyyskortistoon hyväksytyissä, voidaan heitä ottaa työhön ilman työasiainlautakunnan välitystä, samoin hevostmiehiä ja autonkuljettajia, mutta ei auton apumiehiä.

11) Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriöllä on, erikoisten syiden niin vaatiessa, oikeus osoittaa joukottain vapautuvia työntekijöitä, joita ei ole voitu tai voida sijoittaa vapaille työmarkkinoille, työttömyystyöhön, ennenkuin heidät on merkitty työttömyyskortistoon, joskin sanottu merkitseminen on myöhemmin tehtävä.

12) Kaikissa valtion töissä, joita on pantu käyntiin työttömyyden lieventämiseksi, on noudatettava samoja palkka- ym. työehtoja kuin vastaavanlaisissa menoarvioon otetuilla työmäärärahoilla suoritettavissa töissä. Kunnan järjestämissä työttömyystöissä on noudatettava samoja palkka- ym. työehtoja kuin vastaavanlaisissa kunnan menoarvioon otetuilla työmäärärahoilla suoritettavissa töissä, paitsi että valtion avustamissa kunnan työttömyystöissä noudatetaan, milloin kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö niin määrää, samoja palkkaehtoja kuin vastaavanlaisissa tai niihin rinnastettavissa valtion töissä.

Heikompikykyiselle työvoimalle kunta on oikeutettu järjestämään erityisiä työmaita, joilla voidaan soveltaa normaalia alempaa palkkatasoa, milloin työ teetetään tuntityönä, mutta joilla urakkatöiden yksikköpalkat ovat samat kuin kunnan muissakin vastaavissa töissä.

Urakkajärjestelmää on käytettävä, milloin se suinkin on mahdollista.

13) Kun kunta on anonut valtiolta töiden järjestämistä työttömyyden lieventämistä varten, voi kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö määrätä, että kunnan työttömät tai osa niistä — etusijassa perheettömät — on siirrettävä työhön toiselle paikkakunnalle (siirtotyömaalle). Siirtotyömaalle osoitetulle työttömälle annetaan maksuton yhteismaajoitus sekä vapaa matka siirtotyömaalle. Siirtotyömaalle osoitettu on työn päätyttyä tai muutoin hyväksyttävästä syystä työnsä siellä lopetettuaan oikeutettu myös vapaaseen paluumatkaan kotipaikkakun-

nalleen. Työn kestäessä on työntekijällä oikeus vapaaseen matkaan kotipaikkakunnalleen ja takaisin: perheen huoltajalla kerran kuukaudessa ja perheettömällä joka kolmas kuukausi. Jos siirtotyömaa on niin lähellä työntekijäin asuinpaikkakuntaa, että he voivat kotoa käsin käydä työssä, voidaan työntekijöille järjestää päivittäinen maksuton kuljetus työmaalle ja takaisin. Milloin tällaiselle työmaalle on sijoitettu kunnan työhönsijoitusosuuteen kuuluvia työttömiä, on kunta velvollinen suorittamaan myös ko. työntekijöiden kuljetuskustannukset.

Milloin kuljettaminen määrätystä kokoontumispaikasta työmaalle ja takaisin kestää yli puoli tuntia yhteen suuntaan, korvataan työntekijälle yli puolen tunnin menevältä ajalta palkka yksinkertaisen tuntipalkan mukaan.

Asianomaisten työvirastojen on pidettävä huolta siitä, että siirtotyömaitten muonitus ja huolto sekä vapaahetkien vietto niillä on taroituksenmukaisesti järjestetty. Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön asiana on valvoa näitä järjestelyjä. Muonitus on pyrittävä järjestämään siten, ettei sillä tavoitella kohtuutonta ansiota.

14) Milloin perheellinen työntekijä on osoitettu valtion toimesta työttömyyden lieventämiseksi järjestettyyn työhön asuinpaikkakuntansa ulkopuolelle ja työpaikan palkkataso verrattuna vastaavanlaisessa työssä hänen asuinpaikkakunnallaan vallitsevaan palkkatasoon on alhaisempi, suoritetaan hänelle asuinpaikkakunnan ja työpaikan palkkatasojen välisen erotuksen tasoittamiseksi palkanerolisää. Palkanerolisän suuruus vahvistetaan kiinteänä määränä päivää kohden laskettuna 8-tuntisen työpäivän mukaan käyttäen perusteena sekatyöntekijäin työstuntipalkkaa valtion töissä ko. paikkakunnilla.

Perheelliselle työntekijälle, jonka menot lisääntyvät sen johdosta, että hän ja hänen perheensä joutuvat asumaan eri paikkakunnilla, voidaan harkinnan mukaan maksaa myös tällaista menojen lisääntymistä vastaavaa asumiserolisää.

Palkanero- ja asuinerolisät on toimitettava työntekijäin omaisille.

Palkanero- ja asumiserolisistä ja niiden suorittamisesta määrää ja antaa ohjeet kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö.

15) Sellaisten työttömyystöiden käyntiinpanon tai muiden työttömyyden lieventämistä tarkoittavien toimenpiteiden järjestämisen edellytyksenä, joihin valtio on velvollinen osallistumaan, on, että kunta on siitä jättänyt anomuksen kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriölle. Anomus on jätettävä työvoimapiiriin päällikölle, jonka tulee antaa siitä lausuntonsa ja lähettää asiakirjat edelleen kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriölle.

Anoessaan ensi kerran työttömyyskauden kuluessa valtion toimenpiteitä työttömyyden lieventämiseksi kunnan tulee hakemuskirjelmänsä liittää: 1) työttömyyskortistoon perustuva selvitys työttömyydestä, 2) selostus työttömyyden todennäköisestä kehityksestä ja siihen vaikuttavista syistä, sekä 3) kunnan sitoumus siitä, että se työttömyys-

N:o 143 (jatk.)

kauden aikana näiden ohjeiden mukaisesti järjestää omaan työhönsijoitusvelvollisuuteensa kuuluville työttömille työttömyystöitä tai, sijoittaessaan omaan työhönsijoitusvelvollisuuteensa kuuluvia työttömiä valtion järjestämiin työttömyystöihin, suorittaa näiden työntekijän työpalkkakustannukset.

Anottaessa työttömyysvaroista avustusta kunnan työhön on anoukseen edellä sanotun lisäksi liitettävä: 1) pätevän ammattimiehen laatima suunnitelma kustannusarvioineen ja piirustuksineen, 2) selvitys siitä, kuinka monelle työttömälle ja kuinka pitkäksi ajaksi voidaan työtä sen kautta järjestää, sekä 3) työpalkkojen arvioitu yhteissumma (työnjohtokustannuksia lukuunottamatta), niin myös 4) työn suoritukseen välittömästi liittyvien kuljetuskustannusten arvioitu yhteissumma, sekä 5) ilmoitus siitä, milloin työ on aiottu aloittaa. Valtionavustusta suoritetaan siitä ajankohdasta lähtien, jolloin kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö on asiasta tehnyt päätöksen, ellei ministeriön päätöksessä ole tässä kohdin tehty nimenomaista poikkeusta.

Edellytyksenä valtionavustuksen myöntämiselle kunnan työtä varten on, että kunta on muihin kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön hyväksymiin työttömyystöihin sijoittanut vähintään kunnan perusosuutta vastaavan määrän työttömiä, ellei ministeriö ole tässä kohdin erityisistä syistä tehnyt nimenomaista poikkeusta.

Edellytyksenä kunnan työtä varten myönnetyn valtionavustuksen maksamiselle on, että kunta on ko. aikana täyttänyt työhönsijoitusvelvollisuutensa.

16) Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön, sen alaisten työvoima-asiaain piiritoimistojen ja kuntien työasiamiesten tehtävänä on valvoa, että kunnat ryhtyvät tarpeellisiin toimenpiteisiin työttömyyden lieventämiseksi, että työttömyyskortistoja hoidetaan ja työttömiä osoitetaan töihin voimassa olevien ohjeiden mukaisesti sekä että työttömyyden lieventämiseksi järjestetyissä töissä noudatetaan ministeriön antamia määräyksiä.

17) Hallinnollisessa organisaatiossa noudatetaan työvoima-asiaain piiri- ja paikallishallinnosta 30 päivänä joulukuuta 1947 annettua asetusta.

18) Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö antaa näiden ohjeiden soveltamismääräykset sekä tarkemmat ohjeet työttömyyden lieventämistä tarkoittavaa toimintaa varten.

19) Tämä päätös ei koske ylimääräisiä virastotöitä.

Edellä olevat työttömyysohjeet tulevat voimaan heti.

144. Työttömyysohjeiden soveltamismääräykset.

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön antamat marraskuun 17 p:nä 1949.

Nojautuen valtioneuvoston 17 päivänä marraskuuta 1949 työttömyysohjeista tekemään päätökseen kulkulaitosten ja yleisten töiden

ministeriö on antanut seuraavat määräykset ja tarkemmat ohjeet työttömysohjeiden soveltamisesta sekä työttömyyden lieventämistä tarkoittavaa toimintaa varten.

I. Työttömyyspolitiikan yleiset suuntaviivat.

Suomen työvoimapolitiikan yleispäämääränä on työllisyyden varmistaminen niin, että jokainen työhön kykenevä kansalainen saa ammattitaitonsa edellyttämää tai, ellei siihen ole mahdollisuuksia, ainakin sellaista työtä, joka vastaa hänen työkykyään ja hänelle muuten soveltuu ja joka antaa hänelle ja hänen huollettavilleen toimeentulon. Työttömyyden torjumisessa ja lieventämisessä on pääpaino näin ollen pantava työlinjalle.

Aikaisemmista työpaikoistaan työttömiksi joutuneet on ensi sijassa ja kaikki tarjolla olevat mahdollisuudet hyväksi käyttäen sijoitettava vapaille työmarkkinoille. Ellei tähän ole mahdollisuuksia, tulee kysymykseen työttömyystöiden järjestäminen.

Erityisesti on huomattava, että kunnan vallassa ei ole harkita, ryhtyykö se toimenpiteisiin työttömyyden lieventämiseksi. Se on kunnan suoranainen velvollisuus toimenpiteistä työttömyyden torjumiseksi 17 päivänä toukokuuta 1945 annetun valtioneuvoston päätöksen mukaan.

II. Kunnan ja valtion työhönsijoitusvelvollisuuden määrittely.

Valtioneuvoston päätöksen mukaan kunta on ensi sijassa velvollinen ryhtymään toimenpiteisiin työttömyyden lieventämiseksi. Valtion osuus työttömien työhönsijoittamisessa alkaa yleensä vasta sen jälkeen, kun kunta on täyttänyt perusosuutensa. Ratkaistessaan esityksiä valtion osallistumisesta työttömyyden lieventämiseksi tarkoitettuihin toimenpiteisiin kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö kiinnittää erityisesti huomiota siihen, että kunta on valtioneuvoston vahvistamien perusteiden mukaisesti järjestänyt taikka sitoutunut järjestämään töitä, joihin otetaan työttömyyskortistoon hyväksytyjä työttömiä.

Esimerkkeinä siitä, miten kunnan ja valtion velvollisuudet työttömien työhönsijoittamisessa valtioneuvoston päätöksen mukaan laskeaan, esitetään seuraavaa:

Oletetaan, että kunnassa, joka kuuluu II varallisuusluokkaan ja jossa on 6 000 asukasta, on työttömyyskortistoon hyväksytyjä työttömiä 135 henkilöä. Vahvistettujen ohjeiden mukaan kunnan on ensiksi perusosuutenaan yksin järjestettävä töitä $\frac{1}{4}$ %:lle hengillekirjotetusta asukasluvustaan, siis $\frac{1 \times 6\,000}{4 \times 100} = 15$ hengelle. Jäljellä olevista 120 työttömästä kunnan on sijoitettava työhön, ohjeiden mukaisessa suhteessa 1: 5, aina 1 henkilö, kun valtio sijoittaa 5 henkilöä, siis joka kuudes henkilö eli $\frac{120}{6} = 20$ henkilöä. Kunnan työhönsijoitusvelvollisuus on siten perusosuudelta 15 henkilöä ja jatko-osuudelta 20 henkilöä

N:o 144 (jatk.)

eli yhteensä 35 henkilöä, ja valtion työhönsijoitusvelvollisuus on 100 henkilöä.

Jos sama kunta kuuluisi IV varallisuusluokkaan, olisi sen perusosuutena järjestettävä töitä $\frac{1}{2}$ %:lle hengillekirjoitetusta asukasluvustaan eli $\frac{1 \times 6\,000}{2 \times 100} = 30$ henkilölle. Jatko-osuutena yhdessä valtion kanssa sijoitettavaksi jäisi 105 henkilöä suhteessa 1:3 eli kunnan osuutena joka neljäs henkilö, siis $\frac{105}{4} = 26$ henkilöä, laskutoimituksen mukaan jälle jäävän 1 henkilön kuuluessa valtion osuuteen. Kunnan työhönsijoitusvelvollisuus olisi siten $30 + 26 = 56$ henkilöä ja valtion työhönsijoitusvelvollisuus 79 henkilöä.

Huomattava on, että kunnan ja valtion työhönsijoitusosuutta laskettaessa ei oteta huomioon työtupiin eikä ammattikursseille työttömyyskortistosta sijoitettuja, olkoonpa niitä varten annettu valtionavustusta tai ei.

Milloin kunnan taloudellinen asema on todella heikko, valtio voi kunnassa vallitsevan työttömyyden lieventämiseksi ryhtyä toimenpiteisiin, vaikka kunta ei itse olekaan täyttänyt sille kuuluvaa velvollisuutta riittävien töiden järjestämisessä, jopa ottaa tällaisen kunnan kokonaan valtion hoitoon työttömyyden lieventämistoimintaan nähden. Sama on voimassa, milloin muut erityiset syyt vaativat valtion erikoistoimenpiteitä kunnassa esiintyvän työttömyyden torjumiseksi.

Kunnan säännöllisten töiden muuttaminen työttömyystöiksi, jotta kunnan työhönsijoituksen osuus sillä tavoin saataisiin täytetyksi, ei ole sallittua.

III. Työvoimapiiri.

Työvoima-asiain piiritoimiston tehtävänä työttömyyden torjumisessa on:

1) Johtaa ja valvoo piirin alueella työttömyyden torjuntaa ja lieventämistä tarkoittavaa toimintaa sekä paikallisten työvoimaviranomaisten toimintaa;

2) seurata työmarkkinain ja työvoimatilanteen kehitystä ja ilmenemismuotoja, tiedoittaa niissä odotettavissa olevista tai jo tapahtuneista muutoksista ministeriölle sekä tehdä sille tässä kohdin tarpeelliseksi katsomiaan ehdotuksia;

3) olla jatkuvasti kosketuksissa paikallisten työvoimaviranomaisten kanssa ja, mikäli piirin toisissa kunnissa esiintyy työttömyyttä ja toisissa työvoiman puutetta, pyrkiä työvoiman siirroilla tai muilla toimenpiteillä huolehtimaan sanottujen epätasaisuuksien poistamisesta, noudattaen kuitenkin periaatetta, että hankittavasta työstä maksetaan kohtuullinen palkka ja että työmaa ei ole työriidan alainen;

4) antaa lausuntoja kuntien anomuksista, jotka koskevat töiden järjestämistä tai muuta tukea työttömyyden lieventämiseksi ja torjumiseksi;

5) suorittaa ne muut tehtävät, jotka kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö sille antaa.

IV. Työasiamies, työasiainlautakunta ja paikalliset erilliset elimet.

Työasiamiehen tulee:

1) Valvoa, että toimialueen kunnat ryhtyvät niihin toimenpiteisiin työttömyyden lieventämiseksi ja torjumiseksi, jotka niille on määrätty;

2) tehdä tarvittaessa esityksiä tarpeellisista valtion toimenpiteistä työttömyyden lieventämiseksi ja torjumiseksi;

3) antaa lausuntoja toimialueen anomuksista, jotka koskevat töiden järjestämistä tai muuta tukea työttömyyden lieventämiseksi ja torjumiseksi;

4) koettaa vaikuttaa yksityisiin työnantajiin, että he teettäisivät töitä työttömyysaikana;

5) pitää yhteyttä työvoimapiirin päällikköön sekä lähikuntien työasiamiehiin ja työnvälitystoimistoihin ja edistää työvoiman siirtymistä sellaisille paikkakunnille, joissa on työtilaisuuksia.

Työasiainlautakunnan tulee:

1) Seurata työvoimakysymyksen ja työttömyyden kehitystä kunnassa ja pitää kortistoa kunnassa olevista työttömistä. Työttömyyskortisto on pidettävä työasiainlautakunnan toimistossa, jossa työttömyystöihin pyrkijät voivat ilmoittautua. Työttömyyshakemuslomakkeita, jotka työtön täyttää, työasiainlautakunta voi tarvittaessa jakaa eri osissa kuntaa oleville toimihenkilöilleen tai valtuuttamilleen, jotka myös voivat vastaanottaa uudistusilmoituksia. Viimeksimainituille tehdyt hakemukset on viipymättä toimitettava työasiainlautakunnan toimistolle. Uudistusilmoituksista on lähetettävä luettelot viipymättä työasiainlautakunnan toimistolle, joka tekee tarpeelliset merkinnät työttömyyskortistoon.

Työttömien luetteloimista varten tarpeelliset kortit ja ilmoituslomakkeet vahvistaa kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö;

2) käsitellä työ- ja työttömyystilannetta koskevia periaatteellisia kysymyksiä, tehdä niistä tarvittaessa esityksiä ja antaa lausuntoja asianomaisille kunnanviranomaisille ja työvoimapiirille;

3) huolehtia, että ne tehtävät, jotka työttömyyden lieventämisessä ja torjumisessa kuuluvat kunnalle, tulevat suoritetuiksi;

4) lähettää ennenkuin työttömyyshakemukset käsitellään työasiainlautakunnan kokouksessa luettelot työttömyyskortistoon pyrkijöistä paikalliselle työnvälitystoimistolle tai työasiamiehelle, missä sellainen on, lausunnon saantia varten siitä, a) ovatko hakijat ilmoittautuneet

N:o 144 (jatk.)

työn saantia varten vapailta työmarkkinoilla, b) voidaanko heille työttömyysohjeitten 9. c. kohdassa mainitunlaista työtä tarjota, ja c) ovatko he ilman pätevää syytä kieltäytyneet vastaanottamasta edellä mainitunlaista työtä. Tässä lausunnon saantia varten lähetettävässä luettelossa on ilmoitettava hakijan täydellinen nimi, syntymäaika ja työnvälityskortin ryhmännumero sekä varattava kunkin nimen kohdalle tilaa vastauksille edellä oleviin kysymyksiin. Työnvälitystoimiston edustajalle (työasiamiehelle) on tarvittaessa varattava tilaisuus osallistua työasiainlautakunnan kokoukseen mainittujen lausuntojen antamista varten;

5) jos kunnassa ei ole työnvälitystoimistoa eikä paikallista työasiamiestä, voidaan työttömyyskortistoon pyrkijät alustavasti hyväksyä kortistoon, mutta tulee työasiainlautakunnan viipymättä lähettää heistä edellä mainittu luettelo sille työnvälitystoimistolle tai työasiamiehelle, jonka toimialueeseen kunta kuuluu, ko. henkilöiden merkittämistä varten työnvälityksen työnhakijoiden luetteloihin sekä tiedon saamiseksi siitä, onko heille työnvälityksen kautta osoitettavissa työttömyysohjeiden 9. c. kohdassa mainitunlaista työtä;

6) toimittaa kuukausittain ennen seuraavan kuukauden 5 päivää työnvälitystoimistolle tai työasiamiehelle luettelo kunnan työttömyyskortistossa olevista, myöskin työttömyystöihin osoitetuista, ja työnvälitysviranomaisen ilmoittaessa työmahdollisuuksista vapailta työmarkkinoilla, ryhtyä viipymättä asian vaatimiin toimenpiteisiin;

7) laatia ja lähettää viikoittain suoraan kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriölle ja työvoimapiiriin toimistolle viikon viimeisen arkipäivän tilanteeseen perustuva selonteko kunnassa vallitsevasta työttömyydestä. Selontekoon käytetään ministeriön vahvistamaa viikkoilmoituslomaketta;

8) laatia ja lähettää lisäksi kuukausittain ennen seuraavan kuukauden 5 päivää kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriölle ja työvoimapiiriin toimistolle selonteko kunnassa vallitsevasta työttömyydestä. Selontekoon käytetään ministeriön vahvistamaa kuukausi-ilmoituslomaketta, mutta on se annettava vain siinä tapauksessa, että kunnassa on työttömyyskortistoon hyväksytyjä;

9) huolehtia muista sille erikseen annettavista työttömyyden torjuntaan ja lieventämiseen liittyvistä tehtävistä.

Erillisten elimien tulee:

Huolehtia niistä tehtävistä, jotka niille erikseen määrätään.

V. Työttömien ilmoittautuminen.

Työttömän, joka on ilmoittautunut työasiainlautakunnalle, on uudistettava ilmoituksensa kaupunkipaikoissa kerran viikossa ja maaseudulla kaksi kertaa kuukaudessa, kuukauden alku- ja jälkipuoliskolla. Ilmoitukset voidaan tehdä myös muissa osissa kuntaa oleville työasiainlauta-

kunnan toimihenkilöille tai valtuuttamille. Ellei työtön ole ilmoittautumistaan uudistanut määräaikana, poistetaan hänet työttömyyskortistosta, eikä häntä saa ottaa huomioon edellisessä kohdassa mainituissa työttömyysilmoituksissa.

Työasiainlautakunnan on käytettävä kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön vahvistamia lomakkeita ja kortteja.

Työtön, joka haluaa päästä työttömyyskortistoon, täyttää ja allekirjoittaa tarkoitusta varten vahvistetun työttömyyshakemuslomakkeen. Jotta asia saataisiin suurenman työttömyyden esiintyessä mahdollisimman käytännöllisesti järjestetyksi, on välttämätöntä, että puheenaolevia lomakkeita on saatavissa eri puolilla kuntaa edellämäinuilta työasiainlautakunnan toimihenkilöiltä tai valtuuttamilta.

VI. Valtion työttömyystyöt.

Kuten edellä on mainittu, on valtion työttömyysavustuksen päämuotona valtion omien töiden järjestäminen. Valtion työttömyystyöt voivat olla kahdenlaatuisia, joko varsinaisia työttömyystöitä, joihin määräraha ainakin työttömyyskauden aikana kokonaisuudessaan myönnetään työttömyysvaroista, tai töitä, joita varten määräraha on merkitty asianomaisen vuoden menoarvioon ja jotka on aikomus suunnitelman mukaisesti suorittaa kesällä, mutta jotka voidaan suorittaa myös talven aikana, jos niihin työttömyysvaroista myönnetään lisää se määrä, minkä verran nämä työt talvella teetettyinä tulevat normaalia kalliimmiksi. Ulkopuolella järjestelmän ovat ne valtion työt, jotka suoritetaan suunnitelman mukaisena aikana ja joihin ei ole myönnetty lisämäärärahaa työttömyysvaroista. Kuitenkin voi kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö antaa näidenkin töiden suhteen työttömyystilannetta helpottavia määräyksiä. Jos tällaiseen työhön myönnetään lisämäärärahoja työttömyysvaroista, on työ työttömyystyön luontoinen.

Ehdotettaessa ministeriölle työttömyyden lieventämiseksi soveltuvia töitä on pidettävä silmällä:

a) että työ on tarpeellinen ja yleisen edun mukainen sekä taloudellisesti tai sosiaalisesti perusteltavissa;

b) että työpalkat muodostavat suhteellisen suuren osan kokonaiskustannuksista;

c) ettei sen suorittaminen ainakaan suuremmassa määrässä vaadi ammattityöntekijöitä;

d) että se voidaan yleensä suorittaa talviaikaan.

Töitä suunniteltaessa on etusija annettava sellaisille töille, joita tarpeen mukaan voidaan laajentaa tai supistaa työttömyystilanteen vaihtelujen mukaisesti.

N:o 144 (jatk.)

VII. Kunnan työt, joihin valtio myöntää avustusta tai lainoja.

Jotta kunnan työhön voitaisiin myöntää avustusta tai lainoja työttömyysvaroista, tulee sen täyttää samat ehdot kuin edellä on mainittu valtion töistä.

VIII. Kunnan- ja kylätietyöt sekä maan- ja metsänparannustyöt, jotka suoritetaan osakastöinä.

Näihin töihin nähden on ehtona, että työ, jota varten avustusta anotaan, on senlaatuinen ja siinä asteessa, että se voidaan ainakin suunniteltua valtionavustusta vastaavalta määrältä suorittaa työttömyysaikana. Antaessaan lausuntoja kyseessäolevien avustuksien myöntämisestä koskevista anomuksista tulee niinhysin työvoimapiiriin päällikön kuin asianomaisten ammattivirastojen kiinnittää huomionsa myös näihin seikkoihin.

Kun kunta ei voi ilman tiekunnan valtuutusta ryhtyä ottamaan kylätietyötä kunnalliseksi työksi eikä anomaan sille valtionapua, tulee kunnan ensin saada tiekunnan suostumus siihen joko siten, että tieosakkaat aloitteentekijänä kokouksessaan päättävät anoa kylätietyön suorittamista kunnan työttömyystyönä, taikka että kunta anoo tieosakkaiden suostumusta. Tällöin on huomioon otettava, ettei kylätie sen kautta, että tietyö täten tulee suoritettavaksi kunnallisena työttömyystyönä, muutu kunnantieksi, joten sen vastainen kunnossapitäminen jää edelleen tieosakkaitten velvollisuudeksi.

Anottaessa avustusta kunnan- ja kylätietyötä varten on oheeniitettävä:

1) oikeaksi todistettu jäljennös lääninhallituksen päätöksestä, jolla tie on määrätty rakennettavaksi, tai muu selvitys siitä, että tie on yleisenä tienä kunnossapidettävä;

2) tieasetuksen 46 §:ssä mainitunlainen kartta;

3) pätevän ammattimiehen laatima suunnitelma kustannusarvioineen ja piirustuksineen. Kustannusarviosta tulee ilmetä työpalkkojen ja työhön välittömästi liittyvien kuljetuskustannusten osuudet erikseen;

4) ilmoitus, koska työ aloitetaan sekä kuinka monelle työttömälle ja kuinka pitkäksi ajaksi sen kautta voidaan hankkia työtä;

5) osakkaiden suostumus, että työ saadaan ottaa kunnalliseksi työttömyystyöksi.

Maan- ja metsänparannustyötä varten avustusta anottaessa on oheeniitettävä kustannusarvio ja tarpeelliset selvitykset siitä, että hanke on siinä asteessa, että se voidaan heti panna työn alle, ja osakkaiden suostumus, että työ saadaan ottaa työttömyystyöksi.

Kylätietöihin tullaan myöntämään työttömyysvaroja vain, ellei muita työmahdollisuuksia ole, koska kyläteihin ensi sijassa olisi käytettävä varsinaisia avustusmäärärahoja.

IX. Teollisuuslaitoksen työt, joihin voidaan myöntää valtion avustusta tai lainoja.

Tuotannon vähennyttyä saattaa teollisuuslaitos, voidakseen pitää työläisensä työssä ja estääkseen siten syntymästä työttömyyttä, teettää sellaisia rakennus- tai muita töitä, joista sen tuotannossa ei ole välitöntä hyötyä. Tällaisiin töihin voidaan myöntää avustusta työttömyysvaroista enintään 50 % töissä maksettujen työpalkkojen määrästä. Teollisuus- tai tuotantolaitoksen, joka haluaa edellä mainittua avustusta, on tehtävä siitä anomus kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriölle ja on anomukseen liitettävä 1) pätevän ammattimiehen laatima suunnitelma kustannusarvioineen ja piirustuksineen, 2) selvitys siitä, kuinka paljon teollisuus- tai tuotantolaitoksen työväkeä tuotannon vähennyttyä joudutaan irtisanomaan ja kuinka paljon sitä voidaan sijoittaa suunniteltuun työhön, 3) kuinka kauan suunniteltu työ kestää, 4) arvioitu työpalkkojen määrä sekä 5) ilmoitus siitä, koska työ aiotaan aloittaa.

Työttömien sijoittamiseksi teollisuuslaitosten toimesta järjestettäviä muita töitä varten myönnettävistä valtionlainoista ja -avustuksista päätetään kussakin tapauksessa erikseen.

X. Ammattikurssit.

Työttömyyden lieventämistä tarkoittavien toimenpiteiden joukossa voi tulla kysymykseen myös ammattikasvatus kurssien muodossa. Ammattikurssien toimeenpanosta, kustannuksista ja muista edellytyksistä samoin kuin siitä, millä tavalla kurssille päästään, annetaan lähemmät ohjeet erikseen.

XI. Työttömien maksuton kuljetus.

Työttömyyden vallitessa työttömiä saattaa työnhaussa siirtyä paikkakunnalle, jossa jo ennestään on työttömyyttä, ja täten siirtyneet joutuisivat heti työttömyyshuollon varaan. Työvoimapiirin antamien ohjeiden mukaan ja sen valvonnan alaisena työasiainlautakunnalla on oikeus antaa tällaiselle työttömälle, jos hän on aivan varaton, matkallittera paluuta varten kotiseudulle. Tämä koskee myös työttömien siirtämistä sellaiselle paikkakunnalle, jossa on työtilaisuuksia.

XII. Työttömyyskortiston hoito.

Täytettäessä työttömyyskorttia saapuneen hakemuksen tai henkilökohtaisen ilmoittautumisen perusteella, on kortiston hoitajan ja ilmoittautumisen vastaanottajan tarkoin valvottava, ettei kortistoon oteta muita työttömiä kuin ne, jotka täyttävät edellä olevassa valtioneuvoston päätöksessä määrätyt edellytykset. Anomuslomakkeita vastaan-

N:o 144 (jatk.)

otettaessa on huolehdittava, että ne ovat täydellisesti ja asiallisesti täytetyt. Ennenkuin hakija lopullisesti hyväksytään työttömyyskortistoon, on työasiainlautakunnan kokouksessaan siitä päätettävä. Myöskin sellaiset hakemukset, joita kortistonhoitaja ei ole hyväksynyt kortistoon merkittäviksi, on jätettävä työasiainlautakunnan käsiteltäväksi, joka päättää lopullisesti työttömyyskortistoon merkitsemisestä. Epäselvissä tapauksissa voidaan hakija velvoittaa hankkimaan lisäselvitystä.

Työttömyyskortisto säilytetään työasiainlautakunnan toimistossa. Työttömyyskortistona on ehdottomasti käytettävä kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön vahvistamia kaavakkeita.

Määräaika, jonka kuluessa henkilöä ei työttömyysohjeiden 9. b. kohdan mukaisesti hyväksytä työttömyyskortistoon, on — tapauksen luonteesta ja siihen vaikuttaneista seikoista riippuen, jotka työasiainlautakunnan tulee kutakin tapausta erikseen harkitessaan ottaa huomioon — vähintään yksi kuukausi ja enintään kolme kuukautta siitä, kun ko. henkilö on työpaikkansa jättänyt tai, milloin hän on muutoin omasta syystään työttömänä, kun hän työttömyyskortistoon pääsyä varten ensimmäisen kerran ilmoittautuu työasiainlautakunnalle.— Samoja määräaikoja, tapauksittain harkiten, sovelletaan henkilöön, joka on ilman pätevää syytä kieltäytynyt vastaanottamasta hänelle osoitettua vapaata taikka työttömyystyötä ja jota siitä johtuen ei ole työttömyysohjeiden 9. c. kohdan mukaisesti hyväksytty työttömyyskortistoon.

XIII. Työttömien sijoittaminen työttömyyden lieventämiseksi järjestettyihin töihin.

Kun työttömyyden lieventämiseksi on järjestetty jokin valtion tai kunnan työ tai ammattikurseja, tulee työmaan päällikön tilata työhön otettavat työttömät työasiainlautakunnalta, ellei toisin ole määrätty. Työttömyysohjeitten 10. kohdan mukaan tulee työasiainlautakunnan päättäessään, kutka kysymyksessä olevaan työhön sopivat työttömät työmaalle lähetetään, kiinnittää huomiota asianomaisen työkykyyn ja huoltovelvollisuuteen.

Työasiainlautakunnan tulee antaa työttömälle, joka lähetetään työttömyyden lieventämiseksi järjestettyyn työhön, työhönosoituskortti. Työhönosoituskortin saa työttömälle antaa vasta, kun työmaan päällikkö on ilmoittanut, että työttömiä saa työmaalle lähettää, eikä työhönosoituskortteja saa antaa useammalle työttömälle kerrallaan kuin mitä työmaan päällikön ilmoituksen mukaan työhön voidaan ottaa. Samalla työasiainlautakunta on velvoitettu ilmoittamaan työmaan päällikölle kirjeellisesti työhön osoitettujen työttömien nimet. Ilman työasiainlautakunnan osoitusta ei töihin saa ottaa muita työntekijöitä

kuin työn suoritukselle välttämättömiä erikoistyöntekijöitä ja näitäkin ainoastaan siinä tapauksessa, että työttömien joukossa ei heitä ole.

Kunta, joka järjestää työmaita heikompi-työkyisille työttömille, on myös oikeutettu määräämään, missä järjestyksessä työntekijät näille työmaille otetaan. Heikompi-työkyiseksi työvoimaksi lasketaan tällöin henkilö, jota ikänsä tai muiden syiden vuoksi ei ole katsottava täysin työkykyiseksi.

Työmaan päällikön on kirjeellisesti ilmoitettava sille työasiainlautakunnalle, joka työhöno-soituksen on antanut, jos työntekijä ei koh- tuulliseksi katsottavan ajan kuluessa ole työmaalle saapunut, samoin jos hän on jättänyt työpaikkansa tai siitä työsuorituksiensa laimin- lyöntien, rikkomustensa tai muun itse aiheuttamansa syy- johdosta poistettu.

XIV. Perheellisten palkanero- ja asumiserolisät.

Palkanerolisän tarkoituksena on tasoittaa se taloudellinen vahinko, minkä *perheellinen* työntekijä joutuu kärsimään, kun hänet osoitetaan työttömyystyöhön asuinpaikkakuntansa ulkopuolelle ja työpaikan palk- kataso on asuinpaikkakunnan palkkatasoa alhaisempi. Asumiserolisän tarkoituksena on korvata *perheelliselle* työntekijälle se menojen lisään- tyminen, joka aiheutuu sen johdosta, että hän ja hänen perheensä jou- tuvat asumaan eri paikkakunnilla.

Palkanero- ja asumiserolisät maksetaan asianomaisen työn määrä- rahoista. Niiden suorittamisen edellytyksenä on, että työntekijä on siirtynyt työttömyystyöhön asuinpaikkakuntansa ulkopuolelle. Työn- tekijä, joka on otettu työttömille järjestettyihin töihin asuinpaikka- kunnallaan, ei siis ole oikeutettu saamaan näitä lisiä, vaikka hänen per- heensä asuisikin toisella paikkakunnalla. Työntekijän asuinpaikka- kuntana tässä mielessä on siis pidettävä sitä paikkakuntaa, jossa hän tosiasiallisesti on asunut, kun hänet otetaan työttömyyskortistoon, ja siis riippumatta siitä, missä hänen perheensä asuu. Sanottujen lisien tarkoituksena on, kuten yllä jo on selvitetty, korvata työntekijälle se rasitus, joka hänelle syntyy, kun hän siirryttyään työttömyystöihin joutuu asumaan erossa perheestään. Jos työntekijä näinollen jo on vapaaehtoisesti jättänyt perheensä lähteäkseen työhön toiselle paikka- kunnalle, ei tilanne hänen perheensä toimeentuloon nähden muutu sen takia, että hän siirtyy työttömyystöihin tällä samalla paikkakun- nalla.

Toisena yleisenä edellytyksenä palkanero- ja asumiserolisän suo- rittamiselle on, että työntekijä todellakin huoltaa perhettään. Työn- tekijän perheenjäsenillä tässä mielessä tarkoitetaan hänen luonaan yh- teisessä pesässä olevaa vaimoa sekä hänen elätettävänään olevaa 16 vuotta nuorempaa omaa lasta, ottolasta ja vaimon lasta sekä kasvatti- lasta, jos työntekijä on huolehtinut hänestä ilman korvausta, niin myös

N:o 144 (jatk.)

työkyvyttömiä vanhempia, jos he ovat elatukseensa nähden riippuvaisia työntekijän ansioista.

Työntekijän, jolla on edellä mainittuja omaisia, on, saadakseen p. lisiä, esitettävä työmaan päällikölle virkatodistus tai muu pätevä selvitys heidän olemassaolostaan sekä, milloin kysymys perustuu työkyvyttömiä vanhempia huoltamiseen, selvitys siitä, että hän todellakin huoltaa näitä. Viimeksimainittuna selvityksenä kelpaa huoltolautakunnan tai muun viranomaisen todistus.

Niissä tapauksissa, jolloin aviopuolisot välien rikkoutumisen vuoksi asuvat erillään tai avioliitto on tuomiolla purettu ja työntekijä on tuomittu suorittamaan elatusapua puolisolleen tai lapsilleen, on hän oikeutettu saamaan vahvistetun palkanerolisän, jos hänen asuinpaikkansa palkkataso on korkeampi kuin työmaan palkkataso, mutta asumiserolisää ei hänelle suoriteta. Jos avioliitto on tuomiolla purettu ja elatusvelvollisuutta ei ole tuomioistuimessa määrätty, ei lisiä suoriteta.

Työntekijälle, joka on oikeutettu p. lisiin, mutta joka on estynyt tekemästä työtä työssä saamansa vamman tai sairauden takia, on lisät maksettava.

Palkanero- ja asumiserolisiin nähden on sen lisäksi, mitä edellä on sanottu, noudatettava seuraavaa:

Urakkatyössä oleville suoritetaan palkanerolisää saman suuruisena kuin samassa työssä aikapalkalla oleville työntekijöille.

Asumiserolisää suoritetaan jokaiselta arkipäivältä, jonka työntekijä joutuu työmaalla olemaan. Asumiserolisän suuruuden vahvistaa kululaitosten ja yleisten töiden ministeriö harkinnan mukaan. Sellaisille työntekijöille, jotka ovat työssä toisella paikkakunnalla, mutta jotka työpaikan läheisyyden takia saattavat asua kotonaan, ei suoriteta asumiserolisää.

Työmaan päällikkö lähettää palkanero- ja asumiserolisät kuukausittain suoraan työntekijän huollettaville omaisille ja antaa työntekijälle todisteen, josta ilmenee se virasto, jonka alainen ko. työmaa on, sekä aika, jota todiste koskee, ja montako päivää työntekijä tänä aikana on ollut näihin lisiin oikeuttavassa työssä. Jäljennöksen tästä todisteesta työmaan päällikkö lähettää myös työntekijän asuinpaikan työasiainlautakunnalle, jonka vielä tulee tarkistaa, ovatko tiedot työntekijän huoltosuhteista oikeat, sekä ilmoittaa p. lisien maksusta päättävälle työvirastolle huoltosuhteissa mahdollisesti tapahtuneista muutoksista.

Mitä edellä on puhuttu palkanero- ja asumiserolisistä, sovelletaan ainoastaan työttömyyden estämiseksi järjestettyihin kunnan tai valtion töihin.

XV. Työttömyystöiden järjestelyyn tarvittavia lomakkeita ja kortteja saavat työasiainlautakunnat tilata työvoimapiirinsä toimistolta.

145. Laki tuotantokomiteoista.

Annattu joulukuun 30 p:nä 1949.

(Suomen as.-kok. 843/49)

(Vrt. kunn.as.-kok. 1946 : 104)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Teollisuuslaitokseen, jossa kalenterivuoden aikana on, ylityötunteja lukuun ottamatta, suoritettu vähintään 120 000 työtuntia, on perustettava tuotantokomitea.

Tuotantokomitea voidaan perustaa muuhunkin yritykseen, jos sekä työnantaja että työntekijäin ja toimihenkilöiden enemmistö siitä sopivat. Näistä komiteoista on soveltuvin osin voimassa, mitä jäljempänä tässä laissa säädetään.

Tuotantokomiteoiden toimintaa ohjaa ja valvoo sosiaaliministeriö, joka myös ratkaisee niiden perustamista koskevat riitaisuudet.

2 §. Toimihenkilöillä tarkoitetaan tässä laissa insinöörejä, työnjohtajia, toimistohenkilökuntaa ja muita henkisen työn tekijöitä.

3 §. Tuotantokomitean tehtävänä neuvoa antavana elimenä on:

1) käsitellä teollisuuslaitoksen tai muun yrityksen johdon tiedoituksia, jotka on annettava komitealle vuosineljänneksittäin, sekä komitean jäsenten yrityksen taloudesta ja tuotannosta tekemiä kysymyksiä;

2) harkita, millä tavoin tuotantoa voitaisiin edistää, tuotantotehoa kohottaa, työmenetelmiä ja työn järjestelyä parantaa sekä edistää työkurin ylläpitämistä ja estää tuotantoa tai työtä vahingoittavia toimenpiteitä;

3) tarkkailla poltto- ja raaka-aineiden sekä koneiden ja työvälineiden käytön tehokkuutta;

4) suunnitella toimenpiteitä työntekijäin ja toimihenkilöiden varusteiden ja elintarvikkeiden saannin helpottamiseksi, ammatillisen kehityksen ja teknillisen sivistyksen edistämiseksi sekä vapaa-aikojen vieton järjestämiseksi;

5) käsitellä kysymyksiä, jotka koskevat työntekijäin ja toimihenkilöiden asuntoja, työturvallisuuden, terveydellisten olojen ja viihtyisyyden parantamista työpaikalla sekä ammattientarkastajien ja luottamusmiehen ohella valvoa työturvallisuutta koskevien määräysten noudattamista; sekä

6) toimia ensiasteisena elimenä työnantajan sekä työntekijäin ja toimihenkilöiden välillä syntyneiden erimielisyyksien sovitteluksi ja muutoinkin edistää työrauhan säilymistä.

Jos työehtosopimuksessa on määrätty, että jokin edellä mainituista kysymyksistä on käsiteltävä muussa järjestyksessä kuin tässä laissa on säädetty, älköön tuotantokomitea ottako kysymystä käsiteltäväkseen, mikäli joku komitean jäsenistä sitä vastustaa.

N:o 145 (jatk.)

Milloin aihetta ilmenee, on tuotantokomitean tehtävä edellä mainituista kysymyksistä esityksiä teollisuuslaitoksen johdolle, jonka on yhden kuukauden kuluessa komitean päätöksen teosta ilmoitettava, antaako esitys aihetta toimenpiteisiin. Jos teollisuuslaitoksen johdon toimenpiteet eivät ole tyydyttäviä, on asiasta tehtävä esitys asianomaisille työntekijäin, toimihenkilöiden tai työnantajain ammatillisille järjestöille. Mikäli asia on sen laatuinen, että toimenpiteisiin ryhtyminen kuuluu valtion viranomaiselle, tehtävään siitä esitys sosiaaliministeriölle.

Tuotantokomitealla ja sen määräämällä jäsenellä on oikeus päästä milloin tahansa työaikana asianomaiseen teollisuuslaitokseen ja saada sen johdolta kaikki ne tiedot, jotka ovat tarpeelliset edellä mainittujen kysymysten käsittelemistä varten ja joilla siinä on olennaista merkitystä. Komitea, sen puheenjohtaja tai jäsen älköön ilmaisko tällä tavoin saamiaan tietoja, jotka teollisuuslaitoksen johdon taholta on ilmoitettu salaisiksi, jollei se ole välttämätöntä lainvastaisen menettelyn syytteen saattamiseksi.

4 §. Tuotantokomiteassa on jäseninä työnantajan, työntekijäin ja toimihenkilöiden edustajia. Teollisuuslaitoksessa tai muussa yrityksessä, jossa kalenterivuoden aikana suoritettujen työtuntien luku on enintään 240 000, valitsee työnantaja komiteaan kaksi jäsentä sekä työntekijät kolme ja toimihenkilöt yhden jäsenen. Jos suoritettujen työtuntien luku on edellä sanottua suurempi, valitsee työnantaja komiteaan kolme jäsentä sekä työntekijät viisi ja toimihenkilöt kaksi jäsentä. Samassa järjestyksessä on komiteaan valittava yhtä monta varajäsentä.

Työnantajan edustajat valitsee asianomaisen teollisuuslaitoksen vastuunalainen johto.

Työntekijäin ja toimihenkilöiden edustajat valitaan salaisella lippuäänestyksellä, johon saavat osallistua kaikki työntekijäin tai toimihenkilöiden ryhmään kuuluvat ennen vaalipäivää kahdeksantoista vuotta täyttäneet ja yrityksen palveluksessa vähintään kolme kuukautta olleet Suomen kansalaiset. Vaalin, joka on suhteellinen, milloin valittavia on useampia kuin yksi, järjestävät työntekijäin ja toimihenkilöiden pääluottamusmiehet kumpikin ryhmässään. Jollei sellaisia ole eivätkä työntekijät tai toimihenkilöt voi sopia siitä, miten vaali toimitetaan, määrää sosiaaliministeriö tai sen valtuuttama viranomainen, kuka vaalin järjestää.

5 §. Tuotantokomitean jäsenen vaalikelpoisuuden ehtona on, että hän on kansalaisluottamusta nauttiva Suomen kansalainen, joka on osoittautunut työssään tai tehtävässään pystyväksi sekä ennen vaalipäivää täyttänyt kaksikymmentäyksi vuotta ja ollut asianomaisen teollisuuslaitoksen palveluksessa vähintään kuusi kuukautta.

Jäsenet ja varajäsenet valitaan kahdeksi kalenterivuodeksi kerrallaan. Jos jäsenen työsuhde päättyy toimikauden kuluessa, loppuu hänen jäsenyytensä tuotantokomiteassa ja vaalissa eniten ääniä saanut

varajäsen tulee tilalle. Jos varajäseniä ei enää ole, on toimitettava uusi varajäsenten vaali toimikauden jäljellä olevaksi ajaksi.

Tuotantokomitean jäsentä tai varajäsentä ei saa irtisanoa tai muuten erottaa ilman erityisen pätevää syytä, joka on viipymättä saatettava komitean tietoon. Työnantaja on velvollinen antamaan irtisanottavalle komitean jäsenelle tai varajäsenelle ennakoilmoituksen tästä vähintään neljää viikkoa ennen työsuhteen päättymispäivää, paitsi milloin työnantaja purkaa työsopimuksen työsopimuslain 31 §:n nojalla.

6 §. Tuotantokomitean työtä johtavat puheenjohtaja ja sihteeri, jotka samoin kuin varapuheenjohtajan ja varasihteerin komitea valitsee keskuudestaan kalenterivuodeksi kerrallaan. Puheenjohtajaksi on valittava joka toinen vuosi työnantajan edustajien ja joka toinen vuosi työntekijäin edustajien yksimielisesti nimeämä ehdokas tai, jos ehdotus ei ole yksimielinen, joku siihen ryhmään kuuluva komitean jäsen. Komitean ensimmäisenä toimintavuotena määrätään arvalla, kumman ryhmän edustajien nimeämä ehdokas valitaan puheenjohtajaksi.

Milloin puheenjohtaja on valittu työnantajan edustajien nimeämistä komitean jäsenistä, on sihteeri 1 momentissa säädettyä menettelyä noudattaen valittava työntekijäin edustajien nimeämistä jäsenistä ja päinvastoin.

7 §. Tuotantokomitean on kokoonnettava vähintään kerran vuosineljänneksessä, aikana, jonka puheenjohtaja määrää. Esittelylistan laativat puheenjohtaja ja sihteeri yhdessä, ja se on, samoin kuin kokouskutsu, toimitettava jäsenille viimeistään kolmea päivää ennen kokousta.

Asia, jota ei ole merkitty esittelylistaan, voidaan ottaa käsiteltäväksi tuotantokomitean kokouksessa, jos komitea katsoo sen kiireelliseksi.

Tuotantokomitea on kutsuttava ylimääräiseen kokoukseen tietyn, kiireellisen ja tärkeän kysymyksen käsittelemistä varten, jos vähintään puolet komitean jäsenistä sitä vaatii. Komitean on tällöin kokoonnettava viimeistään neljäntenä päivänä siitä, kun vaatimus esitettiin.

Tuotantokomitea on päätösvaltainen, kun vähintään puolet sen jäsenistä on kokouksessa saapuvilla.

Tuotantokomitea on oikeutettu asiantuntijoina kuulemaan teollisuuslaitoksen palveluksessa olevia henkilöitä näiden edustamalla erikokoaloilla.

8 §. Tuotantokomitean puheenjohtajalle ja jäsenelle korvataan se ansion menetys, jonka hän kärsii, jos kokous pidetään työaikana. Jos kokous pidetään työajan jälkeen, maksetaan heille kokouspalkkiota puolet valtion komiteoiden puheenjohtajille ja jäsenille vahvistettujen palkkioiden määrästä. Saman perusteen mukaan maksetaan palkkiota 7 §:n 5 momentissa mainituille asiantuntijoille. Sihteerille suoritetaan kokouksesta aina yhtä suuri palkkio kuin valtion komitean jäsenelle.

N:o 145 (jatk.)

Työnantaja on velvollinen antamaan tuotantokomitean kokouksia varten maksuttomasti käytettäväksi tarkoituksenmukaisen huoneiston valoineen ja lämpöineen sekä suorittamaan edellä 1 momentissa mainitut palkkiot ja muut komitean kohtuulliset kustannukset, joihin katsotaan kuuluvan myös komitean jäsenten vaaleista aiheutuneet menot.

9 §. Sosiaaliministeriön asiana on käsitellä ne tuotantokomiteoiden esitykset, jotka voimassa olevien lakien mukaan kuuluvat ministeriön toimialaan, tai, mikäli ne kuuluvat toisen viranomaisen käsiteltäviin, siirtää ne tämän ratkaistaviksi. Ministeriön apuna toimii neuvoo antavana elimenä tuotantokomiteoiden keskustoimikunta, jossa on puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja kahdeksan jäsentä sekä sama määrä varajäseniä. Puheenjohtajana on se ministeri, jonka toimialaan tuotantokomitea-asiat kuuluvat, ja varapuheenjohtajana puolueettomaksi katsottava henkilö, jonka samoin kuin jäsenet ja varajäsenet valtioneuvosto määrää. Jäsenistä on kaksi määrättävä työnantajain, neljä työntekijäin ja kaksi toimihenkilöiden edustajista, sitten kun asianomaiset keskusjärjestöt ovat saaneet esittää ehdokkaansa.

Tuotantokomiteoiden keskustoimikunnan menot suoritetaan valtion varoista.

10 §. Tuotantokomitean vaalit seuraavaa toimikautta varten on toimitettava edellisen marraskuun 1 päivän ja joulukuun 31 päivän välisenä aikana, ja on sosiaaliministeriölle seuraavan tammikuun kuluessa lähetettävä ilmoitus komitean perustamisesta, jollei ministeriö erikoistapauksiin nähden toisin määrää. Komitean lähettämän ilmoituksen tulee sisältää teollisuuslaitoksen omistajan nimi tai toiminimi, sellaisena kuin se on asianomaiseen rekisteriin merkitty, teollisuuslaitoksen toimiala, sijaitsemiskunta ja postiosoite, viimeksi kuluneena kalenterivuotena suoritettujen työtuntien lukumäärä, komitean puheenjohtajan ja sihteerin sekä jäsenten täydellinen nimi ja ammatti sekä ilmoitus siitä, mitä ryhmää kukin heistä edustaa.

11 §. Jollei tuotantokomiteaa ole määrääjassa saatu perustetuksi, voi sosiaaliministeriö määrätä komitean puheenjohtajan ja sen asiapuolen edustajat, joka ei ole toimittanut jäsenten vaalia. Puheenjohtaja määrättäköön tällöin sen asiapuolen edustajien keskuudesta, joka on valinnut jäsenet komiteaan.

Jos teollisuuslaitoksen vastuunalainen johto, työntekijät ja toimihenkilöt ovat laiminlyöneet valita jäsenet tuotantokomiteaan, voi sosiaaliministeriö asettaa tuotantokomitean määräämällä jäsenet. Työnantaja on tässäkin tapauksessa velvollinen suorittamaan tuotantokomitean kustannukset. Puheenjohtajaa määrättäessä noudatetaan soveltuvin osin, mitä 6 §:ssä puheenjohtajan valitsemisesta säädetään.

12 §. Joka rikkoo tämän lain säännöksiä, rangaistakoon sakolla tai vankeudella.

13 §. Tarkemmat määräykset tämän lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta antaa valtioneuvosto.

14 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1950. Kuitenkin on tuotantokomitean vaalit vuonna 1950 alkavaa toimikautta varten toimitettava sanotun vuoden tammikuun kuluessa ja ilmoitus tuotantokomitean perustamisesta lähetettävä sosiaaliministeriölle seuraavan helmikuun aikana.

146. Tuotantokomiteat.

Valtioneuvoston päätös joulukuun 30 p:itä 1949.

(Suomen as.-kok. 844/49)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1946 : 105)

Valtioneuvosto on tuotantokomiteoista 30 päivänä joulukuuta 1949 annetun lain (843/49) nojalla sosiaaliministeriön esittelystä päättänyt:

1 §. Jos teollisuuslaitos tai yritys käsittää samalla paikkakunnalla useita osastoja, on tuotantokomitean jäsenet, mikäli mahdollista, valittava eri osastoilta.

2 §. Kysymyksen ollessa tuotantokomitean perustamisesta tuotantokomiteoista annetun lain 1 §:n 2 momentissa mainittuun yritykseen, todetaan työntekijäin ja toimihenkilöiden enemmistön kanta äänestyksellä, jonka panee toimeen sanotun lain 4 §:n 3 momentissa mainittu henkilö.

3 §. Tuotantokomitean käsiteltäviksi tarkoitetut teollisuuslaitoksen tai yrityksen johdon antamat tiedoitukset ja komitean jäsenten yrityksen taloudesta ja tuotannosta tekemät kysymykset samoin kuin heidän muutkin esityksensä on kokouksen esittelylistalle merkitsemistä varten ilmoitettava komitean puheenjohtajalle tai sihteerille hyvissä ajoin ennen kokousta.

4 §. Tuotantokomiteoista annetun lain 3 §:n 4 momentissa mainittujen tietojen saamista varten on komitean puheenjohtajan tai sihteerin kohtuullisessa ajassa ennen kokousta tehtävä ilmoitus kokouksen käsiteltäviksi tulevista asioista teollisuuslaitoksen tai yrityksen johdolle.

5 §. Tuotantokomitean jäsenten vaali toimitetaan erikseen työntekijäin ja toimihenkilöiden osalta.

Ilmoitus vaalitulaisuuden ajasta ja paikasta on pantava vähintään 7 päivää ennen vaalia nähtäville ilmoitustaululle tai muuhun näkyvään paikkaan teollisuuslaitoksen alueella.

6 §. Vaali on, mikäli mahdollista, järjestettävä työajan ulkopuolella ja siten, että kaikki äänestämään oikeutetut voivat siihen osallistua. Vaali toimitetaan tarkoitukseen sopivassa huoneistossa, joka työntäjän on sitä varten annettava käytettäväksi.

Jokainen äänestämään oikeutettu saa sen mukaan, kuuluuko hän työntekijäin vai toimihenkilöiden ryhmään, vaalilippuun kirjoittaa enin-

N:o 146 (jatk.)

tään niin monen tuotantokomitean jäseneksi vaalikelpoisen henkilön nimen kuin sanotusta ryhmästä saadaan yhteensä valita edustajia komiteaan.

Kirjoitettuaan vaalilippuun ehdokkaiden nimet, on äänestäjän taitettava lippu niin, että nimet eivät näy ja annettava se vaalin toimittajalle tai avustajalle, joka leimaamalla tai muulla tavalla tekee siihen merkinnän ja panee sen äänestäjän nähden vaaliurnaun.

Äänioikeuden käyttämisestä on 12 §:ssä mainittuun luetteloon heti tehtävä merkintä asianomaisen nimen kohdalle.

7 §. Jos äänestäjä on vaalilippuun kirjoittanut useampia nimiä kuin siihen 6 §:n mukaan enintään saadaan kirjoittaa, tahi ehdokkaiden lisäksi oman nimensä tai tehnyt siihen asiaankuulumattoman merkinnän, on vaalilippu kokonaisuudessaan mitätön. Jos jokin nimi on niin epäselvästi tai puutteellisesti kirjoitettu, ettei varmuudella voida todeta, ketä henkilöä sillä tarkoitetaan, tai jos vaalilippuun merkitty henkilö ei ole vaalikelpoinen tuotantokomitean jäseneksi, on vaalilippu vain kysymyksessä olevaan nimeen nähden mitätön ja käsitellään sitä äänimääriä laskettaessa ikäänkuin sanottua nimeä ei olisi siihen kirjoitettu.

8 §. Kun vaalitoimitus on lopetettu, on jätettyjen vaalilippujen ja äänestäjien lukumäärät verrattava keskenään, ennenkuin ääniä ryhdytään laskemaan.

9 §. Vaalin tuloksia laskettaessa katsotaan, että vaalilipussa ensimmäisenä oleva henkilö on saanut yhden kokoäänen, toisena puoli ääntä, kolmantena yhden kolmasosaäänen, neljäntenä yhden neljäsosaäänen ja viidentenä oleva yhden viidesosaäänen. Saman henkilön saamat kokoäänät ja osäänät lasketaan yhteen ja ääniä saaneet henkilöt asetetaan näin saatujen äänimääriensä suuruuden mukaiseen järjestykseen. Valituksi tulee tällöin niin monta suurimmat äänimäärät saaneista kuin asianomaisen ryhmän edustajia kaikkiaan tuotantokomiteaan valitaan. Jos äänimäärät ovat saman suuruiset, arpa ratkaisee.

10 §. Varajäsenten valitseminen toimitetaan erillistä vaalilippua käyttäen samassa vaalitulaisuudessa kuin jäsentenkin valitseminen ja noudatetaan sekä vaalissa että äänten laskennassa soveltuvin osin samoja säännöksiä kuin edellä on tuotantokomitean jäsenten vaalista annettu.

11 §. Tuotantokomitean jäseneksi ei ketään voida valita vasten tahtoaan. Jos valittu kieltäytyy, tulee sijaan hänen jälkeensä suurimman äänimäärän saanut.

12 §. Vaalin toimittamista varten on työnantajan laadittava, erikseen kummankin ryhmän osalta, aakkosjärjestyksen mukainen luettelo kaikista työntekijöistä ja toimihenkilöistä, jotka saavat osallistua äänestykseen. Sanotut luettelot on vaalin toimittajien viimeistään viisi

päivää ennen vaalia asetettava äänestämään oikeutettujen nähtäväksi kolmen päivän ajaksi.

Henkilö, jonka nimi on jäänyt pois luettelosta, on kuitenkin oikeutettu äänestämään, jos hän työnantajan tai viranomaisen antamalla todistuksella näyttää olevansa oikeutettu osallistumaan äänestykseen.

13 §. Vaalitoimituksessa pidetään pöytäkirjaa, johon merkitään vaalin toimittamisaika ja -paikka, vaaliin osaaottaneiden lukumäärä, niiden henkilöiden nimet, jotka ovat saaneet äänestää, vaikka heidän nimensä ei ole ollut 12 §:ssä mainitussa luettelossa, sekä vaalin tulos. Pöytäkirjan allekirjoittaa vaalin toimittaja ja kolme 2 momentissa mainittua avustajaa.

Vaalin toimittaja kutsuu vaalissa äänestämään oikeutettujen henkilöiden joukosta avustajia, joiden on oltava saapuvilla äänestyksen ja äänten laskennan ajan. Milloin äänioikeutettujen lukumäärä on enintään neljäsataa, on avustajia kolme, sekä äänioikeutettujen lukumäärän ollessa suurempi, lisäksi yksi avustaja kutakin seuraavaa alkavaa neljäsatalukua kohden.

Vaalissa annetut äänet on laskettava ja ilmoitus vaalin tuloksesta pantava nähtäville viimeistään neljäntenä päivänä vaalin päättymisestä samaan paikkaan, missä ilmoitus vaalitulaisuudesta 5 §:n mukaan on ollut julkipantuna.

14 §. Valitus tuotantokomitean jäsenten vaalista on tehtävä sosiaaliministeriölle neljäntoista päivän kuluessa siitä päivästä, jona ilmoitus vaalin tuloksesta on pantava nähtäville, tätä päivää kuitenkin lukuun ottamatta.

15 §. Tuotantokomitean kutsuu ensimmäiseen kokoukseen sen vanhin jäsen, joka myös toimii kokouksen puheenjohtajana, kunnes komitean puheenjohtaja on valittu.

16 §. Tuotantokomitean kokousta varten laadittavaan esittelylistaan on merkittävä jokainen komitean toimialaan kuuluva asia, jonka puheenjohtaja tai sihteeri haluaa siihen otettavaksi.

17 §. Jos tuotantokomitean jäsen mahdollisen esteen sattuessa ei voi kokoukseen saapua, on hänen heti ilmoitettava tästä puheenjohtajalle, jonka asiana on viivytyksettä toimittaa kutsu ja esittelylista varajäsenelle.

18 §. Tuotantokomitean jäsenten ollessa eri mieltä toimitetaan asiasta äänestys. Äänten mennessä tasan, voittaa se mielipide, jota puheenjohtaja on kannattanut, paitsi vaaleissa, jolloin arpa ratkaisee.

19 §. Tuotantokomitean kokouksessa pidetään pöytäkirjaa, jonka puheenjohtaja ja sihteeri tarkastavat ja allekirjoittavat ja josta toimitetaan jäljennös teollisuuslaitoksen tai yrityksen johdolle ja komitean jäsenille.

20 §. Tuotantokomitean esitykset ja kirjelmät allekirjoittavat puheenjohtaja ja sihteeri.

N:o 146 (jatk.)

21 §. Tuotantokomitean kokoukset eivät ole julkisia. Ne on, mikäli mahdollista, pidettävä työajan ulkopuolella.

22 §. Sosiaaliministeriölle on vuosittain tammikuun kuluessa lähetettävä kertomus tuotantokomitean toiminnasta edelliseltä kalenterivuodelta.

Tuotantokomitean toimikauden ensimmäisen kalenterivuoden päätyttyä on komitean puheenjohtajan ja sihteerin vaalista 1 momentissa mainitun ajan kuluessa lähetettävä ilmoitus sosiaaliministeriölle.

23 §. Sosiaaliministeriön apuna toimivassa tuotantokomiteoiden keskus-toimikunnassa tulee asioita käsiteltäessä olla saapuvilla puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja ja vähintään puolet sen jäsenistä. Keskus-toimikunnan jäsenten ollessa eri mieltä toimitetaan asiasta äänestys. Äänen mennessä tasan, voittaa se mielipide, jota puheenjohtaja on kannattanut.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSET

1949

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO

N:o 15.

Sisällys: 147. Kunnallisverotuksessa tehtävät tulonvähennykset, s. 257. — 148. Laki kansaneläkelain väliaikaisesta muuttamisesta, s. 257. — 149. Laki eräistä väliaikaisista poikkeussäännöksistä verolakeihin, s. 258. — 150. Laki siirtoväen huollon järjestämisestä, s. 260. — 151. Laki huoneenvuokrien säännöstelystä, s. 261. — 152. Rakennusluontoisten töiden säännöstely, s. 265. — 153. Menettely rakennustyöluopien ja säännösteltyjen rakennusaineiden myöntämisessä ja rakennustoiminnan säännöstelyn valvonnassa, s. 265. — 154. Perusteet, joiden mukaan kaupungeille ja kauppaloille suoritetaan korvausta eräiden maanhankinta-alueiden kuntoonpanoon liittyvien tehtävien hoitamisesta niille aiheutuneista kustannuksista, s. 265. — 155. Laki asutuskeskusten asuntotuotannon edistämiseksi myönnettyjen omakoti-, perheenasunto-, asunto-osakeyhtiö- ja pienasuntolainojen kuoletusaikojen pidentämisestä ja korkojen alentamisesta, s. 266. — 156. Taksan, jonka mukaan Helsingin kaupungin satamapalveluskunta on oikeutettu kantamaan korvausta luotsauksista ym. sivutehtävistä, korottaminen, s. 267. — 157. Työmaksut Helsingin kaupungin yleisessä talletusvarastossa, s. 268. — 158. Kaupungin virastojen ja laitosten siivoojien palkkaus, s. 268. — 159. Helsingin kaupungin lastentarhain ja niihin liittyvien laitosten ohjesäännön muuttaminen, s. 268. — 160. Konepajatoimikunnan johtosääntö, s. 271.

147. Kunnallisverotuksessa tehtävät tulonvähennykset.

Kaupunginvaltuuston päätös marraskuun 30 p:ltä 1949.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1949 : 5)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että vuodelta 1949 toimitettavassa taksoituksessa lapsivähennyksen suuruus on oleva 24 000 mk ja asteettaisen tulonvähennyksen korkein määrä 36 000 mk.

148. Laki kansaneläkelain väliaikaisesta muuttamisesta.

Annettu joulukuun 2 p:nä 1949.

(Suomen as.-kok. 727/49)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1948 : 100)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 31 päivänä touko-kuuta 1937 annetun kansaneläkelain 23 §, sellaisena kuin se nykyään on 22 päivänä heinäkuuta 1948 annetussa laissa (545/48), väliaikaisesti näin kuuluvaksi:

N:o 148 (jatk.)

23 §. Kannetut vakuutusmaksut on vuosittain, asetuksessa annettavien tarkempien määräysten mukaisesti, lähetettävä tilityksineen eläkelaitokselle.

Vakuutusmaksut, joiden suoritus on laiminlyöty, on kunnan toimesta perittävä.

Lääninhallituksen tulee suorittaa työnantajan kansaneläkemaksun ennakkona vuodelta 1949 ja 1950 eläkelaitokselle kunkin kunnan osalta määrä, jonka valtiovarainministeriö vahvistaa eläkelaitosta kuultuaan, ja on sanottu määrä maksettava vuosineljänneksittäin. Lääninhallituksen tulee niinkään suorittaa kunnalle kuuluvista ennakkoerintävaroista eläkelaitokselle kunnan ennakkosuorituksena yhdeksänkymmentä sadalta kunnassa vuonna 1949 ja 1950 maksuunpantujen kansaneläkemaksuennakkojen yhteismäärästä, ja on tämä ennakkosuoritus maksettava puolivuositain.

Tämä laki on voimassa vuoden 1950 loppuun, minkä jälkeen tässä muutettu pykälä tulee jälleen voimaan sellaisena kuin se oli ennen tätä lakia.

149. Laki eräistä väliaikaisista poikkeussäännöksistä verolakeihin.

Annettu joulukuun 30 p:nä 1949.

(Suomen as.-kok. 862/49)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1948 : 194)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Sen estämättä, mitä voimassa olevassa verolainsäädännössä on säädetty, on vuoden 1949 tulon ja omaisuuden perusteella toimitettavassa tulo- ja omaisuusverotuksessa sekä vuonna 1950 toimitettavassa kunnallisverotuksessa noudatettava seuraavia säännöksiä:

1 §. Veronalaisena tulona ei ole pidettävä:

1) sellaista rahana tai muuna etuutena kuukausipalkan, huolto-
rahan tai muulla nimellä saatua avustusta, joka valtion varoista on annettu asevelvollisten taikka asepalvelukseen vapaaehtoisina osallistuneiden henkilöiden omaisille taikka väestönsiirron tapahtuessa toiselle paikkakunnalle siirtyneille tai muuhun sellaiseen henkilökohtaiseen huoltoon käytettäväksi;

2) korvausta, mikä on kertakaikkisena tahi jatkuvana suoritettu sotapalveluksesta taikka muuten sotatoimesta tahi työntekijälle työstä aiheutuneen ruumiinvamman, sairauden tai kuolemantapauksen johdosta joko valtion tai yleishyödyllisten yhtymäin varoista taikka työntekijäin tapaturmavakuutuksen perusteella vahingoittuneelle tai sairastuneelle itselleen taikka hänen omaisilleen;

3) puolustusvoimain palveluksessa olleille valtion varoista suoritettua päivärahaa;

4) vuonna 1949 nostettua 13 päivänä elokuuta 1942 annetun korvauslain (656/42) nojalla annettujen korvausobligatioiden korkoa 12 päivän maaliskuuta 1940 ja 12 päivän maaliskuuta 1948 väliseltä ajalta eikä 5 päivänä toukokuuta 1945 annetun toisen korvauslain (390/45) nojalla annettujen korvausobligatioiden korkoa 1 päivän elokuuta 1944 ja 1 päivän elokuuta 1948 väliseltä ajalta; eikä

5) korvausosakkeiden hallintoyhteisöstä 5 päivänä toukokuuta 1945 annetussa laissa (392/45) tarkoitettun yhteisön osuustodistusten eikä välirauhansopimuksen mukaan Sosialististen neuvostotasavaltain liitolle palautetun omaisuuden korvaamisesta 18 päivänä lokakuuta 1945 annetun lain (1021/45) mukaisten valtion velkasitoumusten korkoa vuosilta 1945, 1946 ja 1947.

Veronalaisena omaisuutena ei ole pidettävä oikeutta 10 päivänä helmikuuta 1947 tehdyllä rauhansopimuksella luovutetulle tai vuokratulle alueelle jääneestä omaisuudesta saatavaan korvaukseen.

2 §. Verovelvollisella, jonka työ- ja toimintakyky jonkin elimen puuttumisen tai toimintavajavuuden vuoksi on pysyvästi alentunut, on oikeus muiden lain sallimien vähennysten lisäksi tuloistaan vähentää, jos hänen työkyvyttömyys- tai haitta-asteensa on esitetyn selvityksen mukaan katsottava olevan sata prosenttia, kuusikymmentätuhatta markkaa tai, jos sanottu prosenttimäärä on pienempi, prosenttimäärää vastaava osa kuudestakymmenestätuhannesta markasta.

Niinikään on henkilöllä, joka sotapalveluksessa tai sotatoimissa tai niihin liittyvissä erityisissä olosuhteissa on saanut ruumiinvamman tai sairauden, oikeus muiden lain sallimien vähennysten lisäksi tuloistaan tehdä valtion tapaturmatoimiston käyttämien arvioimisperusteiden mukaan vastaavasti 1 momentissa mainitut vähennykset.

Milloin verovelvollisen veronmaksukyky muulla kuin 1 tai 2 momentissa mainitulla tavalla on sodasta aiheutuneen onnettomuuden tähden olennaisesti vähentynyt, voidaan tuloa, sen jälkeen kuin muut lain sallimat vähennykset on toimitettu, harkinnan mukaan vähentää enintään kuudellakymmenellätuhannella markalla.

3 §. Verovelvollinen, jolla on hänen omaisuuttaan kohdanneen sotavahingon perusteella saatava sotavahinkoyhdistykseltä, saa omaisuuden perusteella toimitettavassa verotuksessa tämän saatavan arvosta verovapaana vähentää viisisataatuhatta markkaa sekä tämän määrän ylittävältä osalta puolet, ei kuitenkaan enempää kuin kaikkiaan kaksi miljoonaa markkaa.

4 §. Tarkemmat määräykset tämän lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta antaa tarvittaessa valtiovarainministeriö.

150. Laki siirtoväen huollon järjestämisestä.

Annettu joulukuun 30 p:nä 1949.

(Suomen as.-kok. 864/49)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1940 : 70, 1941 : 31, 1942 : 28, 29 ja 55, 1943 : 157 ja 158 sekä 1944 : 94)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Syyskuun 16 päivänä 1947 voimaansaatetun rauhansopimuksen mukaan luovutetulta tai vuokratulta alueelta valtakunnan nykyiselle alueelle siirtyneen väestön yhteiskunnallisen huollon järjestäminen ja kustantaminen vuoden 1950 alusta lukien tapahtuu, mikäli tässä laissa ei ole toisin säädetty, voimassa olevien huoltolakien mukaan.

Siirtoväkeen kuuluvaksi katsotaan tässä laissa Suomen kansalainen, jolla on ollut varsinainen asunto ja koti ennen vuoden 1940 rauhan-tai vuoden 1944 välirauhansopimusta 1 momentissa mainitulla alueella ja joka sodanuhkan, sodan tai rauhanteon johdosta on siirtynyt valta-kunnan nykyiselle alueelle, samoin kuin hänen siirtymisen jälkeen syn-tynt lapsensa.

2 §. Yhteiskunnallisesta huollosta, jota kunta vuosina 1950, 1951 ja 1952 antaa siirtoväkeen kuuluvalla henkilölle, ei valtio suorita korvausta köyhäinhuoltolain nojalla. Valtion varoista suoritetaan kuitenkin huoltoa antaneelle kunnalle korvausta mainittuna aikana anne-tusta huollosta, sen mukaan kuin jäljempänä säädetään.

3 §. Mikäli kunnan kustannuksella huoltoa saavan siirtoväen luku-määrä kunnassa olevan siirtoväen kokonaismäärään nähden on yli kolme sadalta tai siirtoväen huollosta koituisi kunnalle kohtuutonta rasitusta, korvataan kunnalle valtion varoista 2 §:ssä mainittuna ai-kana sellaiselle 1 §:n 2 momentissa tarkoitettulle henkilölle, joka 1 päi-vän tammikuuta 1948 ja 31 päivän lokakuuta 1949 välisenä aikana on saanut köyhäinhuoltoa tai siirtoväen huoltoavustusta tai joka saa-matta sanottuna aikana mainittua avustusta ei kuitenkaan vuoden 1947 jälkeen ole saanut uutta köyhäinhoidollista kotipaikkaoikeutta, annetun huollon kustannuksista vähintään kaksikymmentäviisi ja enin-tään seitsemänkymmentäviisi sadalta tai, milloin siihen on erittäin painavia syitä, enemmänkin.

4 §. Sen lisäksi, mitä 3 §:ssä on säädetty, korvataan valtion va-roista kokonaan tai osaksi sellaiselle siirtoväkeen kuuluvalla henki-lölle, joka 2 §:ssä mainittuna aikana muuttaa maanhankintalain no-jalla saamalleen tilalle, siirrosta aiheutuneet kustannukset. Samoin voidaan viljelemättömän ja rakentamattoman tilan saajalle ja hänen perheelleen rakennus- ja raivauskauden aikana suorittaa tarvittaessa valtion varoista huoltoavustusta, sen mukaan kuin siitä erikseen mää-rätään.

5 §. Edellä 3 §:ssä mainituista kustannuksista annetaan korvausta valtion varoista vain sikäli kuin niistä ei ole saatu köyhäinhuoltolain

mukaan korvausta sellaiselta elatusvelvolliselta, jota huoltolautakunta ei kohtuussyyt huomioon ottaen ole vapauttanut tästä korvausvelvollisuudesta.

6 §. Korvausta 3 §:ssä mainituista kustannuksista on huoltoa antaneen kunnan haettava kirjallisesti sosiaaliministeriöltä kultakin vuodelta sitä seuraavan vuoden toukokuun loppuun mennessä.

Sosiaaliministeriö voi harkintansa mukaan myöntää kunnalle ennakkomaksua 1 momentissa mainittuihin kustannuksiin. Sellainen ennakkomaksu on kunnan otettava vähennyksenä huomioon ennakon myöntämistä lähinnä seuraavassa tilityksessä.

7 §. Köyhäinhoidolliseen kotipaikkaoikeuteen nähden on vuosien 1948 ja 1949 aikana myönnettyllä siirtoväen huoltoavustuksella ja valtion tai kunnan varoista annetulla sairaalahoidolla sama kotipaikkaoikeuden saamista estävä vaikutus kuin köyhäinhuoltolain 1 §:n 1 momentin mukaan annetulla avustuksella.

8 §. Tarkemmat määräykset tämän lain soveltamisesta antaa sosiaaliministeriö.

9 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1950, ja sillä kumotaan siirtoväen huoltotehtävien hoitamisesta eräissä tapauksissa 31 päivänä heinäkuuta 1942 annettu laki (638/42) muutoksineen ja lain nojalla annettuine päätöksineen ja määräyksineen, sisäasiainministeriön väliaikaisesta siirtoväenasiainoimistosta 23 päivänä joulukuuta 1948 annettu asetus (993/48), sotasiirtolaisten yhteiskunnallisesta huollosta 9 päivänä elokuuta 1940 annettu laki (423/40) muutoksineen ja sotasiirtolaisten yhteiskunnallisesta huollosta 8 päivänä toukokuuta 1942 annettu asetus (376/42), kuitenkin niin, että viimeksi mainittua lakia ja asetusta on sovellettava mainitun lain nojalla aikaisemmin tai vuoden 1949 loppuun mennessä vireille pannun hakemuksen perusteella kunnan huollettavaksi määrättyyn henkilöön nähden niin kauan kuin hän on siinä edellytetyn huollon tarpeessa.

151. Laki huoneenvuokrien säännöstelystä.

Annettu joulukuun 30 p:nä 1949.

(Suomen as.-kok. 836/49)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1948 : 192)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti joka on tehty valtiopäiväjärjestyksen 67 §:ssä määrättyllä tavalla, säädetään:

1 §. Valtioneuvostolla on valta väestön toimeentulon tai maan talouselämän turvaamiseksi säännöstellä rakennusten ja niiden osien vuokria ja näihin rinnastettavia tai liittyviä maksuja ja korvauksia, antaa määräyksiä irtisanomisoikeudesta ja muista huoneenvuokrasuhdetta koskevista seikoista sekä rakennusten ja niiden osien käytöstä tai luovuttamisesta toisen käyttöön.

N:o 151 (jatk.)

Edellä 1 momentissa tarkoitettusta säännöstelystä ovat kuitenkin vapaat sellaiset uudet rakennukset ja vanhojen rakennusten uudet huoneistot, jotka ovat valmistuneet tammikuun 1 päivän 1949 jälkeen, sekä sellaiset kesä- tai muut lomanviettoasunnot, jotka tammikuun 1 päivänä 1950 eivät ole vuokralaisen hallinnassa tai sen jälkeen vapautuvat.

2 §. Mikäli tämän lain nojalla annettujen säännösten perusteella vuokranantajan oikeus vuokrasopimuksen irtisanomiseen tehdään viranomaisen suostumuksesta riippuvaksi tai vuokranantaja veloitetaan viranomaisen määräyksestä jatkamaan päättynyttä vuokrasuhdetta, ei vuokranantajalta saa kieltää irtisanomisoikeutta eikä häntä velvoittaa jatkamaan vuokrasuhdetta:

1) jos vuokranantaja, joka on neljä vuotta omistanut talon tai määrätyn asuinhuoneiston hallintaan oikeuttavat osakeyhtiön tai asunto-osakeyhtiön osakkeet, haluaa saada talostaan huoneiston tai osakehuoneistonsa asunnoksi itselleen tai perheelliselle lapselleen ja hän tai hänen lapsensa on välttämättömästi asunnon tarpeessa taikka jos vuokranantaja, joka on kaksi vuotta omistanut talon tai mainitunlaiset osakkeet, halutessaan asuntoa itselleen tai lapselleen tai hyväksyttävästä syystä muulle henkilölle, luovuttaa vuokralaisensa käyttöön toisen huoneiston eikä huoneiston vaihdon voida katsoa huomattavasti huonontavan vuokralaisen toimentulomahdollisuuksia tai muutoin olevan häntä kohtaan ilmeisesti kohtuutonta;

2) jos talo, missä huoneisto on, aiotaan kokonaan tai osaksi uudestaan rakentaa tahi asuinhuoneisto jakaa pienempiin osiin ja pätevät syyt puoltavat uudestaan rakentamista tai jakamista;

3) jos liike-, tehdas- tai niihin verrattavan huoneiston vuokranantaja välttämättä tarvitsee tuon huoneiston omaan käyttöönsä tai yleinen etu vaatii huoneiston käyttämistä muuhun tarkoitukseen;

4) jos omakotitalon tai muun siihen verrattavan rakennuksen omistaja haluaa saada sellaisen talon tai rakennuksen käyttöönsä siltä osin kuin se on hänelle välttämätöntä;

5) jos tilanomistaja tilan maatalouden harjoittamista varten välttämättä tarvitsee käyttöönsä tällaista tarkoitusta varten tilalla olevan ja siihen soveltuvan rakennuksen tai sellaisen rakennuksen osan;

6) jos painavat syyt puoltavat alivuokrasuhteen irtisanomista;

7) jos työsopimus, jonka mukaan työpalkkaan sisältyy vapaa asunto taikka jonka johdosta työntekijällä on oikeus vuokralla hallita työnantajan huoneistoa, lakkaa; eikä

8) muutoinkaan, jos erittäin painavat syyt puoltavat irtisanomisen hyväksymistä tai vuokrasuhteen jatkamatta jättämistä.

Vuokranantajan tai hänen lapsensa on katsottava olevan välttämättömästi asunnon tarpeessa silloinkin, kun vuokranantaja tai hänen lapsensa tarvitsee huoneiston saadakseen yhteisen asunnon aviopuolionsa tai huollettavanaan olevan muun perheenjäsenen kanssa.

Jos irtisanomiseen tai vuokrasuhteen jatkamatta jättämiseen suostutaan, on vuokralainen niissä tapauksissa, joita 1 momentin 1 ja 8 kohdassa tarkoitetaan, velvoitettava muuttamaan huoneistosta tai vaihtamaan huoneisto kolmen kuukauden kuluttua sen kuukauden päättymisestä, jonka aikana lainvoimainen päätös asiassa on annettu.

3 §. Huoneenvuokrat ja niihin liittyvät tai rinnastettavat maksut ja korvaukset on niitä säännösteltäessä määrättävä ainakin niin, että omistajat säännönmukaisissa tapauksissa voivat näillä tuloilla suorittaa korot ja muut tavanomaiset kiinteistön hoidosta johtuvat menot sekä huolehtia rakennusten kohtuullisesta kunnossa pysymisestä.

Vuokrien korottaminen 1 momentissa tarkoitettua tasoa vastavaksi on suoritettava asteittain vuoden 1950 kuluessa.

4 §. Valtioneuvoston asiana on, mikäli jäljempänä olevista säännöksistä ei muuta johdu, antaa määräykset menettelystä ja muutoksenhakuoikeudesta tämän lain nojalla annettujen määräysten täytäntöönpanossa sekä siitä, mitkä viranomaiset huolehtivat täytäntöönpanosta ja velvoittaa kunnat asettamaan sitä varten lautakuntia ja toimihenkilöitä sekä määrätä näiden tehtävistä ja toiminnasta.

Valtioneuvosto voi myös antaa määräyksiä tarkastusten toimittamisesta ja ilmoittamisvelvollisuudesta, milloin se on tarpeen tässä laissa edellytetyjä toimenpiteitä tai tämän lain nojalla annettujen määräysten toimeenpanoa ja valvontaa varten.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuja määräyksiä annettaessa ja niissä olevia valtuuksia käytettäessä on otettava huomioon,

että valtioneuvoston tämän lain alaan kuuluvissa asioissa ratkaisuvaltaa käyttämään asettamissa elimissä tulee puheenjohtajien lisäksi valittavista jäsenistä yhtä monen edustaa vuokralais- ja vuokranantaja-piirejä;

että kaikissa elimissä yhdellä jäsenistä, mikäli mahdollista, sekä valitusasteena toimivassa elimessä puheenjohtajalla ja varapuheenjohtajalla tulee olla tuomarinvirkaan vaadittava kelpoisuus; ja

että valitusasteena toimivan elimen puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan määrää korkein oikeus.

5 §. Valtioneuvoston hyväksymällä, vuokralais- tai vuokranantaja-piirejä edustavalla rekisteröidyllä yhdistyksellä on oikeus asianosaisen suostumuksella saattaa edellä 4 §:ssä tarkoitettun elimen huoneenvuokrasäännöstelyä koskevassa asiassa antama ratkaisu, josta ei muutoin saada valittaa, korkeimman oikeuden tutkittavaksi, jos yhdistys katsoo, että ratkaisu perustuu virheelliseen lain soveltamiseen. Tällainen valitus on tehtävä kuudenkymmenen päivän kuluessa siitä, kun valituksenalainen päätös on julistettu tai, milloin päätöstä ei julisteta, kun asianosainen on saanut siitä tiedon.

Tutkiessaan valituksen korkein oikeus voi palauttaa asian uudelleen käsiteltäväksi tai oikaista valituksenalaisen ratkaisun tahti asiakirjoihin liitettävällä päätöksellä hylätä valituksen.

N:o 151 (jatk.)

Asian saattaminen korkeimman oikeuden tutkittavaksi ei estä valituksenalaisen päätöksen täytäntöönpanoa, ellei korkein oikeus toisin määrää.

Edellä olevat säännökset eivät aiheuta muutosta siihen, mitä menetetyt ajan takaisin saamisesta ja lainvoiman saaneen tuomion purkamisesta on voimassa.

Tarkemmat määräykset menettelystä tässä pykälässä tarkoitetuissa asioissa antaa valtioneuvosto.

6 §. Mikäli katsotaan kohtuulliseksi suorittaa valtion varoista korvausta tämän lain nojalla annettuun määräykseen perustuvan toimenpiteen johdosta, valtioneuvostolla on valta antaa siitä tarpeelliset määräykset.

7 §. Sitoumus, sopimus tai muu välipuhe, joka tehdään vastoin tämän lain nojalla annettuja määräyksiä taikka jonka tarkoituksena on näiden määräysten kiertäminen, olkoon mitätön.

8 §. Kun tämän lain nojalla on julkaistu sellaisia säännöksiä, joiden antamiseen hallitusmuodon mukaan eduskunnan myötävaikutus on tarpeen, taikka valtioneuvoston tai ministeriöiden päätöksiä vuokrien ja niihin rinnastettavien tai liittyvien maksujen tai korvausten korotusten suuruudesta, on niistä viivytyksettä ilmoitettava eduskunnan puhemiehelle, jonka on saatettava ne eduskunnan tietoon heti tahi, jollei eduskunta ole koolla, niin pian kuin se on kokoontunut, ja on ne kumottava, jos eduskunta niin päättää.

9 §. Tämän lain nojalla annettujen määräysten rikkomisesta rangaistaan säännöstelyrikosten rankaisemisesta annetun lain mukaan.

10 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1950, ja se on voimassa vuoden 1950 loppuun, jolloin myös sen nojalla annetut määräykset lakkaavat olemasta voimassa. Kuitenkin voidaan asuinhuoneistoa koskeva vuokrasuhde, jonka osalta säännöstely lakkaa, vuoden kuluessa sen jälkeen irtisanoa vain päätyväksi kolmen kuukauden kuluttua sen kuukauden päättymisestä, jonka aikana irtisanominen on toimitettu, jolleivät asianosaiset tämän lain voimaantulon jälkeen ole muusta irtisanomisajasta sopineet.

Huoneenvuokrien säännöstelystä 30 päivänä joulukuuta 1948 annetun lain (951/48) nojalla annetut säännökset ja määräykset, jotka ovat voimassa tämän lain tullessa voimaan, ovat noudatettavina, kunnes niitä asianomaisessa järjestyksessä muutetaan tai ne kumotaan. Tämän lain säännösten kanssa ristiriidassa olevat määräykset on kumottava viimeistään 15 päivänä helmikuuta 1950.

152. Rakennusluontoisten töiden säännöstely.

Valtioneuvoston päätös marraskuun 17 p:ltä 1949.

(*Suomen as.-kok. 716/49*)

(*Vrt. kunn. as.-kok. 1946 : 123 ja 1947 : 147*)

Valtioneuvosto on kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön esittelystä kumonnut rakennusluontoisten töiden säännöstelystä 22 päivänä elokuuta 1946 antamansa päätöksen (638/46).

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 1949.

153. Menettely rakennustölupien ja säännösteltyjen rakennusaineiden myöntämisessä ja rakennustoiminnan säännöstelyn valvonnassa.

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätös marraskuun 17 p:ltä 1949.

(*Suomen as.-kok. 717/49*)

(*Vrt. kunn. as.-kok. 1949 : 27*)

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö on kumonnut menettelystä rakennustölupien ja säännösteltyjen rakennusaineiden myöntämisessä ja rakennustoiminnan säännöstelyn valvonnassa 19 päivänä tammikuuta 1949 antamansa päätöksen (26/49).

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 1949.

154. Perusteet, joiden mukaan kaupungeille ja kauppaloille suoritetaan korvausta eräiden maanhankinta-alueiden kuntoonpanoon liittyvien tehtävien hoitamisesta niille aiheutuneista kustannuksista.

Valtioneuvoston päätös joulukuun 29 p:ltä 1949.

(*Suomen as.-kok. 889/49*)

Valtioneuvosto on maatalousministeriöstä tapahtuneesta esittelystä päättänyt eräiden maanhankinta-alueiden kuntoonpanoon liittyvien tehtävien hoitamisesta kaupungeissa ja kauppaloissa 12 päivänä heinäkuuta 1949 annetun lain (508/49) 2 §:n nojalla seuraavaa:

1 §. Kaupungille ja kauppalalle suoritetaan eräiden maanhankinta-alueiden kuntoonpanoon liittyvien tehtävien hoitamisesta kaupungeissa ja kauppaloissa annetun lain (508/49) täytäntöönpanosta sille aiheutuneista kustannuksista korvausta valtion varoista jäljempänä mainittujen perusteiden mukaan.

2 §. Edellä 1 §:ssä mainitun lain täytäntöönpanossa välttämättömille, yksinomaan siihen sisältyvien tehtävien suorittamista varten otetuille toimihenkilöille maksetut palkat ja näitä toimihenkilöitä varten välttämättömien lisähuoneistotilojen vuokrat korvataan kaupungille

N:o 154 (jatk.)

ja kauppalalle kokonaisuudessaan sikäli kuin ne eivät ylitä yleensä näistä tehtävistä maksettuja palkkoja ja paikkakunnan kohtuullista vuokratasoa.

Jos kaupungin tai kauppalan viran- tai toimenhaltijat suorittavat omien tehtäviensä ohella 1 §:ssä mainitun lain täytäntöönpanosta aiheutuvia tehtäviä ja jos näiden tehtävien suorittaminen on katsottava tarkoituksenmukaiseksi järjestää sanotulla tavalla sekä edellyttäen, että nämä tehtävät muodostavat oleellisen osan asianomaisen koko työstä, suoritetaan kaupungille tai kauppalalle korvaus, joka määräytyy sen mukaan, miten suurta palkkaa näistä tehtävistä yleensä maksetaan ja kuinka suurta osaa nämä tehtävät vastaavat tällaisten toimihenkilöiden koko työstä.

Kaupungille ja kauppalalle suoritetaan korvaus myöskin muista 1 §:ssä mainitun lain täytäntöönpanosta sille aiheutuneista suoransista ja välttämättömistä kustannuksista.

3 §. Korvaus suoritetaan vuosittain jälkikäteen.

Korvauksen saamista tarkoittavat hakemukset on kultakin vuodelta toimitettava maatalousministeriölle seuraavan vuoden maaliskuun loppuun mennessä. Niiden kustannusten, joista korvausta haetaan, tulee ilmetä hakemuksista yksityiskohtaisesti selviteltyinä ja perusteltuina.

4 §. Korvauksen myöntää maatalousministeriö.

Jos maatalousministeriö katsoo, ettei kaupungille tai kauppalalle voida korvausta myöntää anotun suuruisena tai kaikista niistä kustannuksista, joista sitä on haettu, on maatalousministeriön alistettava korvauksen myöntäminen valtioneuvoston ratkaistavaksi.

5 §. Tarkempia ohjeita ja määräyksiä tämän päätöksen soveltamisesta antaa tarvittaessa maatalousministeriö.

155. Laki asutuskeskusten asuntotuotannon edistämiseksi myönnettyjen omakoti-, perheenasunto-, asunto-osakeyhtiö- ja pienasuntolainojen kuoletusaikojen pitentämisestä ja korkojen alentamisesta.

Annettu joulukuun 30 p:nä 1949.

(Suomen as.-kok. 835/49)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1940 : 98, 101, 104 ja 107, 1944 : 189 sekä 1949 : 35)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Omakotirahastosta, perheenasuntolainoista ja perheenasuntotakuista sekä perheenasuntoavustuksista ja lainan tai takuun myöntämisestä eräille asunto-osakeyhtiöille 19 päivänä joulukuuta 1940 annettujen lakien (775/40, 776/40 ja 777/40) sekä pienasuntolainoista 15 päivänä joulukuuta 1944 annetun lain (953/44) nojalla myönnettujen lainojen kuoletusaikoja saadaan pitentää ja korkoa toistaiseksi

alentaa asumiskustannusten saattamiseksi sanottujen lainojen avulla rakennetuissa taloissa keskimäärin samalle tasolle kuin miksi ne muodostuvat asuntolainoista, -takuista ja -avustuksista 29 päivänä maaliskuuta 1949 annetun lain (224/49) nojalla myönnettyjen lainojen avulla rakennetuissa taloissa.

2 §. Kuoletusaika voidaan pitentää enintään neljäksikymmeneksi viideksi vuodeksi, jos talo on rakennettu kivistä tai muusta yhtä kestävästä rakennusaineesta, ja enintään kahdeksikymmeneksi seitsemäksi vuodeksi, jos talo on rakennettu vähemmän kestävästä rakennusaineesta.

Kuoletusaika voidaan pitentää myös valtion myöntämän ensisijaisen lainan osalta.

Kuoletusaikaa pitennettäessä on jo kuluneet kuoletusvuodet otettava vähennyksenä huomioon.

3 §. Jollei asumiskustannuksia yksinomaan kuoletusaikoja pitentämällä saada alennetuiksi siinä määrin kuin edellä 1 §:ssä tarkoitetaan, voidaan toissijaisen lainan asemassa olevan lainan korkoa toistaiseksi alentaa. Korkoa alennettaessa on otettava huomioon valtion varoista mahdollisesti myönnetyn ensisijaisen lainan suhteellisen alhaisen koron asumiskustannuksia alentava vaikutus.

4 §. Jollei kuoletusajan pitentämisellä ja koron alentamisella asumiskustannuksia saada alennetuiksi siinä määrin kuin edellä 1 §:ssä tarkoitetaan, voidaan lainansaajalle sen lisäksi myöntää lykkäystä kuoletusmaksujen tai korkojen taikka molempien suorittamisessa enintään viitenä vuotena. Samoin voidaan lainansaaaja määräaikana, kuitenkin enintään viitenä vuotena, vapauttaa lainasta määrätyn koron suorittamisesta.

5 §. Tarkemmat määräykset tämän lain soveltamisesta antaa valtioneuvosto.

156. Taksan, jonka mukaan Helsingin kaupungin satamapalveluskunta on oikeutettu kantamaan korvausta luotsauksista ym. sivutehtävistä, korottaminen.

Satamalautakunnan päätös marraskuun 21 p:ltä 1949.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1927 : 56 ja 1947 : 163)

Satamalautakunta päätti mainittuna päivänä korottaa marraskuun 8 päivänä 1927 vahvistetussa, viimeksi marraskuun 17 päivänä 1947 korotetussa taksassa, jonka mukaan Helsingin kaupungin satamapalveluskunta on oikeutettu kantamaan korvausta luotsauksista ym. sivutehtävistä, mainittuja maksuja satamaluotsauksen osalta siten, että maksut ovat seitsemänkertaiset tammikuun 1 päivästä 1950 lukien.

157. Työmaksut Helsingin kaupungin yleisessä talletusvarastossa.

Satamalautakunnan vahvistamat joulukuun 19 p:nä 1949.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1948 : 124)

Satamalautakunta päätti mainittuna päivänä vahvistaa Helsingin kaupungin yleisen talletusvaraston työmaksut tammikuun 1 päivästä 1950 lukien seuraaviksi:

1. Tavarain sisäänottamisesta tai ulosantamisesta työmaksu on 120 mk tonnilta tai tunnilta. Vähin maksu on 60 mk.

2. Jos sisäänottoon sisältyy rautatievaunujen purkaus tai ulosantoon niiden kuormaaminen, työmaksu on 160 mk tonnilta tai tunnilta.

3. Tavarain sisäänoton tai ulosannon yhteydessä suoritetusta punnituksesta veloitetaan lisämaksua 25 mk tonnilta. Muusta punnituksesta veloitetaan kohdan 1. mukaiset työmaksut.

4. Ylityöajalta veloitetaan työmaksut työaikalain mukaisin korku-
tuksin.

158. Kaupungin virastojen ja laitosten siivoojien palkkaus.

Kaupunginhallituksen päätös joulukuun 15 p:ltä 1949.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1948 : 38)

Kaupunginhallitus vahvisti mainittuna päivänä joulukuun 1 päivästä 1949 lukien noudatettaviksi seuraavat virastojen ja laitosten siivouksista suoritettavat korvaukset:

keskuslämmitys,	pieni	liike,	6	pv.	viikossa	16: 55	mk	m ² :ltä	kk:ssa
»	suuri	»	6	»	»	19: 25	»	»	»
»	pieni	»	7	»	»	19: 25	»	»	»
»	suuri	»	7	»	»	22: 05	»	»	»
uunilämmitys,	pieni	»	6	»	»	19: 25	»	»	»
»	suuri	»	6	»	»	22: 05	»	»	»
»	pieni	»	7	»	»	22: 05	»	»	»
»	suuri	»	7	»	»	24: 75	»	»	»
portaat,	pieni	»				22: 05	»	»	»
»	suuri	»				24: 75	»	»	»

159. Helsingin kaupungin lastentarhain ja niihin liittyvien laitosten ohjesäännön muuttaminen.

Sosiaaliministeriön vahvistama joulukuun 7 p:nä 1949.

(Kaupunginvaltuuston hyväksymä marraskuun 9 p:nä 1949)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1930 : 42)

Sosiaaliministeriö vahvisti mainittuna päivänä kaupunginvaltuuston marraskuun 9 päivänä 1949 tekemän päätöksen, jolla joulukuun 29

päivänä 1930 vahvistetun lastentarhain ja niihin liittyvien laitosten johtosäännön 4—7, 10, 12, 17 ja 18 §:t muutettiin seuraavasti:

4 §. Johtokuntaan kuuluu yhdeksän kaupunginvaltuuston vuodeksi kerrallaan valitsemaa jäsentä, joista valtuusto määrää yhden puheenjohtajaksi. Johtokunnassa tulee olla lastensuojelun ja kasvatuksen tuntemusta omaavia henkilöitä.

Johtokunta valitsee itse keskuudestaan varapuheenjohtajan.

Jos jäsen eroaa ennen toimikautensa päättymistä, valitaan toinen henkilö eronneen tilalle toimikauden jäljellä olevaksi ajaksi.

Johtokuntaa avustaa sen valitsema sihteeri.

Lastentarhain lääkäri on velvollinen olemaan saapuvilla johtokunnan kokouksissa, joissa hänellä on puhevalta.

Lastentarhanopettajien keskuudestaan valitsema edustaja on niinkään oikeutettu olemaan saapuvilla johtokunnan kokouksissa, joissa hänellä on puhevalta.

5 §. Johtokunta kokoontuu puheenjohtajan tai hänen estyneenä ollessaan varapuheenjohtajan kutsusta. Sekä puheenjohtajan että varapuheenjohtajan ollessa estyneinä olemasta kokouksessa saapuvilla valitaan tilapäinen puheenjohtaja kokousta varten.

Johtokunta on päätösvaltainen, kun vähintään kuusi jäsentä, kokouksen puheenjohtaja heihin luettuna, on saapuvilla.

6 §. Johtokunnan kokouksissa on pidettävä pöytäkirjaa, johon merkitään kokouksen osanottajat, käsitellyt asiat ja tehdyt päätökset sekä, milloin erimielisyyksiä on ilmennyt, kokouksessa tehdyt ehdotukset ja tapahtuneet äänestykset.

Pöytäkirja tarkistetaan johtokunnan päättämällä tavalla huomioonottaen kunnallislain 29 §:n säännökset.

7 §. Johtokunnan kokouksista samoin kuin niissä käsiteltäviksi tulevista asioista on hyvissä ajoin ilmoitettava kaupunginjohtajalle, asianomaiselle apulaiskaupunginjohtajalle ja kaupunginhallituksen edustajalle johtokunnassa.

Päätöksiin nähden, jotka saatetaan alistaa kaupunginhallituksen tutkittaviksi, on johtokunnan noudatettava, mitä kunnallislaissa ja kaupunginhallituksen ohjesäännössä on säädetty ja määrätty.

10 §. Johtokunnan tehtävänä on:

1) valvoa alaiensa lastentarhain ja niihin liittyvien laitosten hoitoa sekä niistä annettujen säännösten ja määräysten noudattamista;

2) tehdä asianomaisille alaiensa laitosten edistämistä tarkoittavia esityksiä sekä pyydettyä antaa lausuntoja hallinta-alaansa koskevista asioista;

3) toimeensa ottaa ja siitä erottaa ne alaisensa viranhaltijat, joiden nimittäminen ei ole kaupunginvaltuuston, tarkastajan tai laitosten johtajattarien asia;

4) määrätä laitosten työkauden alkaminen ja päättyminen sekä päivittäinen aukioloaika;

N:o 159 (jatk.)

5) määrätä lasten ravinnosta sekä seimien lasten hoidosta ja kasvatuksesta suoritettavien maksujen suuruus ja maksuaika;

6) valvoa, että talousarvioehdotuksen laadinnassa, rahavarojen säilytyksessä, tilityksessä ja kirjanpidossa, laskujen hyväksymisessä ja kirjaamisessa, inventauksessa sekä kiinteistö- ja kalustoluettelojen laadinnassa noudatetaan kaupungin kassa- ja tililaitoksen johtosäännön määräyksiä;

7) antaa vuosittain rahatoimistolle ja revisiotoimistolle luettelo niistä henkilöistä, joilla on oikeus hyväksyä laskuja ja muita maksua tarkoittavia asiakirjoja;

8) lähettää vuosittain ennen helmikuun 15 päivää sosiaaliministeriölle alaistensa laitosten kuluvan vuoden talousarvio sekä ennen tammi-kuun 10 päivää oikeaksi todistettu tilitys lastentarhain menoista ja tuloista edellisenä vuonna; sekä

9) antaa vuosittain ennen kesäkuun loppua kaupunginhallitukselle kertomus omasta ja alaistensa laitosten edellisen vuoden toiminnasta.

12 §. Tarkastajan ja apulaistarkastajan ottaa toimeensa kaupunginhallitus johtokunnan julistettua virat haettaviksi ja annettua hakijoista lausuntonsa. Tarkastajan ja apulaistarkastajan tulee sekä tietopuolisesti että käytännöllisesti tuntea lastentarhatyö, olla perehtyneitä lastensuojelutoimintaan ja henkilökohtaisilta ominaisuuksiltaan näihin toimiin sopivat.

Kanslianhoidajan ja kanslia-apulaiset (toimistoapulaiset) ottaa toimiinsa johtokunta tarkastajan esityksestä.

17 §. Lääkäriin ottaa toimeensa johtokunta viran oltua haettavaksi julistettuna ja terveydenhoitolautakunnan annettua hakijoista lausuntonsa.

18 §. Lääkäriin, joka on lähinnä johtokunnan alainen, tehtävänä on: olla neuvonantajana lastentarhoja ja niihin liittyviä laitoksia koskeissa terveydellisissä kysymyksissä;

pitää silmällä, että terveydellisiä vaatimuksia noudatetaan puhtauteen, ilmanvaihtoon, lämmitykseen, valaistukseen ja ravintoon nähden. Näistä seikoista hänen on merkittävä huomionsa kussakin laitoksessa säilytettävään lääkärintarkastuspäiväkirjaan ja, kun aihetta ilmaantuu, esitettävä johtajattarelle tai johtokunnalle parannusehdotuksensa;

tarkastaa lastentarhoissa kaikki lapset syyslukukauden alussa sekä kevätlukukauden alussa lapset, joita ei ennen ole tarkastettu tai jotka edellisissä tarkastuksissa on merkitty jatkuvan lääkäriinvalvonnan tarpeessa oleviksi, samoin kuin harkintansa mukaan muutkin johtajattaren tarkastettaviksi esittämät lapset;

tehdä tutkimuksistaan muistiinpanoja, jotka kustakin lapsesta ovat merkittävät eri, vahvistetun kaavakkeen mukaiseen, terveyslippuun;

ehdottaa, neuvoteltuaan asianomaisen johtajattaren kanssa, lapset, joille olisi varattava tilaisuus oleskelemiseen kesäsiirtoloissa, sekä

tarkastaa heidät siirtoloihin lähetettäessä ja heidän sieltä palattuaan;

käydä lastenseimissä kerran viikossa ja tarpeen vaatiessa useamminkin tarkastaen kaikki läsnäolevat lapset ja antaa ohjeita heidän hoitoonsa, kuuluvissa asioissa;

kiinnittää erityisesti huomiota lapsissa oleviin kroonillisiin tarttuviin tauteihin ja antaa näiden aiheuttaman tartunnan vaaran torjumiseksi neuvoja ja ohjeita sekä tarpeen tullen toimia siten, että lapsen olo siellä tarpeellisen pitkäksi aikaa keskeytetään, jos lapsi saattaa aiheuttaa tartunnan leviämistä lastentarhassa;

ilmoittaa kulkutautien uhatessa heti siitä terveydenhoitolautakunnalle ja lastentarhain johtokunnalle sekä ryhtyä toimenpiteisiin tartunnan leviämisen ehkäisemiseksi laitoksissa;

tarkastaa laitosten viranhaltijat ennen kuin nämä ryhtyvät toimiinsa;

jättää toukokuun kuluessa johtokunnalle kertomus toiminnastaan edellisenä kalenterivuotena; sekä

olla saapuvilla johtokunnan kokouksissa, joissa hänellä on puhevalta.

Lasten yksityinen sairaanhoito ei kuulu lastentarhain lääkärille.

Psykiatri, jonka johtokunta valitsee, on lähinnä johtokunnan alainen, ja tulee hänen, muuten noudattaen, mitä edellä on lääkärin tehtävistä mainittu:

tarkastaa kahdesti kuukaudessa tai tarvittaessa useamminkin erikoislasterharhat;

seurata näiden lastentarhain lasten kehitystä;

tarkastaa muidenkin lastentarhain henkisesti vajaakykyiset lapset johtajattarien pyynnöstä; sekä

antaa neuvoja ja ohjeita lastentarhain henkisesti vajaakykyisten lasten hoidosta ja kasvatuksesta.

160. Konepajatoimikunnan johtosääntö.

Kaupunginhallituksen vahvistama joulukuun 15 p:nä 1949.

1 §. Konepajatoimikuntaan kuuluu yhdeksän kaupunginhallituksen vuodeksi kerrallaan valitsemaa jäsentä, joista puheenjohtaja ja viisi jäsentä nimetään kaupungin laitosten teknillisestä henkilökunnasta sekä kolme jäsentä suurimpien korjauspajojen työntekijöistä.

Toimikunta valitsee keskuudestaan varapuheenjohtajan.

2 §. Konepajatoimikunta kokoontuu puheenjohtajan tai, hänen estyneenä ollessaan, varapuheenjohtajan kutsusta. Sekä puheenjohtajan että varapuheenjohtajan ollessa estyneinä olemasta kokouksessa saapuvilla, valitaan tilapäinen puheenjohtaja kokousta varten. Toimikunta on päätösvaltainen, kun vähintään kuusi jäsentä, kokouksen puheenjohtaja heihin luettuna, on saapuvilla.

N:o 160 (jatk.)

Päätökset tehdään yksinkertaisella äänten enemmistöllä.

Äänten jakautuessa tasan ratkaisee puheenjohtajan ääni.

3 §. Konepajatoimikunta toimii kaupunginhallituksen alaisena eikä sillä ole määräysvaltaa kaupungin laitosten ja niiden alaisten konepajojen suhteen.

Kuitenkin on toimikunta oikeutettu saamaan kaupungin laitoksilta tietoja konepaja-alan kysymyksistä sekä suorittamaan käyntejä konepajoihin.

4 §. Konepajatoimikunta on oikeutettu kuulemaan asiantuntijoita sekä ottamaan sihteerin ja suorituttamaan kansliatyötä.

Konepajatoimikunta asettaa keskuudestaan työvaliokunnan ja tarvittaessa muitakin valiokuntia valmistelevien tai muuten rajoitettujen tehtävien suorittamista tai juoksevien asioiden hoitamista varten.

5 §. Konepajatoimikunnan tehtävänä on:

toimia yhdyselimenä kaupungin kone- ja korjauspajojen välillä sekä ylläpitää ja kehittää niiden välistä yhteistoimintaa;

neuvotella laitosten konepajojen työ- ja työllisyysilanteesta sekä niiden suorituskyvystä ja toimia niin, että korjauspajojen mahdollinen ylikapasiteettikin tehokkaasti käytetään;

pyrkii aikaansaamaan keskitystä kaupungin konepajatoiminnassa; seurata merkityksellisempiä konehankintoja sekä konepajoissa tapahtuvia laajennuksia;

pyydettyä antaa kaupunginhallitukselle ja kaupungin laitoksille lausuntoja konepaja-alan kysymyksistä;

tehdä kaupunginhallitukselle tarpeellisiksi katsomiaan ehdotuksia edellä mainitun alan kysymyksistä;

suorittaa muita kaupunginhallituksen sille uskomia tehtäviä; sekä jättää vuosittain toukokuun 1 päivään mennessä kaupunginhallitukselle kertomus edellisen vuoden toiminnastaan.

6 §. Konepajatoimikunnan kokouksissa on pidettävä pöytäkirjaa, johon merkitään kokouksen osanottajat, käsitellyt asiat ja tehdyt päätökset sekä, milloin erimielisyyksiä on ilmennyt, kokouksessa tapahtuneet äänestykset.

Toimikunnan pöytäkirjaa pitää sen sihteeri. Pöytäkirja allekirjoitetaan ja tarkistetaan toimikunnan päättämällä tavalla.

7 §. Konepajatoimikunnan puheenjohtajalle ja jäsenille suoritetaan palkkiota samojen perusteiden mukaan kuin kaupungin komiteapalkkioista on määrätty.

Sihteerin palkkion sekä konekirjoitus- ja muista toimistotöistä aiheutuvat palkkiot vahvistaa kaupunginhallitus toimikunnan ehdotuksesta neljännesvuosittain.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISUT

1949

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO

N:o 16.

Sisällys: 161. Helsingin kaupungin talouden tarkastussääntö, s. 273. — 162. Helsingin kaupungin revisiotoimiston johtosääntö, s. 276. — 163. Kunnallinen kansanhuoltohallinto, s. 283. — 164. Kansanhuollon alaan kuuluvat tarkastukset, s. 286. 165. Lisäys sairaalalautakunnan alaisten poliklinikkain taksaan, s. 286. — 166. Linjaliikenteen harjoittaminen linjalla n:o 14 Eira—Naistenklinikka sekä johdin- että polttomootoriautoilla, s. 287. — 167. Raitiotielinjojen 7, 12 ja H järjestely, s. 287. — 168. Liikenne linjalla n:o 50 Rautatienatori—Kumpula, s. 287. — 169. Liikenne linjalla n:o 21 Arkadian aukio—Seurasaaressilta, s. 287. — 170. Liikenne linjalla n:o 18 Katajanokka—Etu-Töölö, s. 288. — 171. Liikenne linjalla n:o 17 Merikatu—Aleksis Kiven katu, s. 288. — 172. Moottoriajoneuvojen kokonaispainon rajoittaminen Lönnrotinkadun sillalla, s. 288. — 173. Ohjeet autoasetuksen täytäntöpanosta, s. 288.

161. Helsingin kaupungin talouden tarkastussääntö.

Kaupunginvaltuuston vahvistama joulukuun 21 p:nä 1949.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1935:32 sekä 1946 : 192 ja 193)

I. Yleinen säännös.

1 §. Helsingin kaupungin hallinnon, varainhoidon ja tilinpidon sekä siihen liittyen irtaimen ja kiinteän omaisuuden tarkastuksessa on noudatettava niiden säännöksiensä lisäksi, jotka sisältyvät lakeihin ja asetuksiin sekä kaupungin muihin ohje- ja johtosääntöihin, tätä tarkastussääntöä.

II. Tarkastuselimet.

2 §. Kaupungin hallinnon, varainhoidon ja tilinpidon tarkastuksen toimittavat vuositilintarkastajat ja vakinaisena tilintarkastajana kaupunginrevisori sekä erityisesti irtaimen ja kiinteän omaisuuden tarkastuksen irtaimen omaisuuden tarkastajat ja kiinteän omaisuuden tarkastajat.

Kaupunginrevisori suorittaa tarkastustoimensa revisiotoimiston avustamana tästä toimistosta annetun johtosäännön mukaisesti.

3 §. Valtuusto valitsee tammikuussa pidettävässä kokouksessaan vuodeksi kerrallaan kaksitoista vuositilintarkastajaa, kahdeksantoista irtaimen omaisuuden tarkastajaa ja yhdeksän kiinteän omaisuuden tarkastajaa. Varamiehiä valitaan sama määrä kuin tarkastajiakin, ja valtuusto määrää, missä järjestyksessä varamies on kutsuttava esteen saaneen tarkastajan tilalle.

Kiinteän omaisuuden tarkastajista tulee yhden olla arkkitehti, yhden insinööri, yhden rakennusmestari ja yhden maatalouteen perehtynyt.

4 §. Kaupunginrevisiorin tulee viipymättä kutsua koolle kukin tarkastajisto valitsemaan itselleen puheenjohtajan, varapuheenjohtajan ja sihteerin.

Tarkastajat päättävät noudatettavasta työohjelmasta ja jaostojen asettamisesta ja valitsevat jaostojen puheenjohtajat ja jäsenet. Pöytäkirjaan on merkittävä, miten tarkastustehtävä jaetaan jaostojen kesken.

5 §. Tarkastajat on kutsuttava koolle viimeistään kolme päivää ennen kokousta ja he ovat päätösvaltaisia, jos enemmän kuin puolet heistä on saapuvilla.

6 §. Kaupunginrevisiorin tai hänen määräämänsä revisiotoimiston virkamiehen tulee olla saapuvilla vuositilintarkastajien yleiskokouksissa, elleivät nämä jonkin kokouksen suhteen toisin pääätä, sekä tarvittaessa muissakin tarkastajien kokouksissa, ja on hänellä kokouksissa ollessaan puhevalta.

7 §. Tarkastajien kokouksissa on pidettävä pöytäkirjaa, johon on merkittävä läsnäolijat, suoritettut tarkastukset, käsitellyt asiat, tehdyt ehdotukset sekä äänestykset ja päätökset. Pöytäkirja on kahden kullakin kertaa sitä varten valitun tarkastajan tarkistettava.

Tarkastaja ilmoittautukoon jääviksi ottamaan osaa sellaisen asian käsittelyyn, johon hän tuomarina olisi esteellinen. Tarkastaja, joka on jonkin kunnallisen lautakunnan jäsen, älköön osallistuko sitä hallinnonalaa koskevien asioiden käsittelyyn.

Erimielisyyksien syntyessä jostakin muistutuksesta on asiasta toimitettava äänestys, jossa kullakin tarkastajalla on yksi ääni. Äänen jakautuessa tasan tulee päätökseksi se mielipide, jonka puolesta puheenjohtaja on äänestänyt.

Tarkastajalla on oikeus viimeistään siinä kokouksessa, jossa tarkastuskertomus hyväksytään, ilmoittaa kirjallisesti sen suhteen eriävä mielipiteensä, joka on liitettävä kertomukseen.

8 §. Tarkastajan toimikausi alkaa valintavuoden alusta ja päättyy vuositilintarkastajien osalta, kun kertomus suoritetusta tarkastuksesta on valtuustossa loppuun käsitelty, ja irtaimen sekä kiinteän omaisuuden tarkastajien osalta, kun heidän antamansa viimeinen kertomus tarkastuskaudelta on valtuustossa loppuun käsitelty.

III. Tarkastustehtävä.

9 §. Tarkastusta suorittaessaan tulee vuositilintarkastajien kiinnittää huomiota hallintoon ja erityisesti taloudenhoitoon sekä tilien pitoon, irtaimen omaisuuden tarkastajien erityisesti irtaimen omaisuuden tarkastajien osalta, kun heidän antamansa viimeinen kertomus tarkastusta, onko niiden suhteen noudatettu valtuuston päätöksiä ja tarkoituksenmukaisuutta.

10 §. Vuositilintarkastajien tulee tarkoin seurata kunnallishallinnon toimintaa. Tässä tarkoituksessa tulee heidän

1) perehtyä kaupunginhallituksen ja lautakuntien pöytäkirjoihin liitteineen;

2) hankkia viranomaisilta ne muut tiedot, joita tarkastuksen suorittamiseksi on pidettävä tarpeellisina;

3) suorittaa tarpeelliseksi katsomassaan laajuudessa varainhoidon ja tilinpidon tarkastuksia sekä niihin liittyen kassojen, arvopaperien, pankkitilien ja postisiirtotilien ja muiden varojen ynnä varastojen tarkastuksia; ja

4) tarkastaa, että on ryhdytty tarpeellisiin toimenpiteisiin niiden huomautusten johdosta, joihin edellisen vuoden tilintarkastus on antanut aihetta.

11 §. Irtaimen omaisuuden tarkastajien tulee tarkoin valvoa kaupungin irtaimen omaisuuden tilaa ja säilymistä.

Tässä tarkoituksessa tulee heidän

1) suorittaa tarpeelliseksi katsomassaan laajuudessa paikallistarkastuksia ja niissä kiinnittää erityistä huomiota seuraaviin seikkoihin:

a) että kaikki kaupungille kuuluva irtain omaisuus on irtaimistoluetteloihin merkitty ja että se on tallella ja että sitä käytetään ja hoidetaan tarkoituksenmukaisesti,

b) että irtaimistoluetteloista tehdyt poistot ovat tarkoituksenmukaisia ja asianomaisen viranomaisen hyväksymiä, ja

c) että poistettu omaisuus on käytetty kaupungin etujen mukaisesti; sekä

2) tarkastaa, että on ryhdytty tarpeellisiin toimenpiteisiin niiden huomautusten johdosta, joihin edellisen vuoden tarkastus on antanut aihetta.

12 §. Kiinteän omaisuuden tarkastajien tulee tarkoin valvoa kaupungin kiinteän omaisuuden tilaa.

Tässä tarkoituksessa tulee heidän

1) suorittaa tarpeelliseksi katsomassaan laajuudessa sopivalla ajalla katselmuksia ja niissä kiinnittää erityistä huomiota siihen, että kiinteistöluetteloihin merkitty omaisuus on asianmukaisessa käytössä ja tarkoituksenmukaisesti hoidettu, ja

2) tarkastaa, että on ryhdytty tarpeellisiin toimenpiteisiin niiden huomautusten johdosta, joihin edellinen tarkastus on antanut aihetta.

13 §. Tarkastusta varten tulee kaupungin viranomaisten antaa tarkastajien käytettäväksi kaikki ne asiakirjat ja tiedot, jotka tarkastustyössä ovat tarpeen ja avustaa tarkastajia hallinnonalansa tarkastuksen suorittamisessa. Jos tarkastajia estetään tavalla tai toisella tarkastusta suorittamasta, on heidän ilmoitettava siitä valtuuston puheenjohtajalle.

Asioita, joita tarkastajat tarkastusta suorittaessaan saavat tietää, he eivät saa ilmaista muille kuin asianomaisille viranomaisille.

N:o 161 (jatk.)

14 §. Jos tarkastajat havaitsevat seikkoja, jotka heidän käsittääkseen vaativat kiireellisiä toimenpiteitä, ilmoittakoot siitä valtuustolle.

IV. Tarkastuskertomus.

15 §. Tarkastuksen päätyttyä on vuositilintarkastajien viipymättä ja viimeistään kahden kuukauden kuluttua siitä, kun tilit päätettyinä on tarkastettavaksi jätetty, laadittava kaikkien tarkastukseen osallistuneiden vuositilintarkastajien allekirjoittama tarkastuskertomus, jossa on esitettävä:

- 1) missä järjestyksessä tarkastustyö on toimitettu;
- 2) ne muistutukset ja muut esitykset, jotka tarkastuksesta ovat aiheutuneet;
- 3) vuositilintarkastajien käsitys siitä, onko tarkastusvuoden tilinpäätös oikein laadittu; sekä
- 4) onko kaupunginhallitukselle ja muille tilivelvollisille myönnettävä vastuuvapaus tarkastusvuoden ajalta.

16 §. Irtaimen ja kiinteän omaisuuden tarkastuksesta on tarkastajien annettava kunkin vuoden päätyttyä viimeistään seuraavan maaliskuun loppuun mennessä kaksin kappalein kaikkien tarkastukseen osallistuneiden tarkastajien allekirjoittama kertomus, jossa on esitettävä:

- 1) missä järjestyksessä tarkastustyö on suoritettu ja
- 2) ne muistutukset ja muut esitykset, jotka tarkastuksesta ovat aiheutuneet.

17 §. Tarkastuskertomuksen toinen kappale on irtaimen ja kiinteän omaisuuden tarkastajien osoitettava valtuustolle ja toinen kaupunginreviisorille, jonka on esitettävä se vuositilintarkastajille.

18 §. Havainnoistaan, jotka tarkastajat haluavat saattaa kaupunginhallituksen tietoon, vaikkakaan eivät pidä niitä vastuuvapauden myöntämisen esteenä, he voivat antaa kaupunginhallitukselle erillisen kirjelmän.

162. Helsingin kaupungin revisiotoimiston johtosääntö.

Kaupunginvaltuuston vahvistama joulukuun 21 p:nä 1949.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1936 : 62, 1942 : 96 ja 1946 : 217)

I. Yleiset jatkuvaa tarkastusta koskevat määräykset.

1 §. Helsingin kaupungin jatkuvan tilintarkastuksen suorittaa kaupunginreviisori, joka on lain edellyttämä vakinainen kaupungin tilintarkastaja, apunaan revisiotoimisto.

2 §. Jatkuvan tilintarkastuksen on valvottava:

1) että kaupungin tilitystoimi ja kirjanpito on ajanmukaisesti järjestetty sekä täsmällisesti ja hyväksytyjen perusteiden mukaan hoidettu;

2) että kirjanpito, tilitykset ja niiden perusteena olevat tositeasiakirjat ovat numerolleen sekä muodollisesti ja asiallisesti oikeat;

3) että vahvistettuun talousarvioon merkityt tai kaupungille muutoin kuuluvat tulot ovat säädetyssä järjestyksessä kannetut ja asianmukaisesti tilitetyt;

4) että maksut kaupungin kassasta perustuvat vahvistettuun talousarvioon tai asianomaisen viranomaisen päätökseen sekä ovat suoritettut kaupungin tilisäännön määräämässä järjestyksessä;

5) että kaupungin kiinteästä ja irtaimesta omaisuudesta pidetään säädetyjä luetteloja ja kirjoja ja että ne ovat muodollisesti oikeat;

6) että kaupungin sitoumuksista, vakuuksista, vakuutusasiakirjoista ja muista arvopapereista pidetyt luettelot ovat numerolleen sekä muodollisesti ja asiallisesti oikeat;

7) että toimeenpano- ja tilittäjäviranomaiset kaupungin talousasiain hoidossa noudattavat voimassa olevia säännöksiä tai asianomaisen hallintoelimen päätöksiä, eivätkä mene sen toimivallan ulkopuolelle, mikä voimassa olevain ohje- ja johtosääntöjen mukaan niille kuuluu; sekä

8) että edellä mainittujen viranomaisten varain hoitoon kohdistuvat toimenpiteet ovat järkipärisen taloudenhoidon kannalta katsoen tarkoituksenmukaisia.

3 §. Revisiotoimiston tulee, milloin sen tarpeellisena pitää, toimittaa kaupungin rahavarojen, arvopaperien, varastojen, maksulipukkeiden ja muun omaisuuden inventtauksia. Kassavirastojen huostassa olevat varat on vähintään neljästi vuodessa laskettava samoin kuin muiden tilittäjien vähintään kahdesti, ellei kaupunginreviisori näiden tilittäjien ennako- tai kannantavarojen tilapäisluontoisuuden vuoksi katso joissakin tapauksissa harvempien tarkastusten riittävän. Tarkastuksista laadittavien pöytäkirjojen johdolla on revisiotoimiston annettava kaupunginhallitukselle aina vuosineljänneksittäin, ellei siihen aihetta useammin ilmaannu, tiedoitus, josta käyvät ilmi suoritettut tarkastukset sekä ne huomautukset, joihin tarkastus mahdollisesti on antanut aihetta.

4 §. Kun revisiotoimisto toimittamissaan tarkastuksissa havaitsee virheitä, puutteellisuuksia tai leväperäisyyttä ohje- tai johtosääntöisesti määrättyjen varainhoitosäännösten soveltamisessa, eikä kaupunginreviisorin muistutusta havaitun virheen tai puutteellisuuden korjaamisesta oteta varteen, on kaupunginreviisorin tehtävä asiasta ilmoitus asianomaiselle lauta- tai johtokunnalle. Ellei tämä johda puutteellisuuden korjaamiseen tai jos laiminlyönti voi tuottaa korvausvelvollisuuden taikka jos muistutus on sitä laatua, että syytteen nostaminen

N:o 162 (jatk.)

voi tulla kysymykseen, ilmoittakoon kaupunginreviisori, kohta kun virhe on huomattu, asian myöskin kaupunginhallitukselle.

5 §. Kaupunginreviisorin on annettava vuosittain kertomus revisiotoimiston edellisen tilivuoden toiminnasta ja sen yhteydessä myös lausuntonsa kaupungin edellisen vuoden talouden hoidosta kuukauden kuluttua siitä, kun kaupungin tilit päätettyinä ja liitteineen on hänelle toimitettu. Paitsi niitä selostuksia ja esityksiä, jotka kaupunginreviisori katsoo tämän johtosäännön asettamien tehtävien mukaisesti olevan kertomuksessa saatettava kaupunginvaltuuston ja hallintoviranomaisten tietoon, tulee kertomukseen sisältyä:

- 1) tiedonanto siitä, onko kertomusvuoden tilinpäätös oikea;
- 2) huomautukset siitä, ovatko ja missä kohdin toimeenpano- ja tilittäjäviranomaiset, ilman asianomaista myönnytystä, poikenneet vahvistetusta talousarviosta tai laiminlyöneet noudattaa kaupungin omaisuuden hoidosta vahvistettujen säännösten määräyksiä.

Tämä kertomus, samoin kuin revisiotoimiston muukin tarkastusaineisto, kuten muistutusasiakirjat, päiväkirjat ja kirjeenvaihto, on annettava vuositilintarkastajien käytettäväksi, ja on kaupunginreviisorin tarvittaessa toimitettava vuositilintarkastajien yleiskokouksen pyytämiä lisäselvityksiä tarkastusaineistoon perehtymiseksi.

6 §. Kaupungin toimeenpano- ja tilittäjäviranomaiset ovat velvolliset revisiotoimiston vaatimuksesta jättämään sen tarkastettaviksi kaikki kaupungin taloushallinnon alaan ja tilinpitoon kuuluvat samoin kuin sitä valaisevat kirjat ja liitteet, luettelot, rekisterit, pöytäkirjat, kirjeenvaihdon, kustannusarviot ja hankintatarjoukset, saatava- ja velka-asiakirjat yms., jotka huomataan tarpeellisiksi tarkastuksen toimittamiseksi.

Niinikään tulee kaikkien virastojen ja laitosten lähettää revisiotoimistolle pyydettyä jäljennös laatimistaan kertomuksista, tili-ilmoituksista ja suorittamiensa tarkastusten tarkastuspöytäkirjoista sekä antaa jäljennös tekemistään kauppaa-, hankinta- ja välikirjoista kuin myöskin pöytäkirjoista.

7 §. Kaikki kaupungin asettamat lauta- ja johtokunnat sekä muut viranomaiset ja toimihenkilöt ovat velvolliset revisiotoimiston tekemien muistutusten, huomautusten tai kyselyjen johdosta antamaan revisiotoimiston vaatimat lausunnot ja selitykset.

II. Revisiotoimiston viranhaltijat ja heidän tehtävänsä.

8 §. Revisiotoimiston viranhaltijoina on, paitsi kaupunginreviisoria, revisoreja, apulaisreviisoreja ja toimistonhoitaja. Näiden lisäksi on toimistossa tarpeellinen määrä vakinaisia ja ylimääräisiä revisioapulaisia ja toimistoapulaisia sekä vahtimestari.

Kaupunginreviisorin ja reviisorit, joiden pätevyysvaatimuksena on korkeakoulun loppututkinnolla osoitettu ammattiin kuuluva opillinen

koulutus ja käytännöllinen kokemus sekä perehtyneisyys kunnalliseen taloushallintoon ja mieluummin myöskin liiketalouteen, samoin kuin apulaisreviisorit, joiden pätevyysvaatimuksena on edellä mainittu opillinen koulutus tai vastaavat tiedot ja käytännöllinen kokemus, valitsee kaupunginvaltuusto, reviisorit ja apulaisreviisorit kaupunginreviisorin annettua lausunnon hakijoista.

Toimistonhoitajan ja revisioapulaiset, joiden tulee olla tilitystekniikkaan perehtyneitä, sekä toimistoapulaiset ja vahtimestarin valitsee kaupunginhallituksen yleisjaosto kaupunginreviisorin annettua hakijoista lausuntonsa.

Tilapäisen henkilökunnan ottaa ja irtisanoo kaupunginreviisori.

9 §. Kaupunginreviisori toimii revisiotoimiston johtajana ja on velvollinen, paitsi mitä siitä edellä on määrätty:

1) ryhtymään revisiotoimiston puolesta ja sen nimessä kaikkiin niihin toimenpiteisiin, mitkä tämän johtosäännön mukaan kuuluvat kaupungin jatkuvaan tilintarkastukseen;

2) maksettaviksi hyväksymään revisiotoimiston laskut;

3) antamaan reviisoreille kirjalliset määräykset tarkastustehtävistä ja muuten jakamaan tarkastus- ja muut tehtävät toimiston viranhaltijain kesken sekä tarpeen mukaan ohjaamaan heitä töissään;

4) pitämään silmällä toimiston viranhaltijain työtä ja sitä varten valvomaan, että tilien tarkastus toimitetaan oikeassa järjestyksessä ja tarpeellisen joutuisasti ja tarkasti sekä että siinä ja muistutusten teossa noudatetaan yhtenäistä menettelyä, samoin kuin että reviisorit ja apulaisreviisorit huolellisesti ja selvästi tekevät muistiinpanonsa tarkastuksista;

5) valvomaan, että reviisorit säädetyssä järjestyksessä toimittavat kassojen, varastojen ja maksulipukkeiden inventtauksia;

6) tutkimaan reviisoriin kaupungin tilejä tai taloudellista hallintoa vastaan tekemät muistutukset sekä ryhtymään sellaisiin toimenpiteisiin, joihin hän harkitsee muistutusten antavan aihetta;

7) tarkastamaan, että kaupungin kassa- ja tilivirastoissa vuoden vaihteessa tehdyt tilinpäätökset ovat vahvistettujen perusteiden mukaan ja muutoin oikein laaditut;

8) antamaan kaupungin kassa- ja tilivirastoissa palveleville viranhaltijoille tarpeellista opastusta kaupungin kirjanpidon järjestämisessä ja hoitamisessa;

9) antamaan kaupunginvaltuuston ja kaupunginhallituksen pyytämiä lausuntoja toimialaansa kuuluvissa asioissa;

10) seuraamaan kaupungin varainhoitoa sekä tarpeen vaatiessa toimittamaan erikoistarkastuksia ja ehdottamaan toimenpiteitä, jotka saattavat edistää säästävää toimintaa tai johtaa mahdollisesti ilmaantuneiden epäkohtain korjautumiseen; samoinkuin

11) seuraamaan kehitystä kunnallisen kassa- ja tililaitoksen alalla sekä tekemään aloitteita ja esityksiä kaupungin kassa- ja tililaitoksen

N:o 162 (jatk.)

kehittämiseksi ynnä sitä koskevien säännösten muuttamiseksi ajanmukaiselle kannalle.

Kaupunginreviisori toimii revisiotoimiston viranhaltijoita koskevissa asioissa sinä virkasäännön 8, 10 ja 20 §:n mainitsemana viranomaisena, jonka tehtävänä on sanotuissa kohdissa edellytettyjen lausuntojen antaminen ja on hänellä virkasäännön 5, 8, 27 ja 28 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa ne oikeudet ja velvollisuudet, mitkä näissä pykälissä lausuntojohtokunnille määrätään, kaupunginhallituksen hoitaessa ne tehtävät, jotka virkasäännön 6 ja 12 §:n mukaan saattavat tulla kysymykseen.

Kaupunginreviisorin ollessa estyneenä virkaansa hoitamasta tai virasta vapaana tahi viran ollessa avoimena hoitaa hänen tehtäviään virassa vanhin reviisori, ellei kaupunginvaltuusto kaupunginreviisorin tai kaupunginhallituksen esityksestä ole jossakin tapauksessa toisin päättänyt.

10 §. Reviisori on apulaisreviisorin tai revisioapulaisten avustamana velvollinen:

1) valvomaan, että hänen tarkastettavakseen osoitetuilla hallinnon aloilla kassa- ja tilivirastojen sekä muiden tilittäjien kirjanpito täsmällisesti ja annettujen määräysten mukaisesti hoidetaan;

2) tarkastamaan kaupungin tilikirjoja ja niihin kuuluvia liitteitä, jolloin erittäin on katsottava:

a) että vuoden tilinavaus on oikea;

b) että kaupungin tulot ovat annettujen määräysten mukaisesti veloitetut, kannetut ja asianomaisten tulotilien hyvitykseksi merkityt sekä asianmukaisesti tositetut;

c) että menoja ei ole suoritettu muuten kuin vahvistetun talousarvion tai asianomaisesti tehtyjen päätösten asettamissa rajoissa ja pätevää kuittausta vastaan sekä tilisäännön lähemmin määräämää järjestystä noudattaen;

d) että tulot ja menot kirjataan bruttoluvuin vähentämättä menojen tuloista taikka päinvastoin, paitsi niissä tapauksissa, joissa sellainen menettely on edellytetty;

e) että tilivuoden talousarvion edellyttämille tileille ei kirjata johonkin muuhun vuoteen kuuluvia tuloja ja menoja;

f) että määrärahoja ainoastaan säännöksiin määräämissä rajoissa varataan vuodesta toiseen;

g) että lyhennykset, poistot ja peruutukset ovat säännösten mukaisessa järjestyksessä toimitetut ja oikeiksi todistetut;

h) että etuaneiksi tai ennakkomenoiksi kirjatut erät perustuvat asianmukaisesti tehtyihin päätöksiin;

i) että kirjoissa olevat pankki- ym. saatava- ja velkasaldot ovat asianmukaisesti tositetut;

j) että lunastetut obligatiot ja kupongit ovat olleet maksettaviksi erääntyneet sekä että ne asianmukaisesti säilytetään;

k) että tulojärjestysten ja kaupungin muiden saamisten periminen suoritetaan tarpeellisella joutuisuudella tai perimisesteen sattuessa oikeassa järjestyksessä poistetaan tileistä;

l) että varasto- ja tarvikeostot ja myynnit ovat toimitetut kaupungin edun mukaisesti ja että maksetut sekä saadut hinnat ovat sopu-soinnussa tavarain laadun ja vallitsevan markkinatilän kanssa;

m) että kaupungin laitosten keskeiset suoritukset ovat oikein ti-leihin merkityt; sekä

n) että tilinpäätös on asianmukaisesti tehty ja oikea;

3) toimittamaan kaupunginreviisorin ohjeiden ja määräysten mu-kaan 3 §:ssä mainittuja inventtauksia, jolloin on katsottava, että kaupungin varain hoidosta annettuja säännöksiä ja määräyksiä on tarkoin noudatettu;

4) tarkastamaan, että kaupungin kassa- ja tiliviranomaisten anta-mat kuukausiraportit ja -taseet ovat kirjanpidon kanssa yhtäpitävät;

5) katsomaan, että laitoksissa ja virastoissa pidetään tavara- ja kalustoluetteloja annettujen määräysten mukaan sekä säädetyjä luet-teloita ja kirjoja kaupungin kiinteästä omaisuudesta;

6) tarkastamaan, ovatko kaupunginhallituksen sekä lauta- ja johto-kuntien tekemät päätökset muodollisesti oikeat ja varain hoidon kan-nalta tarkoituksenmukaiset;

7) tekemään tarkastustoimestaan ja havainnostaan muistiinpanoja kaupunginreviisorin osoitusten mukaan;

8) tekemään viipymättä kaupunginreviisorille ilmoituksen, huoma-tessaan vakavampia virheellisyksiä tileissä tai rahain tai muiden varojen hoidossa huolimattomuutta taikka menettelyä, joka on risti-riidassa voimassa olevien taloushallinnosta annettujen säännösten kanssa taikka muutoin kaupungin taloudellisten etujen vastaista;

9) antamaan kaupunginreviisorille hänen määrääminään aikoina kirjallisen selostuksen tarkastustyön kulusta ja tarkastuksessa teke-mistään huomioista; sekä

10) varmentamaan sellaiset revisiotoimiston annettavat virkalau-sunnot, joiden valmistamiseen hän on osallistunut.

Reviisori on myöskin velvollinen antamaan hänen johdollaan työs-kenteleille apulaisreviisoreille ja revisioapulaisille tarpeellista ohjausta ja valvomaan, että he asianmukaisesti suorittavat heille annetut tehtä-vät.

11 §. Apulaisreviisori on velvollinen:

1) kaupunginreviisorin määräyksen mukaan avustamaan kaupun-ginreviisoria tai reviisoreja heidän virkatehtävissään; sekä

2) kaupunginreviisorin määräyksestä reviisorin ollessa tilapäisesti estyneenä virkaansa hoitamasta tai kesälomalla hoitamaan tämän teh-täviä.

12 §. Toimistonhoitaja on velvollinen kaupunginreviisorin ohjeiden mukaan:

N:o 162 (jalk.)

1) hoitamaan revisiotoimiston diaarioita sekä sen arkistoa, kirjastoa ja kalustoa ja pitämään niistä luetteloa;

2) pitämään tarvittavia rekisterejä kaupunginvaltuuston ja kaupunginhallituksen päätöksistä ja määräyksistä sekä välikirjoista, kuin myöskin antamaan niistä tietoja revisiotoimiston muille viranhaltijoille;

3) pitämään huolta siitä, että kaikki revisiotoimistosta lähtevät toimituskirjat joutuisasti ja huolellisesti kirjoitetaan puhtaaksi, vertaillaan ja lähetetään;

4) kirjaamaan ja tilimerkinnällä varustamaan sekä varmentamaan revisiotoimiston laskut;

5) pitämään nimikirjaa revisiotoimiston viranhaltijoista;

6) varmentamaan revisiotoimiston hallintoa koskevat kirjeet; sekä

7) toimittamaan tämän lisäksi tehtäviä, jotka kaupunginreviisori tehtävien laadun mukaan katsoo hänelle soveltuviksi.

13 §. Revisioapulainen on velvollinen avustamaan reviisoreja ja apulaisreviisoreja. Erityisesti tulee revisioapulaisen, annettujen ohjeiden mukaan

1) tarkastaa tulo- ja menotositteet, jolloin on huomio kiinnitettävä siihen:

a) että laskuissa ja muissa tositteissa esiintyvät numerolaskelmat ovat oikeat ja että tosite on oikeaan tilivuoteen kohdistuva;

b) että asianomainen viranomainen on tehnyt tarkastamisestaan tai hyväksymisestään säännösten mukaisen merkinnän tulo- ja menoasiakirjaan;

c) että asianmukainen kirjanpitotili tai tilijaoittelu on merkitty kuhunkin kirjaustositteeksi liittyvään reversaaliin, hyväksymiseen tai maksumääräykseen;

d) että maksumääräyksien ja muiden hyväksytyjen laskujen maksusta saadut kuittaukset ovat muodollisesti pätevät;

e) että tilitositteesta selvästi ilmenee suorituksen peruste ja milloin maksun kassaan on suorittanut saman kassaviraston palveluksessa oleva tai sen alainen henkilö, että tämä tehtävä kuuluu maksun suorittaneelle; sekä

f) että kaikki sellaiset suoritukset, joita ei voida pitää lopullisina vaan väliaikaisina, kirjataan enakkona talousarvion ulkopuolisille ennakkotileille, kunnes niistä on annettu tilitys asianomaisine menotositteineen, jolloin asianomaista talousarvion tiliä veloitetaan näillä menoilla;

2) tarkastaa, että kirjanpitokirjaukset ovat alkuperätositteiden kanssa yhtäpitävät;

3) tehdä tarkastustyöstään annettujen ohjeiden mukaisia muistiinpanoja; sekä

4) ilmoittaa viipymättä esimiehenään olevalle reviisorille tai apulaisreviisorille huomaamistaan korjausta kaipaavista virheistä tai seikoista, jotka näyttävät vaativan yksityiskohtaista tarkastusta.

14 §. Revisiotoimiston toimialaan kuuluvat tarkastustehtävät ovat, mikäli mahdollista, toimitettavat sen laitoksen huoneistossa, missä tarkastuksen alainen aineisto säilytetään.

163. Kunnallinen kansanhuoltohallinto.

Valtioneuvoston päätös joulukuun 29 p:ltä 1949.

(Suomen as.-kok. 851/49)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1941 : 104, 1944 : 43 sekä 1947 : 181 ja 183)

Valtioneuvosto on talouselämän säännöstelemisestä poikkeuksellisissa oloissa 6 päivänä toukokuuta 1941 annetun lain (303/41) nojalla kauppa- ja teollisuusministeriön esittelystä päättänyt:

1 §. Kunnan on huolehdittava kansanhuoltotehtävien paikallisesta toimeenpanosta. Sanotut tehtävät on määrättävä kunnallishallituksen tai jonkin kunnassa olevan lautakunnan hoidettaviksi. Kunnallisvaltuuston täten määräämästä elimestä käytetään jäljempänä nimitystä lautakunta. Kunnassa tulee olla kansanhuollonjohtaja ja muu riittävä henkilökunta.

Toiminnasta johtuvat kustannukset on kunnan suoritettava.

2 §. Kunta on kansanhuoltoa koskeissa asioissa asiaa hoitavan ministeriön ja lähinnä lääninhallituksen alainen.

3 §. Kansanhuollonjohtajan, joka on syytteessä tai tuomittu rangaistukseen säännöstelymääräysten rikkomisesta taikka osoittautunut tehtävänsä kykenemättömäksi, voi myös lääninhallitus vapauttaa tehtävästään. Vapautetun tilalle kunnan on viivytyksettä valittava toinen henkilö.

4 §. Lautakunnan tehtävänä on toimialueellaan:

1) päättää milloin ja missä kansanhuollonjohtajan on oltava yleisön tavattavissa;

2) päättää, kunnan myöntämät määrärahat huomioon ottaen, mitä henkilökuntaa tarvitaan kansanhuollonjohtajan lisäksi;

3) määrätä, ottaako tarvittavan henkilökunnan lautakunta tai joko osaksi tai kokonaan kansanhuollonjohtaja, sekä sen mukaan ottaa henkilökunta;

4) tarvittaessa vahvistaa kansanhuollonjohtajan esityksestä työjärjestys, jossa määrätään lautakunnan alaisen henkilökunnan tehtävät, ja päättää kansanhuollonjohtajan esityksestä, onko määrätyille toimihenkilöille annettava oikeus ratkaista jotkin 5 §:ssä mainitut asiat; sekä

5) huolehtia kansanhuoltoa koskevien määräysten paikallisesta toimeenpanosta.

5 §. Lautakunta voi oikeuttaa kansanhuollonjohtajan esityksestä ja hänen valvontansa alaisena yhden tai useamman 4 §:n 3 kohdassa

N:o 163 (jatk.)

tarkoitettua toimihenkilön ratkaisemaan lautakunnan päätöksessä lähemmin määrättyjä ostolupien, ostokorttien ja muiden niihin verrattavien todistusten antamista koskevia hakemuksia, milloin asian ratkaisu käsittää ainoastaan voimassa olevien määräysten soveltamista, joista ei ilmene epäilystä. Jos asianomainen toimihenkilö ei katso voivansa suostua hakemukseen ja hakija pyytää asiasta päätöstä taikka jos määräysten soveltamisesta syntyy epäilystä, asia on kansanhuollonjohtajan ratkaistava.

6 §. Kansanhuollonjohtajan tehtävänä on:

- 1) johtaa tässä päätöksessä tarkoitettua toimintaa;
- 2) toimia kansanhuoltoasioita hoitavan toimiston, mikäli sellainen on kunnassa, päällikkönä ja valvoa, että toimiin otetut henkilöt suoriutuvat heille annetut tehtävät;
- 3) käsitellä ja ratkaista ne lautakunnalle määrättyt asiat, joiden ratkaiseminen ei 4 §:n mukaisesti kuulu lautakunnalle eikä 5 §:n nojalla ole määrätty muiden tehtäväksi;
- 4) valvoa ja vastata, että tuotteiden ja tarvikkeiden luovutusvelvollisuudesta ja jakelusta annetut sekä muut säännöstelymääräykset, niin myös eri ministeriöitten ja lääninhallituksen antamat päätökset ja määräykset sekä lautakunnan päätökset pannaan asianmukaisesti täytäntöön;
- 5) pitää huolta siitä, että ostokortteja ja muita asiakirjoja käsitellään ja säilytetään huolellisesti ja määräysten mukaisesti;
- 6) huolehtia siitä, että ostokorttien jakaminen sekä ostolupien ja muiden todistusten antaminen tapahtuu voimassa olevia määräyksiä noudattaen;
- 7) edustaa lautakuntaa tuomioistuimissa ja muun viranomaisen luona;
- 8) valvoa, että kansanhuoltoasioissa annettavat ilmoitukset, tiedot ja selvitykset toimitetaan määrätyn ajan kuluessa ja muutoinkin määräysten mukaisesti, sekä huolehtia, että ne, milloin niin on määrätty, merkitään asianomaiseen diaariin, kortistoon tai luetteloon;
- 9) valvoa, että ministeriöitten ja lääninhallitusten pyytämät tiedot annetaan määräajassa ja että ne ovat tosioloja vastaavat;
- 10) valvoa säännöstelymääräysten noudattamista sekä ryhtyä toimenpiteisiin todettujen rikosten syytteesen saattamiseksi; sekä
- 11) valmistella lautakunnalle esiteltävät asiat ja laatia niiden ratkaisemiseksi päätösehdotukset sekä esitellä asia lautakunnalle.

Kansanhuollonjohtaja voi, milloin hän katsoo sen tarpeelliseksi, alistaa lautakunnan ratkaistavaksi toimivaltaansa kuuluvan asian.

7 §. Kansanhuollonjohtajalla on oikeus ottaa lautakunnan kokouksessa osaa keskusteluun, mutta ei päätöksen tekoon, mikäli hän ei ole lautakunnan jäsen. Samanlainen oikeus on myös lääninhallituksen kansanhuoltoasiain esittelijällä ja tarkastajalla.

8 §. Toimihenkilö, jonka lautakunta on 5 §:n mukaisesti oikeuttanut ratkaisemaan siinä tarkoitettuja hakemuksia, allekirjoittaa toimivaltansa rajoissa antamansa ostoluvan tai muun todistuksen.

9 §. Kansanhuoltoasioissa on pyynnöstä annettava päätöksen sisältävä ote lautakunnan tai jaoston pöytäkirjasta. Asianomaiselle on pyynnöstä annettava kansanhuollonjohtajan asiasta antama päätös. Otteeseen tai päätökseen on kirjoitettava valitusosoitus ja merkittävä päivä, jona se on asianomaiselle annettu.

Valitusosoitukseen on merkittävä, miltä lääninhallitukselta, minkä ajan kuluessa ja missä järjestyksessä muutosta on haettava.

10 §. Mikäli kunta pitää yllä erityistä kansanhuoltotoimistoa, sen tulee sijaita sellaisella paikalla, että siihen on paikkakunnan oloihin nähden hyvät liikenneyhteydet, ja toimistossa tulee olla puhelin.

11 §. Lautakunnan ja sen jaostojen pöytäkirjat sekä kansanhuollonjohtajan päätösten jäljennökset on asianmukaisesti säilytettävä. Niin ikään on säilytettävä kirjelmien jäljennökset, joissa tulee olla päiväys, allekirjoittajien nimet sekä asian diaarinumero.

12 §. Lautakunnalle, sen jaostolle ja kansanhuollonjohtajalle saapuneet virkakirjeet on merkittävä diaariin, johon on myös tehtävä merkinnät toimenpiteistä, joihin niiden johdosta on ryhdytty. Saapuneet ja annetut anomukset, ilmoitukset ja selvitykset sekä muiden kuin viranomaisten kirjelmät on merkittävä diaariin, johon on niin ikään tehtävä merkinnät asian aiheuttamista toimenpiteistä, tai 15 §:ssä tarkoitettuun kortistoon tai luetteloon taikka muutoin asianmukaisesti järjestettävä. Diaaria pidettäessä ja asiakirjoja järjestettäessä on muilta osin noudatettava, mitä kunnista siinä suhteessa on määrätty.

13 §. Säännösteltyjen tarvikkeiden tuotannon ja jakelun tarkkailua varten on pidettävä tuottajista sekä jakelua harjoittavista liikkeistä ja laitoksista kortistoa tai luetteloita, joista käyvät selville tarvikkevarastot sekä tuotetut tai hankitut ja luovutetut tai käytetyt tarvikemäärät.

14 §. Annetuista ostoluvista ja ostokorteista sekä muista niihin verrattavista todistuksista on arkistossa säilytettäväksi otettava jäljennökset taikka toimistossa oleviin asiakirjoihin, luetteloihin ja kortistoihin tehtävä sellaiset merkinnät, että todistuksen sisältö ja sen saaja voidaan saada selville.

15 §. Arkisto on niin järjestettävä ja säilytettävä, että siitä voidaan helposti saada selville kulloinkin tarvittavat tiedot.

16 §. Lautakunnan tai kansanhuollonjohtajan päätökseen tyytymätön saa siitä kirjallisesti valittaa lääninhallitukseen kolmenkymmenen päivän kuluessa päätöksestä tiedon saatuaan. Valituskirja, johon on liitettävä päätös siihen ehkä kuuluviine liitteineen alkuperäisenä tai virallisesti oikeaksi todistettuna jäljennöksenä, saadaan sanotun ajan kuluessa toimittaa myös asianomaiselle kansanhuollonjohtajalle.

N:o 163 (jatk.)

17 §. Kunnnes edellä 1 §:ssä tarkoitetut järjestelyt on ehditty suorittaa, kunnallishallituksen asiana on huolehtia tämän päätöksen edellyttämistä tehtävistä.

18 §. Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1950 ja sillä kumotaan kansanhuoltolautakunnista ja kansanhuollonjohtajista 9 päivänä toukokuuta 1947 annettu valtioneuvoston päätös (357/47), kunnan palkkaamien kansanhuollonjohtajien ja muiden toimihenkilöiden asettamisesta kansanhuoltotoimistoihin 27 päivänä huhtikuuta 1944 annettu valtioneuvoston päätös (292/44), Helsingin kaupungin kansanhuoltohallinnosta 9 päivänä toukokuuta 1947 annettu valtioneuvoston päätös (359/47) sekä kansanhuoltolautakuntien velvoittamisesta huolehtimaan eräiden säännöstelymääräysten paikallisesta toimeenpanosta 9 päivänä toukokuuta 1941 annettu valtioneuvoston päätös (321/41).

164. Kansanhuollon alaan kuuluvat tarkastukset.

Valtioneuvoston päätös joulukuun 29 p:itä 1949.

(Suomen as.-kok. 868/49)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1943 : 186)

Valtioneuvosto on kansanhuoltoministeriön esittelystä kumonnut kansanhuollon alaan kuuluvista tarkastuksista ja etsinnöistä 30 päivänä joulukuuta 1943 antamansa päätöksen (1065/43).

165. Lisäys sairaalalautakunnan alaisten poliklinikkain taksaan.

Kaupunginvaltuuston vahvistama marraskuun 21 p:nä 1949.

(Vrt. kunn.as.-kok. 1948 : 81)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä vahvistaa toukokuun 12 päivänä 1948 vahvistamansa sairaalain poliklinikkojen taksaan 7) kohtaan seuraavan lisäyksen ja seuraavan uuden 8) kohdan:

7) —————

Pienoisröntgenkoneella otettu rintakehän kuva 75 mk.

8) Fysikaalisesta hoidosta suoritetaan sairaalain poliklinikoissa seuraavat lisämaksut:

Lyhytaaltohoito, kerralta	60 mk
Valohoito, kerralta	30 »
Hieronta	50—100 »
Faraadinen ja galvaaninen hoito	40 »

166. Linjaliikenteen harjoittaminen linjalla n:o 14 Eira—Naistenklinikka sekä johdin- että polttomoottoriautoilla.

Maistraatin päätös tammikuun 8 p:ltä 1949.

Maistraatti päätti mainittuna päivänä myöntää Helsingin kaupungille luvan harjoittaa linjaliikennettä linjalla n:o 14 Eira—Naistenklinikka sekä johdin- että polttomoottoriautoilla.

Lupa on voimassa siksi kunnes toisin määrätään.

167. Raitiotielinjojen 7, 12 ja H järjestely.

Kaupunginhallituksen päätös huhtikuun 21 p:ltä 1949.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, että liikenne raitiolinjalla n:o 7 lakkautetaan ja että linja n:o 12 jatketaan Kirurgiselle sairaalalle sekä että linjan H vaunut kulkevat Kaivokadun ja Mannerheimintien risteyksestä Diakonissalaitokselle, kuitenkin niin, että viimeksimainitun linjan tungosaikajunat kello 16—18 välisenä aikana lähetetään Erottajalta Haagaan.

168. Liikenne linjalla n:o 50 Rautatientori—Kumpula.

Maistraatin päätös huhtikuun 30 p:ltä 1949.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1948 : 198)

Maistraatti päätti mainittuna päivänä myöntää Helsingin kaupungille luvan harjoittaa linjaliikennettä linjalla n:o 50 Rautatientori—Kumpula. Taksana on noudatettava maistraatin marraskuun 9 päivänä 1948 vahvistamia maksuja.

Lupa on voimassa siksi kunnes toisin määrätään.

169. Liikenne linjalla n:o 21 Arkadianaukio — Seurasaaren silta.

Maistraatin päätös toukokuun 7 p:ltä 1949.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1948 : 198)

Maistraatti päätti mainittuna päivänä uusia kesäkuun 29 päivänä 1946 kaupungille myöntämänsä luvan harjoittaa linjaliikennettä linjalla n:o 21 Arkadianaukio — Seurasaaren silta. Taksana on noudatettava maistraatin marraskuun 9 päivänä 1948 vahvistamia maksuja.

Lupa on voimassa siksi kunnes toisin määrätään.

170. Liikenne linjalla n:o 18 Katajanokka — Etu-Töölö.

Maistraatin päätös kesäkuun 21 p:ltä 1949.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1948 : 198)

Maistraatti päätti mainittuna päivänä, muuttaen aikaisemmin myöntämänsä raitiotielinjan n:o 5 liikennöimislupaa, myöntää Helsingin kaupungille luvan harjoittaa linjaliikennettä linjalla n:o 18 Katajanokka—Etu-Töölö. Taksana on noudatettava maistraatin marraskuun 9 päivänä 1948 vahvistamia maksuja.

Lupa on voimassa siksi kunnes toisin määrätään.

171. Liikenne linjalla n:o 17 Merikatu — Aleksis Kiven katu.

Maistraatin päätös helmäkuun 16 p:ltä 1949.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1948 : 198 ja 199)

Maistraatti päätti mainittuna päivänä, muuttaen joulukuun 28 päivänä 1948 tekemäänsä päätöstä, myöntää Helsingin kaupungille luvan harjoittaa liikennettä linjalla Merikatu—Aleksis Kiven katu. Taksana on noudatettava maistraatin marraskuun 9 päivänä 1948 vahvistamia maksuja.

Lupa on voimassa siksi kunnes toisin määrätään.

172. Moottoriajoneuvojen kokonaispainon rajoittaminen Lönnrotinkadun sillalla.

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön vahvistama syyskuun 9 p:nä 1949.

(Maistraatin päätös elokuun 9 p:ltä 1949)

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö vahvisti mainittuna päivänä maistraatin elokuun 9 päivänä 1949 tekemän päätöksen, jonka mukaan Lönnrotinkadun sillaa ei saa liikennöidä moottoriajoneuvoilla, joiden kokonaispaino ylittää 11 tonnia.

173. Ohjeet autoasetuksen täytäntöönpanosta.

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätös joulukuun 8 p:ltä 1949.

(Suomen as.-kok. 760/49)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1948 : 54)

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö on kumonnut 1 päivänä kesäkuuta 1948 antamansa, ohjeet autoasetuksen täytäntöönpanosta sisältävän päätöksen (425/48), 5 §:n.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSUT

1949

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO

N:o 17.

Sisällys: 174. Vierailta paikkakunnilta kotoisin olevien kansakoulunoppilaiden koulumaksujen korottaminen, s. 289. — 175. Laki kansakoululaitoksen kustannuksista annetun lain muuttamisesta, s. 290. — 176. 12. kaupunginosan korttelia n:o 378 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 292. — 177. 14. kaupunginosan korttelia n:o 514 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 293. — 178. 20. kaupunginosaa koskeva asemakaavanmuutos, s. 293. — 179. 15. kaupunginosan korttelia n:o 617 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 293. — 180. 14. kaupunginosan korttelia n:o 472 koskeva asemakaavanmuutos, s. 294. — 181. 4. kaupunginosan kortteleita n:o 170 ja 171 koskeva asemakaavanmuutos, s. 294. — 182. 20. kaupunginosan asemakaava, s. 295. — 183. 46. kaupunginosan korttelia n:o 2 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 295. — 184. 25. kaupunginosan korttelia n:o 842 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 296. — 185. 25. kaupunginosan korttelia n:o 884 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 296. — 186. 9. kaupunginosan korttelia n:o 203 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 297. — 187. 25. kaupunginosan korttelia n:o 809 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 297. — 188. 25. kaupunginosan korttelia n:o 826 koskevia asemakaavamääräyksiä, s. 298. — 189. 14. kaupunginosan kortteleita n:o 492 ja 493 koskeva asemakaavanmuutos, s. 298. — 190. 3. kaupunginosan korttelia n:o 51 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 299. — 191. 2. kaupunginosan korttelia n:o 37 koskevia asemakaavamääräyksiä, s. 299. — 192. 3. kaupunginosan korttelia n:o 46 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 300. — 193. 7. kaupunginosan korttelia n:o 133 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 301. — 194. 15. kaupunginosan korttelia n:o 529 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 301. — 195. 15. kaupunginosan korttelia n:o 610 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 302. — 196. 16. kaupunginosan korttelia n:o 714 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 302. — 197. 18. kaupunginosan korttelia n:o 622 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 303. — 198. 25. kaupunginosan korttelia n:o 857 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 304.

174. Vierailta paikkakunnilta kotoisin olevien kansakoulunoppilaiden koulumaksujen korottaminen.

Kaupunginvaltuuston päätös marraskuun 9 p:itä 1949.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1946 : 234)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että vuoden 1950 alusta lukien on vierailta kunnilta velottava korvauksena sellaisten oppilaiden koulunkäynnistä kaupungin kansakouluissa, joiden koulun-

N:o 174 (jatk.)

käynnin vieras kunta on velvollinen kustantamaan, seuraavat summat oppilasta kohden:

ala- ja yläkoulussa koko lukuvuodelta	7 200 mk
» » » » syyslukukaudelta ...	3 200 »
» » » » kevätlukukaudelta ...	4 000 »

175. Laki kansakoululaitoksen kustannuksista annetun lain muuttamisesta.

Annettu joulukuun 30 p:nä 1949. (Lyhennysote)

(Suomen as.-kok. 886/49)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 94 ja 1948 : 108)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti kumotaan kansakoululaitoksen kustannuksista 8 päivänä kesäkuuta 1926 annettuun lakiin (180/26) 30 päivänä huhtikuuta 1947 annetulla lailla (329/47) lisätty 15 a § sekä muutetaan ensinmainitun lain 5, 15, 16 ja 17 § sekä III luvun nimike, sellaisina kuin 5 § on 11 päivänä joulukuuta 1931 annetussa laissa (346/31), 15 § viimeksi muutettuna ja 17 § 23 päivänä joulukuuta 1947 annetussa laissa (933/47) sekä 16 § 22 päivänä heinäkuuta 1948 annetussa laissa (543/48), näin kuuluviksi:

5 §.

15 §. Opettajille ja asuntolanhoitajille 7, 9—11 ja 14 §:n mukaan tulevat rahapalkat ja -palkkiot suorittaa valtio kunnille, samoin sen osan viransijaiselle 13 §:n 7 momentin mukaan maksettavasta rahapalkasta, jota viran haltija ei ole velvollinen suorittamaan. Valtio korvaa kunnille myös ne lapsilisämaksut, jotka kunnat valtiolta saamansa kansakoulunopettajien palkkauksen perusteella ovat suorittaneet.

Sen lisäksi valtio korvaa kaksi kolmannelta kunnan niistä kansakoululaitoksen todellisista vuosimenoista, jotka johtuvat koulukaluston, opetusvälineiden, oppilaille ilmaiseksi tai käytettäväksi annettujen oppikirjojen ja muiden koulutarpeiden hankkimisesta, oppilaiden hampaan- ja terveydenhoidosta sekä 19 ja 20 §:ssä mainitusta avustuksesta, ei kuitenkaan koulukeittolan valaistus- ja lämmityskustannuksista eikä ruoan valmistukseen tarvittavista polttoaineista.

Omien kansakoulurakennustensa kunnossapitämiseen kunta saa valtiolta avustuksena: varsinaisten kouluhuoneistojen kohdalta kaksi kolmannelta ja opettajien käytössä olevien rakennusten osan kohdalta puolet niiden jäljempänä mainittavalla tavalla määrättävistä kunnossapitokustannuksista. Vuotuisten kunnossapitokustannusten laskemista varten määrätään koulun käyttämien rakennusten arvo samojen perusteiden mukaan ja samaa menettelyä noudattaen kuin 5 §:ssä mainitut normaalihinnat määrätään; ja rakennuksien kunnossapitokustannuksiksi on katsottava tästä arvosta se prosenttimäärä, jonka valtio-

neuvosto erilaatuisille rakennuksille vahvistaa vähintään yhdeksi ja enintään kahdeksi prosentiksi.

Milloin huoneistoedut annetaan opettajalle tarkoituksenmukaisessa vuokra-asunnossa tai korvataan rahalla, maksetaan kunnalle korvausmäärä, jonka tulee vastata opettajan käytössä olevien rakennuksien osan kunnossapitoon edellisen momentin mukaan myönnettävää avustusta.

Maan harvaan asutuille ja syrjäseutujen kunnille, samoin kuin muille kunnille, joissa kansakoulunopettajien olosuhteet ovat edellisiin verrattavissa, valtio suorittaa päteville opettajille maksettavaa lisäpalkkiota 10—50 % peruspalkasta luokituksen mukaan, jonka valtioneuvosto kouluhallituksen ehdotuksesta vahvistaa. Jos tässä tarkoitettut olosuhteet saman kunnan eri osissa poikkeavat olennaisesti toisistaan, voidaan lisäpalkkiota suorittaa myös vain osassa kuntaa tai eri suuruisena kunnan eri osissa.

Maan köyhimvät ja harvaan asutut kunnat saavat valtioneuvoston vahvistamien perusteiden mukaan ylimääräistä avustusta, mikäli niiden kustannukset kansakoululaitoksensa ylläpitämiseksi muuten tulisivat kohtuullista raskaammiksi.

Jos kunnalle koulutoimensa hoitamisessa on taitamattomuudesta, tuhlavuudesta taikka muista niihin verrattavista syistä aiheutunut suuremmat menot kuin on katsottava kohtuulliseksi, älköön näistä tarpeettomista kustannuksista valtionapua maksettako.

Älköön myöskään valtionapua maksettako tarpeettomaksi katsottavan opettajanviran ylläpitämiseen.

I I I L u k u.

Kaupunkien ja kauppalain kansakoululaitos.

16 §. Kaupungilla on oikeus itse järjestää kansakoulunopettajiensa palkkaus, kuitenkin niin, että sen tulee nousta, kouluhallituksen vahvistaman kaupunkien kalleusryhmituksen mukaan, vähintään seuraaviin määriin:

halvimpaan kalleusryhmään kuuluvissa kaupungeissa 50 %,
keskimmäiseen ryhmään kuuluvissa kaupungeissa 56 % sekä

kalleimpaan ryhmään kuuluvissa kaupungeissa 62 % korkeammaksi kuin vastaavasti maalaiskuntien kansakoulunopettajille tämän lain mukaan maksettava rahapalkkaus, kalliinpaikanlisää ja 15 §:n 5 momentissa mainittua lisäpalkkiota mukaan laskematta, mutta 22 §:n 2 momentissa säädettyt mahdolliset korotukset ja alennukset huomioon otettuina.

Kauppalan kansakoulunopettajien palkkauksesta on voimassa, mitä tässä laissa on säädetty maalaiskunnan kansakoulunopettajien palkkauksesta.

N:o 175 (jatk.)

17 §. Kaupunki saa kansakoululaitoksensa ylläpitämiseksi valtiolta vuosittain avustuksena kutakin oppilasta kohti määrän, jonka suuruuden valtioneuvosto vahvistaa vuodeksi kerrallaan vähintään 2500 ja enintään 5000 markaksi.

Kauppala saa saman valtionavustuksen kuin tämän lain mukaan on suoritettava maalaiskunnalle. Kuitenkaan kauppala ei ole oikeutettu saamaan valtionapua koulukaluston, opetusvälineiden, oppilaille annettujen oppikirjojen ja muiden koulutarpeiden hankkimisesta eikä oppilaiden hampaan- ja terveydenhoidosta johtuvista menoista, ei myöskään 19 ja 20 §:ssä mainitusta avustuksesta, vaan suoritetaan kauppalalle sen sijasta vuotuisena kertakaikkisena avustuksena kutakin oppilasta kohti määrä, jonka suuruuden valtioneuvosto vahvistaa vuodeksi kerrallaan vähintään 300 ja enintään 800 markaksi.

Näin muutettua lakia sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1949 lukien, kuitenkin siten, että 15 §:n 5 momentin säännökset tulevat voimaan vasta 1 päivänä tammikuuta 1950 ja että maalaiskunnat ja kauppalat saavat 15 §:n 1 momentin toisessa lauseessa säädetyn korvauksen jo 1 päivästä lokakuuta 1948 alkaen suorittamistaan lapsilisämaksuista.

176. 12. kaupunginosan korttelia n:o 378 koskeva asemakaavamuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle helmikuun 28 p:ltä 1949.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2804)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 15 päivästä joulukuuta 1948, jolla Helsingin kaupungin 12. kaupunginosan korttelin n:o 378 tontit n:o 8 ja 64 on yhdistetty yhdeksi tontiksi n:o 10 ja jolla sanotulle tontille n:o 10 on hyväksytty asemakaavamääräys, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräys:

Korttelissa n:o 378 olevan tontin n:o 10 pinta-alasta saadaan enintään 820 m² käyttää enintään 13 m korkean rakennuksen rakentamiseen.

177. 14. kaupunginosan korttelia n:o 514 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle helmikuun 28 p:ltä 1949.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1942 : 166)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2798)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 15 päivältä joulukuuta 1948, jolla Helsingin kaupungin 14. kaupunginosan korttelin n:o 514 asemakaava ja tonttijako on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräys:

Korttelia n:o 514 on käytettävä urheilustadionia ja siihen liittyviä rakennuksia varten.

178. 20. kaupunginosaa koskeva asemakaavanmuutos.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle helmikuun 28 p:ltä 1949.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2782)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 15 päivältä joulukuuta 1948, jolla Helsingin kaupungin 20. kaupunginosaan kuuluvan Länsisataman asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavanmuutoksen kautta poistetaan seuraavat kadut: *Hieta-saarenkatu—Sandholmsgatan, Murtajankatu—Murtajagatan, Samporanta—Sampokajen ja Tullikatu—Tullgatan.*

179. 15. kaupunginosan korttelia n:o 617 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle huhtikuun 11 p:ltä 1949.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1942 : 167)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2806)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 19 päivältä tammikuuta 1949, jolla

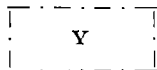
N:o 179 (jatk.)

Helsingin kaupungin 15. kaupunginosan asemakaava on hyväksytty muutettavaksi korttelin n:o 617 muodostamiseksi, ja jolla samalle korttelille on hyväksytty tonttijako, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Yleisen rakennuksen tontti n:o 1 korttelissa n:o 617 on varattu sähkölaitoksen muuntoasemaa varten.

Yleisen rakennuksen likimääräinen rakennusala. Rakennuksen korkeus saa olla enintään 16 m.

180. 14. kaupunginosan korttelia n:o 472 koskeva asemakaavanmuutos.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle huhtikuun 20 p:ltä 1949.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2803)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 19 päivältä tammikuuta 1949, jolla Helsingin kaupungin 14. kaupunginosan korttelin n:o 472 asemakaava ja tonttijako on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros ja tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

181. 4. kaupunginosan kortteleita n:o 170 ja 171 koskeva asemakaavanmuutos.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle huhtikuun 22 p:ltä 1949.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2812)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 9 päivältä helmikuuta 1949, jolla Helsingin kaupungin 4. kaupunginosan korttelien n:o 170 ja 171 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

182. 20. kaupunginosan asemakaava.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle huhtikuun 22 p:ltä 1949.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2812)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 9 päivältä helmikuuta 1949, jolla Helsingin kaupungin 20. kaupunginosassa olevien kreikkalais-katolisen seurakunnan ja Suomen kaartin hautausmaan asemakaava on hyväksytty, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

183. 46. kaupunginosan korttelia n:o 2 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle huhtikuun 27 p:ltä 1949.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1946 : 260)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2797)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 9 päivältä helmikuuta 1949, jolla Helsingin kaupungin 46. kaupunginosan korttelin n:o 2 tontin n:o 2 asemakaava ja tonttijako on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Tehdaskorttelissa n:o 2 oleville tonteille rakennettaessa on rakennusjärjestyksen määräysten lisäksi noudatettava seuraavia määräyksiä:

Tontin pinta-alasta saadaan käyttää rakentamiseen enintään $\frac{1}{2}$.

Tehdasrakennuksissa saa olla paloa pidättävät seinät. Tehdasrakennuksen korkeus saa olla enintään 16 m. Paloa pidättävin seinin tehty rakennus ei kuitenkaan saa olla 9 m korkeampi.

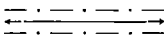
Erilliset asunto-, konttori- ja ruokalarakennukset saavat olla enintään 9 m korkeita, kerroksia saa olla enintään kaksi ja tulee rakennusten olla ainakin paloa hidastavaa luokkaa.

Tonteille saadaan rakentaa palonarkaun luokkaan kuuluvia, enintään kaksikerroksisia ja enintään 9 m korkeita varistorakennuksia. Jos rakennuksen pinta-ala ylittää 600 m², on se palonkestävin seinin jaettava enintään 600 m² laajoihin osastoihin. Ullakkotilan käyttö on kielletty.

N:o 183 (jatk.)

Rakennusta ei saa sijoittaa lähemmäksi naapuritontin rajaa kuin puolet käytetystä rakennuskorkeudesta, ei kuitenkaan 6 m lähemmäksi.

Rakennusten välimatkan samalla tontilla tulee olla vähintään 9 m.

 Vesijohtoa varten vapaana pidettävä alue.

184. 25. kaupunginosan korttelia n:o 842 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle toukokuun 6 p:ltä 1949.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 217)

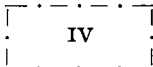
(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2830)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 23 päivältä maaliskuuta 1949, jolla Helsingin kaupungin 25. kaupunginosan korttelin n:o 842 tontin n:o 4 asemakaavamääräykset on hyväksytty muutettaviksi, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

 Istutettava tontinosa, jolle saadaan laittaa tarpeellisia kulkuteitä.

 Rakennusala enintään 4-kerroksisia, paloa pidättävään luokkaan kuuluvia, enintään 15 m korkeita rakennuksia varten, joissa kuitenkin kattolista saa olla puusta.

Tonttirajat on jätettävä aitaamatta.

185. 25. kaupunginosan korttelia n:o 884 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle toukokuun 6 p:ltä 1949.

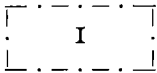
(Vrt. kunn. as.-kok. 1946 : 257)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2828)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 23 päivältä maaliskuuta 1949, jolla Helsingin kaupungin 25. kaupunginosan korttelin n:o 884 asemakaava ja tonttijako on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräys:

Rakennusala yksikerroksista paloa hidastavaa luokkaa olevaa rakennusta varten.

186. 9. kaupunginosan korttelia n:o 203 koskeva asemakaavamuutos asemakaavamääräyksineen.

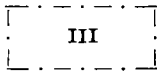
Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle kesäkuun 18 p:ltä 1949.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2836)

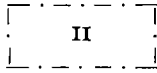
Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 23 päivältä maaliskuuta 1949, jolla Helsingin kaupungin 9. kaupunginosan korttelin n:o 203 tontin n:o 8 a asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

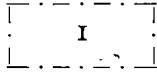
Asemakaavamääräyksiä:

Rakennusala kolmikerroksista, enintään 12,0 m korkeata rakennusta varten.

Rakennusala kaksikerroksista, enintään 8,5 m korkeata rakennusta varten.

Rakennusala yksikerroksista, enintään 5,5 m korkeata rakennusta varten.

187. 25. kaupunginosan korttelia n:o 809 koskeva asemakaavamuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle heinäkuun 5 p:ltä 1949.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1939 : 66)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2861)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 8 päivältä kesäkuuta 1949, jolla Helsingin kaupungin 25. kaupunginosan korttelin n:o 809 asemakaava ja tonttijako on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin ohellinen asema-

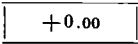
N:o 187 (jatk.)

kaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

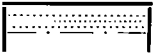
Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

 Rakennusala enintään nelikerroksista paloapidättävään luokkaan kuuluvaa rakennusta varten, jossa kattolista kuitenkin saa olla puusta.

 + 0.00

Numero, joka osoittaa mihin korkeuteen rakennusosan kattolista saadaan sijoittaa 0-tasosta lukien.

Istutettava tontinosa, jolle saadaan laittaa tarpeellisia kulkuteitä.

188. 25. kaupunginosan korttelia n:o 826 koskevia asemakaavamääräyksiä.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle heinäkuun 5 p:ltä 1949.
(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2853)

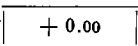
Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 8 päivältä kesäkuuta 1949, jolla Helsingin kaupungin 25. kaupunginosan korttelin n:o 826 tontille n:o 6 on hyväksytty asemakaavamääräykset, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Rakennusala enintään nelikerroksista, paloa pidättävään luokkaan kuuluvaa rakennusta varten.

 + 0.00

Numero, joka osoittaa mihin korkeuteen rakennusosan kattolista saadaan sijoittaa 0-tasosta luettuna.

Yleisen rakennuksen tontilla n:o 6 korttelissa n:o 826 saa rakennettu kerrosala olla enintään 5500 m².

189. 14. kaupunginosan kortteleita n:o 492 ja 493 koskeva asemakaavanmuutos.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle elokuun 22 p:ltä 1949.
(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2829)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvis-

tettavaksi alistaman päätöksen 23 päivältä maaliskuuta 1949, jolla Helsingin kaupungin 14. kaupunginosan korttelien n:o 492 ja 493 asema-kaava ja tonttijako on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros ja tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoit-tavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

190. 3. kaupunginosan korttelia n:o 51 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksiin.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle elokuun 23 p:ltä 1949.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1939 : 64 ja 1946 : 242)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 283I)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 23 päivältä maaliskuuta 1949, jolla Helsingin kaupungin 3. kaupunginosan korttelin n:o 51 tontin n:o 13 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksiin ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Tontilla n:o 13 korttelissa n:o 51 saadaan A:lla merkitty rakennusosa tehdä 9-kerroksiseksi, enintään tasoon + 47,20 0-tasosta luettuna.

B:llä merkityllä tontinosalla saadaan rakennuksen ullakkokerros sisustaa. Huoneiden keskikorkeuden tulee olla vähintään 2,5 m.

Tontille saadaan sijoittaa ainoastaan liikehuoneistoja sekä yksityisiä asuinhuoneistoja niitä henkilöitä varten, joiden asuminen tontilla on siinä olevan liikkeen hoidolle välttämätöntä.

191. 2. kaupunginosan korttelia n:o 37 koskevia asemakaavamääräyksiä.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle syyskuun 9 p:ltä 1949.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2792)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 4 päivältä toukokuuta 1949, jolla Helsingin kaupungin 2. kaupunginosan korttelin n:o 37 tontille n:o 15 on

N:o 191 (jatk.)

hyväksytyt asemakaavamääräykset, niinkuin ohellinen asemakaava-piirros asemakaavamääräyksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Tontille n:o 15 korttelissa n:o 37 saadaan sijoittaa ainoastaan liikehuoneistoja ja yksityisiä asuinhuoneistoja kiinteistön hoitohenkilökuntaa varten.

Rakennuksen ullakkokerrokseen saadaan A:lla merkitylle tontinosalle sisustaa konttori- ja työhuoneita. Tämän ullakkokerroksen yläpuolelle saadaan toiseen ullakkokerrokseen B:llä merkitylle tontinosalle sisustaa konttorihuoneita, joiden keskikorkeuden tulee olla vähintään 2,5 m.

B:llä merkityn ylemmän ullakkokerroksen välipohjassa saadaan käyttää puupalkkeja, mutta ei muuta syttyvää rakennetta.

192. 3. kaupunginosan korttelia n:o 46 koskeva asemakaavamuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle syyskuun 9 p:ltä 1949.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1941 : 124)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2834)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 13 päivältä huhtikuuta 1949, jolla Helsingin kaupungin 3. kaupunginosan korttelin n:o 46 tontin n:o 20 asemakaava on hyväksytyt muutettavaksi, niinkuin ohellinen asemakaava-piirros asemakaavamääräyksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Tontille n:o 20 korttelissa n:o 46 saadaan sijoittaa ainoastaan liikehuoneistoja sekä yksityisiä asuinhuoneistoja niitä henkilöitä varten, joiden asuminen tontilla on kiinteistön hoidolle välttämätöntä.

A:lla merkityllä tontinosalla saadaan rakennuksen ullakkokerros sisustaa.

193. 7. kaupunginosan korttelia n:o 133 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle syyskuun 9 p:ltä 1949.

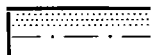
(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2857)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 18 päivältä toukokuuta 1949, jolla Helsingin kaupungin 7. kaupunginosan korttelin n:o 133 asemakaava on hyväksytty-muutettavaksi, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Yleisen rakennuksen tontilla n:o 4 korttelissa n:o 133 saa rakennuksen 4×4 m:n suuruinen torniosa kohota tasoon + 36,05 0-tasosta luettuna. Tontille saadaan välillä A-B-C sijoittaa yksikerroksinen, enintään 5 m korkea rakennus kiinni tontin rajaan.

Istutettava tontinosa.

194. 15. kaupunginosan korttelia n:o 529 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle syyskuun 9 p:ltä 1949.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1941 : 138)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2838)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 4 päivältä toukokuuta 1949, jolla Helsingin kaupungin 15. kaupunginosan korttelin n:o 529 tontin n:o 1 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Tontin alla on välillä C-D 2 m:n levyinen viemäritunneli, jonka laki on tasossa + 5,0 0-tasosta luettuna.

A:lla merkitty tontinosa on varattu yleistä viemäriä varten.

195. 15. kaupunginosan korttelia n:o 610 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle syyskuun 9 p:ltä 1949.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1945 : 315)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2870)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 29 päivältä kesäkuuta 1949, jolla Helsingin kaupungin 15. kaupunginosan korttelin n:o 610 tontin n:o 37 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

+ 0.00

 Numero, joka osoittaa mihin korkeuteen 0-tasosta luettuna rakennuksen kattolista on sijoitettava. Ullakon lattia on sijoitettava 20 cm tämän korkeuden alapuolelle.

IV

 Numero, joka osoittaa rakennuksen sallitun kerrosluvun.

--

 Istutettava tontinosa.

Tontilla n:o 37 korttelissa n:o 610 saadaan rakennuksen ullakkerrokseen A:lla merkitylle osalle sisustaa asuinhuoneita, joiden korkeuden tulee olla vähintään 2,5 m. Ullakon välipohjassa saadaan käyttää puupalkkeja, mutta ei muuta syttyvää rakennetta.

196. 16. kaupunginosan korttelia n:o 714 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle syyskuun 9 p:ltä 1949.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1945 : 191)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2872)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 29 päivältä kesäkuuta 1949, jolla Helsingin kaupungin 16. kaupunginosan korttelin n:o 714 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

IV	Rakennusala 4-kerroksista, enintään 14 m korkeata rakennusta varten.
III	Rakennusala 3-kerroksista, enintään 12 m korkeata rakennusta varten.
II	Rakennusala 2-kerroksista, enintään 9 m korkeata rakennusta varten.
I	Rakennusala 1-kerroksista, enintään 5 m korkeata rakennusta varten.

Rakennusten tulee olla paloapidättävää luokkaa, kuitenkin saa rakennuksen kattolista olla puusta.

Rakentamattomiksi jäävät tontinosat on istutettava ja saadaan niille laittaa tarpeellisia kulkuteitä.

Tonttien välirajat on jätettävä aitaamatta.

197. 18. kaupunginosan korttelia n:o 622 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle syyskuun 9 piltä 1949.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1945 : 184)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2841)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 18 päivältä toukokuuta 1949, jolla Helsingin kaupungin 18. kaupunginosan kortteliin n:o 622 tontin n:o 81 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

VIII	Rakennusala enintään 8-kerroksista rakennusta varten.
	Rakennusosalasta saadaan enintään 4/5 käyttää rakentamiseen. 8-kerroksista rakennusosaa saa olla enintään puolet rakennuksen pinta-alasta. Rakennuksen kattolistan saa sijoittaa enintään 50 cm ullakon lattiaa ylemmäksi. A:lla merkityllä tontinosalla saadaan kellarikerrokseen sisustaa liikehuoneita.

Istutettava tontinosa, jolle saadaan laittaa tarpeellisia kulkuteitä.

Korttelissa n:o 622 on tonttien välirajat jätettävä aitaamatta.

198. 25. kaupunginosan kortteliä n:o 857 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle syyskuun 9 p:ltä 1949.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1939 : 116)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2873)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 29 päivältä kesäkuuta 1949, jolla Helsingin kaupungin 25. kaupunginosan korttelin n:o 857 asemakaava ja tonttijako on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Kortteliin n:o 857 saadaan rakentaa enintään 4-kerroksisia ja enintään 14 m korkeita paloa pidättävään luokkaan kuuluvia rakennuksia, joissa kattolista saa kuitenkin olla puusta. Korttelin pinta-alasta saadaan enintään 1/4 käyttää rakentamiseen.

Rakentamattomiksi jäävät tontinosat on istutettava ja saadaan niille laittaa tarpeellisia kulkuteitä.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSET

1949

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO

N:o 18.

Sisällys: 199. Sähkölaitoksen sähköasennusten osa- ja jälkitarkastustaksa, s. 305. — 200. Helsingin kaupungin liikennelaitoksen löytötavaratoimiston ohjesääntö, s. 306. — 201. Tonttijaonmuutokset vuonna 1949, s. 307. — 202. Muutokset sääntöpalkkaisten virkojen luokitteluun vuonna 1949, s. 307.

199. Sähkölaitoksen sähköasennusten osa- ja jälkitarkastustaksa.

Teknillisten laitosten lautakunnan vahvistama lokakuun 19 p:nä 1949.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1945 : 87)

Osatarkastus.

Jos työ ei ole valmis, mutta halutaan osa siitä tarkastettavaksi, veloittaa sähkölaitos tällaisesta osatarkastuksesta:

Yhden huoneiston asennuksen osatarkastuksesta 300 mk
Useamman huoneiston asennuksen osatarkastuksesta ... 1 000 »

Jälkitarkastus.

Jälkitarkastus suoritetaan, ellei asennusta jostain syystä ole hyväksytty, lopputarkastuksessa. Jälkitarkastusmaksut suorittaa urakoitsija, eikä urakoitsija ole oikeutettu veloittamaan niistä asiakasta.

Yhden huoneiston asennuksen

ensimmäisestä jälkitarkastuksesta	300 mk
toisesta »	1 000 »
kolmannelta »	3 000 »

Useamman huoneiston asennuksen

ensimmäisestä jälkitarkastuksesta	1 000 mk
toisesta »	3 000 »
kolmannelta »	6 000 »

200. Helsingin kaupungin liikennelaitoksen löytötavaratoimiston ohjesääntö.

Uudenmaan lääninhallituksen vahvistama joulukuun 2 p:nä 1949.

(Kaupunginvaltuuston hyväksymä maaliskuun 23 p:nä ja syyskuun 7 p:nä 1949)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1946 : 38 ja 1947 : 141)

1 §. Helsingin kaupungin liikennelaitoksen löytötavaratoimiston toiminnassa on sen lisäksi, mitä 19 päivänä marraskuuta 1943 annetussa löytötavaralaisissa ja 15 päivänä kesäkuuta 1945 annetussa löytötavaraasetuksessa on säädetty, noudatettava tämän ohjesäännön määräyksiä.

2 §. Helsingin kaupungin liikennelaitoksen löytötavaratoimiston tarkoituksena on ottaa talteen, säilyttää ja hoitaa liikennelaitoksen raitiotievaunuista, linja-autoista, laivoista, moottoriveneistä ja lautoista sekä liikennelaitoksen huoneistoista ja pihamailta löydettyt esineet, jotka päivittäin tarkastusasemilta lähetetään tai muutoin toimitetaan löytötavaratoimistoon.

3 §. Löytötavaratoimiston hallintoa hoitaa Helsingin kaupungin liikennelaitoksen lautakunta, joka myös nimittää toimiston hoitajan. Muun henkilökunnan ottaa liikennelaitoksen toimitusjohtaja.

4 §. Löytötavarat on numeroitava löytötavara-asetuksen mukaan pidettävän luettelon mukaisilla järjestysnumeroilla. Mikäli sama löytö käsittää useampia esineitä on lisäksi käytettävä sopivia alanumeroita tai kirjaimia.

5 §. Jos liikennelaitoksen lautakunta niin päättää, voidaan löytötavaran omistajalta periä korvaus löydöstä aiheutuneista tarpeellisista kustannuksista lääninhallituksen vahvistaman taulukon mukaan. *Kaupunginvaltuusto 7/9 1949.*

6 §. Löytötavaratoimiston hoitajalla on oikeus, milloin omistajaa ei ole ilmaantunut vuoden kuluttua tavaran löytämisestä, myydä talteenotettu tavara julkisella huutokaupalla tai muulla sopivaksi katsomallaan tavalla. Myyntitoiminta on järjestettävä liikennelaitoksen lautakunnan valvonnan ja tarkkailun alaisena. Myytäessä saatu rahamäärä siirretään Helsingin kaupungin liikennelaitoksen löytötavararahastoon käytettäväksi rahaston sääntöjen määräämällä tavalla.

201. Tonttijaonmuutokset vuonna 1949.

Kaup. osa	Kortteli	Tontti	M u u t o s	Kaup. valt. päätös	Sisäas. min. vahvistus
7	133	6	Tontista n:o 6 korttelissa n:o 133 Teh- taankadun varrella on muodostettu kaksi uutta tonttia n:o 4 ja n:o 8	15.12.48	12.2.49
23	672	—	Tonttijako vahvistettu	9.2.49	27.4.49
21	649	—	Tonttijako vahvistettu	»	2.5.49
6	177	5 ja 7	Yhdistetty yhdeksi tontiksi n:o 6 Matala- salmenkadun varrella	23.3.49	22.8.49
46	9	—	Tonttijako vahvistettu	2.3.49	»
46	16	4 ja 7	Yhdistetty yhdeksi tontiksi n:o 10 Tako- montien varrella	23.3.49	»
18	623	83, 85, 87 ja 89	Yhdistetty kahdeksi tontiksi, toinen n:o 83+85 ja toinen n:o 87+89 Mannerhei- mintien varrella	2.3.49	23.8.49
43	43010— 43012	—	Tonttijako vahvistettu	23.3.49	»
46	2	6	Tontista n:o 6 korttelissa n:o 2 Pitäjän- mäen teollisuusalueella on muodostettu kaksi tonttia n:o 7 ja n:o 8	13.4.49	31.8.49
22	532 a	4c ja 10	Yhdistetty yhdeksi tontiksi n:o 4 d Mäke- länkadun varrella	29.6.49	9.9.49
81	106	5 ja 6	Tontista n:o 6 korttelissa n:o 106 Hertto- niemen asuntoalueella on muodostettu uusi tontti n:o 9 ja tontista n:o 5 uusi tontti n:o 10	25.8.48	16.11.49

202. Muutokset sääntöpalkkaisten virkojen luokitteluun vuonna 1949.

A. Perustetut virat.

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kielitaito- luokka	Kaup. valt. päätös	
						tehty	astui voimaan
1	Rakennustoimisto, tili- virasto	Kassanhoitaja (vrt. taulu B, n:o 1)	1	21	—	19.1.49	1.1.49
2	Painatus- ja hankinta- toimisto	Toimentaja	1	20	IV	9.2.49	1.3.49
3	»	Toimistoapulainen	2	18	V	»	»
4	»	»	2	16	V	»	»
5	»	Painaja	1	16	V	»	»
6	Terveystoimivirasto	Kaupunginkätilö	1	22	—	»	»
7	Sähkölaitos	Insinööri	1	41	—	»	1.4.49
8	»	»	2	38	—	»	»
9	»	Virranmuutosmestari	1	34	—	»	»
10	»	Apulaiskaapelimestari	1	33	—	»	»
11	»	Sähköyliasentaja	1	28	—	»	»

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkatuokka	Kielitaito- luokka	Kaup. vaiht. päätös	
						tehty	astui voimaan
12	Vastaanotto- ja ammatti- oppilaskoti	Tarkkailuluokan mies- opettaja	1 30	V		2.3.49	1.5.49
13	Vesijohtolaitos	Laboraattori (vrt. taulu B, n:o 3)	1 24	V		»	1.4.49
14	Valmistava poikien ammattikoulu	Opettaja (vrt. taulu B, n:o 4)	1 35	—		23.3.49	»
15	Valmistava tyttöjen ammattikoulu	Opettaja (vrt. taulu B, n:o 5)	1 27	—		»	»
16	Marian sairaala	Lämmittäjä (vrt. taulu B, n:o 6)	1 20	—		13.4.49	»
17	» »	Ovenvartija (vrt. taulu B, n:o 7)	1 17	—		»	»
18	Äitiys- ja lastenhoidon- neuvolat	Terveyssisar	2 22	—		4.5.49	1.5.49
19	Ruotsinkiel. kansakoulut	Kirjanpitäjä (vrt. taulu B, n:o 8)	1 21	—		»	1.8.49
20	» »	Veistokalustonhoitaja	1 20	—		»	»
21	Satamalaitos	Nosturiesimies	1 27	IV		»	1.6.49
22	Kaupunginkirjasto	Taloudenhoitaja	1 34	III		»	1.7.49
23	»	Osastonhoitaja	7 26	III		»	»
24	»	Opiskelunneuvoja	3 25	III		»	»
25	»	Toimistoapulainen	7 16	—		»	»
26	»	Järjestelyapulainen	3 16	—		»	»
27	Tilastotoimisto	Aktuaari	1 29	II		8.6.49	1.10.49
28	Äitiys- ja lastenhoidon- neuvolat	Terveyssisar	1 22	—		»	1.9.49
29	Kunnalliskoti	Apulaisruokalanhoitaja	1 19	V		»	1.1.50
30	Kaupunginkirjasto	Järjestelyapulainen	3 16	—		»	»
31	»	Kirjastonhoitaja	1 26	—		»	1.7.49
32	»	Kirjastoamanuenssi	2 23	—		»	1.1.50
33	Suomenkiel. kansakoulut	Talonmies-lämmittäjä	1 19	—		29.6.49	»
34	» »	Ruoanjakaja	1 10	—		»	»
35	» »	Siivoja	4 8	—		»	»
36	Kaupunginmuseo	Toimistoapulainen	1 18	—		»	»
37	Lastentarhat	Opettaja	2 23	—		7.9.49	»
38	»	Lastenhoitaja	1 16	—		»	»
39	»	»	1 12	—		»	»
40	»	Talousapulainen	1 10	—		»	»
41	Kunnalliskoti	Työnjohtaja (vrt. taulu B, n:o 12)	1 22	—		»	»
42	Lastensuojeluvirasto, Malmin toimisto	Kodissakävijä (vrt. taulu B, n:o 14)	1 23	—		»	»
43	Lastentarhat	Apulaistarkastaja	1 28	III		»	»
44	Rakennustoimisto, katurakennusos.	Laboraattori	1 27	V		»	»

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kielitaitoluokka	Kaup. valt. päätös	
						tehty	astui voimaan
45	Teknillisten laitosten lautakunta, kanslia	Kanslisti (vrt. taulu B, n:o 15)	1 24	IV		7.9.49	1.10.49
46	»	Toimistoapulainen	1 19	V		»	»
47	Lastentarhat	Opettaja	1 23	—		»	1.9.49
48	»	»	2 23	—		»	1.1.50
49	»	Lastenhoitaja	2 16	—		»	»
50	»	»	2 42	—		»	»
51	»	Talousoapulainen	1 10	—		»	»
52	Kouluhammasklinikka	Haaraklinikanhoitaja	1 37	—		»	»
53	»	Kouluhammaslääkäri	2 22	—		»	»
54	»	Klinikka-apulainen	1 17	—		»	»
55	»	Vahtimestari	1 16	—		»	»
56	»	Siivooja-eteisvartija	1 8	—		»	»
57	Tuberkuloosihuoltotoimisto	Sairaanhoitajatar	2 20	—		28.9.49	»
58	»	Toimistoapulainen	1 16	—		»	»
59	Terveydenhoitovirasto	Kodinhoitaja	12 16	—		»	»
60	Äitiys- ja lastenhoidon neuvolat	Kirjanpitäjä	1 19	—		»	»
61	Kouluhammasklinikka	Haaraklinikanhoitaja (vrt. taulu B, n:o 19)	2 37	—		»	»
62	»	Vahtimestari	2 16	—		»	»
63	»	Siivooja-eteisvartija	2 8	—		»	»
64	Urheilu- ja retkeilytoimisto	Kenttämestari	1 25	—		»	»
65	Satamalaitos, jäänsärkijä	II päällikkö	1 35	—		»	»
66	Sähkölaitos	Linjamestari	1 34	—		»	»
67	»	Apulaislinjamestari	1 32	—		»	»
68	»	Sähköyliasentaja	1 28	—		»	»
69	Marian sairaala	Anestesiologialilääkäri	1 36	—		19.10.49	»
70	»	Apulaislääkäri	1 32	—		»	»
71	»	Röntgenlääkäri	1 37	—		»	»
72	»	Osastonhoitajatar	1 22	—		»	»
73	»	Laboratorioapulainen	1 20	—		»	»
74	»	Siivooja	2 9	—		»	»
75	Kulikutautisairaala	Röntgenlääkäri	1 37	—		»	»
76	»	Lastenhoitajatar	2 16	—		»	»
77	»	Siivooja	2 9	—		»	»
78	Kivelän sairaala	Apulaislääkäri	1 32	—		»	»
79	»	Apulaisyölihoitajatar	1 22	—		»	»
80	»	Osastonhoitajatar	1 22	—		»	»
81	»	Sairaanhoitajatar	1 20	—		»	»
82	»	Laboratorioapulainen	2 20	—		»	»
83	»	Mielisairaanhoitajatar	2 19	—		»	»
84	»	Kodinhoitaja	1 16	—		»	»
85	»	Miespotilaiden sisätöiden ohjaaja (vrt. taulu B, n:o 24)	1 21	—		»	»
86	»	Kylvettäjä	1 11	—		»	»

N:o 202 (jatk.)

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kielitaitoluokka	Kaup. valt. päätös	
						tehty	astui voimaan
87	Kivelän sairaala	Siivoaja	2	9	—	19.10.49	1.1.50
88	»	Lämmittäjä-mekaanikko (vrt. taulu B, n:o 25)	3	22	—	»	»
89	»	Desinfioitsija-mekaanikko (vrt. taulu B, n:o 26)	1	22	—	»	»
90	»	Ompelija	1	12	—	»	»
91	Nikkilän sairaala	Johtaja-opettaja, mieli- sairaanhoitokoulu	1	25	—	»	»
92	»	Toimistoapulainen	1	18	—	»	»
93	»	Puhelinkeskuksen hoitaja	1	16	—	»	»
94	»	Apumies	1	16	—	»	»
95	»	Leipoja	1	11	—	»	»
96	Tuberkuloosisairaala	Farmaseutti	1	22	—	»	»
97	Malmin sairaala	Alilääkäri	1	36	—	»	»
98	»	Laboratoriohoitajatar	1	22	—	»	»
99	»	Sairaanhoitajatar	1	20	—	»	»
100	»	Apumies	1	16	—	»	»
101	»	Pesuapulainen	1	11	—	»	»
102	»	Siivoaja	1	9	—	»	»
103	Sairaanhoitajatakoulu	Opettaja	3	24	—	»	»
104	Kaupunginkirjasto	Sivukirjastonhoitaja (vrt. taulu B, n:o 27)	1	26	—	»	»
105	Lastentarhat	Opettaja	4	23	—	»	»
106	»	Lastenseimenjohtaja	1	23	—	»	»
107	»	Lastenhoitaja	2	13	—	»	»
108	»	Keittäjä	1	12	—	»	»
109	»	Talousapulainen	1	10	—	»	»
110	Musiikkilautakunnan ja kaupunginorkesterin toimisto	Kirjastonhoitaja	1	25	III	9.11.49	»
111	Rakennustoimisto, puhdistuslaitokset	Koneenhoitaja	3	27	—	»	»
112	Lastentarhat	Opettaja	3	23	—	»	»
113	»	Talousapulainen	1	10	—	»	»
114	Suomenkiel. kansakoulut	Veistokalustonhoitaja	1	22	—	21.11.49	»
115	Lastentarhat	Opettaja	1	25	—	30.11.49	1.7.50
116	»	Lastenhoitaja	2	15	—	»	»
117	»	Talousapulainen	1	12	—	»	»
118	Kaupunginkanslia	Toimistoapulainen	1	23	—	21.12.49	1.1.50

B. Lakkautetut virat.

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kaup. valt. päätös	
					tehty	astui voimaan
1	Rakennustoimisto, tilivirasto	Toimistoapulainen (vrt. taulu A, n:o 1)	1	16	19.1.49	1.1.49
2	Elintarvikekeskus	Myymäläapulainen	2	10	9.2.49	»
3	Vesijohtolaitos	Laboratorioapulainen (vrt. taulu A, n:o 13)	1	17	2.3.49	1.4.49
4	Valmistava poikien ammattikoulu	Rehtori (vrt. taulu A, n:o 14)	1	37	23.3.49	»
5	Valmistava tyttöjen ammattikoulu	Rehtori (vrt. taulu A, n:o 15)	1	28	»	»
6	Marian sairaala	Desinfiointsija (vrt. taulu A, n:o 16)	1	19	13.4.49	»
7	» »	Yövärtija (vrt. taulu A, n:o 17)	1	16	»	»
8	Ruotsinkiel. kansakoulut	Kanslia-apulainen (vrt. taulu A, n:o 19)	1	19	4.5.49	1.8.49
9	Kaupunginkirjasto	Amanuessi	3	16	»	1.7.49
10	Kaupunginmuseo	Intendentti	1	21	29.6.49	30.6.49
11	Työtuvat	Työnjohtaja	2	22	7.9.49	1.1.50
12	» »	» (vrt. taulu A, n:o 44)	1	21	»	»
13	» »	»	1	20	»	»
14	Lastensuojeluvirasto, Malmin toimisto	Toimistonhoitaja (vrt. taulu A, n:o 42)	1	28	»	»
15	Sähkölaitos	Kanslisti (vrt. taulu A, n:o 45)	1	24	»	1.10.49
16	Kaupunginkirjasto	Amanuessi	10	23	»	1.7.49
17	Lastentarhat	Opettaja	1	23	»	1.1.50
18	» Kotikallion lukutupa	Lastenhoitaja	1	11	»	»
19	Kouluhammasklinikka	Kouluhammaslääkäri (vrt. taulu A, n:o 61)	2	22	28.9.49	»
20	Satamalaitos, jäänsärkijä	Päällikkö	1	28	»	»
21	» »	Perämies	1	26	»	1.1.49
22	» satamakontt. varast.- ja laiturih.-os.	Satamamestari	1	29	»	1.1.50
23	» »	Varastorakennusten apul. isännöitsijä	1	23	»	1.1.49
24	Kivelän sairaala	Mielisairauhoitaja (vrt. taulu A, n:o 85)	1	20	19.10.49	1.1.50
25	» »	Asentaja (vrt. taulu A, n:o 88)	3	20	»	»
26	» »	Desinfiointsija (vrt. taulu A, n:o 89)	1	19	»	»
27	Kaupunginkirjasto	Amanuessi (vrt. taulu A, n:o 104)	1	23	»	»
28	» »	Amanuessi (vrt. taulu A, n:o 104)	3	23	21.11.49	1.11.49

N:o 202 (jatk.)

C. Toisiin palkkaluokkiin siirretyt virat.

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä		Palkka- luokka		Kaup. valt. päätös	
			entinen	uusi	tehty	astui voimaan		
1	Painatus- ja hankinta- toimisto	Painaja	1 14	16	11.1.49	1.7.48		
2	Rahatoimisto	Osastonhoitaja	2 22	23	»	»		
3	»	Osastonhoitaja; uusi nimi: apulaistoimintaja	1 22	23	»	»		
4	»	Siivooja	2 8	9	»	»		
5	Verotusvalmisteluvirasto	Toimistoapulainen	1 16	18	»	»		
6	Ulosottolaitos, II kaupun- ginvoudinkonttori	Ulosottoapulainen; uusi nimi: toimentaja	1 19	21	»	»		
7	Rakennustarkast.konttori	Tarkastaja	1 34	35	»	»		
8	»	Apulaisarkkitehti	1 36	37	»	»		
9	»	Piirirakennusvalvoja	3 30	31	»	»		
10	»	Apulaistarkastaja	1 30	32	»	»		
11	Palolaitos	Työnjohtaja	1 29	30	»	»		
12	Terveystenhoitovirasto	Sairaanhoitajat; uusi nimi: aluehoitaja	14 20	22	»	»		
13	»	Apulaisvahtimestari	1 12	15	»	»		
14	Ammattientarkastus	Ammattienylitarkastaja	1 38	39	»	»		
15	Tuberkuloositomisto	Apulaislääkäri	2 30	31	»	»		
16	Sielullisesti sairaiden vastaanottoasema	Apulaislääkäri	1 30	31	»	»		
17	»	Ylihoitajat	1 22	23	»	»		
18	»	Osastonhoitajat	4 20	21	»	»		
19	Kouluhammasklinikka	Siivooja	1 7	9	»	»		
20	»	»	4 7	8	»	»		
21	Marian sairaala	Apulaislääkäri	12 30	31	»	»		
22	»	Röntgenapulaislääkäri	1 30	31	»	»		
23	»	Hieroja	3 14	15	»	»		
24	»	Vahtimestari	1 17	18	»	»		
25	»	Obduktioapulainen	1 18	19	»	»		
26	»	Työnjohtaja	1 19	20	»	»		
27	»	Konemestari	1 29	30	»	»		
28	»	Koneenhoitaja	1 25	26	»	»		
29	»	Lämmittäjä	5 18	20	»	»		
30	»	Ompelija	5 11	12	»	»		
31	Kulkutautisairaala	Apulaislääkäri	5 30	31	»	»		
32	»	Vahtimestari	2 17	18	»	»		
33	»	Autonkuljettaja	6 19	20	»	»		
34	»	Työnjohtaja; uusi nimi: työ- ja autoesimies	1 19	21	»	»		
35	»	Konemestari	1 29	30	»	»		
36	»	Koneenhoitaja	1 25	26	»	»		
37	»	Asentaja	1 19	20	»	»		
38	»	Lämmittäjä	5 18	20	»	»		
39	»	Ompelija	4 11	12	»	»		
40	Kivelän sairaala	Apulaislääkäri	18 30	31	»	»		

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä		Palkka- luokka		Kaup. valt. päätös	
			entinen	uusi			tehty	astui voimaan
41	Kivelän sairaala	Hieroja	4	14	15		11.1.49	1.7.48
42	»	Työnjohtaja	2	19	20		»	»
43	»	Vahtimestari	2	17	18		»	»
44	»	Autonkuljettaja	2	19	20		»	»
45	»	Sosiaalisivooja	1	9	10		»	»
46	»	Konemestari	1	29	30		»	»
47	»	Koneenhoitaja	1	25	26		»	»
48	»	Asentaja	3	19	20		»	»
49	»	Lämmittäjä	6	18	20		»	»
50	»	Ompelija	6	11	12		»	»
51	Nikkilän sairaala	Käsityönapulaisohjaaja	1	17	18		»	»
52	»	Käsityönapulaisohjaaja; uusi nimi: miesten käsi- työohjaaja	1	17	20		»	»
53	»	Voimistelunopettaja	1	26	27		»	»
54	»	Autonkuljettaja	3	19	20		»	»
55	»	I konemestari	1	30	31		»	»
56	»	II »	1	26	27		»	»
57	»	Koneenhoitaja	1	24	26		»	»
58	»	Ompelija	3	11	12		»	»
59	»	Lämmittäjä	7	19	20		»	»
60	Tuberkuloosisairaala	Apulaislääkäri	5	30	31		»	»
61	»	Autonkuljettaja	2	19	20		»	»
62	»	Siivooja	1	9	10		»	»
63	»	Konemestari	1	29	30		»	»
64	»	Lämmittäjä	3	18	20		»	»
65	»	Asentaja	1	19	20		»	»
66	»	Ompelija	5	11	12		»	»
67	Malmin sairaala	Apulaislääkäri	3	30	31		»	»
68	»	Vahtimestari	1	17	18		»	»
69	»	Lämmittäjä	1	18	20		»	»
70	»	Talonmies; uusi nimi: lämmittäjä-mekaanikko	1	16	20		»	»
71	»	Talonmiehen apulainen; uusi nimi: lämmittäjä	1	16	18		»	»
72	»	Ompelija	2	11	12		»	»
73	Sairaanhoitajatarkoulu	Johtaja	1	26	27		»	»
74	»	Apulaisjohtaja	1	24	25		»	»
75	Huoltovirasto, yl.toimisto	Toimistoapulainen	5	16	18		»	»
76	»	Järjestysmies	3	19	20		»	»
77	»	Vahtimestari	12	18	19		»	»
78	»	kassa- ja tilitoimisto						
		Apulaiskirjanpitäjä; uusi nimi: kirjanpitäjä	1	19	20		»	»
79	»	asiamies- toimisto						
		Järjestysmies	4	19	20		»	»
80	»	Vahtimestari	1	17	18		»	»
81	Kunnalliskoti	Lääkäri	1	33	34		»	»
82	»	Hieroja	1	14	15		»	»

N:o 202 (jatk.)

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä		Palkka- luokka		Kaup. valt. päättös	
			entinen	uusi	tehty	astui voimaan		
83	Kunnalliskoti	Käsityönohjaaja	1	19	20	11.1.49	1.7.48	
84	»	Käsityönapulaisohjaaja	1	16	17	»	»	
85	»	Autonkuljettaja	1	19	20	»	»	
86	»	» (kuorma-auton)	1	19	20	»	»	
87	»	Lämmittäjä	4	19	20	»	»	
88	Tervalammen työlaitos ja maatila	Emännöitsijän apulainen	2	12	13	»	»	
89	»	Karjanhoitaja	1	20	21	»	»	
90	»	Sikalanhoitaja	1	19	20	»	»	
91	Työtuvat	Työnjohtaja	1	20	21	»	»	
92	Sofianlehdon pikkulasten- koti	Lämmittäjä-mekaanikko	1	20	21	»	»	
93	»	Keittiöapulainen	1	9	10	»	»	
94	Reijolan lastenkoti	Ompelija	1	11	12	»	»	
95	Kullatorpan lastenkoti	»	1	11	12	»	»	
96	Malmin lastenkoti	»	1	11	12	»	»	
97	Vastaanottokoti	Lämmittäjä-mekaanikko	1	20	21	»	»	
98	»	Keittiöapulainen	1	9	10	»	»	
99	Toivolän koulukoti	Opettaja	3	28	29	»	»	
100	»	Emännöitsijä	1	19	20	»	»	
101	»	Palvelija	1	9	10	»	»	
102	Ryttylän koulukoti	Opettaja	3	28	29	»	»	
103	»	Veistonopettaja	1	25	26	»	»	
104	»	Metallitöiden opettaja	1	25	26	»	»	
105	»	Palvelija	1	9	10	»	»	
106	»	Lämmittäjä	1	18	19	»	»	
107	Toivoniemen maatila	Maataloustöiden ohjaaja	1	19	20	»	»	
108	»	Karjanhoitaja (nainen)	1	14	15	»	»	
109	Ryttylän ja Siltalan maa- tila	Maataloustöiden ohjaaja	1	20	21	»	»	
110	»	Karjanhoitaja (mies)	1	16	17	»	»	
111	Toivolän maatila	Maataloustöiden ohjaaja	1	19	21	»	»	
112	»	Karjanhoitaja (nainen)	1	14	15	»	»	
113	Työnvälitystoimisto	Ammatinvälinnanohjaaja; uusi nimi: ammatinva- lintasosiologi, nuoriso-os.	1	30	31	»	»	
114	»	Toimentaja	5	21	22	»	»	
115	»	Vahtimestari; uusi nimi: ylivahtimestari	1	19	20	»	»	
116	»	Vahtimestari	2	17	18	»	»	
117	Korkeasaaren kansanpuisto	Saarenvartija	1	17	18	»	»	
118	Ratsastushalli	Talonmies-lämmittäjä	1	18	19	»	»	
119	Suomenkiel. kansakoulut	Koulupsykologi	1	24	29	»	»	
120	»	Jatkokoulun poikaluo- kien opettaja	29	28	29	»	»	
121	»	Ylä- ja apukoulun poika- luokkien opettaja	156	27	29	»	»	
122	»	Ylä- ja apukoulun tyttö- luokkien opettaja	152	26	27	»	»	

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä		Palkka- luokka		Kaup. valt. päättös	
			entinen	uusi	tehty	astui voimaan		
123	Suomenkiel. kansakoulut	Talonmies-lämmittäjä	1 19	20	11.1.49	1.7.48		
124	»	Talonmies-vahtimestari	9 18	19	»	»		
125	»	Talonmies-vahtimestari- siivooja	2 18	19	»	»		
126	Ruotsinkiel. kansakoulut	Jatkokoulun poikaluok- kien opettaja	8 28	29	»	»		
127	»	Ylä- ja apukoulun poika- luokkien opettaja	42 27	29	»	»		
128	»	Ylä- ja apukoulun tyttö- luokkien opettaja	95 26	27	»	»		
129	Kansakoulut	Koulupsykologi	1 24	29	»	»		
130	Ammattiopetuslaitokset	Tarkastaja	1 38	39	»	»		
131	»	Apulaistarkastaja	1 18	19	»	»		
132	Kirjapainokoulu	Ammattityönopettaja	1 26	28	»	»		
133	Valmistava tyttöjen ammattikoulu	Piirustuksen opettaja	1 26	27	»	»		
134	»	Opettaja	13 26	27	»	»		
135	»	Tarjoilun opettaja	1 21	22	»	»		
136	»	Pesun opettaja	1 21	22	»	»		
137	»	Leipomo-opettaja	1 21	22	»	»		
138	»	Varastonhoitaja; uusi nimi: toimistoapulainen	1 17	18	»	»		
139	Lastentarhat	Tarkastaja	1 30	31	»	»		
140	»	Apulaistarkastaja	1 27	28	»	»		
141	»	Talousapulainen	3 8	9	»	»		
142	»	Lastenhoitaja	1 10	12	»	»		
143	»	»	13 10	11	»	»		
144	Kaupunginkirjasto	Talonmies-lämmittäjä	1 16	17	»	»		
145	Kiinteistötoimisto, tonttios.	Rakennusneuvoja	1 32	34	»	»		
146	»	Varastoalueiden tarkast.	1 31	33	»	»		
147	»	metsätal.os. Metsätyönjohtaja	1 28	29	»	»		
148	»	Metsänvartija	2 21	22	»	»		
149	»	asemak.os. Asemakaavainsinööri	1 42	43	»	»		
150	»	»	1 38	39	»	»		
151	»	»	1 38	39	»	»		
152	»	»	1 21	22	»	»		
153	»	»	1 18	20	»	»		
154	»	»	2 17	19	»	»		
155	»	kaupunki- mittausos. Mittausteknikko	1 35	36	»	»		
156	»	»	2 33	34	»	»		
157	»	»	Mittausteknikko; uusi nimi: laskija	1 31	33	»	»	
158	»	»	Mittausteknikko	1 31	32	»	»	
159	»	»	Kiinteistöluettelon hoitaja	1 33	34	»	»	
160	»	»	Mittausteknikko	1 29	32	»	»	
161	»	»	»	1 29	31	»	»	
162	»	»	»	1 28	29	»	»	

N:o 202 (jatk.)

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä		Palkka- luokka		Kaup. valt. päätös	
			entinen	uusi			tehty	astui voimaan
163	Kiinteistötoimisto, kaupunki- mittausos.	Kartoittaja	3	26	29		11.1.49	1.7.48
164	»	»	2	26	28		»	»
165	»	Toimistonhoitaja	1	24	25		»	»
166	»	Piirtäjä	1	21	22		»	»
167	»	»	2	19	20		»	»
168	»	»	5	18	19		»	»
169	»	Laskija	1	28	30		»	»
170	» talo-os.	Rakennusmestari	1	33	35		»	»
171	»	Halli- ja torikaupan valvoja	1	30	31		»	»
172	»	Apulaisrakennusmestari	1	31	33		»	»
173	Kaupungin talot	Koneenhoitaja	1	22	24		»	»
174	»	Lämmittäjä	3	16	17		»	»
175	»	»	1	12	13		»	»
176	»	Talonmies-lämmittäjä	1	18	19		»	»
177	»	Talonmies	2	16	17		»	»
178	»	»	1	3	4		»	»
179	»	Yövärtija	1	14	15		»	»
180	»	»	1	13	14		»	»
181	»	Siivooja	8	3	4		»	»
182	Poliisihuoneistot	Lämmittäjä	1	18	19		»	»
183	»	»	1	17	18		»	»
184	»	»	2	16	17		»	»
185	»	Siivooja	2	3	4		»	»
186	Rakennustoimisto, » talorak.os.	Arkkitehti	2	40	41		»	»
187	»	Rakennusmestari	1	35	36		»	»
188	»	Piirtäjä	2	30	31		»	»
189	» katurak.os.	Insinööri	2	40	41		»	»
190	»	»	1	39	41		»	»
191	»	»	1	38	39		»	»
192	»	Kemisti	2	37	38		»	»
193	»	Rakennusmestari	3	35	36		»	»
194	»	»	3	33	35		»	»
195	»	»	6	31	33		»	»
196	»	Mittausteknikko	4	32	33		»	»
197	»	»	3	30	31		»	»
198	»	Ylikonemestari	1	35	36		»	»
199	»	Asemakonemestari	1	34	35		»	»
200	»	Konemestari	7	29	30		»	»
201	» varasto-os.	Apulaisinsinööri	1	35	36		»	»
202	»	Apulaisvarastopäällikkö	1	30	32		»	»
203	»	I työnjohtaja	1	35	36		»	»
204	»	II »	1	31	33		»	»
205	»	Varaston esimies	1	22	23		»	»
206	» puht.pito-os.	Esimies (korjauspaja)	1	31	33		»	»
207	»	Piirityönjohtaja	9	25	26		»	»

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä		Palkka- luokka		Kaup. valt. päätös	
			entinen	uusi	tehty	astui voimaan		
208	Satamalaitos, satamakontt.	Satamavalvoja	21	19	20	11.1.49	1.7.48	
209	» varastoimis- ja laituri- huolto-os.	Lämpöjohtomekaanikko	4	20	21	»	»	
210	» »	»	3	19	20	»	»	
211	» »	Autonkuljettaja	3	19	20	»	»	
212	» »	Nosturiesimies	5	26	27	»	»	
213	» »	Vaakamestari	3	18	20	»	»	
214	» satamarak.os.	Insinööri	3	40	41	»	»	
215	» »	Rakennusmestari	1	35	36	»	»	
216	» »	»	3	31	33	»	»	
217	» »	Mittausteknikko	2	32	33	»	»	
218	» »	»	1	30	31	»	»	
219	Teurastamo	Apulaislääkäri	1	34	35	»	»	
220	» »	Käyttöpäällikkö	1	35	36	»	»	
221	» »	I konemestari	1	30	32	»	»	
222	» »	II »	1	29	31	»	»	
223	» »	Lämmittäjä	1	19	20	»	»	
224	» »	Vartija	4	16	17	»	»	
225	» »	Navettamies	1	16	17	»	»	
226	» »	Metallikorjausmies	1	20	21	»	»	
227	Elintarvikekeskus	Kasvisvaraston varasto- esimies	1	18	19	»	»	
228	» »	Autonkuljettaja	6	20	21	»	»	
229	» »	Pääkeittäjä	4	14	15	»	»	
230	» »	Ruokalanhoitaja	5	12	13	»	»	
231	» »	Koulukeittäjä	2	12	13	»	»	
232	Vesijohtolaitos	Rakennusmestari	1	31	33	»	»	
233	» »	Piirtäjä	1	27	28	»	»	
234	» kassa- ja tilivirasto	Mittariosaston esimies	1	26	27	»	»	
235	» »	Käyttöpäällikkö	1	35	36	»	»	
236	» »	Konemestari	1	32	33	»	»	
237	» »	»	12	29	30	»	»	
238	» »	Apulaiskoneenhoitaja	7	23	24	»	»	
239	» »	Kemikaalipäivystäjä	7	23	24	»	»	
240	» »	Lomittava koneenhoitaja	1	23	24	»	»	
241	» »	Apulaiskoneenhoitaja	3	20	24	»	»	
242	» jakeluos.	I putkimestari	1	34	35	»	»	
243	» »	II »	3	32	33	»	»	
244	» »	Asennustarkastaja	1	29	30	»	»	
245	» mittari- ja asennusos.	Ylityöpajamestari; uusi nimi: työpajan esimies	1	35	36	»	»	
246	» »	I putkimestari	2	34	35	»	»	
247	» »	Työpajamestari	1	31	33	»	»	
248	» »	III putkimestari	1	31	33	»	»	
249	» »	Työemestari	1	28	29	»	»	

N:o 202 (jatk.)

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä		Palkka- luokka		Kaup. valt. päättös	
			entinen	uusi	tehty	astui voimaan		
250	Kaasulaitos, kassa- ja tilivirasto	Laskutusosaston esimies	1 26	27	11.1.49	1.7.48		
251	»	Ylikonemestari	1 35	36	»	»		
252	»	Korjausmestari	1 32	33	»	»		
253	»	Sivutuotemestari	1 32	33	»	»		
254	»	Ylikaasumestari	1 35	36	»	»		
255	»	Uunimestari	1 33	34	»	»		
256	»	Rakennusmestari	1 31	33	»	»		
257	»	Työnjohtaja	1 26	28	»	»		
258	»	Koksiesimies	1 25	28	»	»		
259	»	Konemestari	3 29	30	»	»		
260	»	Apulaiskaasumestari	1 31	32	»	»		
261	»	I putkimestari	2 34	35	»	»		
262	»	II »	2 32	33	»	»		
263	»	I asennusmestari	1 34	35	»	»		
264	»	II »	1 32	33	»	»		
265	»	Mittarimestari	1 31	33	»	»		
266	»	III asennusmestari	1 30	32	»	»		
267	Sähkölaitos, kassa- ja tilivirasto	Ovenvartija-hissinkuljett.	1 14	15	»	»		
268	»	Ylikonemestari	1 35	36	»	»		
269	»	Ylikattilamestari	1 35	36	»	»		
270	»	Ylisähkömestari	1 35	36	»	»		
271	»	Ylikojeistomestari	1 35	36	»	»		
272	»	Asemamestari	4 33	35	»	»		
273	»	Työpajamestari	1 32	33	»	»		
274	»	Kattilayliasentaja	1 32	33	»	»		
275	»	Työnjohtaja	1 32	33	»	»		
276	»	Korjausmestari	1 32	33	»	»		
277	»	Sähköyliasentaja	4 26	28	»	»		
278	»	Asemapäivystäjä	16 28	29	»	»		
279	»	Apulaisasemapäivystäjä; uusi nimi: apuasema- päivystäjä	5 23	25	»	»		
280	»	Muuntamomestari	1 34	35	»	»		
281	»	Mittarimestari	1 33	34	»	»		
282	»	Johtoteknikko	1 33	34	»	»		
283	»	Mittaritoimiston esimies	1 31	32	»	»		
284	»	Sähköyliasentaja	5 26	27	»	»		
285	»	Piirtäjä	1 28	29	»	»		
286	»	Autonkuljettaja	2 19	20	»	»		
287	»	Piirtäjä	2 19	20	»	»		
288	»	»	3 18	19	»	»		
289	Teurastamo	Lämmittäjä	1 19	20	13.4.49	»		
290	Kaupunginkirjasto	Sivukirjastonhoitaja	1 16	26	4.5.49	1.7.49		
291	Nikkilän sairaala	Psykologi	1 28	30	8.6.49	»		
292	Kaupunginmuseo	Museonhoitaja	1 29	32	29.6.49	»		
293	Revisiotoimisto	Vahtimestari	1 18	19	7.9.49	1.2.49		
294	Kaupunginhallitus	Apulaiskaupunginjohtaja	4 56	57	»	»		

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkka- luokka		Kaup. valt. päätös	
				entinen	uusi	tehty	astui voimaan
295	Kaupunginkanslia	Kirjaaja	1 23	24	7.9.49	1.2.49	
296	»	Kanslisti	1 23	24	»	»	
297	Painatus- ja hankinta- toimisto	Toimistoapulainen	1 16	18	»	»	
298	Rahatoimisto	Kirjanpitäjä	1 31	32	»	»	
299	Tilastotoimisto	Aktuaari	1 29	30	»	»	
300	Verotusvalmisteluvirasto	Kirjaaja	1 21	22	»	»	
301	»	Tiliosaston hoitaja	1 21	22	»	»	
302	»	Vahtimestari	2 17	18	»	»	
303	Palkkalautak. toimisto	Toimistopäällikkö	1 44	45	»	»	
304	»	Sihtööri	1 38	39	»	»	
305	»	Kirjaaja	1 22	23	»	»	
306	»	Toimistoapulainen; uusi nimi: kanslisti	1 21	22	»	»	
307	Maistraatti	Oikeusneuvosmies	1 36	37	»	»	
308	»	Maistraatinsihtööri	1 26	27	»	»	
309	Rakennustarkastuskonttori	I apulaisrakennustarkast.	1 42	43	»	»	
310	»	II »	1 40	41	»	»	
311	»	Rakennusinsinööri	1 43	44	»	»	
312	»	Rakennusvalvoja	1 38	39	»	»	
313	»	Apulaisrakennusinsinööri	1 38	40	»	»	
314	»	Apulaisinsinööri	1 38	39	»	»	
315	»	»	2 37	39	»	»	
316	»	Apulaisarkkitehti	1 37	39	»	»	
317	Maistraatin ja raastuvan- oikeuden arkisto	Toimistoapulainen	1 16	18	»	»	
318	Poliisilaitos, huolto-os.	Poliisilääkäri	1 29	30	»	»	
319	»	Sairaanhoitaja	1 20	21	»	»	
320	»	Sairaanhoitajat	1 19	20	»	»	
321	Palolaitos	Palotarkastajan apulainen; uusi nimi: apulaispalo- tarkastaja	2 29	30	»	»	
322	Terveystarkastusvirasto	Terveystarkastaja	1 42	44	»	»	
323	»	Aluelääkäri	11 29	30	»	»	
324	»	Ylihoitajat	1 26	27	»	»	
325	»	Terveysissair.	2 22	23	»	»	
326	»	Sairaanhoitajat; uusi nimi: aluehoitaja	14 22	23	»	»	
327	»	Ylikatsastaja	1 26	28	»	»	
328	Terveystieteiden tutkimus- ten laboratorio	Laboratorion esimies	1 39	41	»	»	
329	»	Kemisti	1 36	37	»	»	
330	»	Apulaiskemisti	1 31	32	»	»	
331	Eläinlääkintöosasto	Kaupungineläinlääkäri	1 45	46	»	»	
332	»	Apul.kaup.eläinlääkäri	1 39	42	»	»	
333	»	Laboratorioapulainen	1 17	18	»	»	
334	Maidontarkastamo	»	5 17	18	»	»	
335	Asuntojen tarkastus	Asuntotarkastaja	1 37	39	»	»	
336	Ammattien tarkastus	Ammattienylitarkastaja	1 39	40	»	»	

N:o 202 (jatk.)

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä		Palkka-		Kaup. valt.	
			entinen	uusi	luokka	tehty	astui voimaan	
337	Tuberkul.huoltotoimisto	I alilääkäri	1	36	37	7.9.49	1.2.49	
338	»	II »	1	33	36	»	»	
339	»	Röntgenlääkäri	1	33	37	»	»	
340	»	Apulaislääkäri	2	31	32	»	»	
341	»	Ylihoitajat	1	26	27	»	»	
342	»	Apulaisylihoitajat	1	23	24	»	»	
343	»	Piirihoidajat	7	21	22	»	»	
344	»	Laboratoriohoitajat	1	21	22	»	»	
345	»	Osastonhoitajat	3	21	22	»	»	
346	»	Laboratorioapulainen	1	19	20	»	»	
347	»	Sairaanhoidajat	5	19	20	»	»	
348	Sielullisesti sairaiden vastaanottoasema	Apulaislääkäri	1	31	32	»	»	
349	»	Ylihoitajat	1	23	24	»	»	
350	»	Osastonhoitajat	4	21	22	»	»	
351	»	Sairaanhoidajat	6	19	20	»	»	
352	Sielullisesti sairaiden huoltotoimisto ja naisten keskusoti	Sosiaalihoitajat	3	21	22	»	»	
353	»	Ylihoitajat	1	22	23	»	»	
354	»	Sairaanhoidajat	1	19	20	»	»	
355	Lastenpsykiatriin toimisto	Terveysisär	1	23	24	»	»	
356	Kouluhammasklinikka	Röntgenhoitajat	1	21	22	»	»	
357	»	Leikkaushoitajat	1	21	22	»	»	
358	»	Toimistoapulainen	1	16	18	»	»	
359	Veneeristen tautien poliklinikat	Kaupunginvenereologi	1	39	40	»	»	
360	»	Osastonhoitajat	2	21	22	»	»	
361	»	Sairaanhoidajat	2	19	20	»	»	
362	Äitiys- ja lastenhoidon neuvolat	Terveysthuotolääkäri	1	39	40	»	»	
363	»	Johtava terveystsisär	2	25	26	»	»	
364	»	Terveystsisär	26	22	23	»	»	
365	»	Kaupunginkättilö	1	25	26	»	»	
366	»	»	12	22	23	»	»	
367	Desinfiointilaitos	Johtaja	1	26	27	»	»	
368	»	Terveystsisär	2	22	23	»	»	
369	Marian sairaala	Johtaja	1	43	45	»	»	
370	»	Ylilääkäri, sisätautien os.	1	39	42	»	»	
371	»	Alilääkäri	1	33	36	»	»	
372	»	Apulaislääkäri	12	31	32	»	»	
373	»	Alilääkäri	2	35	37	»	»	
374	»	Ylilääkäri, lasten os.	1	38	40	»	»	
375	»	Röntgenlääkäri	1	33	37	»	»	
376	»	Röntgenapulaislääkäri	1	31	32	»	»	
377	»	Laboratorioalilääkäri	1	33	36	»	»	
378	»	Ylihoitajat	1	26	27	»	»	
379	»	Apulaisylihoitajat	1	23	24	»	»	
380	»	Yöylihoitajat	1	23	24	»	»	

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä		Palkka- luokka	Kaup. valt. päättös	
			entinen	uusi		tehty	astui voimaan
381	Marian sairaala	Apulaisyölihoitajatar	3 21	22	22	7.9.49	1.2.49
382	»	Oppilaskodin hoitaja	1 22	23	»	»	»
383	»	Sosiaalihoitajatar	7 22	23	»	»	»
384	»	Laboratoriohoitajatar	3 21	22	»	»	»
385	»	Farmaseutti	1 21	22	»	»	»
386	»	Osastonhoitajatar	25 21	22	»	»	»
387	»	Sairaanhoitajatar	86 19	20	»	»	»
388	»	Laboratorioapulainen	3 19	20	»	»	»
389	»	Toimistoapulainen	2 16	19	»	»	»
390	»	Kylvettäjä	6 10	11	»	»	»
391	»	Pesuapulainen	1 10	11	»	»	»
392	»	Leipoja	1 10	11	»	»	»
393	»	Desinfioitsija	1 19	20	»	»	»
394	»	Lämmittäjä-mekaanikko	2 21	22	»	»	»
395	Kukutautisairaala	Yliääkäri, laitoksen joht.	1 43	45	»	»	»
396	»	Alilääkäri	2 33	36	»	»	»
397	»	Apulaislääkäri	5 31	32	»	»	»
398	»	Ylihoitajatar	1 26	27	»	»	»
399	»	Yölihoitajatar	1 23	24	»	»	»
400	»	Apulaisyölihoitajatar	2 21	22	»	»	»
401	»	Sosiaalihoitajatar	5 22	23	»	»	»
402	»	Laboratoriohoitajatar	1 21	22	»	»	»
403	»	Röntgenhoitajatar	1 21	22	»	»	»
404	»	Osastonhoitajatar	12 21	22	»	»	»
405	»	Sairaanhoitajatar	58 19	20	»	»	»
406	»	Laboratorioapulainen	2 19	20	»	»	»
407	»	Toimistoapulainen	1 16	18	»	»	»
408	»	Kylvettäjä	4 10	11	»	»	»
409	»	Pesuapulainen	1 10	11	»	»	»
410	»	Desinfioitsija	1 19	20	»	»	»
411	»	Lämmittäjä-mekaanikko	3 21	22	»	»	»
412	»	Asentaja	1 20	21	»	»	»
413	Kivelän sairaala	Johtaja	1 43	45	»	»	»
414	»	Alilääkäri	6 33	36	»	»	»
415	»	Apulaislääkäri	18 31	32	»	»	»
416	»	Laboratorioalilääkäri	1 33	36	»	»	»
417	»	Prosektori	1 33	36	»	»	»
418	»	Hammaslääkäri	1 33	34	»	»	»
419	»	Yliääkäri, mielitaut. os.	1 39	42	»	»	»
420	»	Yliääkäri, silmätaut. os.	1 38	40	»	»	»
421	»	Röntgenlääkäri	2 33	37	»	»	»
422	»	Yliääkäri, korva-, nenä- ja kurkkutautien os.	1 38	40	»	»	»
423	»	Ylihoitajatar	1 26	27	»	»	»
424	»	» mielitaut. os.	1 26	27	»	»	»
425	»	Apulaisylihoitajatar	3 23	24	»	»	»
426	»	Yölihoitajatar	2 23	24	»	»	»
427	»	Apulaisyölihoitajatar	1 21	22	»	»	»
428	»	Oppilaskodin hoitaja	1 22	23	»	»	»

N:o 202 (jatk.)

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä		Palkka- luokka		Kaup. valt. päätös	
			entinen	uusi	entinen	uusi	tehty	astui voimaan
429	Kivelän sairaala	Laborantti	1	21	22		7.9.49	1.2.49
430	»	Sosiaalihoitajat	6	22	23		»	»
431	»	Laboratoriohoitajat	1	21	22		»	»
432	»	Valohoitajat	1	21	22		»	»
433	»	Farmaseutti	2	21	22		»	»
434	»	Osastonhoitajat	32	21	22		»	»
435	»	Poliklinikanhoitajat	1	21	22		»	»
436	»	Sairaanhoitajat	145	19	20		»	»
437	»	Mielisairaanhoitajat	35	18	19		»	»
438	»	Mielisairaanhoitaja	12	20	21		»	»
439	»	Laboratorioapulainen	6	19	20		»	»
440	»	Toimistoapulainen	1	16	19		»	»
441	»	Kylvettäjä	9	10	11		»	»
442	»	Pesuapulainen	1	10	11		»	»
443	»	»	1	9	10		»	»
444	»	Leipoja	2	10	11		»	»
445	»	Lämmittäjä-mekaanikko	1	21	22		»	»
446	»	Desinfiointsija	1	19	20		»	»
447	»	Asentaja	3	20	21		»	»
448	Nikkilän sairaala	Ylihoitajat	1	27	28		»	»
449	»	Perhehoidon ylihoitajat	1	25	26		»	»
450	»	Apulaisylihoitajat	1	23	24		»	»
451	»	Yöylihoitajat	1	23	24		»	»
452	»	Apulaisyöylihoitajat	2	21	22		»	»
453	»	Käsityönohjaaja	1	20	21		»	»
454	»	Käsityöapulaisohjaaja; uusi nimi: miesten käsityönohjaaja	1	20	21		»	»
455	»	Voimistelunopettaja	1	27	28		»	»
456	»	Voimistelunohjaaja	1	21	22		»	»
457	»	Laboratoriohoitajat	3	21	22		»	»
458	»	Apteekkihoitajat	1	21	22		»	»
459	»	Sosiaalihoitajat	2	22	23		»	»
460	»	Osastonhoitajat	23	21	22		»	»
461	»	Perhehoitajat	6	22	23		»	»
462	»	Sairaanhoitajat	23	19	20		»	»
463	»	Mielisairaanhoitajat	140	18	19		»	»
464	»	Mielisairaanhoitaja	47	20	21		»	»
465	»	Ulkotyöhoitajan valvoja	1	21	22		»	»
466	»	Toimistoapulainen	1	18	19		»	»
467	»	»	1	17	18		»	»
468	»	Kylvettäjä	4	10	11		»	»
469	»	Leipoja	1	10	11		»	»
470	»	Lämmittäjä-mekaanikko	3	21	22		»	»
471	»	Asentaja	4	20	21		»	»
472	Tuberkuloosisairaala	Ylilääkäri, laitoksen joht.	1	43	45		»	»
473	»	Alilääkäri	2	33	36		»	»
474	»	Apulaislääkäri	5	31	32		»	»
475	»	Ylihoitajat	1	26	27		»	»

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä		Palkka-		Kaup. valt.	
			entinen	uusi	luokka	tehty	astui voimaan	
476	Tuberkuloosisairaala	Yölihoitajat	1 23	24		7.9.49	1.2.49	
477	»	Apulaisyölihoitajat	1 21	22		»	»	
478	»	Osastonhoitajat	17 21	22		»	»	
479	»	Sairaanhoitajat	67 19	20		»	»	
480	»	Kylvettäjä	5 10	11		»	»	
481	»	Desinfiointsija	1 19	20		»	»	
482	»	Lämmittäjä-mekaanikko	3 21	22		»	»	
483	»	Asentaja	1 20	21		»	»	
484	Malmin sairaala	Ylilääkäri, laitoksen joht.	1 38	41		»	»	
485	»	Apulaislääkäri	3 31	32		»	»	
486	»	Ylihoitajat	1 23	24		»	»	
487	»	Röntgenhoitajat	1 21	22		»	»	
488	»	Osastonhoitajat	8 21	22		»	»	
489	»	Sairaanhoitajat	21 19	20		»	»	
490	»	Talonmies; uusi nimi:						
		lämmittäjä-mekaanikko	1 20	21		»	»	
491	»	Talonmiehen apulainen;						
		uusi nimi: lämmittäjä	1 18	20		»	»	
492	»	Kylvettäjä	2 10	11		»	»	
493	Sairaanhoitajatarkoulu	Johtaja	1 27	28		»	»	
494	»	Apulaisjohtaja	1 25	26		»	»	
495	»	Apulaisopettaja	1 23	24		»	»	
496	Huoltovirasto, yl. toimisto	Kanslianhoitaja	7 23	24		»	»	
497	»	Huoltotarkastaja	37 23	24		»	»	
498	»	asiamiestoim.	2 33	34		»	»	
499	»	Huoltotarkastaja	3 23	24		»	»	
500	Kunnalliskoti	Apulaisjohtaja	1 34	35		»	»	
501	»	Lääkäri	1 34	35		»	»	
502	»	Poliklinikan hoitaja	1 21	22		»	»	
503	»	Laboratoriohoitajat	1 21	22		»	»	
504	»	Konemestari	1 29	30		»	»	
505	»	Lämmittäjä-mekaanikko	1 21	22		»	»	
506	»	Keittäjä-varastonhoitaja	1 12	13		»	»	
507	»	Ylihoitajat	1 26	27		»	»	
508	»	Yölihoitajat	1 23	24		»	»	
509	»	Osastonhoitajat	14 21	22		»	»	
510	»	Hoitajat	40 19	20		»	»	
511	»	Kylvettäjä	2 10	11		»	»	
512	»	Lämmittäjä-mekaanikko	1 21	22		»	»	
513	»	Pesuapulainen	3 10	11		»	»	
514	Tervalammen työlaitos ja maatila	Asentaja	1 20	21		»	»	
515	»	Sairaanhoitajat	1 19	20		»	»	
516	»	Karjanhoitajan apulainen	1 11	12		»	»	
517	»	Auton- ja traktorinkulj.	1 20	21		»	»	
518	Työtuvat	Työtupien johtaja	1 33	34		»	»	
519	»	Kirjanpitäjä	1 19	20		»	»	
520	Lastensuojeluvirasto	Sihteeri	1 33	35		»	»	
521	»	Toimistonhoitaja	1 28	29		»	»	

N:o 202 (jatk.)

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä		Palkka- luokka		Kaup. valt. päätös	
			entinen	uusi	tehty	astul voimaan		
522	Lastensuojeluvirasto	Vastaanotto- ja rekisteri- toimistonhoitaja	1	26	27	7.9.49	1.2.49	
523	»	Kodissakävijä; uusi nimi: huoltotarkastaja	10	23	24	»	»	
524	Sofianlehdon pikkulast.koti	Johtaja	1	26	27	»	»	
525	»	Osastonhoitajatar	5	21	22	»	»	
526	»	Ompelija ja linavaate- varastonhoitaja	1	13	14	»	»	
527	»	Pesuapulainen	1	9	10	»	»	
528	Reijolan lastenkoti	Johtaja	1	21	22	»	»	
529	Kullatorpan lastenkoti	»	1	21	22	»	»	
530	Malmin lastenkoti	»	1	21	22	»	»	
531	Nukarin lastenkoti	»	1	21	22	»	»	
532	Vastaanottokoti	Hoitaja	1	19	20	»	»	
533	»	Pesuapulainen	1	9	10	»	»	
534	Oikeusaputoimisto	Toimistoapulainen	1	18	19	»	»	
535	Suomenkiel. kansakoulut	Taloudenhoitaja	1	37	38	»	»	
536	»	Veistokalustonhoitaja	3	20	21	»	»	
537	»	Kouluvahtimestari	1	19	20	»	»	
538	Ruotsinkiel. kansakoulut	Koululääkäri	1	35	37	»	»	
539	Ammattiopetuslaitokset	Apulaistarkastaja	1	19	20	»	»	
540	Valmistava poikien ammattikoulu	Opettaja	2	32	34	»	»	
541	»	Voimistelunopettaja	1	28	29	»	»	
542	»	Ammattityöopettaja, puutöissä	2	28	29	»	»	
543	»	» metallitöissä	5	28	29	»	»	
544	»	» valimotöissä	1	28	29	»	»	
545	»	» sähkötöissä	2	28	29	»	»	
546	»	» radiotöissä	1	28	29	»	»	
547	»	»	3	28	29	»	»	
548	Kirjapainokoulu	»	3	28	29	»	»	
549	Lastentarhat	Lääkäri	1	33	36	»	»	
550	»	Lastenhoitaja	21	12	13	»	»	
551	Musiikkilautakunnan ja kaupunginork. toimisto	Intendentti	1	34	35	»	»	
552	»	Taloudenhoitaja	1	22	23	»	»	
553	Kiinteistötoimisto, kansliaos.	Kirjaaja	1	21	22	»	»	
554	» tonttios.	Apulaispäällikkö	1	42	43	»	»	
555	»	Omakotiarkkitehti	1	39	41	»	»	
556	»	Arkkitehti	1	38	39	»	»	
557	»	Toimistoapulainen	1	18	19	»	»	
558	» asemak.os.	I apul. asemak. arkkitehti	1	44	45	»	»	
559	»	II »	1	44	45	»	»	
560	»	Asemakaavainsinööri	1	43	45	»	»	
561	»	Toimistoarkkitehti	1	42	44	»	»	
562	»	Apulaisasemak. insinööri	1	40	42	»	»	
563	»	Arkkitehti	1	39	41	»	»	

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä		Palkka- luokka		Kaup. valt. päättös	
			entinen	uusi	tehty	estui voimaan		
564	Kiinteistötoimisto, asemak.os.	Arkkitehti	1 38	40	7.9.49	1.2.49		
565	»	Insinööri	1 39	41	»	»		
566	»	»	1 38	40	»	»		
567	»	Arkkitehti	1 37	39	»	»		
568	»	Insinööri	1 37	39	»	»		
569	»	Piirtäjä	2 28	29	»	»		
570	»	»	2 26	27	»	»		
571	»	kaupunki- mittausos.						
	»	Apul.geodeetti; uusi nimi: apul.kaupungeodeetti	1 43	45	»	»		
572	»	Insinööri	1 41	43	»	»		
573	»	»	1 39	41	»	»		
574	»	»	2 38	40	»	»		
575	»	»	1 37	39	»	»		
576	Rakennustoimisto, talorak.os.	Apul.kaupunginarkkitehti	1 43	44	»	»		
577	»	Toimistoarkkitehti; uusi nimi: yliarkkitehti	1 42	44	»	»		
578	»	Lämpöteknikko; uusi nimi: koneinsinööri	1 42	43	»	»		
579	»	Rakennusinsinööri	1 42	44	»	»		
580	»	Arkkitehti	2 41	43	»	»		
581	»	»	7 39	40	»	»		
582	»	Apulaisarkkitehti	1 37	39	»	»		
583	»	Osastokamreeri	1 29	30	»	»		
584	»	Toimistoapulainen	1 16	18	»	»		
585	»	katurak.os.	1 44	45	»	»		
586	»	Yli-insinööri	1 43	44	»	»		
587	»	Piiri-insinööri	7 42	43	»	»		
588	»	Insinööri	2 41	43	»	»		
589	»	»	1 41	43	»	»		
590	»	»	3 39	41	»	»		
591	»	»	2 38	40	»	»		
592	»	Insinööri; uusi nimi: apulaisinsinööri	2 38	39	»	»		
593	»	Apulaisinsinööri	5 37	39	»	»		
594	»	Kemisti	2 38	40	»	»		
595	»	Piirtäjä	2 28	29	»	»		
596	»	»	2 26	27	»	»		
597	»	Osastokamreeri	1 29	30	»	»		
598	»	Toimistoapulainen	3 18	19	»	»		
599	»	»	5 16	18	»	»		
600	»	varasto-os.	1 36	39	»	»		
601	»	Apulaisinsinööri	1 41	43	»	»		
602	»	Korjauspajainsinööri	1 41	43	»	»		
603	»	Osastokamreeri	1 29	30	»	»		
603	»	puht.pito-os.	Apulaisjohtaja; uusi nimi: apul.puhtaanapitopääll.	1 39	40	»	»	
604	»	Insinööri	1 37	39	»	»		

N:o 202 (jatk.)

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä		Palkka- luokka		Kaup. valt. päättös	
			entinen	uusi	tehty	astui voimaan		
605	Satamalaitos, kansliaos.	Kirjaaja	1	19	20	7.9.49	1.2.49	
606	» satamakonttori	Satamatarkastaja	6	24	25	»	»	
607	» »	Satamavalvoja	21	20	21	»	»	
608	» varastoimis- ja laiturihuolto-os.	Tavaranmerkitsijä	42	19	20	»	»	
609	» »	Varaston apulaisiesimies	4	22	23	»	»	
610	» »	Varastomies	24	20	21	»	»	
611	» »	Jäähdytyslaitoksen kone- mestari	2	28	29	»	»	
612	» »	Nosturi-insinööri	1	40	42	»	»	
613	» »	Insinööri	1	38	39	»	»	
614	» »	Nosturiesimies	5	27	28	»	»	
615	» satamarak.os.	Apul.satamarak.päällikkö	1	44	45	»	»	
616	» »	Yli-insinööri	1	43	44	»	»	
617	» »	Piiri-insinööri	2	42	43	»	»	
618	» »	Insinööri	3	41	43	»	»	
619	» »	»	2	39	41	»	»	
620	» »	»	3	38	40	»	»	
621	» »	Apulaisinsinööri	2	37	39	»	»	
622	» »	Rakennusmestari	8	33	35	»	»	
623	» »	Piirtäjä	1	28	29	»	»	
624	» »	»	3	26	27	»	»	
625	» »	Osastokamreeri	1	29	30	»	»	
626	Teurastamo	Apulaisjohtaja	1	40	42	»	»	
627	» »	Tarkastuseläinlääkäri	2	39	40	»	»	
628	» »	Apulaiseläinlääkäri	1	35	38	»	»	
629	» »	Laboratorioapulainen	2	17	18	»	»	
630	» »	Käyttöpäällikkö	1	36	37	»	»	
631	» »	Lämmittäjä-mekaanikko	1	21	22	»	»	
632	» »	Metallikorjausmies	1	21	22	»	»	
633	Elintarvikekeskus	Kirjanpitäjä, uusi nimi: konttoripäällikkö	1	29	30	»	»	
634	» »	Toimistoapulainen	1	18	19	»	»	
635	» »	»	1	16	18	»	»	
636	» »	Kasvisvaraston varasto- esimies	1	19	20	»	»	
637	» »	Ajomestari	1	22	23	»	»	
638	» »	Lihanpaloittelija	1	20	21	»	»	
639	Vesijohtolaitos, hallinto	Yli-insinööri	1	44	45	»	»	
640	» kassa- ja tilivirasto	Pääkassanhoitaja	1	23	24	»	»	
641	» »	Toimistoapulainen	1	18	19	»	»	
642	» »	Mittarinlukija	10	19	20	»	»	
643	» käyttöos.	I kemisti, os.päällikkö	1	42	43	»	»	
644	» »	Kemisti	1	38	40	»	»	
645	» »	Käyttöpäällikkö	1	36	37	»	»	
646	» jakeluos.	I putkiverkkoinsinööri	1	42	43	»	»	
647	» »	II »	1	40	41	»	»	
648	» »	Toimistoinsinööri	1	39	41	»	»	

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä		Palkka- luokka		Kaup. valt. päättös	
			entinen	uusi			tehty	astui voimaan
649	Vesijohtolaitos, jakeluos.	Tarkastusinsinööri	1	38	40		7.9.49	1.2.49
650	Kaasulaitos, kassa- ja tilivirasto	Pääkassanhoitaja	1	23	24		»	»
651	»	Osastonhoitaja; uusi nimi: toimentaja	1	22	23		»	»
652	»	Rahakeosaston esimies	1	24	25		»	»
653	»	Tarkkaaja	1	18	19		»	»
654	»	Toimistoapulainen	1	18	19		»	»
655	»	»	1	16	18		»	»
656	»	Painaja	1	19	20		»	»
657	»	Mittarinlukija	15	19	20		»	»
658	»	Rahakkeiden jakaja	1	19	20		»	»
659	»	Yli-insinööri	1	44	45		»	»
660	»	Käyttöinsinööri	1	42	43		»	»
661	»	»	1	40	41		»	»
662	»	Sivutuoteinsinööri	1	38	40		»	»
663	»	Kemisti	1	38	40		»	»
664	»	Varastonhoitaja; uusi nimi: toimistoiesimies	1	26	27		»	»
665	»	Ylikonemestari	1	36	37		»	»
666	»	Ylikaasumestari	1	36	37		»	»
667	»	jakeluos. Yli-insinööri	1	44	45		»	»
668	»	I putkiverkkoinsinööri	1	42	43		»	»
669	»	Asennusinsinööri	1	42	43		»	»
670	»	Neuvoja	1	19	20		»	»
671	Sähkölaitos, kassa- ja tilivirasto	Pääkassanhoitaja	1	23	24		»	»
672	»	Toimistoapulainen	4	18	19		»	»
673	»	Mittarinlukija	24	19	20		»	»
674	»	Yli-insinööri	1	44	45		»	»
675	»	Käyttöinsinööri	2	42	43		»	»
676	»	Ylikonemestari	1	36	37		»	»
677	»	Ylikattilamestari	1	36	37		»	»
678	»	Ylisähkömestari	1	36	37		»	»
679	»	Ylikojeistomestari	1	36	37		»	»
680	»	jakeluos. Yli-insinööri	1	44	45		»	»
681	»	Kaapeli-insinööri	1	42	43		»	»
682	»	Toimistoinsinööri	1	39	41		»	»
683	»	Neuvontainsinööri	1	38	39		»	»
684	»	Mittari-insinööri	1	39	41		»	»
685	»	Linja-insinööri	1	41	42		»	»
686	»	Tarkastusinsinööri	1	38	40		»	»
687	»	Insinööri	1	41	42		»	»
688	»	»	2	38	39		»	»
689	»	Toimistoapulainen	1	18	19		»	»
690	Tilastotoimisto	Aktuaari	1	29	30		28.9.49	1.10.49
691	Äitiys- ja lastenh.neuvolat	Kaupunginkätilä	1	22	23		»	1.3.49
692	»	Terveysisär	2	22	23		»	1.5.49
693	»	»	1	22	23		»	1.9.49

N:o 202 (jatk.)

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkka- luokka		Kaup. valt. päätos	
				entinen	uusi	tehty	astui voimaan
694	Satamalaitos, varast. ja laiturih.-os.	Nosturiesimies	1	27	28	28.9.49	1.6.49
695	Lastensuojeluvirasto	Toimistoapulainen	2	18	19	»	1.1.50
696	Rakennustoimisto, varasto-os.	Varastokirjuri; uusi nimi: varastokirjanpitäjä	1	20	21	19.10.49	1.11.49
697	Lastensuojeluvirasto	Kodissakävijä; uusi nimi: huoltotarkastaja	1	23	24	»	1.1.50
698	Lastentarhat	Lastenhoitaja	3	12	13	»	»
699	Kaupunginhallituksen asiamiesos.	Kirjaaja	1	21	22	9.11.49	1.2.49
700	Tuberkuloosihuoltotoimisto	Piirihoitajatar; uusi nimi: terveysisär	7	22	23	»	»
701	Lastentarhat	Talousapulainen	1	9	10	»	1.1.50
702	»	»	1	8	9	»	»
703	Kotitalouslautakunta	Talous- ja käsityönopettaja	7	28	29	14.12.49	»

D. Uuden nimen saaneet virat.

Ne virat, joiden nimi on muuttunut toiseen palkkaluokkaan siirtämisen yhteydessä, ovat taulukossa C.

N:o	Virasto tai laitos	Viran		Lukumäärä	Palkkaluokka	Kaup. valt. päätös	
		aikaisempi nimi	uusi nimi			tehty	astui voimaan
1	Nikkilän sairaala	Varastonhoitaja	Varastomies	1	18	1.1.49	—
2	Marian sairaala	Laborat.alilääk.	Laborat.lääkäri	1	33	»	—
3	Kivelän sairaala	»	»	1	33	»	—
4	Sielullisesti sairaiden huoltotoimisto ja naisten keskuskoti	Sairaanhoidattajat	Sosiaalihuoidattajat	3	21	»	—
5	Kotitalouslautakunta	Kotital.neuvoja	Talous- ja käsityönopeuttaja	7	26	7.9.49	—
6	»	»	Kotitalous- ja käsityöneuv.	4	24	»	—
7	Maidontarkastamo	Maidontarkastaja	Näytteidenottaja	10	24	28.9.49	—

E. Toisen lautakunnan alaiseksi siirretty virka.

N:o	Lautakunta,		Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kaup. valt. päätös	
	josta virka siirrettiin	johon virka siirrettiin				tehty	astui voimaan
1	Kotitalouslautakunta	Nuorisotyölautakunta	Kerho-ohjaaja	1	16	19.10.49	1.1.50